ST. HENRY'S CHURCH
EAST ST. LOUIS, ILL.

1935

OFFICIUM MAJORIS HEBDOMADÆ ET OCTAVÆ PASCHÆ

CUM CANTU

JUXTA ORDINEM

BREVIARII, MISSALIS ET PONTIFICALIS ROMANI

EDITIO COMPENDIOSA I JUXTA TYPICAM

RATISBONÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET

S. SEDIS APOST. ET S. RITUUM CONGREGATIONIS TYPOGRAPHI

1923

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 11 Decembris 1922

Dr. **Scheglmann** Vic. Gen.

Printed in Germany

Ant. Christus factus est pro nobis obœ́diens usque ad mortem.

Secunda nocte additur:

Mortem autem crucis.

Tertia nocte additur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, *omnes genuflectunt: et ea finita, dicitur* Pater noster *totum sub silentio. Postea aliquantulum altius sequens*

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Postea sine Orémus *dicitur simili voce*

Oratio

Réspice, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et Crucis subíre torméntum: *Sed* Qui tecum vivit *dicitur sub silentio.*

ANTE DIVINUM OFFICIUM

Ante quam inchoetur Officium, laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius X Indulgentiam centum dierum concessit.

Oratio

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus; intelléctum illúmina, affectum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (*vel* hanc tibi Horam) persólvo.

ANTE SINGULAS HORAS

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes a Matutino extra Chorum separatas, et ante omnes Horas, præter quam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ave María, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini ac Primæ additur secreto Symbolum Apostolorum:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

POST SINGULAS HORAS

In fine Laudum, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine ultimæ Horæ, sicuti et semper in fine Completorii, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in publica quam in privata divini Officii recitatione; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc terminetur Officium et discedatur a Choro, dicitur, pro Temporis qualitate, una ex Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virginis.

I. Post Laudes ac ceteras Horas, præter Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ *et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur:*

℣. Dóminus det nobis suam pacem.
℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur una ex eisdem Antiphonis finalibus, ut suo loco habetur.

II. Post Completorium vero, recitata Benedictione Benedícat et custódiat nos, *immediate subjungitur una ex ipsis Antiphonis finalibus, ut suo loco habetur.*

III. Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

POST DIVINUM OFFICIUM

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; quam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præterquam ab iis, qui ob certam infirmitatis vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.
℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster *et* Ave María.

ORDO MISSÆ

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reverentia, signat se signo crucis a fronte ad pectus, et clara voce dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde, junctis manibus ante pectus, incipit Antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei.

Ministri respondent:

Ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Postea alternatim cum Ministris dicit sequentem

Psalmum 42, 1-5

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso érue me.

M. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: quare me reppulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

S. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

M. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

S. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
M. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

Sacerdos repetit Antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei.
℟. Ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Signat se, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde junctis manibus profunde inclinatus facit Confessionem.

¶ *In Missis de Tempore, a Dominica Palmarum usque ad Sabbatum sanctum exclusive, omittitur Psalmus* Júdica me, Deus, *cum* Glória Patri, *et repetitione Antiphonæ, sed, dicto* In nómine Patris, Introíbo *et* Adjutórium, *fit Confessio, ut sequitur:*

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere *(Percutit sibi pectus ter, dicens):* mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Ministri respondent:

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Sacerdos dicit: Amen, *et erigit se.*

Deinde Ministri repetunt Confessionem: et ubi a Sacerdote dicebatur vobis, fratres, *et* vos, fratres, *a Ministris dicitur* tibi, pater, *et* te pater.

Postea Sacerdos, junctis manibus, facit absolutionem, dicens:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Signat se signo crucis, dicens:

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Amen.

Et inclinatus prosequitur:

℣. Deus, tu convérsus vivificábis nos.
℟. Et plebs tua lætábitur in te.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Et extendens ac jungens manus, clara voce dicit: Orémus, *et ascendens ad Altare, dicit secreto:*

Aufer a nobis, quǽsumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Deinde, manibus junctis super Altare, inclinatus dicit:

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum *(Osculatur Altare in medio),* quorum relíquiæ hic sunt, et ómnium Sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

¶ *In Missa sollemni, Celebrans, antequam legat Introitum, benedicit incensum, dicens:* Ab illo bene ✠ dicáris, in cujus honóre cremáberis. Amen. *Et, accepto thuribulo a Diacono, incensat Altare, nihil dicens. Postea Diaconus, recepto thuribulo a Celebrante, incensat illum tantum. Deinde Celebrans signans se signo crucis incipit Introitum: quo finito, junctis manibus, alternatim cum Ministris dicit:*

Kýrie, eléison. Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison. Christe, eléison.
Christe, eléison. Christe, eléison.
Kýrie, eléison. Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.

Postea in medio Altaris extendens et jungens manus, caputque aliquantulum inclinans, dicit, si dicendum est, Glória in excélsis Deo, *et prosequitur junctis manibus. Cum dicit* Adorámus te, Grátias ágimus tibi, *et* Jesu Christe, *et* Súscipe deprecatiónem, *inclinat caput: et in fine dicens:* Cum Sancto Spíritu, *signat se a fronte ad pectus.*

Glória in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te. Adorámus te. Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex cæléstis, Deus Pater omnípotens. Dómine Fili unigénite, Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, Jesu Christe. Cum Sancto Spíritu, in glória Dei Patris. Amen.

Deinde osculatur Altare in medio, et versus ad populum dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Postea dicit:* Orémus, *et Orationes, unam aut plures, ut ordo Officii postulat. Sequitur Epistola, Graduale, Tractus, vel* Allelúja *cum Versu, aut Sequentia, prout Tempus aut qualitas Missæ postulat.*

His finitis, si est Missa sollemnis, Diaconus deponit librum Evangeliorum super medium Altaris, et Celebrans benedicit incensum, ut supra: deinde Diaconus genuflexus ante Altare, manibus junctis, dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti ignito: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Postea accipit librum de Altari, et rursus genuflexus petit benedictionem a Sacerdote, dicens: Jube, domne, benedícere.

Sacerdos respondet:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et competénter annúnties Evangélium suum: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Et, accepta benedictione, osculatur manum Celebrantis: et cum aliis Ministris, incenso et luminaribus, accedens ad locum Evangelii, stans junctis manibus, dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Et pronuntians:* Sequéntia sancti Evangélii secúndum *N.*, *sive* Inítium, *pollice dexteræ manus signat librum in principio Evangelii, quod est lecturus, deinde seipsum in fronte, ore et pectore: et dum Ministri respondent* Glória tibi, Dómine, *incensat ter librum, postea prosequitur Evangelium junctis manibus. Quo finito, Subdiaconus defert librum Sacerdoti, qui osculatur Evangelium, dicens:* Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Deinde Sacerdos incensatur a Diacono.

Si vero Sacerdos sine Diacono et Subdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu Altaris, inclinatus in medio, junctis manibus dicit:

Munda cor meum, *ut supra, et* Jube, Dómine, benedícere. Dóminus sit in corde meo et in lábiis meis: ut digne et competénter annúntiem Evangélium suum. Amen.

Deinde, conversus ad librum, junctis manibus, dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et pronuntians: Inítium, *sive* Sequéntia sancti Evangélii, *signat librum, et se in fronte, ore et pectore, et legit Evangelium, ut dictum est. Quo finito, respondet Minister:* Laus tibi, Christe, *et Sacerdos osculatur Evangelium, dicens:* Per Evangélica dicta, *ut supra.*

Deinde ad medium Altaris extendens, elevans et jungens manus, dicit, si dicendum est, Credo in unum Deum, *et prosequitur junctis manibus. Cum dicit* Deum, *caput Cruci inclinat: quod similiter facit, cum dicit* Jesum Christum, *et* simul adorátur. *Ad illa autem verba* Et incarnátus est, *genuflectit, usque dum dicatur* Et homo factus est. *In fine ad* Et vitam ventúri sǽculi, *signat se signo crucis a fronte ad pectus.*

Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sǽcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de cælis. *(Hic genuflectitur)* Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine: Et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus et sepúltus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cælum: sedet ad déxteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória judicáre vivos et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum, et vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam cathólicam et apostólicam Ecclésiam. Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et exspécto resurrectiónem mortuórum. Et vitam ventúri sǽculi. Amen.

Deinde osculatur Altare et, versus ad populum, dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Postea dicit:* Orémus, *et Offertorium. Quo dicto, si est Missa sollemnis, Diaconus porrigit Celebranti Patenam cum Hostia: si privata, Sacerdos ipse accipit Patenam cum Hostia, quam offerens, dicit:*

Súscipe, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabílibus peccátis, et offensiónibus, et neglegéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis atque defúnctis: ut mihi, et illis profíciat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Deinde, faciens crucem cum eadem Patena, deponit Hostiam super Corporale. Diaconus ministrat vinum, Subdiaconus aquam in Calice: vel si privata est Missa, utrumque infundit Sacerdos, et aquam miscendam in Calice benedicit signo crucis, dicens:

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Postea accipit Calicem, et offert dicens:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut, in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra et totíus mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Deinde facit signum crucis cum Calice, et illum ponit super Corporale, et Palla cooperit: tum, junctis manibus super Altare, aliquantulum inclinatus, dicit:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine, Deus.

Erectus expandit manus, easque in altum porrectas jungens, elevatis ad cœlum oculis et statim demissis, dicit:

Veni, sanctificátor, omnípotens ætérne Deus, *Benedicit Oblata, prosequendo:* et béne ✠ dic hoc sacrifícium, tuo sancto nómini præparátum.

Postea, si sollemniter celebrat, benedicit incensum, dicens:

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus bene ✠ dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Et, accepto thuribulo a Diacono, incensat Oblata, modo in Rubricis generalibus præscripto, dicens:

Incénsum istud, a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Deinde incensat Altare, dicens

Psalmum 140, 2-4

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum, in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Dum reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Postea incensatur Sacerdos a Diacono, deinde alii per ordinem. Interim Sacerdos lavat manus, dicens

Psalmum 25, 6-12

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

¶ *Tempore Passionis in Missis de Tempore omittitur* Glória Patri.

Deinde, aliquantulum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo, dicit:

Súscipe, sancta Trínitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiónis et ascensiónis Jesu Christi, Dómini nostri: et in honórem beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti Joánnis Baptístæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis profíciat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cælis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, et versus ad populum extendens, et jungens manus, voce paululum elevata, dicit:

Oráte, fratres: ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister seu circumstantes respondent: alioquin ipsemet Sacerdos:

Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis (*vel* meis) ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Sacerdos submissa voce dicit: Amen.

Deinde, manibus extensis, absolute sine Orémus *subjungit Orationes secretas. Quibus finitis, cum pervenerit ad conclusionem, clara voce dicit:* Per ómnia sǽcula sæculórum. *cum Præfatione, ut in sequentibus.*

Præfationem incipit ambabus manibus positis hinc inde super Altare: quas aliquantulum elevat, cum dicit: Sursum corda. *Jungit eas ante pectus, et caput inclinat, cum dicit:* Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

Deinde disjungit manus, et disjunctas tenet usque ad finem Præfationis: qua finita, iterum jungit eas, et inclinatus dicit: Sanctus. *Et cum dicit:* Benedíctus, qui venit, *signum crucis sibi producit a fronte ad pectus.*

Præfatio de Cruce

Sequens Præfatio dicitur in omnibus Missis a Dominica Palmarum usque ad Feriam V in Cena Domini inclusive.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Præfatio Paschalis

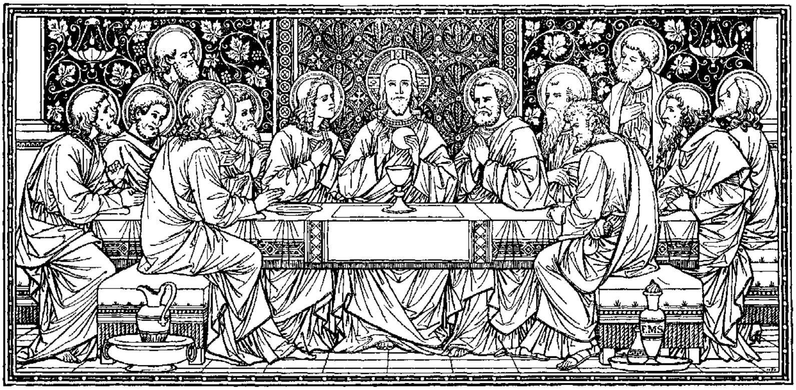
Sequens Præfatio dicitur in omnibus Missis a Sabbato sancto usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

In Missa Sabbati sancti dicitur: in hac potíssimum nocte; *in die Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusive, etiam in Missa Litaniarum Majorum, quæ infra Octavam Paschatis cum Commemoratione ejusdem celebrentur:* in hac potíssimum die; *in Missa vero Litaniarum Majorum, quæ infra Octavam Paschatis sine hujus Commemoratione celebrantur:* in hoc potíssimum.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre: Te quidem, Dómine, omni témpore, sed in hac potíssimum die gloriósius prædicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, et vitam resurgéndo reparávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

CANON MISSÆ

Finita Præfatione, Sacerdos extendens, elevans aliquantulum et jungens manus, elevansque ad cælum oculos et statim demittens, profunde inclinatus ante Altare, manibus super eo positis, dicit:

Te ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, *Osculatur Altare et, junctis manibus ante pectus, dicit:* uti accépta hábeas et benedícas, *Signat ter super Hostiam et Calicem simul, dicens:* hæc ✠ dona, hæc ✠ múnera, hæc ✠ sancta sacrifícia illibáta, *Extensis manibus prosequitur:* in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre etrégere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro *N.* et Antístite nostro *N.* et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ et apostólicæ fídei cultóribus.

Commemoratio pro vivis

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum *N.* et *N.* *Jungit manus, orat aliquantulum, pro quibus orare intendit: deinde manibus extensis prosequitur:* et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis, pro se suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Infra Actionem

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genetrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi,

Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quǽsumus, *Signat ter super Oblata,* bene ✠ díctam, adscríp ✠ tam, ra ✠ tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: *Signat semel super Hostiam,* ut nobis Cor ✠ pus, *et semel super Calicem,* et San ✠ guis fiat dilectíssimi Fílii tui, *Jungit manus,* Dómini nostri Jesu Christi.

Qui prídie quam paterétur, *Accipit Hostiam,* accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, *Elevat oculos ad cælum,* et elevátis óculis in cælum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, *Caput inclinat,* tibi grátias agens, *Signat super Hostiam,* bene- ✠ díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes.

Tenens ambabus manibus Hostiam inter indices et pollices, profert verba consecrationis secrete, distincte, et attente super Hostiam, et simul super omnes, si plures sint consecrandæ.

Hoc est enim Corpus meum.

Quibus verbis prolatis, statim Hostiam consecratam genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, reponit super Corporale, et genuflexus iterum adorat: nec amplius pollices et indices disjungit, nisi quando Hostia tractanda est, usque ad ablutionem digitorum. Tunc, detecto Calice, dicit:

Símili modo postquam cenátum est, *Ambabus manibus accipit Calicem,* accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas, ac venerábiles manus suas: item *Caput inclinat,* tibi grátias agens, *Sinistra tenens Calicem, dextera signat super eum,* bene ✠ díxit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et bíbite ex eo omnes.

Profert verba consecrationis super Calicem, attente, continuate, et secrete, tenens illum parum elevatum.

Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi et ætérni testaménti: mystérium fídei: qui pro vobis et pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Quibus verbis prolatis, deponit Calicem super Corporale, et dicens secrete:

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, deponit, cooperit, et genuflexus iterum adorat. Deinde disjunctis manibus dicit:

Unde et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui, Dómini nostri, tam beátæ passiónis, nec non et ab ínferis resurrectiónis, sed et in cælos gloriósæ ascensiónis: offérimus præcláræ majestáti tuæ de tuis donis ac datis, *Jungit manus, et signat ter super Hostiam, et Calicem simul, dicens:* hóstiam ✠ puram, hóstiam ✠ sanctam, hóstiam ✠ immaculátam, *Signat semel super Hostiam, dicens:* Panem ✠ sanctum vitæ ætérnæ, *et semel super Calicem, dicens:* et Cálicem ✠ salútis perpétuæ.

Extensis manibus prosequitur:

Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sícuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ: et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech, sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.

Profunde inclinatus, junctis manibus et super Altare positis, dicit:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut, quotquot *Osculatur Altare,* ex hac altáris participatióne sacrosánctum Fílii tui *Jungit manus, et signat semel super Hostiam, et semel super Calicem,* Cor ✠ pus et Sán ✠ guinem sumpsérimus, *Seipsum signat, dicens:* omni benedictióne cæléstí et grátia repleámur. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Commemoratio pro defunctis

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum *N.* et *N.*, qui nos præcessérunt cum signo fídei, et dórmiunt in somno pacis.

Jungit manus, orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit, deinde extensis manibus prosequitur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lucis et pacis ut indúlgeas, deprecámur. *Jungit manus, et caput inclinat, dicens:* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Manu dextera percutit sibi pectus, elata aliquantulum voce, dicens:

Nobis quoque peccatóribus, *Extensis manibus ut prius, secrete prosequitur:* fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam et societátem donáre dignéris cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Joánne, Stéphano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor míriti, sed véniæ, quǽsumus, largítor admítte. *Jungit manus.* Per Christum, Dóminum nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, *Signat ter super Hostiam, et Calicem simul, dicens:* sanctí ✠ ficas, viví ✠ ficas, bene ✠ dícis et præstas nobis.

Discooperit Calicem, genuflectit, accipit Hostiam inter pollicem et indicem manus dexteræ: et tenens sinistra Calicem, cum Hostia signat ter a labio ad labium Calicis, dicens:

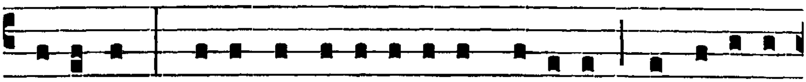
Per ip ✠ sum, et cum ip ✠ so, et in ip ✠ so, *Cum ipsa Hostia signat bis inter se et Calicem, dicens:* est tibi Deo Patri ✠ omnipoténti in unitáte Spíritus ✠ Sancti, *Elevans parum Calicem cum Hostia, dicit:* omnis honor et glória.

Reponit Hostiam, Calicem Palla cooperit, genuflectit, surgit, et dicit intellegibili voce vel cantat:

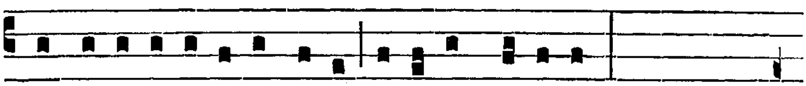

Per ómni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. Amen.

Jungit manus

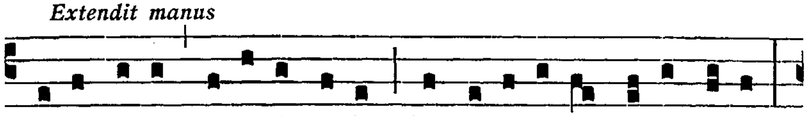

O-ré-mus: Præ-cép-tis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni-ti, et di-ví-na

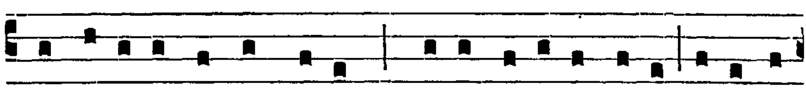

in-sti-tu-ti-ó-ne formá-ti, audémus dí-ce-re:

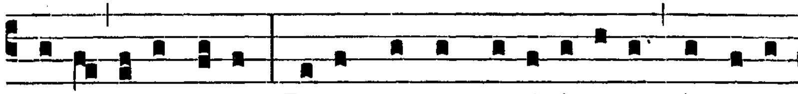
Extendit manus

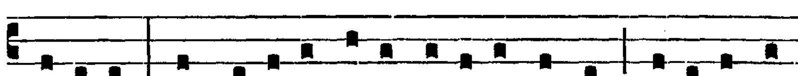
Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: Sanc-ti-fi-cé-tur nomen tu-um:

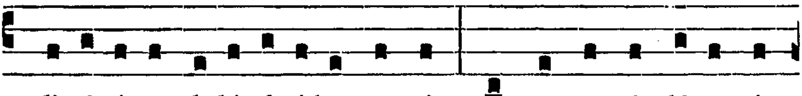
Advé-ni-at reg-num tu-um: Fi-at vo-lúntas tu-a, sic-ut in

cæ-lo, et in ter-ra. Pa-nem nostrum co-ti-di-á-num da no-bis

hó-di-e: Et di-mít-te no-bis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos

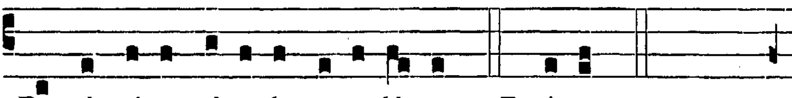
di-mít-ti-mus de-bi-tó-ri-bus nos-tris. Et ne nos in-dú-cas in

tenta-ti-ó-nem. ℟. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

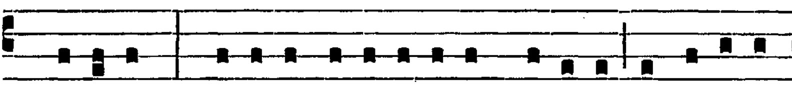
Sacerdos secrete dicit: Amen.

☩ *Sequens cantus dicitur in diebus Ferialibus.*

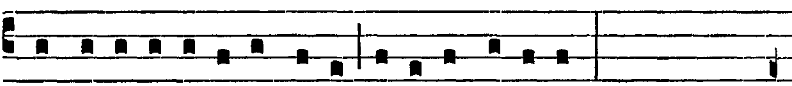

Per óm-ni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. Amen.

Jungit manus

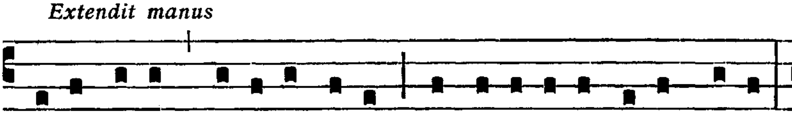

O-rémus: Præ-céptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni-ti, et di-ví-na

in-sti-tu-ti-ó-ne formá-ti, audémus dí-ce-re:

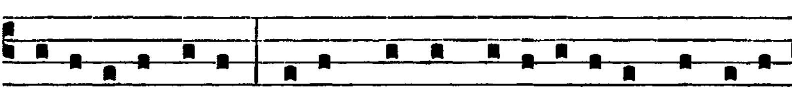
Extendit manus

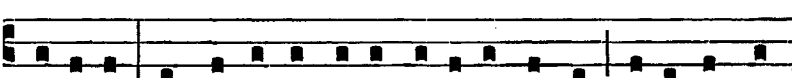
Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: Sancti-fi-cé-tur nomen tu-um:

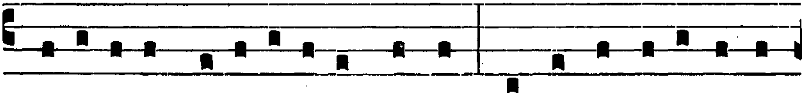
Advé-ni-at reg-num tu-um: Fi-at vo-lúntas tu-a, sic-ut in

cæ-lo, et in ter-ra. Pa-nem nostrum co-ti-di-á-num da no-bis

hó-di-e: Et di-mít-te no-bis dé-bi-ta nos-tra, sic-ut et nos

di-mít-timus de-bi-tó-ri-bus nos-tris. Et ne nos indú-cas in

tenta-ti-ó-nem. ℟. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Sacerdos secrete dicit: Amen.

Deinde manu dextera accipit inter indicem et medium digitos Patenam, quam tenens super Altare erectam, dicit secrete:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genetríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, *Signat se cum Patena a fronte ad pectus,* da propítius pacem in diébus nostris: *Patenam osculatur,* ut, ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri.

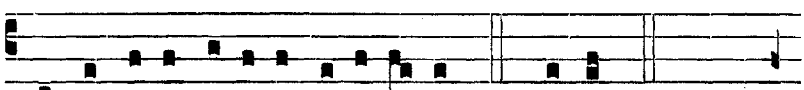
Submittit Patenam Hostiæ, discooperit Calicem, genuflectit, surgit, accipit Hostiam, et eam super Calicem tenens utraque manu, frangit per medium, dicens:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

Et mediam partem, quam in dextera manu tenet, ponit super Patenam. Deinde ex parte, quæ in sinistra remanserat, frangit particulam, dicens:

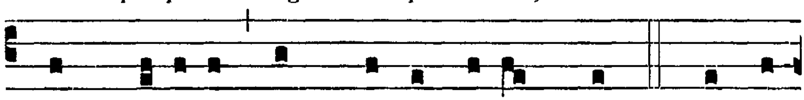
Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Aliam mediam partem quam in sinistra manu habet, adjungit mediæ super Patenam positæ, et particulam parvam dextera retinens super Calicem, quem sinistra per nodum infra cuppam tenet, dicit intellegibili voce vel cantat:

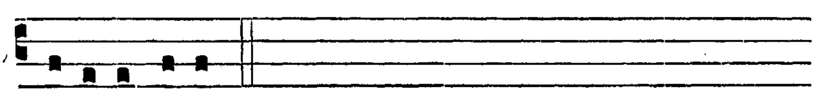

Per ómni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. Amen.

Cum ipsa particula signat ter super Calicem, dicens:

Pax ✠ Dó-mi-ni sit ✠ semper vo-bís- ✠ cum. ℟. Et cum

spí-ri-tu tu-o.

Particulam ipsam immittit in Calicem, dicens secrete:

Hæc commíxtio, et consecrátio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

Cooperit Calicem, genuflectit, surgit, et inclinatus Sacramento, junctis manibus, et ter pectus percutiens, intellegibili voce dicit:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Deinde, junctis manibus super Altare, inclinatus dicit secrete sequentes Orationes:

Dómine Jesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respícias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ: eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: Qui vivis et regnas Deus per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Si danda est pax, osculatur Altare, et dans pacem, dicit: Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te numquam separári permíttas: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Genuflectit, surgit, et dicit:

Panem cæléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Deinde parum inclinatus, accipit ambas partes Hostiæ inter pollicem et indicem sinistræ manus, et Patenam inter eundem indicem et medium supponit, et dextera tribus vicibus percutiens pectus, elata aliquantulum voce, ter dicit devote et humiliter:

Dómine, non sum dignus, *Et secrete prosequitur:* ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Postea dextera se signans cum Hostia super Patenam, dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et se inclinans, reverenter sumit ambas partes Hostiæ: quibus sumptis, deponit Patenam super Corporale, et erigens se jungit manus, et quiescit aliquantulum in meditatione Ssmi Sacramenti. Deinde discooperit Calicem,

genuflectit, colligit fragmenta, si quæ sint, extergit Patenam super Calicem, interim dicens:

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Accipit Calicem manu dextera, et eo se signans, dicit:

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sinistra supponens Patenam Calici, reverenter sumit totum Sanguinem cum particula. Quo sumpto, si qui sunt communicandi, eos communicet, antequam se purificet. Postea dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Interim porrigit Calicem ministro, qui infundit in eo parum vini, quo se purificat: deinde prosequitur:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

Abluit et extergit digitos, ac sumit ablutionem: extergit os et Calicem, quem, plicato Corporali, operit et collocat in Altari ut prius: deinde prosequitur Missam.

Dicto, post ultimam Orationem, ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo, *dicit pro Missæ qualitate, vel* Ite, Missa est, *vel* Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Tempore Paschali, hoc est a Missa Sabbati sancti usque ad Sabbatum in Albis inclusive, in Missis de Tempore dicit: ℣. Ite, Missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Dicto Ite, Missa est, *vel* Benedicámus Dómino, *Sacerdos inclinat se ante medium Altaris, et manibus junctis super illud, dicit secrete:*

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meæ: et præsta; ut sacrifícium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Deinde osculatur Altare: et elevatis oculis, extendens, elevans et jungens manus, caputque Cruci inclinans, dicit: Benedícat vos, omnípotens Deus, *et versus ad populum, semel tantum benedicens, etiam in Missis sollemnibus, prosequitur:* Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

In Missa Pontificali ter benedicitur, ut in Pontificali habetur.

Deinde Sacerdos in cornu Evangelii, junctis manibus dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Et signans signo crucis primum Altare, vel librum, deinde se in fronte, ore et pectore, dicit:

✠ Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Vel si aliud Evangelium legendum sit: Sequéntia sancti Evangélii, *etc.*

℟. Glória tibi, Dómine.

Junctis manibus prosequitur:

Joann. 1, 1-14

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. *Genuflectit dicens:* Et Verbum caro factum est, *Et surgens prosequitur:* et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

℟. Deo grátias.

Finito Evangelio sancti Joannis, discedens ab Altari, pro gratiarum actione dicit Antiphonam Trium Puerórum, *cum reliquis, ut habetur in principio Missalis.*

DOMINICA IN PALMIS

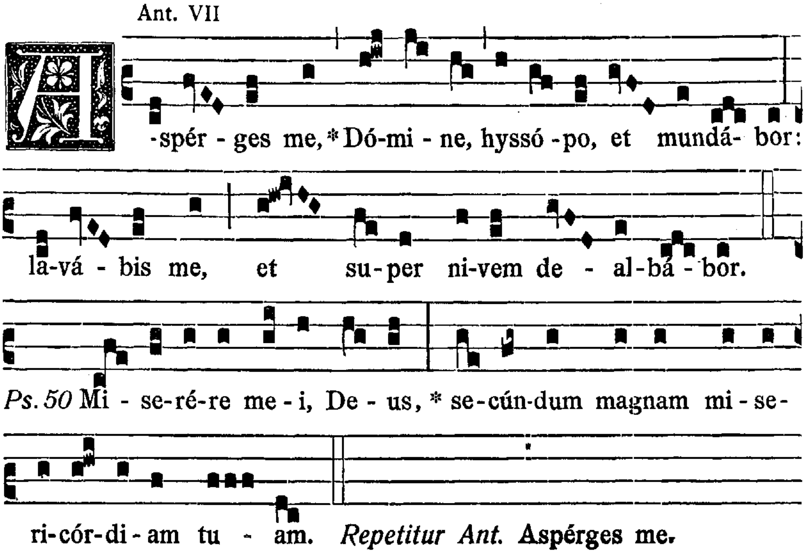
I classis Semiduplex

ANTE MISSAM

Ad aspersionem aquæ benedictæ

℣ *Aspersio aquæ benedictæ omittitur, si Episcopus sollemniter celebrat.*

Ant. VII

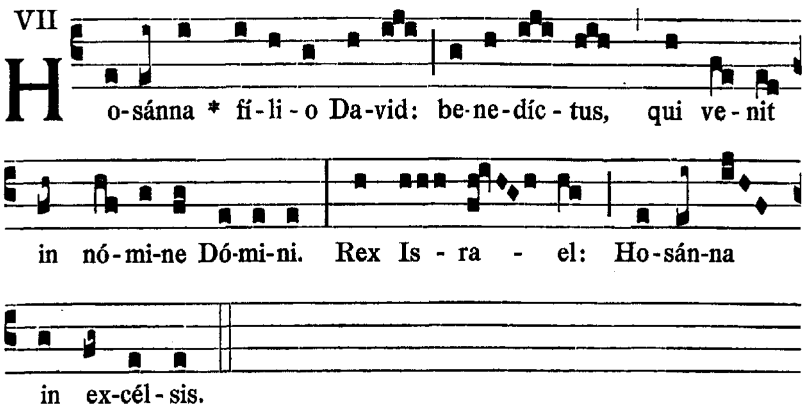
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedictio Palmarum

Completa Tertia ac facta ante Missam non Pontificalem aspersione aquæ, more solito, Sacerdos, indutus Pluviali violaceo, vel sine Casula, cum Ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare vel ad cornu Epistolæ positos. Et primo cantatur a Choro Antiphona:

Deinde Sacerdos, stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit, manibus junctis, in tono Orationis ferialis:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

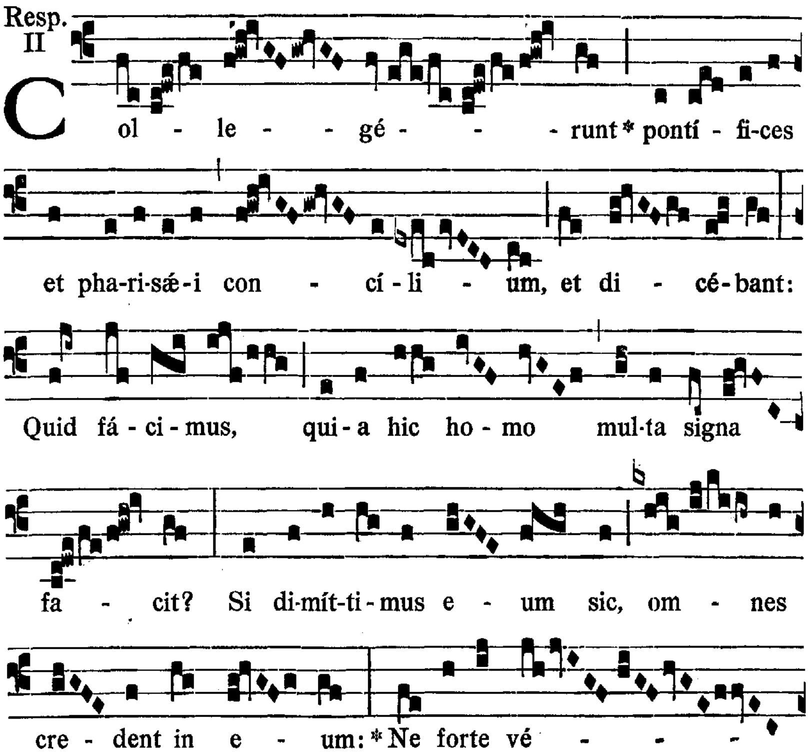
Deus, quem dilígere et amáre justítia est, ineffábilis grátiæ tuæ in nobis dona multíplica; et, qui fecísti nos in morte Fílii tui speráre, quæ crédimus; fac nos eódem resurgénte perveníre, quo téndimus: Qui tecum.

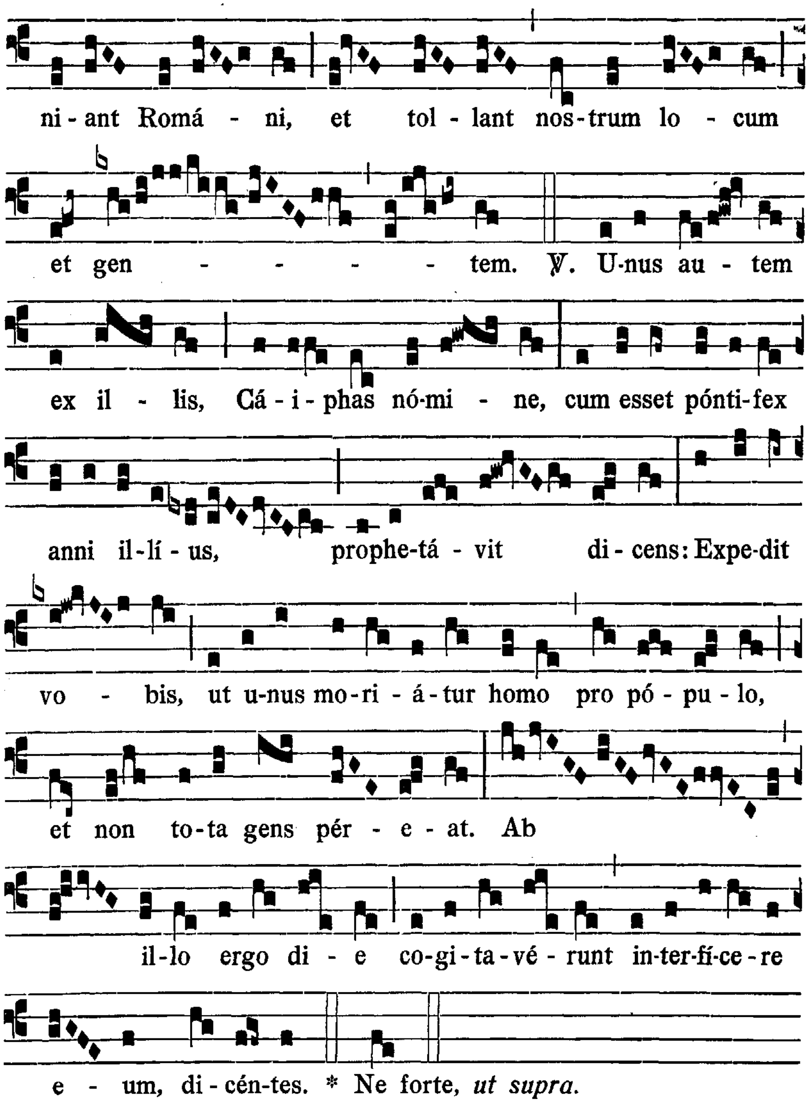
Postea Subdiaconus in loco solito cantat sequentem Lectionem in tono Epistolæ, et in fine osculatur manum Sacerdotis.

Léctio libri Exodi *Exodi 15, 27; 16, 1-7*
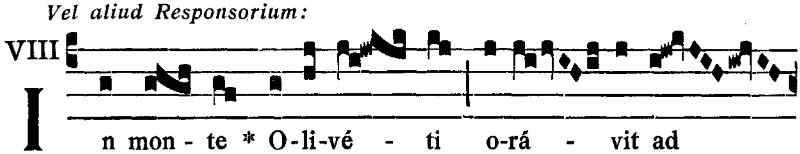
In diébus illis: Venérunt fílii Israel in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, et septuagínta palmæ: et castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiórum Israel in desértum Sin, quod est inter Elim et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine. Dixerúntque fílii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte: cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cælo: egrediátur pópulus, et cólligat quæ suffíciunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: et sit duplum, quam collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes fílios Israel: Véspere sciétis, quod Dóminus edúxerit vos de terra Ægýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

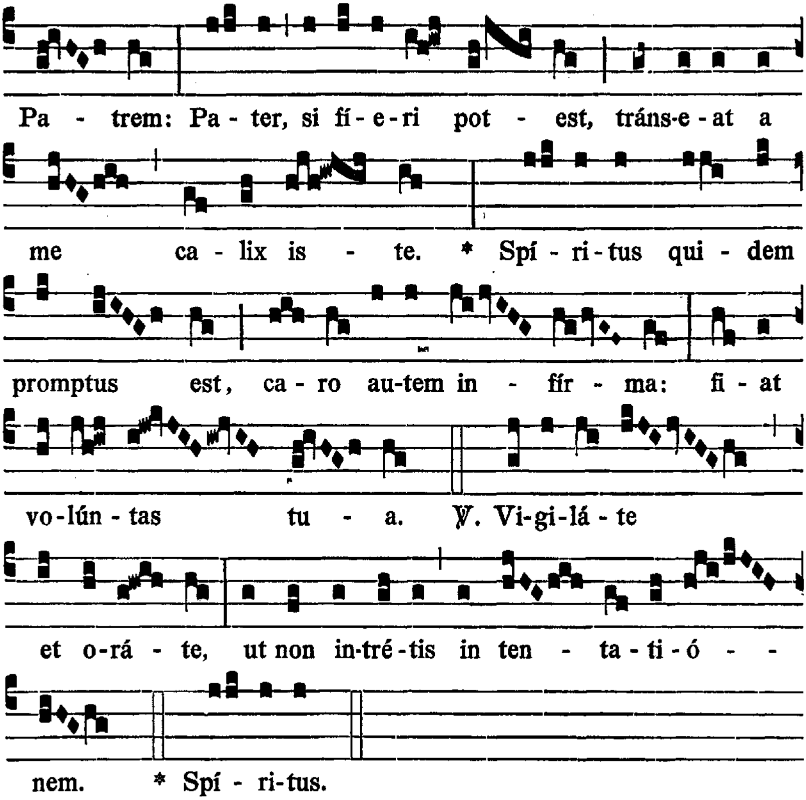
Deinde cantatur pro Graduali:

Vel aliud Responsorium:

Interim dum cantatur ℟., *Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare: et Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit:* Munda cor meum, *accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote: postea, Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, et cantat Evangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculandum Sacerdoti, qui et incensatur a Diacono.*

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Matth. 21, 1-9

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce, rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, fílium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præ-

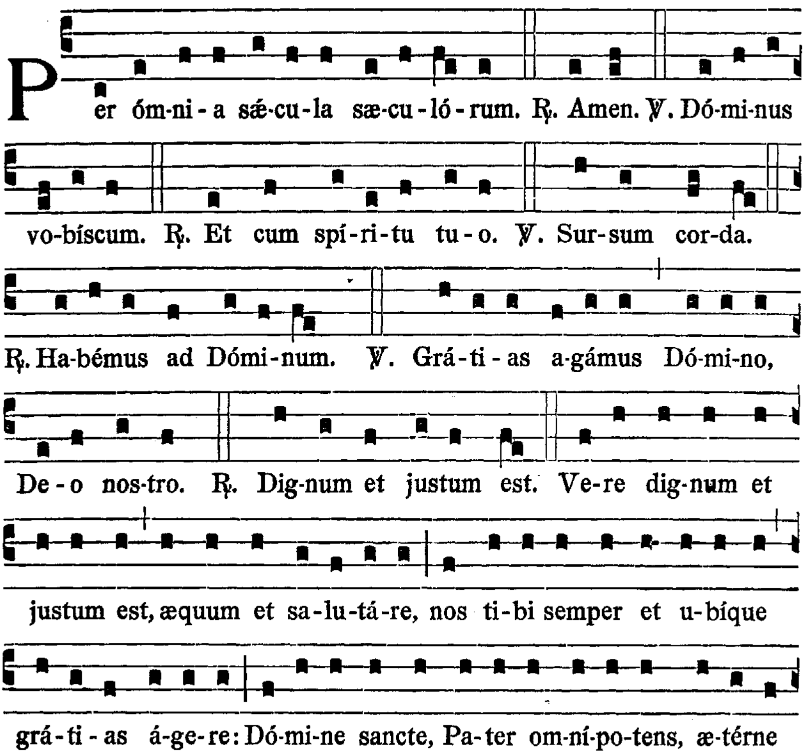
cépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Post hæc benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ, dicit in tono Orationis ferialis:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

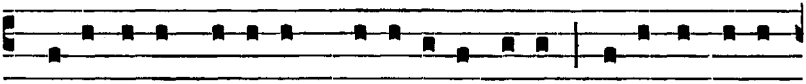
Orémus. *Oratio*

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene✠dicántur et hi pálmites palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclésiæ multiplicásti Noe egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Ægýpto cum fíliis Israel: ita nos, portántes palmas et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in gáudium introeámus ætérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus:

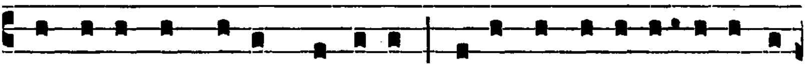

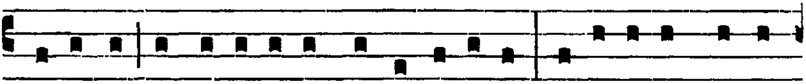
De-us: Qui glo-ri-á-ris in consí-li-o Sanctó-rum tu-ó-rum.

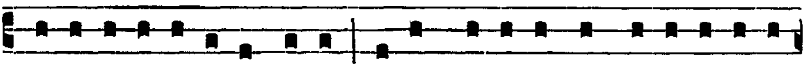
Ti-bi e-nim sérvi-unt cre-a-tú-ræ tu-æ: qui-a te so-lum

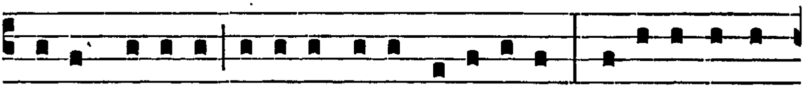
auctó-rem et De-um cognóscunt, et omnis factú-ra tu-a te

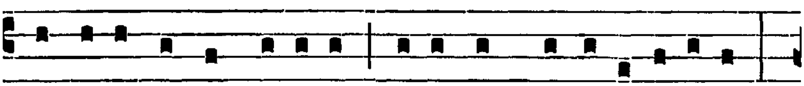
colláu-dat, et be-ne-dí-cunt te sancti tu-i. Qui-a il-lud magnum

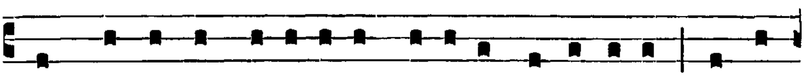
U-ni-gé-ni-ti tu-i nomen co-ram ré-gi-bus et po-tes-tá-ti-bus

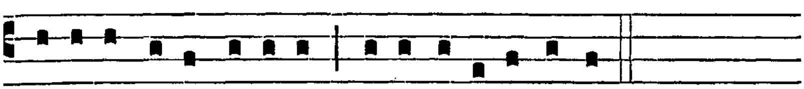
hu-jus sǽ-cu-li lí-be-ra vo-ce con-fi-téntur. Cu-i as-sis-tunt

Ange-li et Archánge-li, Thro-ni et Do-mi-na-ti-ó-nes:
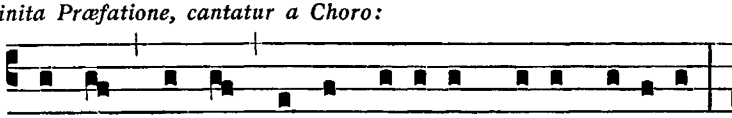

cum-que omni mi-lí-ti-a cæ-lés-tis ex-ér-ci-tus hymnum
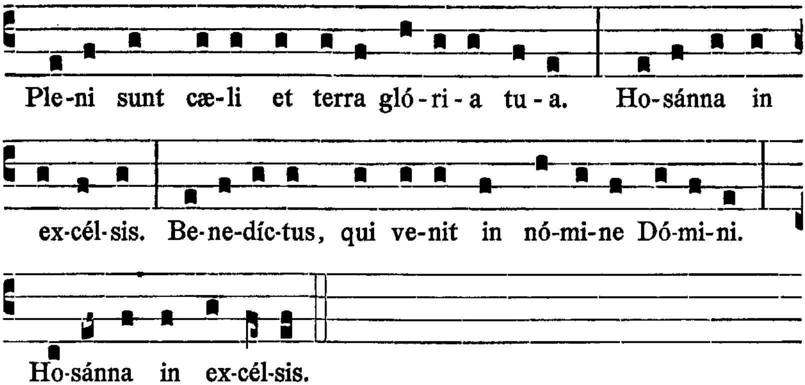

gló-ri-æ tu-æ cónci-nunt, si-ne fi-ne di-cén-tes.

Finita Præfatione, cantatur a Choro:

S anctus, * Sanctus, Sanctus Dó-mi-nus, De-us Sá-ba-oth.

Sequitur:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Pétimus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatúram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris: ut, quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiónem ánimæ et córporis: fiátque, Dómine, nostræ salútis remédium, tuæ grátiæ sacraméntum. Per Dóminum.

Orémus.

Deus, qui dispérsa cóngregas, et congregáta consérvas: qui pópulis, óbviam Jesu ramos portántibus, benedixísti: béne ✠ dic étiam hos ramos palmæ et olívæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt; ut, in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illíus consequántur: et, omni adversitáte effugáta, déxtera tua prótegat, quos redémit Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum.

Orémus.

Deus, qui, miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus dispensatiónem nostræ salútis osténdere voluísti: da, quǽsumus, ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intéllegant, quid mýstice desígnet in facto, quod hódie, cælésti lúmine affláta, Redemptóri óbviam procédens, palmárum atque olivárum ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos exspéctant; súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem advenísse quodámmodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redémptor noster, humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit,

quæ in illo et triúmphos victóriæ et misericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut, in ipso atque per ipsum, cujus nos membra fíeri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósæ resurrectiónis partícipes esse mereámur: Qui tecum.

Orémus.

Deus, qui, per olívæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti: præsta, quǽsumus; ut hos olívæ ceterarúmque árborum ramos cæléstì bene✠dictióne sanctífices: ut cuncto pópulo tuo profíciant ad salútem. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Béne✠dic, quǽsumus, Dómine, hos palmárum seu olivárum ramos: et præsta; ut, quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perfíciat, de hoste victóriam reportándo et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dóminum.

Hic Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit ramos aqua benedicta, dicendo sine cantu et sine Psalmo Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Et ter adolet incenso. Postea dicit:
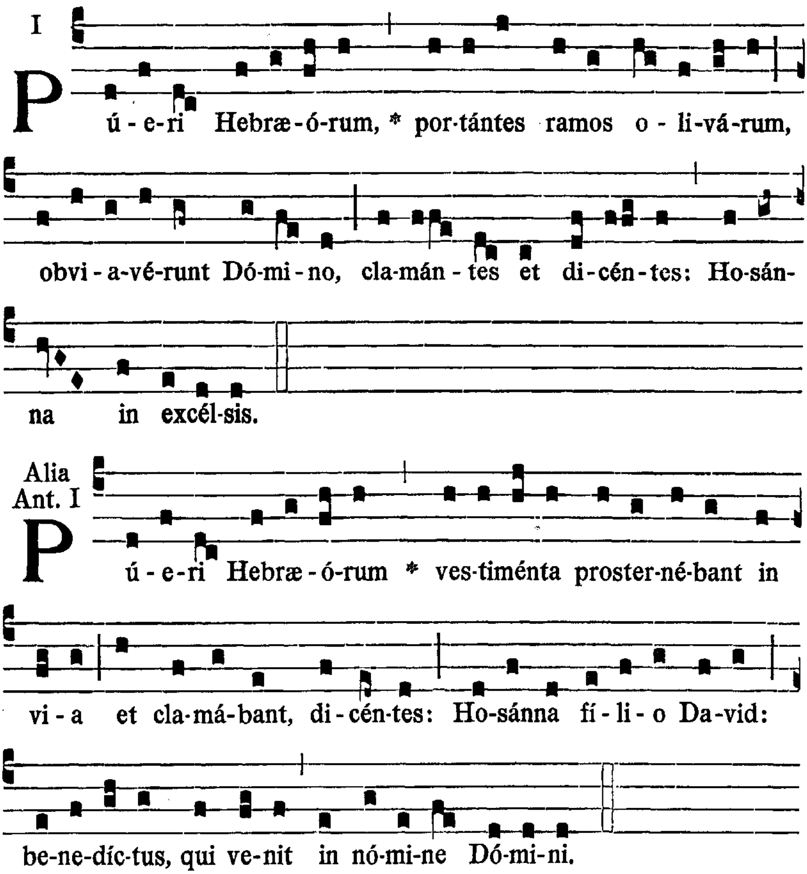
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum, Dóminum nostrum, pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fidelíssima devotióne, vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quǽsumus; ut illi fídei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensiónis et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiæ ramis: ut ejus vestígia sequi mereámur: Qui tecum vivit et regnat.

Distributio Palmarum

℣ Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, et dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit nec osculatur manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primum digniori, a quo ipse accepit, deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimo laicis: omnibus genuflectentibus et ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum incœperit distribuere, a Choro cantantur sequentes Antiphonæ:

Quæ si non sufficiant, repetantur, quousque ramorum distributio finiatur.

Deinde Sacerdos dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

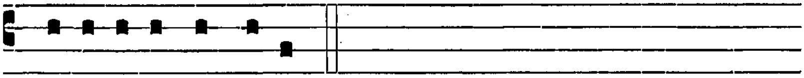
Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecísti, et turbas populórum vestiménta vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da, quǽsumus; ut illórum innocéntiam imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

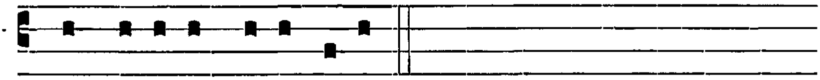
Processio

Postea fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum: et Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Pro-ce-dámus in pa-ce.

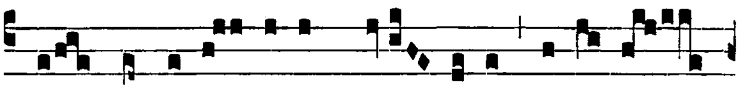
Et Chorus respondet:
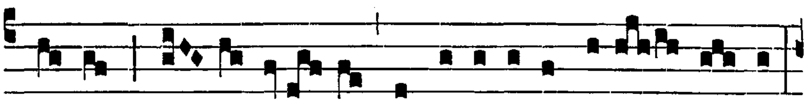

In nó-mi-ne Christi. Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus: et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes vel aliquæ, quousque durat Processio.

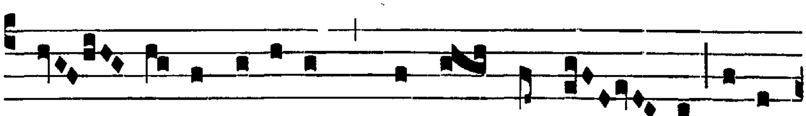
Ant. VII

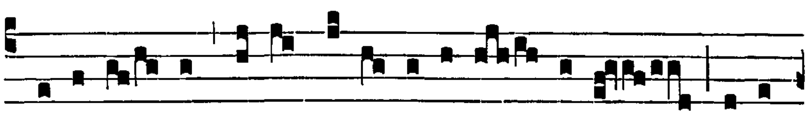
C um appro-pin-quá-ret * Dó - mi-nus Je-ro-só-

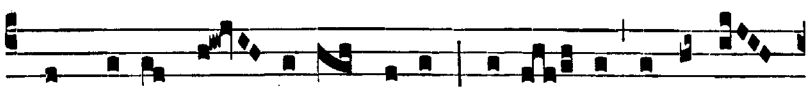
ly-mam, mi - sit du - os ex dis-cí-pu-lis su-is, di - cens:

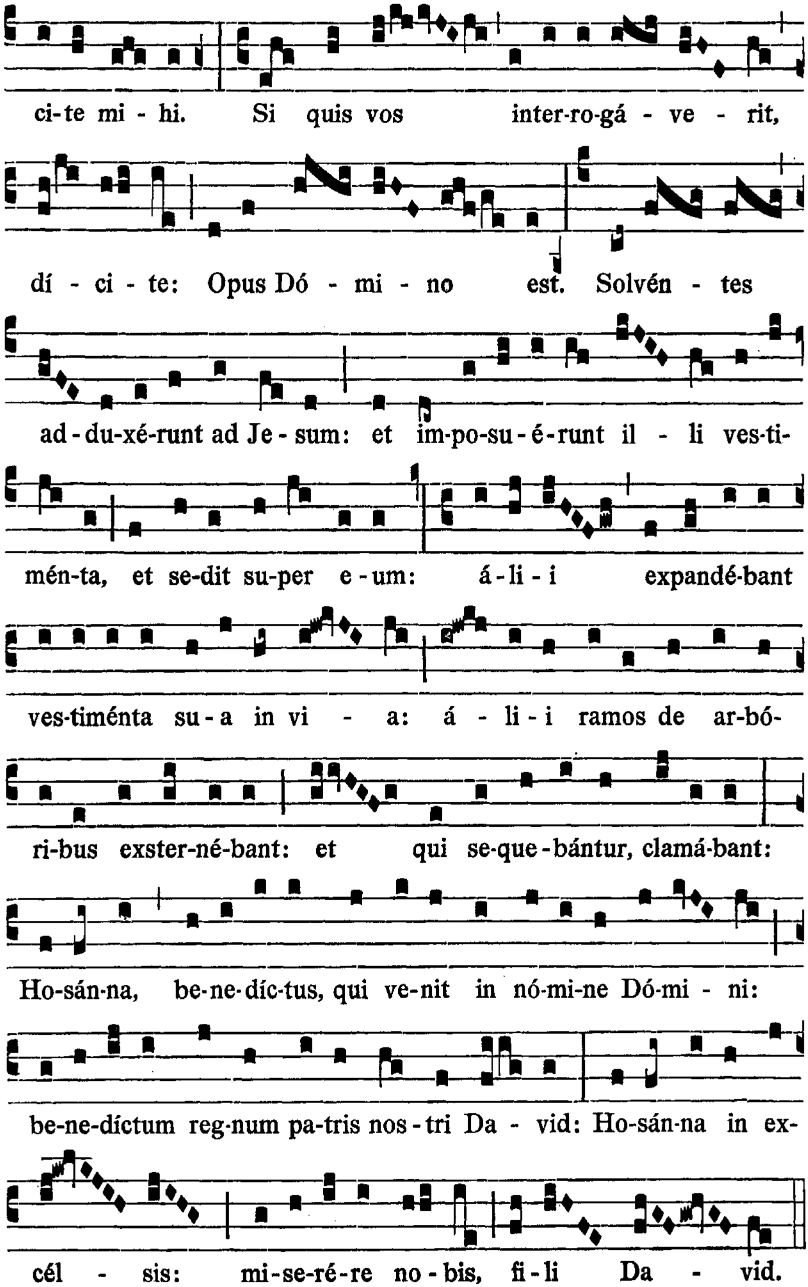
I - te in cas-tél-lum, quod est contra vos: et in-

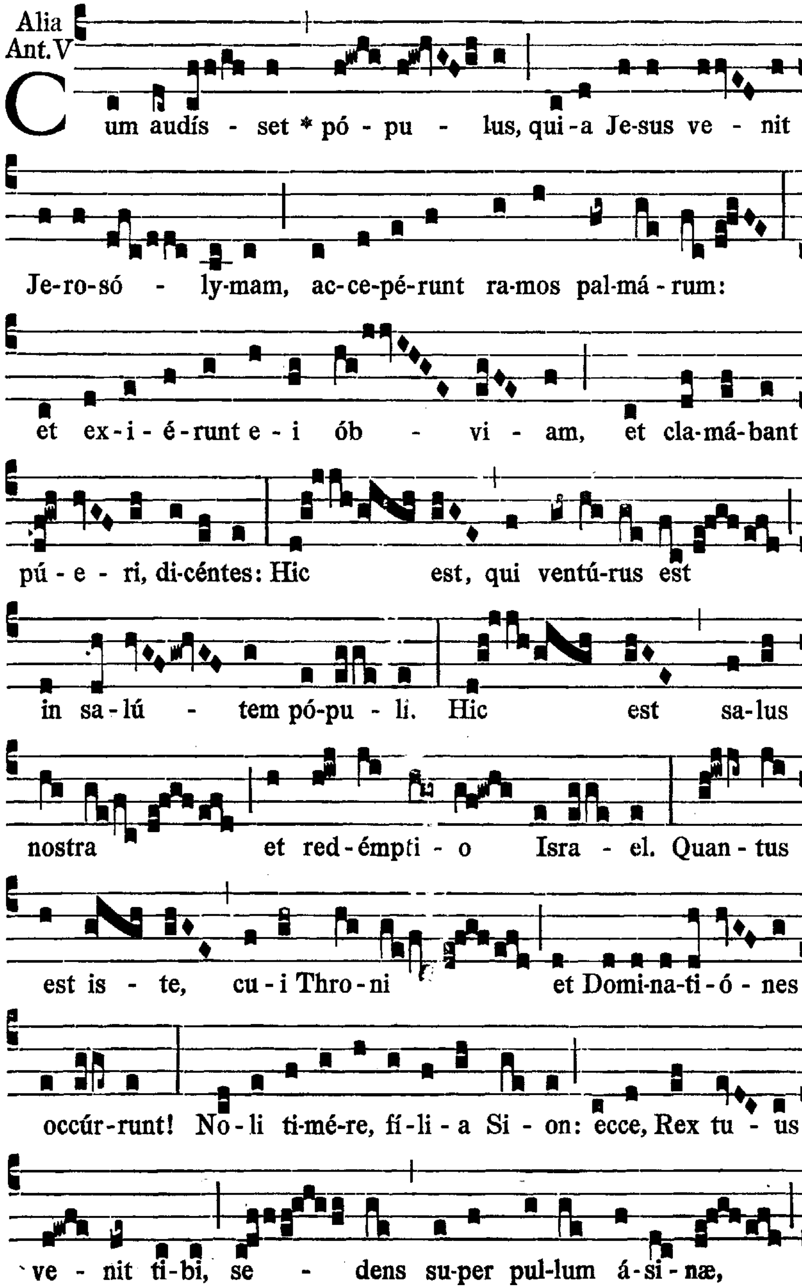

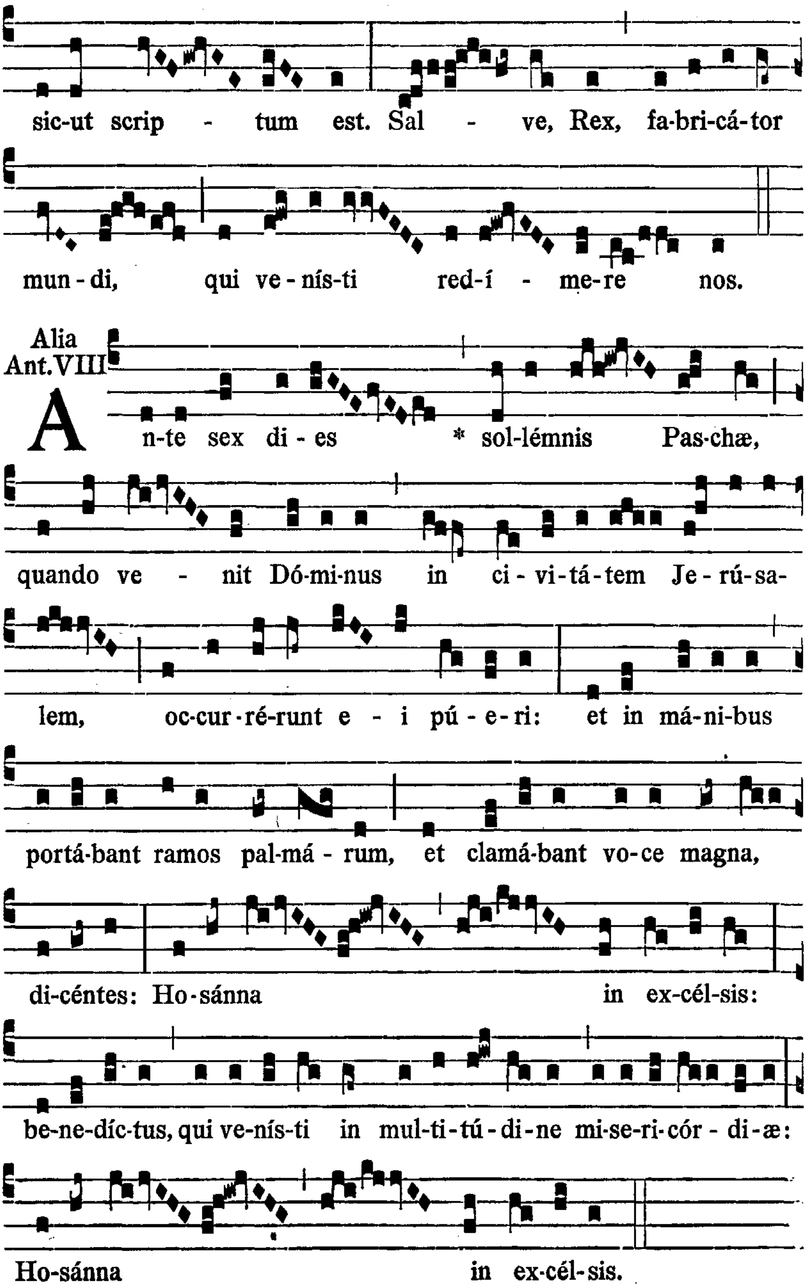
ve-ni-é - tis pul-lum á-si-næ al-li - gá-tum, su-per

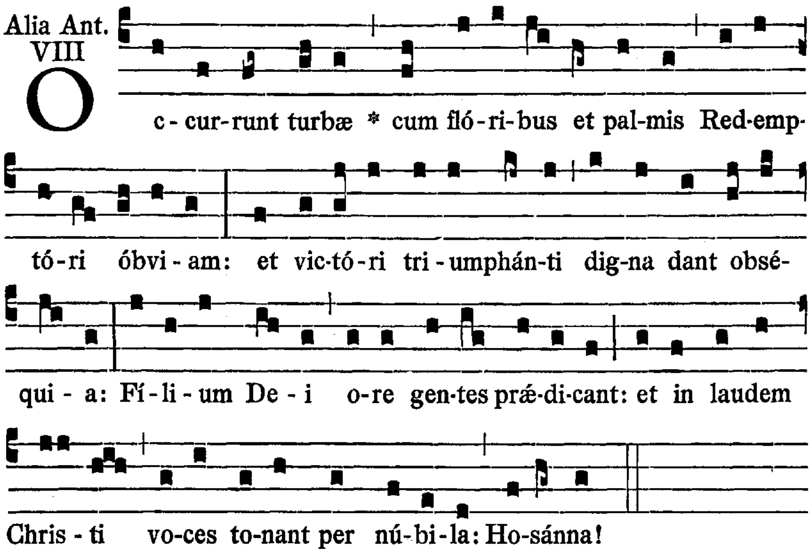

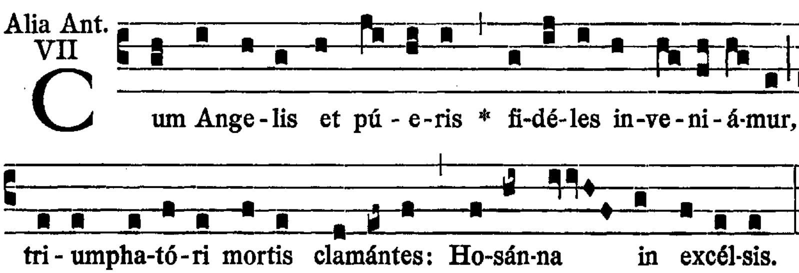
quem nul-lus hó - mi-num se-dit: sól-vi - te et addú-
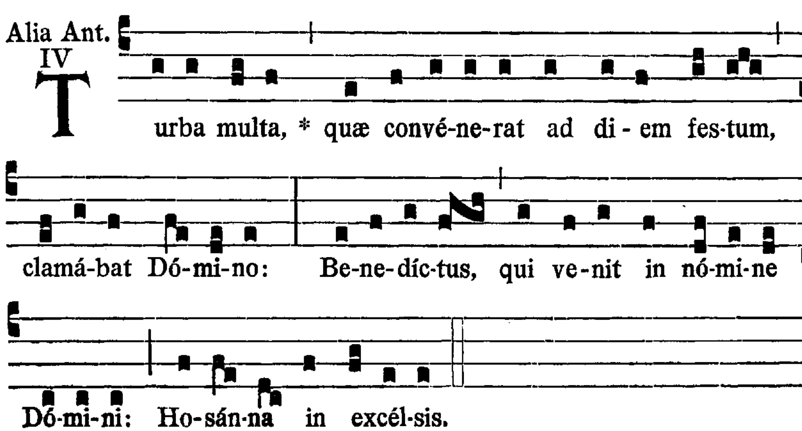

ci-te mi - hi. Si quis vos inter-ro-gá - ve - rit,
dí - ci - te: Opus Dó - mi - no est. Solvén - tes
ad - du-xé-runt ad Je - sum: et im-po-su - é - runt il - li ves-ti-
mén-ta, et se-dit su-per e - um: á - li - i expandé-bant
ves-timénta su - a in vi - a: á - li - i ramos de ar-bó-
ri-bus exster-né-bant: et qui se-que - bántur, clamá-bant:
Ho-sán-na, be-ne-díc-tus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi - ni:
be-ne-díctum reg-num pa-tris nos - tri Da - vid: Ho-sán-na in ex-
cél - sis: mi-se-ré-re no - bis, fi - li Da - vid.

Alia Ant. V
Cum audís - set * pó - pu - lus, qui-a Je-sus ve - nit
Je-ro-só - ly-mam, ac-ce-pé-runt ra-mos pal-má - rum:
et ex-i-é-runt e - i ób - vi - am, et cla-má-bant
pú - e - ri, di-céntes: Hic est, qui ventú-rus est
in sa-lú - tem pó-pu - li. Hic est sa-lus
nostra et red-émpti - o Isra - el. Quan - tus
est is - te, cu-i Thro-ni et Domi-na-ti-ó - nes
occúr-runt! No-li ti-mé-re, fí-li - a Si - on: ecce, Rex tu - us
ve - nit ti-bi, se - dens su-per pul-lum á-si-næ,

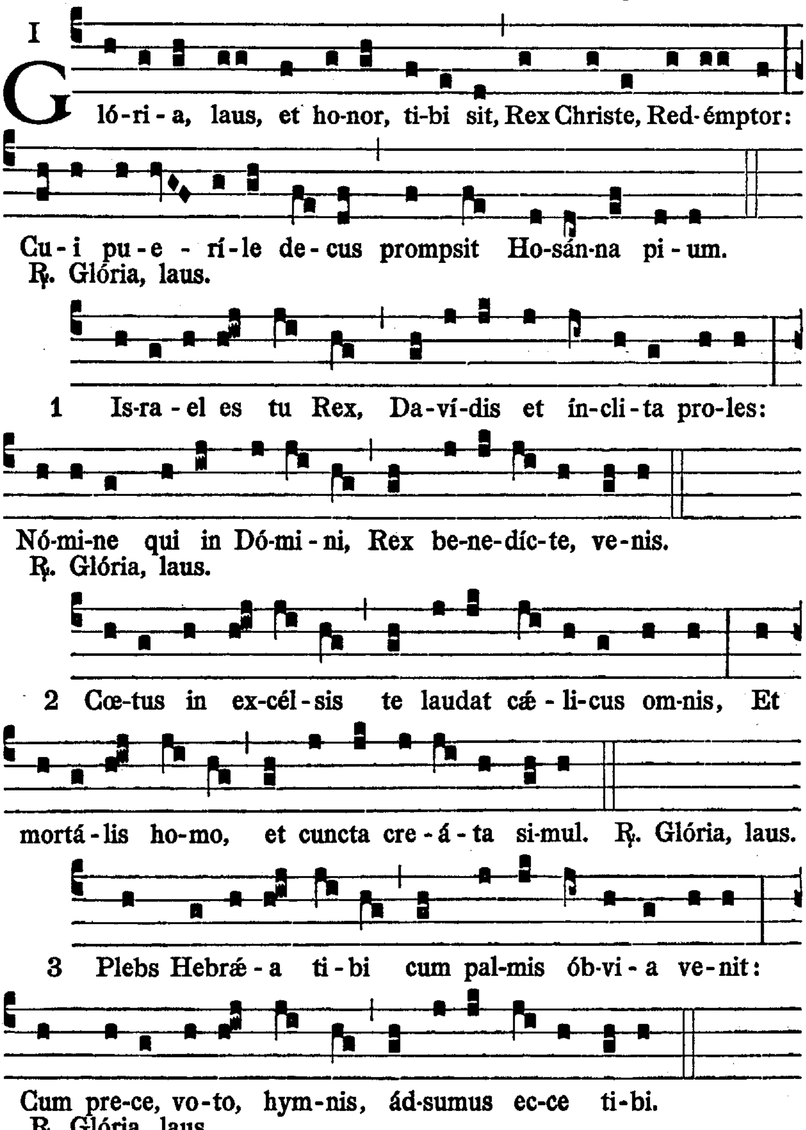

sic-ut scrip - tum est. Sal - ve, Rex, fa-bri-cá-tor
mun-di, qui ve-nís-ti red-í - me-re nos.
Alia Ant. VIII
A n-te sex di-es * sol-lémnis Pas-chæ,
quando ve - nit Dó-mi-nus in ci-vi-tá-tem Je-rú-sa-
lem, oc-cur-ré-runt e - i pú - e - ri: et in má-ni-bus
portá-bant ramos pal-má - rum, et clamá-bant vo-ce magna,
di-céntes: Ho-sánna in ex-cél-sis:
be-ne-díc-tus, qui ve-nís-ti in mul-ti-tú-di-ne mi-se-ri-cór-di-æ:
Ho-sánna in ex-cél-sis.

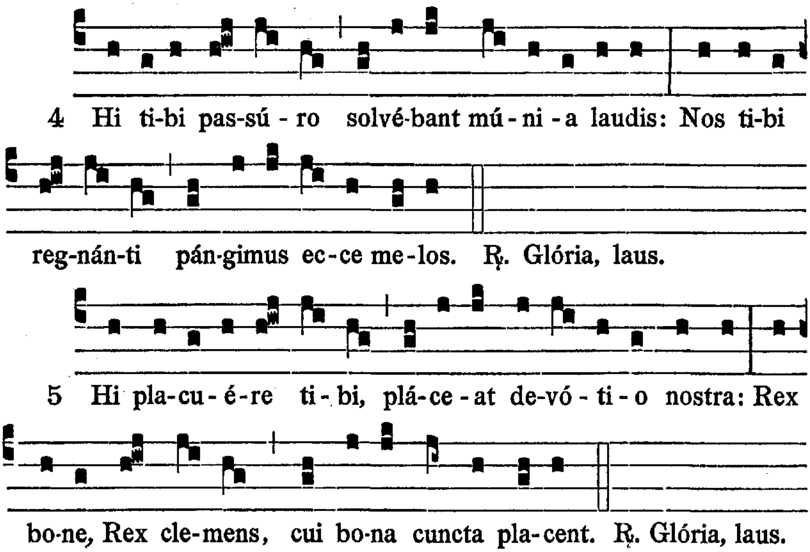

Alia Ant.
VIII
O c-cur-runt turbæ * cum fló-ri-bus et pal-mis Red-emp-
tó-ri óbvi-am: et vic-tó-ri tri-umphán-ti dig-na dant obsé-
qui-a: Fí-li-um De-i o-re gen-tes præ-di-cant: et in laudem
Chris-ti vo-ces to-nant per nú-bi-la: Ho-sánna!

Alia Ant.
VII
C um Ange-lis et pú-e-ris * fi-dé-les in-ve-ni-á-mur,
tri-umpha-tó-ri mortis clamántes: Ho-sán-na in excél-sis.

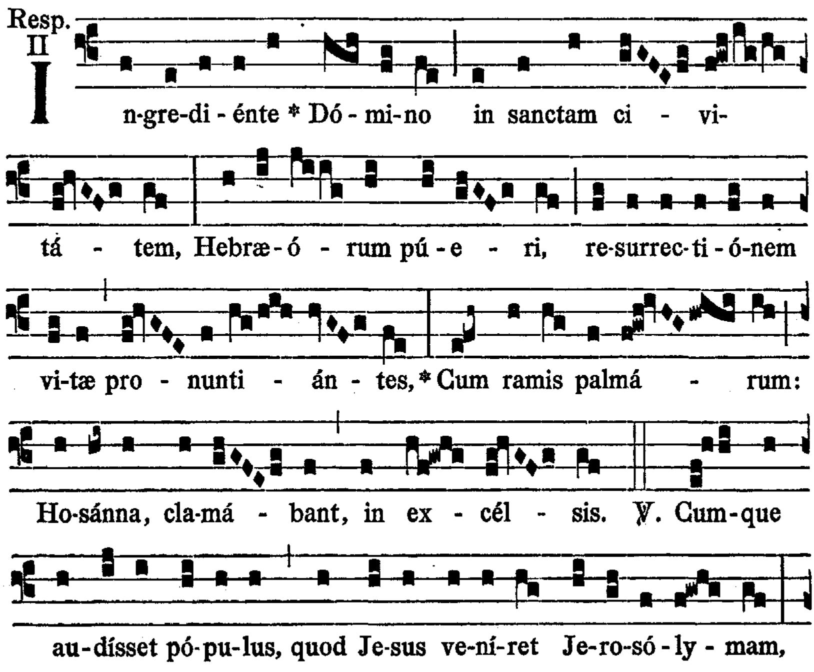

Alia Ant.
IV
T urba multa, * quæ convé-ne-rat ad di-em fes-tum,
clamá-bat Dó-mi-no: Be-ne-díc-tus, qui ve-nit in nó-mi-ne
Dó-mi-ni: Ho-sán-na in excél-sis.

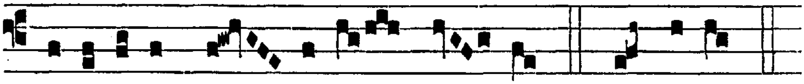
In reversione Processionis, duo vel quatuor Cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. Glória, laus, *et decantant duos primos versus. Sacerdos vero, cum aliis extra ecclesiam, repetit eosdem. Deinde, qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: et, qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent:* Glória laus, *sicut a principio* ℣.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat ecclesiam, cantando:

ex-i-é-runt ób - vi-am e - i. * Cum ra-mis.

Et non dicitur Glória Patri.

Deinde celebratur Missa, et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

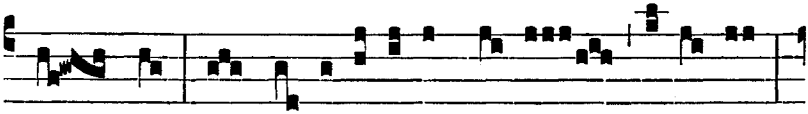
AD MISSAM

Statio ad S. Joannem in Laterano

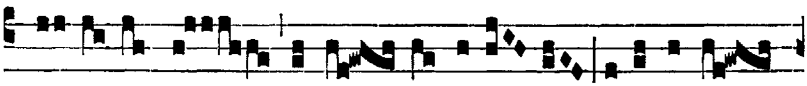
Intr. VIII

D ó-mi-ne, * ne longe fá-ci - as auxí-li - um tu - um

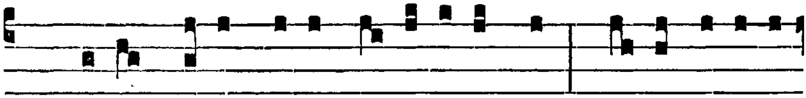
a me, ad de-fensi-ó-nem me-am áspi-ce:

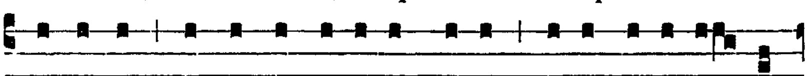
lí-be-ra me de o - re le-ó-nis, et a córni-

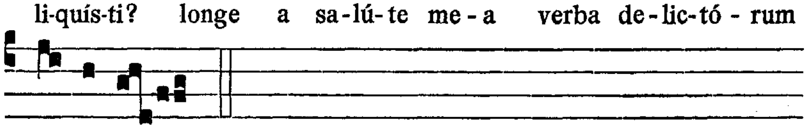
bus u-ni-cornu-ó-rum hu-mi-li-tá-tem me - am.

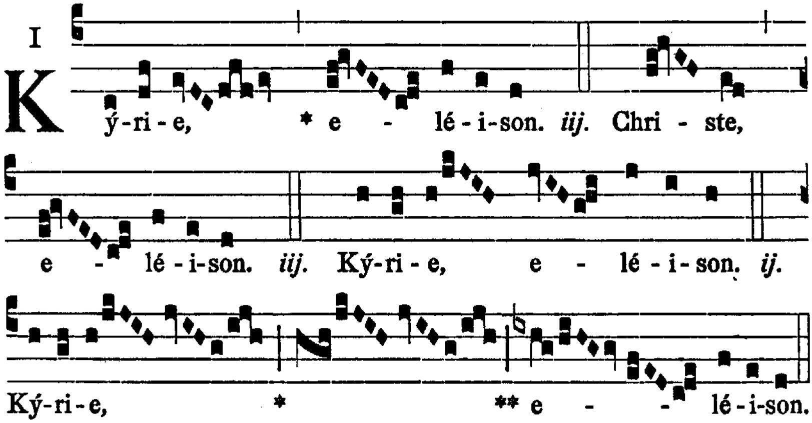
Ps. De-us, De-us me-us, ré-spi-ce in me: * qua-re me de-re-
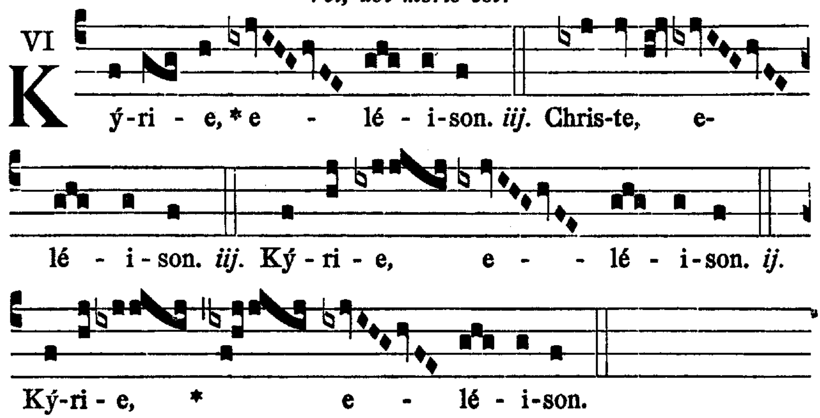

li-quís-ti? longe a sa-lú-te me-a verba de-lic-tó-rum

me - ó-rum. *Repetitur:* Dómine, ne longe.

Vel, ubi moris est:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et Crucem subíre fecísti: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

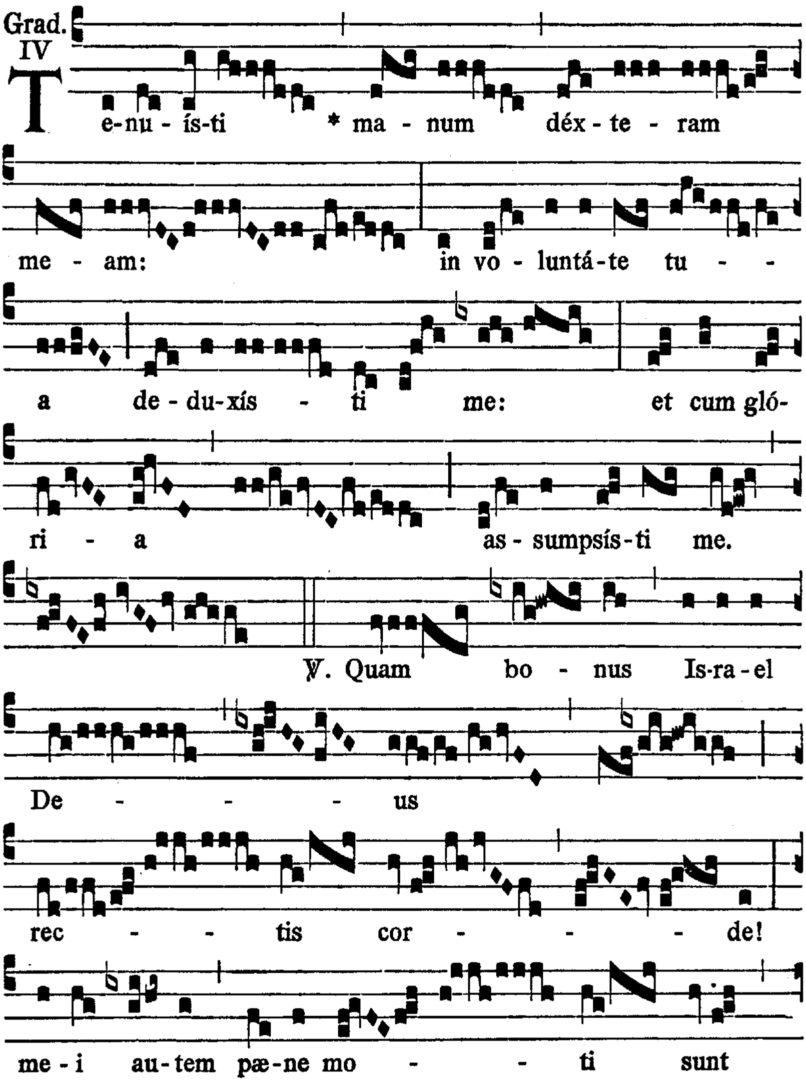
Et dicitur hæc tantum Oratio, etiam si qua ad Laudes facta fuerit Commemoratio.

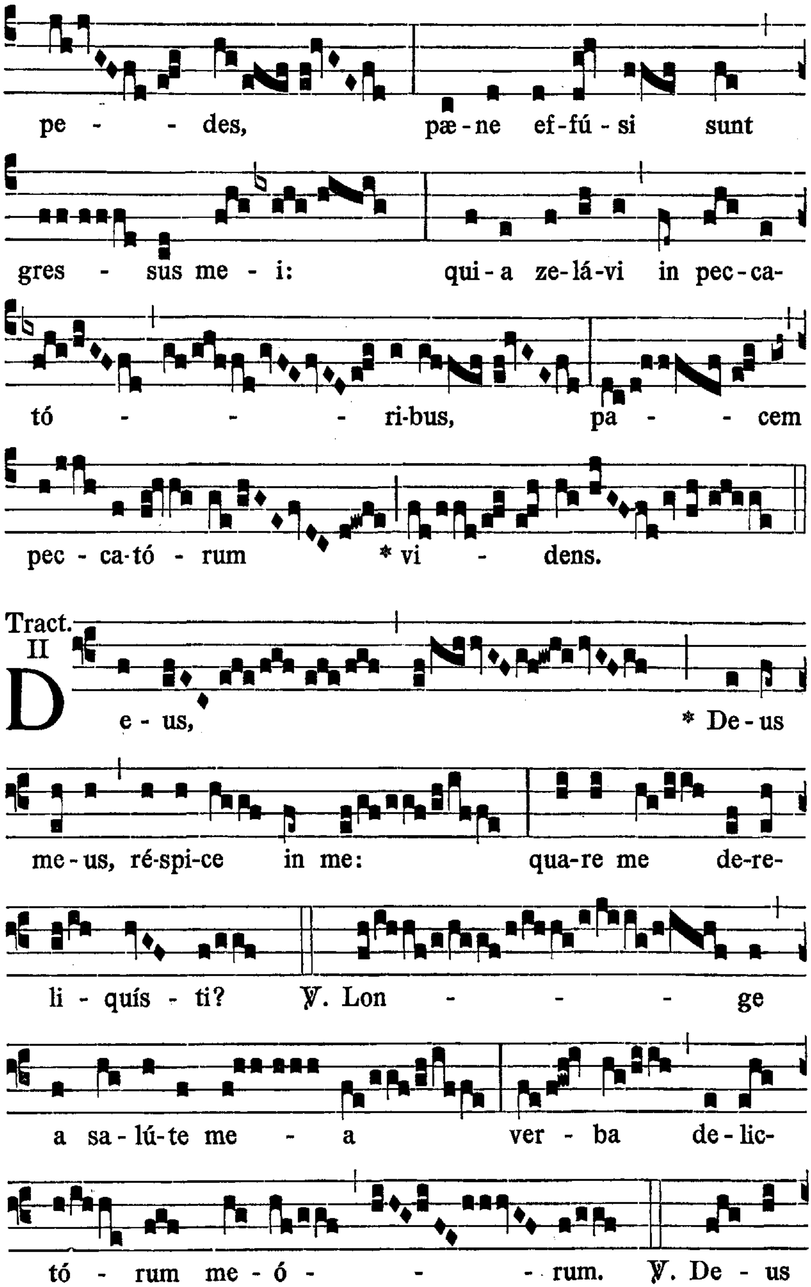
Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

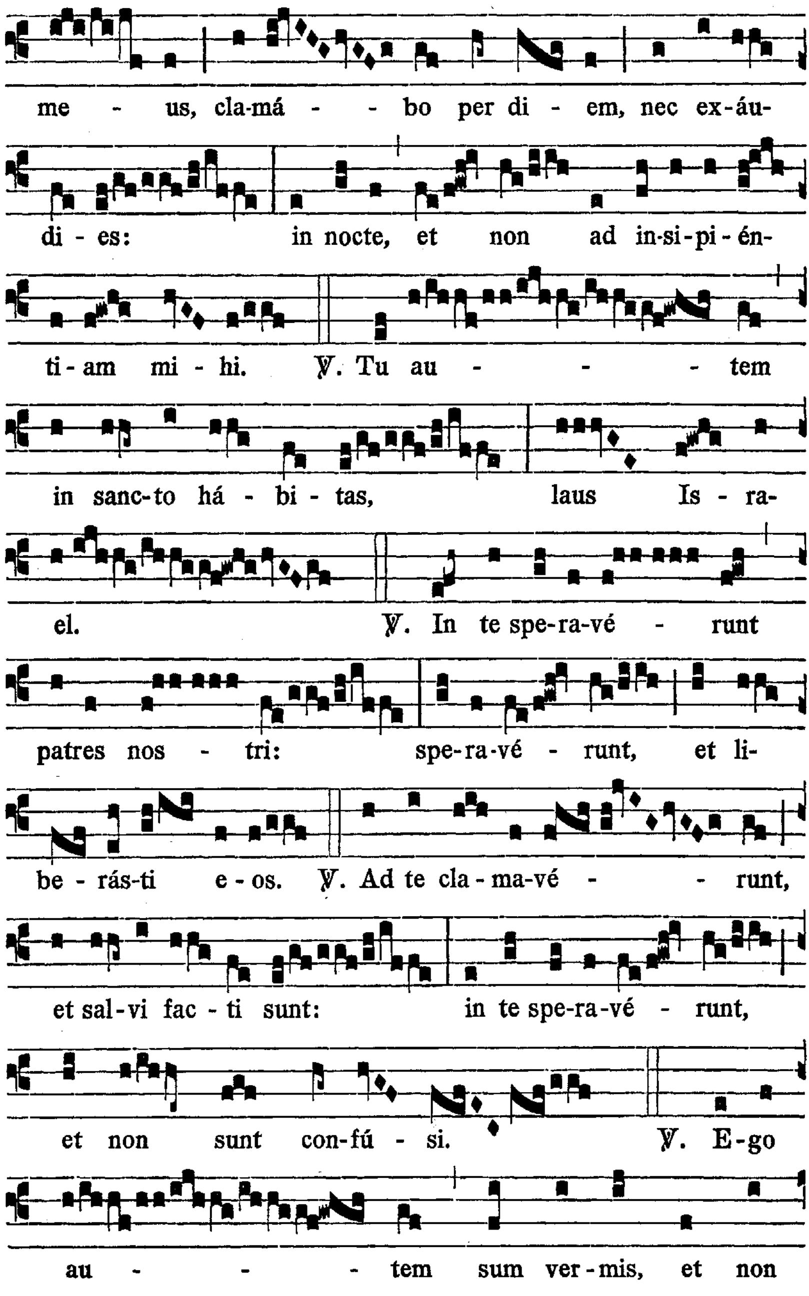
Phil. 2, 5-11

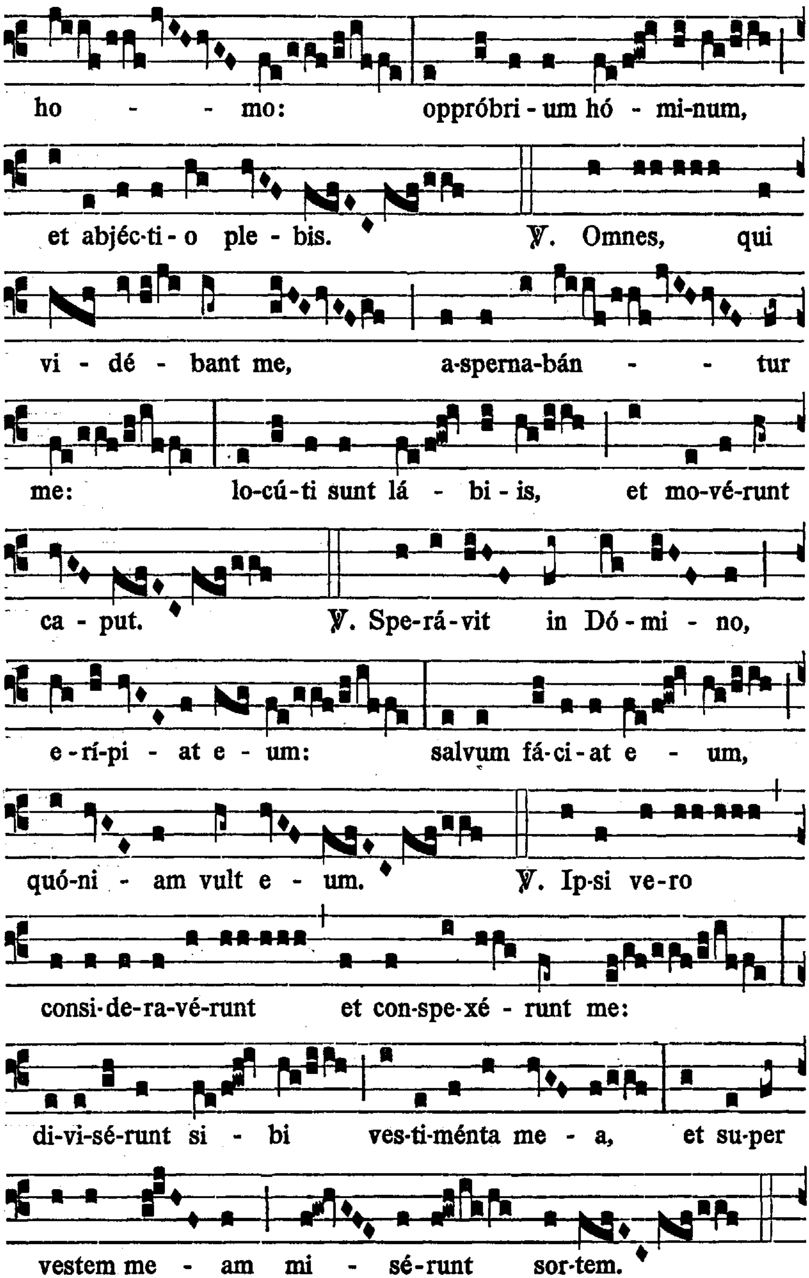
Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquá-

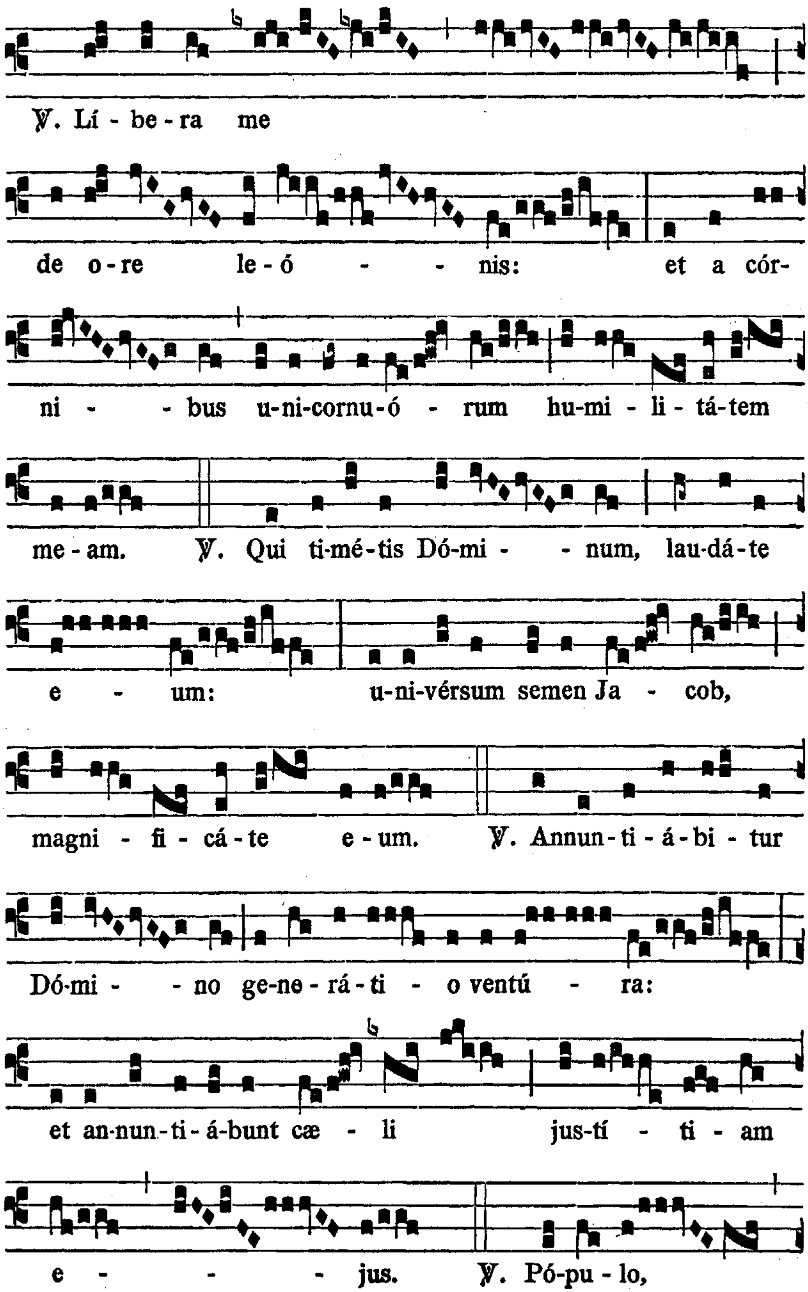
lem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obœdiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (*hic genuflectitur*) ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

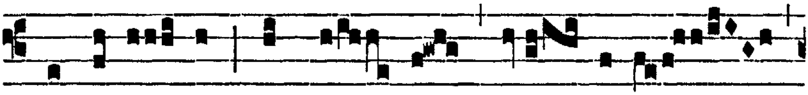

pe - - des, pæ-ne ef-fú-si sunt
gres - sus me - i: qui-a ze-lá-vi in pec-ca-
tó - - - ri-bus, pa - - cem
pec - ca-tó - rum * vi - dens.
Tract. II
Deus, * Deus
me-us, ré-spi-ce in me: qua-re me de-re-
li - quís - ti? ℣. Lon - - - ge
a sa-lú-te me - a ver - ba de-lic-
tó - rum me-ó - - - rum. ℣. De - us

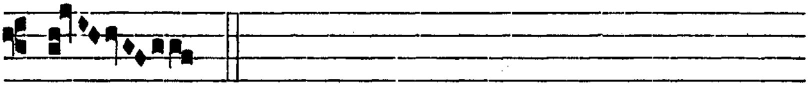

me - us, cla-má - - bo per di - em, nec ex-áu-
di - es: in nocte, et non ad in-si-pi-én-
ti - am mi - hi. ℣. Tu au - - - tem
in sanc-to há - bi - tas, laus Is - ra-
el. ℣. In te spe-ra-vé - runt
patres nos - tri: spe-ra-vé - runt, et li-
be - rás-ti e - os. ℣. Ad te cla - ma-vé - - runt,
et sal-vi fac - ti sunt: in te spe-ra-vé - runt,
et non sunt con-fú - si. ℣. E-go
au - - - tem sum ver-mis, et non

ho - - mo: oppróbri - um hó - mi-num,
et abjéc-ti - o ple - bis. ℣. Omnes, qui
vi - dé - bant me, a-sperna-bán - - tur
me: lo-cú-ti sunt lá - bi - is, et mo-vé-runt
ca - put. ℣. Spe-rá-vit in Dó - mi - no,
e - rí-pi - at e - um: salvum fá-ci-at e - um,
quó-ni - am vult e - um. ℣. Ip-si ve-ro
consi-de-ra-vé-runt et con-spe-xé - runt me:
di-vi-sé-runt si - bi ves-ti-ménta me - a, et su-per
vestem me - am mi - sé-runt sor-tem.

℣. Lí - be - ra me
de o - re le - ó - - nis: et a cór-
ni - - bus u-ni-cornu-ó - rum hu-mi - li - tá-tem
me - am. ℣. Qui ti-mé-tis Dó-mi - - num, lau-dá-te
e - um: u-ni-vérsum semen Ja - cob,
magni - fi - cá - te e - um. ℣. Annun-ti - á - bi - tur
Dó-mi - - no ge-ne - rá - ti - o ventú - ra:
et an-nun-ti - á-bunt cæ - li jus-tí - ti - am
e - - - jus. ℣. Pó-pu - lo,

qui nas-cé - tur, quem fe - cit * Dó - mi-nus.

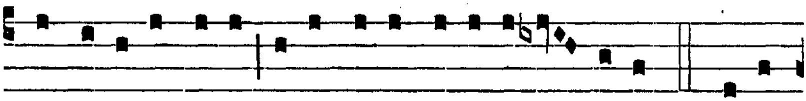

Passio Domini incipitur absolute: non dicitur Munda cor meum, *non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur* Dóminus vobíscum, *nec respondetur* Glória tibi, Dómine, *et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat* Pássio Dómini nostri, *non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.*

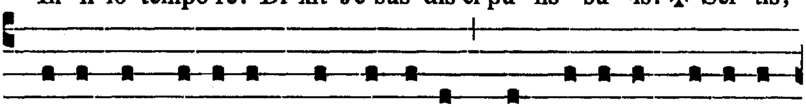
V

Pássi - o Dó-mi-ni nostri Je-su Chris-ti se-cúndum Matthǽ - um.

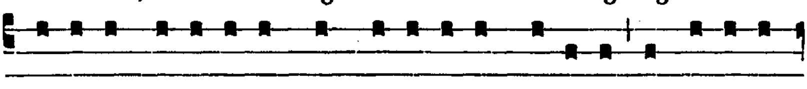
In il-lo témpo-re: Di-xit Je-sus dis-cí-pu - lis su - is: ✠ Sci - tis,

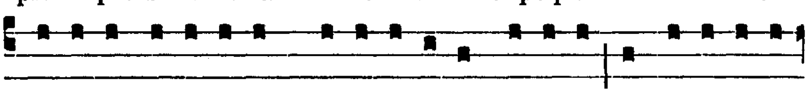
qui - a post bí-du - um Pas-cha fi - et, et Fí - li - us hó-mi-nis

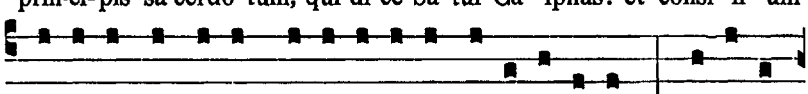
tra-dé-tur, ut cru-ci - fi-gá-tur? C. Tunc con-gre - gá - ti sunt

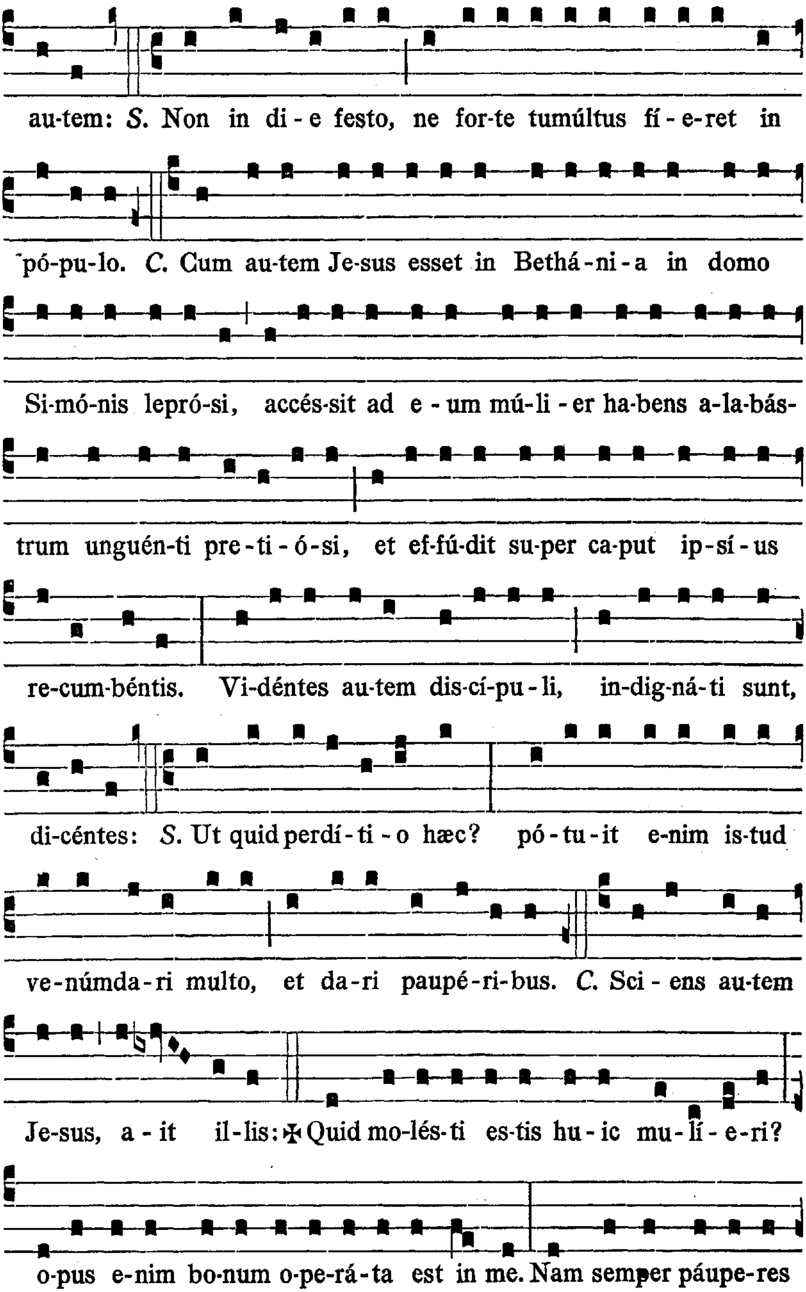
prín-ci-pes sa-cerdó-tum et se-ni - ó-res pó-pu - li in á-tri - um
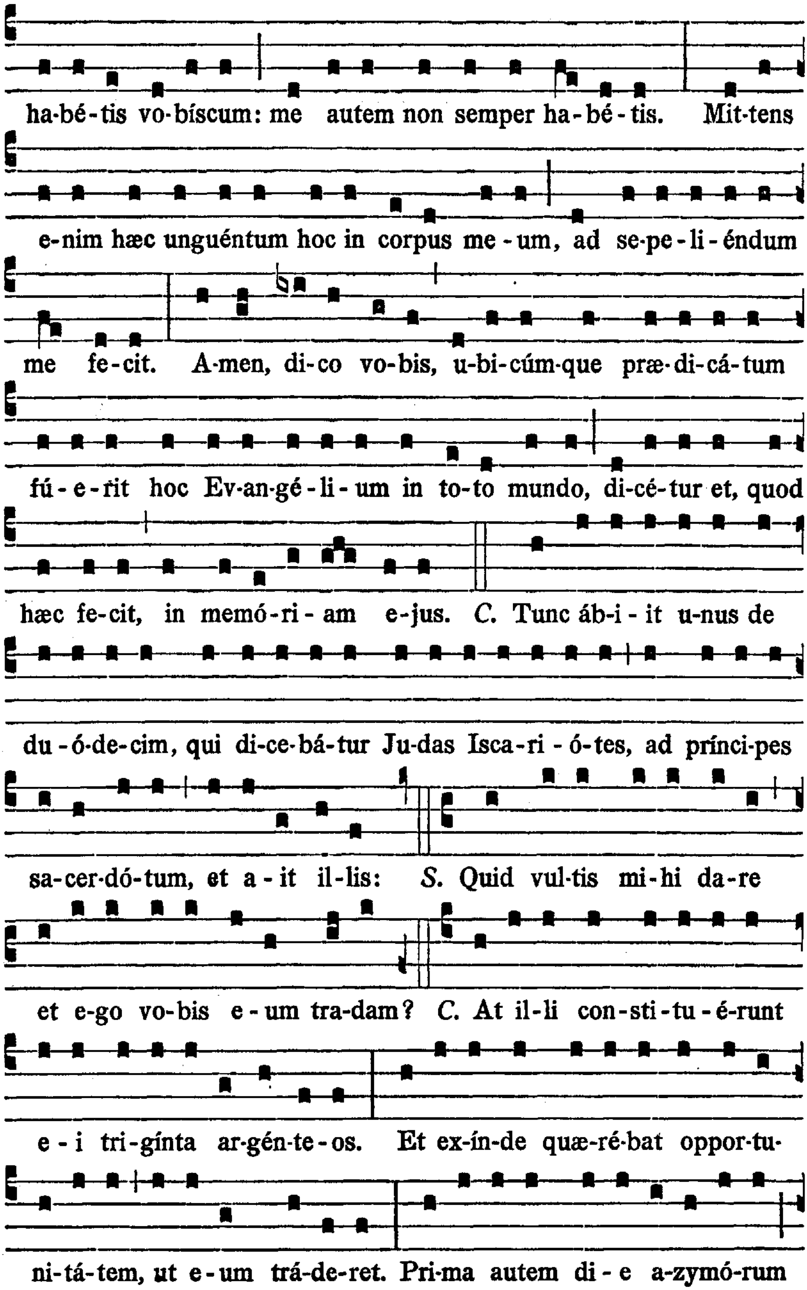

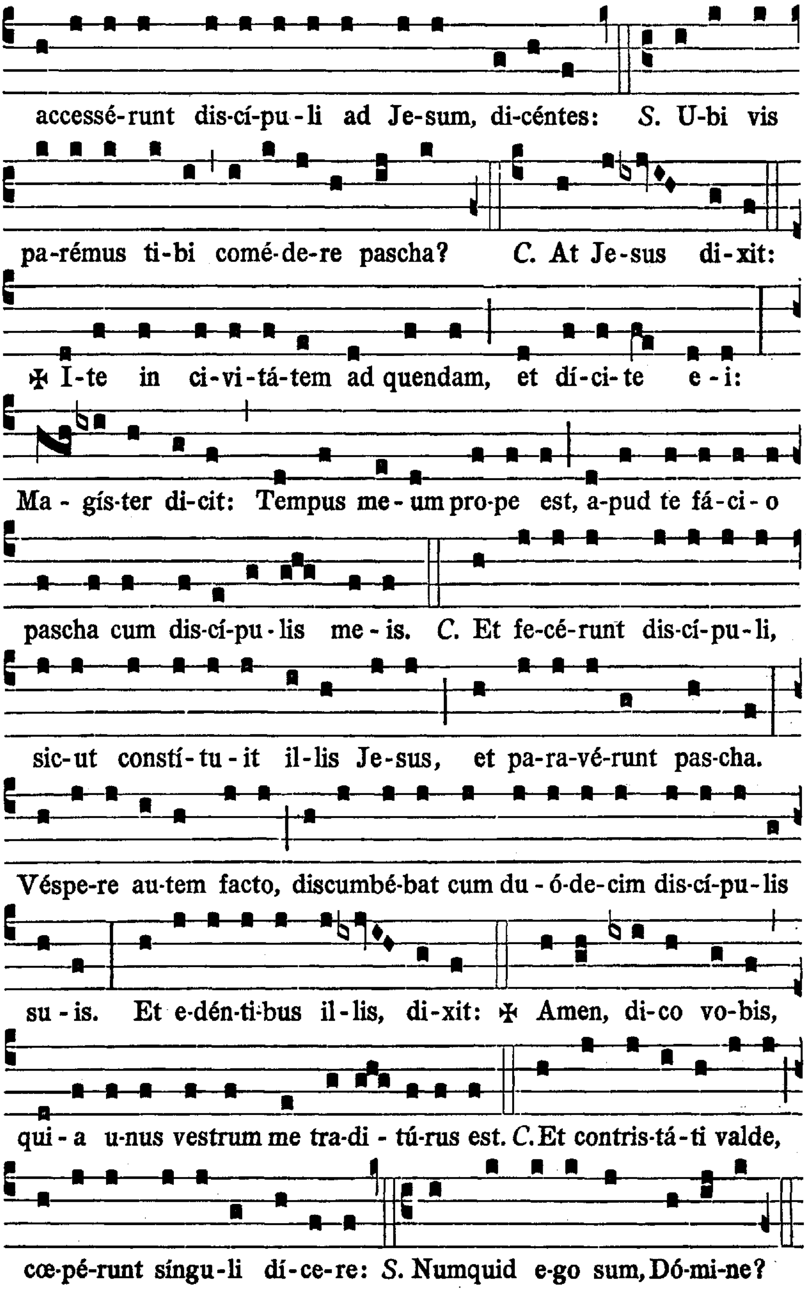
prín-ci-pis sa-cerdó-tum, qui di-ce-bá-tur Cá - iphas: et consí - li - um

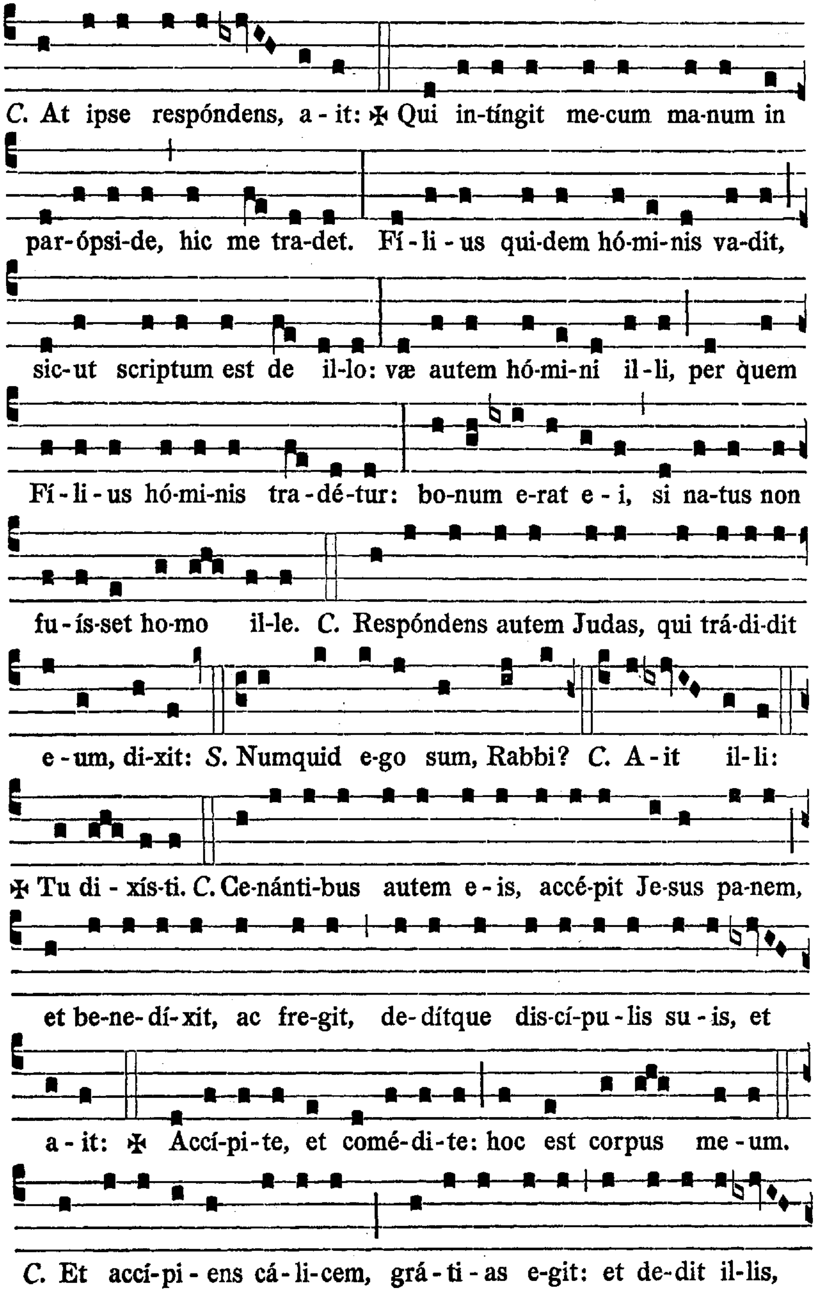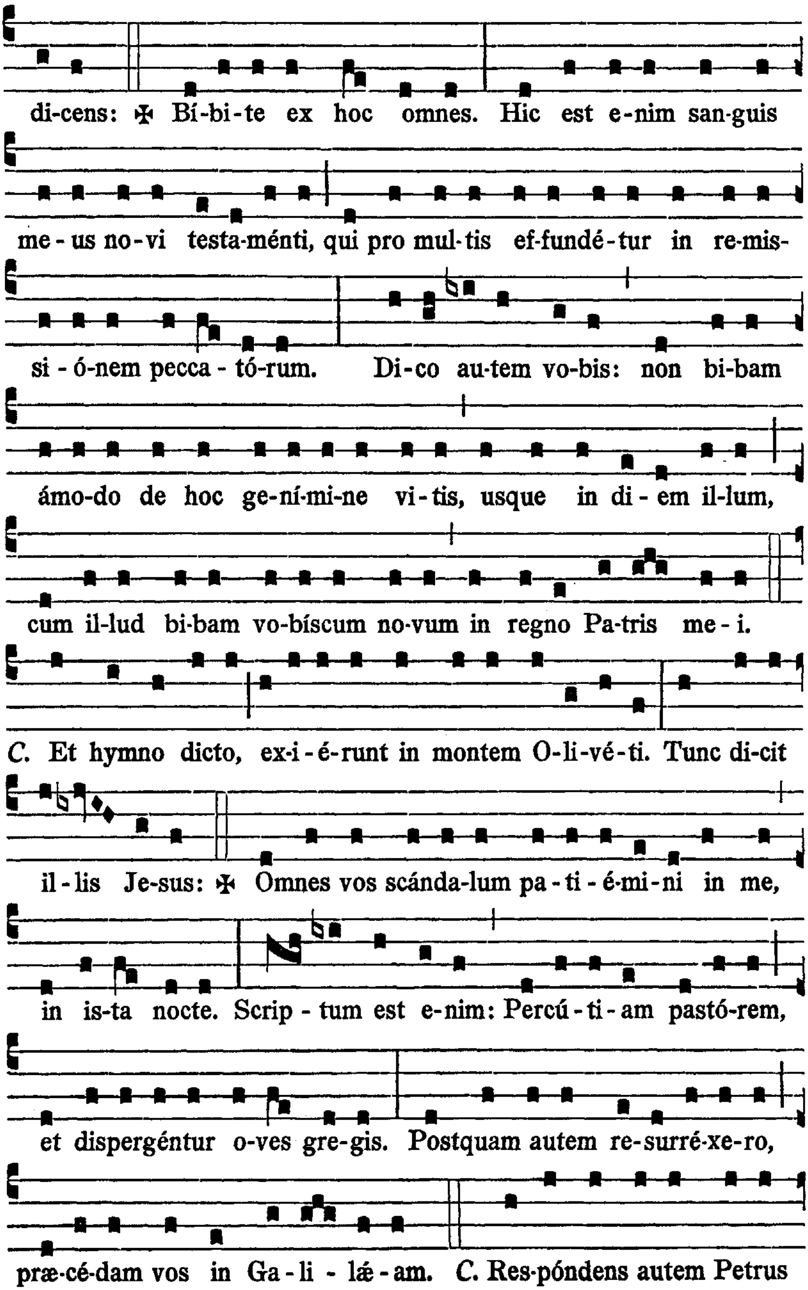

fe-cé-runt, ut Je-sum do-lo te-né-rent et oc-cí-de-rent. Di-cé-bant
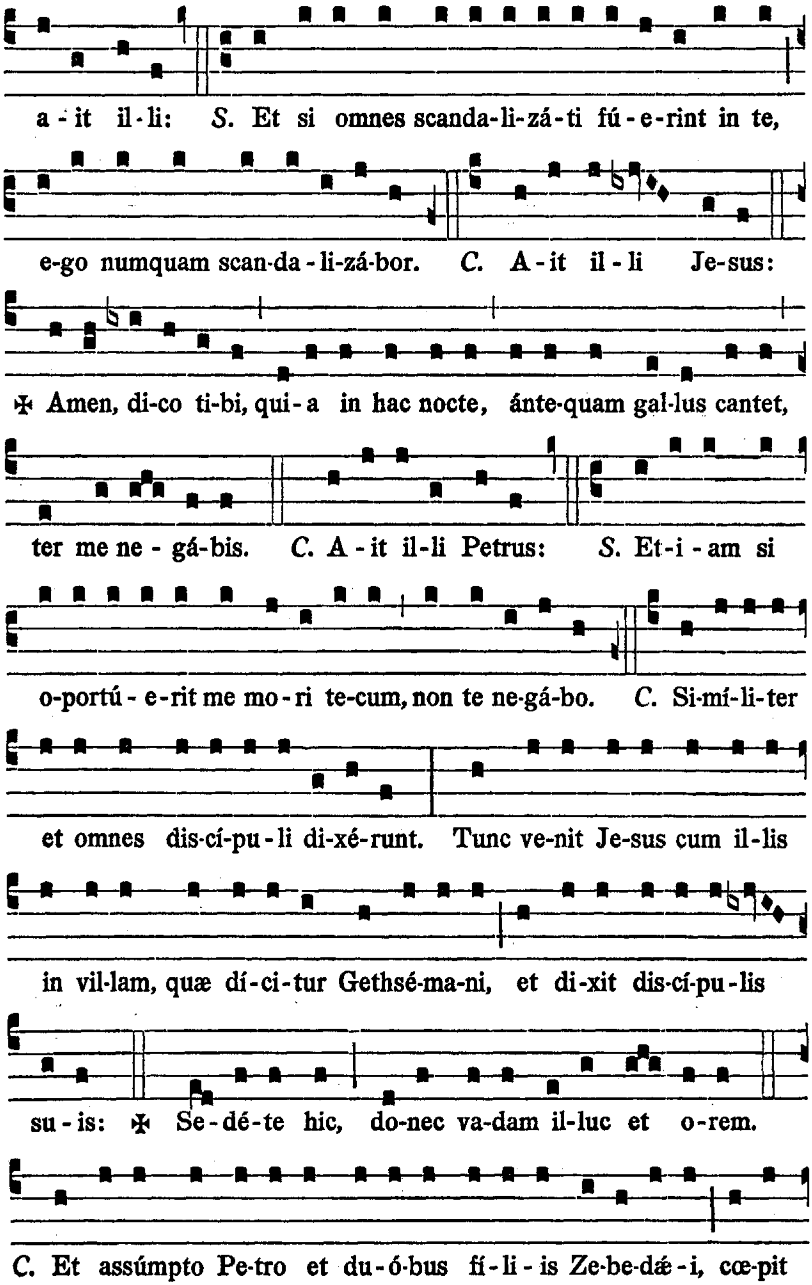

au-tem: S. Non in di - e festo, ne for-te tumúltus fí - e-ret in
pó-pu-lo. C. Cum au-tem Je-sus esset in Bethá - ni - a in domo
Si-mó-nis lepró-si, accés-sit ad e - um mú-li - er ha-bens a-la-bás-
trum unguén-ti pre - ti - ó - si, et ef-fú-dit su-per ca-put ip - sí - us
re-cum-béntis. Vi-déntes au-tem dis-cí-pu - li, in-dig-ná- ti sunt,
di-céntes: S. Ut quid perdí - ti - o hæc? pó - tu - it e-nim is-tud
ve - númda - ri multo, et da-ri paupé - ri-bus. C. Sci - ens au-tem
Je-sus, a - it il - lis: ✠ Quid mo-lés-ti es-tis hu - ic mu- lí - e-ri?
o-pus e-nim bo-num o-pe-rá - ta est in me. Nam semper páupe-res
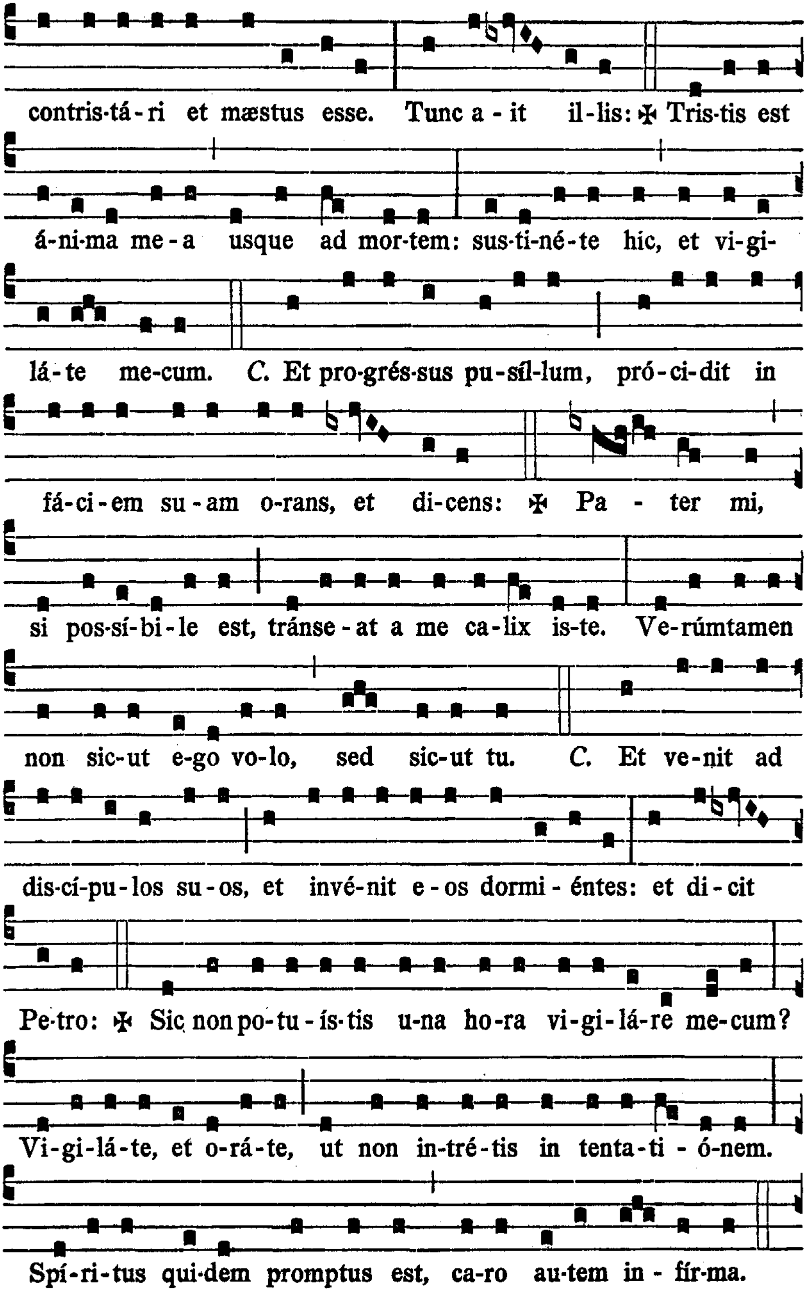

ha-bé-tis vo-bíscum: me autem non semper ha-bé-tis. Mit-tens
e-nim hæc unguéntum hoc in corpus me-um, ad se-pe-li-éndum
me fe-cit. A-men, di-co vo-bis, u-bi-cúm-que præ-di-cá-tum
fú-e-rit hoc Ev-an-gé-li-um in to-to mundo, di-cé-tur et, quod
hæc fe-cit, in memó-ri-am e-jus. C. Tunc áb-i-it u-nus de
du-ó-de-cim, qui di-ce-bá-tur Ju-das Isca-ri-ó-tes, ad prínci-pes
sa-cer-dó-tum, et a-it il-lis: S. Quid vul-tis mi-hi da-re
et e-go vo-bis e-um tra-dam? C. At il-li con-sti-tu-é-runt
e-i tri-gínta ar-gén-te-os. Et ex-ín-de quæ-ré-bat oppor-tu-
ni-tá-tem, ut e-um trá-de-ret. Pri-ma autem di-e a-zymó-rum

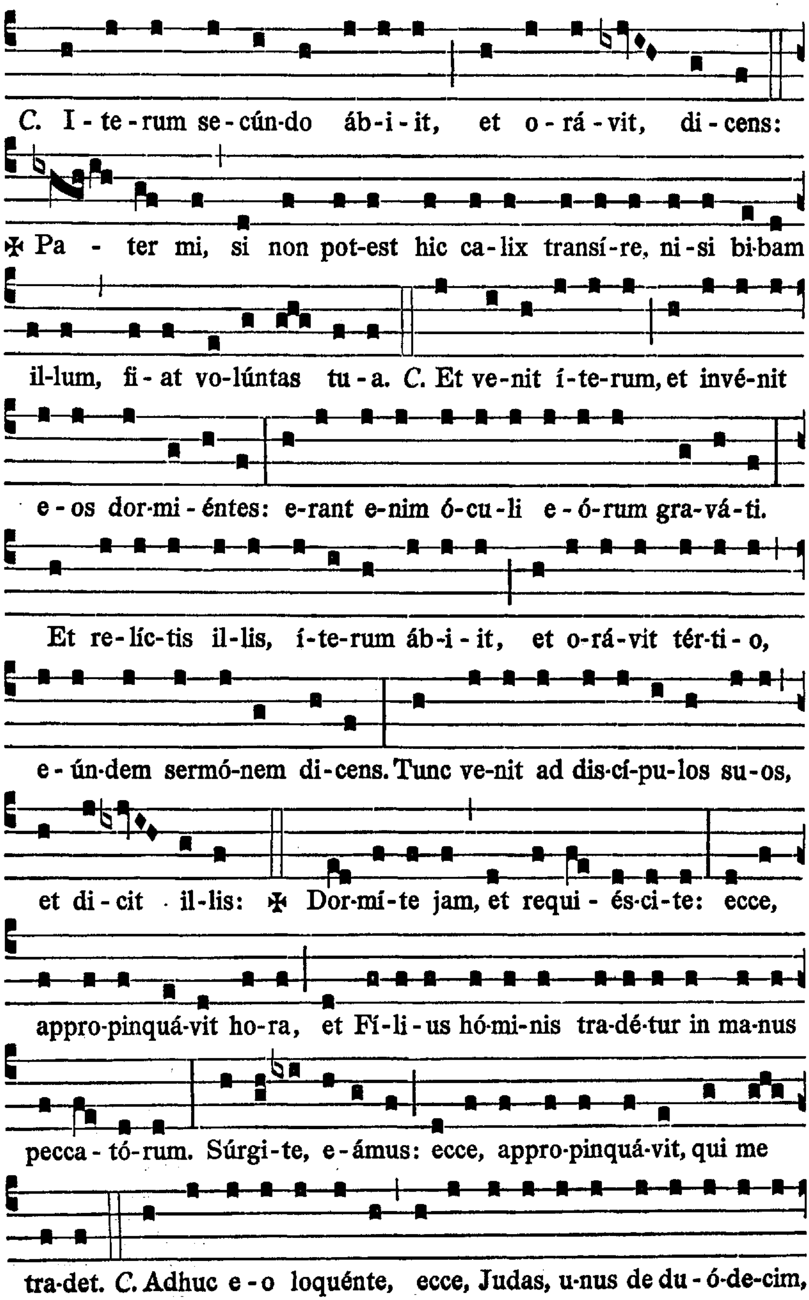

accessé-runt dis-cí-pu-li ad Je-sum, di-céntes: S. U-bi vis
pa-rémus ti-bi comé-de-re pascha? C. At Je-sus di-xit:
✠ I-te in ci-vi-tá-tem ad quendam, et dí-ci-te e-i:
Ma-gís-ter di-cit: Tempus me-um pro-pe est, a-pud te fá-ci-o
pascha cum dis-cí-pu-lis me-is. C. Et fe-cé-runt dis-cí-pu-li,
sic-ut constí-tu-it il-lis Je-sus, et pa-ra-vé-runt pas-cha.
Véspe-re au-tem facto, discumbé-bat cum du-ó-de-cim dis-cí-pu-lis
su-is. Et e-dén-ti-bus il-lis, di-xit: ✠ Amen, di-co vo-bis,
qui-a u-nus vestrum me tra-di-tú-rus est. C. Et contris-tá-ti valde,
cœ-pé-runt síngu-li dí-ce-re: S. Numquid e-go sum, Dó-mi-ne?

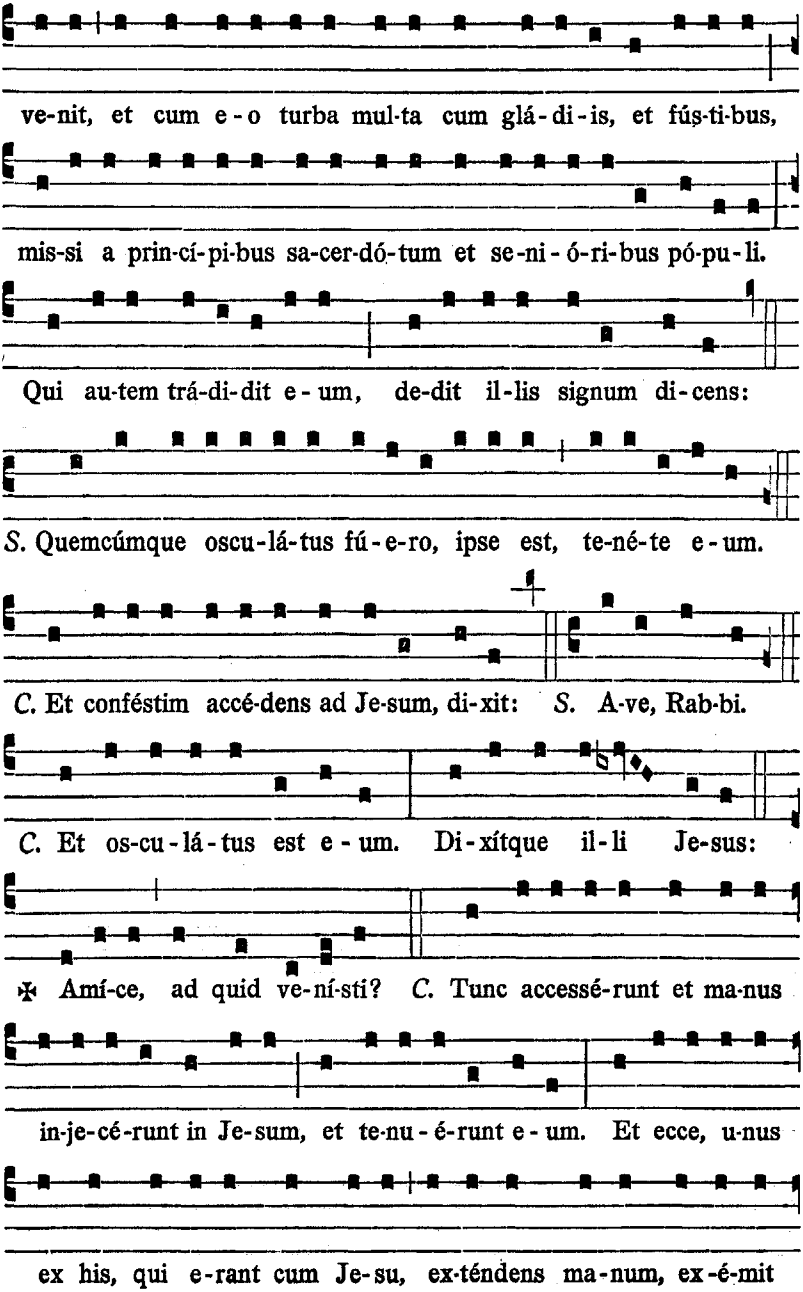

C. At ipse respóndens, a-it: ✠ Qui in-tíngit me-cum ma-num in
par-ópsi-de, hic me tra-det. Fí-li-us qui-dem hó-mi-nis va-dit,
sic-ut scriptum est de il-lo: væ autem hó-mi-ni il-li, per quem
Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur: bo-num e-rat e-i, si na-tus non
fu-ís-set ho-mo il-le. C. Respóndens autem Judas, qui trá-di-dit
e-um, di-xit: S. Numquid e-go sum, Rabbi? C. A-it il-li:
✠ Tu di-xís-ti. C. Ce-nánti-bus autem e-is, accé-pit Je-sus pa-nem,
et be-ne-dí-xit, ac fre-git, de-dítque dis-cí-pu-lis su-is, et
a-it: ✠ Accí-pi-te, et comé-di-te: hoc est corpus me-um.
C. Et accí-pi-ens cá-li-cem, grá-ti-as e-git: et de-dit il-lis,

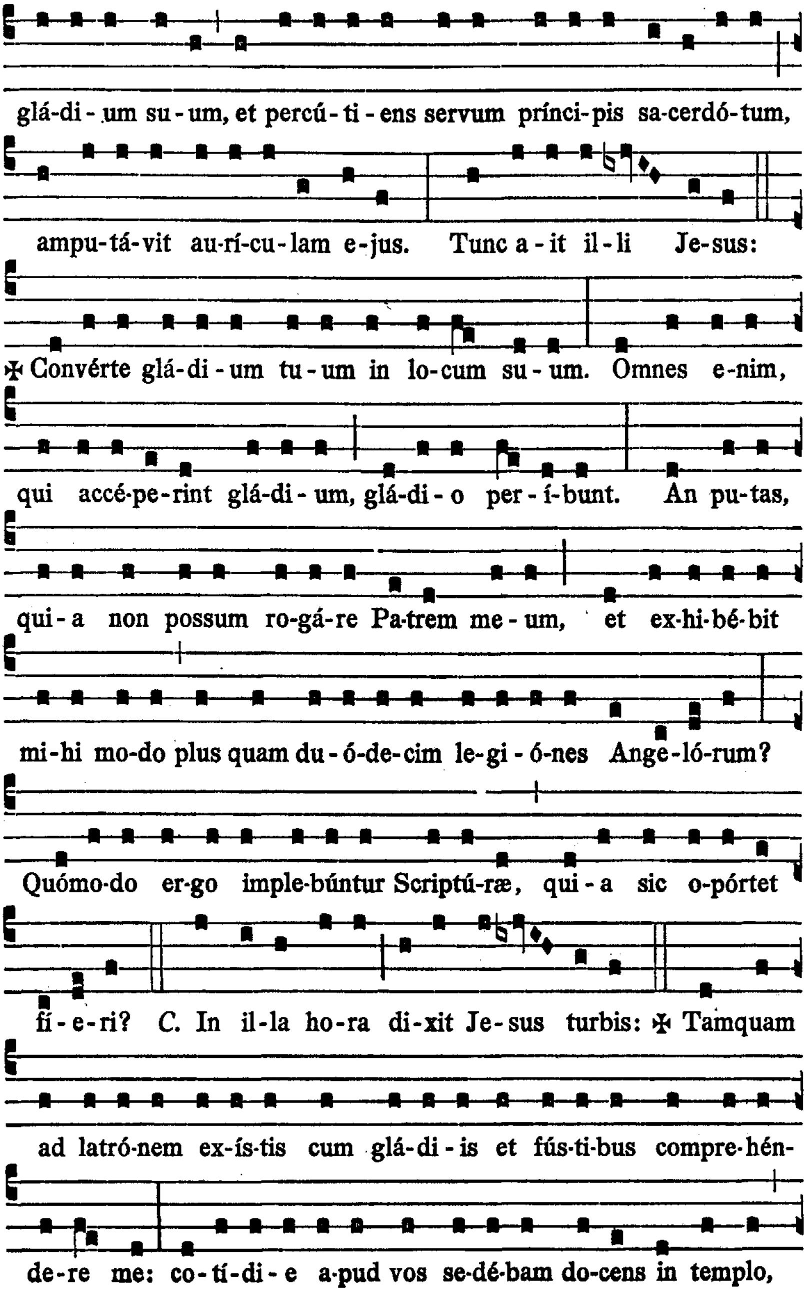

di-cens: ✠ Bí-bi-te ex hoc omnes. Hic est e-nim san-guis
me-us no-vi testa-ménti, qui pro mul-tis ef-fundé-tur in re-mis-
si-ó-nem pecca-tó-rum. Di-co au-tem vo-bis: non bi-bam
ámo-do de hoc ge-ní-mi-ne vi-tis, usque in di-em il-lum,
cum il-lud bi-bam vo-bíscum no-vum in regno Pa-tris me-i.
C. Et hymno dicto, ex-i-é-runt in montem O-li-vé-ti. Tunc di-cit
il-lis Je-sus: ✠ Omnes vos scánda-lum pa-ti-é-mi-ni in me,
in is-ta nocte. Scrip-tum est e-nim: Percú-ti-am pastó-rem,
et dispergéntur o-ves gre-gis. Postquam autem re-surré-xe-ro,
præ-cé-dam vos in Ga-li-læ-am. C. Res-póndens autem Petrus

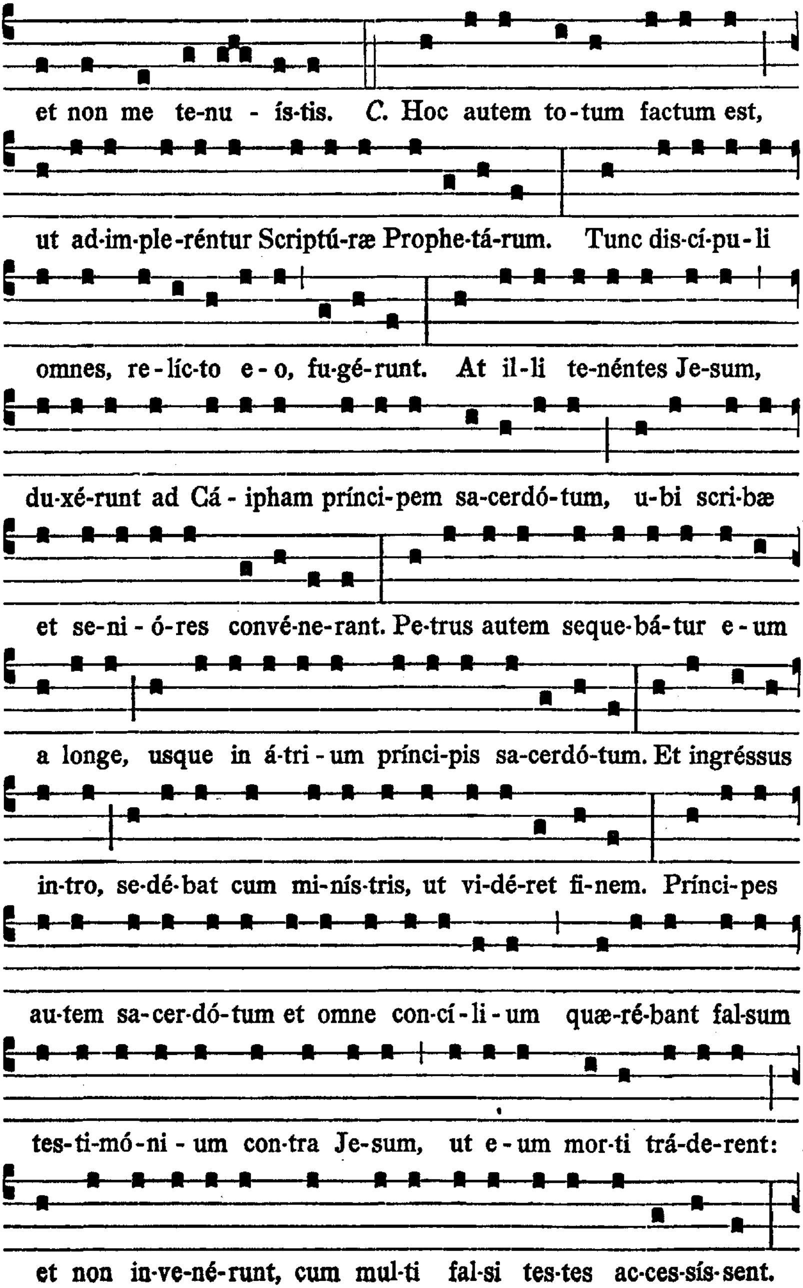

a - it il - li: S. Et si omnes scanda-li-zá-ti fú - e-rint in te,
e-go numquam scan-da - li-zá-bor. C. A - it il - li Je-sus:
✠ Amen, di-co ti-bi, qui - a in hac nocte, ánte-quam gal-lus cantet,
ter me ne - gá-bis. C. A - it il-li Petrus: S. Et-i - am si
o-portú - e-rit me mo - ri te-cum, non te ne-gá-bo. C. Si-mí-li-ter
et omnes dis-cí-pu - li di-xé-runt. Tunc ve-nit Je-sus cum il-lis
in vil-lam, quæ dí - ci - tur Gethsé-ma-ni, et di-xit dis-cí-pu - lis
su - is: ✠ Se - dé - te hic, do-nec va-dam il-luc et o-rem.
C. Et assúmpto Pe-tro et du - ó-bus fí - li - is Ze-be-dǽ - i, cœ-pit

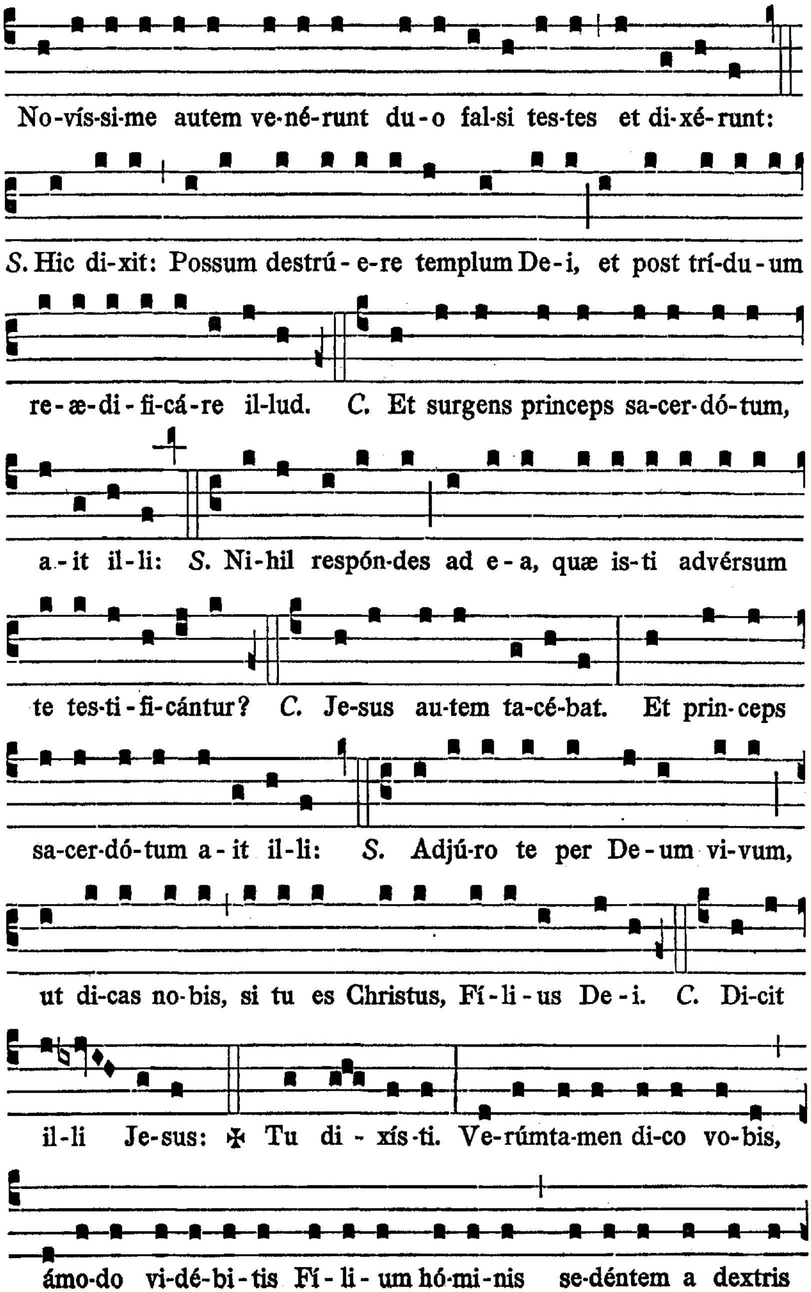

contris·tá-ri et mæstus esse. Tunc a-it il-lis: ✠ Tris·tis est
á-ni·ma me-a usque ad mor·tem: sus·ti-né-te hic, et vi-gi-
lá-te me-cum. *C.* Et pro·grés·sus pu-síl-lum, pró-ci-dit in
fá-ci-em su-am o-rans, et di-cens: ✠ Pa - ter mi,
si pos·sí-bi-le est, tránse-at a me ca-lix is-te. Ve-rúmtamen
non sic-ut e-go vo-lo, sed sic-ut tu. *C.* Et ve-nit ad
dis·cí-pu-los su-os, et invé-nit e-os dormi-éntes: et di-cit
Pe·tro: ✠ Sic non po-tu-ís·tis u-na ho-ra vi-gi-lá-re me-cum?
Vi-gi-lá-te, et o-rá-te, ut non in-tré-tis in tenta-ti-ó-nem.
Spí-ri-tus qui·dem promptus est, ca-ro au-tem in-fír-ma.

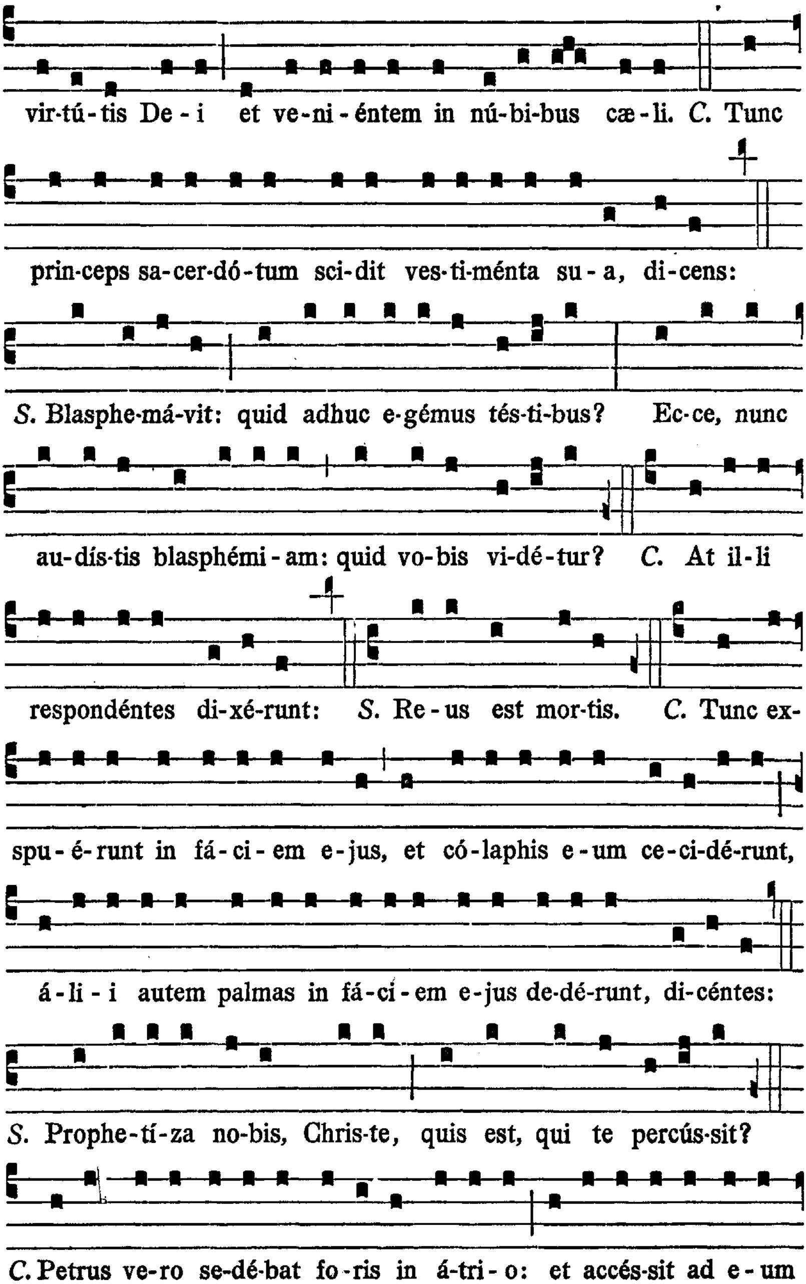

C. I-te-rum se-cún-do áb-i-it, et o-rá-vit, di-cens:
✠ Pa - ter mi, si non pot-est hic ca-lix transí-re, ni-si bi-bam
il-lum, fi-at vo-lúntas tu-a. C. Et ve-nit í-te-rum, et invé-nit
e-os dor-mi-éntes: e-rant e-nim ó-cu-li e-ó-rum gra-vá-ti.
Et re-líc-tis il-lis, í-te-rum áb-i-it, et o-rá-vit tér-ti-o,
e-ún-dem sermó-nem di-cens. Tunc ve-nit ad dis-cí-pu-los su-os,
et di-cit il-lis: ✠ Dor-mí-te jam, et requi-és-ci-te: ecce,
appro-pinquá-vit ho-ra, et Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur in ma-nus
pecca-tó-rum. Súrgi-te, e-ámus: ecce, appro-pinquá-vit, qui me
tra-det. C. Adhuc e-o loquénte, ecce, Judas, u-nus de du-ó-de-cim,

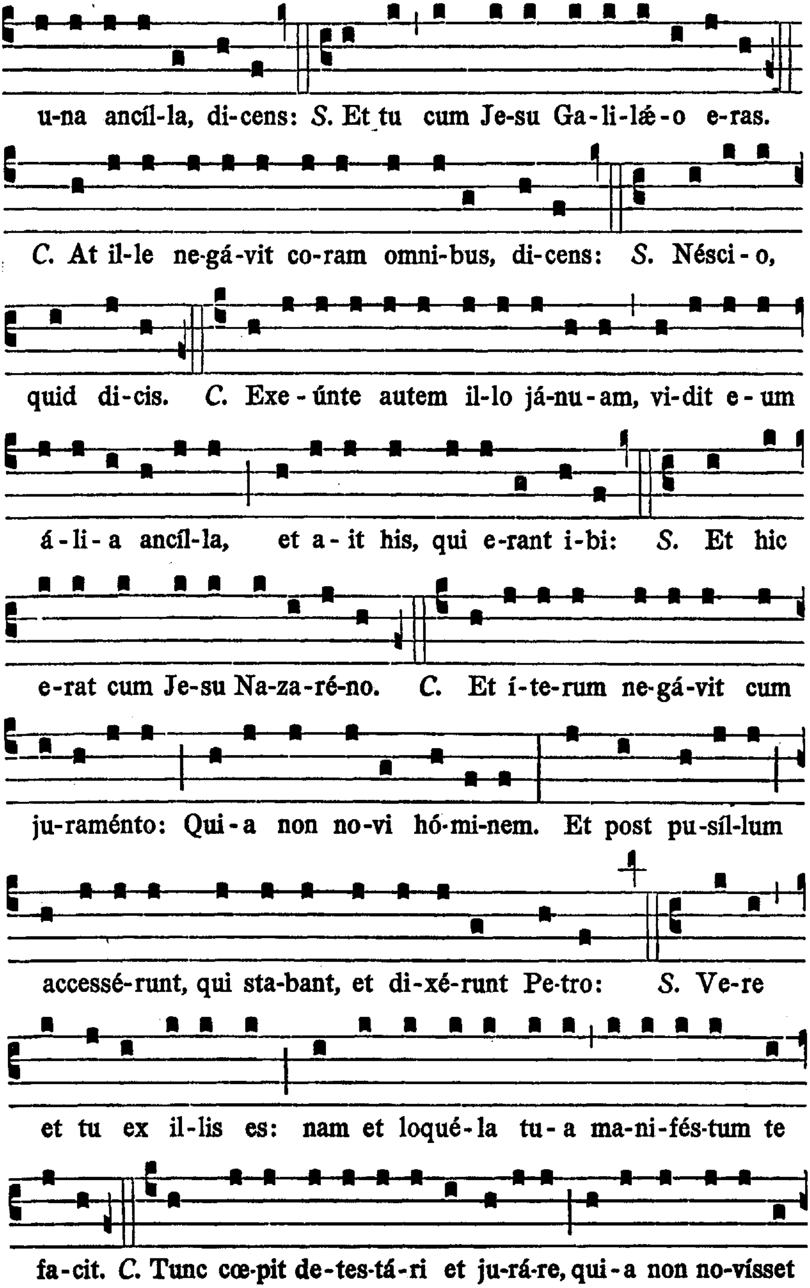

ve-nit, et cum e-o turba mul-ta cum glá-di-is, et fúṣ-ti-bus,
mis-si a prin-cí-pi-bus sa-cer-dó-tum et se-ni-ó-ri-bus pó-pu-li.
Qui au-tem trá-di-dit e-um, de-dit il-lis signum di-cens:
S. Quemcúmque oscu-lá-tus fú-e-ro, ipse est, te-né-te e-um.
C. Et conféstim accé-dens ad Je-sum, di-xit: S. A-ve, Rab-bi.
C. Et os-cu-lá-tus est e-um. Di-xítque il-li Je-sus:
✠ Amí-ce, ad quid ve-ní-sti? C. Tunc accessé-runt et ma-nus
in-je-cé-runt in Je-sum, et te-nu-é-runt e-um. Et ecce, u-nus
ex his, qui e-rant cum Je-su, ex-téndens ma-num, ex-é-mit

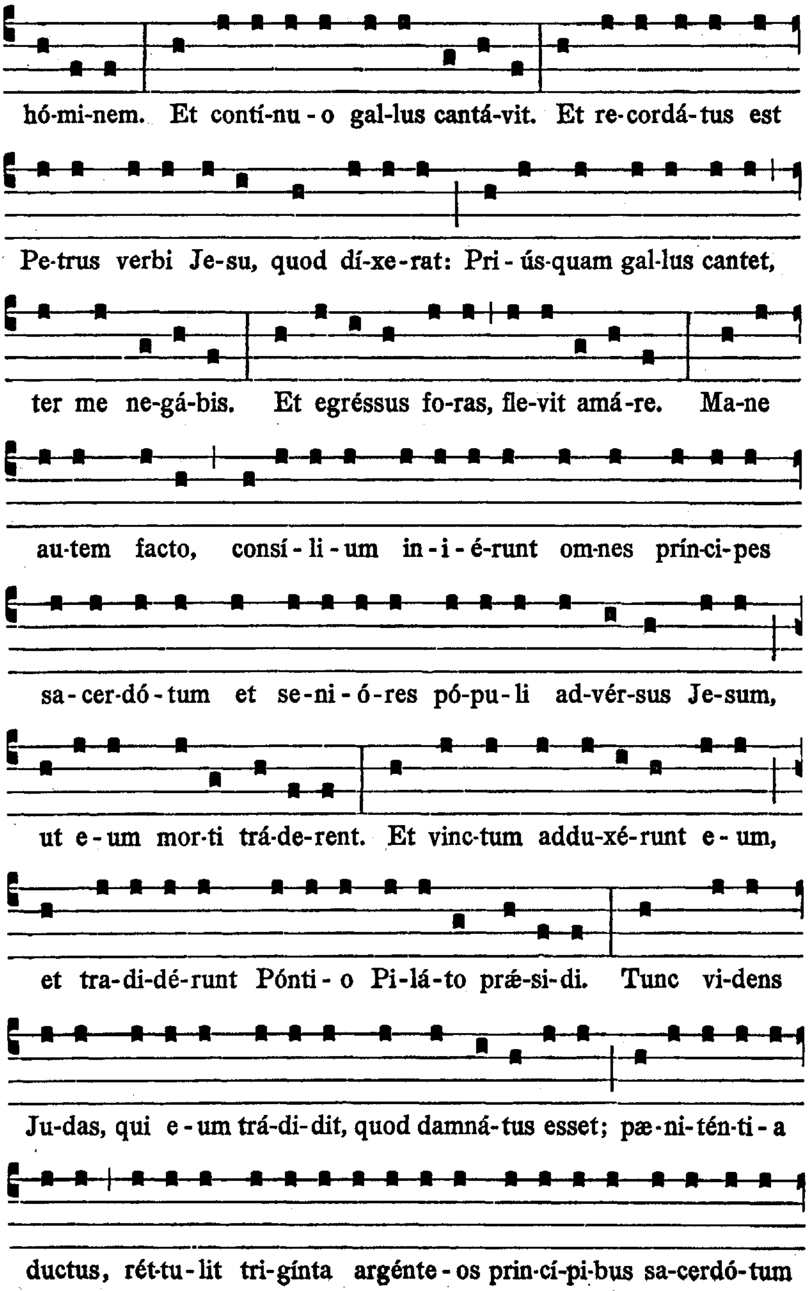

glá-di-um su-um, et percú-ti-ens servum prínci-pis sa-cerdó-tum,
ampu-tá-vit au-rí-cu-lam e-jus. Tunc a-it il-li Je-sus:
✠ Convérte glá-di-um tu-um in lo-cum su-um. Omnes e-nim,
qui accé-pe-rint glá-di-um, glá-di-o per-í-bunt. An pu-tas,
qui-a non possum ro-gá-re Pa-trem me-um, et ex-hi-bé-bit
mi-hi mo-do plus quam du-ó-de-cim le-gi-ó-nes Ange-ló-rum?
Quómo-do er-go imple-búntur Scriptú-ræ, qui-a sic o-pórtet
fí-e-ri? C. In il-la ho-ra di-xit Je-sus turbis: ✠ Tamquam
ad latró-nem ex-ís-tis cum glá-di-is et fús-ti-bus compre-hén-
de-re me: co-tí-di-e a-pud vos se-dé-bam do-cens in templo,

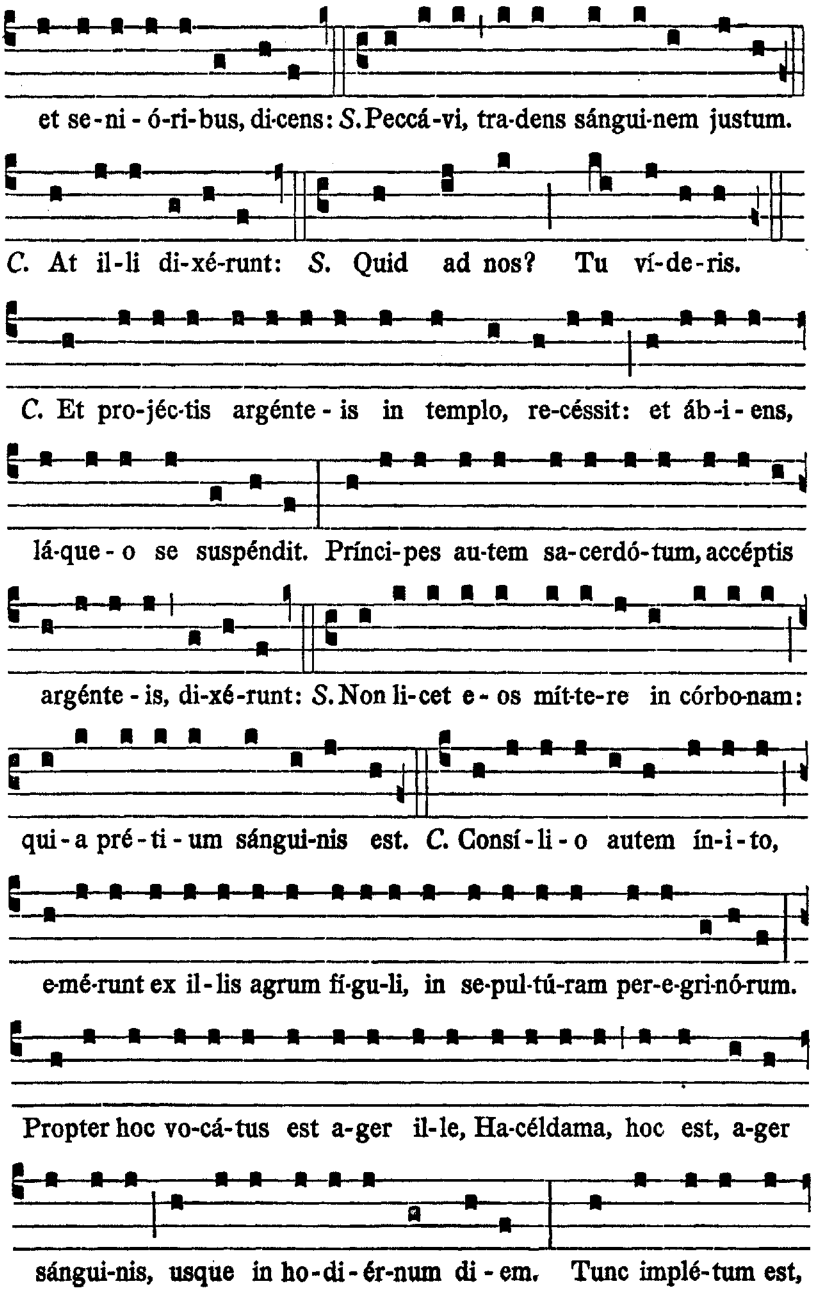

et non me te-nu - ís-tis. C. Hoc autem to-tum factum est,
ut ad-im-ple-réntur Scriptú-ræ Prophe-tá-rum. Tunc dis-cí-pu-li
omnes, re-líc-to e-o, fu-gé-runt. At il-li te-néntes Je-sum,
du-xé-runt ad Cá-ipham prínci-pem sa-cerdó-tum, u-bi scri-bæ
et se-ni-ó-res convé-ne-rant. Pe-trus autem seque-bá-tur e-um
a longe, usque in á-tri-um prínci-pis sa-cerdó-tum. Et ingréssus
in-tro, se-dé-bat cum mi-nís-tris, ut vi-dé-ret fi-nem. Prínci-pes
au-tem sa-cer-dó-tum et omne con-cí-li-um quæ-ré-bant fal-sum
tes-ti-mó-ni-um con-tra Je-sum, ut e-um mor-ti trá-de-rent:
et non in-ve-né-runt, cum mul-ti fal-si tes-tes ac-ces-sís-sent.

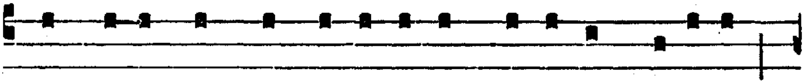

No-vís-si-me autem ve-né-runt du-o fal-si tes-tes et di-xé-runt:
S. Hic di-xit: Possum destrú-e-re templum De-i, et post trí-du-um
re-æ-di-fi-cá-re il-lud. C. Et surgens princeps sa-cer-dó-tum,
a-it il-li: S. Ni-hil respón-des ad e-a, quæ is-ti advérsum
te tes-ti-fi-cántur? C. Je-sus au-tem ta-cé-bat. Et prin-ceps
sa-cer-dó-tum a-it il-li: S. Adjú-ro te per De-um vi-vum,
ut di-cas no-bis, si tu es Christus, Fí-li-us De-i. C. Di-cit
il-li Je-sus: ✠ Tu di-xís-ti. Ve-rúmta-men di-co vo-bis,
ámo-do vi-dé-bi-tis Fí-li-um hó-mi-nis se-déntem a dextris

vir-tú-tis De-i et ve-ni-éntem in nú-bi-bus cæ-li. *C.* Tunc
prin-ceps sa-cer-dó-tum sci-dit ves-ti-ménta su-a, di-cens:
S. Blasphe-má-vit: quid adhuc e-gémus tés-ti-bus? Ec-ce, nunc
au-dís-tis blasphémi-am: quid vo-bis vi-dé-tur? *C.* At il-li
respondéntes di-xé-runt: *S.* Re-us est mor-tis. *C.* Tunc ex-
spu-é-runt in fá-ci-em e-jus, et có-laphis e-um ce-ci-dé-runt,
á-li-i autem palmas in fá-ci-em e-jus de-dé-runt, di-céntes:
S. Prophe-tí-za no-bis, Chris-te, quis est, qui te percús-sit?
C. Petrus ve-ro se-dé-bat fo-ris in á-tri-o: et accés-sit ad e-um

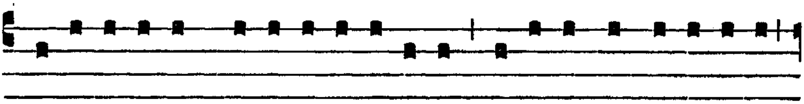

u-na ancíl-la, di-cens: S. Et tu cum Je-su Ga-li-lǽ-o e-ras.
C. At il-le ne-gá-vit co-ram omni-bus, di-cens: S. Nésci-o,
quid di-cis. C. Exe-únte autem il-lo já-nu-am, vi-dit e-um
á-li-a ancíl-la, et a-it his, qui e-rant i-bi: S. Et hic
e-rat cum Je-su Na-za-ré-no. C. Et í-te-rum ne-gá-vit cum
ju-raménto: Qui-a non no-vi hó-mi-nem. Et post pu-síl-lum
accessé-runt, qui sta-bant, et di-xé-runt Pe-tro: S. Ve-re
et tu ex il-lis es: nam et loqué-la tu-a ma-ni-fés-tum te
fa-cit. C. Tunc cœ-pit de-tes-tá-ri et ju-rá-re, qui-a non no-vísset

hó-mi-nem. Et contí-nu - o gal-lus cantá-vit. Et re-cordá-tus est
Pe-trus verbi Je-su, quod dí-xe-rat: Pri - ús-quam gal-lus cantet,
ter me ne-gá-bis. Et egréssus fo-ras, fle-vit amá-re. Ma-ne
au-tem facto, consí - li - um in - i - é-runt om-nes prín-ci-pes
sa - cer-dó - tum et se-ni - ó-res pó-pu-li ad-vér-sus Je-sum,
ut e - um mor-ti trá-de-rent. Et vinc-tum addu-xé-runt e - um,
et tra-di-dé-runt Pónti - o Pi-lá-to præ-si-di. Tunc vi-dens
Ju-das, qui e - um trá-di-dit, quod damná-tus esset; pæ-ni-tén-ti - a
ductus, rét-tu-lit tri-gínta argénte - os prin-cí-pi-bus sa-cerdó-tum

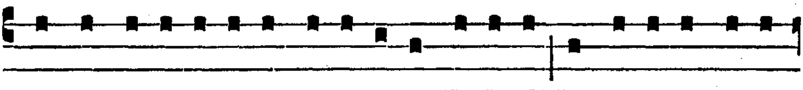

et se-ni-ó-ri-bus, di-cens: S. Peccá-vi, tra-dens sángui-nem justum.
C. At il-li di-xé-runt: S. Quid ad nos? Tu ví-de-ris.
C. Et pro-jéc-tis argénte-is in templo, re-céssit: et áb-i-ens,
lá-que-o se suspéndit. Prínci-pes au-tem sa-cerdó-tum, accéptis
argénte-is, di-xé-runt: S. Non li-cet e-os mít-te-re in córbo-nam:
qui-a pré-ti-um sángui-nis est. C. Consí-li-o autem ín-i-to,
e-mé-runt ex il-lis agrum fí-gu-li, in se-pul-tú-ram per-e-gri-nó-rum.
Propter hoc vo-cá-tus est a-ger il-le, Ha-céldama, hoc est, a-ger
sángui-nis, usque in ho-di-ér-num di-em. Tunc implé-tum est,

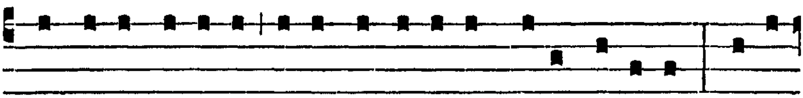
quod dic-tum est per Je-re-mí-am Prophé-tam, di-céntem:

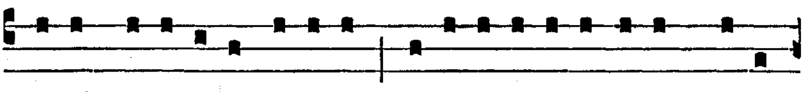
Et acce-pé-runt tri-gínta argénte-os, pré-ti-um appre-ti-á-ti,

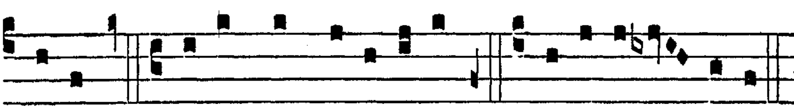
quem appre-ti-a-vé-runt a fí-li-is Isra-el: et de-dé-runt e-os

in agrum fí-gu-li, sic-ut constí-tu-it mi-hi Dó-mi-nus. Je-sus

autem ste-tit ante præ-si-dem, et in-ter-ro-gá-vit e-um præ-ses,

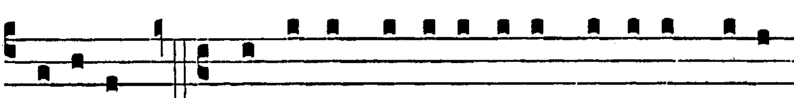
di-cens: *S.* Tu es Rex Ju-dæ-ó-rum? *C.* Di-cit il-li Je-sus:

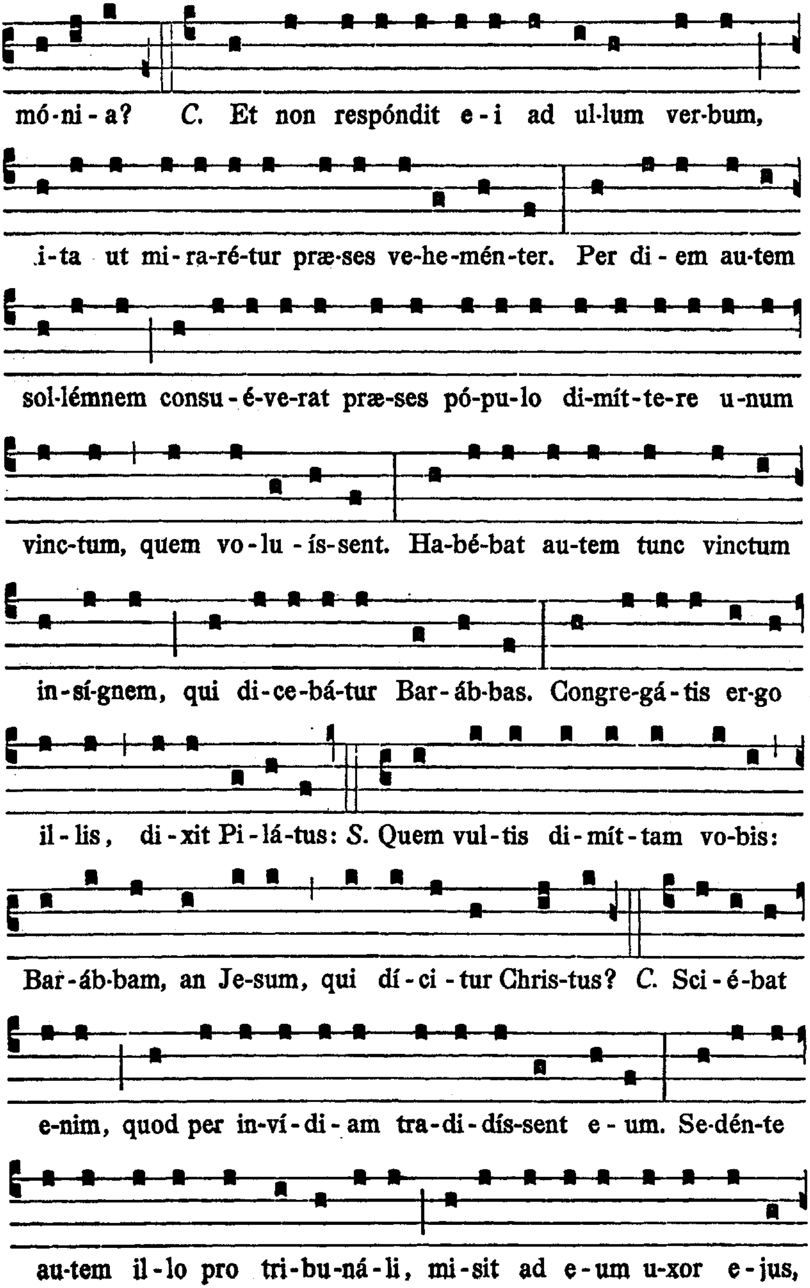
✠ Tu di-cis. *C.* Et cum accu-sa-ré-tur a prin-cí-pi-bus sa-cer-
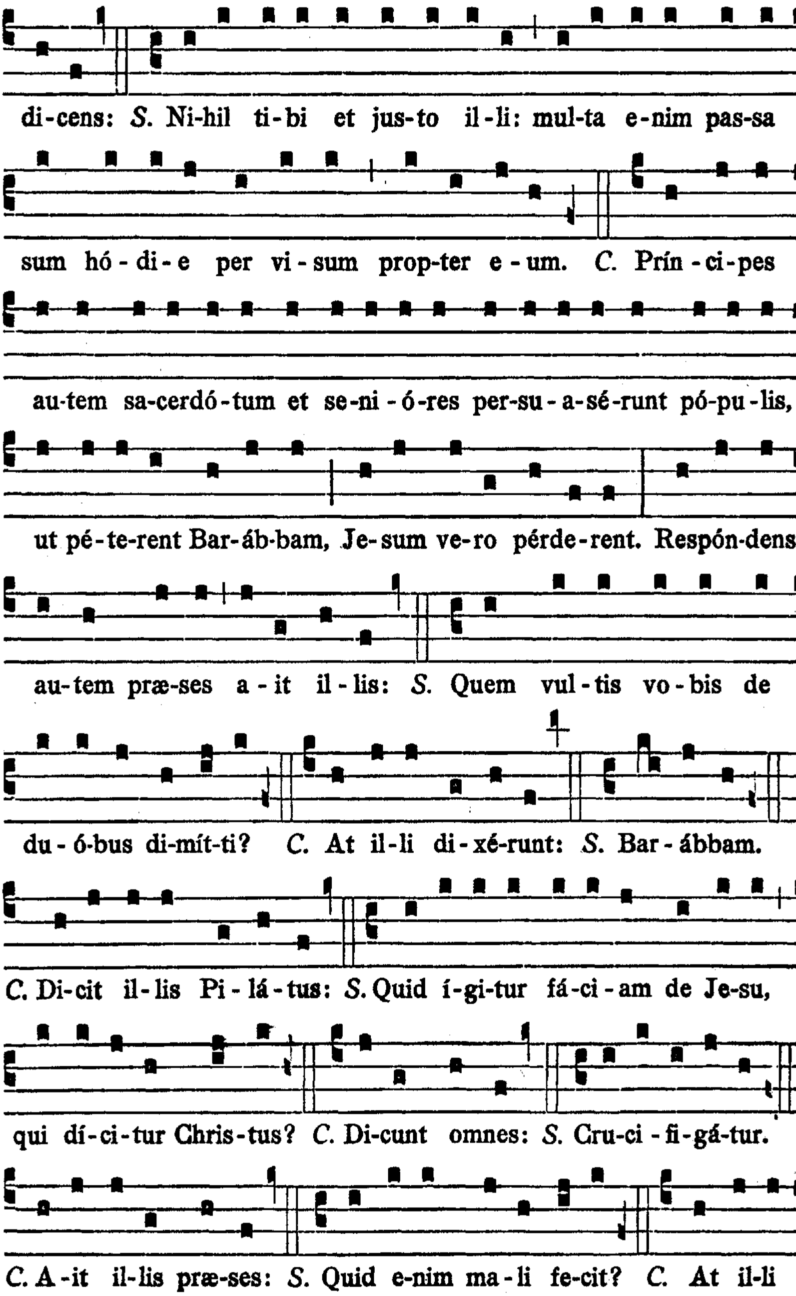

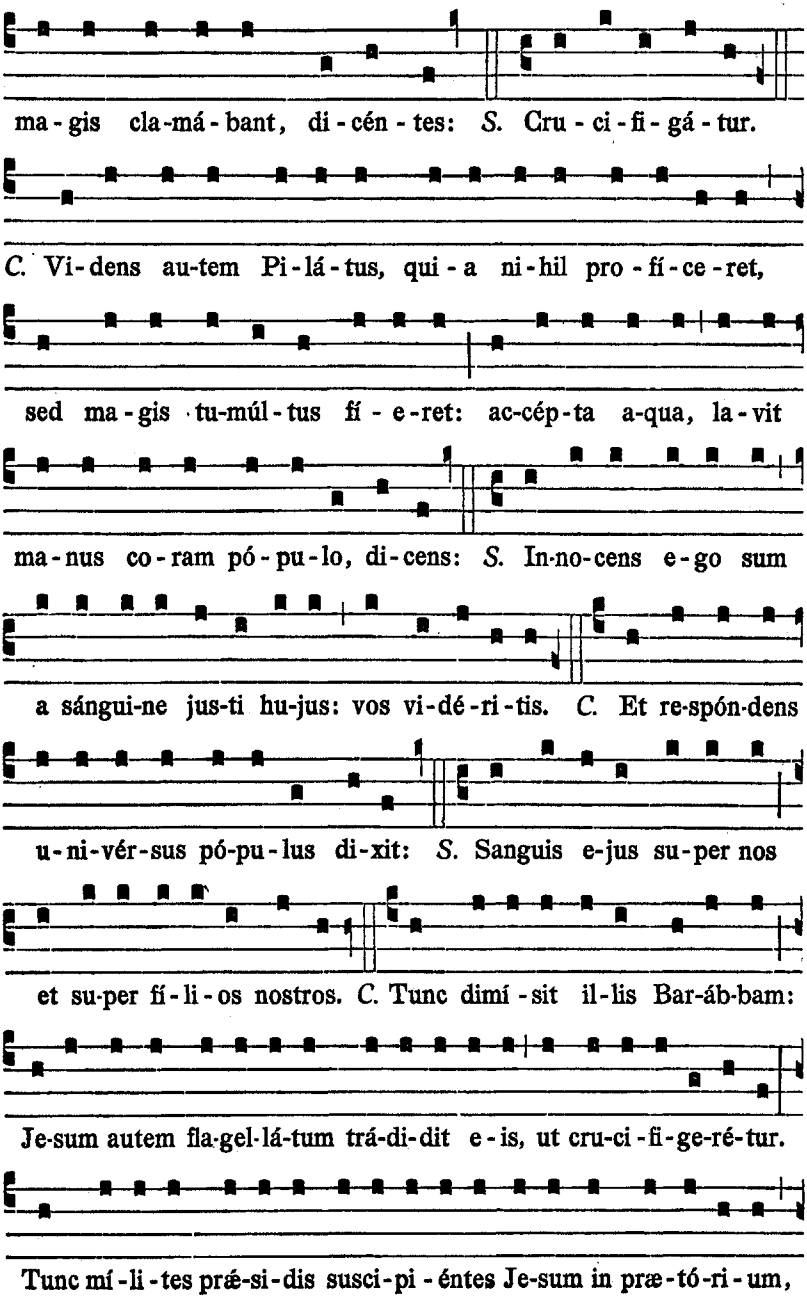
dó-tum et se-ni-ó-ri-bus, ni-hil respóndit. Tunc di-cit il-li

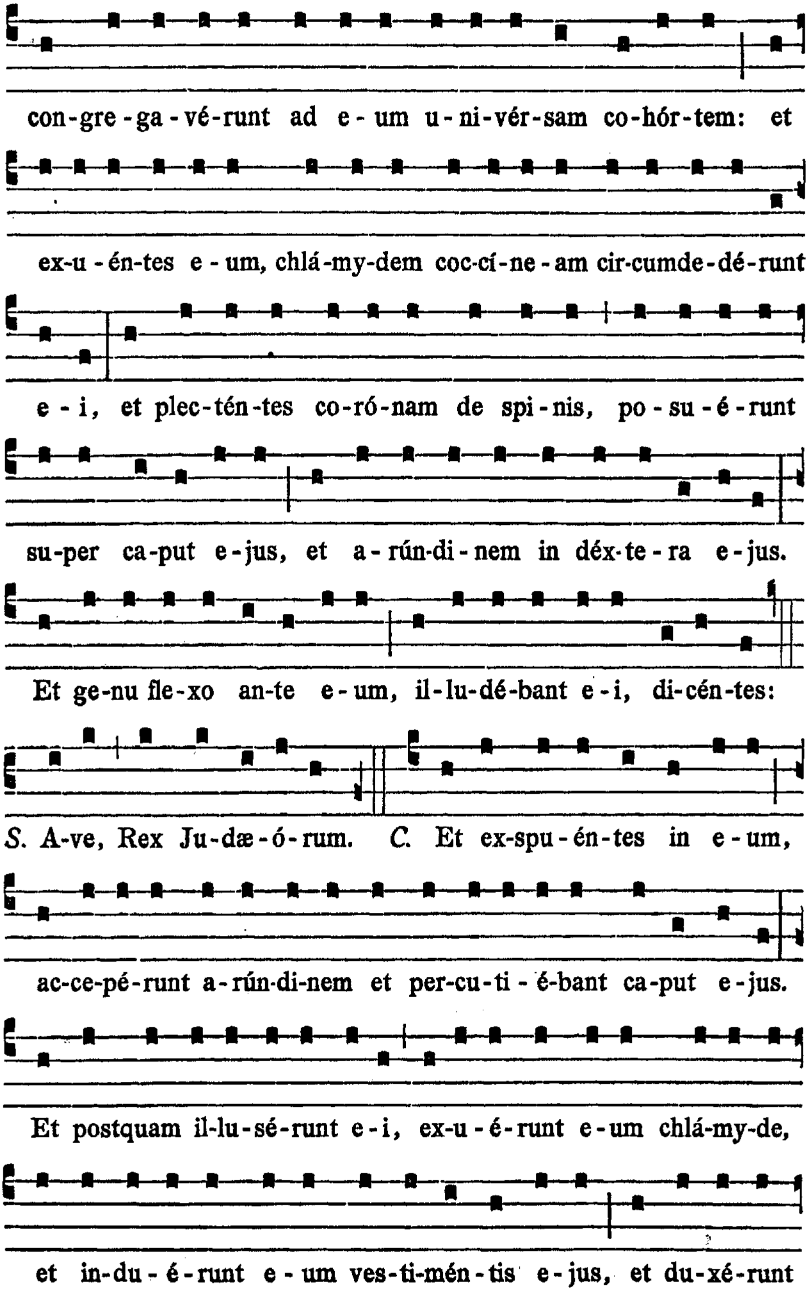

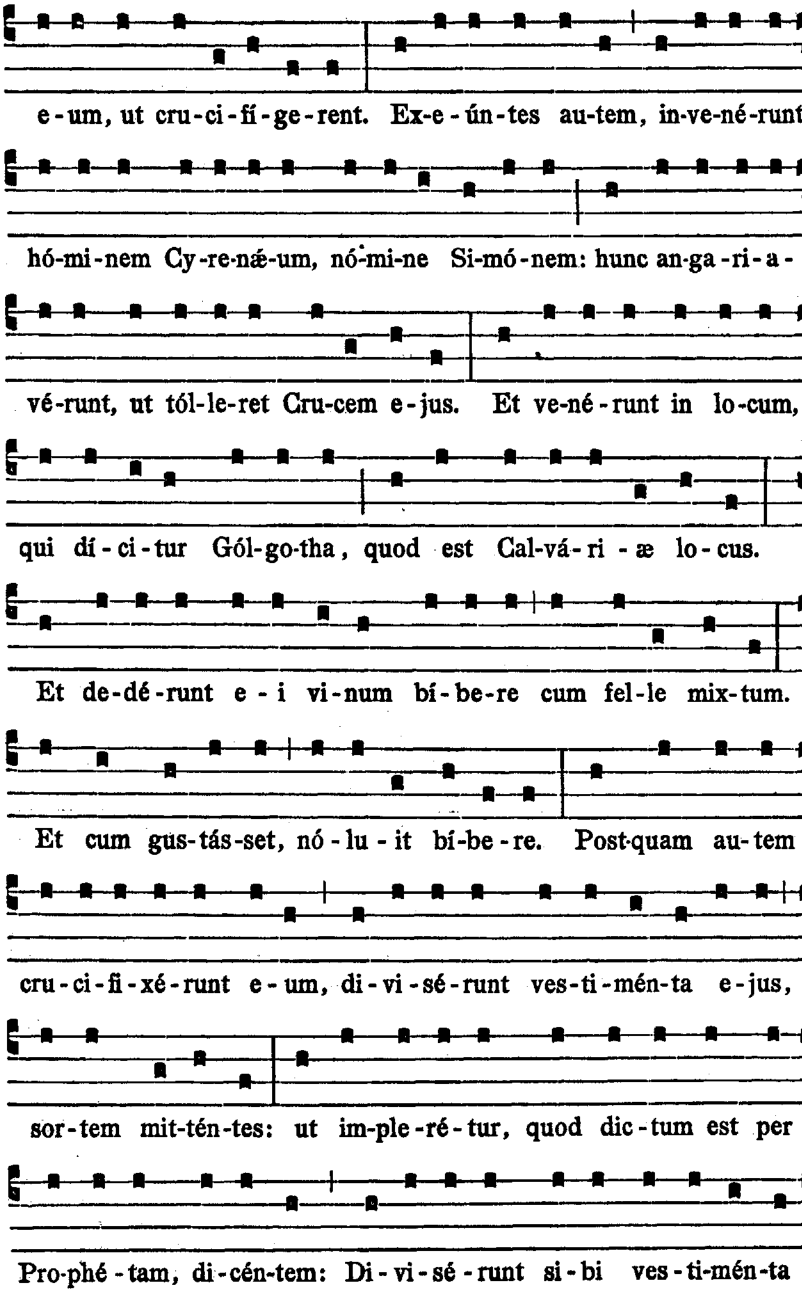
Pi-lá-tus: *S.* Non audis, quanta advérsum te di-cunt tes-ti-

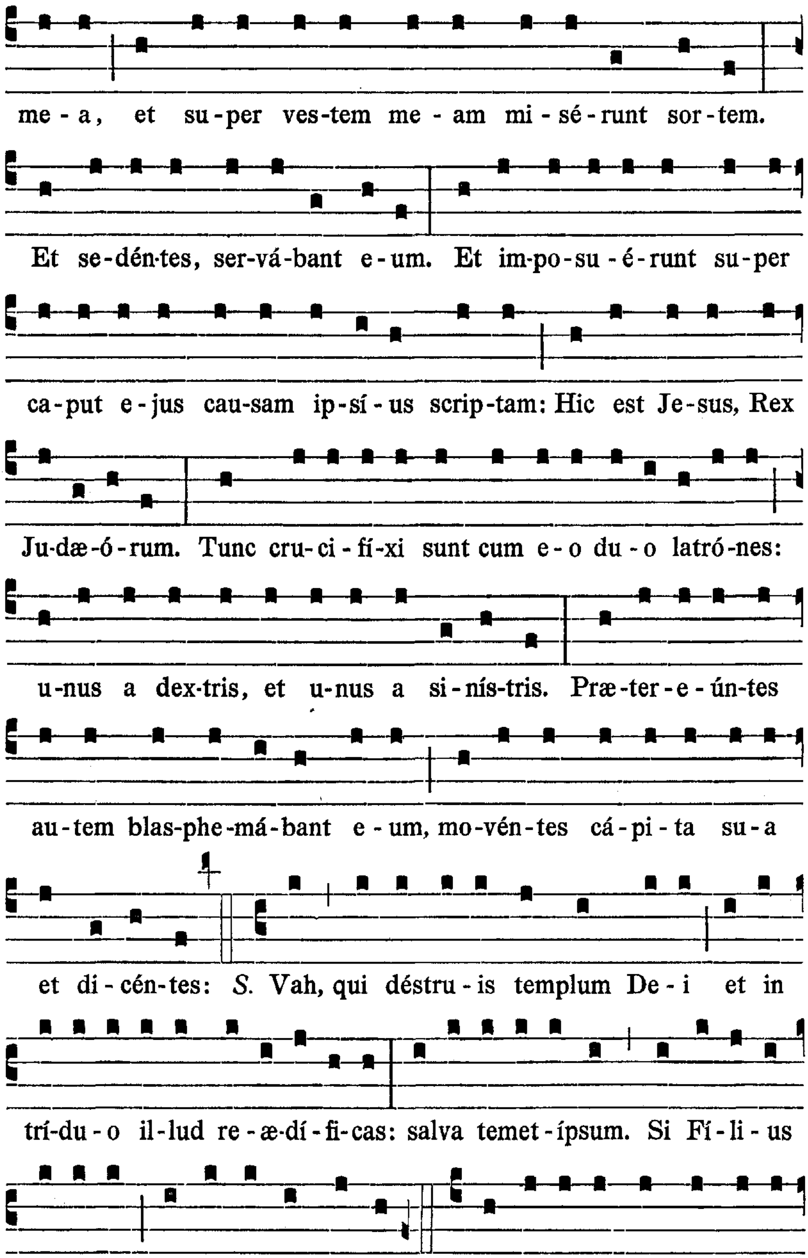

mó-ni-a? C. Et non respóndit e-i ad ul-lum ver-bum,
i-ta ut mi-ra-ré-tur præ-ses ve-he-mén-ter. Per di-em au-tem
sol-lémnem consu-é-ve-rat præ-ses pó-pu-lo di-mít-te-re u-num
vinc-tum, quem vo-lu-ís-sent. Ha-bé-bat au-tem tunc vinctum
in-sí-gnem, qui di-ce-bá-tur Bar-áb-bas. Congre-gá-tis er-go
il-lis, di-xit Pi-lá-tus: S. Quem vul-tis di-mít-tam vo-bis:
Bar-áb-bam, an Je-sum, qui dí-ci-tur Chris-tus? C. Sci-é-bat
e-nim, quod per in-ví-di-am tra-di-dís-sent e-um. Se-dén-te
au-tem il-lo pro tri-bu-ná-li, mi-sit ad e-um u-xor e-jus,

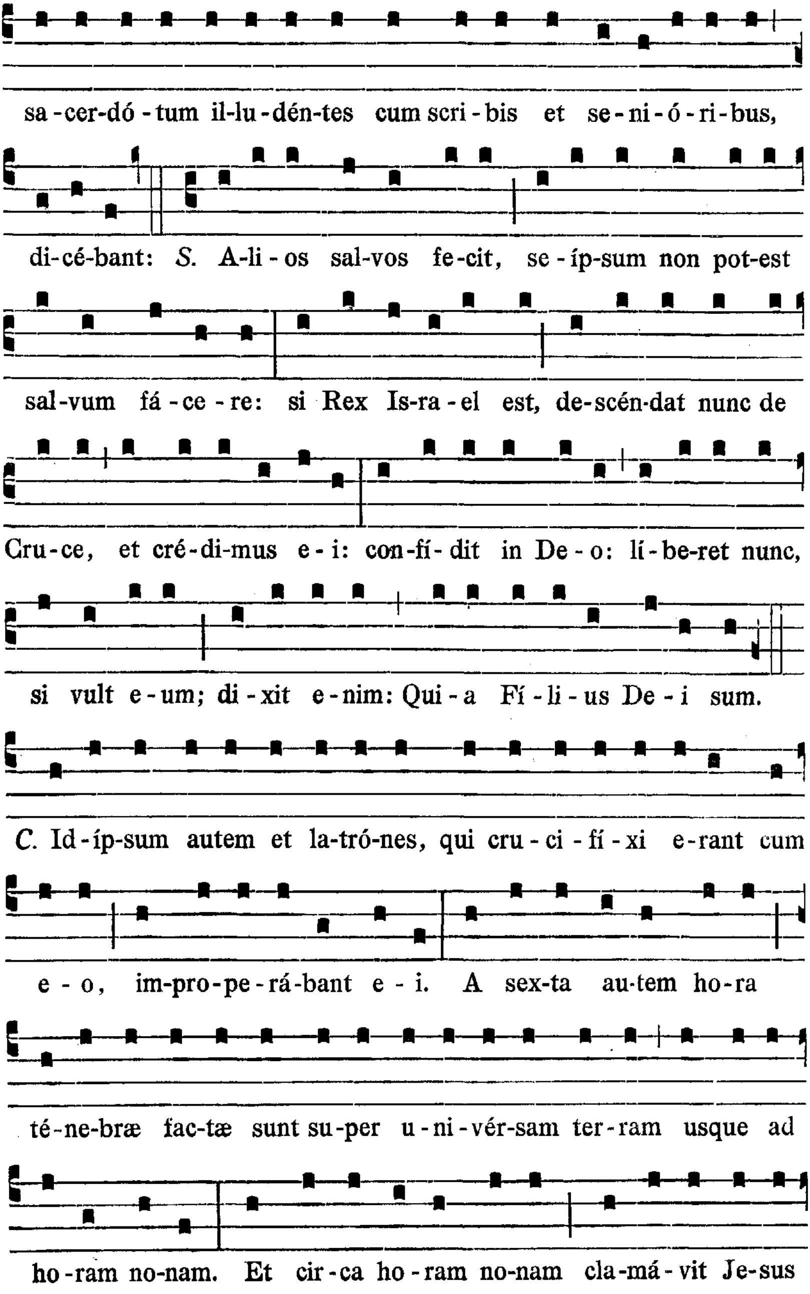

di-cens: S. Ni-hil ti-bi et jus-to il-li: mul-ta e-nim pas-sa
sum hó-di-e per vi-sum prop-ter e-um. C. Prín-ci-pes
au-tem sa-cerdó-tum et se-ni-ó-res per-su-a-sé-runt pó-pu-lis,
ut pé-te-rent Bar-áb-bam, Je-sum ve-ro pérde-rent. Respón-dens
au-tem præ-ses a-it il-lis: S. Quem vul-tis vo-bis de
du-ó-bus di-mít-ti? C. At il-li di-xé-runt: S. Bar-ábbam.
C. Di-cit il-lis Pi-lá-tus: S. Quid í-gi-tur fá-ci-am de Je-su,
qui dí-ci-tur Chris-tus? C. Di-cunt omnes: S. Cru-ci-fi-gá-tur.
C. A-it il-lis præ-ses: S. Quid e-nim ma-li fe-cit? C. At il-li

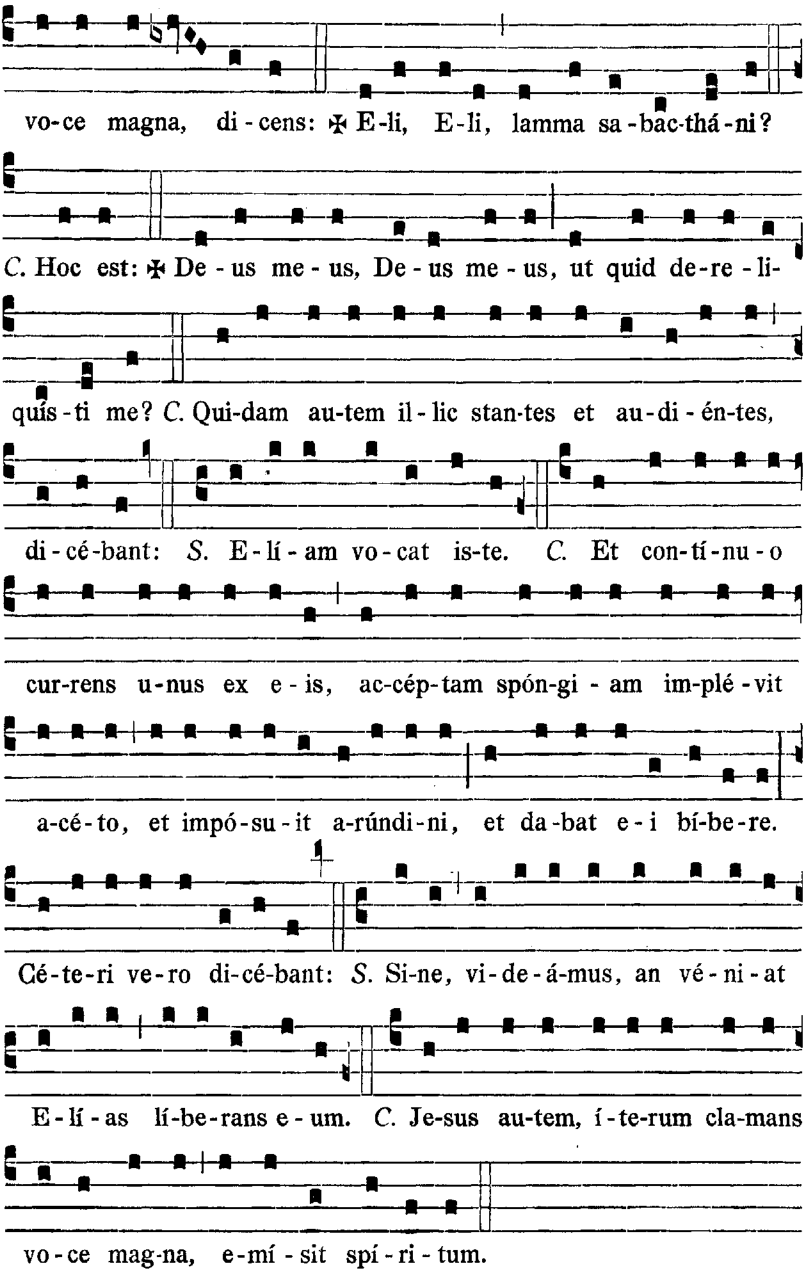

ma-gis cla-má-bant, di-cén-tes: S. Cru-ci-fi-gá-tur.
C. Vi-dens au-tem Pi-lá-tus, qui-a ni-hil pro-fí-ce-ret,
sed ma-gis tu-múl-tus fí-e-ret: ac-cép-ta a-qua, la-vit
ma-nus co-ram pó-pu-lo, di-cens: S. In-no-cens e-go sum
a sángui-ne jus-ti hu-jus: vos vi-dé-ri-tis. C. Et re-spón-dens
u-ni-vér-sus pó-pu-lus di-xit: S. Sanguis e-jus su-per nos
et su-per fí-li-os nostros. C. Tunc dimí-sit il-lis Bar-áb-bam:
Je-sum autem fla-gel-lá-tum trá-di-dit e-is, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur.
Tunc mí-li-tes prǽ-si-dis susci-pi-éntes Je-sum in præ-tó-ri-um,

con-gre-ga-vé-runt ad e-um u-ni-vér-sam co-hór-tem: et
ex-u-én-tes e-um, chlá-my-dem coc-cí-ne-am cir-cumde-dé-runt
e-i, et plec-tén-tes co-ró-nam de spi-nis, po-su-é-runt
su-per ca-put e-jus, et a-rún-di-nem in déx-te-ra e-jus.
Et ge-nu fle-xo an-te e-um, il-lu-dé-bant e-i, di-cén-tes:
S. A-ve, Rex Ju-dæ-ó-rum. C. Et ex-spu-én-tes in e-um,
ac-ce-pé-runt a-rún-di-nem et per-cu-ti-é-bant ca-put e-jus.
Et postquam il-lu-sé-runt e-i, ex-u-é-runt e-um chlá-my-de,
et in-du-é-runt e-um ves-ti-mén-tis e-jus, et du-xé-runt

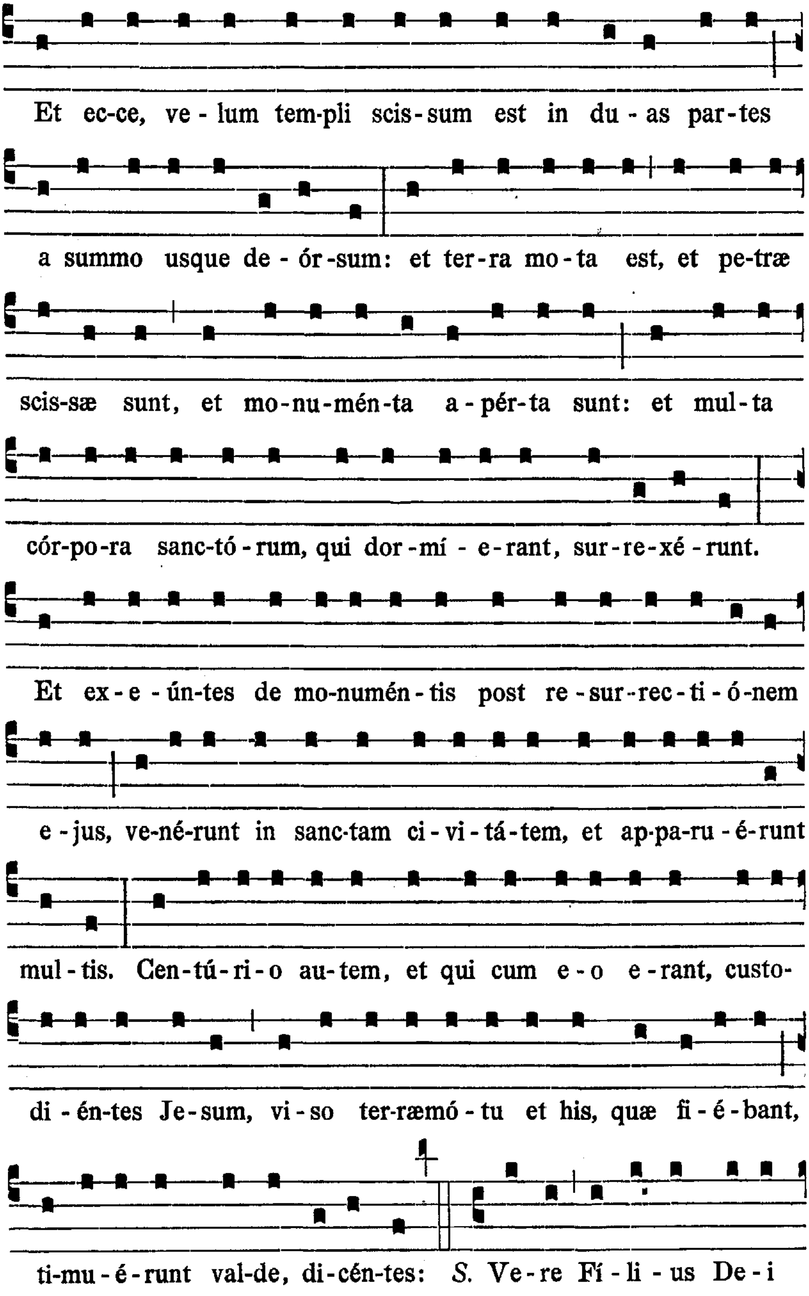

e-um, ut cru-ci-fí-ge-rent. Ex-e-ún-tes au-tem, in-ve-né-runt
hó-mi-nem Cy-re-nǽ-um, nó-mi-ne Si-mó-nem: hunc an-ga-ri-a-
vé-runt, ut tól-le-ret Cru-cem e-jus. Et ve-né-runt in lo-cum,
qui dí-ci-tur Gól-go-tha, quod est Cal-vá-ri-æ lo-cus.
Et de-dé-runt e-i vi-num bí-be-re cum fel-le mix-tum.
Et cum gus-tás-set, nó-lu-it bí-be-re. Post-quam au-tem
cru-ci-fi-xé-runt e-um, di-vi-sé-runt ves-ti-mén-ta e-jus,
sor-tem mit-tén-tes: ut im-ple-ré-tur, quod dic-tum est per
Pro-phé-tam, di-cén-tem: Di-vi-sé-runt si-bi ves-ti-mén-ta

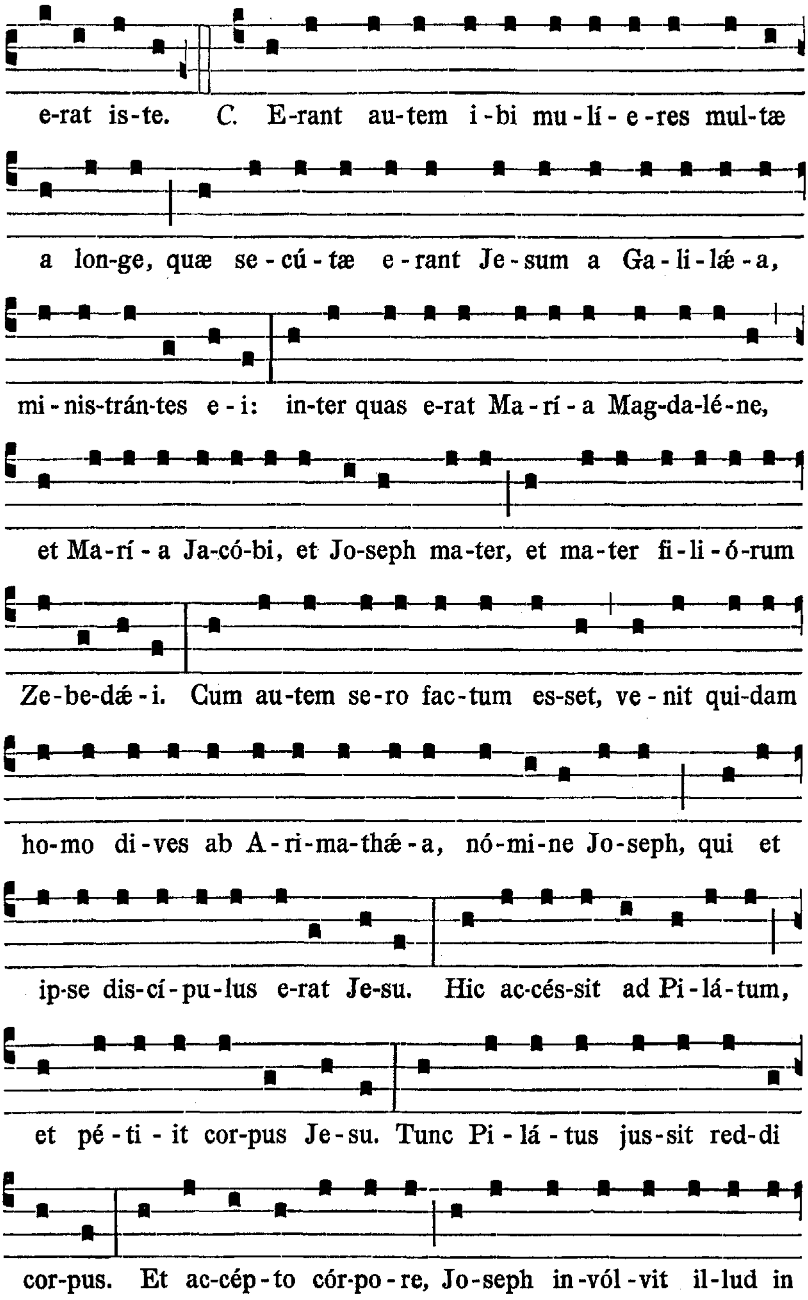

me - a, et su - per ves-tem me - am mi - sé - runt sor - tem.
Et se - dén-tes, ser-vá - bant e - um. Et im-po - su - é - runt su - per
ca - put e - jus cau-sam ip - sí - us scrip - tam: Hic est Je - sus, Rex
Ju-dæ - ó - rum. Tunc cru - ci - fí - xi sunt cum e - o du - o latró - nes:
u-nus a dex-tris, et u-nus a si - nís-tris. Præ - ter - e - ún-tes
au - tem blas-phe - má - bant e - um, mo-vén - tes cá - pi - ta su - a
et di - cén - tes: S. Vah, qui déstru - is templum De - i et in
trí-du - o il - lud re - æ-dí - fi-cas: salva temet - ípsum. Si Fí - li - us
De - i es, de-scénde de Cru - ce. C. Si-mí - li - ter et prín - ci-pes
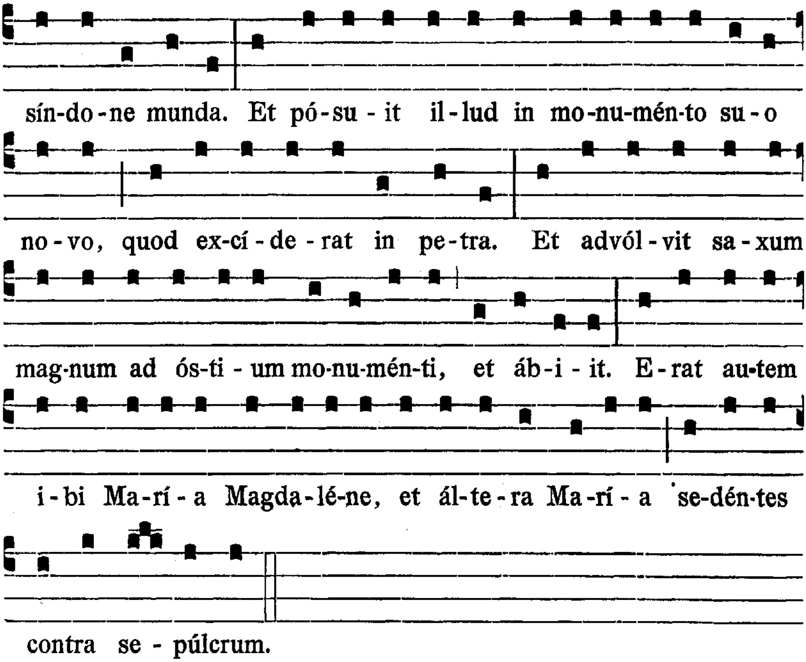

sa - cer - dó - tum il-lu - dén-tes cum scri - bis et se - ni - ó - ri - bus,
di-cé-bant: S. A-li - os sal-vos fe-cit, se - íp-sum non pot-est
sal-vum fá - ce - re: si Rex Is-ra - el est, de-scén-dat nunc de
Cru-ce, et cré-di-mus e - i: con-fí- dit in De - o: lí-be-ret nunc,
si vult e - um; di - xit e - nim: Qui - a Fí - li - us De - i sum.
C. Id - íp-sum autem et la-tró-nes, qui cru - ci - fí - xi e - rant cum
e - o, im-pro-pe - rá -bant e - i. A sex-ta au-tem ho-ra
té-ne-bræ fac-tæ sunt su-per u - ni - vér-sam ter-ram usque ad
ho - ram no-nam. Et cir - ca ho - ram no-nam cla-má - vit Je-sus

Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.

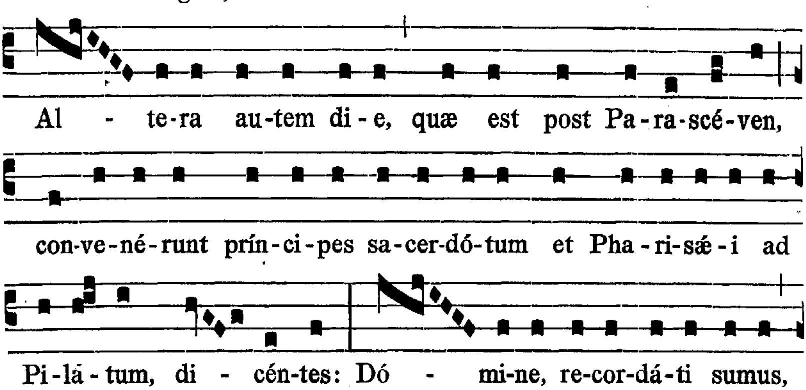

Et ec-ce, ve - lum tem-pli scis-sum est in du - as par-tes
a summo usque de - ór -sum: et ter-ra mo-ta est, et pe-træ
scis-sæ sunt, et mo-nu-mén-ta a - pér-ta sunt: et mul-ta
cór-po-ra sanc-tó - rum, qui dor -mí - e-rant, sur-re-xé -runt.
Et ex-e - ún-tes de mo-numén - tis post re - sur-rec - ti - ó-nem
e - jus, ve-né-runt in sanc-tam ci - vi - tá-tem, et ap-pa-ru - é-runt
mul - tis. Cen-tú-ri-o au-tem, et qui cum e-o e-rant, custo-
di - én-tes Je-sum, vi - so ter-ræmó - tu et his, quæ fi - é - bant,
ti-mu - é - runt val-de, di-cén-tes: S. Ve-re Fí - li - us De - i

e-rat is-te. C. E-rant au-tem i-bi mu-lí-e-res mul-tæ
a lon-ge, quæ se-cú-tæ e-rant Je-sum a Ga-li-lǽ-a,
mi-nis-trán-tes e-i: in-ter quas e-rat Ma-rí-a Mag-da-lé-ne,
et Ma-rí-a Ja-có-bi, et Jo-seph ma-ter, et ma-ter fi-li-ó-rum
Ze-be-dǽ-i. Cum au-tem se-ro fac-tum es-set, ve-nit qui-dam
ho-mo di-ves ab A-ri-ma-thǽ-a, nó-mi-ne Jo-seph, qui et
ip-se dis-cí-pu-lus e-rat Je-su. Hic ac-cés-sit ad Pi-lá-tum,
et pé-ti-it cor-pus Je-su. Tunc Pi-lá-tus jus-sit red-di
cor-pus. Et ac-cép-to cór-po-re, Jo-seph in-vól-vit il-lud in

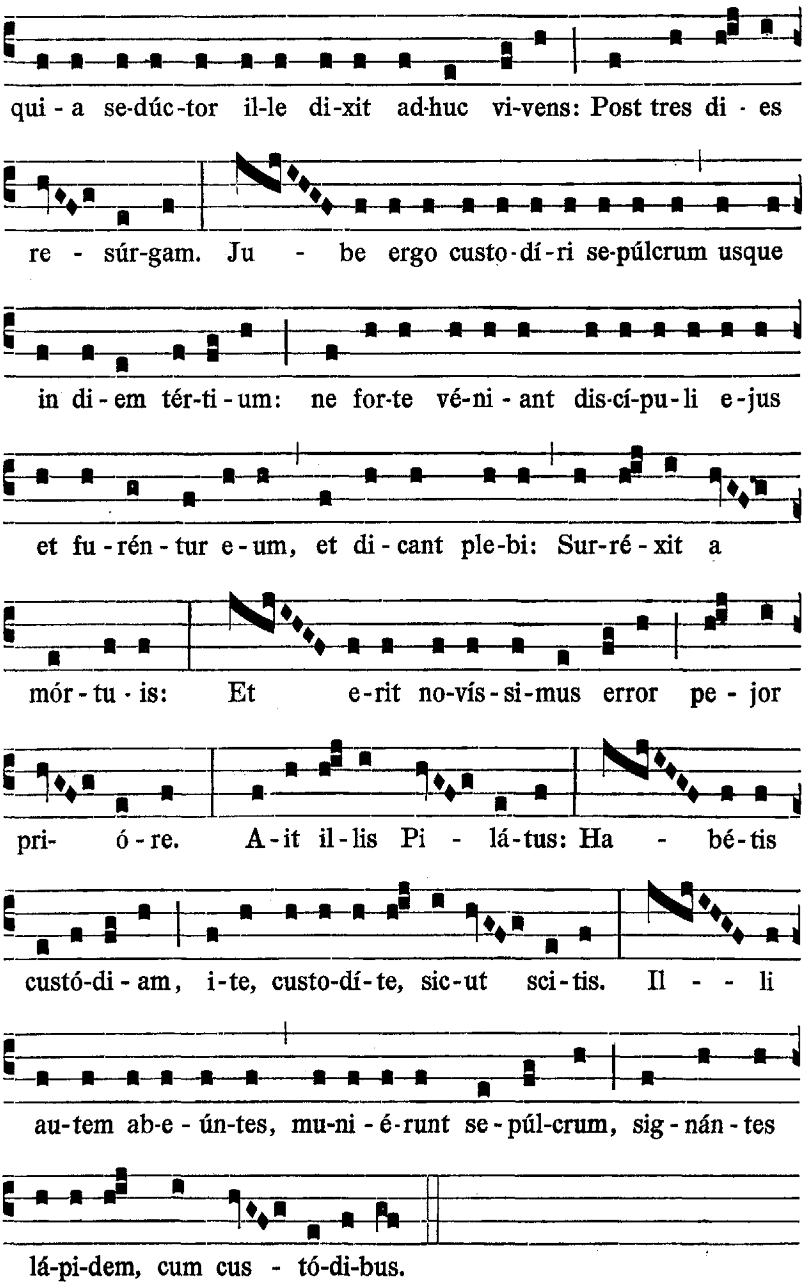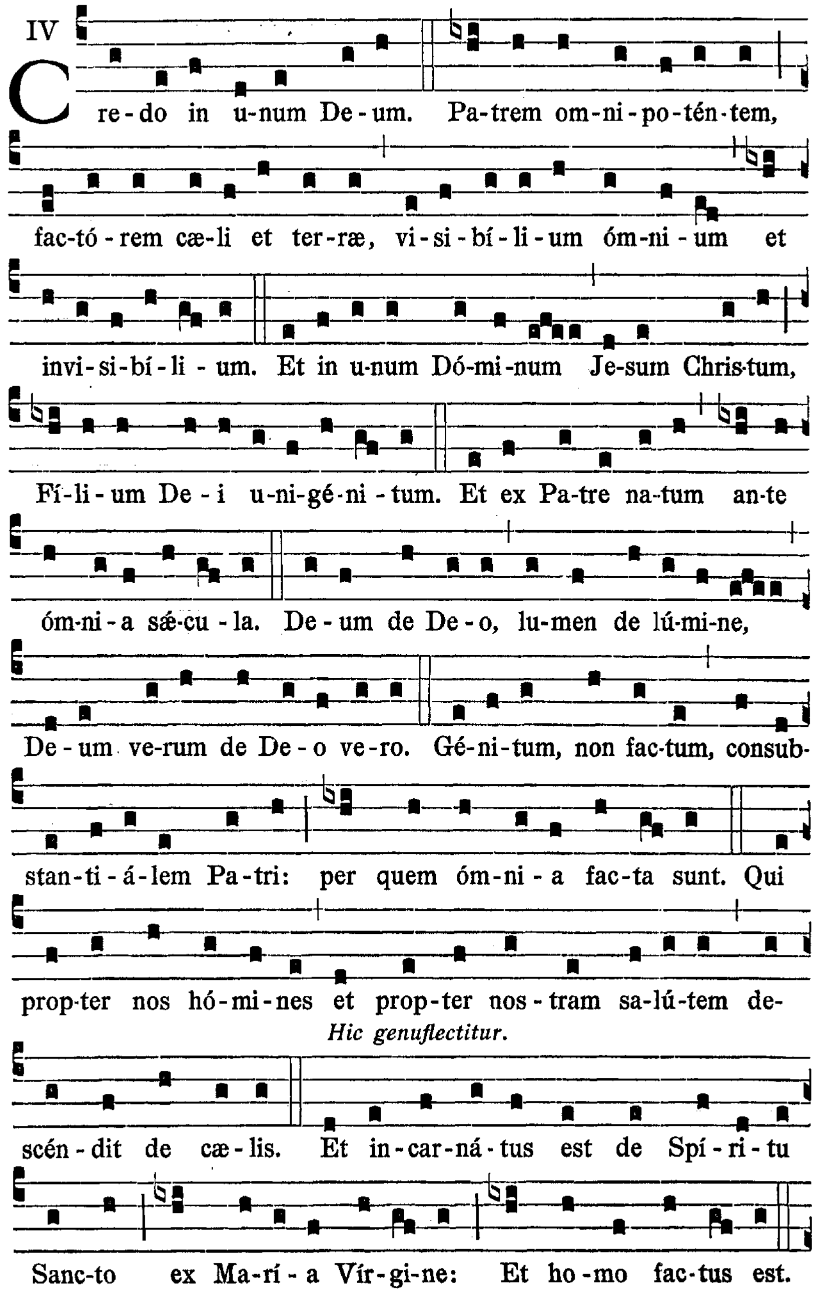

Hic dicitur Munda cor meum, *petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber: non dicitur* Dóminus vobíscum, *et Celebrans aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii*[1]*, in cujus fine Celebrans osculatur librum et incensatur. Quæ omnia et in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria VI in Parasceve.*

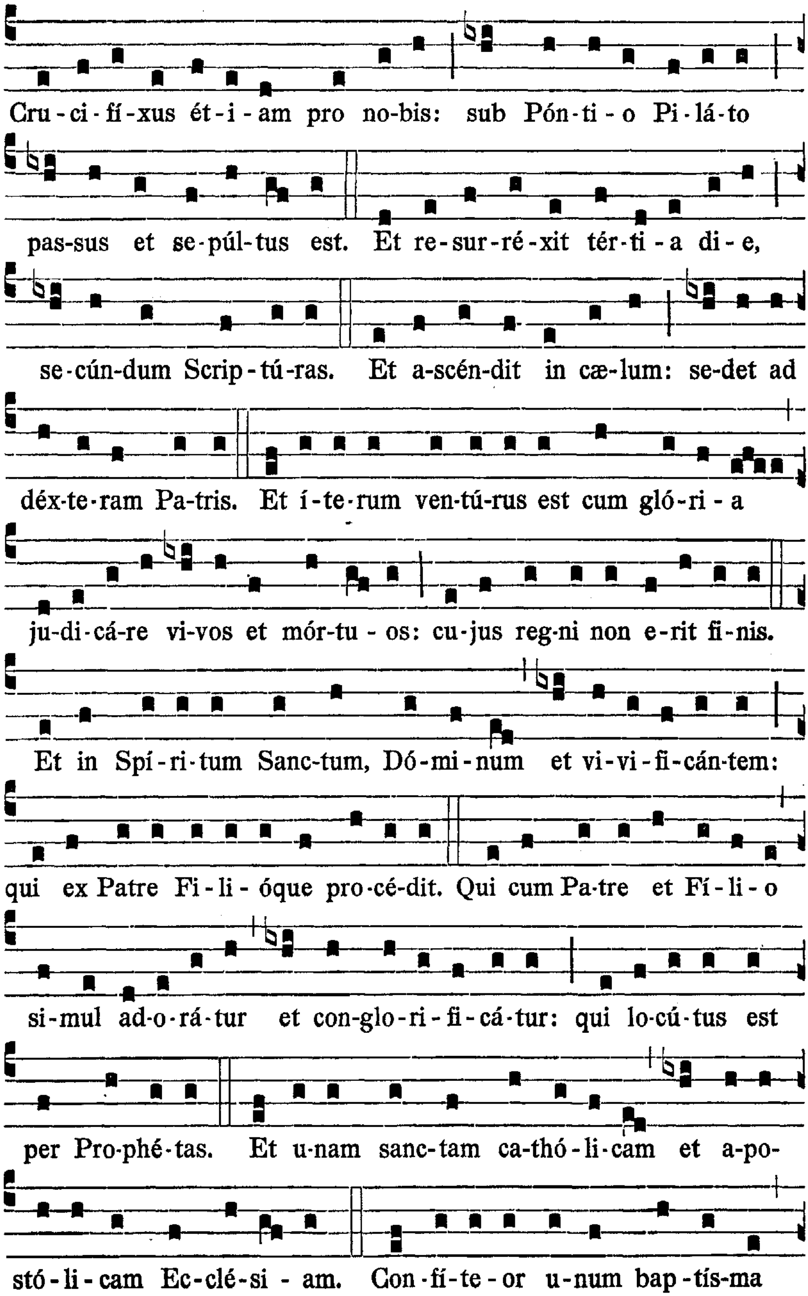
Tonus Evangelii, ad libitum

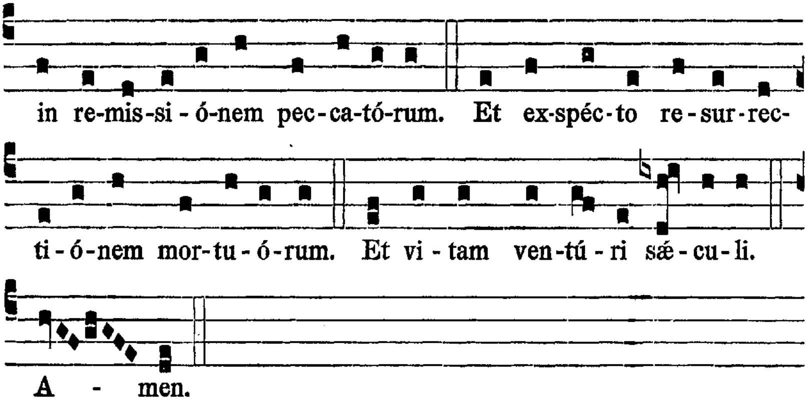

[1] *Tonus Evangelii is seligendus est, qui habeat eundem Tenorem ac tonus Passionis; videlicet tonus, qui primo aut secundo loco ponitur in Cantorino, juxta Editionem typicam Vaticanam; non vero is, qui ibidem* Antiquior *declaratur.*

qui - a se-dúc-tor il-le di-xit ad-huc vi-vens: Post tres di - es
re - súr-gam. Ju - be ergo custo-dí-ri se-púlcrum usque
in di - em tér-ti - um: ne for-te vé-ni - ant dis-cí-pu-li e-jus
et fu - rén - tur e - um, et di - cant ple-bi: Sur-ré - xit a
mór - tu - is: Et e-rit no-vís - si-mus error pe - jor
pri- ó - re. A-it il-lis Pi - lá-tus: Ha - bé-tis
custó-di - am, i-te, custo-dí-te, sic-ut sci-tis. Il - - li
au-tem ab-e - ún-tes, mu-ni - é-runt se - púl-crum, sig - nán - tes
lá-pi-dem, cum cus - tó-di-bus.

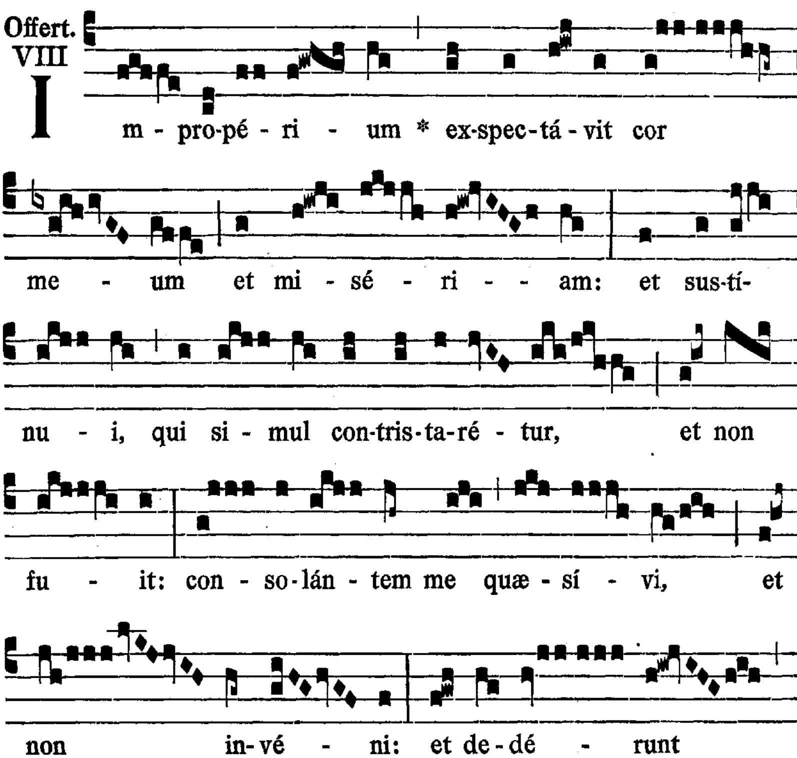

IV
Cre-do in u-num De-um. Pa-trem om-ni-po-tén-tem,
fac-tó-rem cæ-li et ter-ræ, vi-si-bí-li-um óm-ni-um et
invi-si-bí-li-um. Et in u-num Dó-mi-num Je-sum Chris-tum,
Fí-li-um De-i u-ni-gé-ni-tum. Et ex Pa-tre na-tum an-te
óm-ni-a sǽ-cu-la. De-um de De-o, lu-men de lú-mi-ne,
De-um ve-rum de De-o ve-ro. Gé-ni-tum, non fac-tum, consub-
stan-ti-á-lem Pa-tri: per quem óm-ni-a fac-ta sunt. Qui
prop-ter nos hó-mi-nes et prop-ter nos-tram sa-lú-tem de-
Hic genuflectitur.
scén-dit de cæ-lis. Et in-car-ná-tus est de Spí-ri-tu
Sanc-to ex Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et ho-mo fac-tus est.

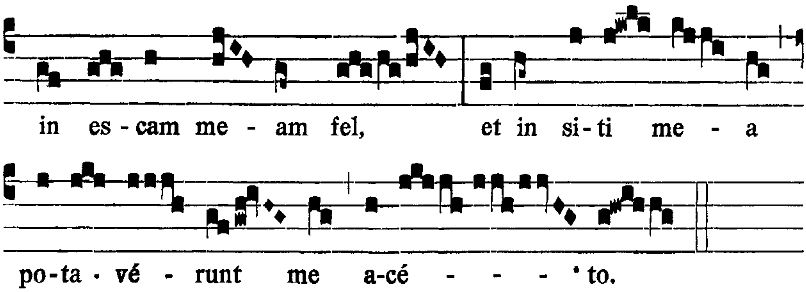

Cru-ci-fí-xus ét-i-am pro no-bis: sub Pón-ti-o Pi-lá-to
pas-sus et se-púl-tus est. Et re-sur-ré-xit tér-ti-a di-e,
se-cún-dum Scrip-tú-ras. Et a-scén-dit in cæ-lum: se-det ad
déx-te-ram Pa-tris. Et í-te-rum ven-tú-rus est cum gló-ri-a
ju-di-cá-re vi-vos et mór-tu-os: cu-jus reg-ni non e-rit fi-nis.
Et in Spí-ri-tum Sanc-tum, Dó-mi-num et vi-vi-fi-cán-tem:
qui ex Patre Fi-li-óque pro-cé-dit. Qui cum Pa-tre et Fí-li-o
si-mul ad-o-rá-tur et con-glo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est
per Pro-phé-tas. Et u-nam sanc-tam ca-thó-li-cam et a-po-
stó-li-cam Ec-clé-si-am. Con-fi-te-or u-num bap-tís-ma

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
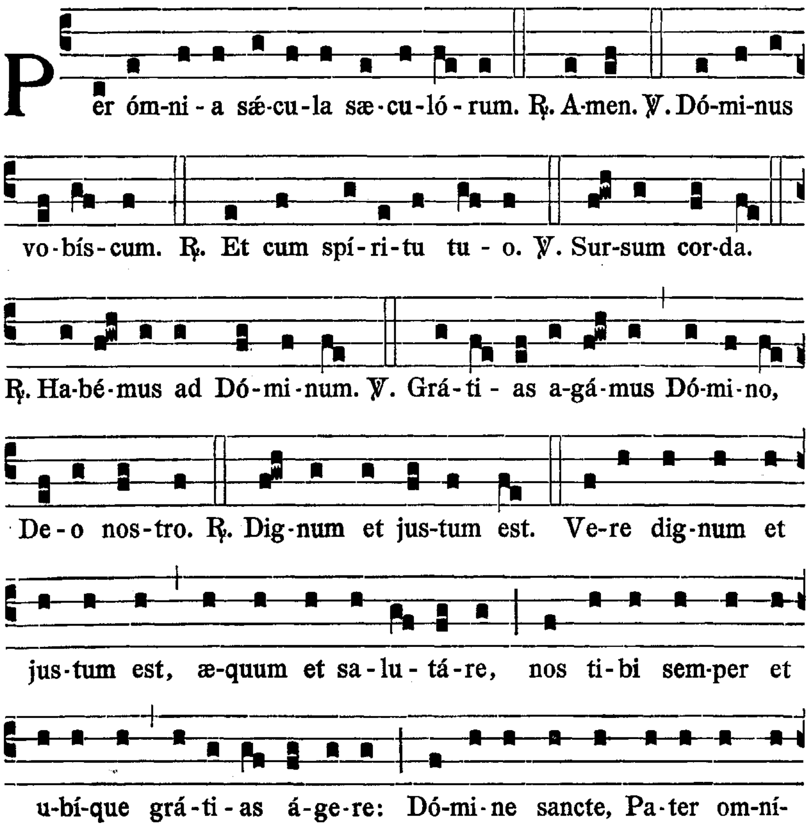
Orémus.
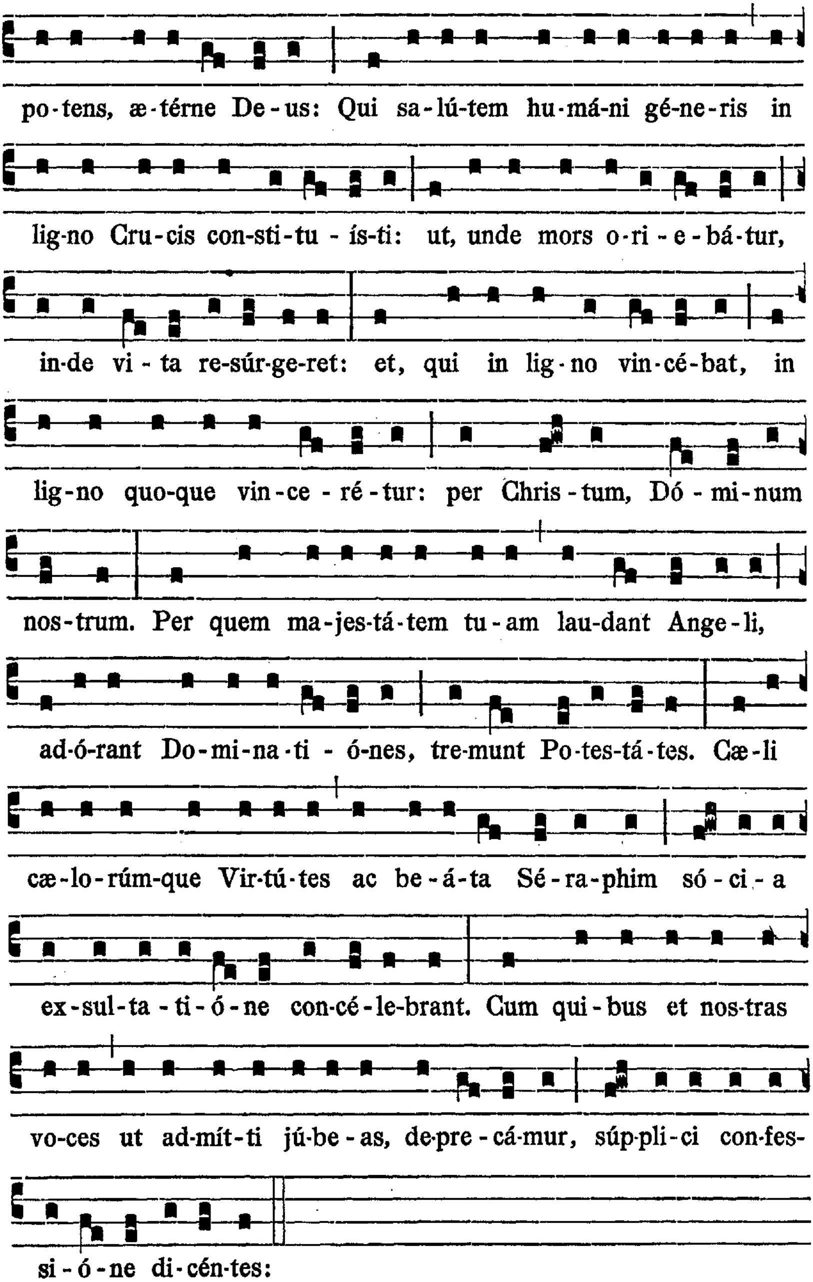

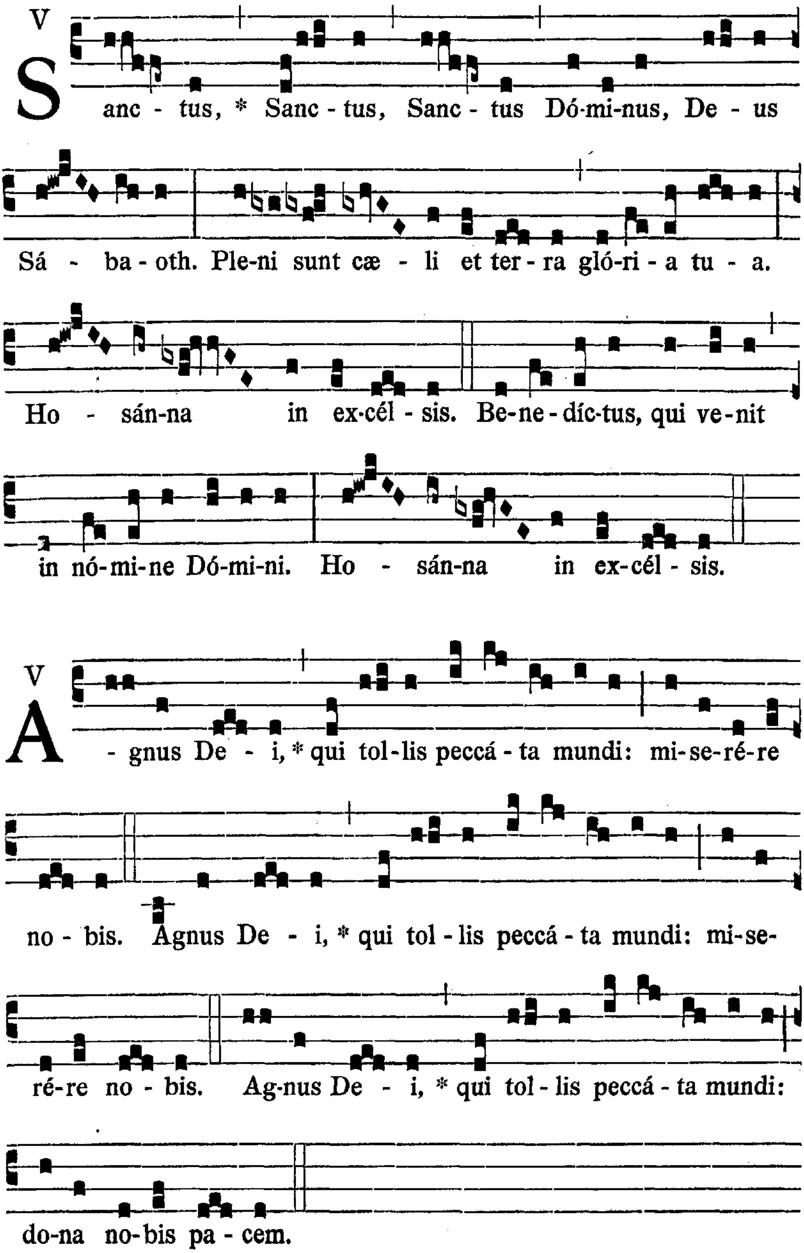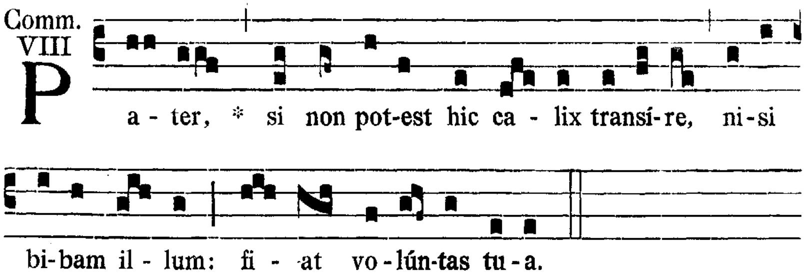

Secreta

Concéde, quæsumus, Dómine: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum.

po-tens, æ-térne De-us: Qui sa-lú-tem hu-má-ni gé-ne-ris in
lig-no Cru-cis con-sti-tu - ís-ti: ut, unde mors o-ri - e - bá-tur,
in-de vi - ta re-súr-ge-ret: et, qui in lig-no vin-cé-bat, in
lig-no quo-que vin-ce - ré - tur: per Chris - tum, Dó - mi-num
nos-trum. Per quem ma-jes-tá-tem tu-am lau-dant Ange-li,
ad-ó-rant Do-mi-na-ti - ó-nes, tre-munt Po-tes-tá-tes. Cæ-li
cæ-lo-rúm-que Vir-tú-tes ac be-á-ta Sé-ra-phim só-ci-a
ex-sul-ta-ti-ó-ne con-cé-le-brant. Cum qui-bus et nos-tras
vo-ces ut ad-mít-ti jú-be-as, de-pre-cá-mur, súp-pli-ci con-fes-
si-ó-ne di-cén-tes:

V
Sanc - tus, * Sanc - tus, Sanc - tus Dó-mi-nus, De - us
Sá - ba - oth. Ple-ni sunt cæ - li et ter - ra gló-ri - a tu - a.
Ho - sán-na in ex-cél - sis. Be-ne - díc-tus, qui ve-nit
in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho - sán-na in ex-cél - sis.
V
A - gnus De - i, * qui tol-lis peccá - ta mundi: mi-se-ré-re
no - bis. Agnus De - i, * qui tol - lis peccá - ta mundi: mi-se-
ré-re no - bis. Ag-nus De - i, * qui tol - lis peccá - ta mundi:
do-na no-bis pa - cem.

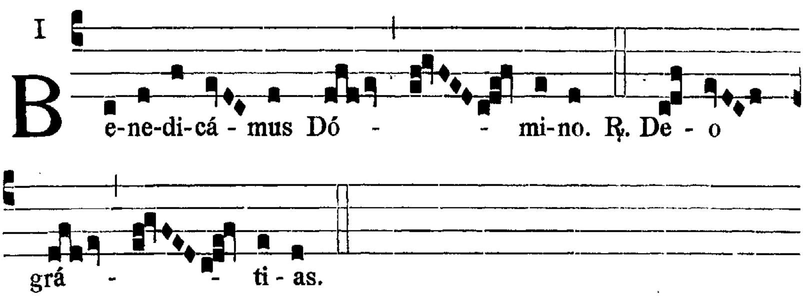
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

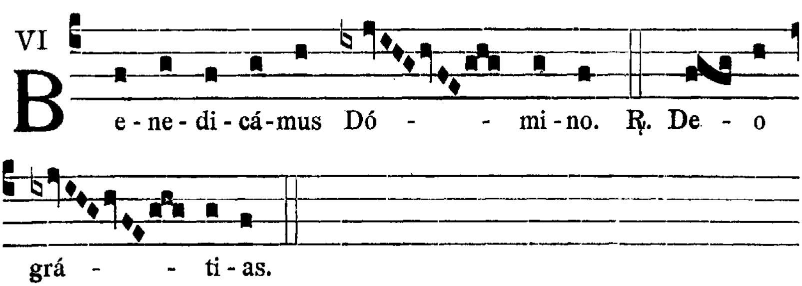
Postcommunio

Orémus. *Oratio*

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii: † et vítia nostra purgéntur, * et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

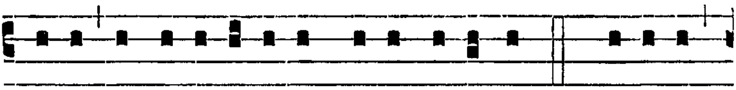

☙ *In Missis privatis legitur in fine Evangelium* Cum appropinquásset Jesus, *ut supra in benedictione Palmarum, 22.*

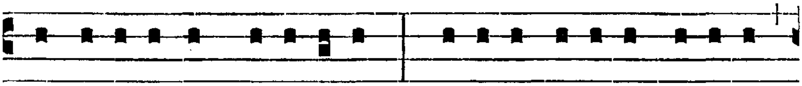
AD VESPERAS

Pater noster *et* Ave María.

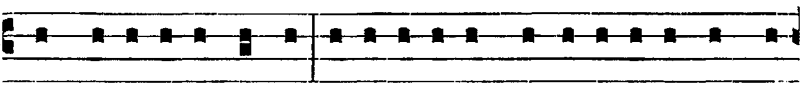
℣.

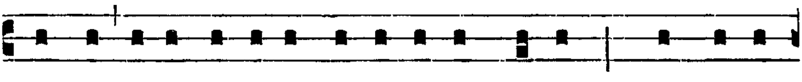
D e - us, in adju-tó - ri - um me - um inténde. ℟. Dó-mi-ne,

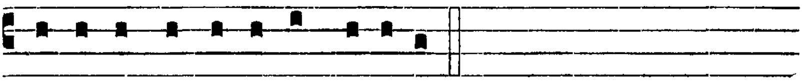
ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló - ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,

et Spi - rí - tu - i Sancto. Sic-ut e-rat in prin-cí-pi - o, et nunc, et

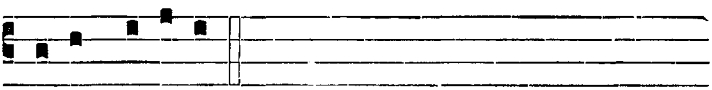

sem-per, et in sǽ-cu-la sæ - cu - ló - rum. Amen. Laus ti - bi,

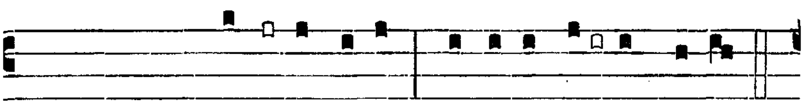

Dó-mi-ne, Rex æ-tér-næ gló - ri - æ.

1. Ant.
VII c 2

D i-xit Dó-mi-nus.

Ps. 109 1. . . . Dó-mi-no me - o: * Se-de a dex-tris me - is:

2. Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

5. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

6. Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

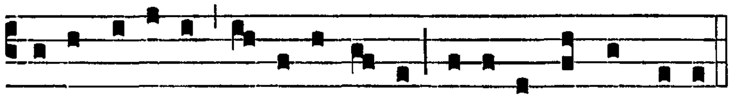
7. Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

8. De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

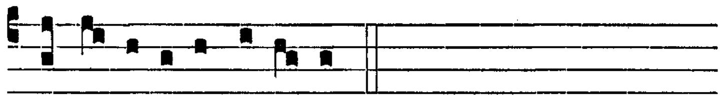
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

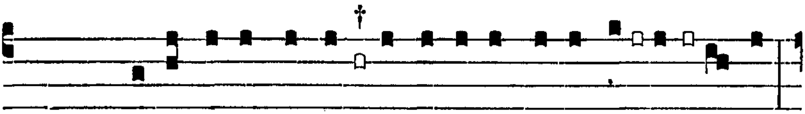

Di-xit Dó-mi-nus Dó -mi-no me - o: Se-de a dex-tris me - is.

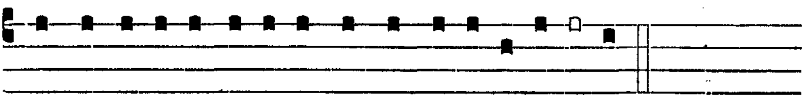
2. Ant. III b

M ag-na ó-pe-ra Dó-mi - ni.

Ps. 110 Con-fi - té-bor ti - bi, Dó-mi-ne, in to-to cor-de me - o: *

in con-sí - li - o justó-rum et congre-ga-ti - o - ne.

2. Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

4. Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

6. Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

7. Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
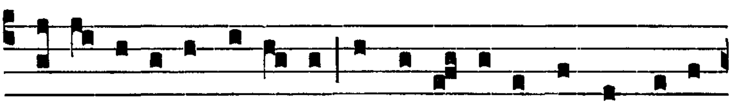
9. Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

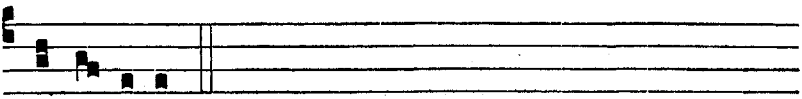
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona

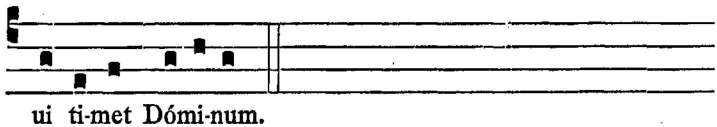
Magna ó-pe-ra Dó-mi - ni: exqui- sí - ta in omnes vo-lun-

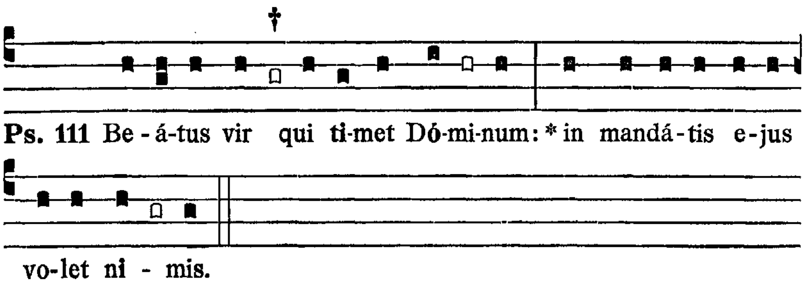

tá - tes e-jus.

3. Ant. IV g

Q

2. Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

3. Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

6. In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

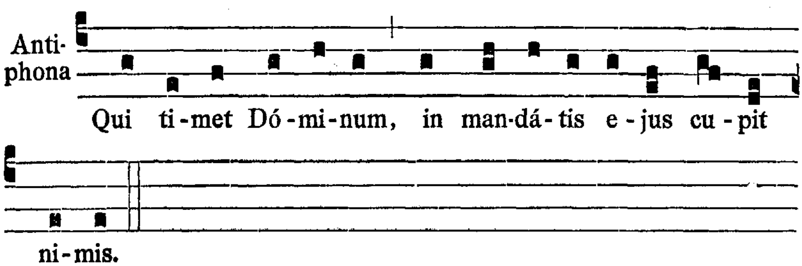
8. Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

9. Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

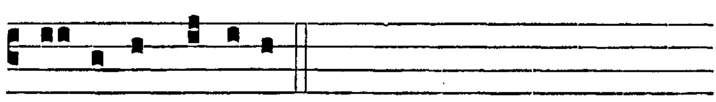
11. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

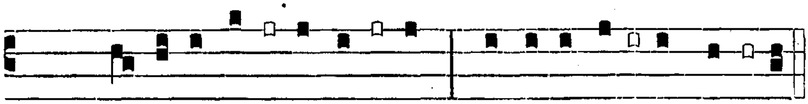
Antiphona

4. Ant. VII c

S

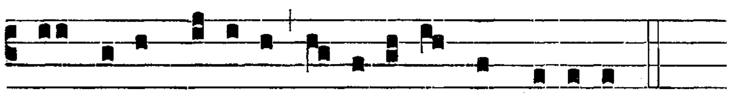

Ps. 112 Laudá-te, pú-e-ri, Dó-mi-num: * laudá-te no-men Dó-mi-ni.

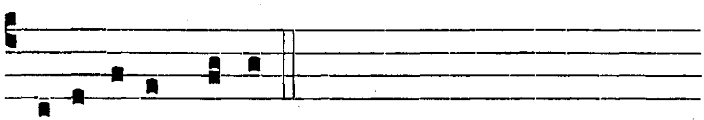
2. Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
5. Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Anti-phona

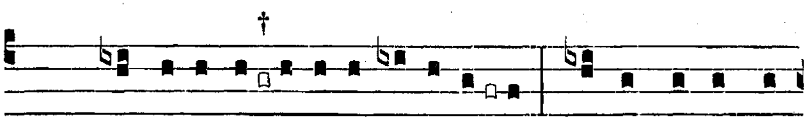

Sit no-men Dó-mi-ni be-ne-díc-tum in sǽ-cu-la.

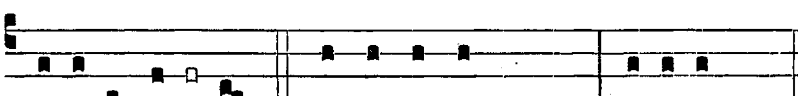
5. Ant. T. pereg.

D e-us autem nos-ter.

Ps. 113 In éx-i-tu Isra-el de Ægýp-to, * do-mus Ja-cob de

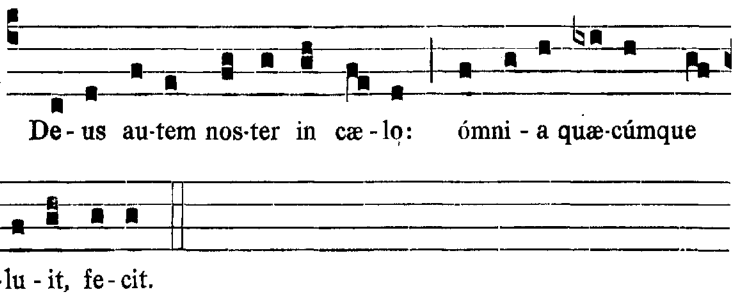

pó-pu-lo bárba-ro: (2. Facta est Judǽa . . . . * Israel . . . . .)

2. Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
3. Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
4. Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
5. Quid est tibi, mare, quod fugísti? * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
6. Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium?
7. A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.
8. Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
9. Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam:

10. Super misericórdia tua et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
11. Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
12. Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
13. Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
14. Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
15. Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
16. Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.
17. Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est,
18. Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est,
19. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
20. Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:
21. Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
22. Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
23. Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.
24. Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.
25. Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
26. Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
27. Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.
28. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
29. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona
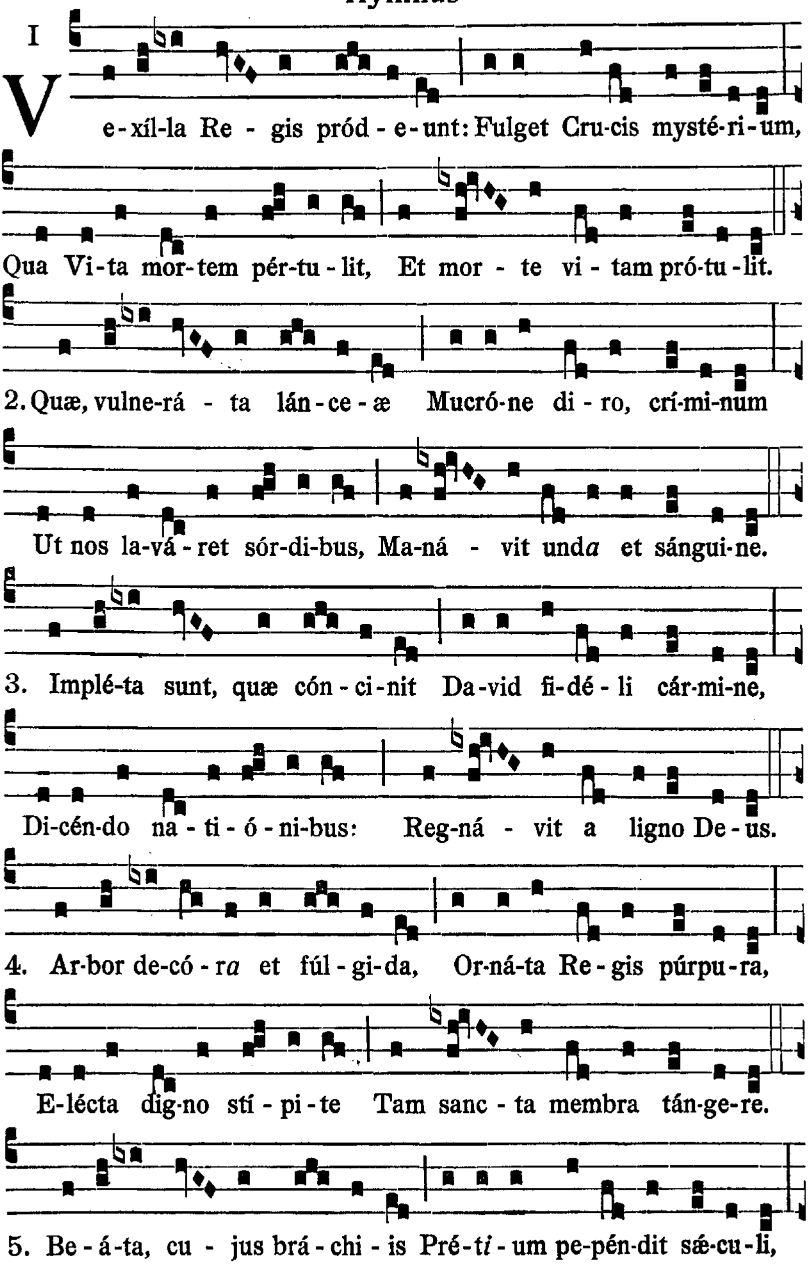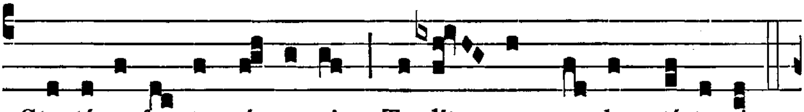

Capitulum *Philipp. 2, 5-7*

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. Deo grátias.

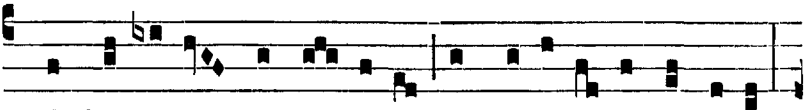
Hymnus

I
V e-xíl-la Re - gis pród - e-unt: Fulget Cru-cis mysté-ri-um,
Qua Vi-ta mor-tem pér-tu-lit, Et mor - te vi - tam pró-tu-lit.
2. Quæ, vulne-rá - ta lán-ce-æ Mucró-ne di - ro, crí-mi-num
Ut nos la-vá-ret sór-di-bus, Ma-ná - vit unda et sángui-ne.
3. Implé-ta sunt, quæ cón-ci-nit Da-vid fi-dé-li cár-mi-ne,
Di-cén-do na-ti-ó-ni-bus: Reg-ná - vit a ligno De-us.
4. Ar-bor de-có-ra et fúl-gi-da, Or-ná-ta Re-gis púrpu-ra,
E-lécta dig-no stí-pi-te Tam sanc-ta membra tán-ge-re.
5. Be-á-ta, cu - jus brá-chi-is Pré-ti-um pe-pén-dit sǽ-cu-li,
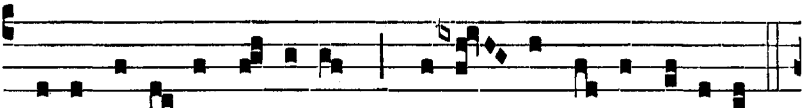

Sta-té-ra fac-ta cór-po-ris, Tu-lít-que præ-dam tárta-ri.

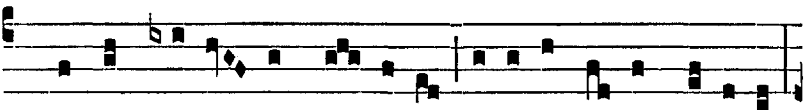
Hæc Stropha O Crux *dicitur flexis genibus.*

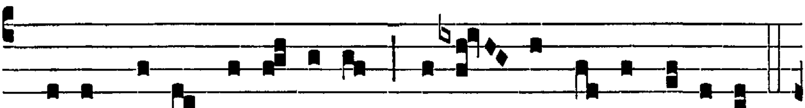
6. O Crux, a-ve, spes ú-ni-ca, Hoc Pas-si-ó-nis témpo-re

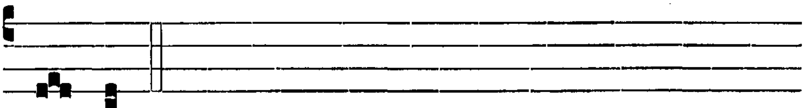
Pi-is ad-áu-ge grá-ti-am, Re-ís-que de-le crí-mi-na.

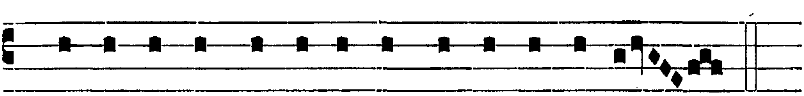
7. Te, fons sa-lú-tis, Trí-ni-tas, Colláudet omnis spí-ri-tus:

Qui-bus Cru-cis vic-tó-ri-am Lar-gí-ris, ad-de præmi-um.

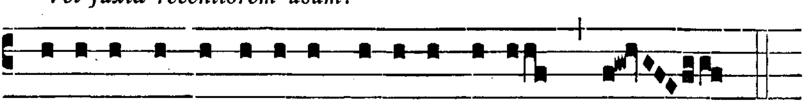

A-men.

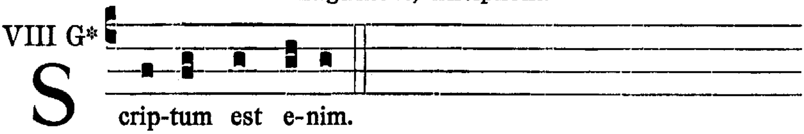
℣. E-ri-pe me, Dó-mi-ne, ab hó-mi-ne ma-lo.
℟. A vi-ro in-í-quo é-ri-pe me.

Vel juxta recentiorem usum:

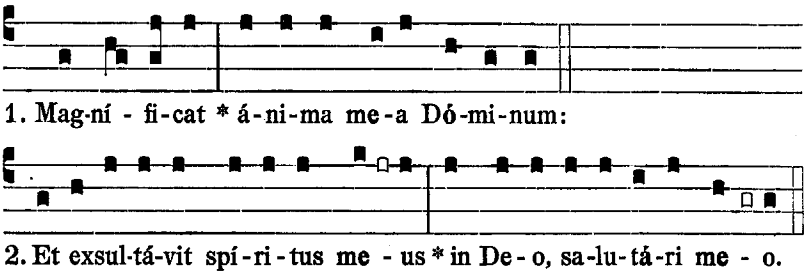

℣. E-ri-pe me, Dó-mi-ne, ab hó-mi-ne ma-lo.
℟. A vi-ro in-íquo é-ri-pe me.

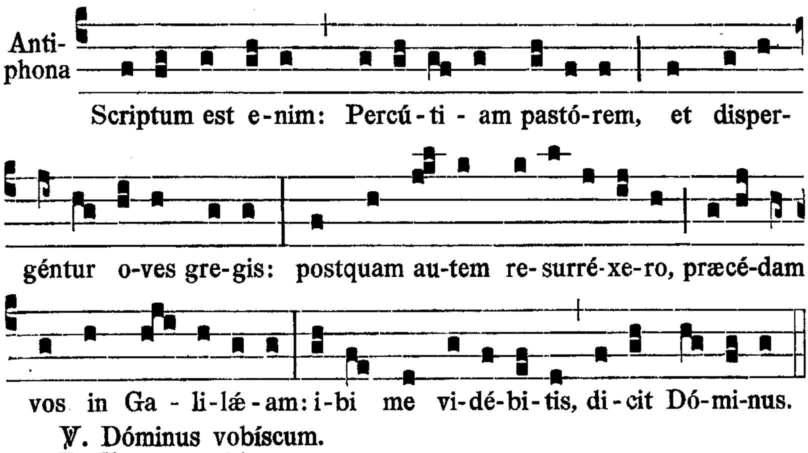
Ad Magnificat, Antiphona

Canticum B. M. V.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
9. Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
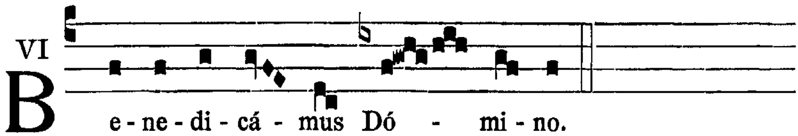
Orémus. *Oratio*

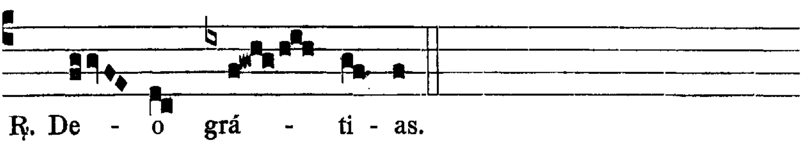
Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et Crucem subíre fecísti: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

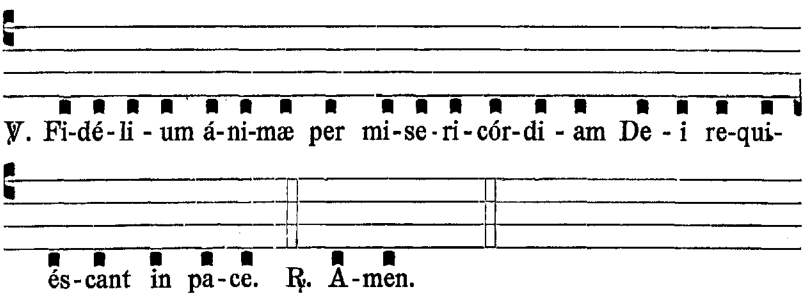
Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Post ultimam Orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

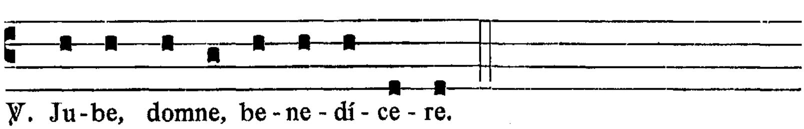

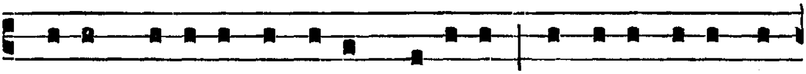
Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, *statim incipitur Versus:* Jube, domne, benedícere, *ut infra ad Completorium; secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum* Pater noster *secreto.*

AD COMPLETORIUM

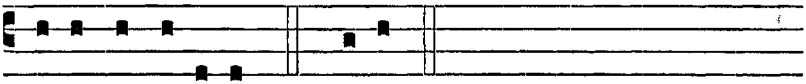
Ante Completorium non dicitur Pater noster *et* Ave María, *sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit:*

Benedictio

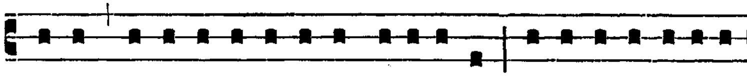

Noctem qui - é-tam et fi-nem perféc-tum con-cé-dat no-bis Dó-

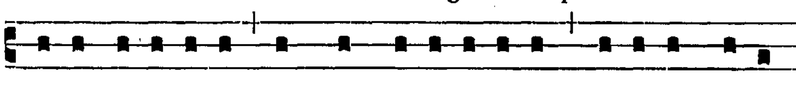

mi-nus omní-po-tens. ℟. Amen.

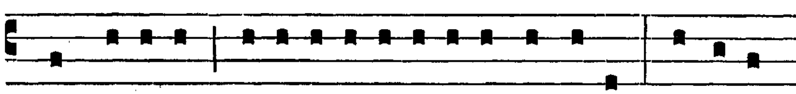
Lectio brevis *1 Petri 5, 8-9*

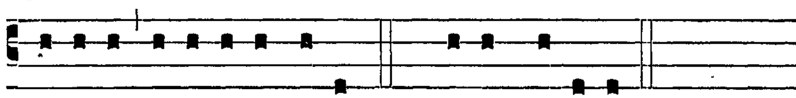
Fratres: Sóbri - i es-tó-te, et vi-gi-lá-te: qui - a adversá-ri - us

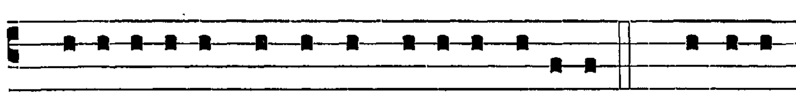
vester di - á-bo-lus tamquam le - o rú- gi - ens círcu - it, quærens,

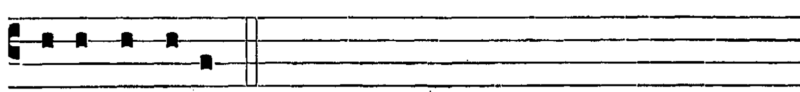
quem dé-vo-ret: cu - i re-sí-sti-te fortes in fi-de. Tu au-tem,

Dó-mi-ne, mi-se-ré-re no-bis. ℟. De - o grá- ti - as.

℣. Adju-tó-ri-um nostrum in nó-mi-ne Dó-mi-ni. ℟. Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

Pater noster, *quod dicitur totum secreto.*

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, quæ tota dicitur cum ℣℣. sequentibus, voce recta et paulisper depressa.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem

Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur: vobis, fratres, *et* vos, fratres, *dicat:* tibi, pater, *et* te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

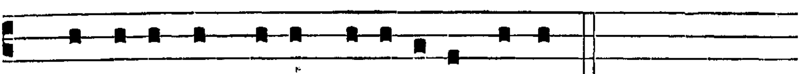
Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

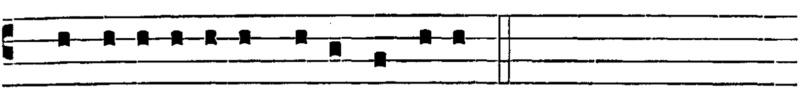
Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta absolutione dicitur:

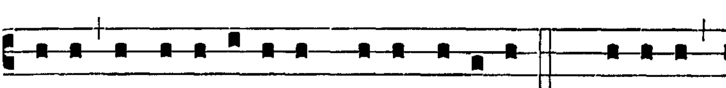

℣. Con-vérte nos, De-us, sa-lu-tá-ris nos-ter.

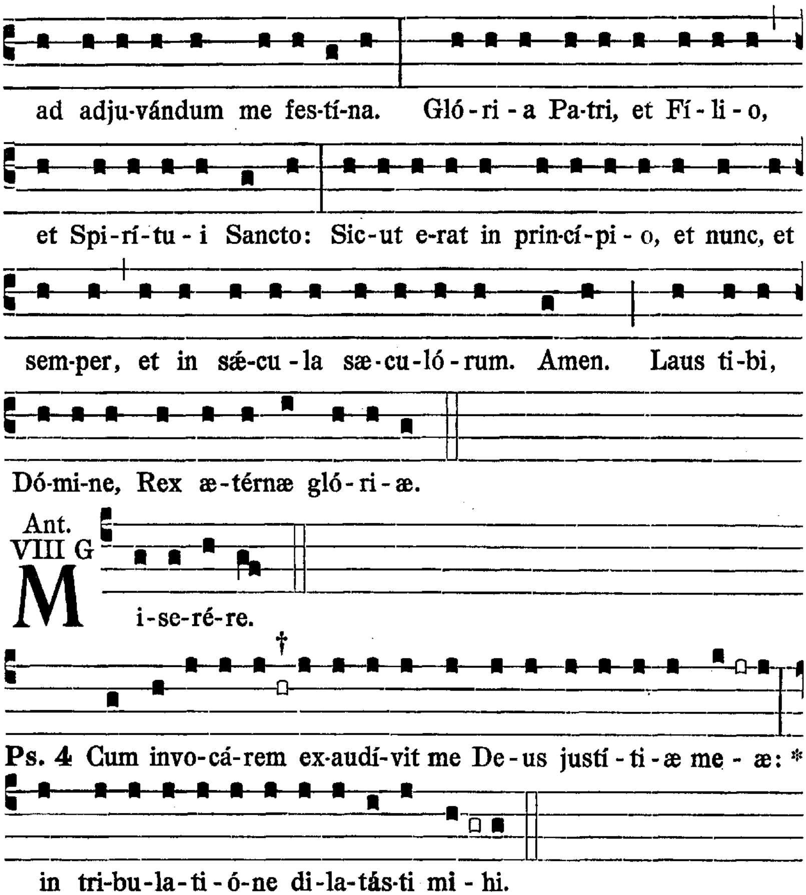

℟. Et a-vér-te i-ram tu-am a no-bis.

℣.

D e-us, in ad-ju-tó-ri-um me-um inténde. ℟. Dó-mi-ne,

2. Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

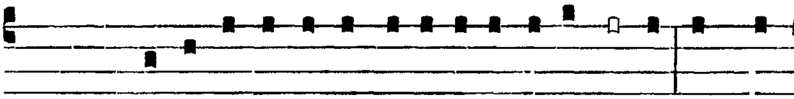
8. A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idipsum * dórmiam et requiéscam;

10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ps. 90 Qui há-bi-tat in ad-ju-tó-ri-o Al-tís-si-mi, * in pro-

tec-ti-ó-ne De-i cæ-li commo-rá-bi-tur.

2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

4. Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

6. A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

7. Cadent a látere tuo mille, † et decem mília a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

8. Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

9. Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

10. Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

11. Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

12. In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

13. Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

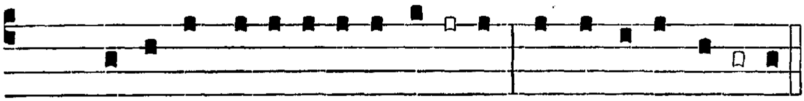
14. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

15. Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

16. Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ps. 133 Ecce, nunc be-ne-dí-ci-te Dómi-num,* omnes servi Dó-mi-ni:

2. Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

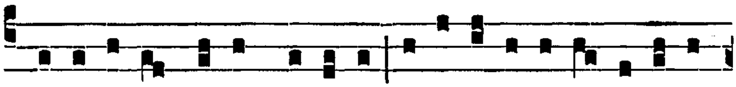
3. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

4. Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

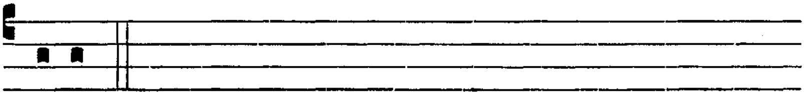
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

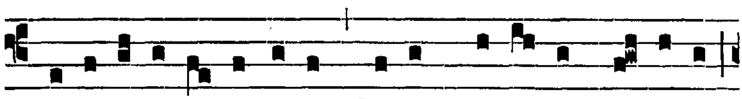
Mi-se-ré-re mi-hi, Dó-mi-ne, et ex-áudi o-ra - ti - ó-nem

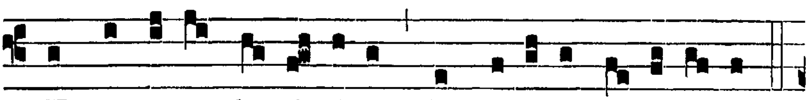
me - am.

Hymnus

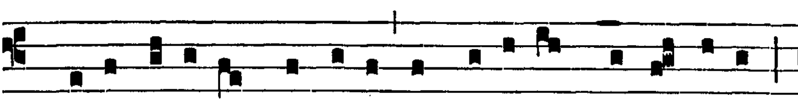
II

T e lu-cis ante térmi-num, Re-rum Cre - á - tor, pós-cimus,

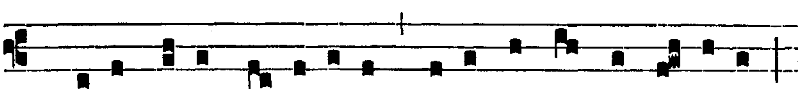
Ut pro tu - a cle-mén-ti - a Sis præ-sul et cus-tó-di - a.

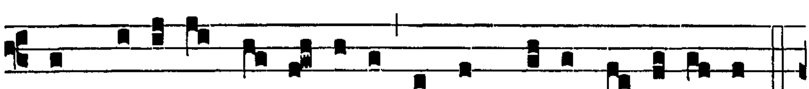
2. Pro-cul re-cé-dant sóm-ni - a Et nóc-ti - um phan-tás-ma - ta;

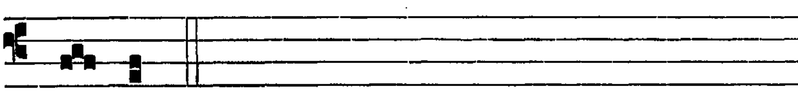
Hostémque nos-trum cómpri-me, Ne pol-lu - ántur cór-po - ra.

3. Præsta, Pa-ter pi - ís-si-me, Pa-trí-que com-par U-ni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa - rá-cli-to Reg-nans per omne sǽ-cu - lum.

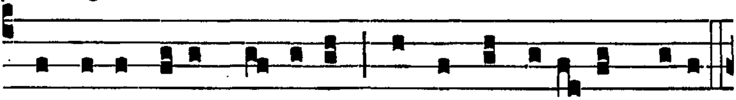

A - men.

Capitulum *Jerem. 14, 9*

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: * ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.
℟. Deo grátias.

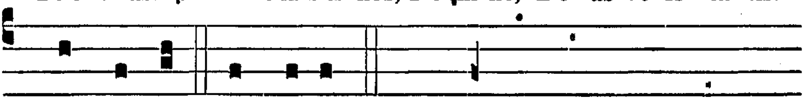
℟. br. VI

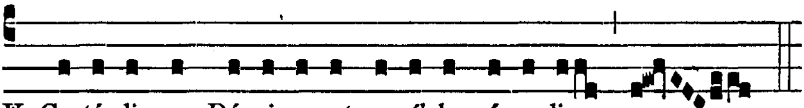
In ma-nus tu-as, Dó-mi-ne, * Commméndo spí-ri-tum me-um.

In ma-nus. ℣. Red-e-mís-ti nos, Dó-mi-ne, De-us ve-ri-tá-tis.

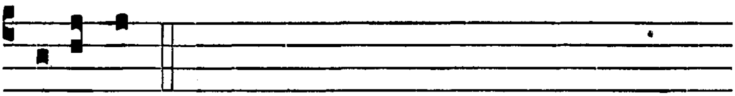

* Com-mén-do. In ma-nus.

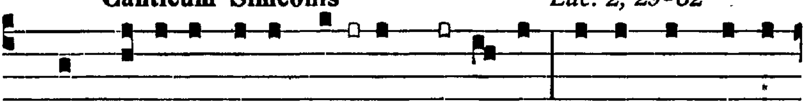
℣. Custó-di nos, Dó-mi-ne, ut pu-píl-lam ó-cu-li.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. III a

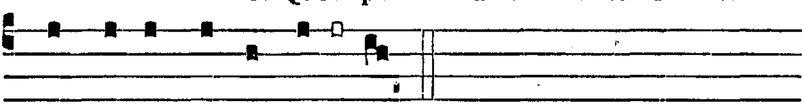

Salva nos.

Canticum Simeonis *Luc. 2, 29-32*

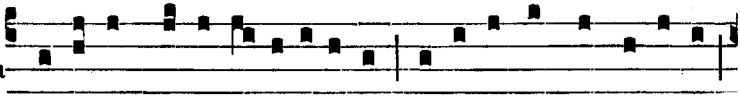
1. Nunc di-mít-tis servum tu - um Dó-mi-ne: * se-cún-dum verbum
2. Qui - a vi-dé - runt ó-cu-li me - i * sa-lu - tá - -
3. Quod pa - rás-ti * an-te fá - ci - em

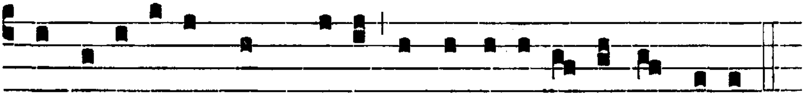
1. tu - um in pa - ce:
2. - - - re tu - um,
3. óm-ni - um po - pu - ló - rum,

4. Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Anti-phona

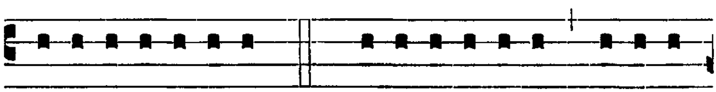
Salva nos, Dómi-ne, vi-gi-lántes, custó-di nos dor-mi - éntes;

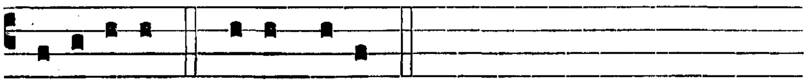
ut vi-gi-lé-mus cum Christo, et re-qui - es-cá-mus in pa-ce.

Deinde, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum *cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Completorii, ut infra.*

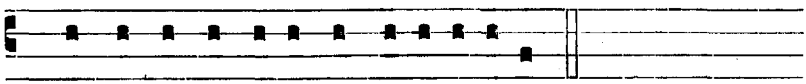
Sequentes Preces omittuntur, si in Vesperis præcedentibus habita sit Commemoratio alicujus Duplicis.

K ý-ri - e, e - lé - i-son. Chris-te, e - lé - i-son. Ký-ri - e,

e-lé - i-son. Pa-ter noster, *secreto usque ad*

℣. Et ne nos in-dú-cas in ten-ta-ti - ó-nem.
℟. Sed líbera nos a ma-lo.

Credo in Deum, *secreto usque ad*

℣. Carnis resurrectiónem.
℟. Vitam ætérnam. Amen.
℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum.
℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.
℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli.
℟. Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sæcula.
℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.
℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

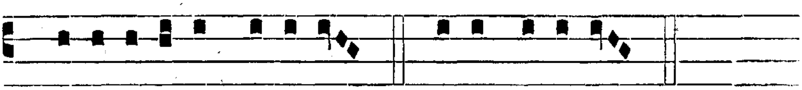
Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Nunc dimíttis, *statim dicitur:*

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Vísita, quǽsumus, Dómine habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: † Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. ℟. De - o grá - ti - as.

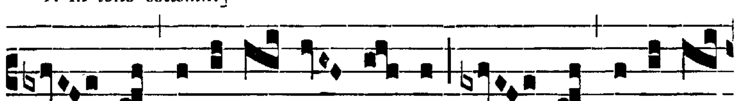
Benedictio *(recta sed gravi et protracta voce)*

Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.
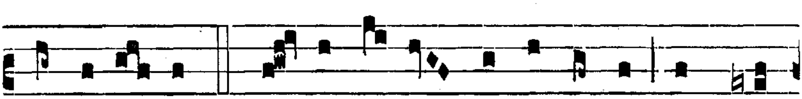
Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, *sed immediate subjungitur:*

1. In tono sollemni

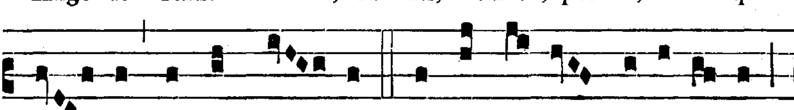
VI

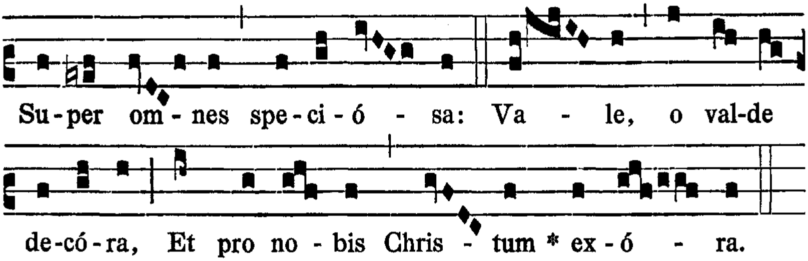
A - ve,* Re-gí-na cæ - ló - rum: A - ve, Dó-mi-na
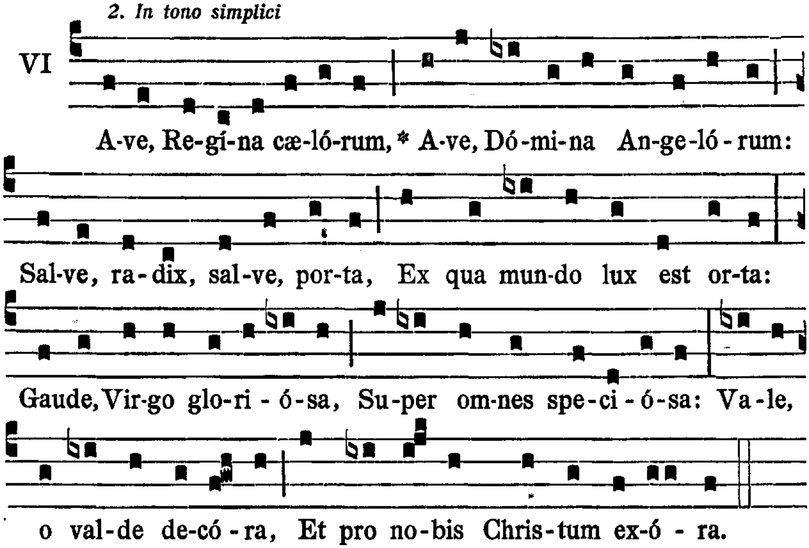

Ange - ló - rum: Sal - ve, ra - dix, sal-ve, por-ta, Ex qua

mun - do lux est or - ta: Gau-de, Vir-go gló-ri - ó - sa,

2. In tono simplici

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. *Oratio*

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: † ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus; * intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea subjungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María, *et* Credo.

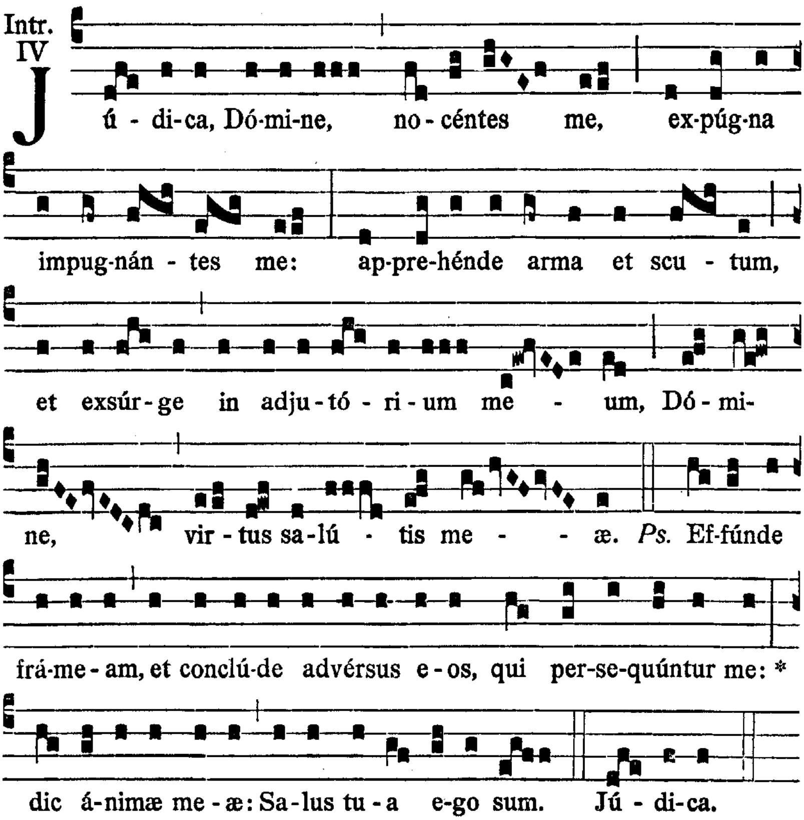
¶ *Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum quod transferri valeat, transfertur post Octavam; secus de eo fit Commemoratio, præterquam tribus diebus Pascha præcedentibus et duobus consequentibus. Festi trium Lectionum item a Feria V in Cena Domini usque ad Feriam III Paschæ nulla fit Commemoratio.*
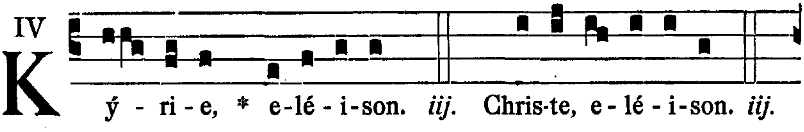
Sequentes Feriæ II, III et IV sunt majores privilegiatæ.
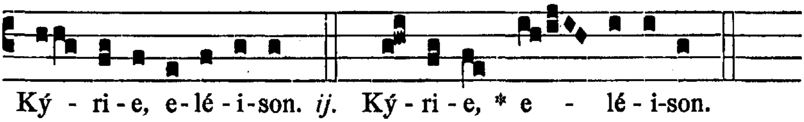
FERIA II MAJORIS HEBDOMADÆ

AD MISSAM

Statio ad Sanctam Praxedem

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: † ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; * intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus: Qui tecum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ *Oratio*

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine, preces placátus admítte: † ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, * secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa *Oratio*

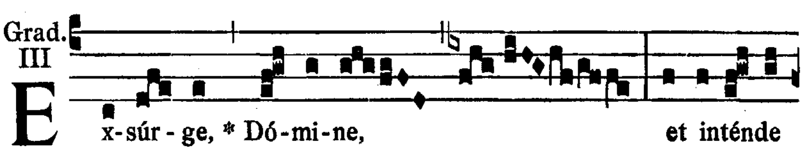
Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: † da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; * ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

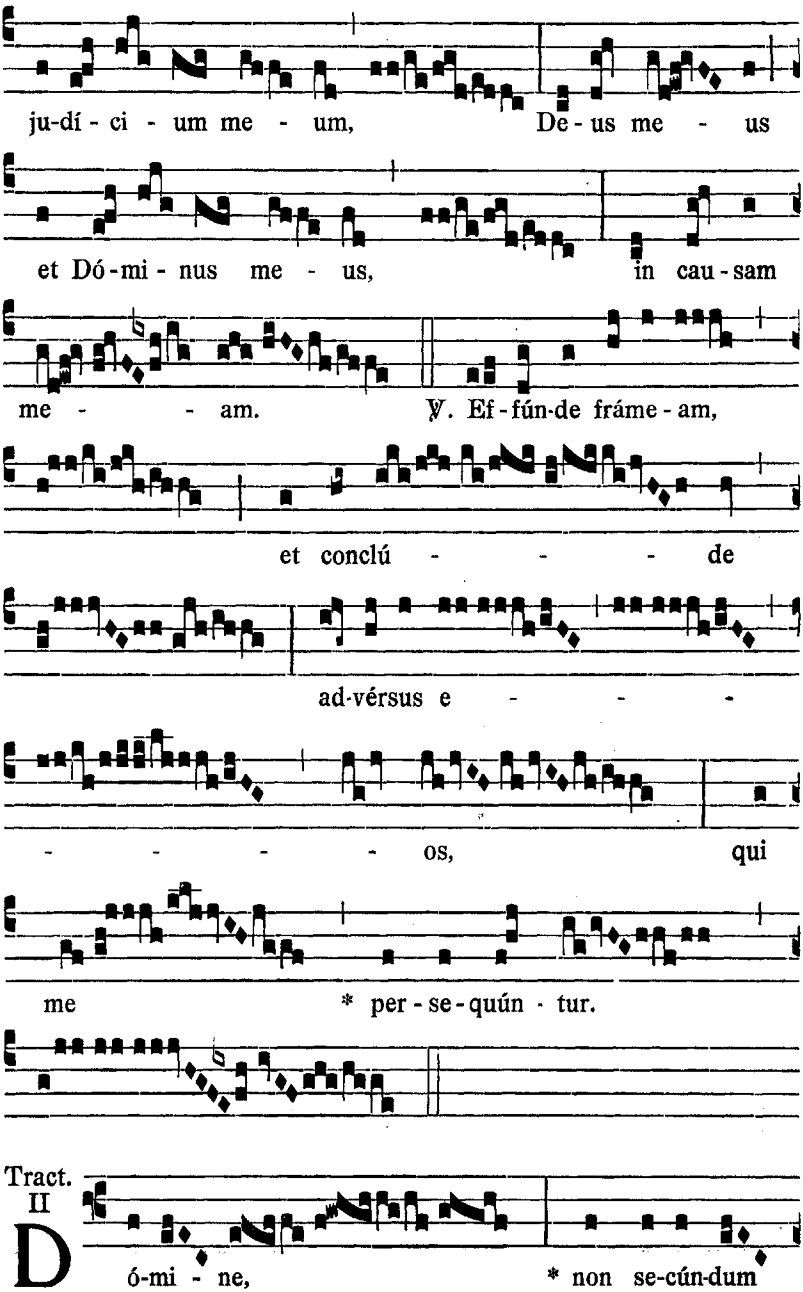
Non dicitur tertia Oratio.

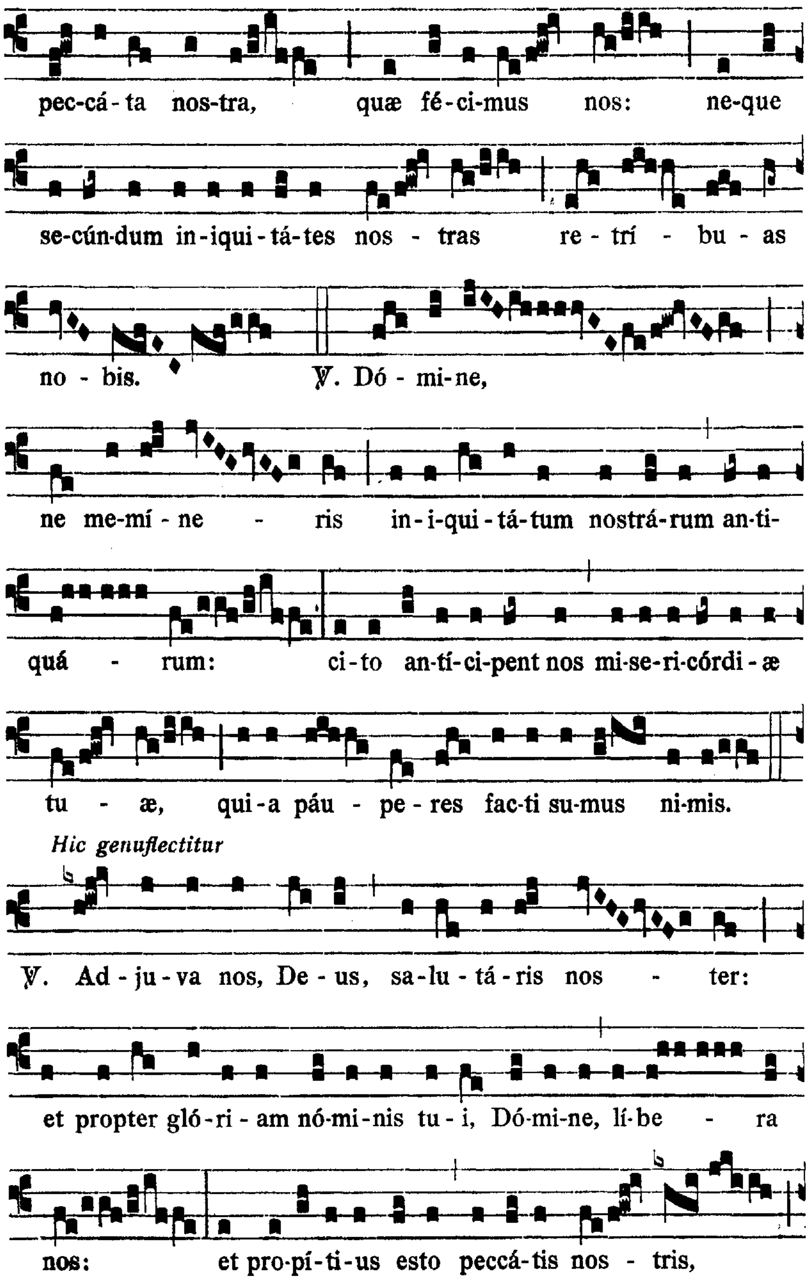
Léctio Isaíæ Prophétæ

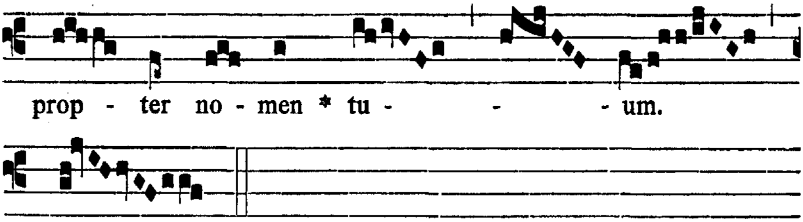
Is. 50, 5-10

In diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus: ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio, quóniam non confúndar. Juxta est, qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce, Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est, qui condémnet me? Ecce, omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei, speret in nómine Dómini, et innitátur super Deum suum.

ju-dí - ci - um me - um, De - us me - us
et Dó - mi - nus me - us, in cau - sam
me - - am. ℣. Ef - fún-de fráme - am,
et conclú - - - de
ad-vérsus e - - -
- - - - os, qui
me * per - se - quún - tur.
Tract. II
Dó-mi - ne, * non se-cún-dum

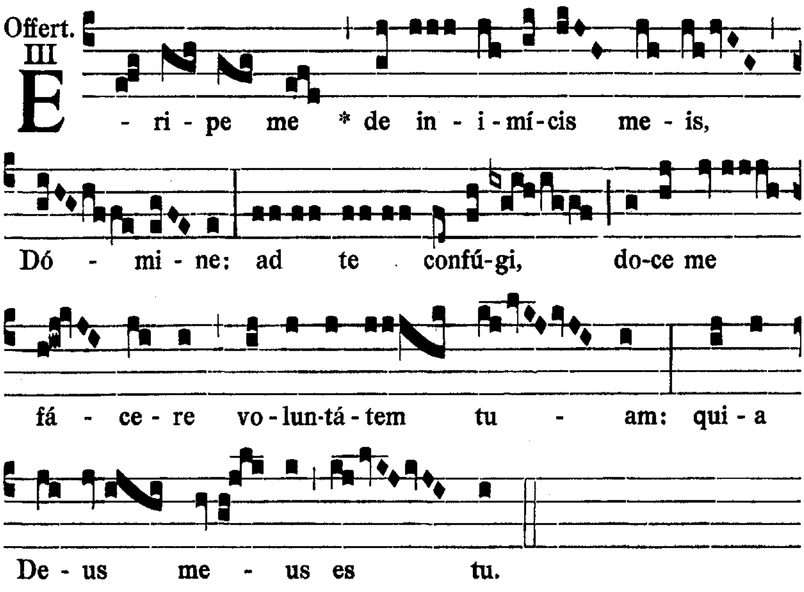

pec-cá-ta nos-tra, quæ fé-ci-mus nos: ne-que
se-cún-dum in-iqui-tá-tes nos - tras re - trí - bu - as
no - bis. ℣. Dó - mi-ne,
ne me-mí - ne - ris in-i-qui-tá-tum nostrá-rum an-ti-
quá - rum: ci-to an-tí-ci-pent nos mi-se-ri-córdi-æ
tu - æ, qui-a páu - pe - res fac-ti su-mus ni-mis.
Hic genuflectitur
℣. Ad-ju-va nos, De - us, sa-lu-tá-ris nos - ter:
et propter gló-ri - am nó-mi-nis tu - i, Dó-mi-ne, lí-be - ra
nos: et pro-pí-ti-us esto peccá-tis nos - tris,

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Joann. 12, 1-9

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Betháníam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei cenam ibi: et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit pedes ejus capíllis suis: et domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat et, lóculos habens, ea, quæ mittebántur, portábat. Dixit ergo Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judǽis, quia illic est: et venérunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

Secreta
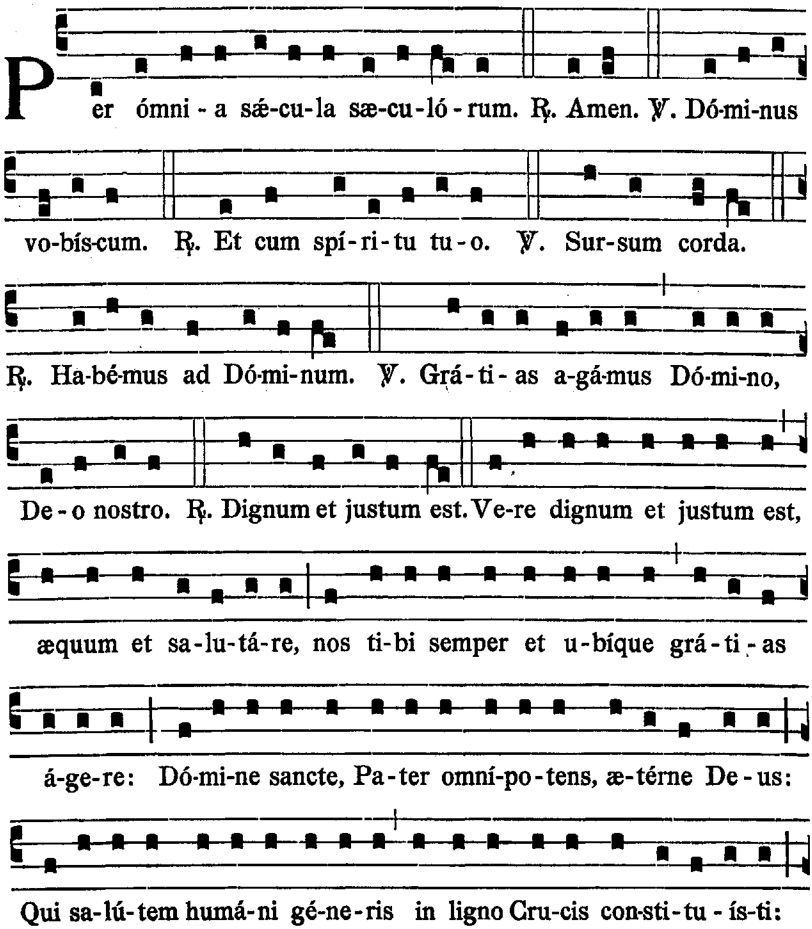
Hæc sacrifícia nos, omnípotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum.
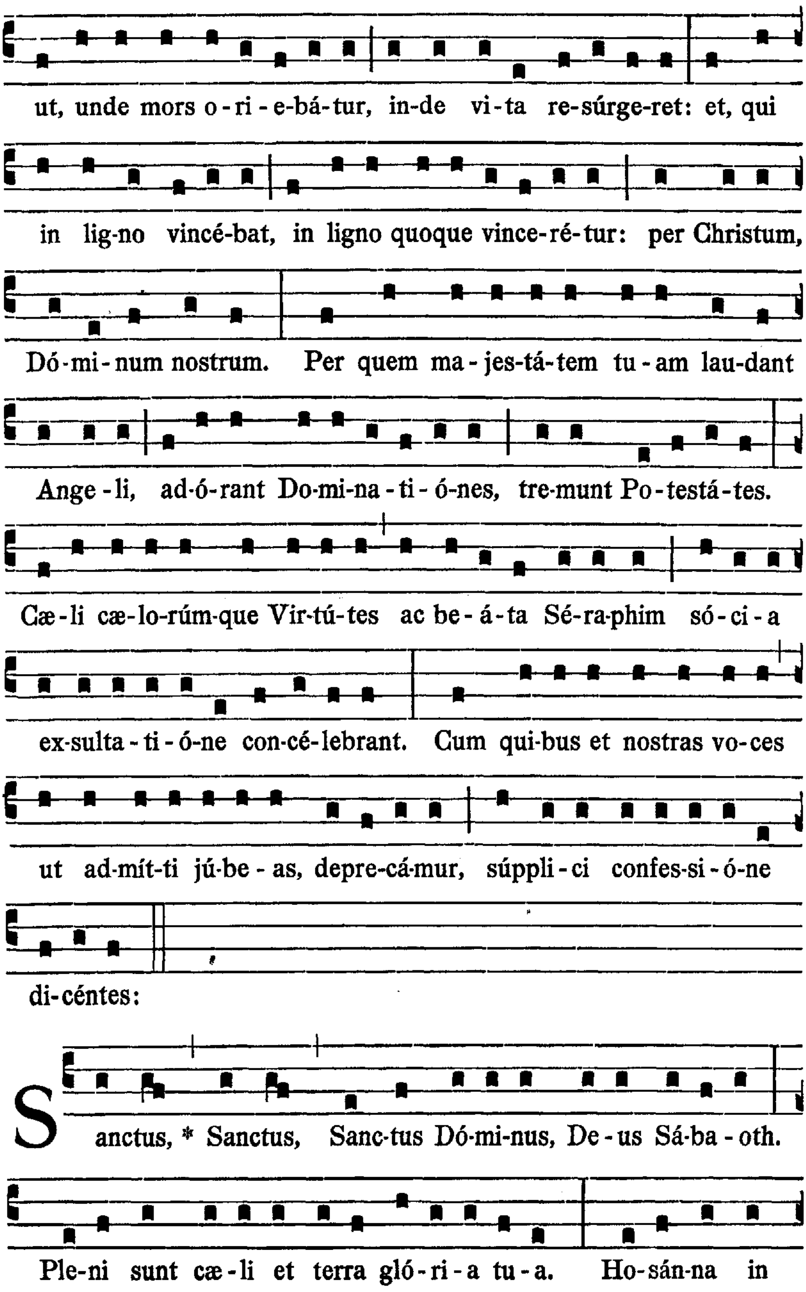
2ª contra persecutores Ecclesiæ *Secreta*
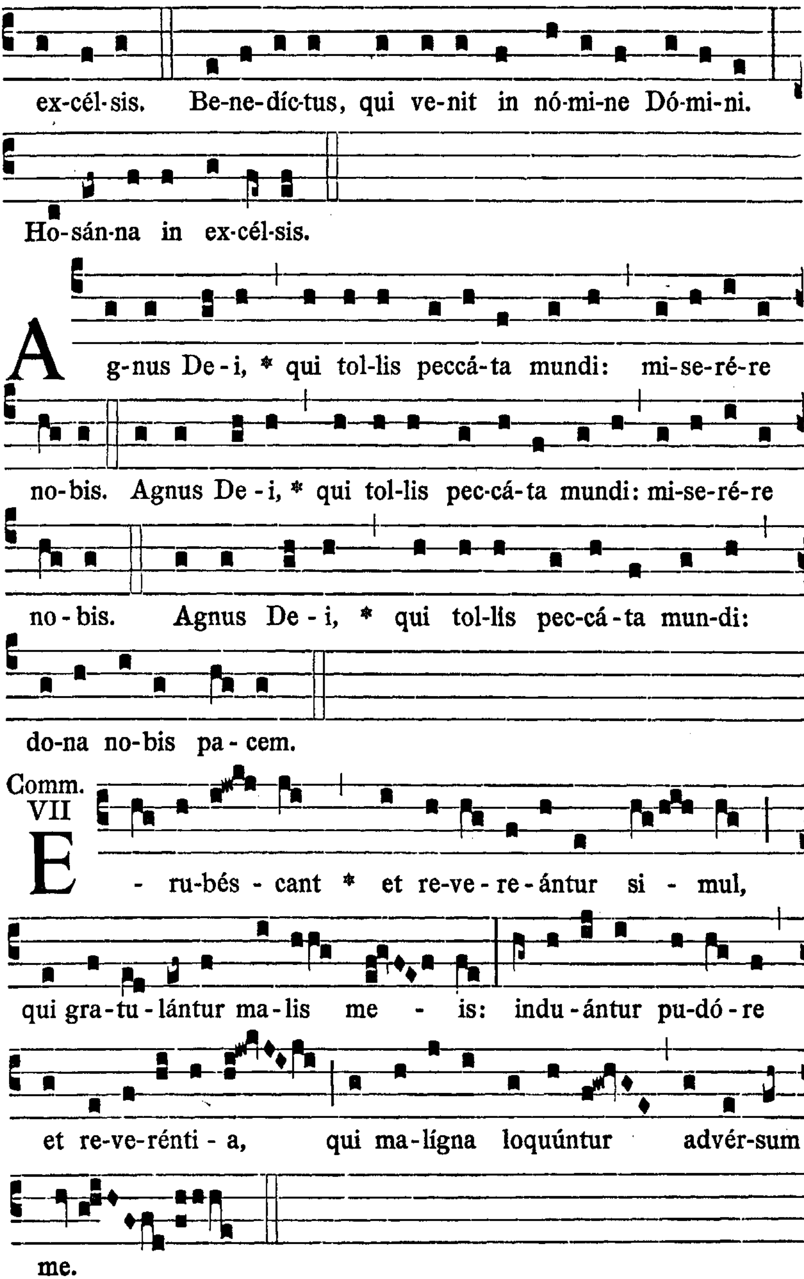
Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa *Secreta*

Oblátis, quǽsumus, Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum.

ut, unde mors o-ri-e-bá-tur, in-de vi-ta re-súrge-ret: et, qui
in lig-no vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur: per Christum,
Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-jes-tá-tem tu-am lau-dant
Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti-ó-nes, tre-munt Po-testá-tes.
Cæ-li cæ-lo-rúm-que Vir-tú-tes ac be-á-ta Sé-ra-phim só-ci-a
ex-sulta-ti-ó-ne con-cé-lebrant. Cum qui-bus et nostras vo-ces
ut ad-mít-ti jú-be-as, depre-cá-mur, súppli-ci confes-si-ó-ne
di-céntes:
Sanctus, * Sanctus, Sanc-tus Dó-mi-nus, De-us Sá-ba-oth.
Ple-ni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu-a. Ho-sán-na in

ex-cél-sis. Be-ne-díc-tus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni.
Ho-sán-na in ex-cél-sis.
Agnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re
no-bis. Agnus De-i, * qui tol-lis pec-cá-ta mundi: mi-se-ré-re
no-bis. Agnus De-i, * qui tol-lis pec-cá-ta mun-di:
do-na no-bis pa-cem.
Comm.
VII
Erubéscant * et re-ve-re-ántur si-mul,
qui gra-tu-lántur ma-lis me-is: indu-ántur pu-dó-re
et re-ve-rénti-a, qui ma-lígna loquúntur advér-sum
me.

Postcommunio

Præbeant nobis, Dómine, divínum tua sancta fervórem: * quo eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per Dóminum.

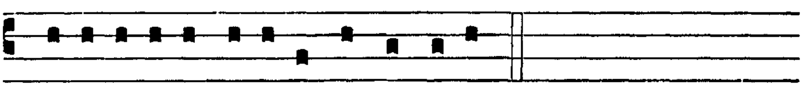
2ª contra persecutores Ecclesiæ *Postcommunio*

Quæsumus, Dómine, Deus noster: † ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, * humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa *Postcommunio*

Hæc nos, quæsumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: † et fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; * una cum commísso sibi grege, salvet semper et múniat. Per Dóminum.

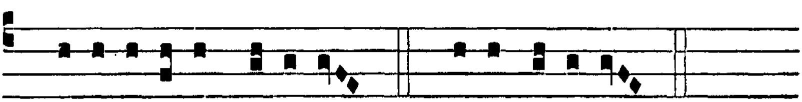
Deinde Sacerdos absolute dicit Orémus. *Et Diaconus versus ad populum, junctis manibus, dicit:*

Hu-mi-li-á-te cá-pi-ta ves-tra De-o.

Oratio

Adjuva nos, Deus, salutáris noster: † et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, * tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

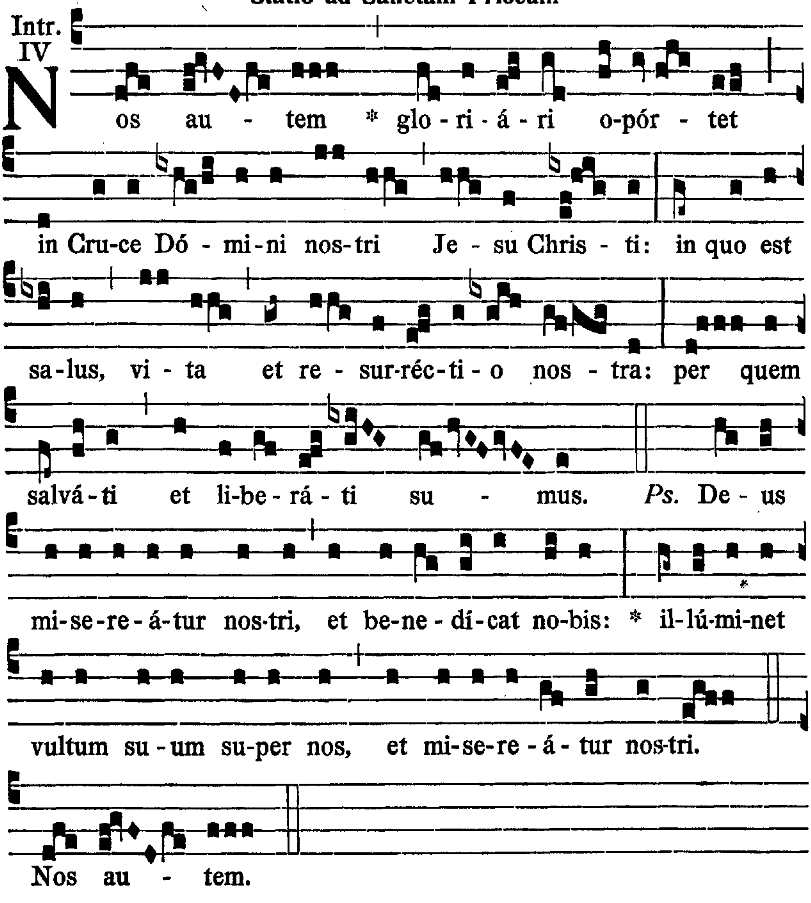

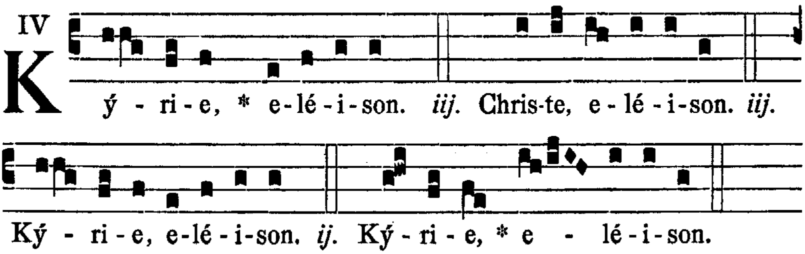
℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. ℟. De-o grá-ti-as.

FERIA III MAJORIS HEBDOMADÆ

AD MISSAM

Statio ad Sanctam Priscam

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: † da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere; * ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúndem Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ *Oratio*

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine, preces placátus admítte: † ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, * secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa *Oratio*

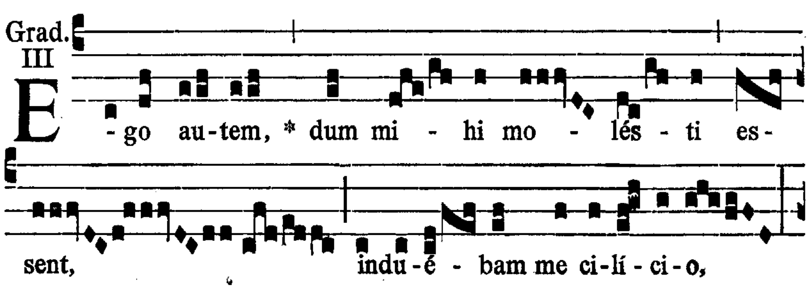
Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: † da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; * ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

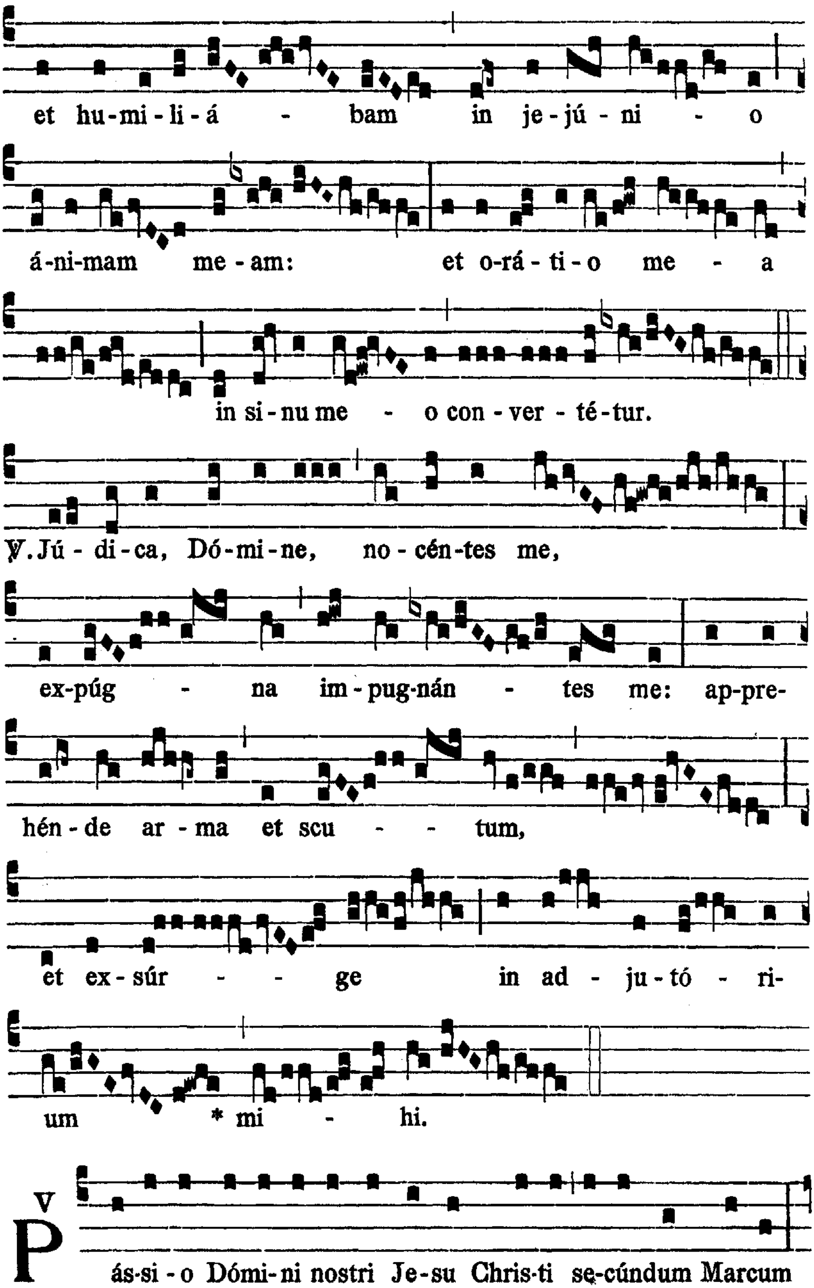
Non dicitur tertia Oratio.

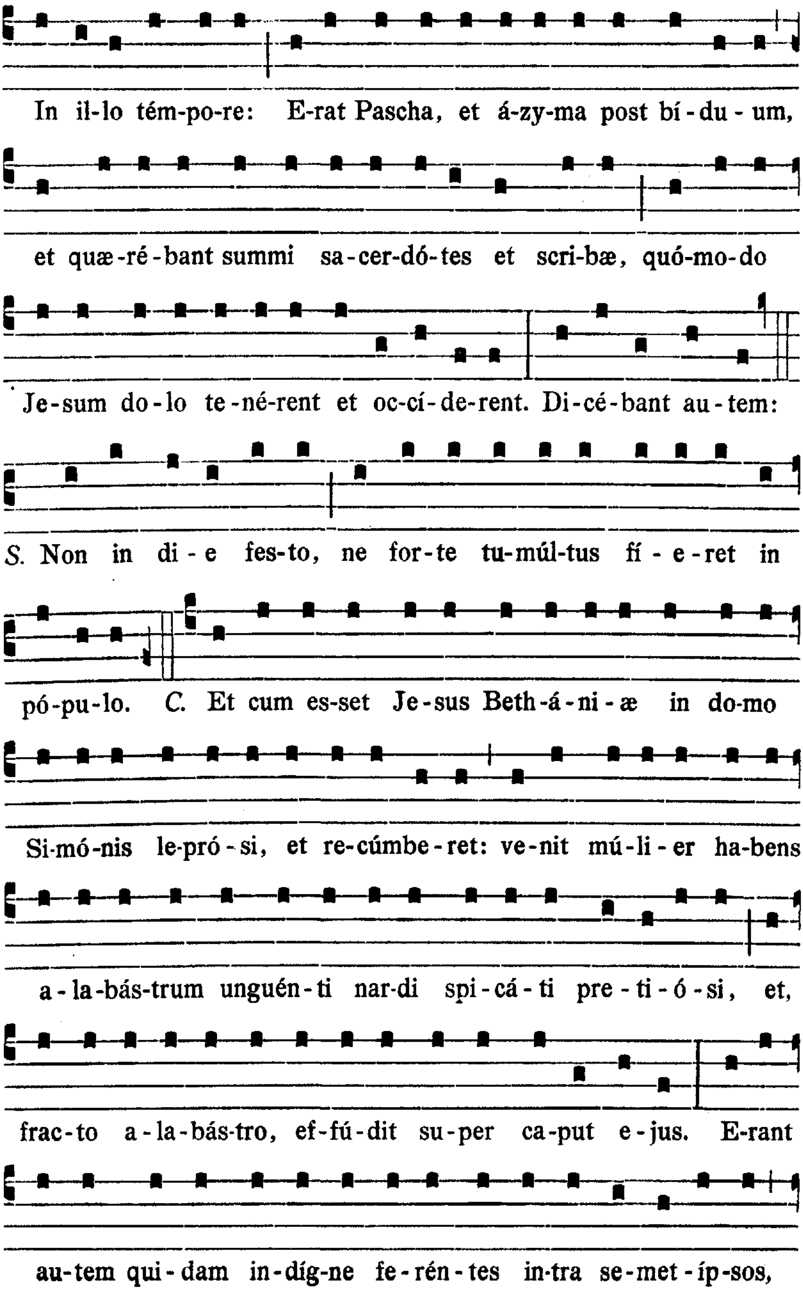
Léctio Jeremíæ Prophétæ

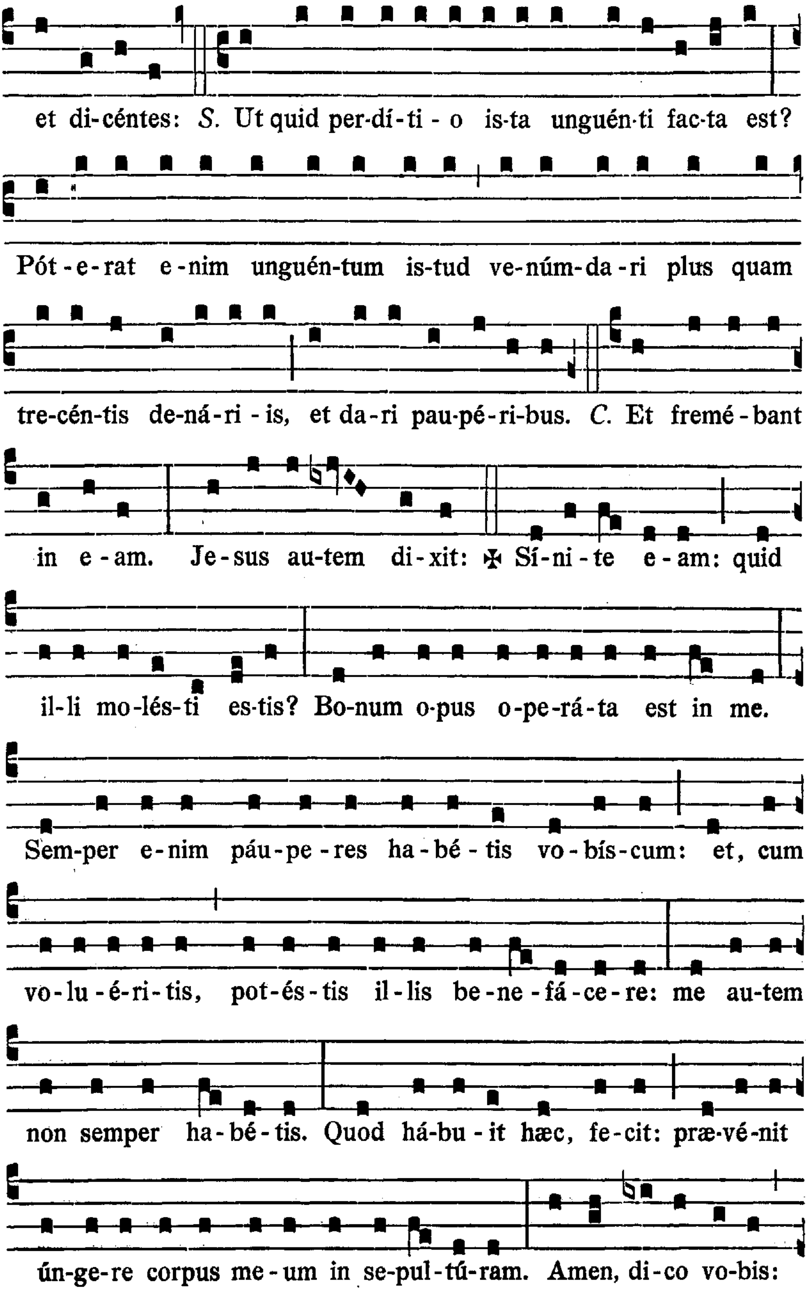
Jerem. 11, 18-20

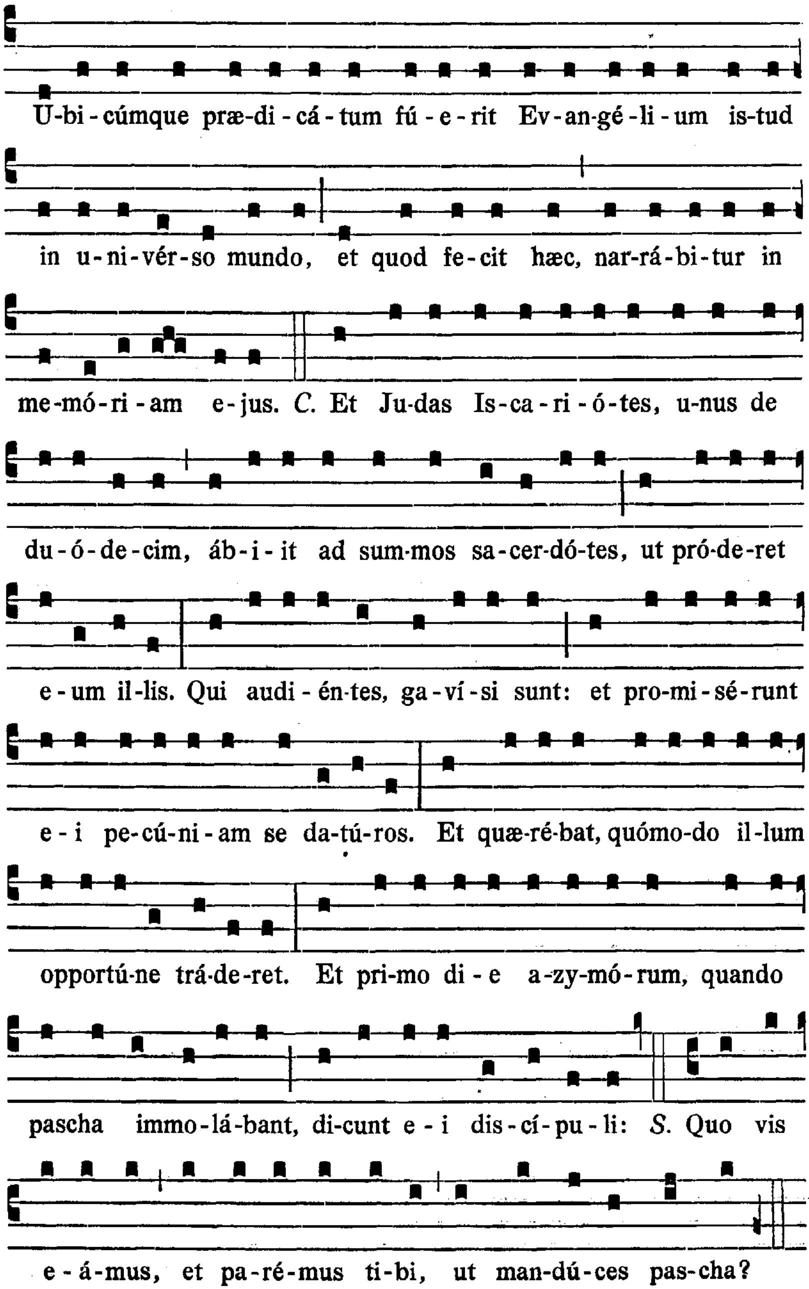
In diébus illis: Dixit Jeremías: Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

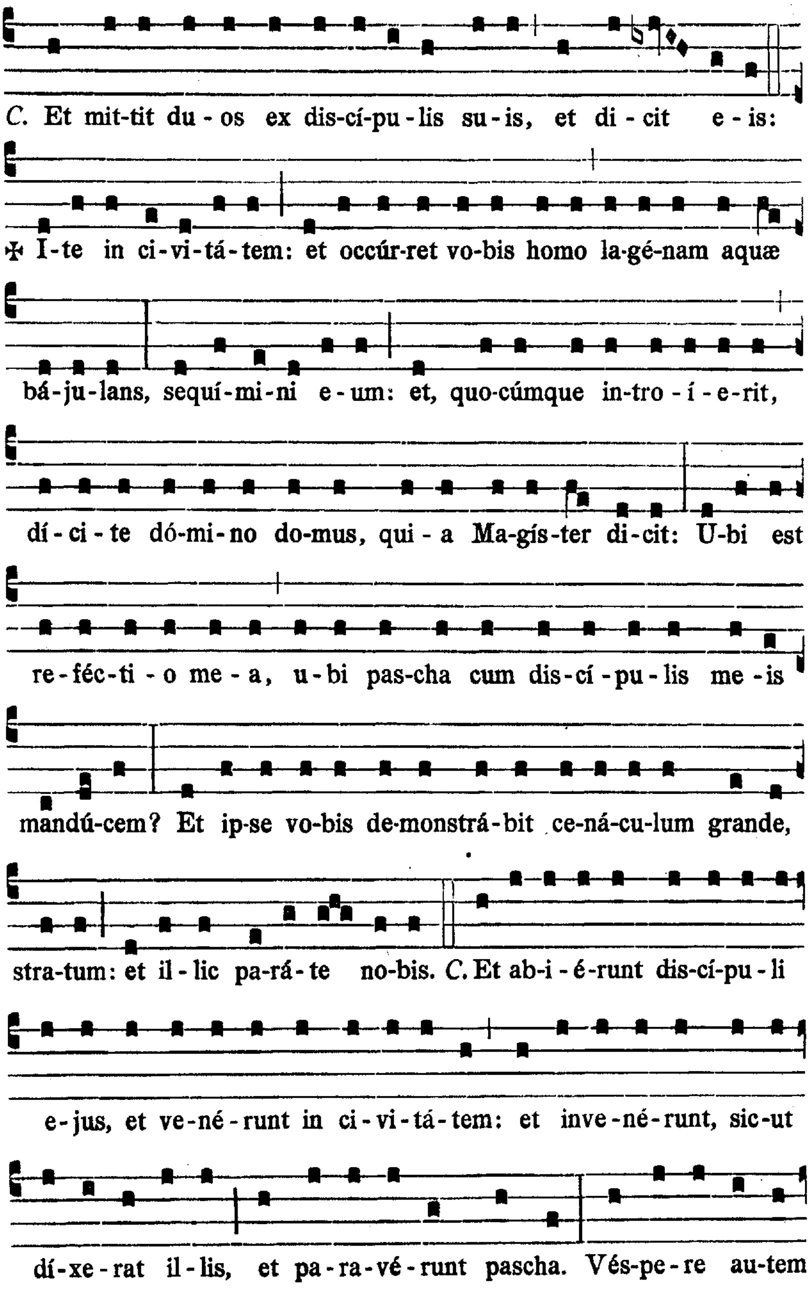

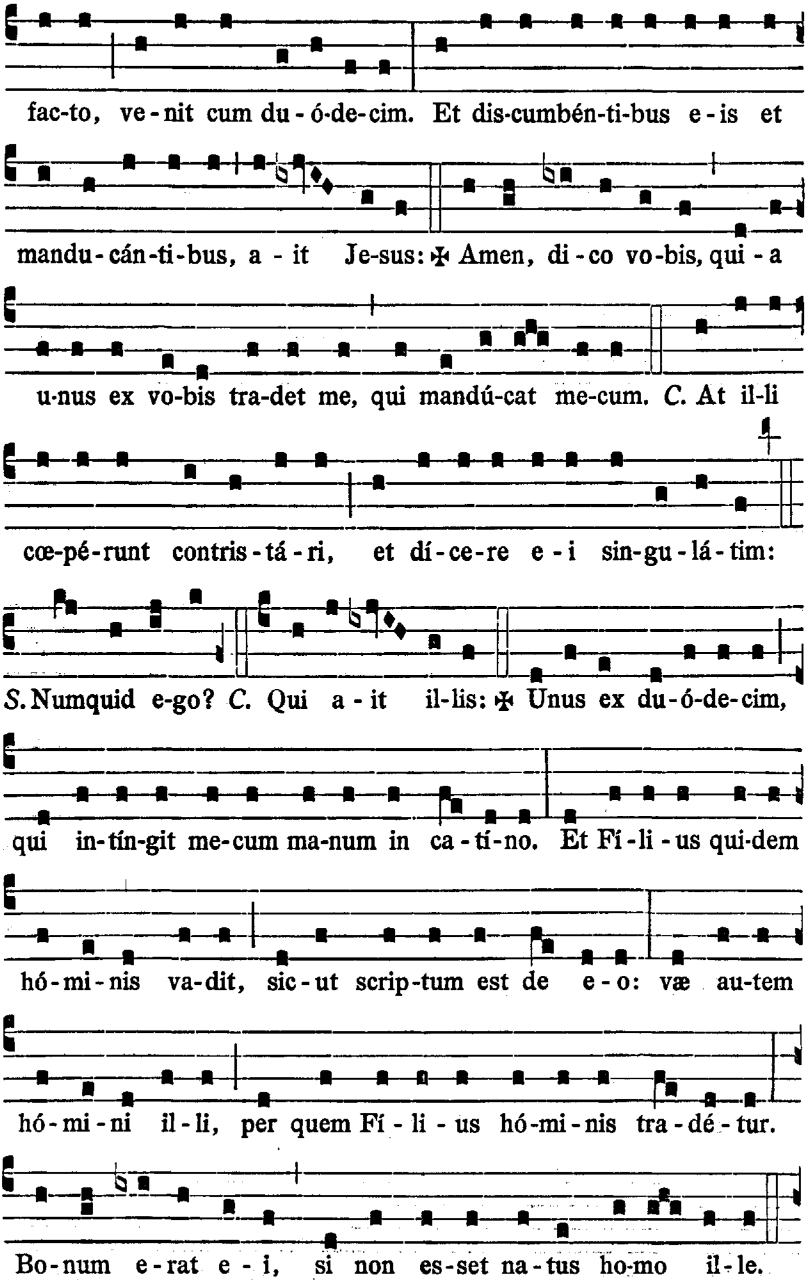

et hu-mi-li-á - bam in je-jú-ni - o
á-ni-mam me-am: et o-rá-ti-o me - a
in si-nu me - o con-ver-té-tur.
℣. Jú-di-ca, Dó-mi-ne, no-cén-tes me,
ex-púg - na im-pug-nán - tes me: ap-pre-
hén-de ar-ma et scu - - tum,
et ex-súr - - ge in ad - ju-tó - ri-
um * mi - hi.
PV ás-si-o Dómi-ni nostri Je-su Chris-ti se-cúndum Marcum

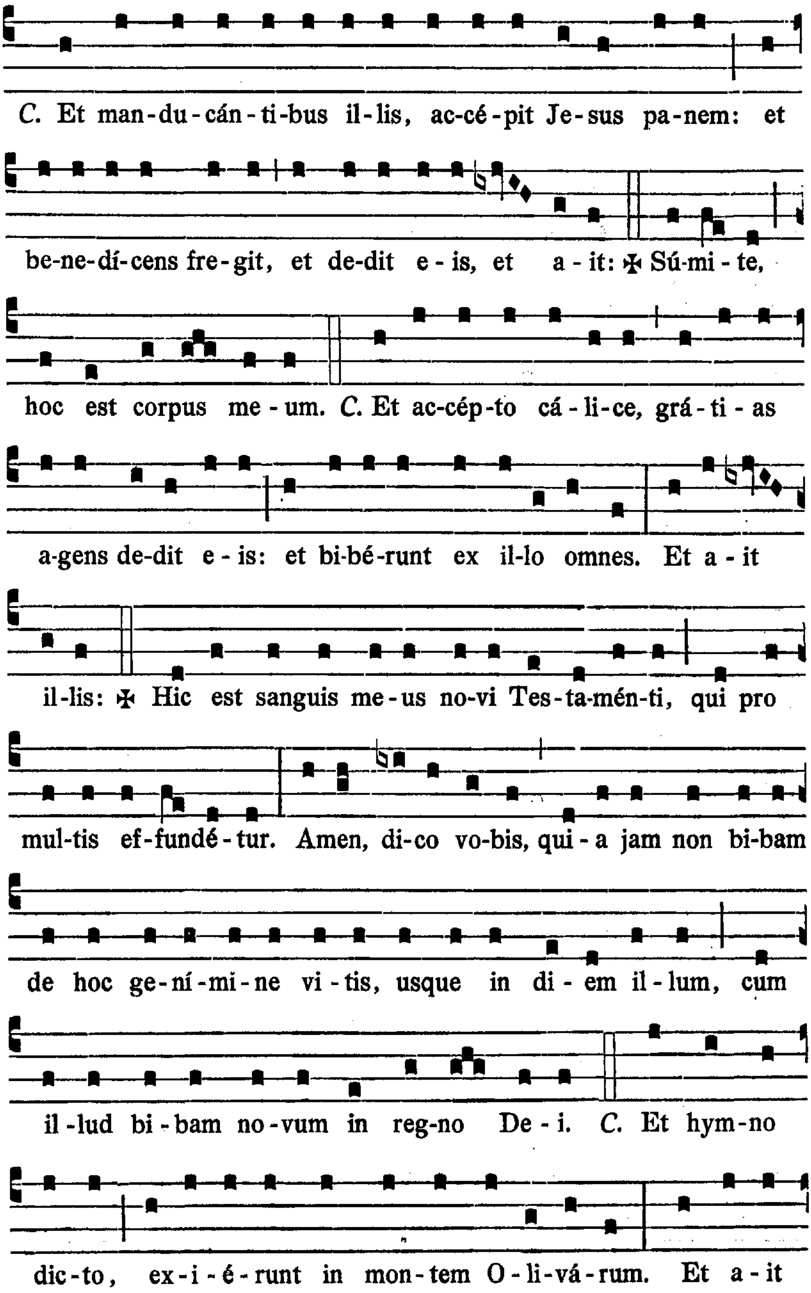

In il-lo tém-po-re: E-rat Pascha, et á-zy-ma post bí-du-um,
et quæ-ré-bant summi sa-cer-dó-tes et scri-bæ, quó-mo-do
Je-sum do-lo te-né-rent et oc-cí-de-rent. Di-cé-bant au-tem:
S. Non in di-e fes-to, ne for-te tu-múl-tus fí-e-ret in
pó-pu-lo. C. Et cum es-set Je-sus Beth-á-ni-æ in do-mo
Si-mó-nis le-pró-si, et re-cúmbe-ret: ve-nit mú-li-er ha-bens
a-la-bás-trum unguén-ti nar-di spi-cá-ti pre-ti-ó-si, et,
frac-to a-la-bás-tro, ef-fú-dit su-per ca-put e-jus. E-rant
au-tem qui-dam in-díg-ne fe-rén-tes in-tra se-met-íp-sos,

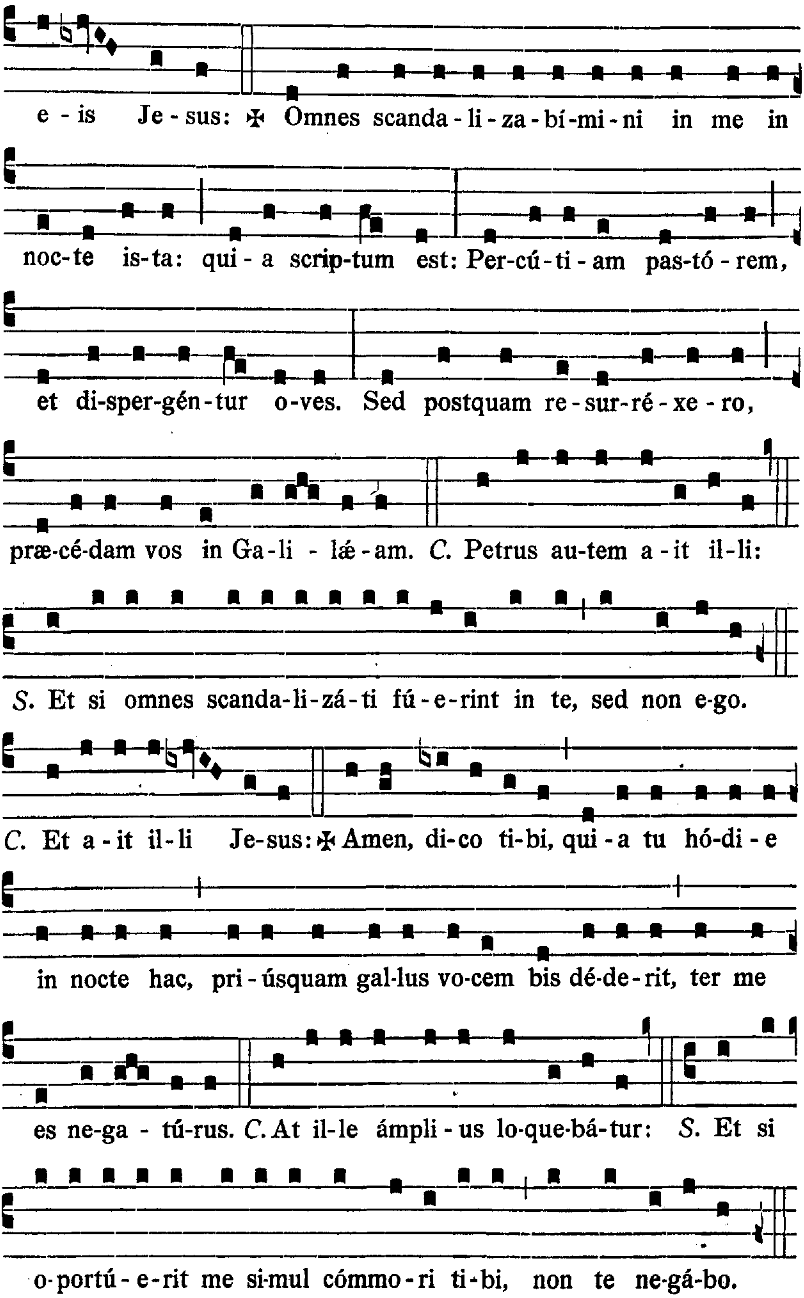

et di-céntes: S. Ut quid per-dí-ti - o is-ta unguén-ti fac-ta est?
Pót - e - rat e - nim unguén-tum is-tud ve-núm-da - ri plus quam
tre-cén-tis de-ná - ri - is, et da - ri pau-pé - ri-bus. C. Et fremé - bant
in e - am. Je - sus au-tem di - xit: ✠ Sí-ni - te e - am: quid
il-li mo-lés-ti es-tis? Bo-num o-pus o-pe-rá-ta est in me.
Sem-per e-nim páu-pe - res ha - bé - tis vo - bís-cum: et, cum
vo-lu - é-ri-tis, pot-és-tis il-lis be-ne-fá-ce-re: me au-tem
non semper ha-bé-tis. Quod há-bu - it hæc, fe-cit: præ-vé-nit
ún-ge-re corpus me-um in se-pul-tú-ram. Amen, di-co vo-bis:

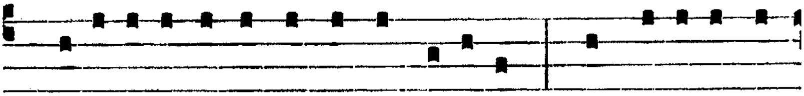

U-bi-cúmque præ-di-cá-tum fú-e-rit Ev-an-gé-li-um is-tud
in u-ni-vér-so mundo, et quod fe-cit hæc, nar-rá-bi-tur in
me-mó-ri-am e-jus. C. Et Ju-das Is-ca-ri-ó-tes, u-nus de
du-ó-de-cim, áb-i-it ad sum-mos sa-cer-dó-tes, ut pró-de-ret
e-um il-lis. Qui audi-én-tes, ga-ví-si sunt: et pro-mi-sé-runt
e-i pe-cú-ni-am se da-tú-ros. Et quæ-ré-bat, quómo-do il-lum
opportú-ne trá-de-ret. Et pri-mo di-e a-zy-mó-rum, quando
pascha immo-lá-bant, di-cunt e-i dis-cí-pu-li: S. Quo vis
e-á-mus, et pa-ré-mus ti-bi, ut man-dú-ces pas-cha?

C. Et mit-tit du - os ex dis-cí-pu - lis su - is, et di - cit e - is:
✠ I-te in ci-vi-tá-tem: et occúr-ret vo-bis homo la-gé-nam aquæ
bá-ju-lans, sequí-mi-ni e - um: et, quo-cúmque in-tro - í - e-rit,
dí - ci - te dó-mi-no do-mus, qui - a Ma-gís-ter di-cit: U-bi est
re - féc-ti - o me - a, u - bi pas-cha cum dis-cí - pu - lis me - is
mandú-cem? Et ip-se vo-bis de-monstrá-bit ce-ná-cu-lum grande,
stra-tum: et il - lic pa-rá - te no-bis. C. Et ab-i - é-runt dis-cí-pu - li
e - jus, et ve-né - runt in ci - vi - tá - tem: et inve - né - runt, sic-ut
dí-xe - rat il - lis, et pa - ra - vé - runt pascha. Vés-pe - re au-tem

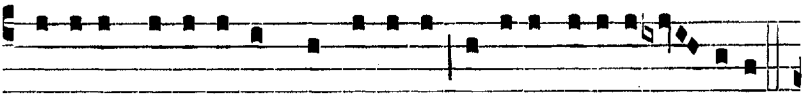

fac-to, ve-nit cum du-ó-de-cim. Et dis-cumbén-ti-bus e-is et
mandu-cán-ti-bus, a-it Je-sus: ✠ Amen, di-co vo-bis, qui-a
u-nus ex vo-bis tra-det me, qui mandú-cat me-cum. C. At il-li
cœ-pé-runt contris-tá-ri, et dí-ce-re e-i sin-gu-lá-tim:
S. Numquid e-go? C. Qui a-it il-lis: ✠ Unus ex du-ó-de-cim,
qui in-tín-git me-cum ma-num in ca-tí-no. Et Fí-li-us qui-dem
hó-mi-nis va-dit, sic-ut scrip-tum est de e-o: væ au-tem
hó-mi-ni il-li, per quem Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur.
Bo-num e-rat e-i, si non es-set na-tus ho-mo il-le.

C. Et man-du-cán-ti-bus il-lis, ac-cé-pit Je-sus pa-nem: et
be-ne-dí-cens fre-git, et de-dit e-is, et a-it: ✠ Sú-mi-te,
hoc est corpus me-um. C. Et ac-cép-to cá-li-ce, grá-ti-as
a-gens de-dit e-is: et bi-bé-runt ex il-lo omnes. Et a-it
il-lis: ✠ Hic est sanguis me-us no-vi Tes-ta-mén-ti, qui pro
mul-tis ef-fundé-tur. Amen, di-co vo-bis, qui-a jam non bi-bam
de hoc ge-ní-mi-ne vi-tis, usque in di-em il-lum, cum
il-lud bi-bam no-vum in reg-no De-i. C. Et hym-no
dic-to, ex-i-é-runt in mon-tem O-li-vá-rum. Et a-it

e - is Je - sus: ✠ Omnes scanda - li - za - bí-mi - ni in me in
noc-te is-ta: qui - a scrip-tum est: Per-cú-ti - am pas-tó - rem,
et di-sper-gén-tur o-ves. Sed postquam re - sur-ré - xe - ro,
præ-cé-dam vos in Ga-li - lǽ - am. C. Petrus au-tem a - it il-li:
S. Et si omnes scanda-li-zá-ti fú - e-rint in te, sed non e-go.
C. Et a - it il-li Je-sus: ✠ Amen, di-co ti-bi, qui - a tu hó-di - e
in nocte hac, pri - úsquam gal-lus vo-cem bis dé-de - rit, ter me
es ne-ga - tú-rus. C. At il-le ámpli - us lo-que-bá-tur: S. Et si
o-portú - e-rit me si-mul cómmo - ri ti-bi, non te ne-gá-bo.

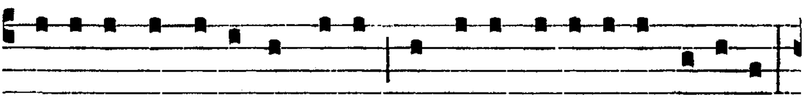
C. Si-mí-li-ter au-tem et omnes di-cé-bant. Et vé-ni-unt in

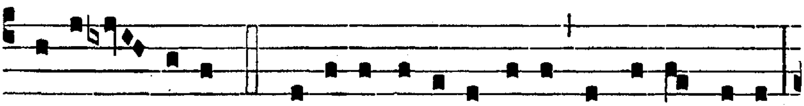
præ-di-um, cu-i nomen Gethsé-ma-ni. Et a-it discí-pu-lis su-is:

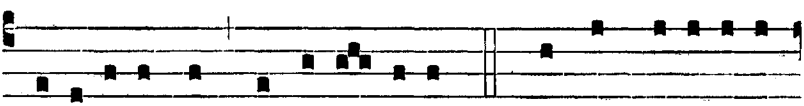
✠ Se-dé-te hic, do-nec o-rem. *C.* Et as-sú-mit Petrum et

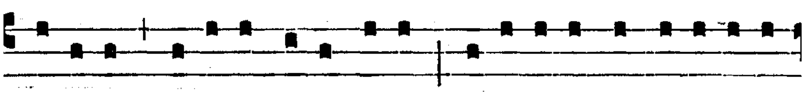
Ja-có-bum et Jo-ánnem se-cum: et cœ-pit pa-vé-re et tæ-dé-re.

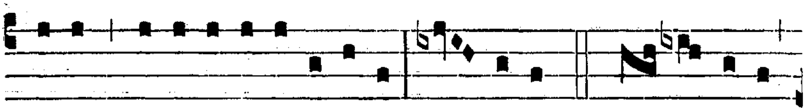
Et a-it il-lis: ✠ Tris-tis est á-ni-ma me-a usque ad mor-tem:

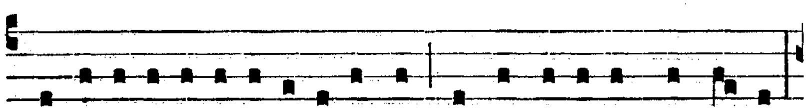
sus-ti-né-te hic et vi-gi-lá-te. *C.* Et cum pro-cessís-set

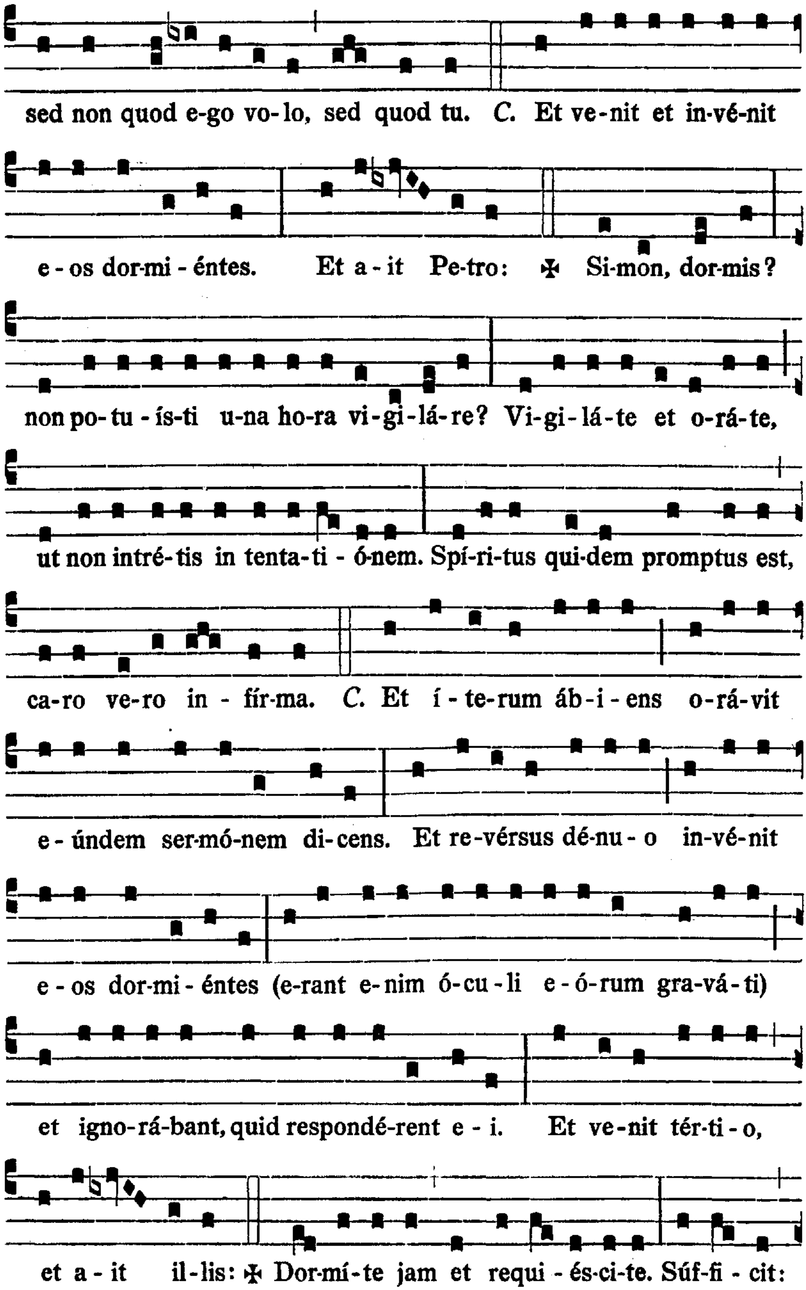
páu-lu-lum, pró-ci-dit su-per ter-ram: et o-rá-bat, ut, si fí-e-ri
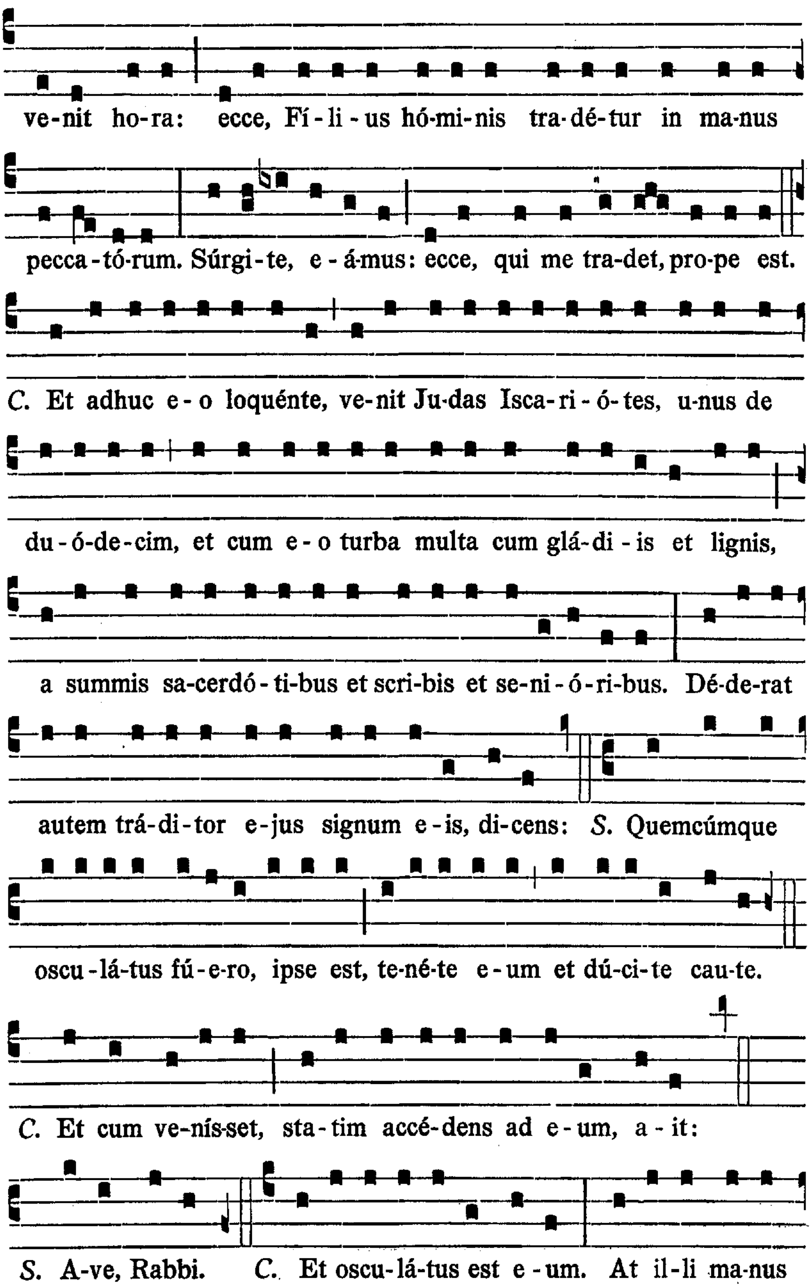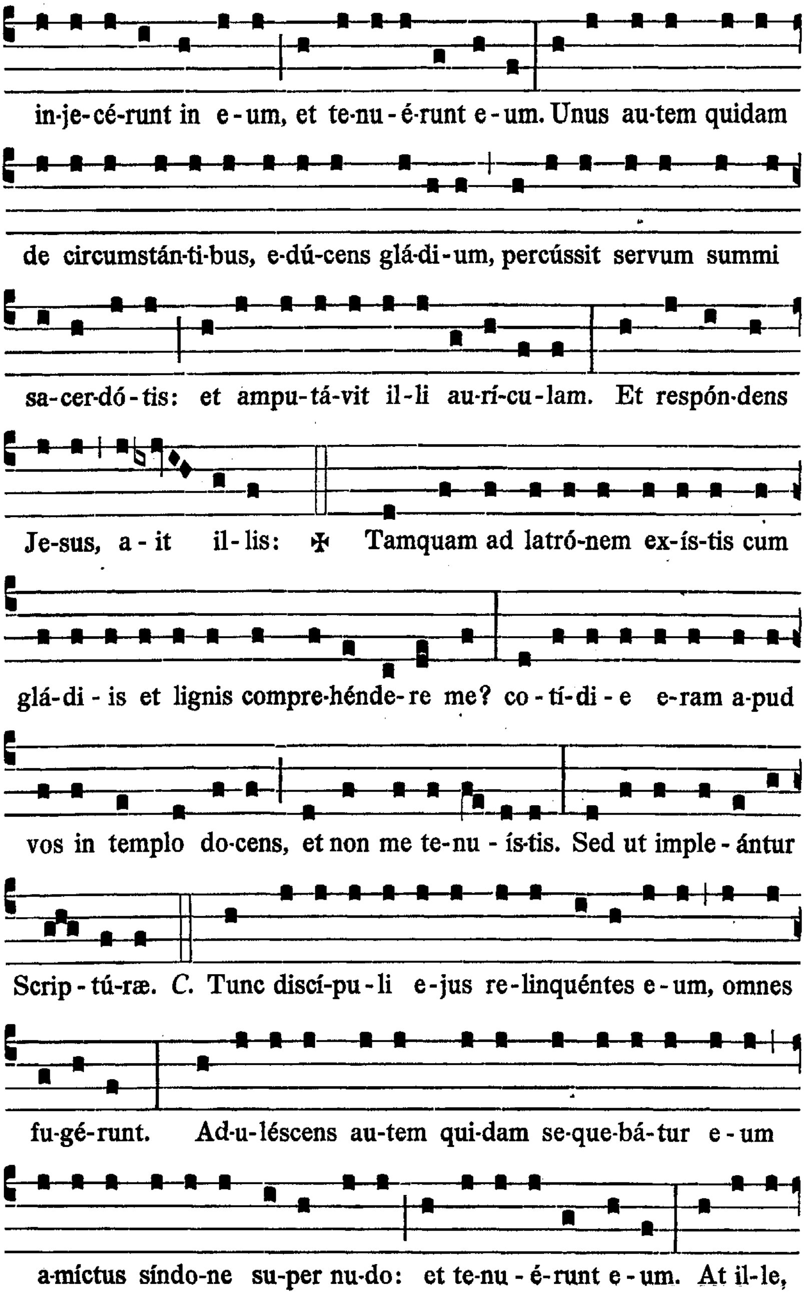

posset, transí-ret ab e-o ho-ra: et di-xit: ✠ Ab-ba, Pa-ter,

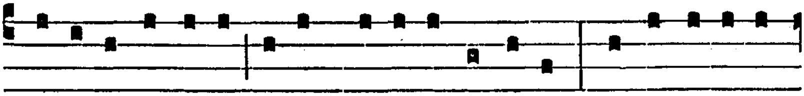

ómni-a ti-bi pos-si-bí-li-a sunt, transfer cá-li-cem hunc a me:

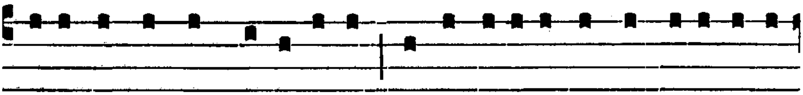

sed non quod e-go vo- lo, sed quod tu. C. Et ve-nit et in-vé-nit
e - os dor-mi - éntes. Et a - it Pe-tro: ✠ Si-mon, dor-mis?
non po- tu - ís-ti u-na ho-ra vi - gi - lá- re? Vi-gi - lá - te et o-rá - te,
ut non intré- tis in tenta- ti - ó-nem. Spí-ri-tus qui-dem promptus est,
ca-ro ve-ro in - fír-ma. C. Et í - te-rum áb - i - ens o-rá-vit
e - úndem ser-mó-nem di- cens. Et re-vérsus dé-nu - o in-vé-nit
e - os dor-mi - éntes (e-rant e- nim ó-cu - li e - ó-rum gra-vá - ti)
et igno- rá-bant, quid respondé-rent e - i. Et ve-nit tér-ti - o,
et a - it il-lis: ✠ Dor-mí-te jam et requi - és-ci-te. Súf-fi - cit:

ve-nit ho-ra: ecce, Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur in ma-nus
pecca-tó-rum. Súrgi-te, e-á-mus: ecce, qui me tra-det, pro-pe est.
C. Et adhuc e-o loquénte, ve-nit Ju-das Isca-ri-ó-tes, u-nus de
du-ó-de-cim, et cum e-o turba multa cum glá-di-is et lignis,
a summis sa-cerdó-ti-bus et scri-bis et se-ni-ó-ri-bus. Dé-de-rat
autem trá-di-tor e-jus signum e-is, di-cens: S. Quemcúmque
oscu-lá-tus fú-e-ro, ipse est, te-né-te e-um et dú-ci-te cau-te.
C. Et cum ve-nís-set, sta-tim accé-dens ad e-um, a-it:
S. A-ve, Rabbi. C. Et oscu-lá-tus est e-um. At il-li ma-nus

in-je-cé-runt in e-um, et te-nu-é-runt e-um. Unus au-tem quidam
de circumstán-ti-bus, e-dú-cens glá-di-um, percússit servum summi
sa-cer-dó-tis: et ampu-tá-vit il-li au-rí-cu-lam. Et respón-dens
Je-sus, a-it il-lis: ✠ Tamquam ad latró-nem ex-ís-tis cum
glá-di-is et lignis compre-hénde-re me? co-tí-di-e e-ram a-pud
vos in templo do-cens, et non me te-nu-ís-tis. Sed ut imple-ántur
Scrip-tú-ræ. C. Tunc discí-pu-li e-jus re-linquéntes e-um, omnes
fu-gé-runt. Ad-u-léscens au-tem qui-dam se-que-bá-tur e-um
a-míctus síndo-ne su-per nu-do: et te-nu-é-runt e-um. At il-le,

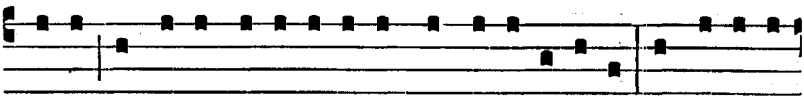
re-jécta síndo-ne, nu-dus pro-fú-git ab e-is. Et addu-xé-runt

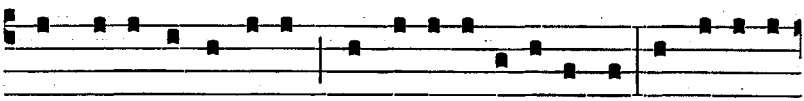
Je-sum ad summum sa-cerdó-tem: et convené-runt omnes sa-cerdó-tes

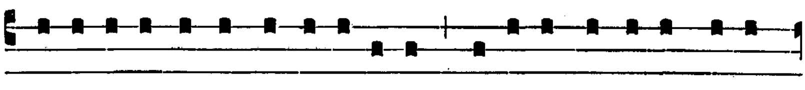
et scri-bæ et se-ni-ó-res. Petrus autem a longe se-cú-tus est

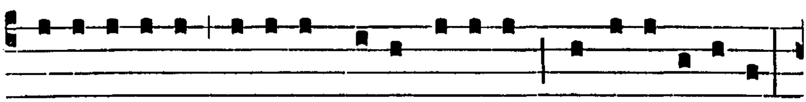
e-um usque intro in á-tri-um summi sa-cerdó-tis: et se-dé-bat

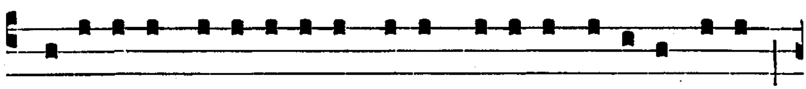
cum mi-nís-tris ad ignem, et ca-le-fa-ci-é-bat se. Summi ve-ro

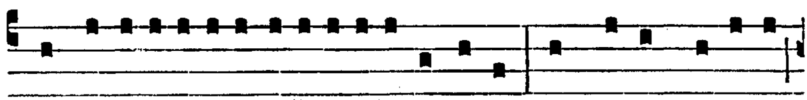
sa-cerdó-tes et omne concí-li-um quæ-ré-bant advérsus Je-sum
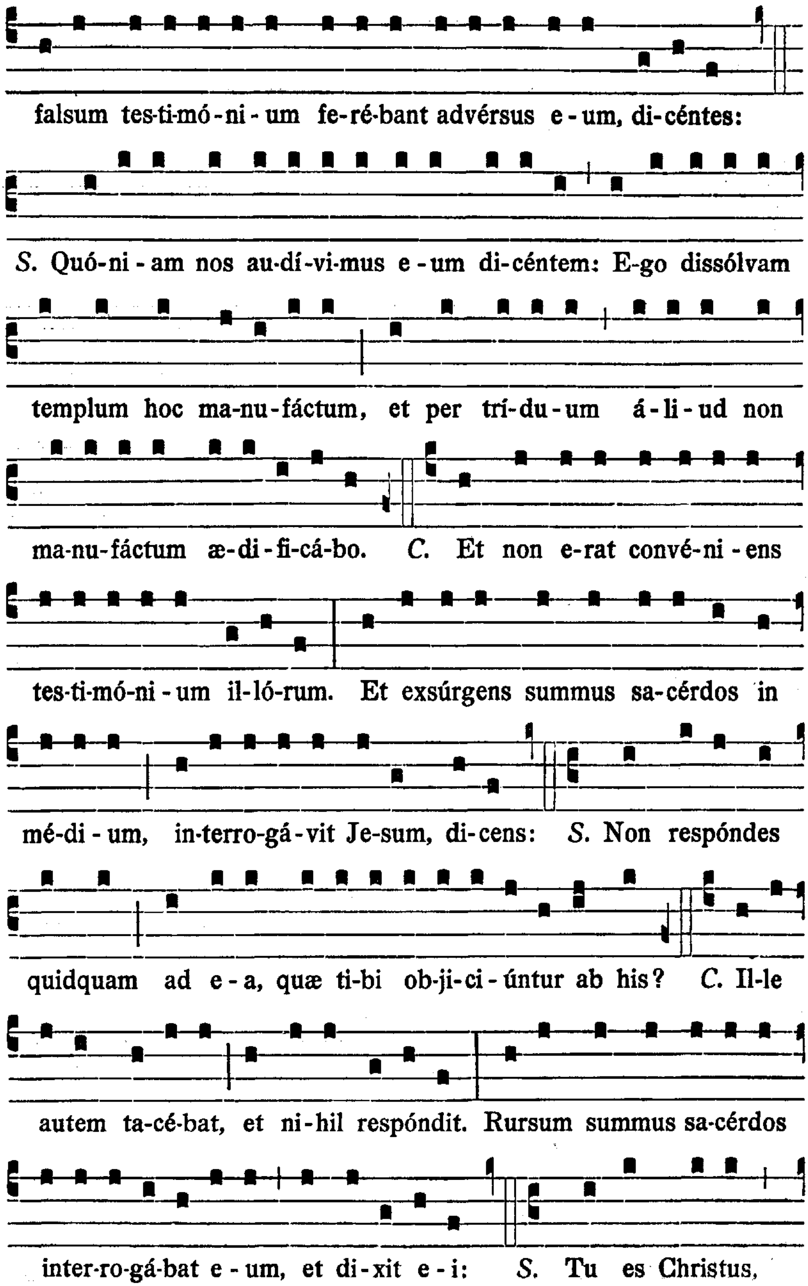

tes-timó-ni-um, ut e-um morti trá-de-rent, nec inve-ni-é-bant.

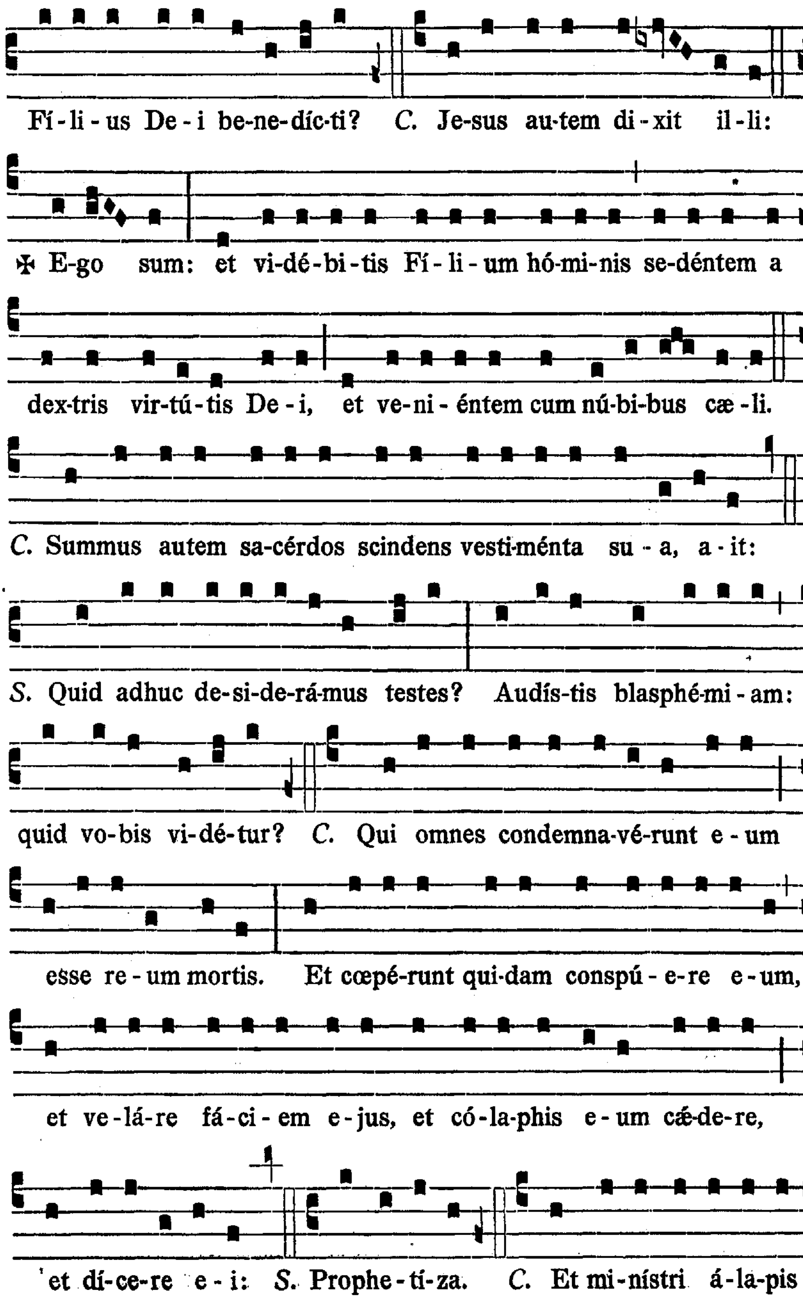

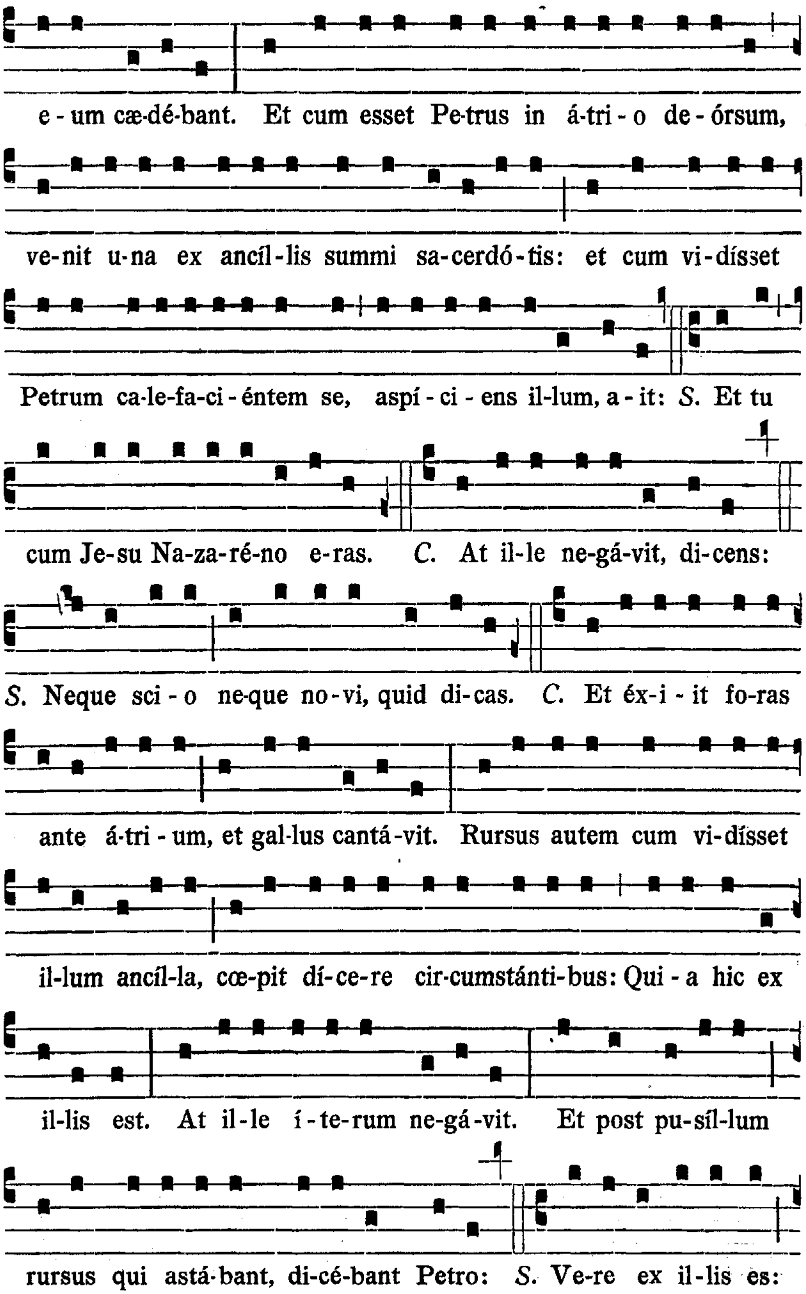
Mul-ti e-nim tes-ti-mó-ni-um falsum di-cé-bant advérsus e-um:

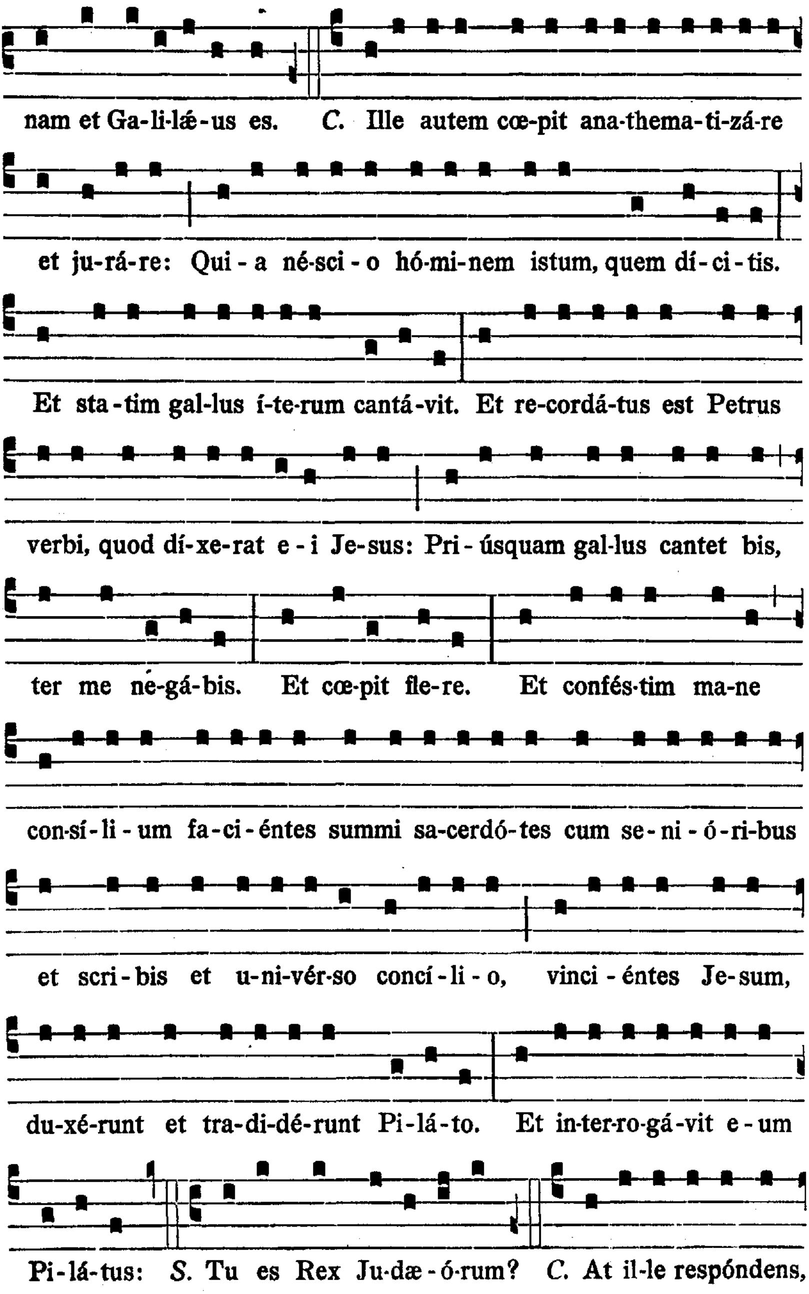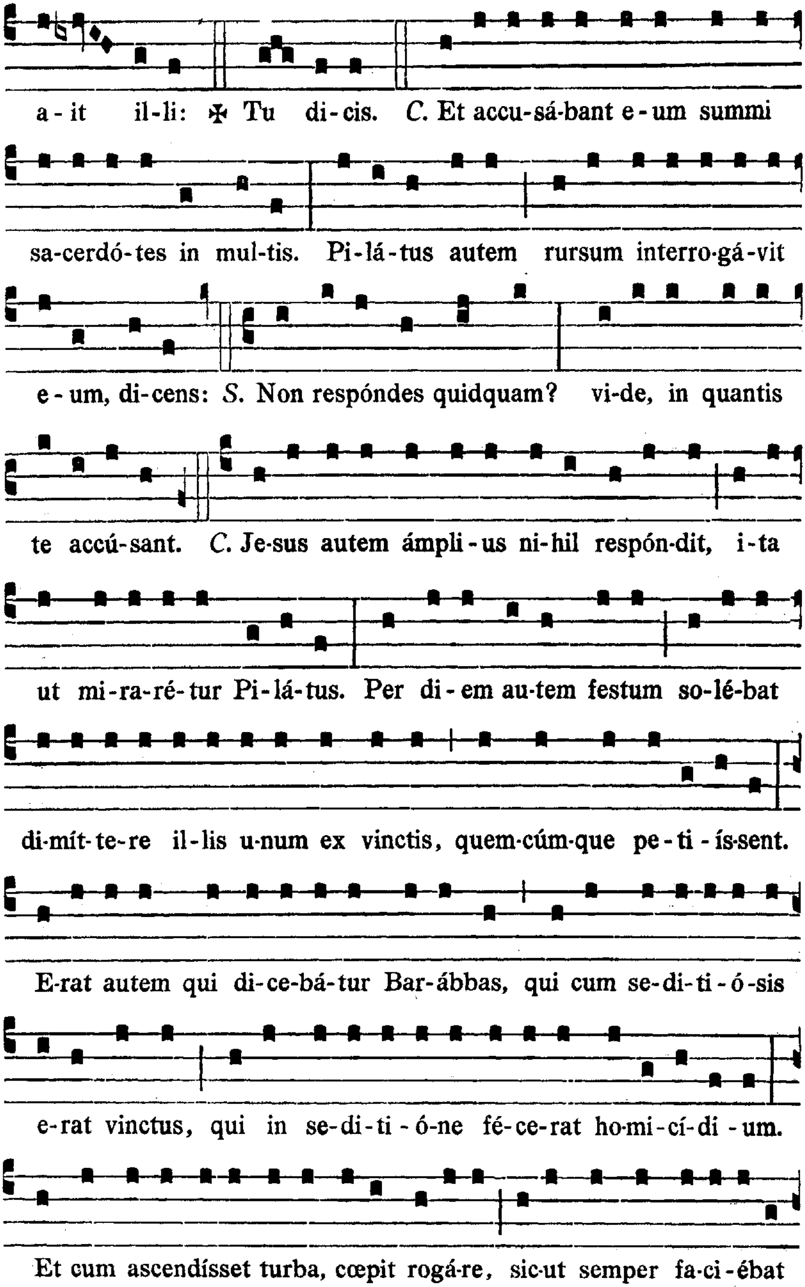

et conve-ni-énti-a testimó-ni-a non e-rant. Et qui-dam surgéntes,

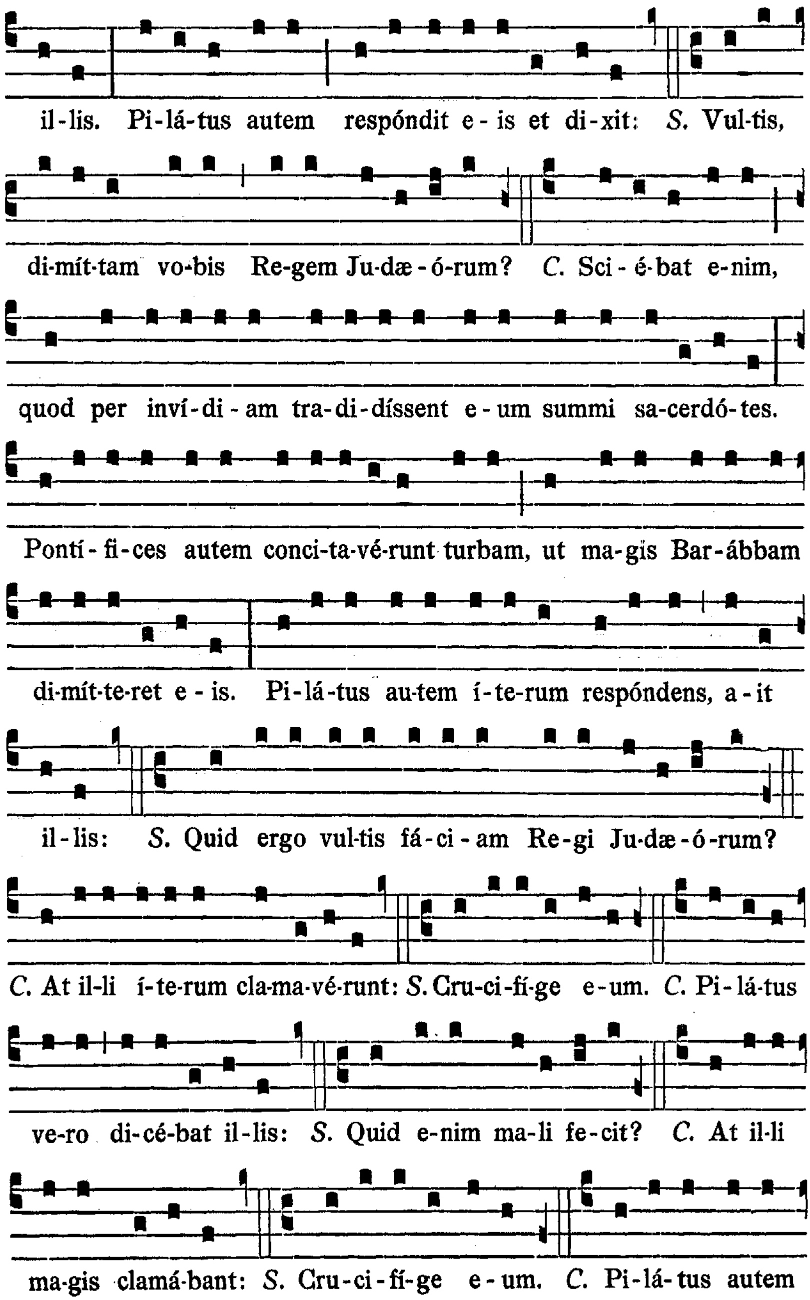

falsum tes-ti-mó-ni-um fe-ré-bant advérsus e-um, di-céntes:
S. Quó-ni-am nos au-dí-vi-mus e-um di-céntem: E-go dissólvam
templum hoc ma-nu-fáctum, et per trí-du-um á-li-ud non
ma-nu-fáctum æ-di-fi-cá-bo. C. Et non e-rat convé-ni-ens
tes-ti-mó-ni-um il-ló-rum. Et exsúrgens summus sa-cérdos in
mé-di-um, in-terro-gá-vit Je-sum, di-cens: S. Non respóndes
quidquam ad e-a, quæ ti-bi ob-ji-ci-úntur ab his? C. Il-le
autem ta-cé-bat, et ni-hil respóndit. Rursum summus sa-cérdos
inter-ro-gá-bat e-um, et di-xit e-i: S. Tu es Christus,

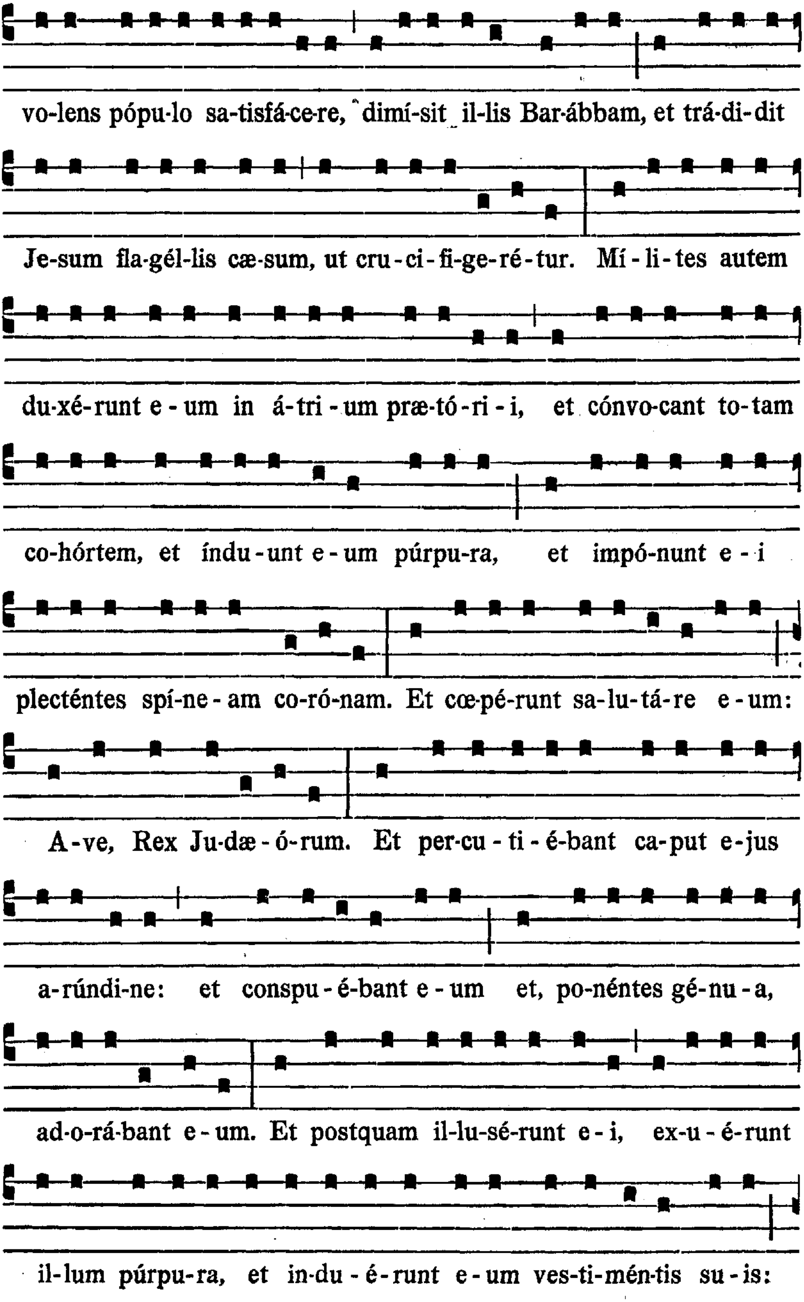

Fí - li - us De - i be-ne-díc-ti? C. Je-sus au-tem di - xit il - li:
✠ E-go sum: et vi-dé-bi-tis Fí - li - um hó-mi-nis se-déntem a
dex-tris vir-tú-tis De - i, et ve-ni - éntem cum nú-bi-bus cæ - li.
C. Summus autem sa-cérdos scindens vesti-ménta su - a, a - it:
S. Quid adhuc de-si-de-rá-mus testes? Audís-tis blasphé-mi - am:
quid vo-bis vi-dé-tur? C. Qui omnes condemna-vé-runt e - um
esse re - um mortis. Et cœpé-runt qui-dam conspú - e-re e - um,
et ve - lá-re fá-ci - em e - jus, et có - la-phis e - um cǽ-de-re,
et dí-ce-re e - i: S. Prophe - tí - za. C. Et mi - nístri á - la-pis
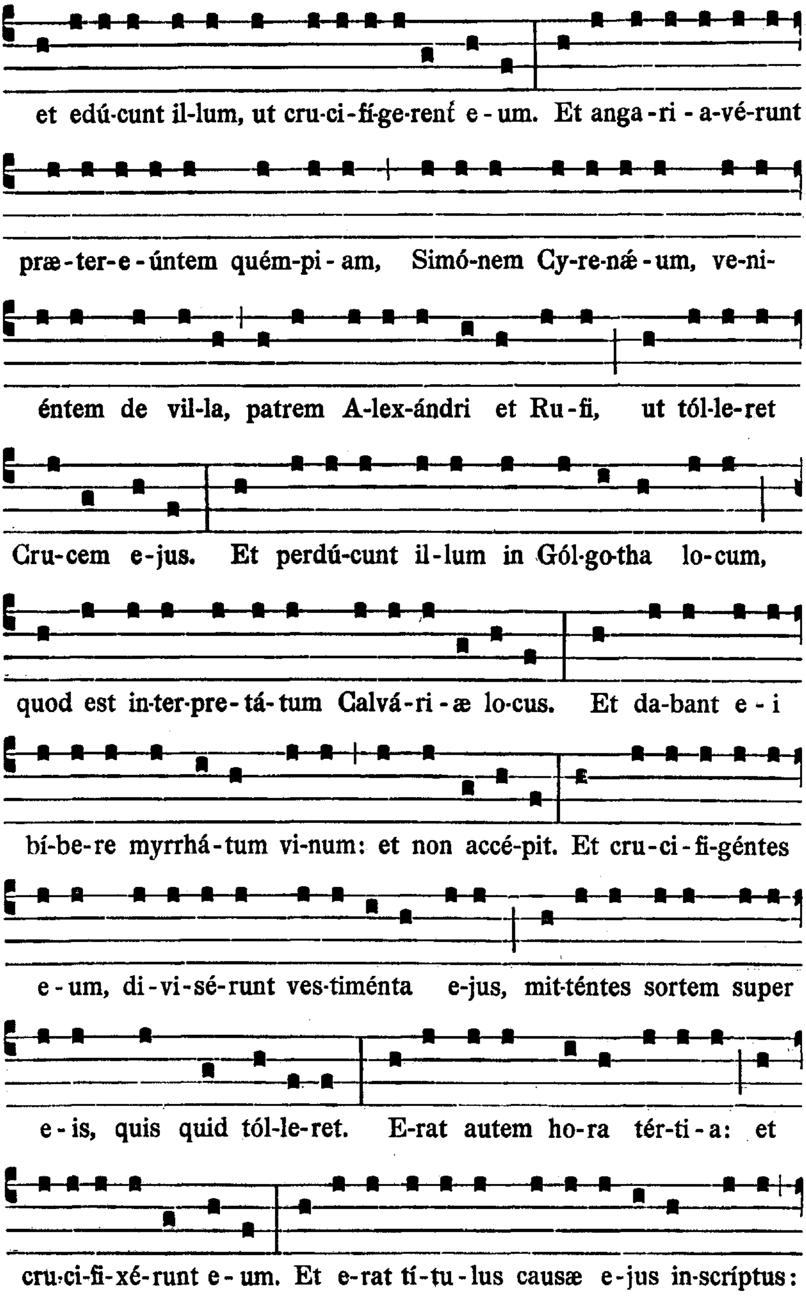

e - um cæ-dé-bant. Et cum esset Pe-trus in á-tri - o de - órsum,
ve-nit u-na ex ancíl-lis summi sa-cerdó-tis: et cum vi-dísset
Petrum ca-le-fa-ci-éntem se, aspí - ci - ens il-lum, a - it: S. Et tu
cum Je-su Na-za-ré-no e-ras. C. At il-le ne-gá-vit, di-cens:
S. Neque sci - o ne-que no-vi, quid di-cas. C. Et éx-i - it fo-ras
ante á-tri - um, et gal-lus cantá-vit. Rursus autem cum vi-dísset
il-lum ancíl-la, cœ-pit dí-ce-re cir-cumstánti-bus: Qui - a hic ex
il-lis est. At il-le í-te-rum ne-gá-vit. Et post pu-síl-lum
rursus qui astá-bant, di-cé-bant Petro: S. Ve-re ex il-lis es:
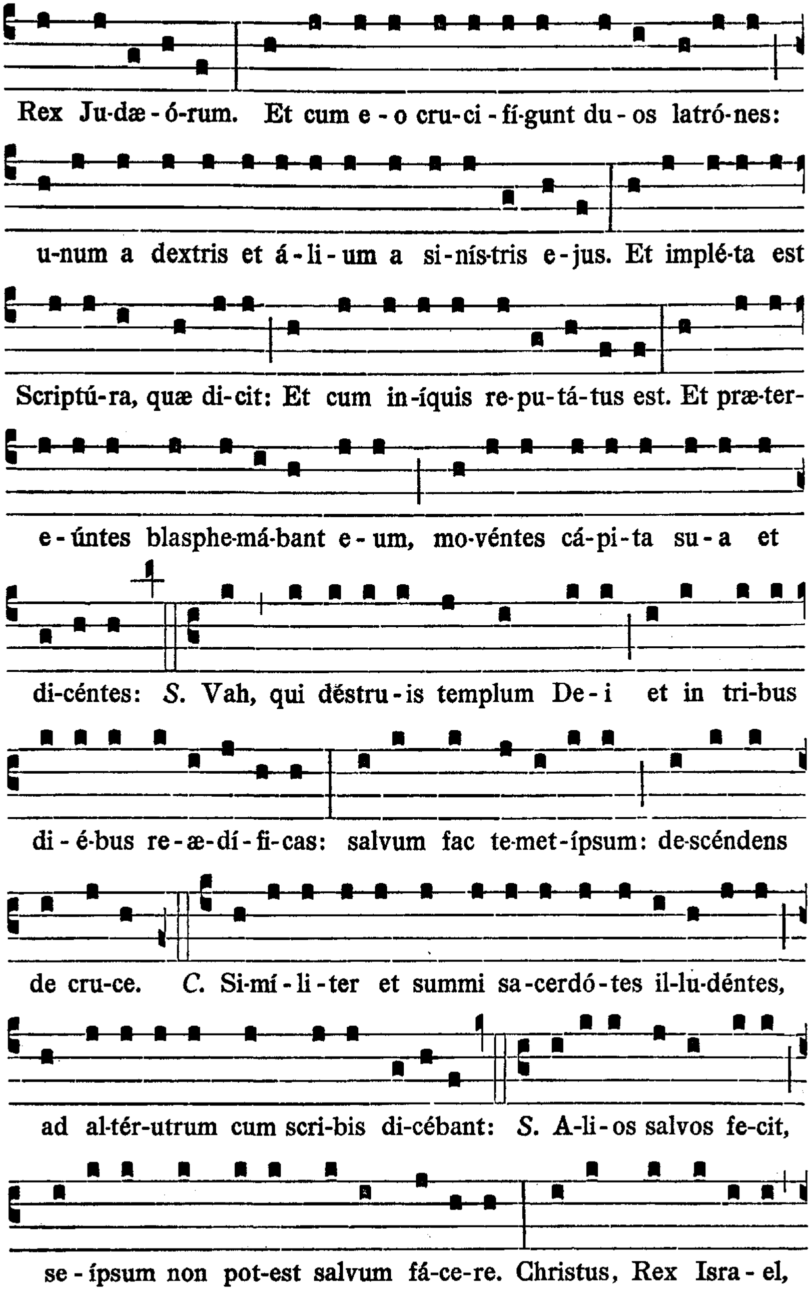

nam et Ga-li-lǽ-us es. C. Ille autem cœ-pit ana-thema-ti-zá-re
et ju-rá-re: Qui-a né-sci-o hó-mi-nem istum, quem dí-ci-tis.
Et sta-tim gal-lus í-te-rum cantá-vit. Et re-cordá-tus est Petrus
verbi, quod dí-xe-rat e-i Je-sus: Pri-úsquam gal-lus cantet bis,
ter me ne-gá-bis. Et cœ-pit fle-re. Et confés-tim ma-ne
con-sí-li-um fa-ci-éntes summi sa-cerdó-tes cum se-ni-ó-ri-bus
et scri-bis et u-ni-vér-so concí-li-o, vinci-éntes Je-sum,
du-xé-runt et tra-di-dé-runt Pi-lá-to. Et in-ter-ro-gá-vit e-um
Pi-lá-tus: S. Tu es Rex Ju-dæ-ó-rum? C. At il-le respóndens,
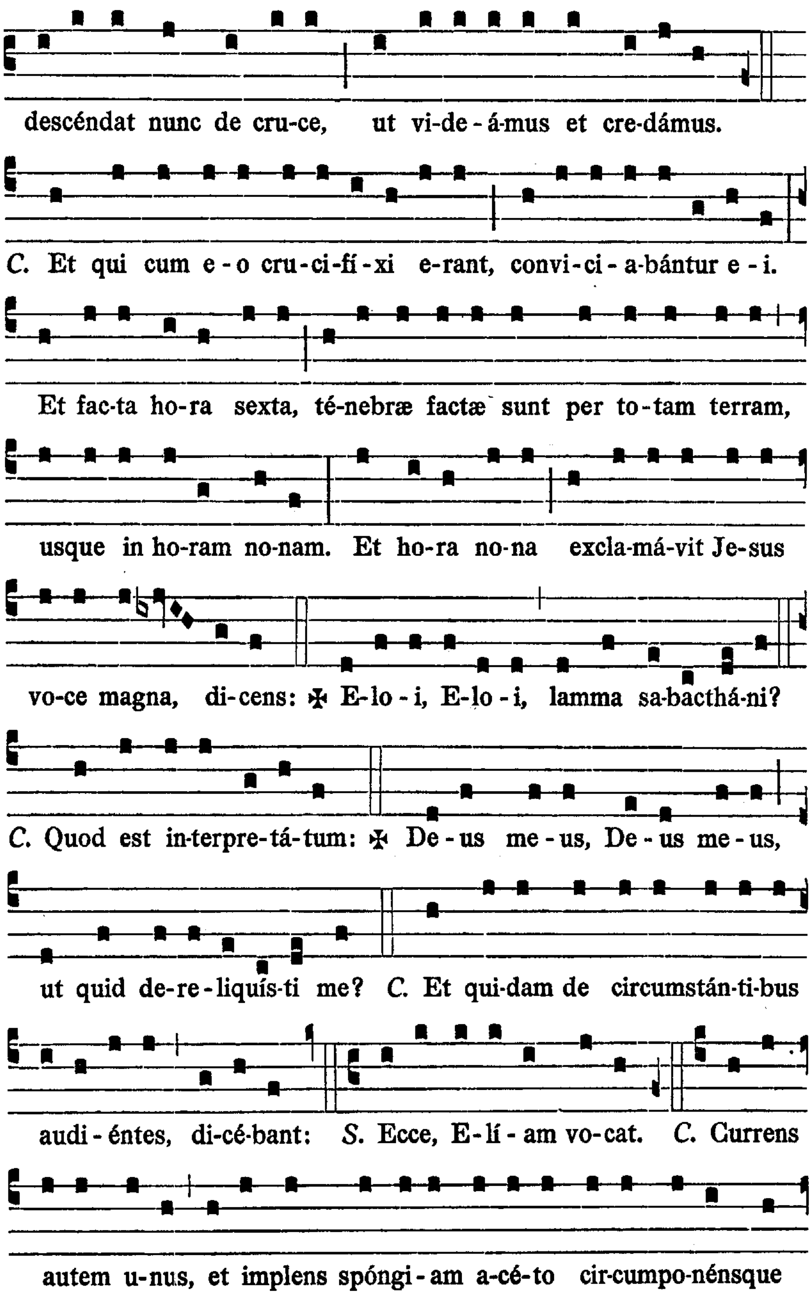

a - it il-li: ✠ Tu di-cis. C. Et accu-sá-bant e - um summi
sa-cerdó-tes in mul-tis. Pi-lá-tus autem rursum interro-gá-vit
e - um, di-cens: S. Non respóndes quidquam? vi-de, in quantis
te accú-sant. C. Je-sus autem ámpli - us ni-hil respón-dit, i-ta
ut mi-ra-ré-tur Pi-lá-tus. Per di - em au-tem festum so-lé-bat
di-mít-te-re il-lis u-num ex vinctis, quem-cúm-que pe - ti - ís-sent.
E-rat autem qui di-ce-bá-tur Bar-ábbas, qui cum se-di-ti - ó -sis
e-rat vinctus, qui in se-di-ti - ó-ne fé-ce-rat ho-mi-cí-di - um.
Et cum ascendísset turba, cœpit rogá-re, sic-ut semper fa-ci-ébat

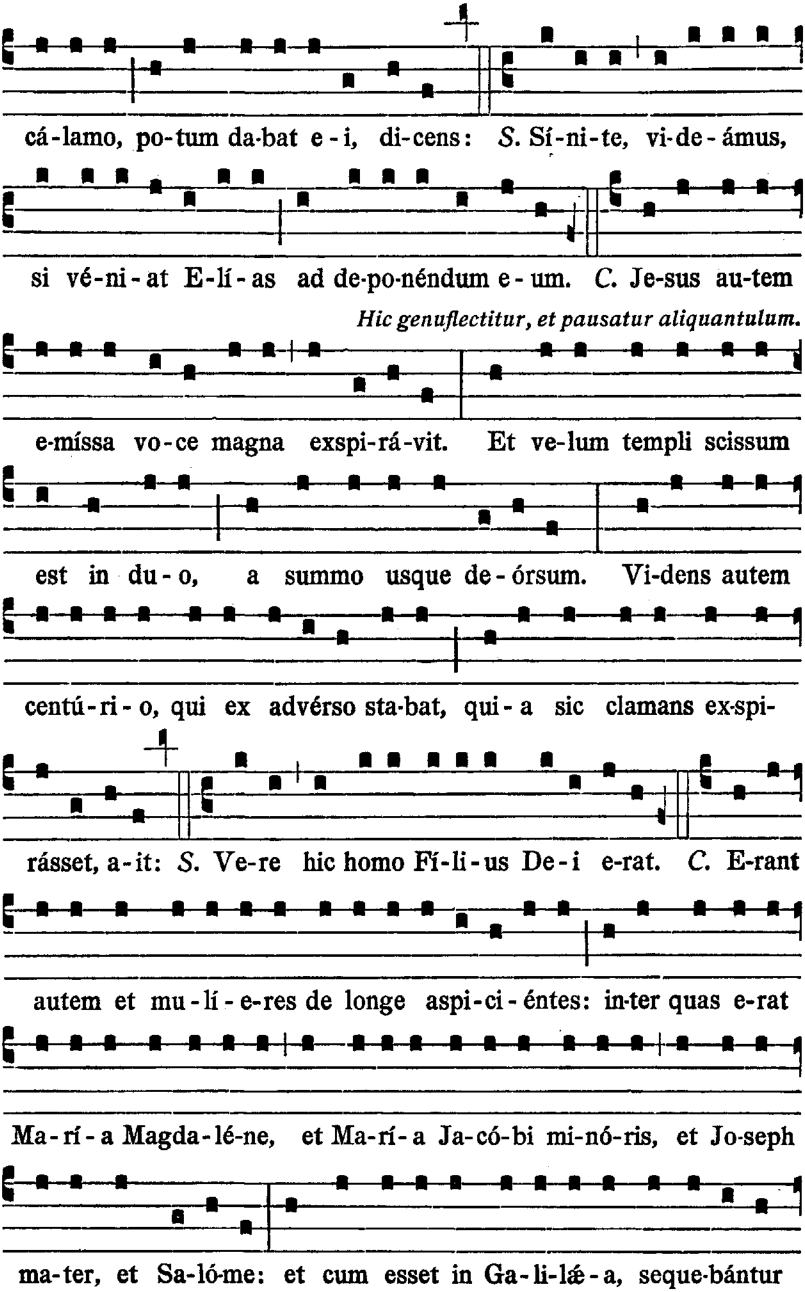

il-lis. Pi-lá-tus autem respóndit e-is et di-xit: S. Vul-tis,
di-mít-tam vo-bis Re-gem Ju-dæ-ó-rum? C. Sci-é-bat e-nim,
quod per inví-di-am tra-di-díssent e-um summi sa-cerdó-tes.
Pontí-fi-ces autem conci-ta-vé-runt turbam, ut ma-gis Bar-ábbam
di-mít-te-ret e-is. Pi-lá-tus au-tem í-te-rum respóndens, a-it
il-lis: S. Quid ergo vul-tis fá-ci-am Re-gi Ju-dæ-ó-rum?
C. At il-li í-te-rum cla-ma-vé-runt: S. Cru-ci-fí-ge e-um. C. Pi-lá-tus
ve-ro di-cé-bat il-lis: S. Quid e-nim ma-li fe-cit? C. At il-li
ma-gis clamá-bant: S. Cru-ci-fí-ge e-um. C. Pi-lá-tus autem

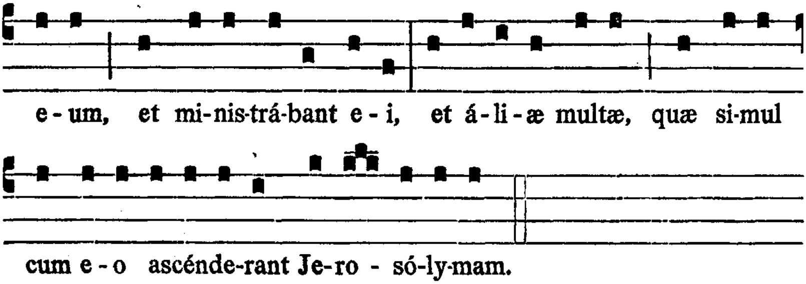

vo-lens pópu-lo sa-tisfá-ce-re, dimí-sit il-lis Bar-ábbam, et trá-di-dit
Je-sum fla-gél-lis cæ-sum, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Mí-li-tes autem
du-xé-runt e-um in á-tri-um præ-tó-ri-i, et cónvo-cant to-tam
co-hórtem, et índu-unt e-um púrpu-ra, et impó-nunt e-i
plecténtes spí-ne-am co-ró-nam. Et cœ-pé-runt sa-lu-tá-re e-um:
A-ve, Rex Ju-dæ-ó-rum. Et per-cu-ti-é-bant ca-put e-jus
a-rúndi-ne: et conspu-é-bant e-um et, po-néntes gé-nu-a,
ad-o-rá-bant e-um. Et postquam il-lu-sé-runt e-i, ex-u-é-runt
il-lum púrpu-ra, et in-du-é-runt e-um ves-ti-mén-tis su-is:

et edú-cunt il-lum, ut cru-ci-fí-ge-rent e-um. Et anga-ri-a-vé-runt
præ-ter-e-úntem quém-pi-am, Simó-nem Cy-re-næ-um, ve-ni-
éntem de vil-la, patrem A-lex-ándri et Ru-fi, ut tól-le-ret
Cru-cem e-jus. Et perdú-cunt il-lum in Gól-go-tha lo-cum,
quod est in-ter-pre-tá-tum Calvá-ri-æ lo-cus. Et da-bant e-i
bí-be-re myrrhá-tum vi-num: et non accé-pit. Et cru-ci-fi-géntes
e-um, di-vi-sé-runt ves-timénta e-jus, mit-téntes sortem super
e-is, quis quid tól-le-ret. E-rat autem ho-ra tér-ti-a: et
cru-ci-fi-xé-runt e-um. Et e-rat tí-tu-lus causæ e-jus in-scríptus:

Rex Ju-dæ-ó-rum. Et cum e-o cru-ci-fí-gunt du-os latró-nes:
u-num a dextris et á-li-um a si-nís-tris e-jus. Et implé-ta est
Scriptú-ra, quæ di-cit: Et cum in-íquis re-pu-tá-tus est. Et præ-ter-
e-úntes blasphe-má-bant e-um, mo-véntes cá-pi-ta su-a et
di-céntes: S. Vah, qui dèstru-is templum De-i et in tri-bus
di-é-bus re-æ-dí-fi-cas: salvum fac te-met-ípsum: de-scéndens
de cru-ce. C. Si-mí-li-ter et summi sa-cerdó-tes il-lu-déntes,
ad al-tér-utrum cum scri-bis di-cébant: S. A-li-os salvos fe-cit,
se-ípsum non pot-est salvum fá-ce-re. Christus, Rex Isra-el,

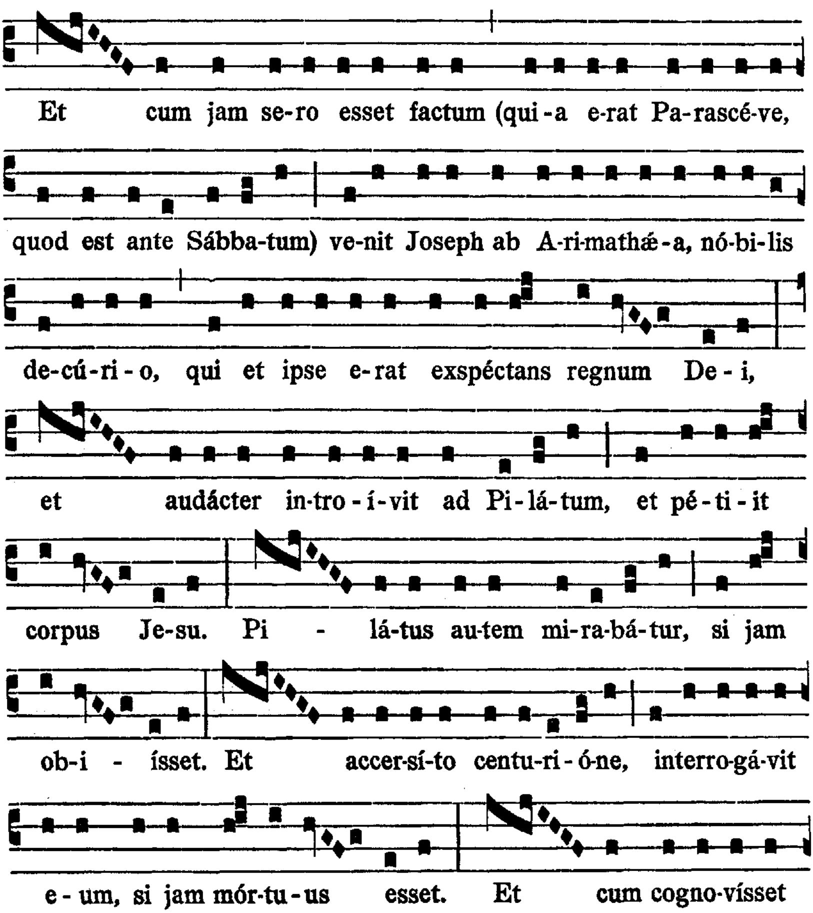

descéndat nunc de cru-ce, ut vi-de-á-mus et cre-dámus.
C. Et qui cum e-o cru-ci-fí-xi e-rant, convi-ci-a-bántur e-i.
Et fac-ta ho-ra sexta, té-nebræ factæ sunt per to-tam terram,
usque in ho-ram no-nam. Et ho-ra no-na excla-má-vit Je-sus
vo-ce magna, di-cens: ✠ E-lo-i, E-lo-i, lamma sa-bacthá-ni?
C. Quod est in-terpre-tá-tum: ✠ De-us me-us, De-us me-us,
ut quid de-re-liquís-ti me? C. Et qui-dam de circumstán-ti-bus
audi-éntes, di-cé-bant: S. Ecce, E-lí-am vo-cat. C. Currens
autem u-nus, et implens spóngi-am a-cé-to cir-cumpo-nénsque

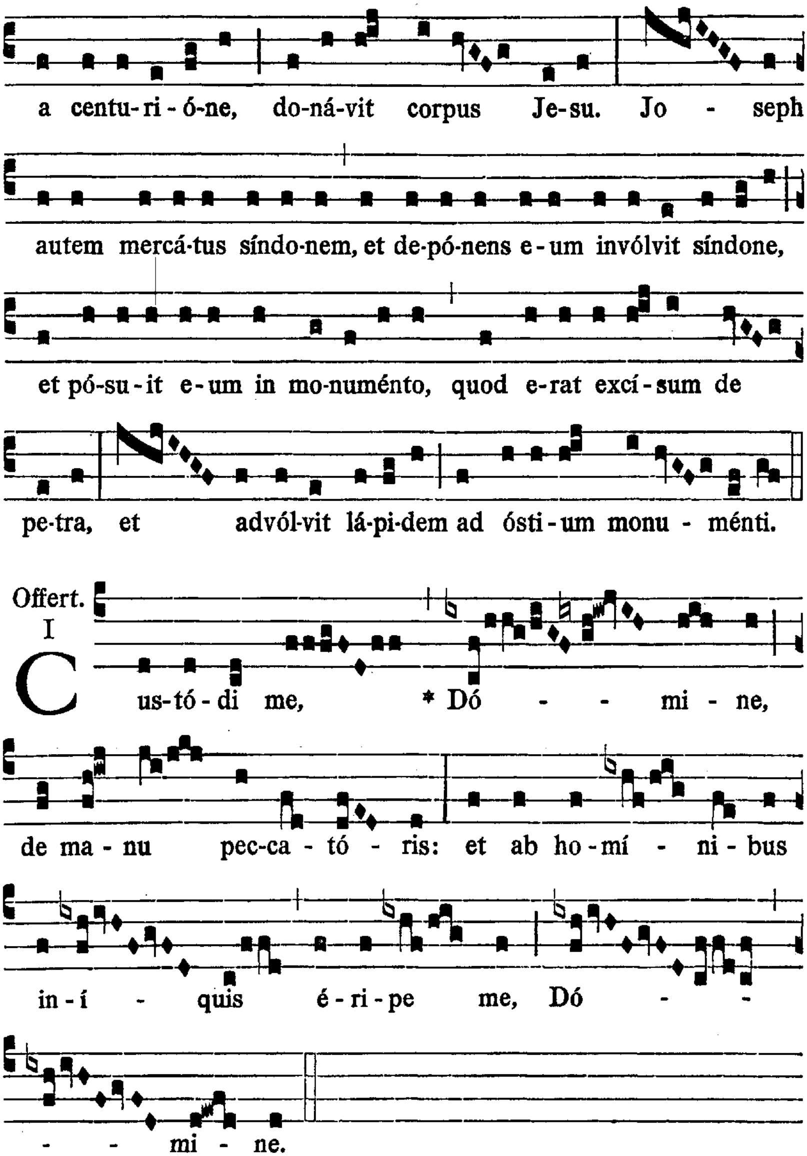

cá-lamo, po-tum da-bat e-i, di-cens: S. Sí-ni-te, vi-de-ámus,
si vé-ni-at E-lí-as ad de-po-néndum e-um. C. Je-sus au-tem
Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.
e-míssa vo-ce magna exspi-rá-vit. Et ve-lum templi scissum
est in du-o, a summo usque de-órsum. Vi-dens autem
centú-ri-o, qui ex advérso sta-bat, qui-a sic clamans ex-spi-
rásset, a-it: S. Ve-re hic homo Fí-li-us De-i e-rat. C. E-rant
autem et mu-lí-e-res de longe aspi-ci-éntes: in-ter quas e-rat
Ma-rí-a Magda-lé-ne, et Ma-rí-a Ja-có-bi mi-nó-ris, et Jo-seph
ma-ter, et Sa-ló-me: et cum esset in Ga-li-lǽ-a, seque-bántur

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica (pag. 70).

Tonus Evangelii, ad libitum.

Secreta
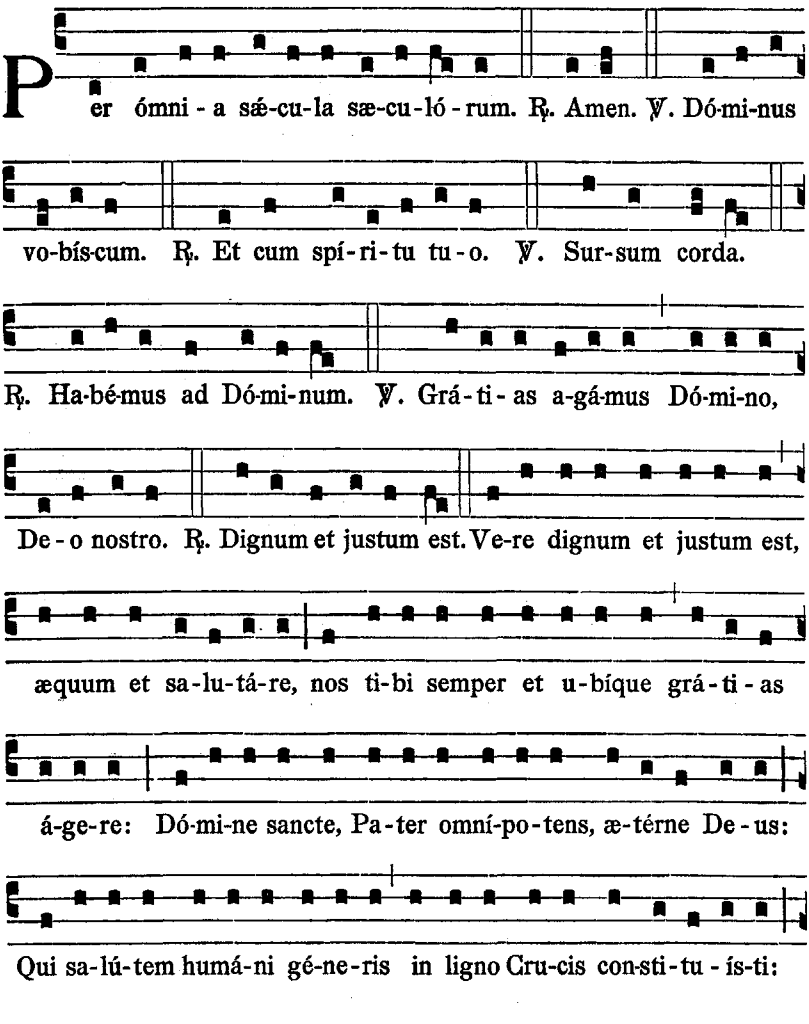
Sacrifícia nos, quǽsumus, Dómine, propénsius ista restáurent: quæ medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ *Secreta*
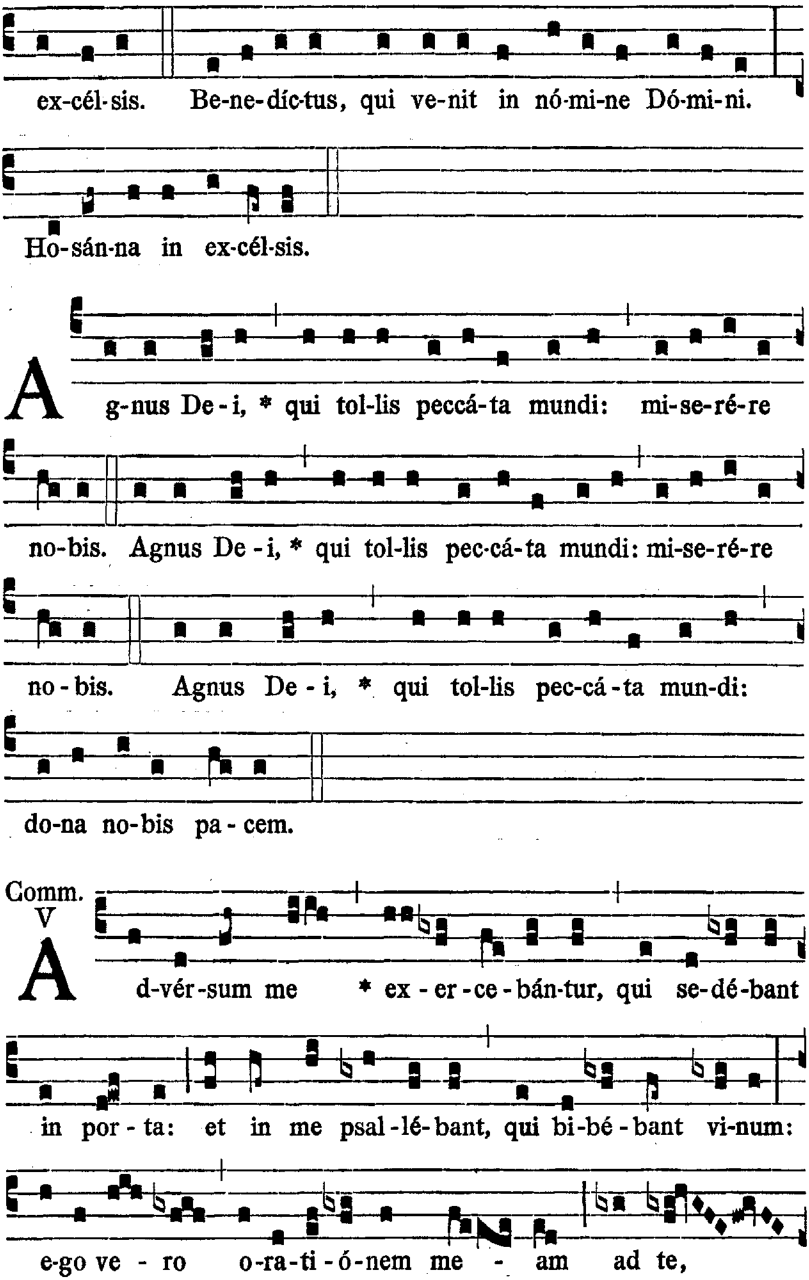
Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum.

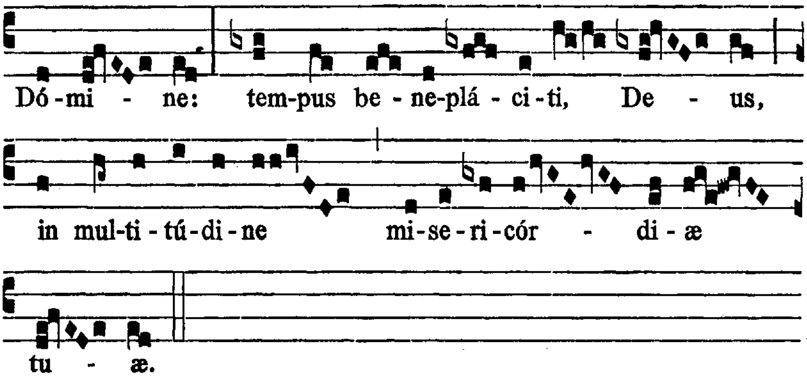
Vel 2ª pro Papa *Secreta*

Oblátis, quǽsumus, Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum.

ut, unde mors o-ri-e-bá-tur, in-de vi-ta re-súrge-ret: et, qui
in lig-no vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur: per Christum,
Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-jes-tá-tem tu-am lau-dant
Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti-ó-nes, tre-munt Po-testá-tes.
Cæ-li cæ-lo-rúm-que Vir-tú-tes ac be-á-ta Sé-ra-phim só-ci-a
ex-sulta-ti-ó-ne con-cé-lebrant. Cum qui-bus et nostras vo-ces
ut ad-mít-ti jú-be-as, depre-cá-mur, súppli-ci confes-si-ó-ne
di-céntes:
Sanctus, * Sanctus, Sanc-tus Dó-mi-nus, De-us Sá-ba-oth.
Ple-ni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu-a. Ho-sán-na in

ex-cél-sis. Be-ne-díc-tus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni.
Ho-sán-na in ex-cél-sis.
A-gnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re
no-bis. Agnus De-i, * qui tol-lis pec-cá-ta mundi: mi-se-ré-re
no-bis. Agnus De-i, * qui tol-lis pec-cá-ta mun-di:
do-na no-bis pa-cem.
Comm.
V
A-d-vér-sum me * ex-er-ce-bán-tur, qui se-dé-bant
in por-ta: et in me psal-lé-bant, qui bi-bé-bant vi-num:
e-go ve-ro o-ra-ti-ó-nem me-am ad te,

Postcommunio

Sanctificatiónibus tuis, omnípotens Deus: † et vítia nostra curéntur, * et remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminum.

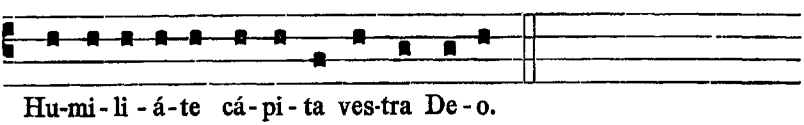
2ª contra persecutores Ecclesiæ *Postcommunio*

Quæsumus, Dómine, Deus noster: † ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, * humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa *Postcommunio*
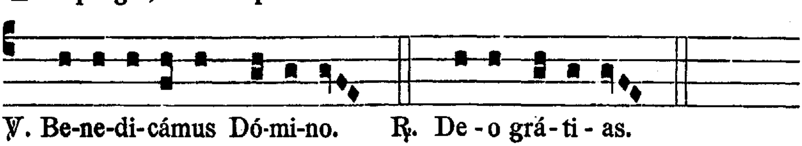
Hæc nos, quǽsumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: † et fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; * una cum commísso sibi grege, salvet semper et múniat. Per Dóminum.

Deinde Sacerdos absolute dicit Orémus. *Et Diaconus versus ad populum, junctis manibus, dicit:*

Oratio

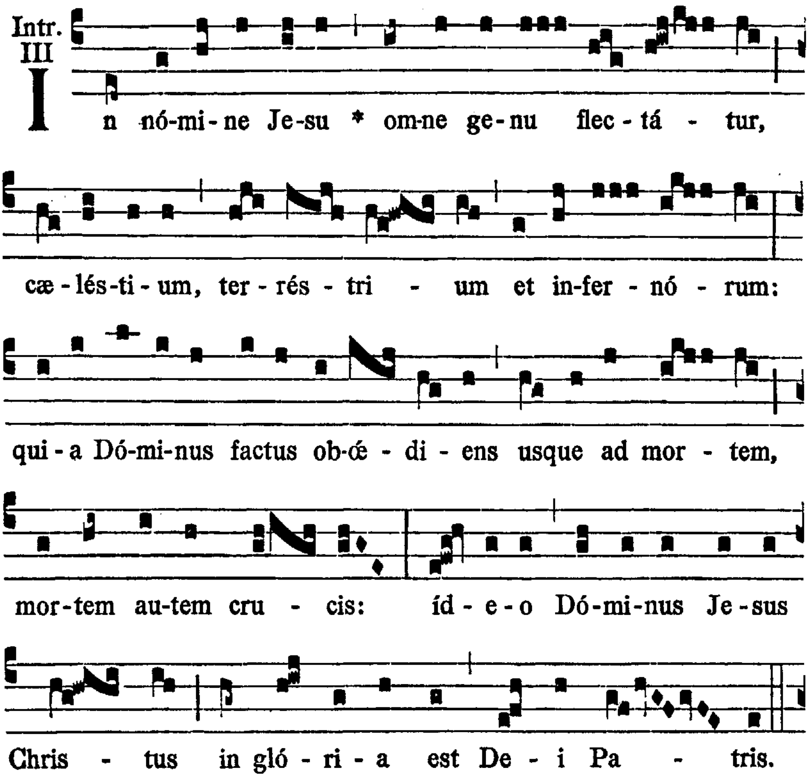
Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, * et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

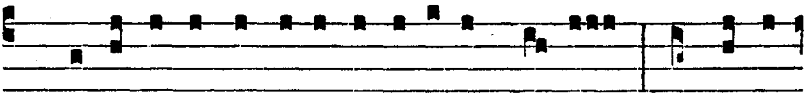

FERIA IV MAJORIS HEBDOMADÆ

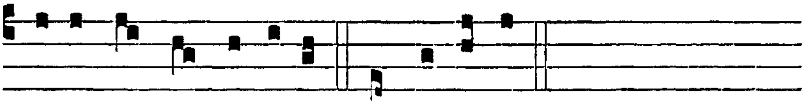
AD MISSAM

Statio ad Sanctam Mariam Majorem

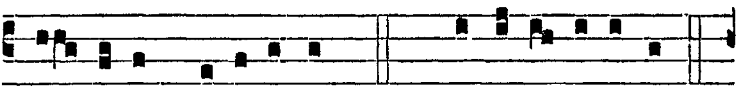

Ps. Dó-mi-ne, ex-áu-di o-ra-ti-ó-nem me-am: * et cla-mor

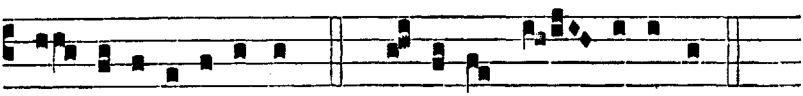

me-us ad te vé-ni-at. In nó-mi-ne.

IV

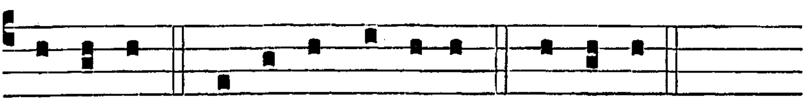
K ý-ri-e, * e-lé-i-son. *iij.* Chris-te, e-lé-i-son. *iij.*

Ký-ri-e, e-lé-i-son. *ij.* Ký-ri-e, * e-lé-i-son.

Post Kýrie, eléison, *dicitur:*

Sacerdos: *Diaconus:* *Subdiaconus:*

O-ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu-a. ℟. Le-vá-te.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: † ut, qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, * per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum.

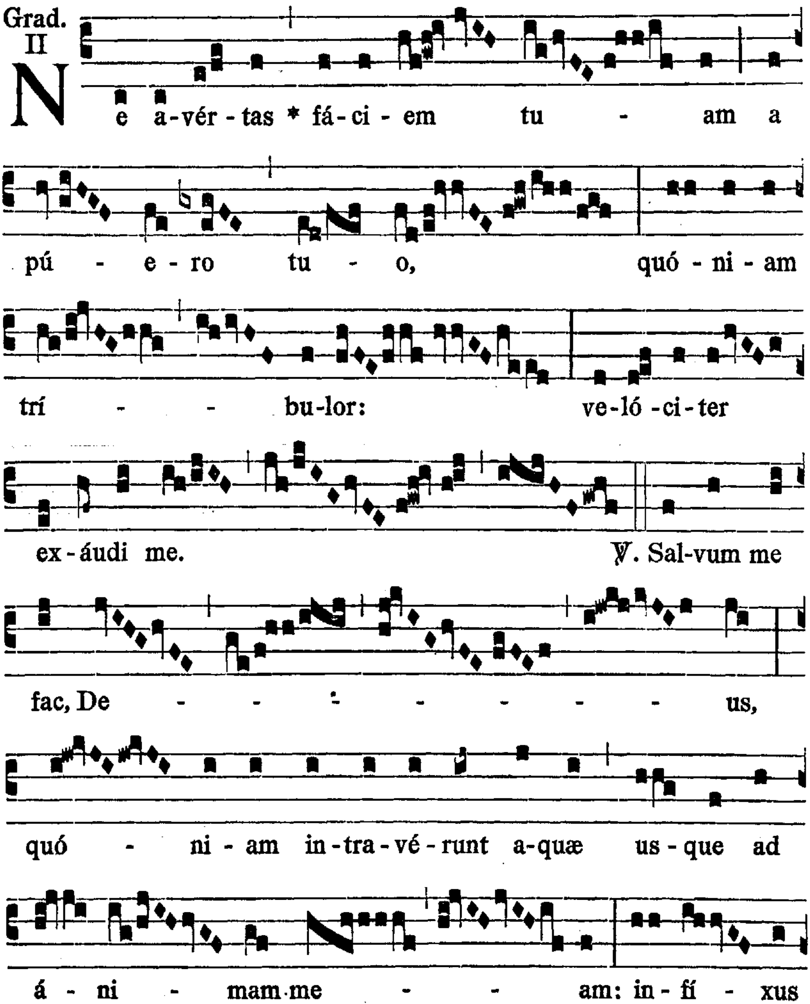
Léctio Isaíæ Prophétæ
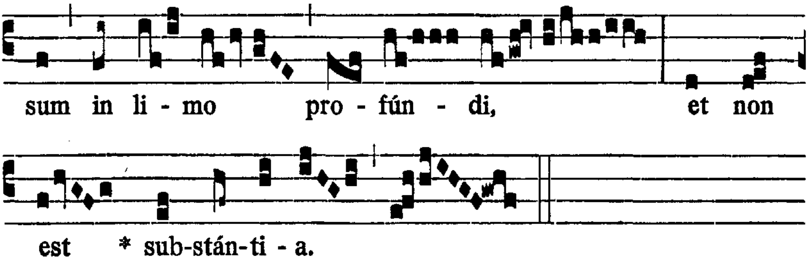
Is. 62, 11; 63, 1-7

Hæc dicit Dóminus Deus: Dícite fíliæ Sion: Ecce, Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre

meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit, qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea, et detráxi in terram virtútem eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis, Dóminus, Deus noster.

Grad. II

Hic dicitur ℣. Dóminus vobíscum, *sine* Flectámus génua.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: † concéde nobis fámulis tuis; * ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúndem Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ *Oratio*

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine, preces placátus admítte; † ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, * secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa *Oratio*

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: † da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; * ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

Non dicitur tertia Oratio.

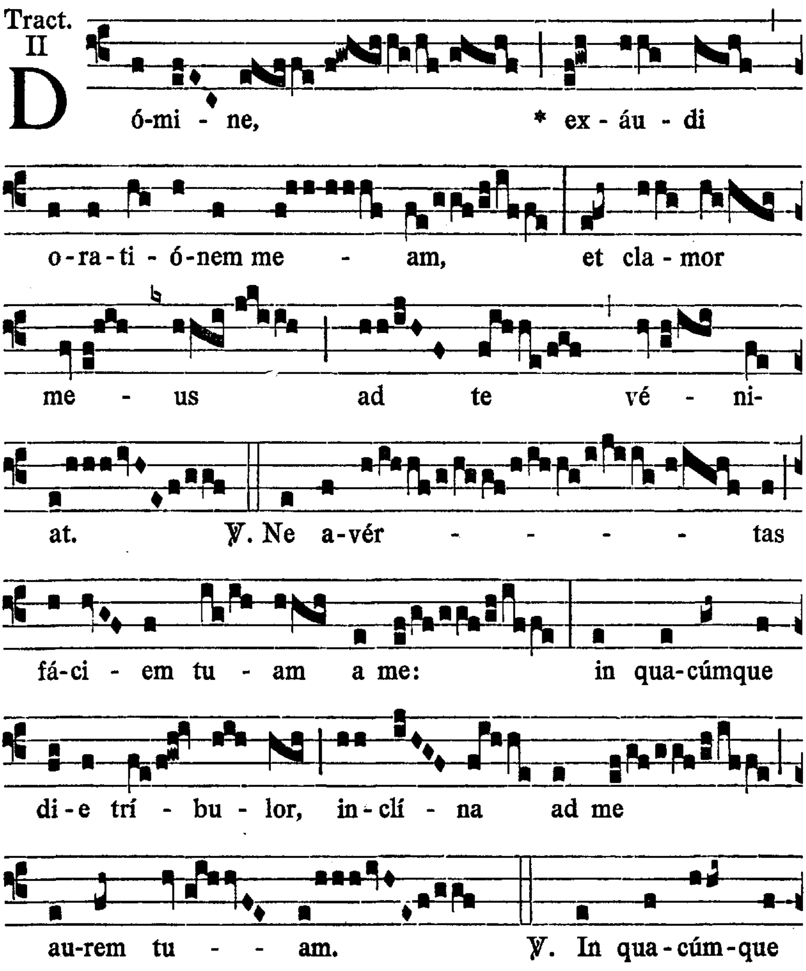
Léctio Isaíæ Prophétæ

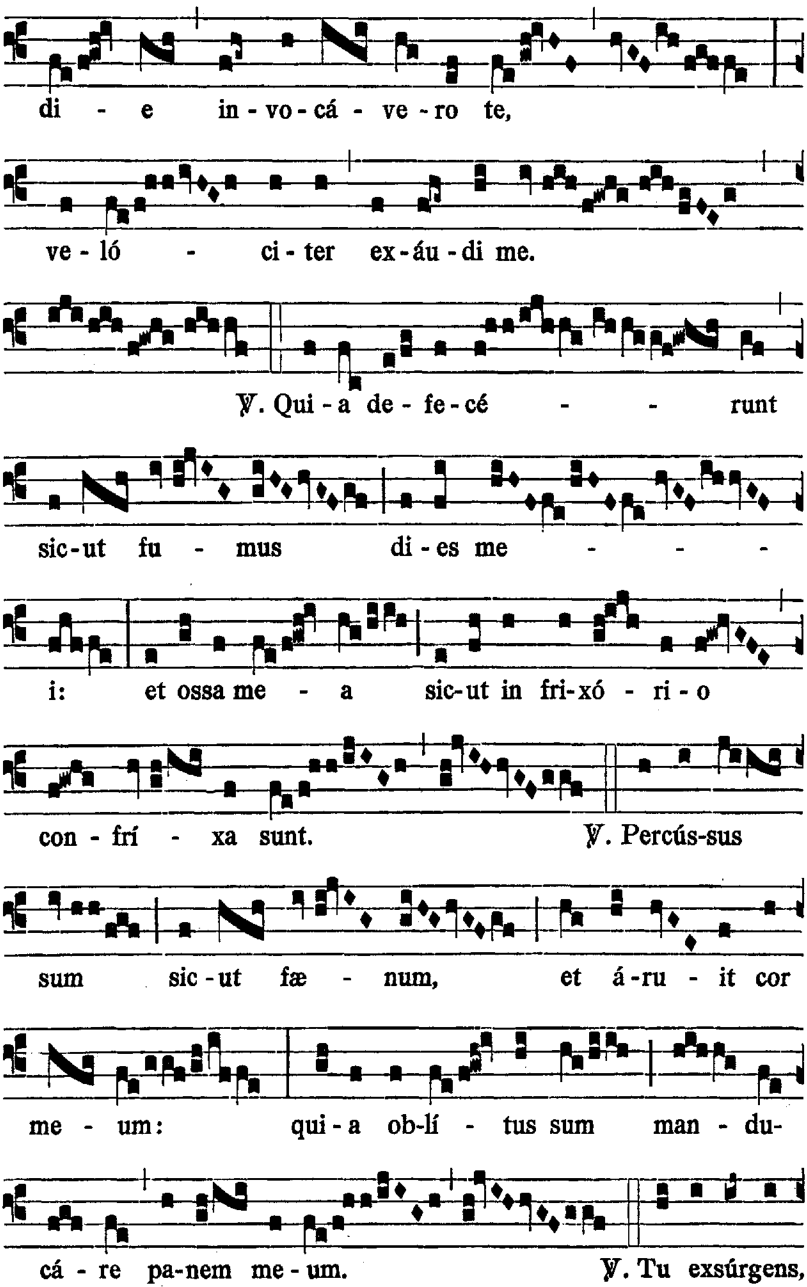
Is. 53, 1-12

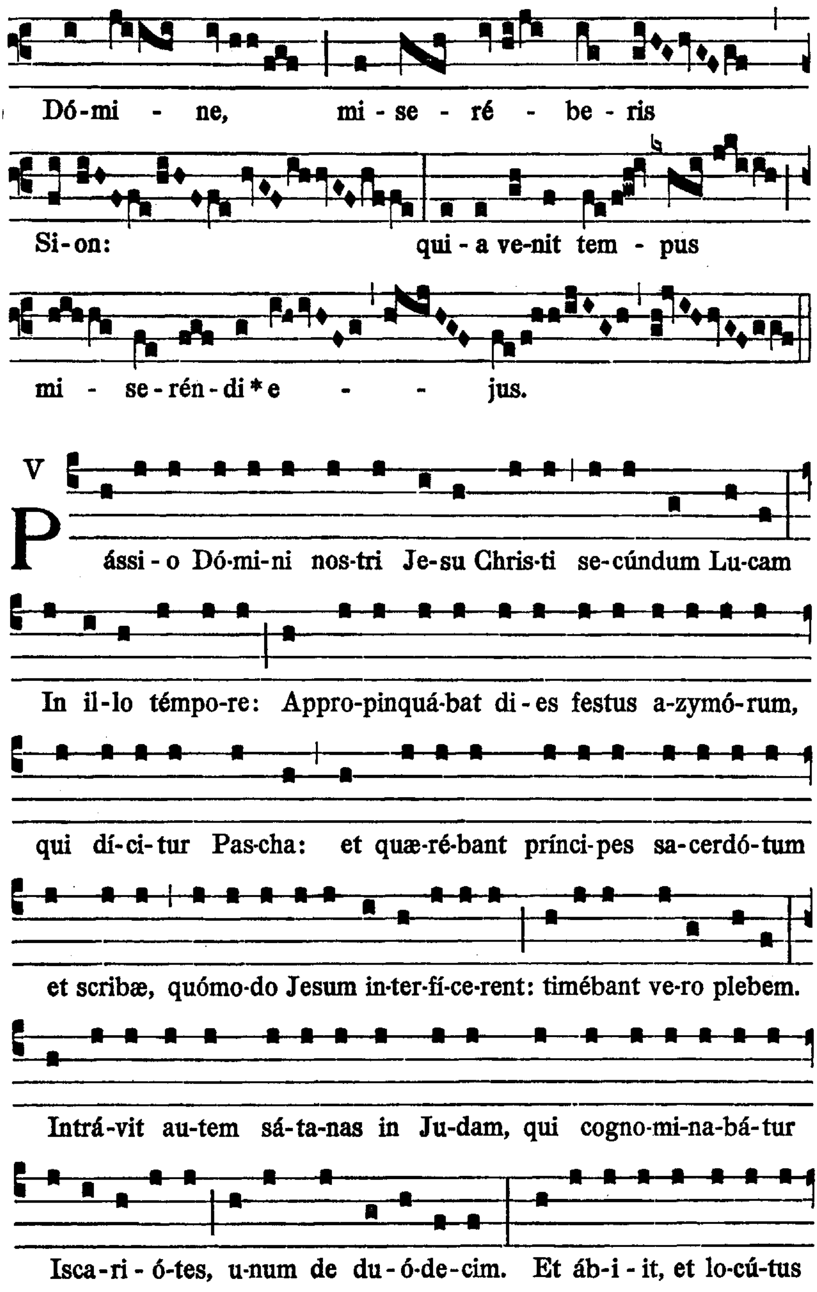
In diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi lepròsum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia
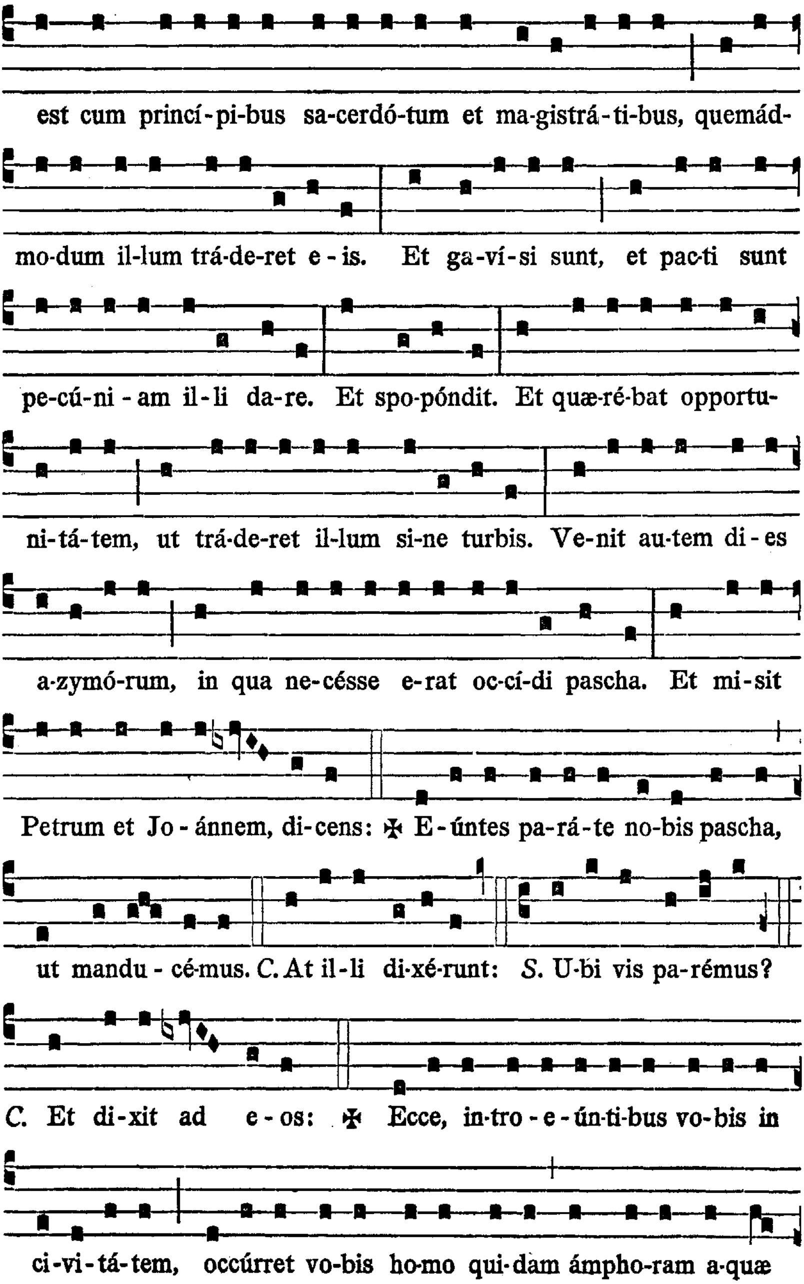
abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo, quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos: et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

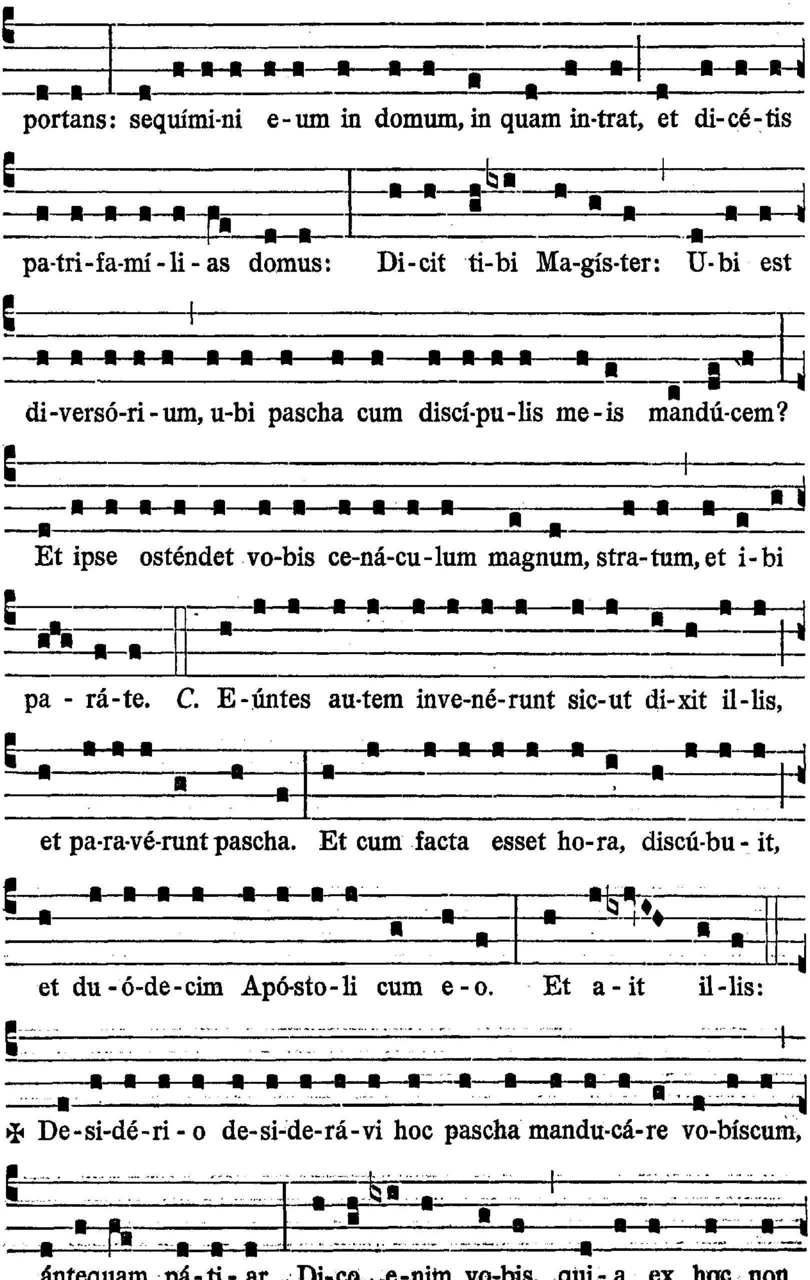
Tract. II
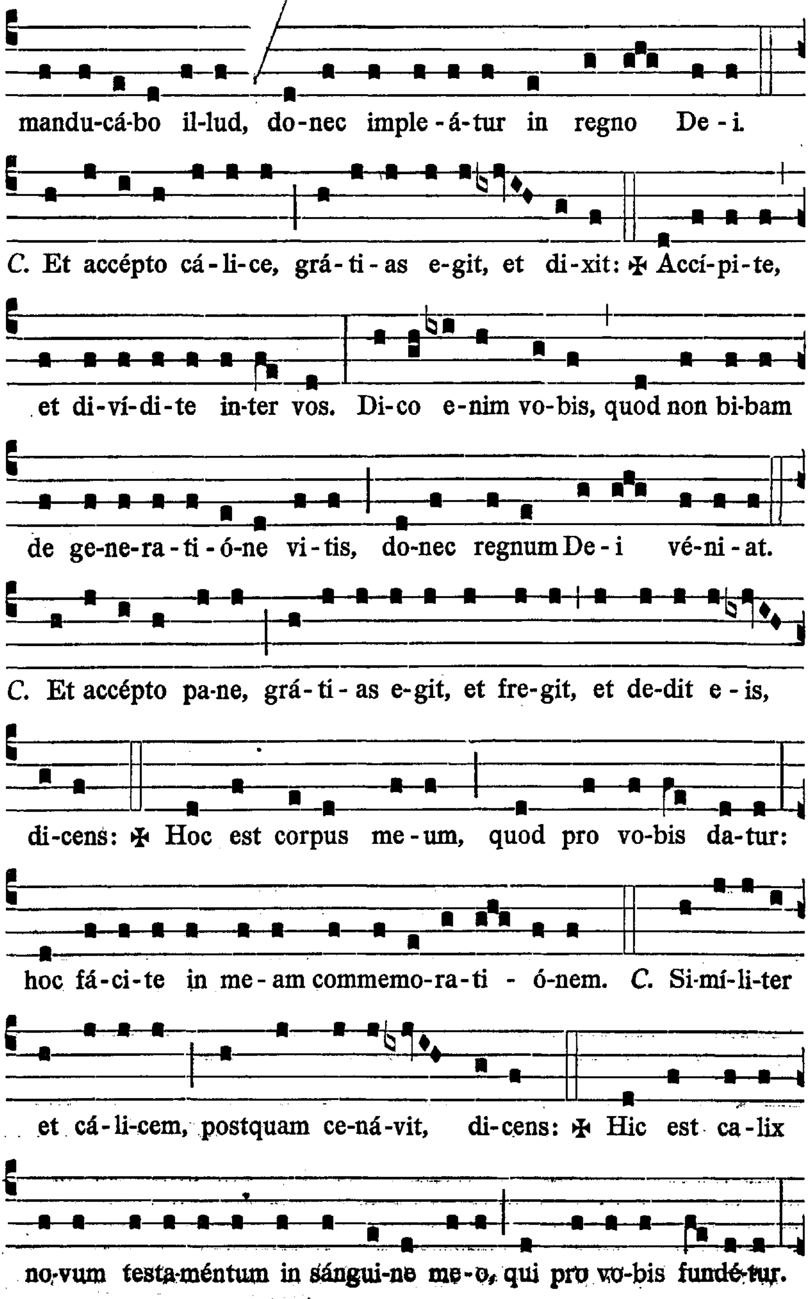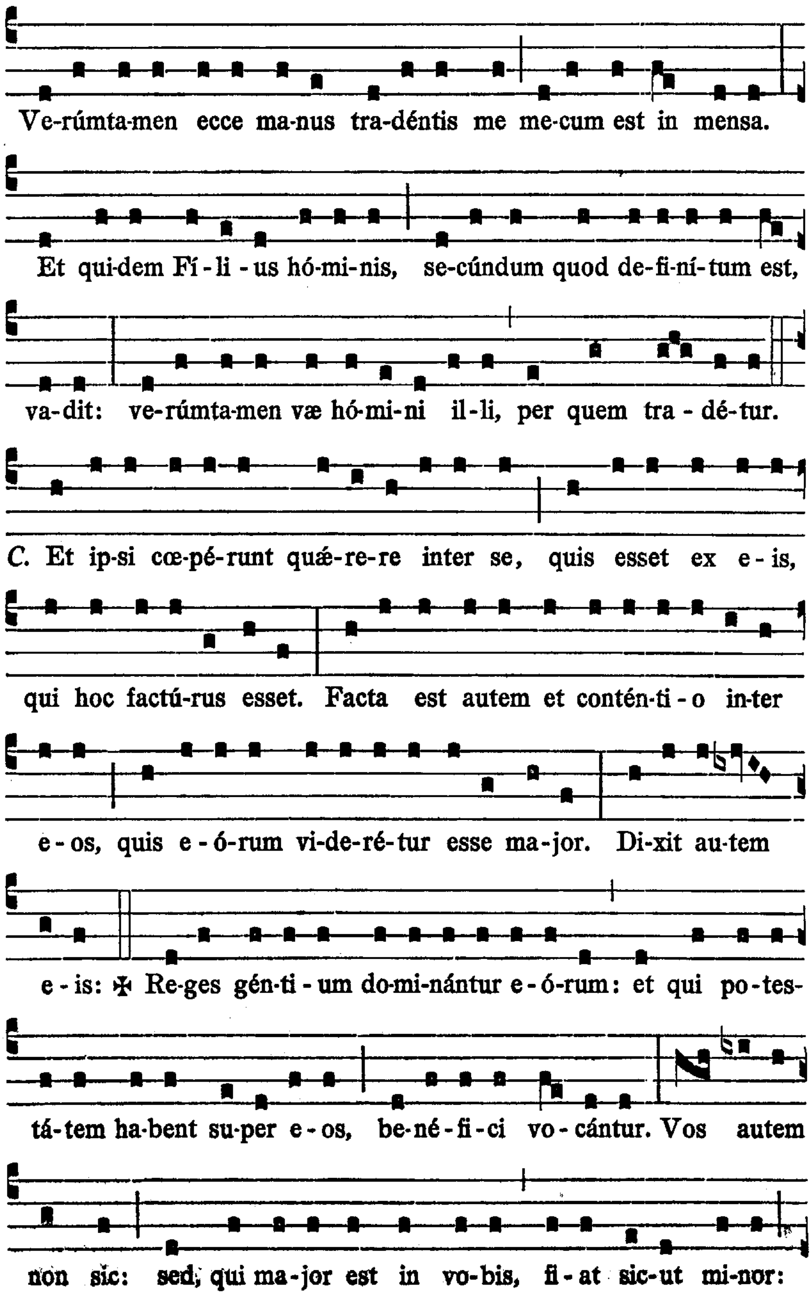

di - e in - vo - cá - ve - ro te,
ve - ló - ci - ter ex - áu - di me.
℣. Qui - a de - fe - cé - - runt
sic - ut fu - mus di - es me - - -
i: et ossa me - a sic-ut in fri - xó - ri - o
con - frí - xa sunt. ℣. Percús-sus
sum sic - ut fæ - num, et á - ru - it cor
me - um: qui - a ob-lí - tus sum man - du-
cá - re pa-nem me - um. ℣. Tu exsúrgens,
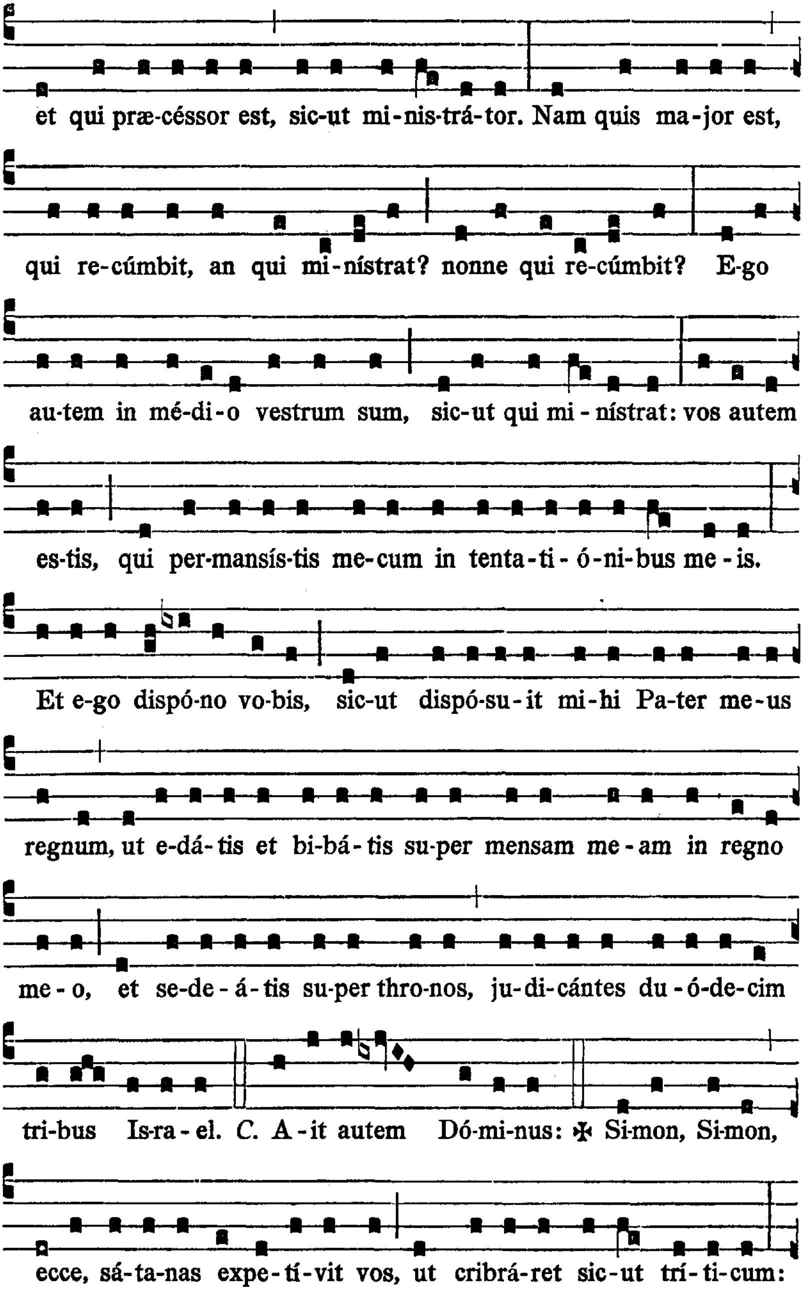

Dó-mi - ne, mi - se - ré - be - ris
Si-on: qui - a ve-nit tem - pus
mi - se - rén - di * e - - jus.
V
Pássi - o Dó-mi-ni nos-tri Je-su Chris-ti se-cúndum Lu-cam
In il-lo témpo-re: Appro-pinquá-bat di - es festus a-zymó-rum,
qui dí-ci-tur Pas-cha: et quæ-ré-bant prínci-pes sa-cerdó-tum
et scribæ, quómo-do Jesum in-ter-fí-ce-rent: timébant ve-ro plebem.
Intrá-vit au-tem sá-ta-nas in Ju-dam, qui cogno-mi-na-bá-tur
Isca-ri - ó-tes, u-num de du - ó-de-cim. Et áb-i - it, et lo-cú-tus
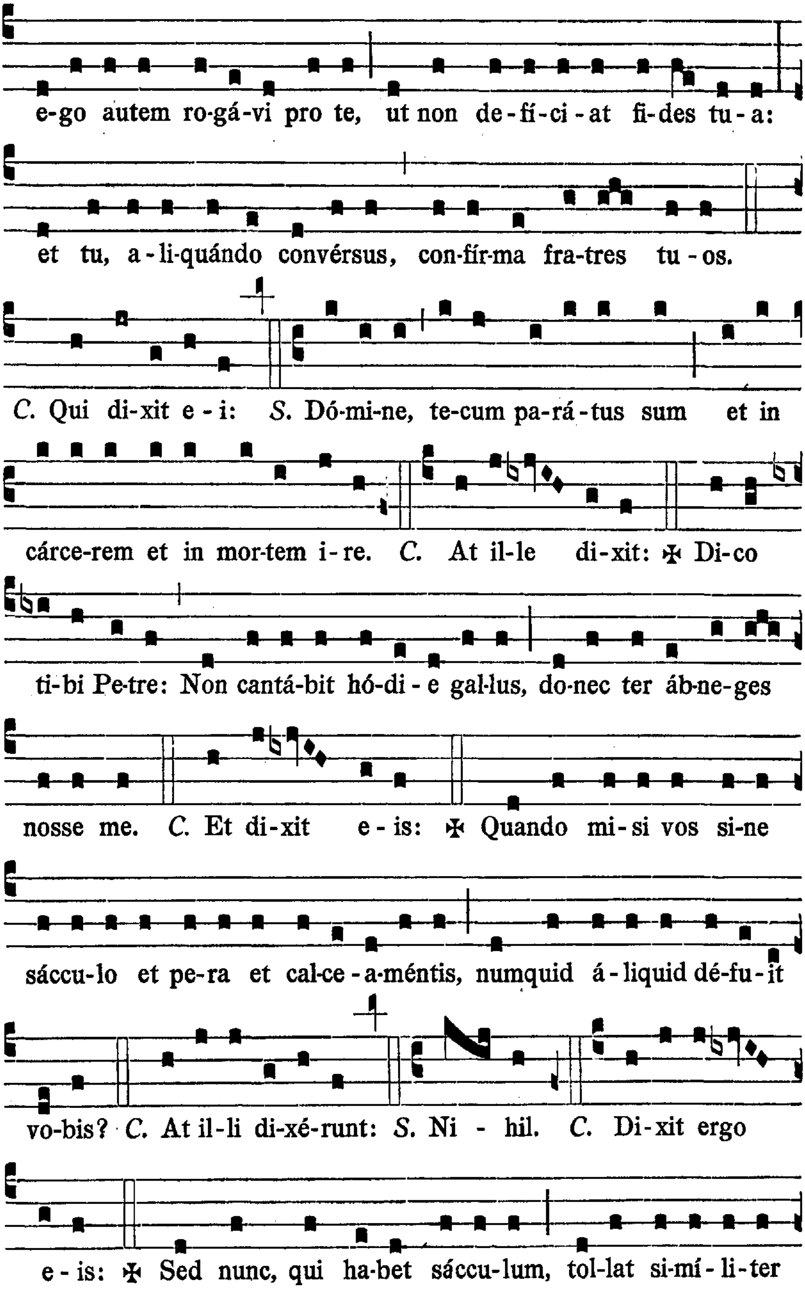

est cum princí-pi-bus sa-cerdó-tum et ma-gistrá-ti-bus, quemád-
mo-dum il-lum trá-de-ret e - is. Et ga-ví-si sunt, et pac-ti sunt
pe-cú-ni - am il-li da-re. Et spo-póndit. Et quæ-ré-bat opportu-
ni-tá-tem, ut trá-de-ret il-lum si-ne turbis. Ve-nit au-tem di - es
a-zymó-rum, in qua ne-césse e-rat oc-cí-di pascha. Et mi-sit
Petrum et Jo - ánnem, di-cens: ✠ E - úntes pa-rá-te no-bis pascha,
ut mandu - cé-mus. *C.* At il-li di-xé-runt: *S.* U-bi vis pa-rémus?
C. Et di-xit ad e - os: ✠ Ecce, in-tro - e - ún-ti-bus vo-bis in
ci-vi-tá-tem, occúrret vo-bis ho-mo qui-dam ámpho-ram a-quæ

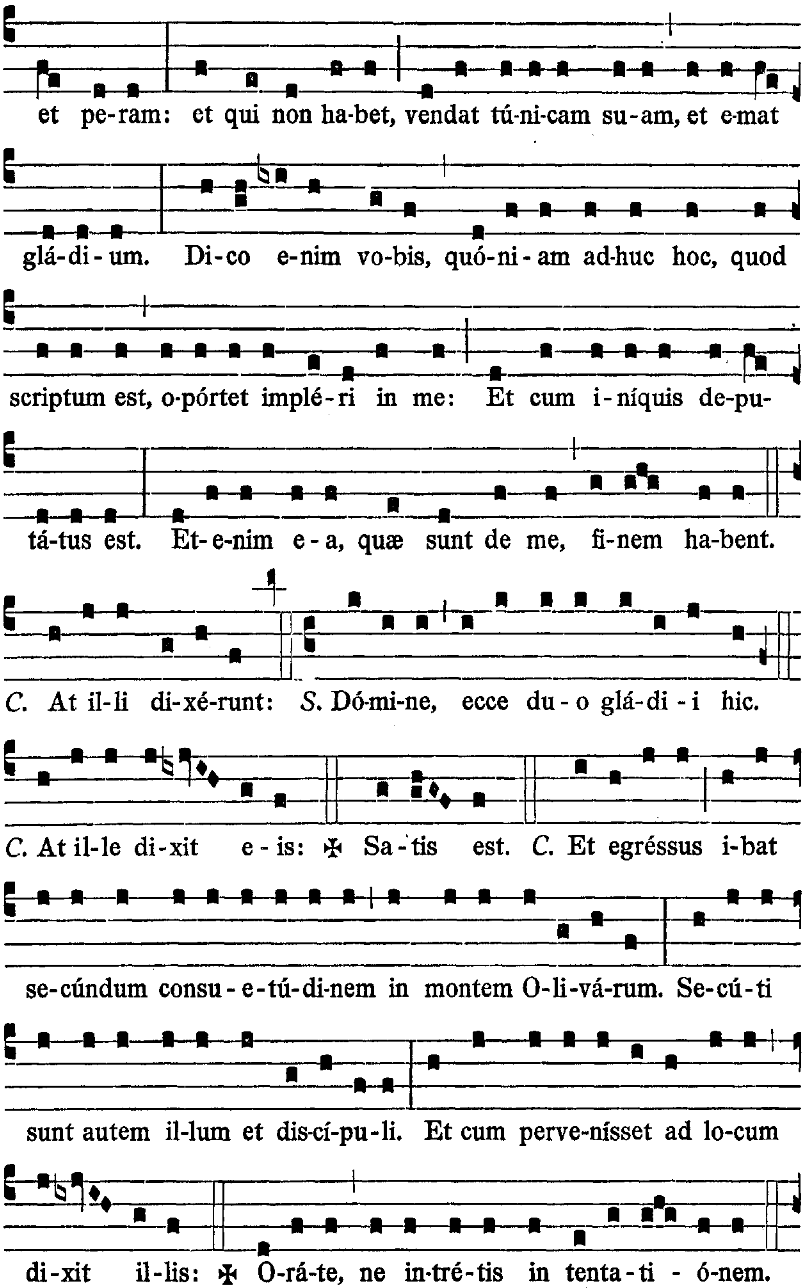

portans: sequími-ni e-um in domum, in quam in-trat, et di-cé-tis
pa-tri-fa-mí-li-as domus: Di-cit ti-bi Ma-gís-ter: U-bi est
di-versó-ri-um, u-bi pascha cum discí-pu-lis me-is mandú-cem?
Et ipse osténdet vo-bis ce-ná-cu-lum magnum, stra-tum, et i-bi
pa - rá-te. C. E-úntes au-tem inve-né-runt sic-ut di-xit il-lis,
et pa-ra-vé-runt pascha. Et cum facta esset ho-ra, discú-bu-it,
et du-ó-de-cim Apó-sto-li cum e-o. Et a-it il-lis:
✠ De-si-dé-ri-o de-si-de-rá-vi hoc pascha mandu-cá-re vo-bíscum,
ántequam pá-ti-ar. Di-co e-nim vo-bis, qui-a ex hoc non

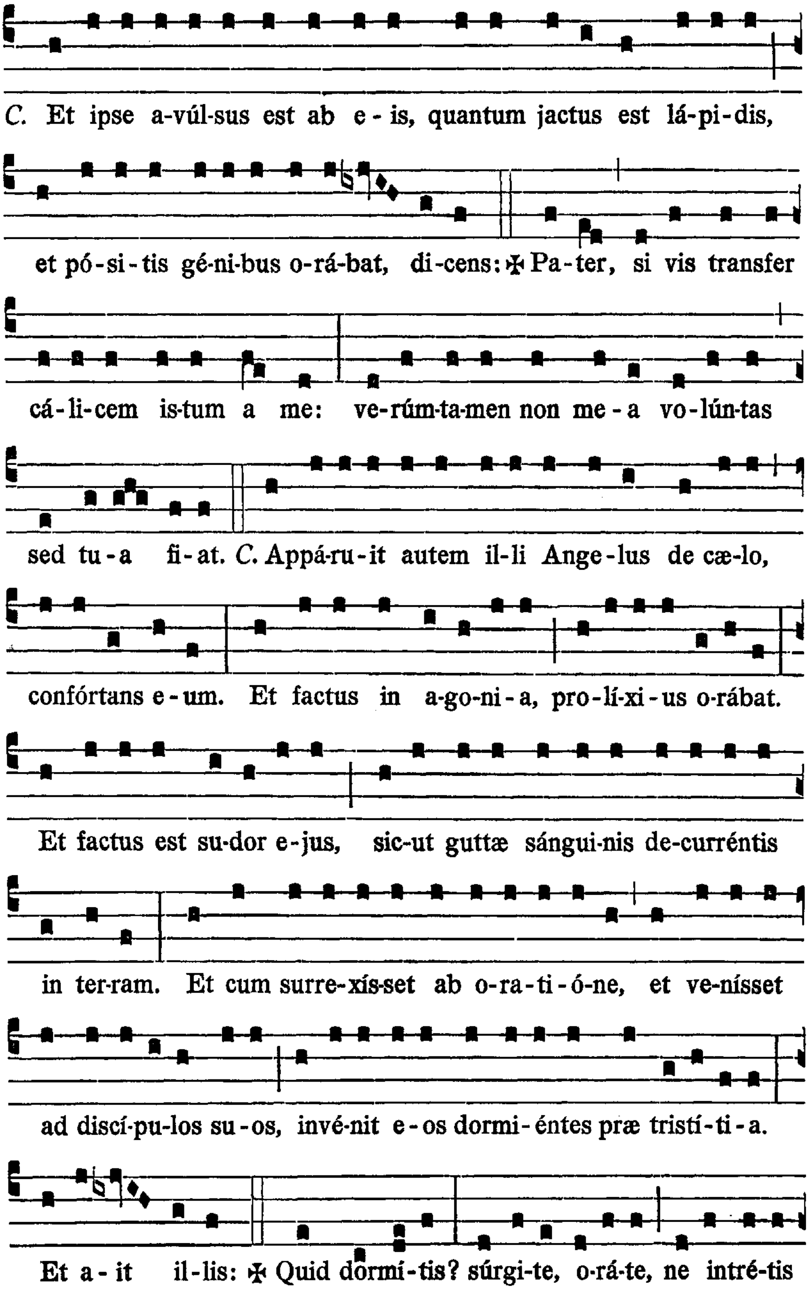

mandu-cá-bo il-lud, do-nec imple-á-tur in regno De-i.
C. Et accépto cá-li-ce, grá-ti-as e-git, et di-xit: ✠ Accí-pi-te,
et di-ví-di-te in-ter vos. Di-co e-nim vo-bis, quod non bi-bam
de ge-ne-ra-ti-ó-ne vi-tis, do-nec regnum De-i vé-ni-at.
C. Et accépto pa-ne, grá-ti-as e-git, et fre-git, et de-dit e-is,
di-cens: ✠ Hoc est corpus me-um, quod pro vo-bis da-tur:
hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ó-nem. *C.* Si-mí-li-ter
et cá-li-cem, postquam ce-ná-vit, di-cens: ✠ Hic est ca-lix
no-vum testa-méntum in sángui-ne me-o, qui pro vo-bis fundé-tur.

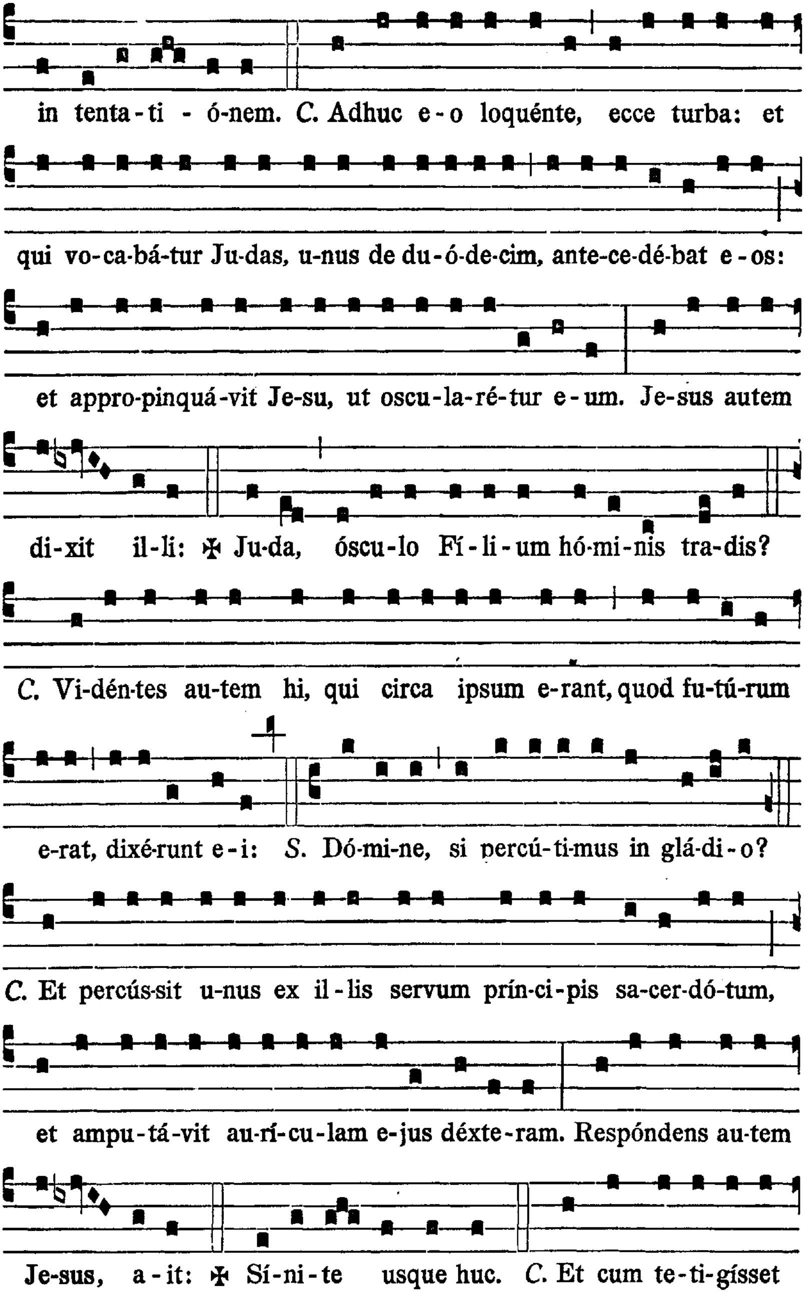

Ve-rúmta-men ecce ma-nus tra-déntis me me-cum est in mensa.
Et qui-dem Fí - li - us hó-mi-nis, se-cúndum quod de-fi-ní-tum est,
va-dit: ve-rúmta-men væ hó-mi-ni il-li, per quem tra - dé-tur.
C. Et ip-si cœ-pé-runt quǽ-re-re inter se, quis esset ex e - is,
qui hoc factú-rus esset. Facta est autem et contén-ti - o in-ter
e - os, quis e - ó-rum vi-de-ré-tur esse ma-jor. Di-xit au-tem
e - is: ✠ Re-ges gén-ti - um do-mi-nántur e - ó-rum: et qui po-tes-
tá-tem ha-bent su-per e - os, be-né - fi - ci vo - cántur. Vos autem
non sic: sed, qui ma-jor est in vo-bis, fi - at sic-ut mi-nor:

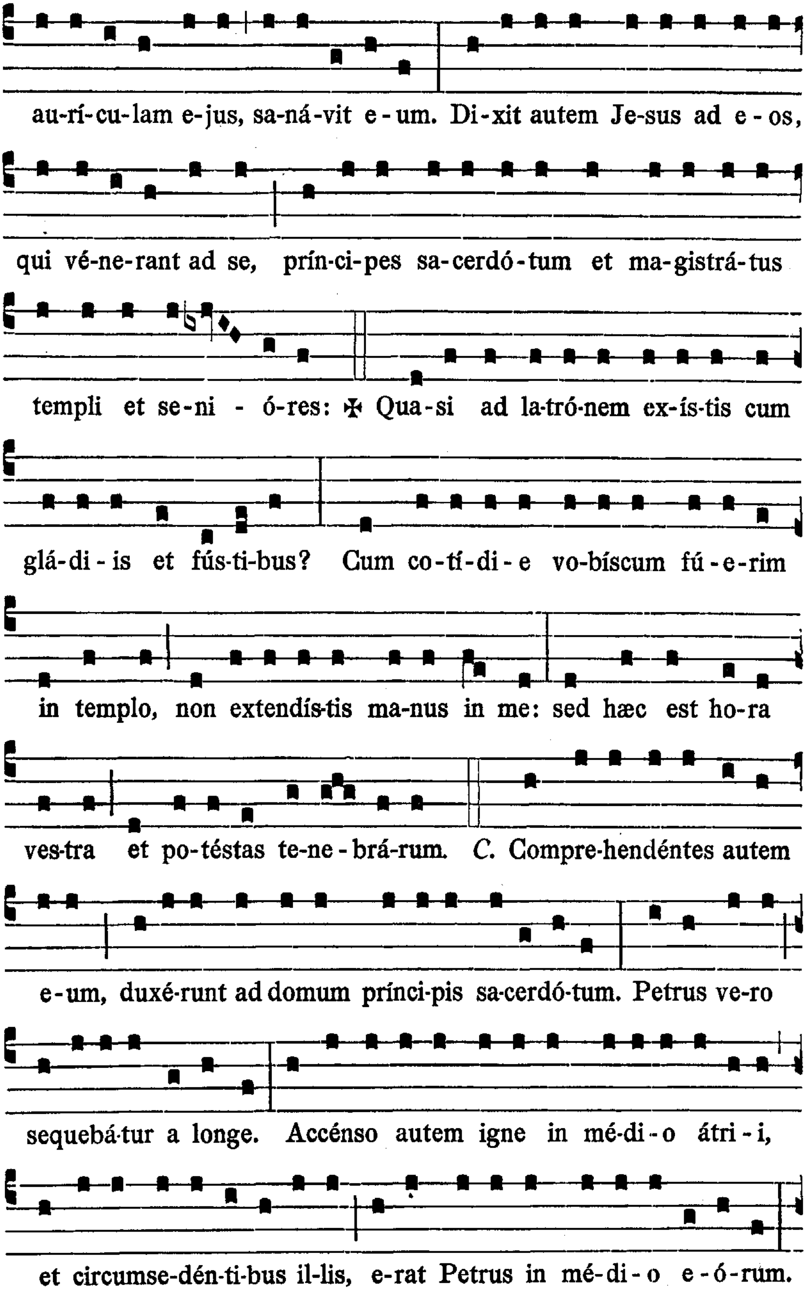

et qui præ-céssor est, sic-ut mi-nis-trá-tor. Nam quis ma-jor est,
qui re-cúmbit, an qui mi-nístrat? nonne qui re-cúmbit? E-go
au-tem in mé-di-o vestrum sum, sic-ut qui mi-nístrat: vos autem
es-tis, qui per-mansís-tis me-cum in tenta-ti-ó-ni-bus me-is.
Et e-go dispó-no vo-bis, sic-ut dispó-su-it mi-hi Pa-ter me-us
regnum, ut e-dá-tis et bi-bá-tis su-per mensam me-am in regno
me-o, et se-de-á-tis su-per thro-nos, ju-di-cántes du-ó-de-cim
tri-bus Is-ra-el. C. A-it autem Dó-mi-nus: ✠ Si-mon, Si-mon,
ecce, sá-ta-nas expe-tí-vit vos, ut cribrá-ret sic-ut trí-ti-cum:

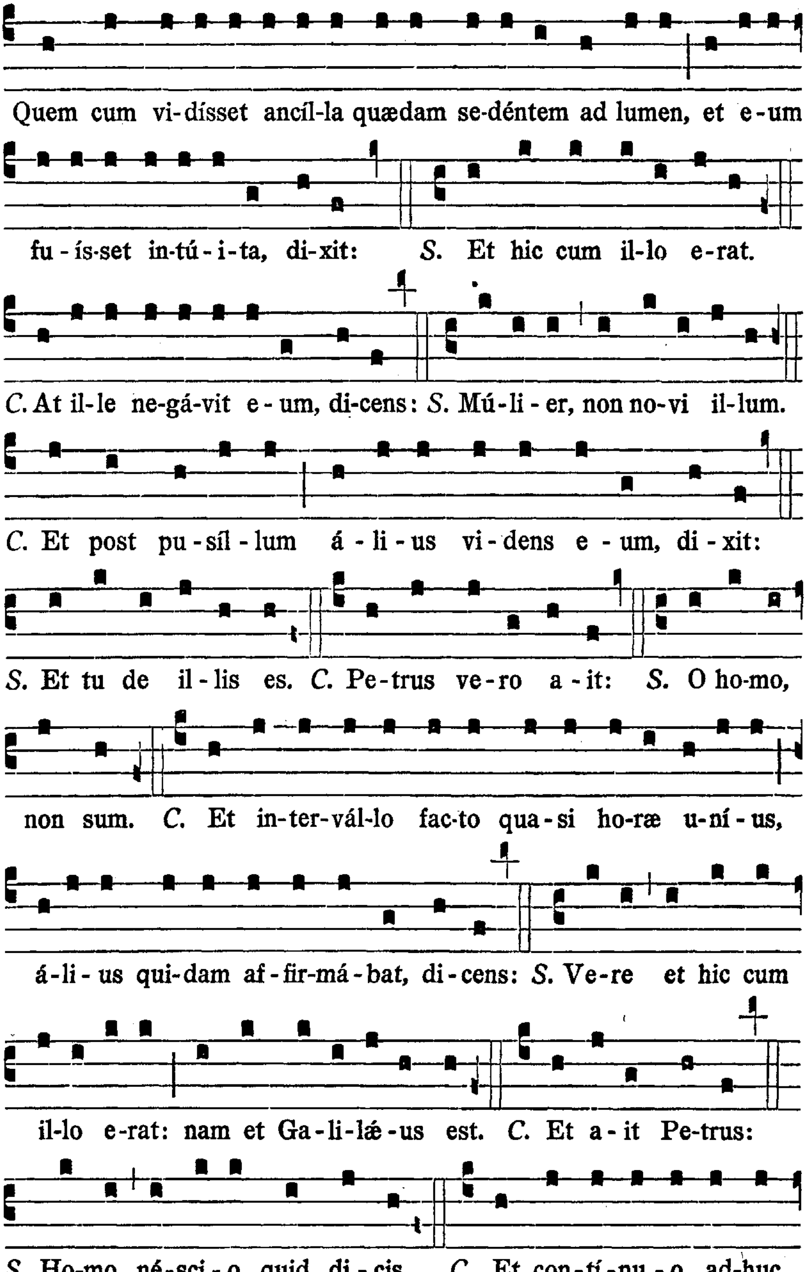

e-go autem ro-gá-vi pro te, ut non de-fí-ci-at fi-des tu-a:
et tu, a-li-quándo convérsus, con-fír-ma fra-tres tu-os.
C. Qui di-xit e-i: S. Dó-mi-ne, te-cum pa-rá-tus sum et in
cárce-rem et in mor-tem i-re. C. At il-le di-xit: ✠ Di-co
ti-bi Pe-tre: Non cantá-bit hó-di-e gal-lus, do-nec ter áb-ne-ges
nosse me. C. Et di-xit e-is: ✠ Quando mi-si vos si-ne
sáccu-lo et pe-ra et cal-ce-a-méntis, numquid á-liquid dé-fu-it
vo-bis? C. At il-li di-xé-runt: S. Ni-hil. C. Di-xit ergo
e-is: ✠ Sed nunc, qui ha-bet sáccu-lum, tol-lat si-mí-li-ter

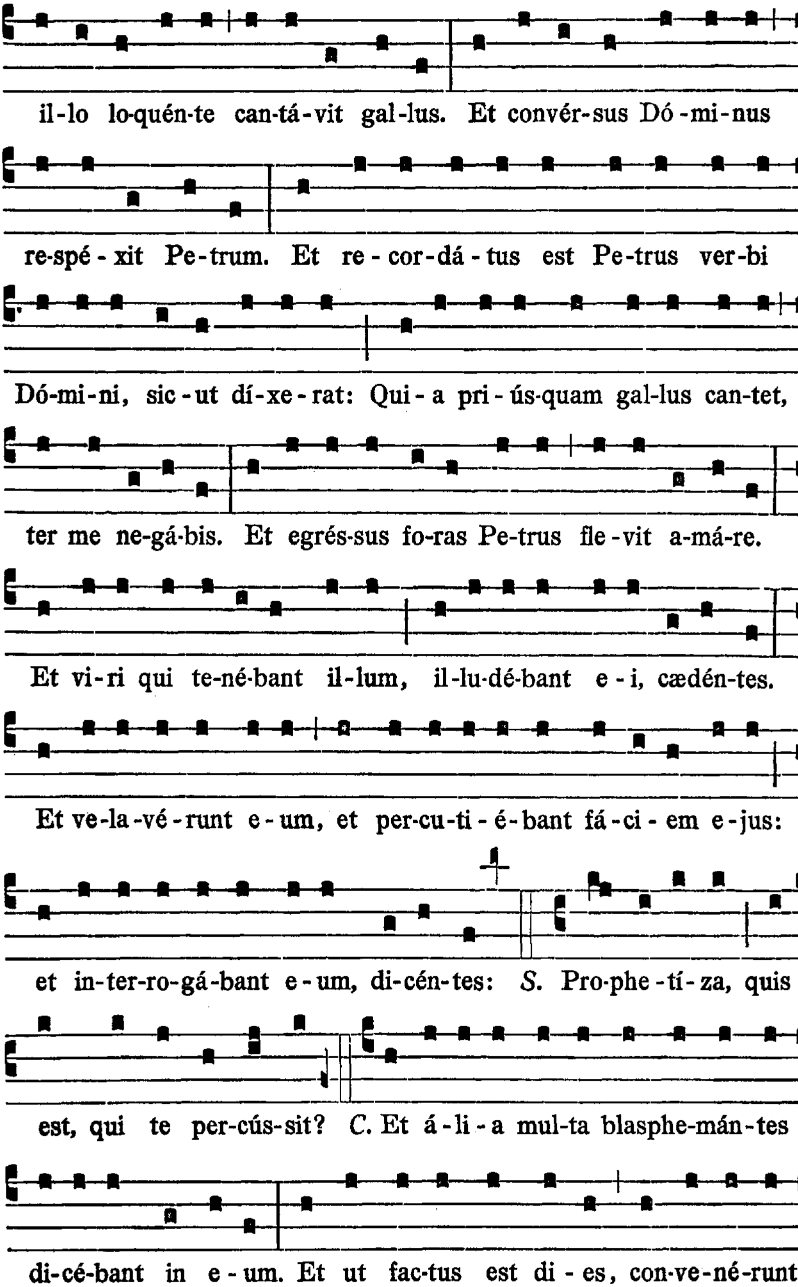

et pe-ram: et qui non ha-bet, vendat tú-ni-cam su-am, et e-mat
glá-di-um. Di-co e-nim vo-bis, quó-ni-am ad-huc hoc, quod
scriptum est, o-pórtet implé-ri in me: Et cum i-níquis de-pu-
tá-tus est. Et-e-nim e-a, quæ sunt de me, fi-nem ha-bent.
C. At il-li di-xé-runt: S. Dó-mi-ne, ecce du-o glá-di-i hic.
C. At il-le di-xit e-is: ✠ Sa-tis est. C. Et egréssus i-bat
se-cúndum consu-e-tú-di-nem in montem O-li-vá-rum. Se-cú-ti
sunt autem il-lum et dis-cí-pu-li. Et cum perve-nísset ad lo-cum
di-xit il-lis: ✠ O-rá-te, ne in-tré-tis in tenta-ti-ó-nem.

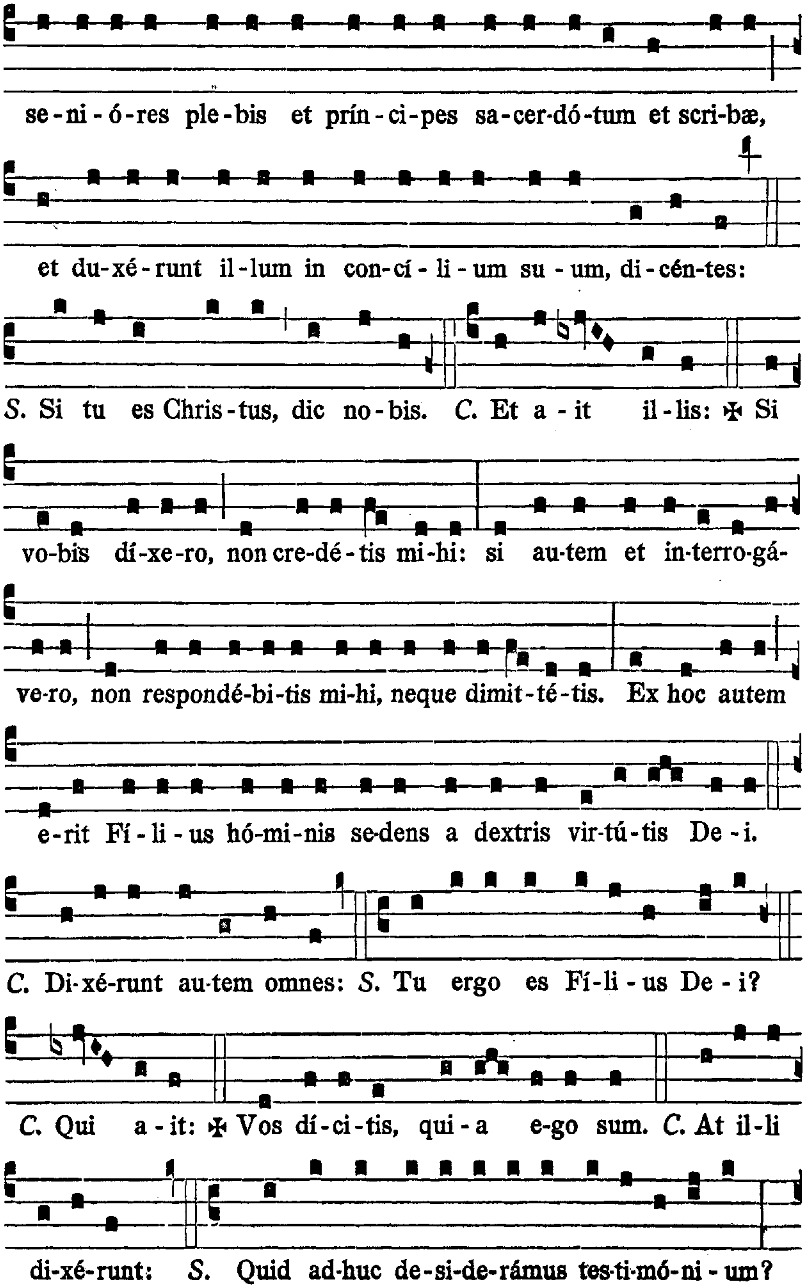

C. Et ipse a-vúl-sus est ab e - is, quantum jactus est lá-pi-dis,
et pó-si-tis gé-ni-bus o-rá-bat, di-cens: ✠ Pa-ter, si vis transfer
cá-li-cem is-tum a me: ve-rúm-ta-men non me - a vo-lún-tas
sed tu-a fi-at. C. Appá-ru-it autem il-li Ange-lus de cæ-lo,
confórtans e - um. Et factus in a-go-ni - a, pro-lí-xi - us o-rábat.
Et factus est su-dor e-jus, sic-ut guttæ sángui-nis de-curréntis
in ter-ram. Et cum surre-xís-set ab o-ra-ti-ó-ne, et ve-nísset
ad discí-pu-los su-os, invé-nit e-os dormi-éntes præ tristí-ti-a.
Et a - it il-lis: ✠ Quid dormí-tis? súrgi-te, o-rá-te, ne intré-tis

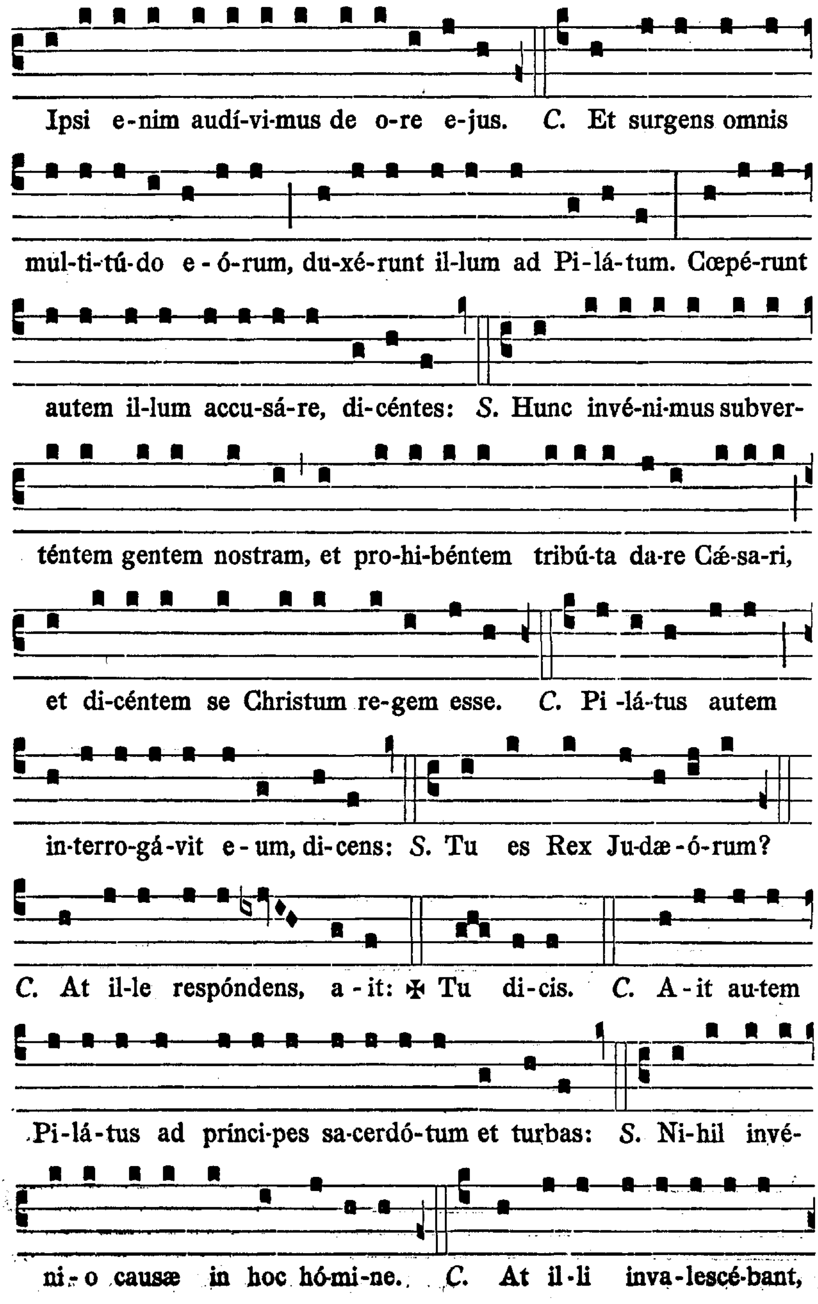

in tenta-ti - ó-nem. C. Adhuc e-o loquénte, ecce turba: et
qui vo-ca-bá-tur Ju-das, u-nus de du-ó-de-cim, ante-ce-dé-bat e-os:
et appro-pinquá-vit Je-su, ut oscu-la-ré-tur e-um. Je-sus autem
di-xit il-li: ✠ Ju-da, óscu-lo Fí-li-um hó-mi-nis tra-dis?
C. Vi-dén-tes au-tem hi, qui circa ipsum e-rant, quod fu-tú-rum
e-rat, dixé-runt e-i: S. Dó-mi-ne, si percú-ti-mus in glá-di-o?
C. Et percús-sit u-nus ex il-lis servum prín-ci-pis sa-cer-dó-tum,
et ampu-tá-vit au-rí-cu-lam e-jus déxte-ram. Respóndens au-tem
Je-sus, a-it: ✠ Sí-ni-te usque huc. C. Et cum te-ti-gísset

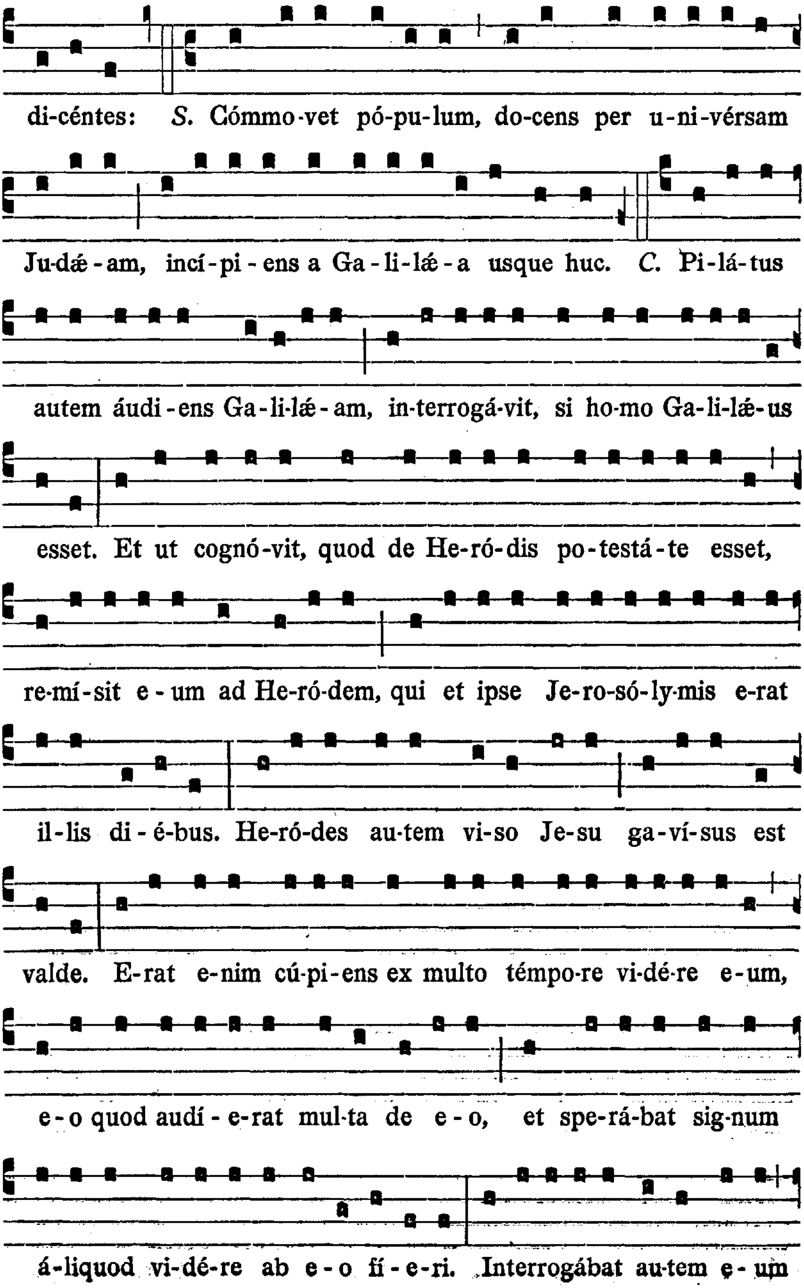

au-rí-cu-lam e-jus, sa-ná-vit e - um. Di-xit autem Je-sus ad e - os,
qui vé-ne-rant ad se, prín-ci-pes sa-cerdó-tum et ma-gistrá-tus
templi et se-ni - ó-res: ✠ Qua-si ad la-tró-nem ex-ís-tis cum
glá-di - is et fús-ti-bus? Cum co-tí-di - e vo-bíscum fú - e-rim
in templo, non extendís-tis ma-nus in me: sed hæc est ho-ra
ves-tra et po-téstas te-ne - brá-rum. C. Compre-hendéntes autem
e-um, duxé-runt ad domum prínci-pis sa-cerdó-tum. Petrus ve-ro
sequebá-tur a longe. Accénso autem igne in mé-di - o átri - i,
et circumse-dén-ti-bus il-lis, e-rat Petrus in mé-di - o e - ó-rum.

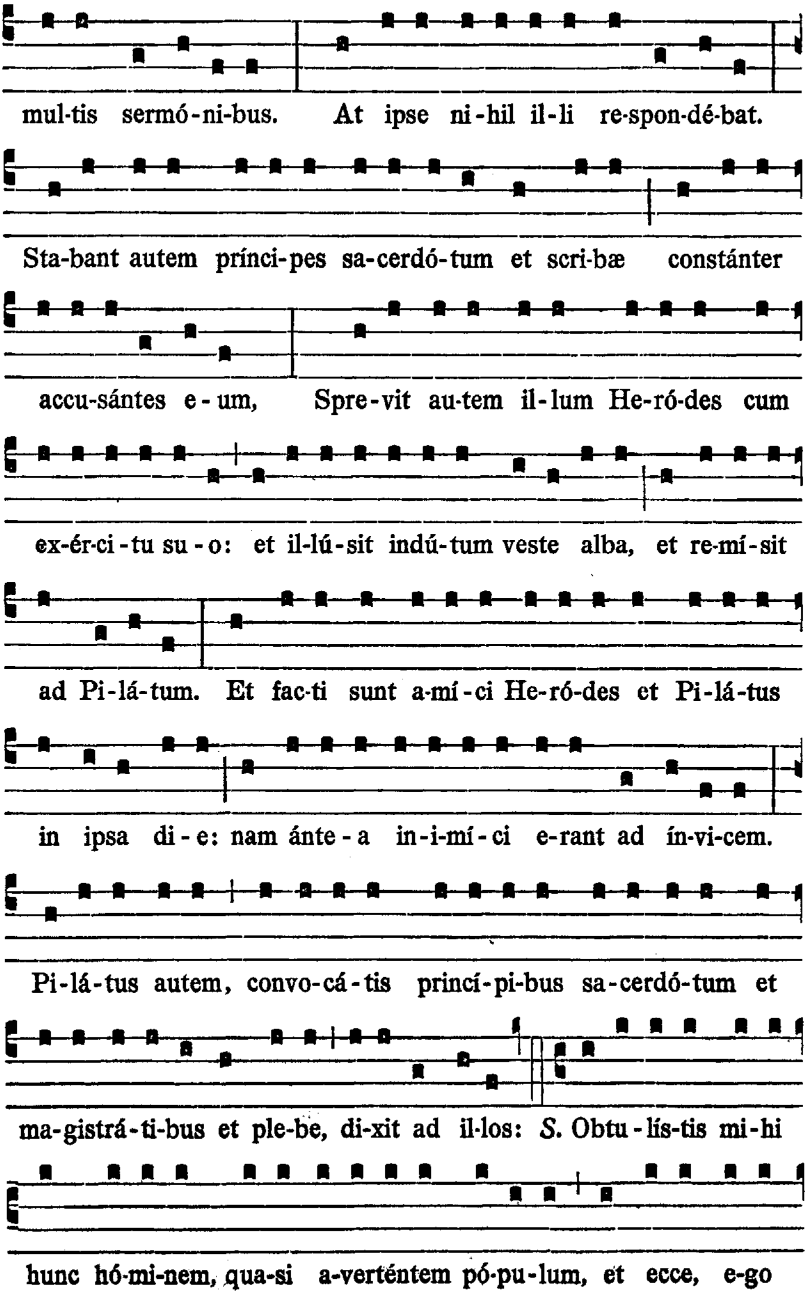

Quem cum vi-dísset ancíl-la quædam se-déntem ad lumen, et e-um
fu-ís-set in-tú-i-ta, di-xit: S. Et hic cum il-lo e-rat.
C. At il-le ne-gá-vit e-um, di-cens: S. Mú-li-er, non no-vi il-lum.
C. Et post pu-síl-lum á-li-us vi-dens e-um, di-xit:
S. Et tu de il-lis es. C. Pe-trus ve-ro a-it: S. O ho-mo,
non sum. C. Et in-ter-vál-lo fac-to qua-si ho-ræ u-ní-us,
á-li-us qui-dam af-fir-má-bat, di-cens: S. Ve-re et hic cum
il-lo e-rat: nam et Ga-li-lǽ-us est. C. Et a-it Pe-trus:
S. Ho-mo, né-sci-o, quid di-cis. C. Et con-tí-nu-o ad-huc

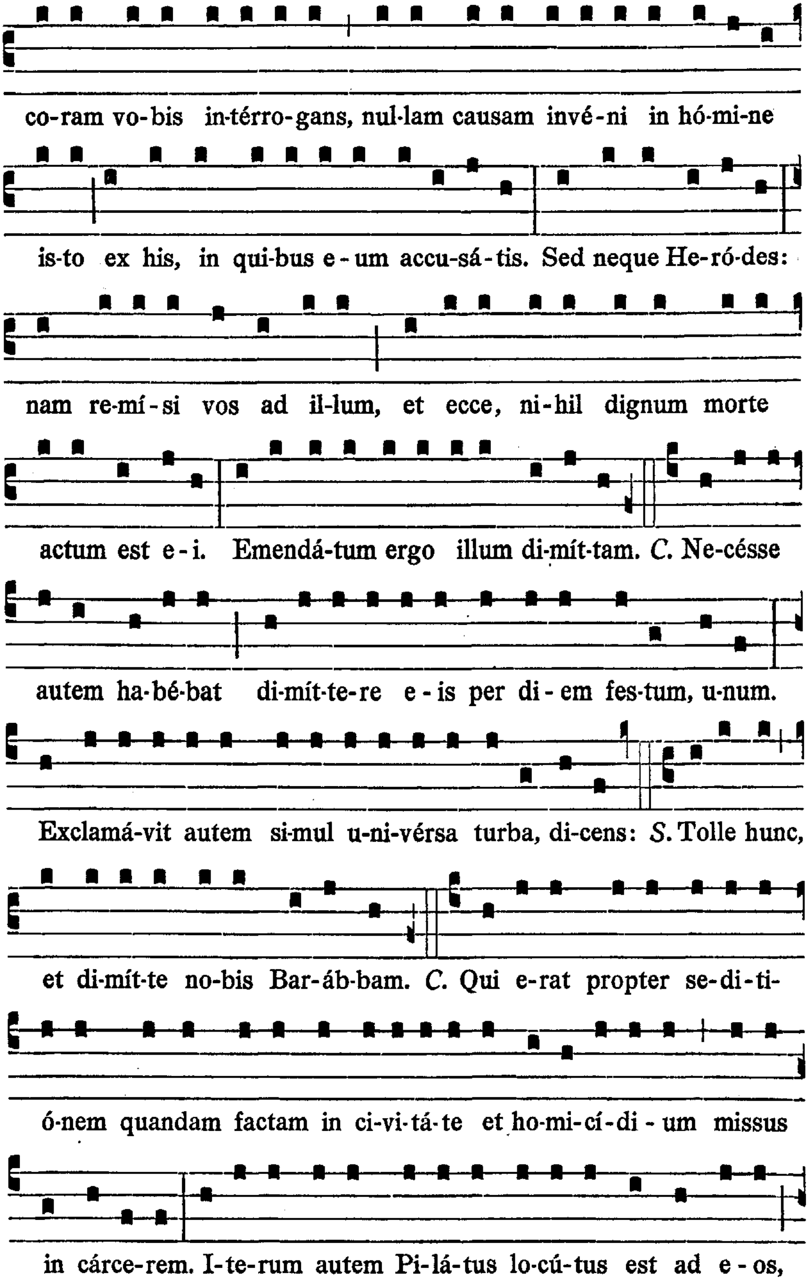

il-lo lo-quén-te can-tá-vit gal-lus. Et convér-sus Dó-mi-nus
re-spé-xit Pe-trum. Et re-cor-dá-tus est Pe-trus ver-bi
Dó-mi-ni, sic-ut dí-xe-rat: Qui-a pri-ús-quam gal-lus can-tet,
ter me ne-gá-bis. Et egrés-sus fo-ras Pe-trus fle-vit a-má-re.
Et vi-ri qui te-né-bant il-lum, il-lu-dé-bant e-i, cædén-tes.
Et ve-la-vé-runt e-um, et per-cu-ti-é-bant fá-ci-em e-jus:
et in-ter-ro-gá-bant e-um, di-cén-tes: S. Pro-phe-tí-za, quis
est, qui te per-cús-sit? C. Et á-li-a mul-ta blasphe-mán-tes
di-cé-bant in e-um. Et ut fac-tus est di-es, con-ve-né-runt
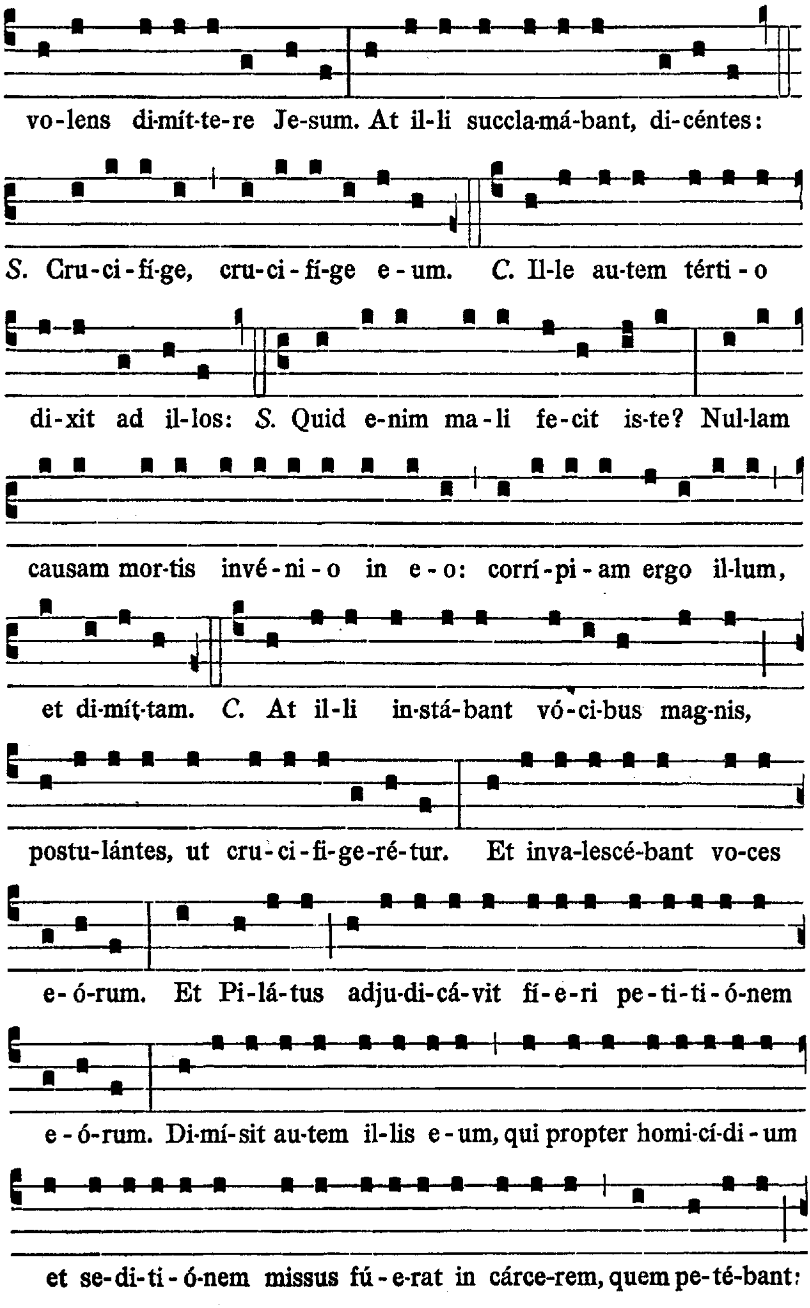

se-ni-ó-res ple-bis et prín-ci-pes sa-cer-dó-tum et scri-bæ,
et du-xé-runt il-lum in con-cí-li-um su-um, di-cén-tes:
S. Si tu es Chris-tus, dic no-bis. C. Et a-it il-lis: ✠ Si
vo-bis dí-xe-ro, non cre-dé-tis mi-hi: si au-tem et in-terro-gá-
ve-ro, non respondé-bi-tis mi-hi, neque dimit-té-tis. Ex hoc autem
e-rit Fí-li-us hó-mi-nis se-dens a dextris vir-tú-tis De-i.
C. Di-xé-runt au-tem omnes: S. Tu ergo es Fí-li-us De-i?
C. Qui a-it: ✠ Vos dí-ci-tis, qui-a e-go sum. C. At il-li
di-xé-runt: S. Quid ad-huc de-si-de-rámus tes-ti-mó-ni-um?
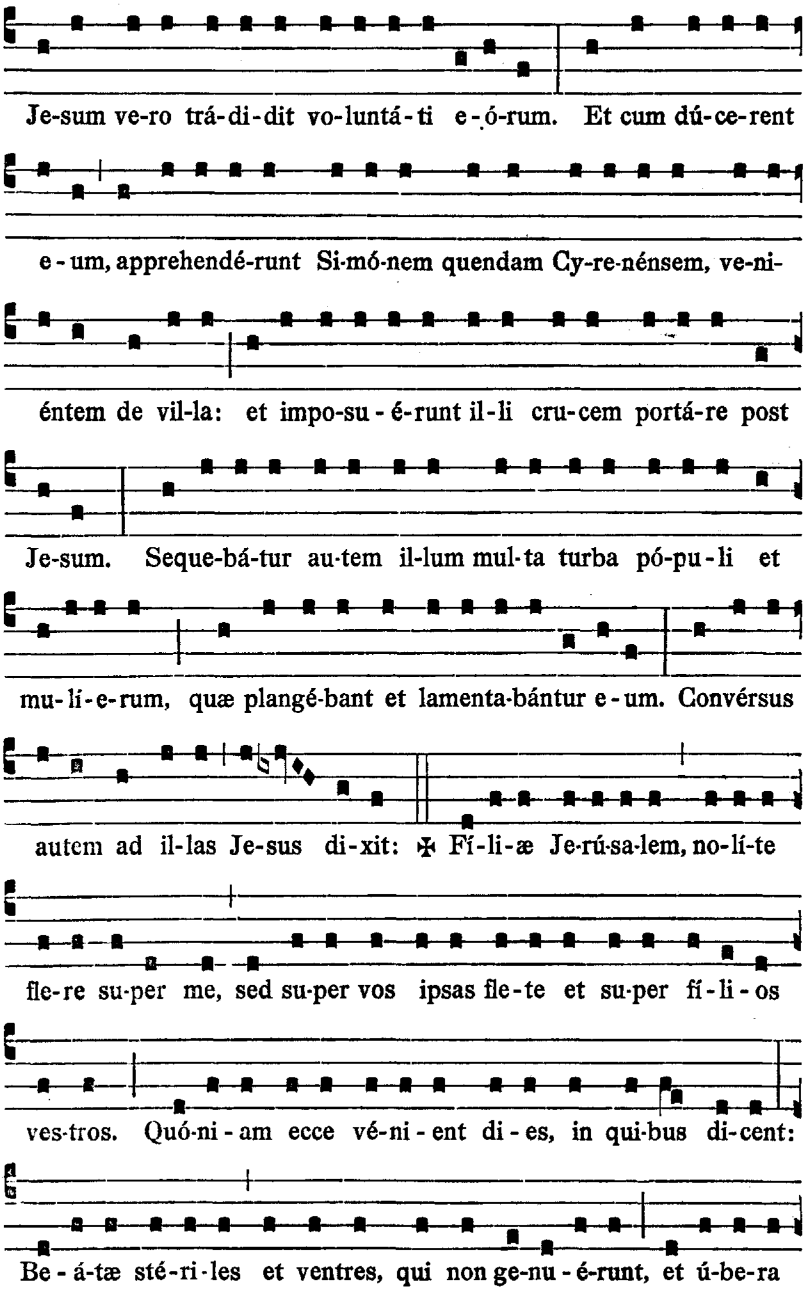

Ipsi e-nim audí-vi-mus de o-re e-jus. C. Et surgens omnis
mul-ti-tú-do e-ó-rum, du-xé-runt il-lum ad Pi-lá-tum. Cœpé-runt
autem il-lum accu-sá-re, di-céntes: S. Hunc invé-ni-mus subver-
téntem gentem nostram, et pro-hi-béntem tribú-ta da-re Cǽ-sa-ri,
et di-céntem se Christum re-gem esse. C. Pi-lá-tus autem
in-terro-gá-vit e-um, di-cens: S. Tu es Rex Ju-dæ-ó-rum?
C. At il-le respóndens, a-it: ✠ Tu di-cis. C. A-it au-tem
Pi-lá-tus ad princi-pes sa-cerdó-tum et turbas: S. Ni-hil invé-
ni-o causæ in hoc hó-mi-ne. C. At il-li inva-lescé-bant,
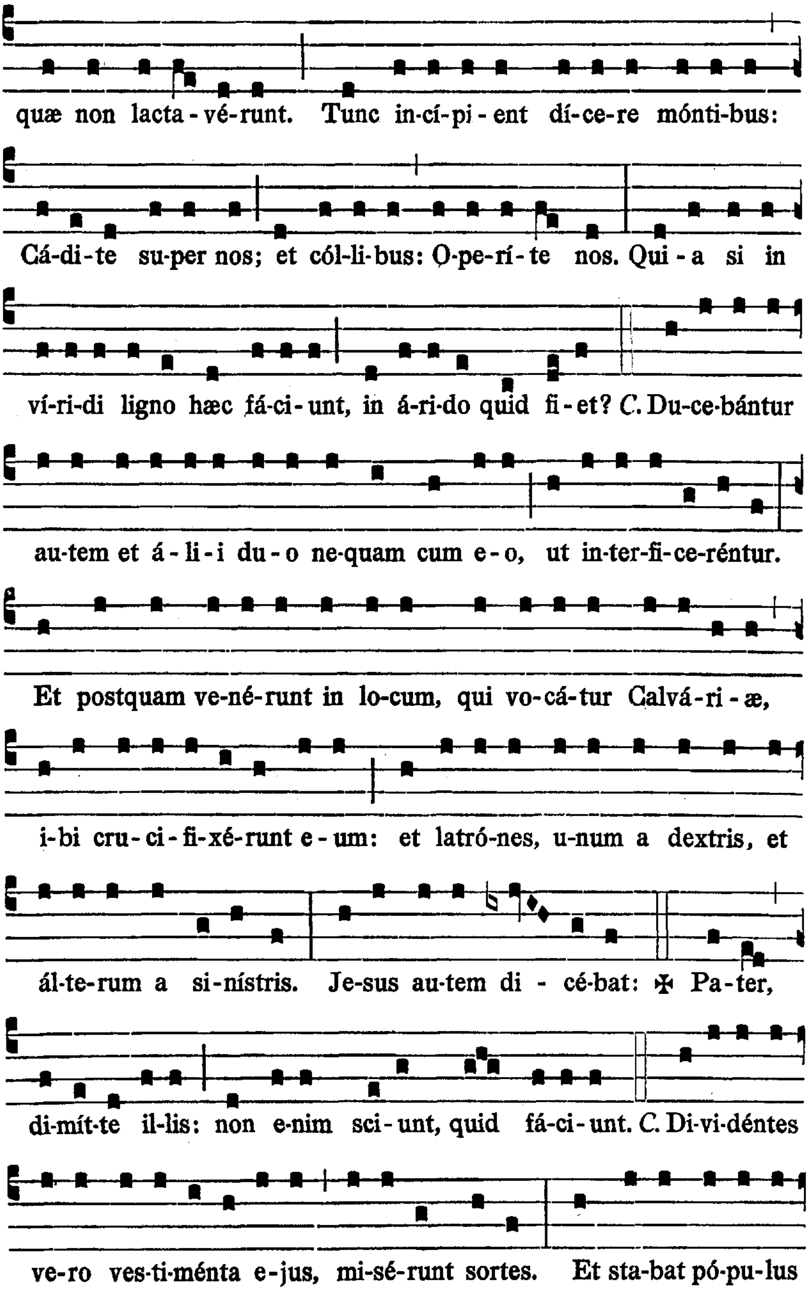

di-céntes: S. Cómmo-vet pó-pu-lum, do-cens per u-ni-vérsam
Ju-dǽ-am, incí-pi-ens a Ga-li-lǽ-a usque huc. C. Pi-lá-tus
autem áudi-ens Ga-li-lǽ-am, in-terrogá-vit, si ho-mo Ga-li-lǽ-us
esset. Et ut cognó-vit, quod de He-ró-dis po-testá-te esset,
re-mí-sit e-um ad He-ró-dem, qui et ipse Je-ro-só-ly-mis e-rat
il-lis di-é-bus. He-ró-des au-tem vi-so Je-su ga-ví-sus est
valde. E-rat e-nim cú-pi-ens ex multo témpo-re vi-dé-re e-um,
e-o quod audí-e-rat mul-ta de e-o, et spe-rá-bat sig-num
á-liquod vi-dé-re ab e-o fí-e-ri. Interrogábat au-tem e-um

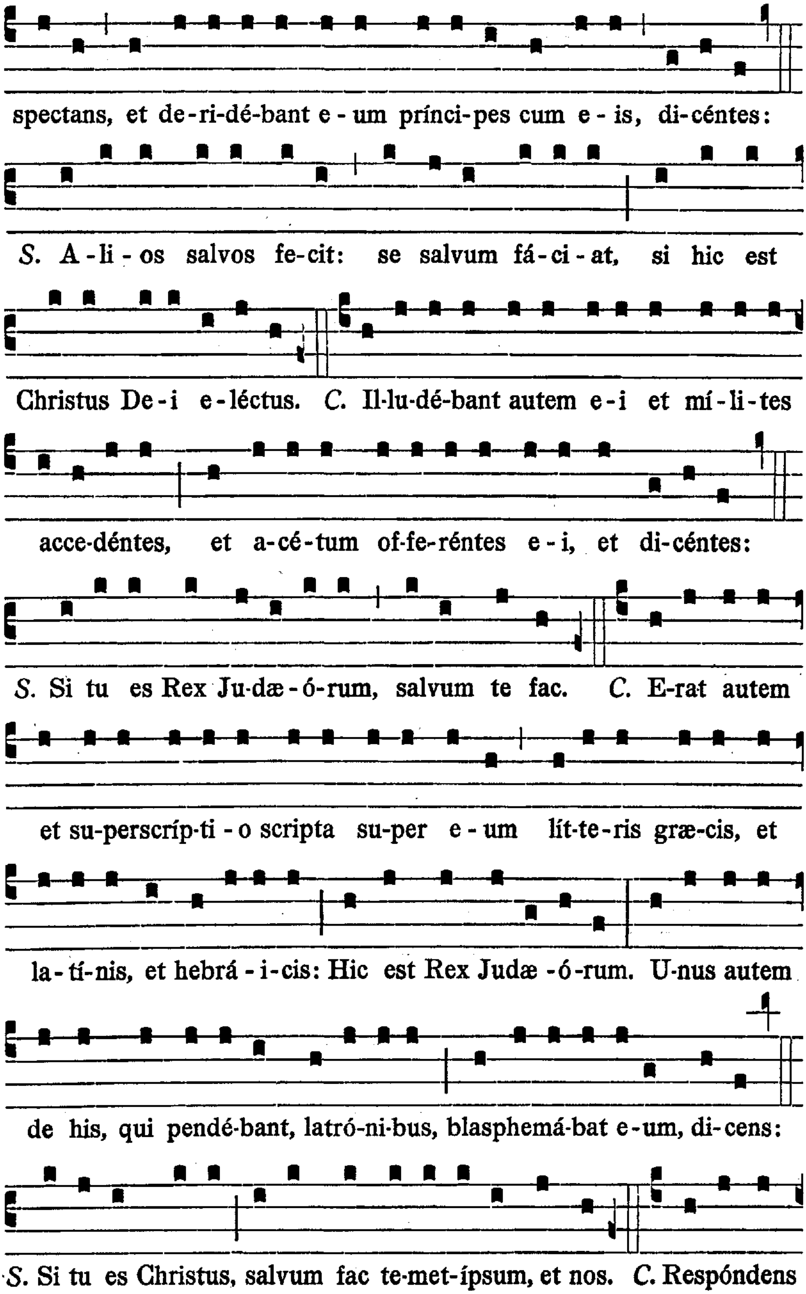

mul-tis sermó-ni-bus. At ipse ni-hil il-li re-spon-dé-bat.
Sta-bant autem prínci-pes sa-cerdó-tum et scri-bæ constánter
accu-sántes e-um, Spre-vit au-tem il-lum He-ró-des cum
ex-ér-ci-tu su-o: et il-lú-sit indú-tum veste alba, et re-mí-sit
ad Pi-lá-tum. Et fac-ti sunt a-mí-ci He-ró-des et Pi-lá-tus
in ipsa di-e: nam ánte-a in-i-mí-ci e-rant ad ín-vi-cem.
Pi-lá-tus autem, convo-cá-tis princí-pi-bus sa-cerdó-tum et
ma-gistrá-ti-bus et ple-be, di-xit ad il-los: S. Obtu-lís-tis mi-hi
hunc hó-mi-nem, qua-si a-verténtem pó-pu-lum, et ecce, e-go

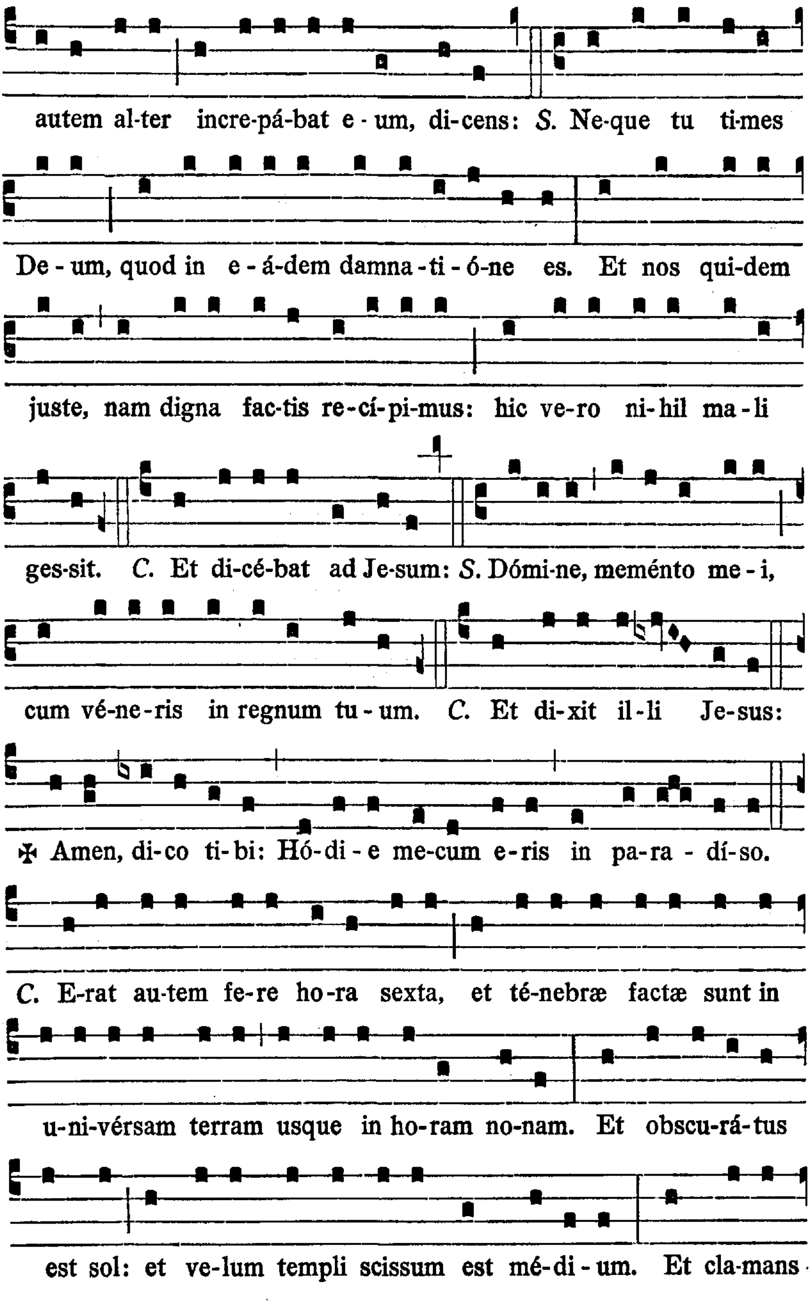

co-ram vo-bis in-térro-gans, nul-lam causam invé-ni in hó-mi-ne
is-to ex his, in qui-bus e-um accu-sá-tis. Sed neque He-ró-des:
nam re-mí-si vos ad il-lum, et ecce, ni-hil dignum morte
actum est e-i. Emendá-tum ergo illum di-mít-tam. C. Ne-césse
autem ha-bé-bat di-mít-te-re e-is per di-em fes-tum, u-num.
Exclamá-vit autem si-mul u-ni-vérsa turba, di-cens: S. Tolle hunc,
et di-mít-te no-bis Bar-áb-bam. C. Qui e-rat propter se-di-ti-
ó-nem quandam factam in ci-vi-tá-te et ho-mi-cí-di-um missus
in cárce-rem. I-te-rum autem Pi-lá-tus lo-cú-tus est ad e-os,
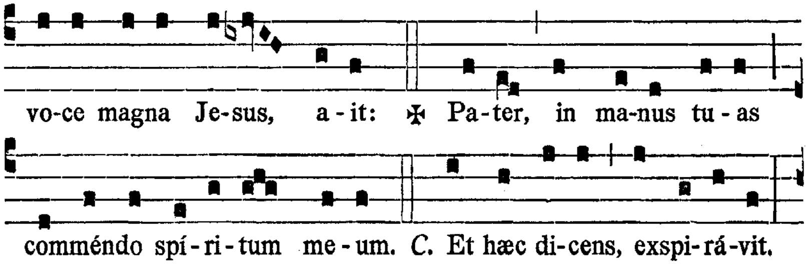

vo-lens di-mít-te-re Je-sum. At il-li succla-má-bant, di-céntes:
S. Cru-ci-fí-ge, cru-ci-fí-ge e-um. C. Il-le au-tem térti-o
di-xit ad il-los: S. Quid e-nim ma-li fe-cit is-te? Nul-lam
causam mor-tis invé-ni-o in e-o: corrí-pi-am ergo il-lum,
et di-mít-tam. C. At il-li in-stá-bant vó-ci-bus mag-nis,
postu-lántes, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Et inva-lescé-bant vo-ces
e-ó-rum. Et Pi-lá-tus adju-di-cá-vit fí-e-ri pe-ti-ti-ó-nem
e-ó-rum. Di-mí-sit au-tem il-lis e-um, qui propter homi-cí-di-um
et se-di-ti-ó-nem missus fú-e-rat in cárce-rem, quem pe-té-bant:

Je-sum ve-ro trá-di-dit vo-luntá-ti e-ó-rum. Et cum dú-ce-rent
e-um, apprehendé-runt Si-mó-nem quendam Cy-re-nénsem, ve-ni-
éntem de vil-la: et impo-su-é-runt il-li cru-cem portá-re post
Je-sum. Seque-bá-tur au-tem il-lum mul-ta turba pó-pu-li et
mu-lí-e-rum, quæ plangé-bant et lamenta-bántur e-um. Convérsus
autem ad il-las Je-sus di-xit: ✠ Fí-li-æ Je-rú-sa-lem, no-lí-te
fle-re su-per me, sed su-per vos ipsas fle-te et su-per fí-li-os
ves-tros. Quó-ni-am ecce vé-ni-ent di-es, in qui-bus di-cent:
Be-á-tæ sté-ri-les et ventres, qui non ge-nu-é-runt, et ú-be-ra

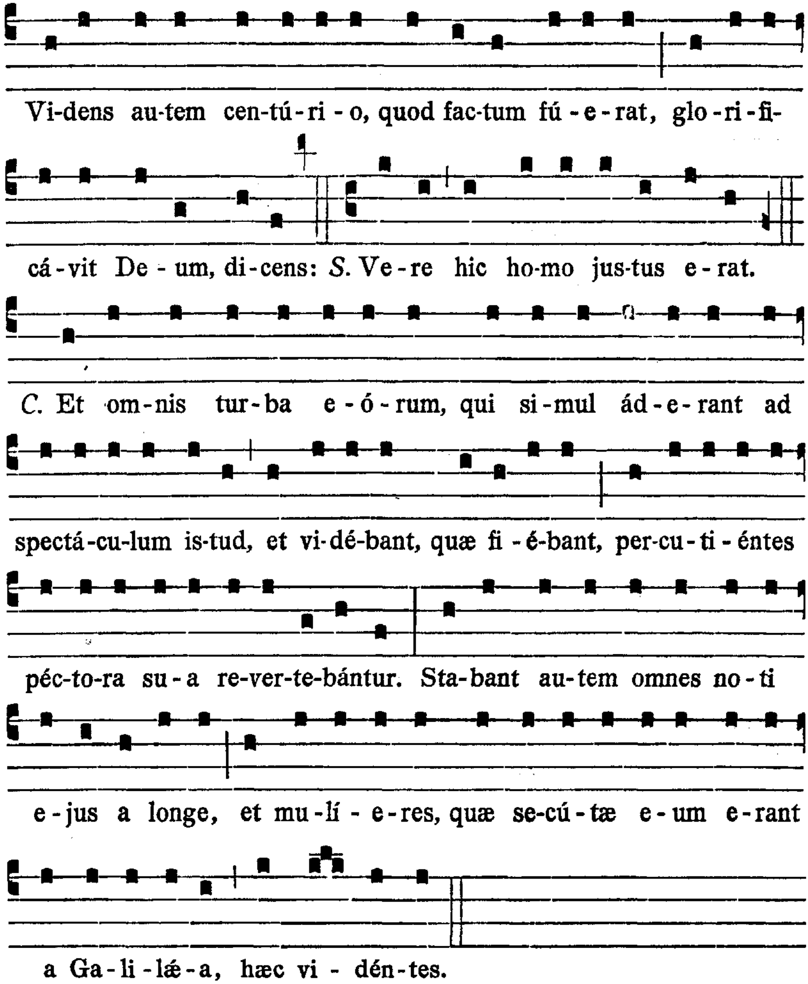

quæ non lacta - vé-runt. Tunc in-cí-pi - ent dí-ce-re mónti-bus:
Cá-di-te su-per nos; et cól-li-bus: O-pe-rí-te nos. Qui - a si in
ví-ri-di ligno hæc fá-ci-unt, in á-ri-do quid fi-et? C. Du-ce-bántur
au-tem et á - li - i du - o ne-quam cum e - o, ut in-ter-fi-ce-réntur.
Et postquam ve-né-runt in lo-cum, qui vo-cá-tur Calvá-ri - æ,
i-bi cru-ci-fi-xé-runt e - um: et latró-nes, u-num a dextris, et
ál-te-rum a si-nístris. Je-sus au-tem di - cé-bat: ✠ Pa-ter,
di-mít-te il-lis: non e-nim sci-unt, quid fá-ci-unt. C. Di-vi-déntes
ve-ro ves-ti-ménta e-jus, mi-sé-runt sortes. Et sta-bat pó-pu-lus

spectans, et de-ri-dé-bant e - um prínci-pes cum e - is, di-céntes:
S. A - li - os salvos fe-cit: se salvum fá - ci - at, si hic est
Christus De - i e - léctus. C. Il-lu-dé-bant autem e - i et mí - li - tes
acce-déntes, et a - cé - tum of-fe-réntes e - i, et di-céntes:
S. Si tu es Rex Ju-dæ - ó-rum, salvum te fac. C. E-rat autem
et su-perscríp-ti - o scripta su-per e - um lít-te - ris græ-cis, et
la - tí-nis, et hebrá - i-cis: Hic est Rex Judæ - ó -rum. U-nus autem
de his, qui pendé-bant, latró-ni-bus, blasphemá-bat e-um, di-cens:
S. Si tu es Christus, salvum fac te-met-ípsum, et nos. C. Respóndens

autem al-ter incre-pá-bat e - um, di-cens: *S.* Ne-que tu ti-mes
De - um, quod in e - á-dem damna - ti - ó-ne es. Et nos qui-dem
juste, nam digna fac-tis re-cí-pi-mus: hic ve-ro ni-hil ma - li
ges-sit. *C.* Et di-cé-bat ad Je-sum: *S.* Dómi-ne, meménto me - i,
cum vé-ne-ris in regnum tu - um. *C.* Et di-xit il - li Je-sus:
✠ Amen, di-co ti-bi: Hó-di - e me-cum e-ris in pa-ra - dí-so.
C. E-rat au-tem fe-re ho-ra sexta, et té-nebræ factæ sunt in
u-ni-vérsam terram usque in ho-ram no-nam. Et obscu-rá-tus
est sol: et ve-lum templi scissum est mé-di - um. Et cla-mans

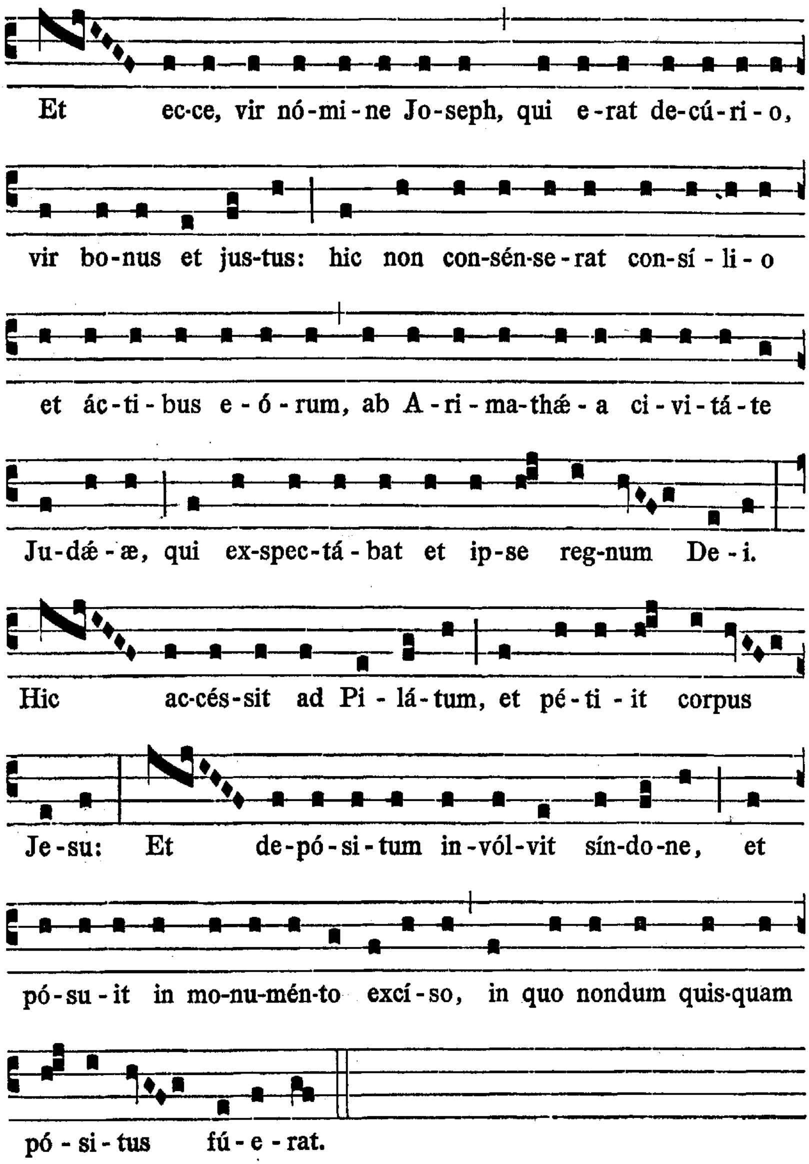

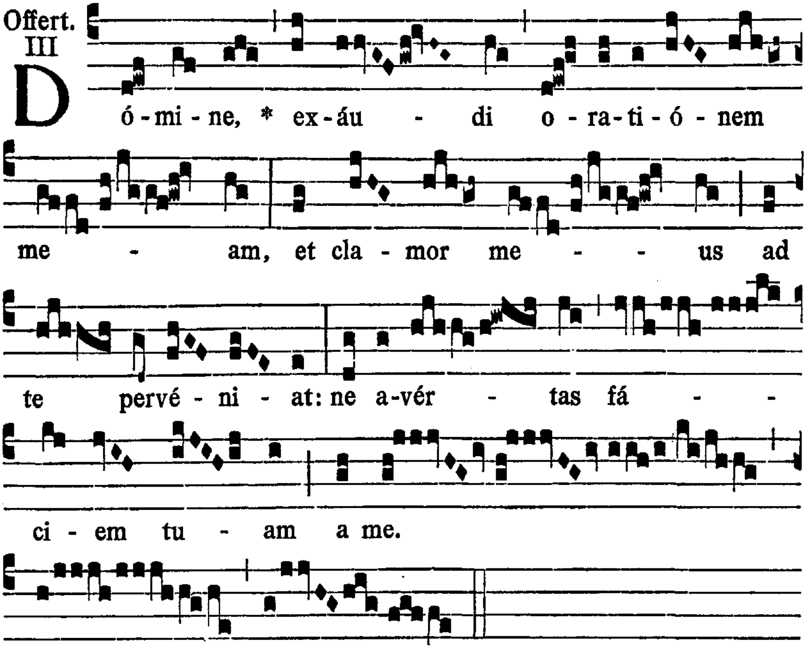
Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica (pag. 70).

Tonus Evangelii, ad libitum.

Secreta

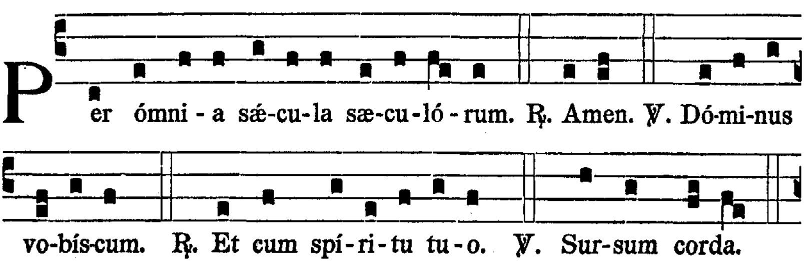
Súscipe, quǽsumus, Dómine, munus oblátum, et dignánter operáre: ut, quod passiónis Fílii tui, Dómini nostri, mystério gérimus, piis afféctibus consequámur. Per eúndem Dóminum.
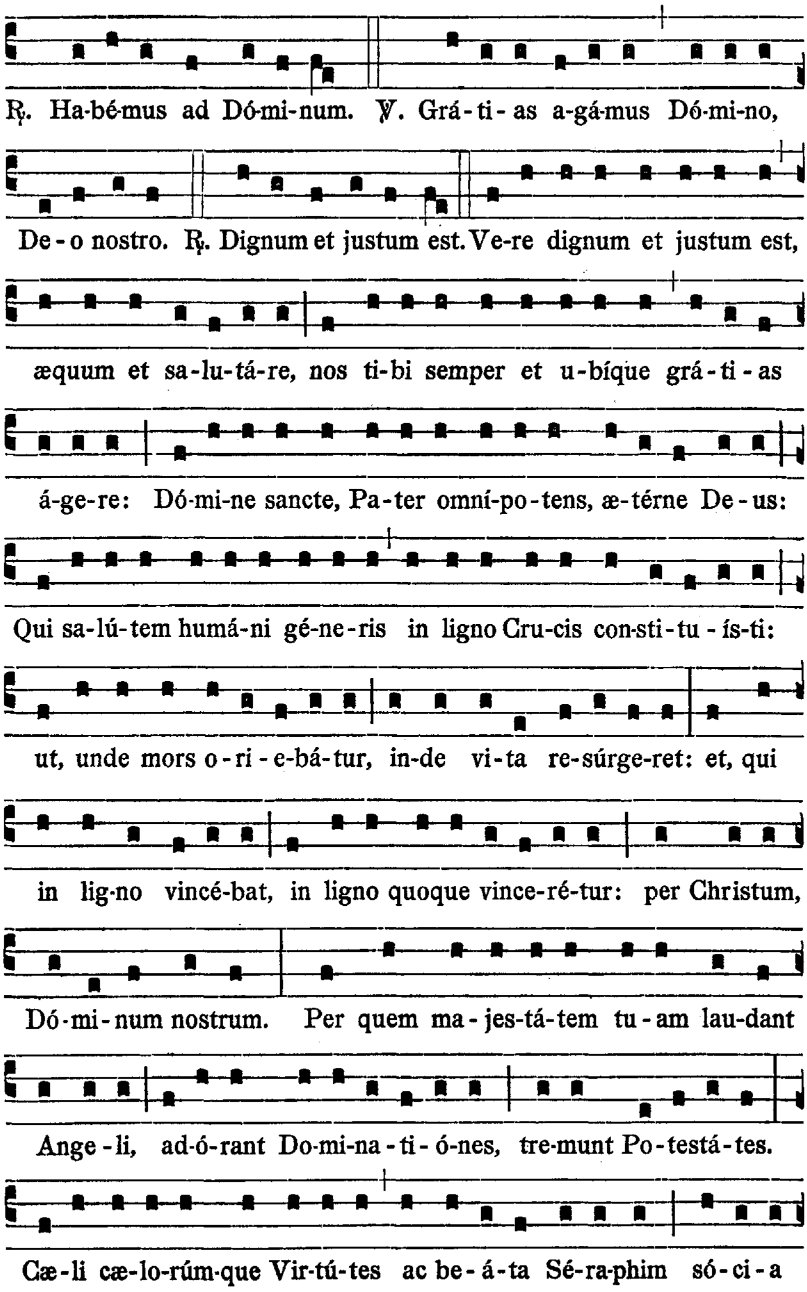
2ª contra persecutores Ecclesiæ *Secreta*
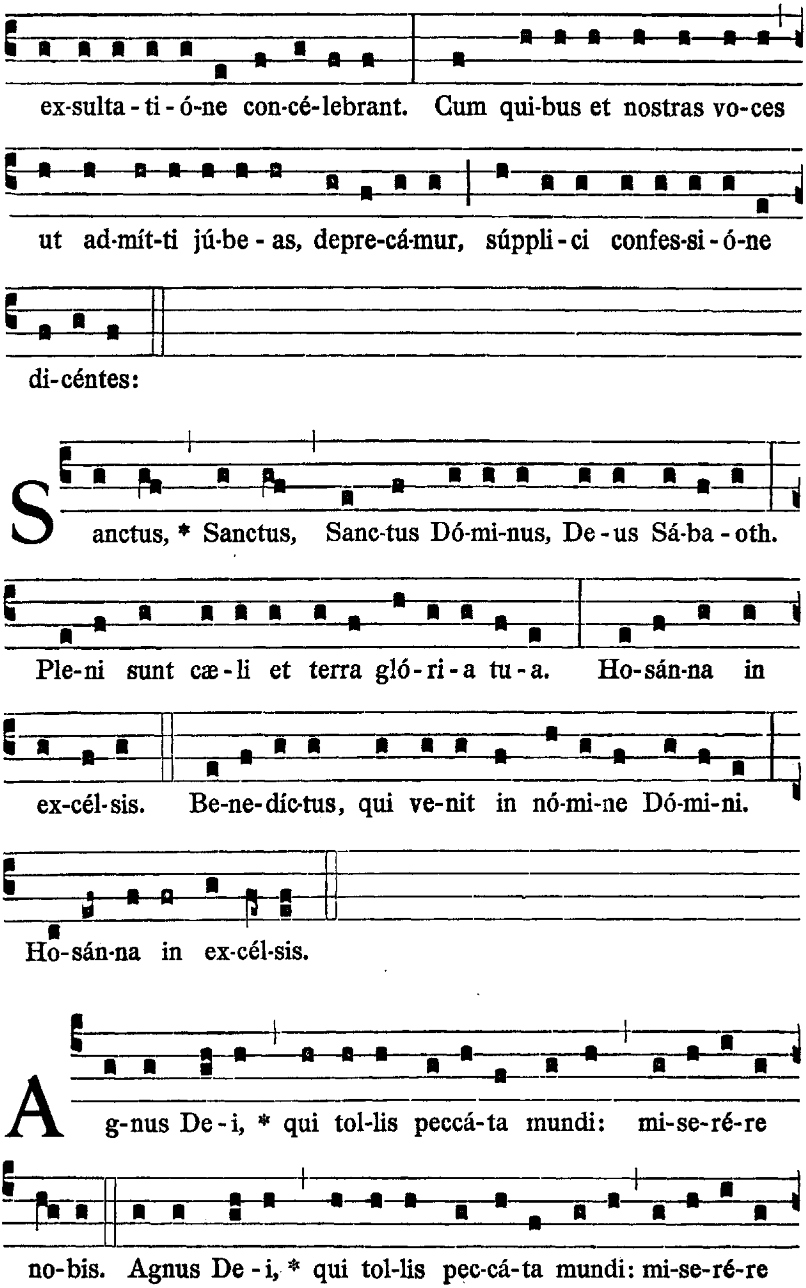
Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum.

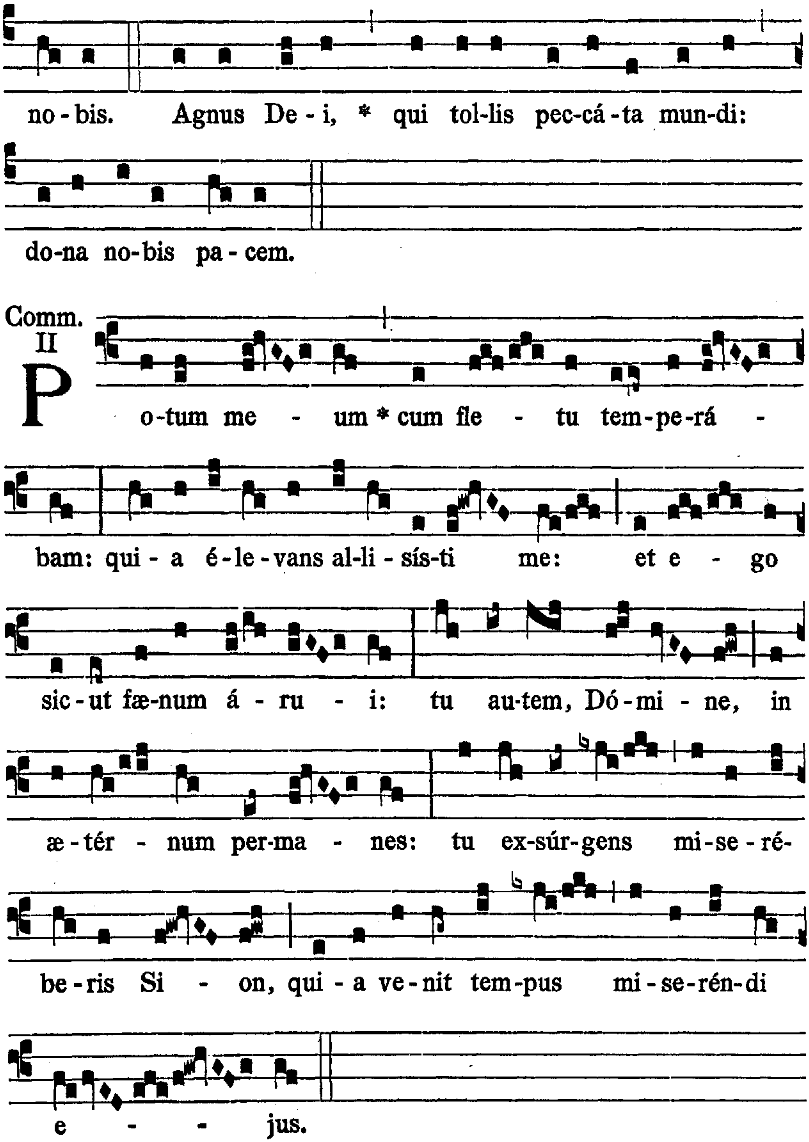
Vel 2ª pro Papa *Secreta*

Oblátis, quǽsumus, Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum.

℟. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. ℣. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no,
De-o nostro. ℟. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,
æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et u-bíque grá-ti-as
á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us:
Qui sa-lú-tem humá-ni gé-ne-ris in ligno Cru-cis con-sti-tu-ís-ti:
ut, unde mors o-ri-e-bá-tur, in-de vi-ta re-súrge-ret: et, qui
in lig-no vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur: per Christum,
Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-jes-tá-tem tu-am lau-dant
Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti-ó-nes, tre-munt Po-testá-tes.
Cæ-li cæ-lo-rúm-que Vir-tú-tes ac be-á-ta Sé-ra-phim só-ci-a

ex-sulta-ti-ó-ne con-cé-lebrant. Cum qui-bus et nostras vo-ces
ut ad-mít-ti jú-be-as, depre-cá-mur, súppli-ci confes-si-ó-ne
di-céntes:
Sanctus, * Sanctus, Sanc-tus Dó-mi-nus, De-us Sá-ba-oth.
Ple-ni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu-a. Ho-sán-na in
ex-cél-sis. Be-ne-díc-tus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni.
Ho-sán-na in ex-cél-sis.
Agnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re
no-bis. Agnus De-i, * qui tol-lis pec-cá-ta mundi: mi-se-ré-re

Postcommunio

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus: † ut, per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, * vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúndem Dóminum.

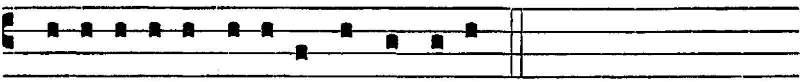
2ª contra persecutores Ecclesiæ *Postcommunio*

Quǽsumus, Dómine, Deus noster: † ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, * humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa *Postcommunio*

Hæc nos, quǽsumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: † et fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; * una cum commísso sibi grege, salvet semper et múniat. Per Dóminum.

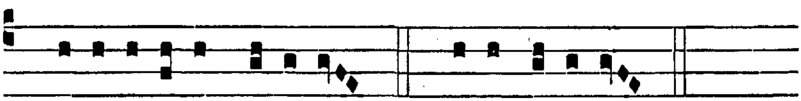
Deinde Sacerdos absolute dicit Orémus. *Et Diaconus versus ad populum, junctis manibus, dicit:*

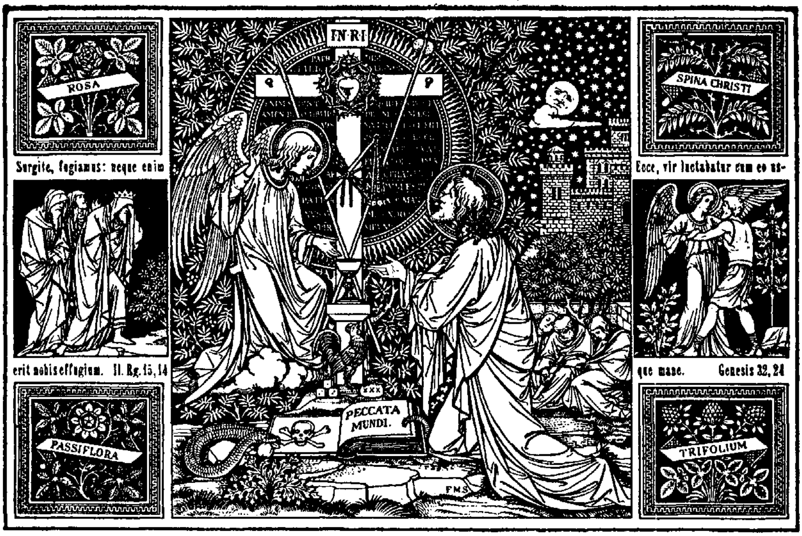
Hu-mi-li-á-te cá-pi-ta ves-tra De-o.

Oratio

Réspice, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, * pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et Crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit.

℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. ℟. De-o grá-ti-as.

FERIA V IN CENA DOMINI

Duplex I classis

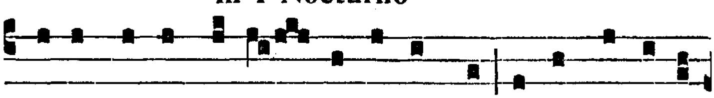
AD MATUTINUM

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave María *et* Credo, *et omnibus aliis prætermissis, Matutinum absolute incipitur ab Antiphona primi Psalmi: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante Altare.*

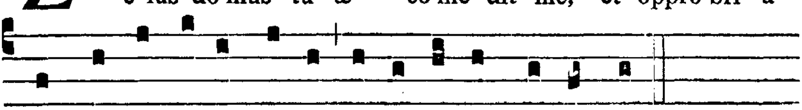
Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum et in Responsoriis omittitur Glória Patri. *In Officio cantato ultimi versiculi Psalmorum et Canticorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali Antiphonæ convenienti. In Officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cujusque Psalmi, Cantici et cujusque divisionis: item etiam in fine Psalmi* Miserére, *qui post Horas voce submissa recitatur. — Oratio* Réspice *dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in Psalmis.*

In I Nocturno

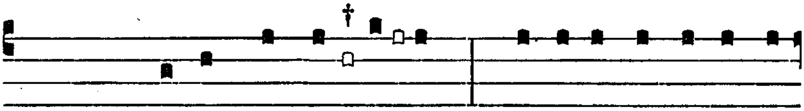
1. Ant. VIII c

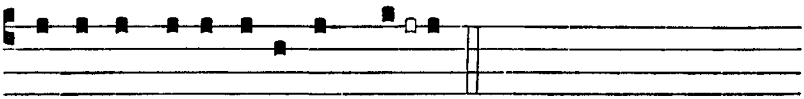
Z e-lus do-mus tu-æ * co-mé-dit me, et oppró-bri-a

ex-pro-brán-ti - um ti-bi ce-ci-dé-runt su-per me.

Ps. 68 Sal-vum me fac, De - us: * quó-ni - am in-tra-vé - runt

aquæ usque ad á-ni-mam me - am.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

3. Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

5. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

7. Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

8. Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

9. Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

10. Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

11. Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

12. Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

13. Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

14. Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

15. Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

16. Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

17. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

18. Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

19. Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

20. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

21. Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

22. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

23. Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

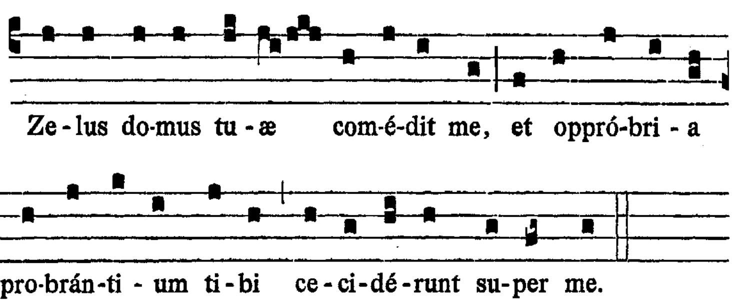
24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

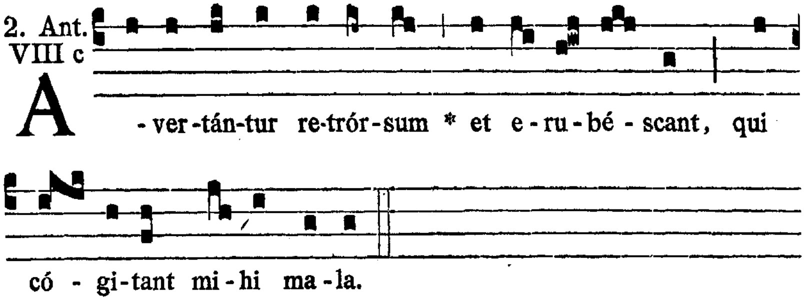
26. Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

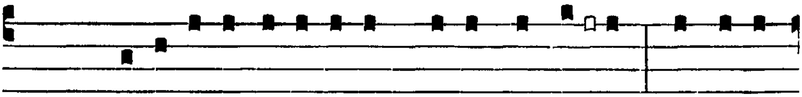
27. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.
28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.
29. Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
30. Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.
31. Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.
33. Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.
34. Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.
35. Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:
36. Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.
37. Vídeant páuperes et læténtur: * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra.
38. Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.
39. Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.
40. Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.
41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.
42. Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Antiphona

2. Ant. VIII c

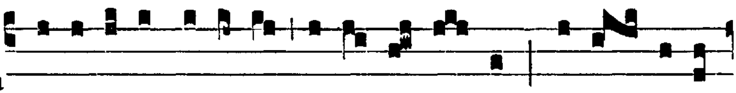
Ps. 69 De - us, in ad-ju-tó-ri - um me - um in - tén-de * Dó - mi-ne,

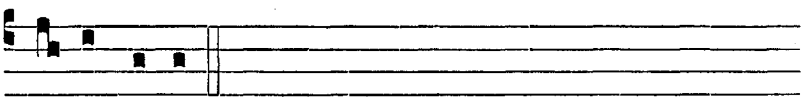
ad ad - ju - ván-dum me fes - tí - na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
3. Avertántur retrórsum et erubéscant, * qui volunt mihi mala.
4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
6. Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.
7. Adjútor meus et liberátor es tu: * Dómine, ne moréris.

Antiphona

A-ver-tántur retrórsum et e - ru - bés - cant, qui có - gi - tant

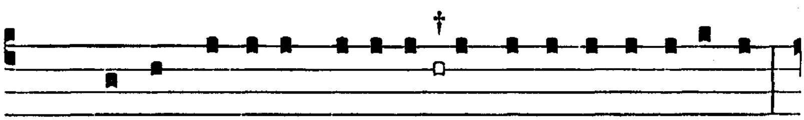

mi - hi ma - la.

3. Ant. VIII c

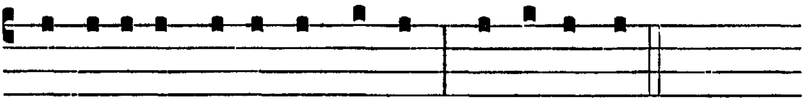
D e - us me - us, * é - ri - pe me de ma - nu pec-ca-tó - ris.

Ps. 70 In te, Dó-mi-ne, spe - rá-vi, non confúndar in æ - térnum: *

in jus-tí - ti - a tu - a lí - be - ra me et é - ri - pe me.

2. In-clí-na ad me au-rem tu - am, * et sal-va me.

3. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

4. Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

5. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

6. Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

7. In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

8. In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

9. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

10. Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

11. Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

12. Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

13. Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

14. Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

15. Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

16. Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

17. Quóniam non cognóvi litteratúram, † introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

18. Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

19. Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

20. Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

21. Poténtiam tuam et justítiam tuam, Deus, † usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

22. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me:

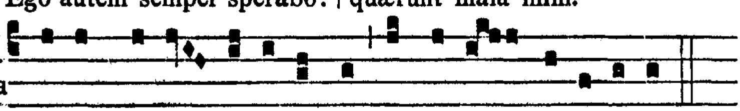
23. Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

24. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

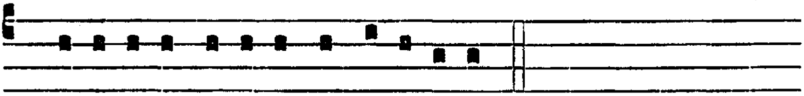
25. Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

26. Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

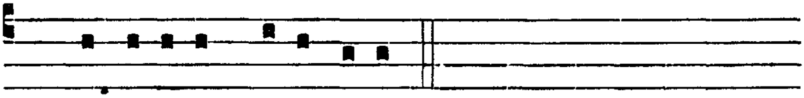
Antiphona

De - us, me - us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

℣. A-vertántur retrórsum et e-ru-béscant.

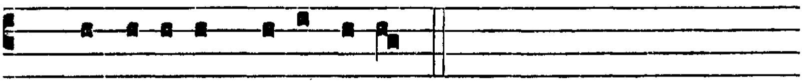

℟. Qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

Vel juxta recentiorem usum:

℣. A-vertántur retrórsum et e-ru-béscant.

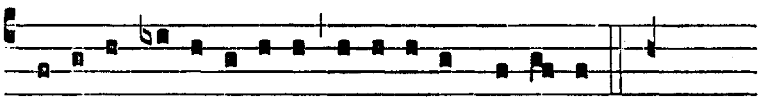

℟. Qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

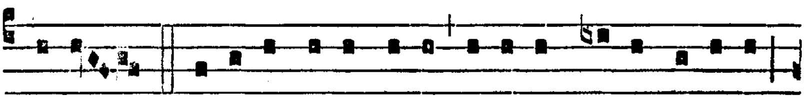
Hoc triduo, post Versiculos Nocturnorum, dicitur secreto Pater noster, *nec pronuntiatur* Et ne nos, *nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones. In fine Lectionum non dicitur* Tu autem, *sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.*

Lectio I

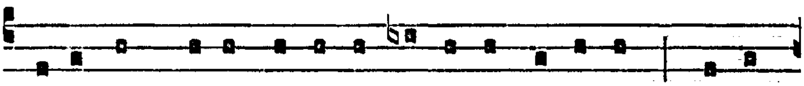
Cap. 1, 1-14

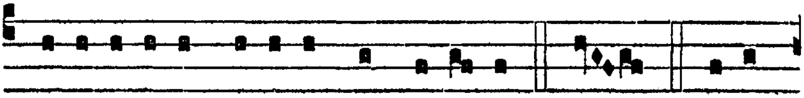
In-ci-pit Lamentá-ti-o Je-re-mí-æ Prophé-tæ.
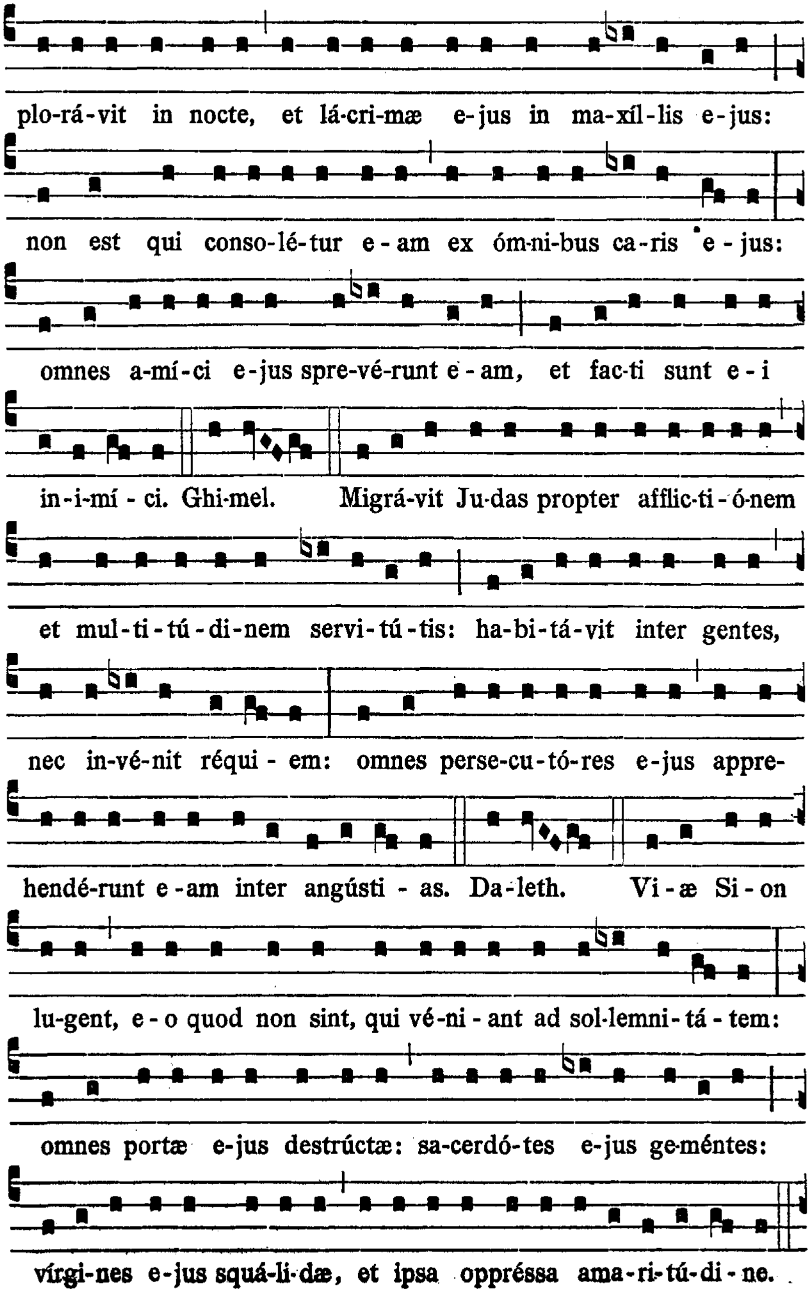

A-leph. Quómo-do se-det so-la cí-vi-tas ple-na pó-pu-lo:

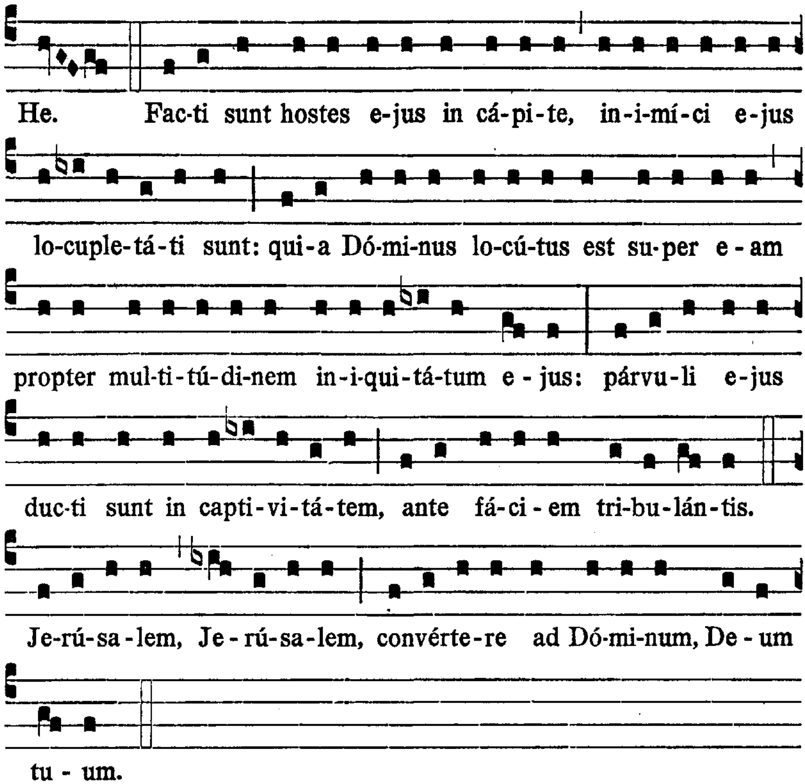

facta est qua-si ví-du-a dó-mi-na Gén-ti-um: prin-ceps

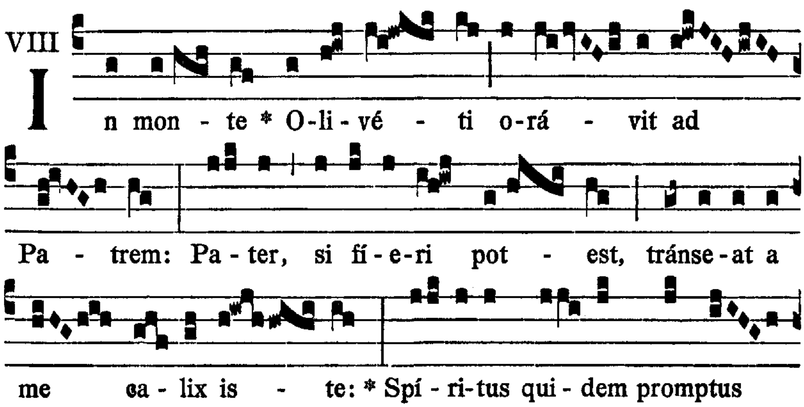
pro-vin-ci-á-rum facta est sub tri-bú-to. Beth. Plo-rans

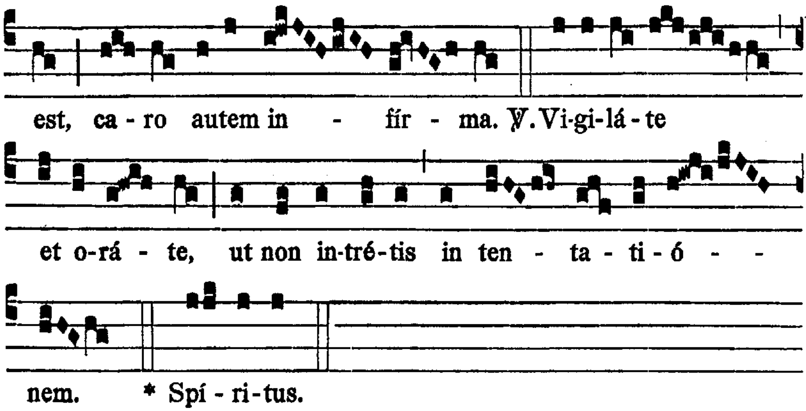

plo-rá-vit in nocte, et lá-cri-mæ e-jus in ma-xíl-lis e-jus:
non est qui conso-lé-tur e-am ex óm-ni-bus ca-ris e-jus:
omnes a-mí-ci e-jus spre-vé-runt e-am, et fac-ti sunt e-i
in-i-mí-ci. Ghi-mel. Migrá-vit Ju-das propter afflic-ti-ó-nem
et mul-ti-tú-di-nem servi-tú-tis: ha-bi-tá-vit inter gentes,
nec in-vé-nit réqui-em: omnes perse-cu-tó-res e-jus appre-
hendé-runt e-am inter angústi-as. Da-leth. Vi-æ Si-on
lu-gent, e-o quod non sint, qui vé-ni-ant ad sol-lemni-tá-tem:
omnes portæ e-jus destrúctæ: sa-cerdó-tes e-jus geméntes:
vírgi-nes e-jus squá-li-dæ, et ipsa oppréssa ama-ri-tú-di-ne.

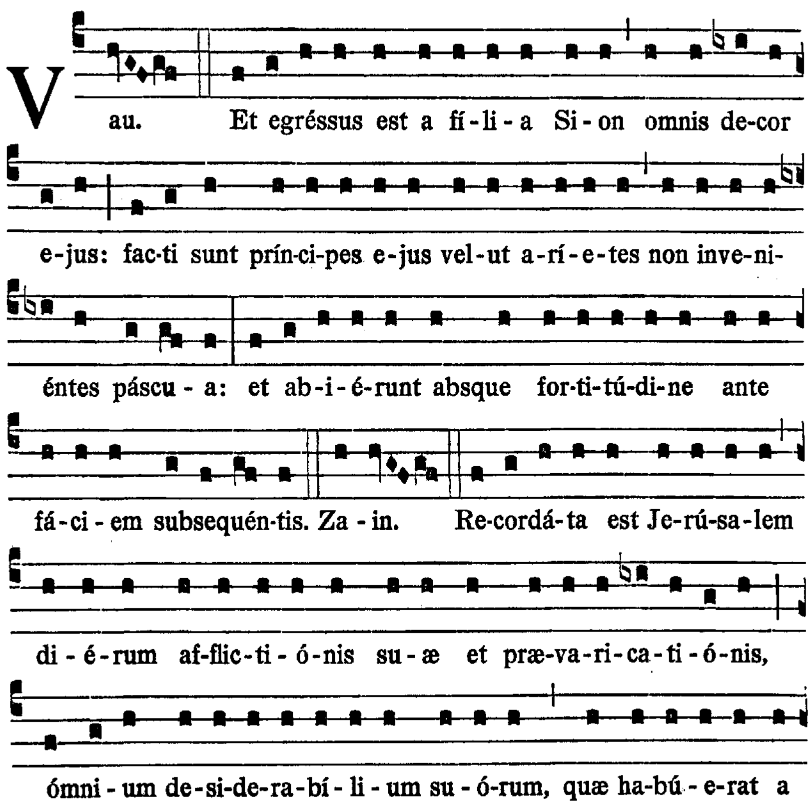
Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.
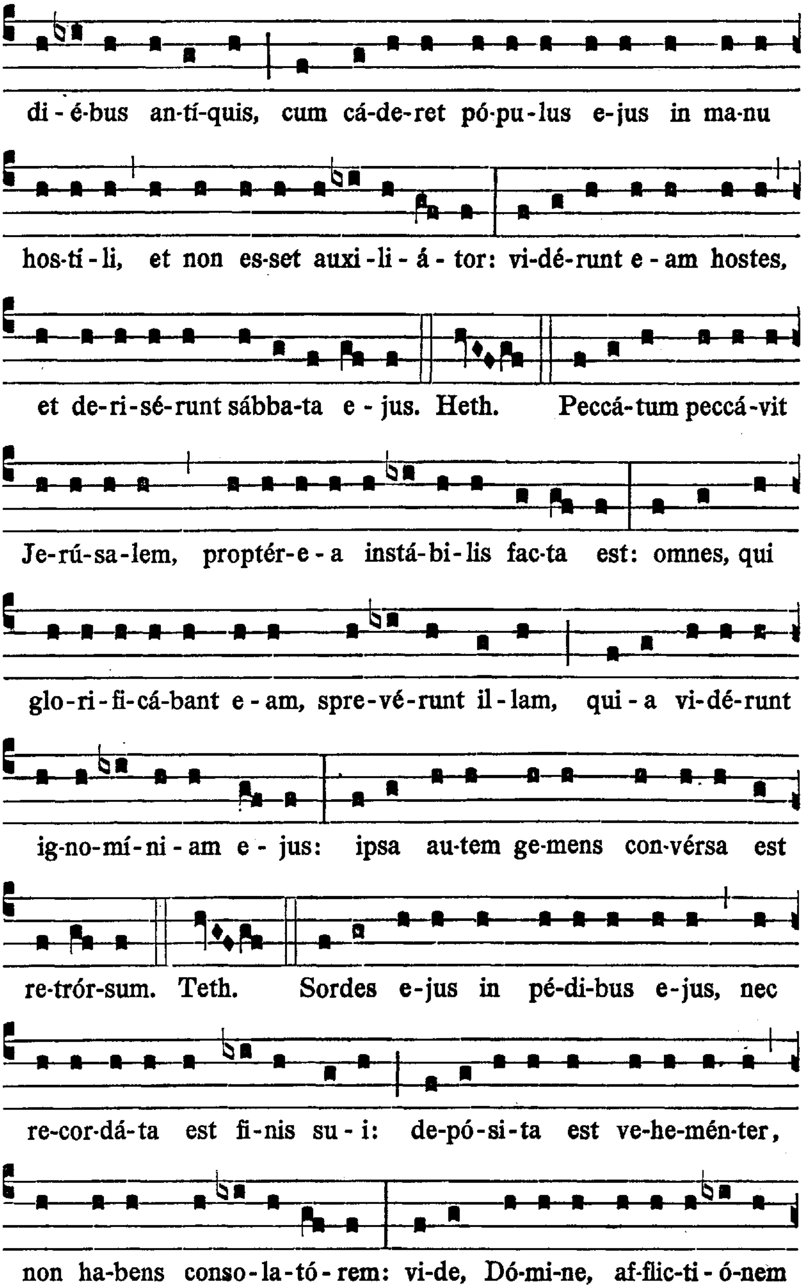
Responsorium I

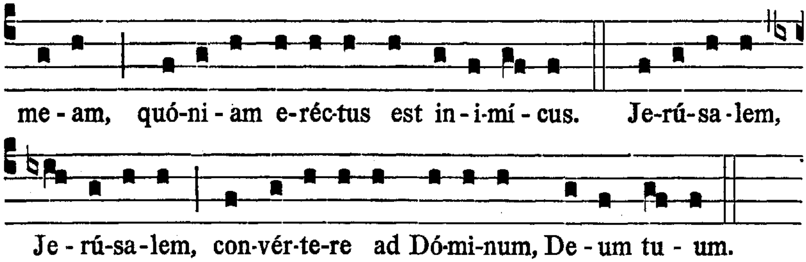

est, ca - ro autem in - fír - ma. ℣. Vi-gi-lá - te
et o-rá - te, ut non in-tré-tis in ten - ta - ti - ó - -
nem. * Spí - ri-tus.

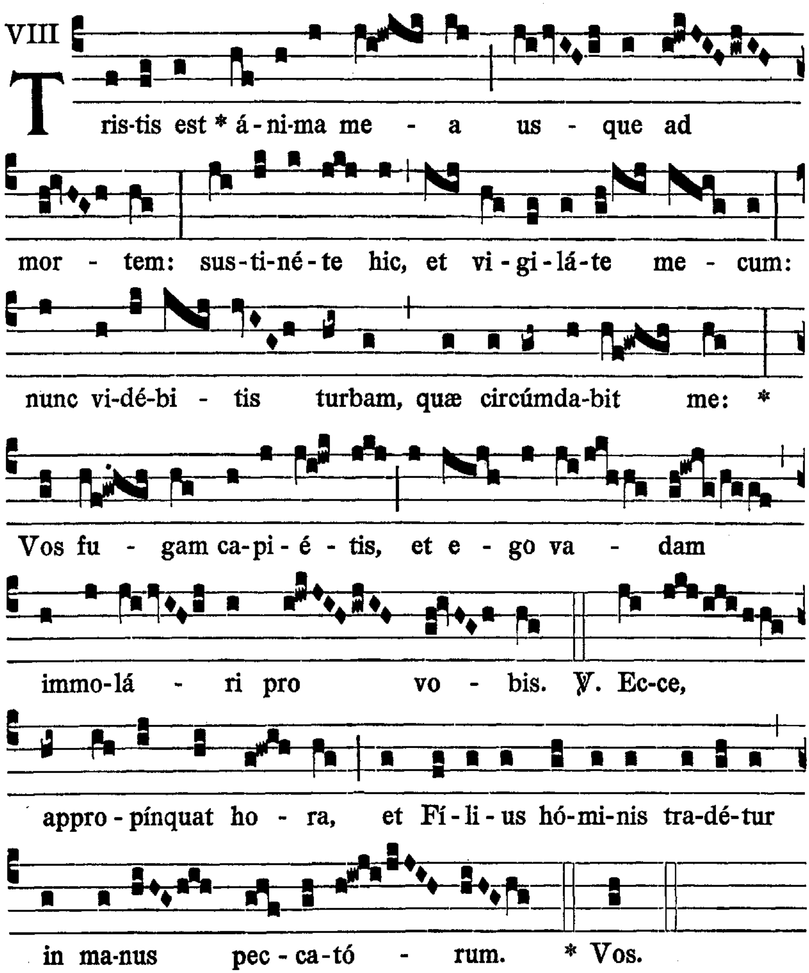
Lectio II

V au. Et egréssus est a fí-li-a Si-on omnis de-cor
e-jus: fac-ti sunt prín-ci-pes e-jus vel-ut a-rí-e-tes non inve-ni-
éntes páscu - a: et ab-i-é-runt absque for-ti-tú-di-ne ante
fá-ci-em subsequén-tis. Za - in. Re-cordá-ta est Je-rú-sa-lem
di - é-rum af-flic-ti-ó-nis su-æ et præ-va-ri-ca-ti-ó-nis,
ómni-um de-si-de-ra-bí-li-um su-ó-rum, quæ ha-bú-e-rat a
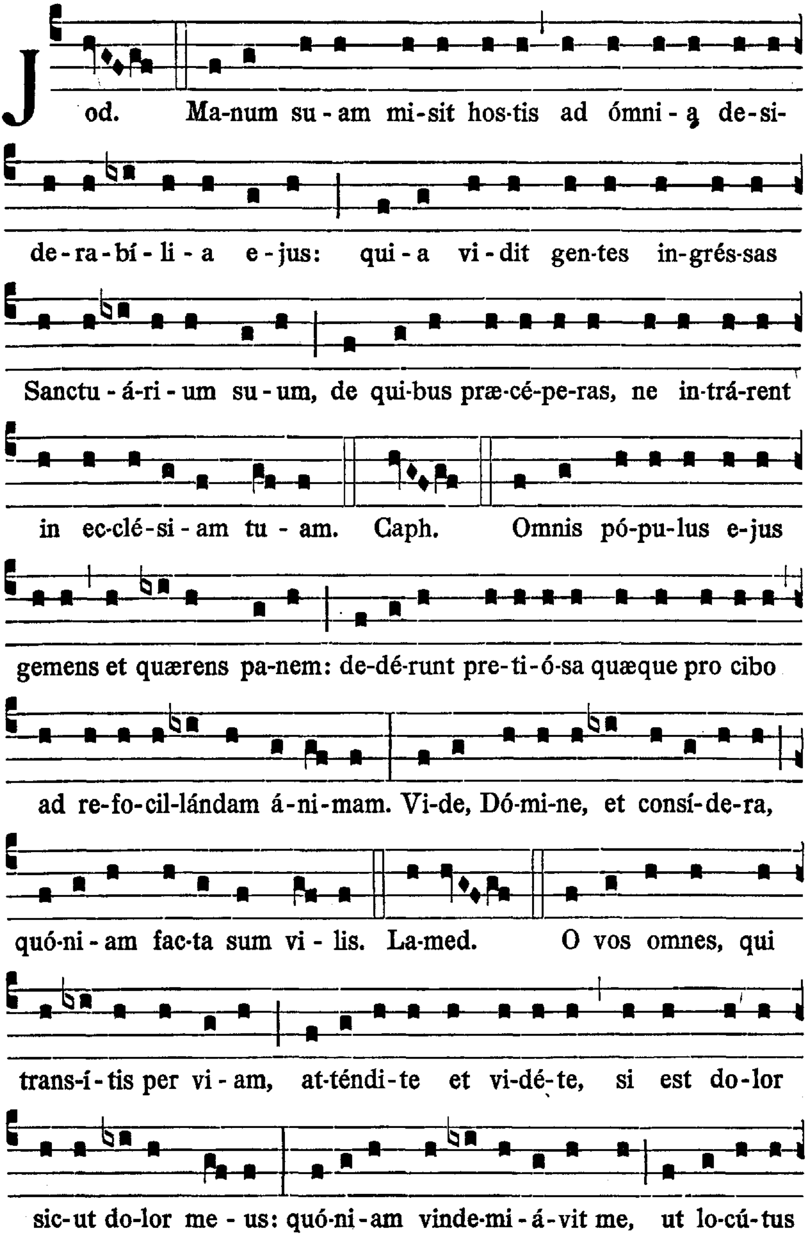

di-é-bus an-tí-quis, cum cá-de-ret pó-pu-lus e-jus in ma-nu
hos-tí-li, et non es-set auxi-li-á-tor: vi-dé-runt e-am hostes,
et de-ri-sé-runt sábba-ta e-jus. Heth. Peccá-tum peccá-vit
Je-rú-sa-lem, propté-re-a instá-bi-lis fac-ta est: omnes, qui
glo-ri-fi-cá-bant e-am, spre-vé-runt il-lam, qui-a vi-dé-runt
ig-no-mí-ni-am e-jus: ipsa au-tem ge-mens con-vérsa est
re-trór-sum. Teth. Sordes e-jus in pé-di-bus e-jus, nec
re-cor-dá-ta est fi-nis su-i: de-pó-si-ta est ve-he-mén-ter,
non ha-bens conso-la-tó-rem: vi-de, Dó-mi-ne, af-flic-ti-ó-nem
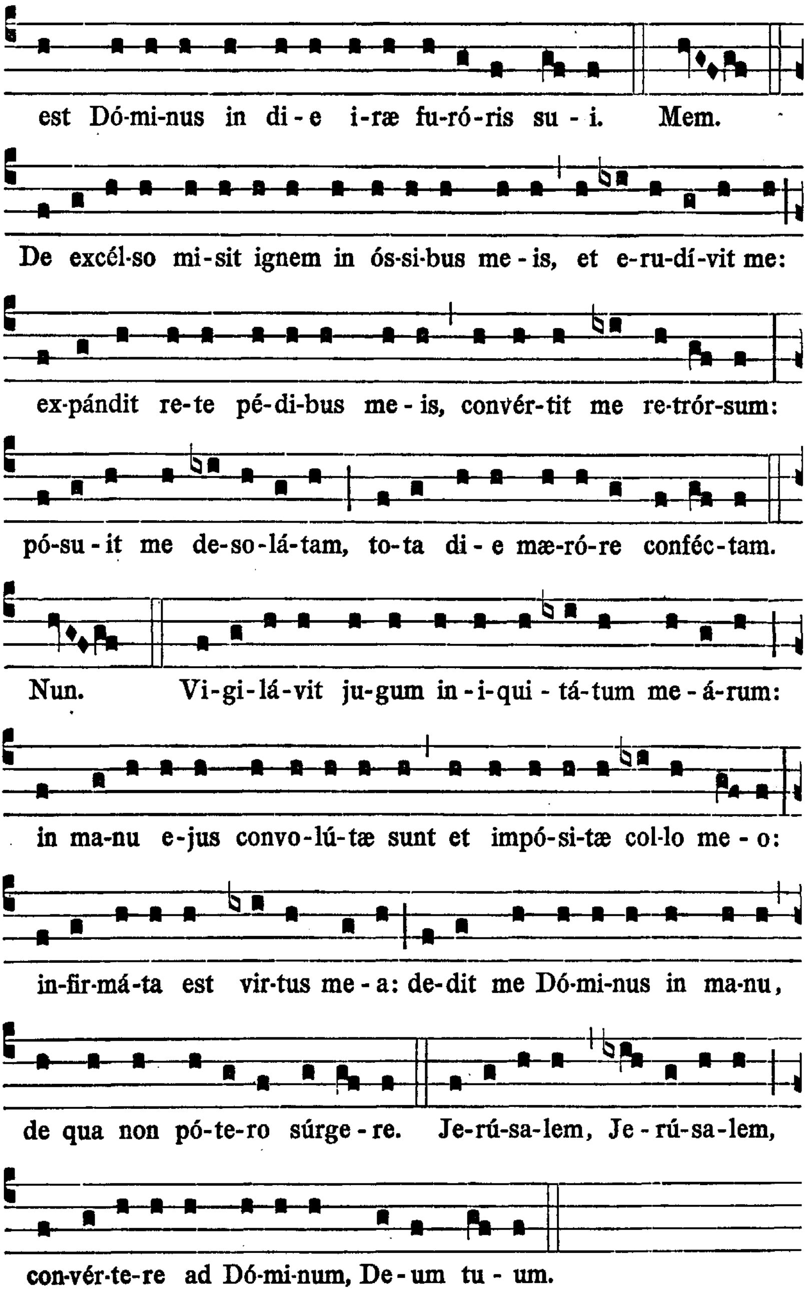

Responsorium II

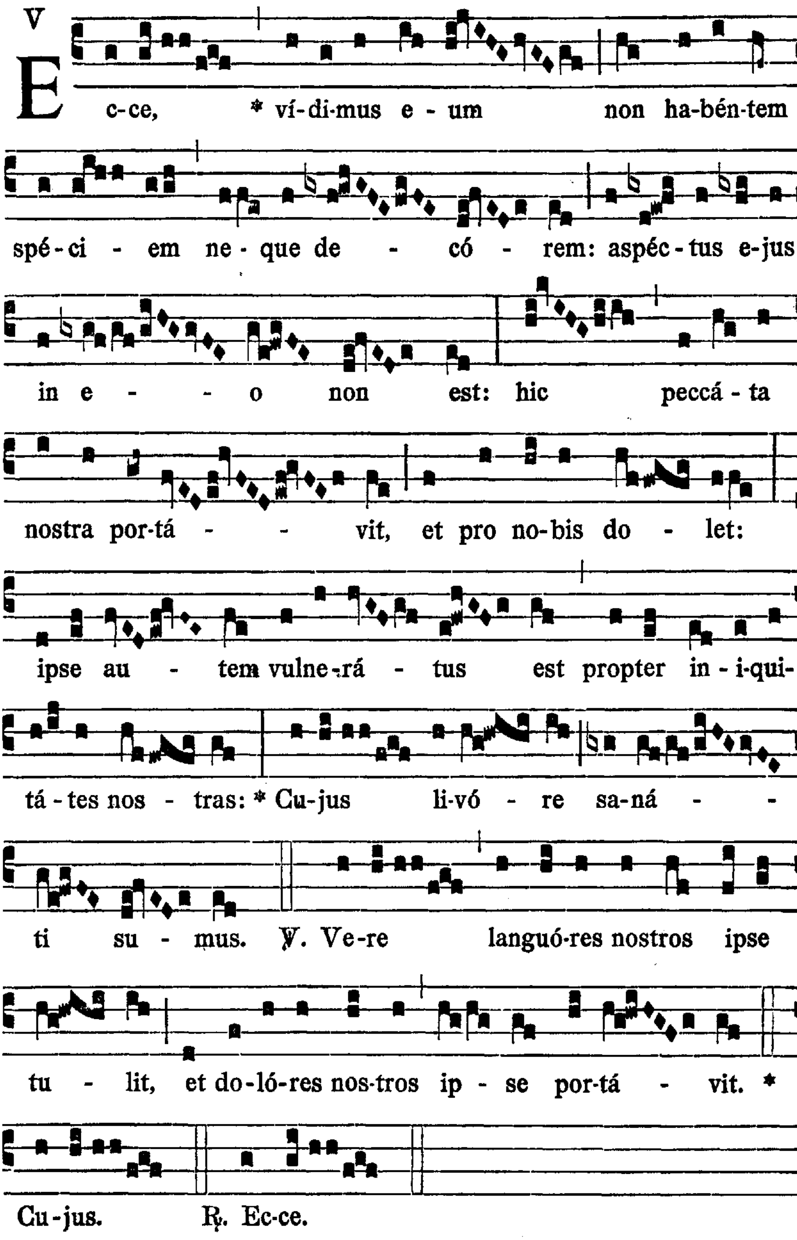

Lectio III

Jod. Ma-num su-am mi-sit hos-tis ad ómni-a de-si-
de-ra-bí-li-a e-jus: qui-a vi-dit gen-tes in-grés-sas
Sanctu-á-ri-um su-um, de qui-bus præ-cé-pe-ras, ne in-trá-rent
in ec-clé-si-am tu-am. Caph. Omnis pó-pu-lus e-jus
gemens et quærens pa-nem: de-dé-runt pre-ti-ó-sa quæque pro cibo
ad re-fo-cil-lándam á-ni-mam. Vi-de, Dó-mi-ne, et consí-de-ra,
quó-ni-am fac-ta sum vi-lis. La-med. O vos omnes, qui
trans-í-tis per vi-am, at-téndi-te et vi-dé-te, si est do-lor
sic-ut do-lor me-us: quó-ni-am vinde-mi-á-vit me, ut lo-cú-tus

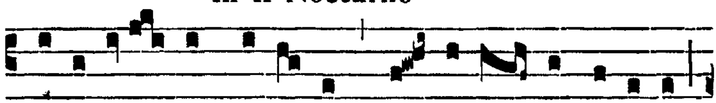

est Dó-mi-nus in di-e i-ræ fu-ró-ris su-i. Mem.
De excél-so mi-sit ignem in ós-si-bus me-is, et e-ru-dí-vit me:
ex-pándit re-te pé-di-bus me-is, convér-tit me re-trór-sum:
pó-su-it me de-so-lá-tam, to-ta di-e mæ-ró-re conféc-tam.
Nun. Vi-gi-lá-vit ju-gum in-i-qui-tá-tum me-á-rum:
in ma-nu e-jus convo-lú-tæ sunt et impó-si-tæ col-lo me-o:
in-fir-má-ta est vir-tus me-a: de-dit me Dó-mi-nus in ma-nu,
de qua non pó-te-ro súrge-re. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem,
con-vér-te-re ad Dó-mi-num, De-um tu-um.

Responsorium III

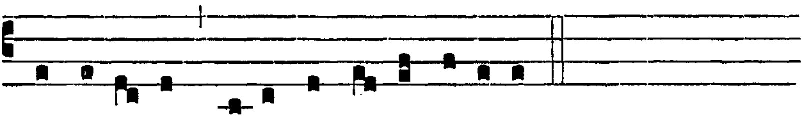

In II Nocturno

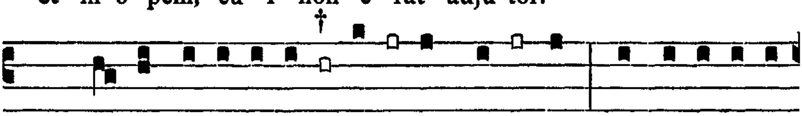
1. Ant. VII c

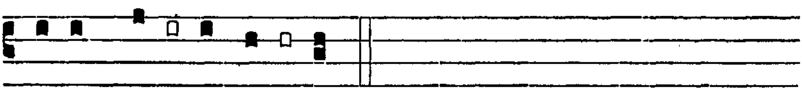
L i-be-rá - vit Dó-mi-nus * páu-pe-rem a po-ténte,

et ín-o-pem, cu-i non e-rat adjú-tor.

Ps. 71 De - us, ju-dí-ci-um tu - um re-gi da: * et jus-tí-ti-am

tu-am fí-li-o re - gis:

2. Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

3. Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

4. Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

6. Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

7. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

8. Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

9. Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

10. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

11. Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

12. Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

13. Parcet páuperi et inopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

17. Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

18. Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.
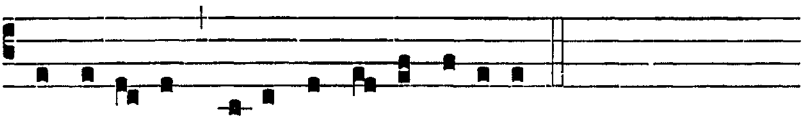
19. Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

20. Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Anti-
phona

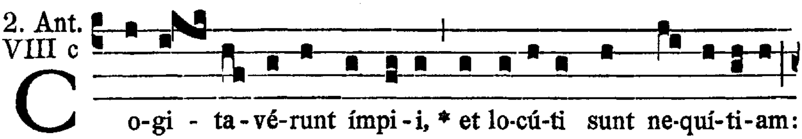

Li-be-rá - vit Dó-mi-nus páu-pe-rem a po-ténte,
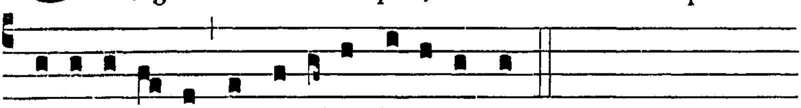

et ín-o-pem, cu-i non e-rat adjú-tor.

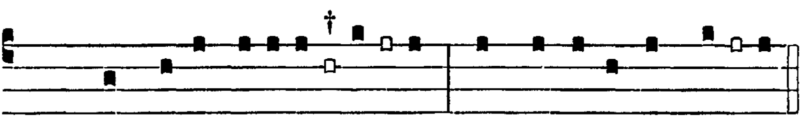
2. Ant.
VIII c

C o-gi - ta-vé-runt ímpi-i, * et lo-cú-ti sunt ne-quí-ti-am:

in-iqui-tá-tem in excélso lo-cú-ti sunt.

Ps.72 Quam bo-nus Isra-el De - us, * his qui recto sunt cor-de!

2. Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

3. Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

4. Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

5. In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

6. Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

8. Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

9. Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

10. Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

11. Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

13. Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

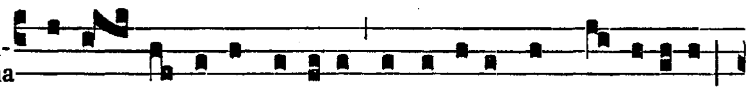
14. Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

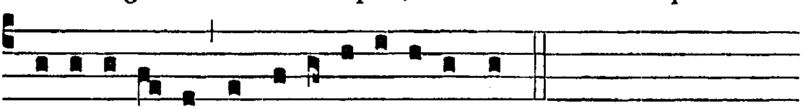
15. Si dicébam: Narrábo sic: * ecce, natiónem filiórum tuórum reprobávi.

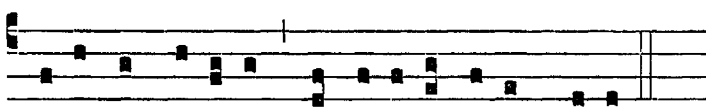
16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

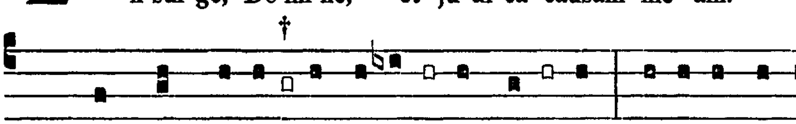
17. Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intéllegam in novíssimis eórum.

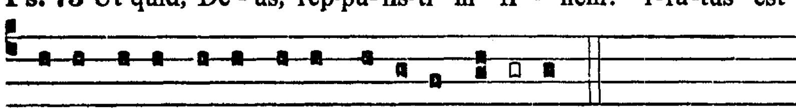
18. Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.
19. Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
20. Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
22. Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.
23. Tenuísti manum déxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.
24. Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?
25. Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
27. Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:
28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Antiphona

3. Ant.
I g
E

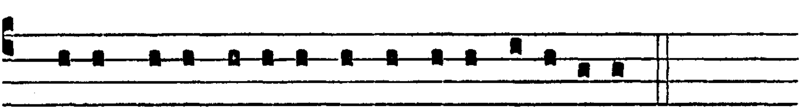
2. Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
3. Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.
4. Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!
5. Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio sollemnitátis tuæ.

6. Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.
8. Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
10. Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.
11. Úsquequo, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
12. Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
13. Deus autem rex noster ante sǽcula: * operátus est salútem in médio terræ.
14. Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.
15. Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.
16. Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.
17. Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.
18. Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.
19. Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
20. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
21. Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.
22. Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.
23. Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Antiphona

Exsúrge, Dó-mi-ne, et jú-di-ca causam me-am.

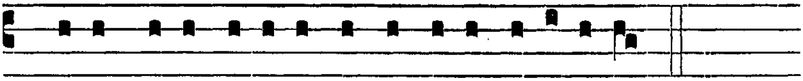

℣. De-us me-us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

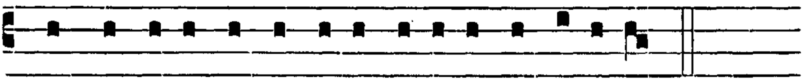

℟. Et de ma-nu contra le-gem a-gén-tis et in-íqui.

Vel:

℣. De - us me - us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

℟. Et de ma-nu contra le-gem a-géntis et in-í-qui.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

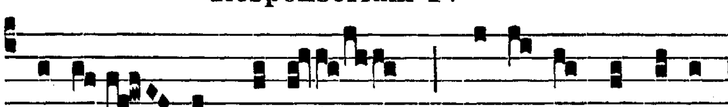
Lectio IV

In Ps. 54, ad 1 vers.

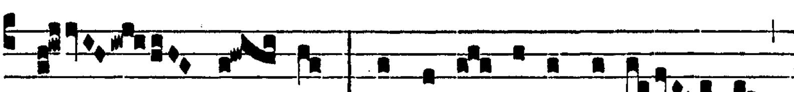
Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest, ut videámus, in quo malo sit: et cum dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut, communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eandémque passiónem malórum hóminum exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur; aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Responsorium IV

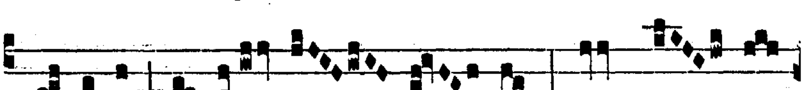
VIII

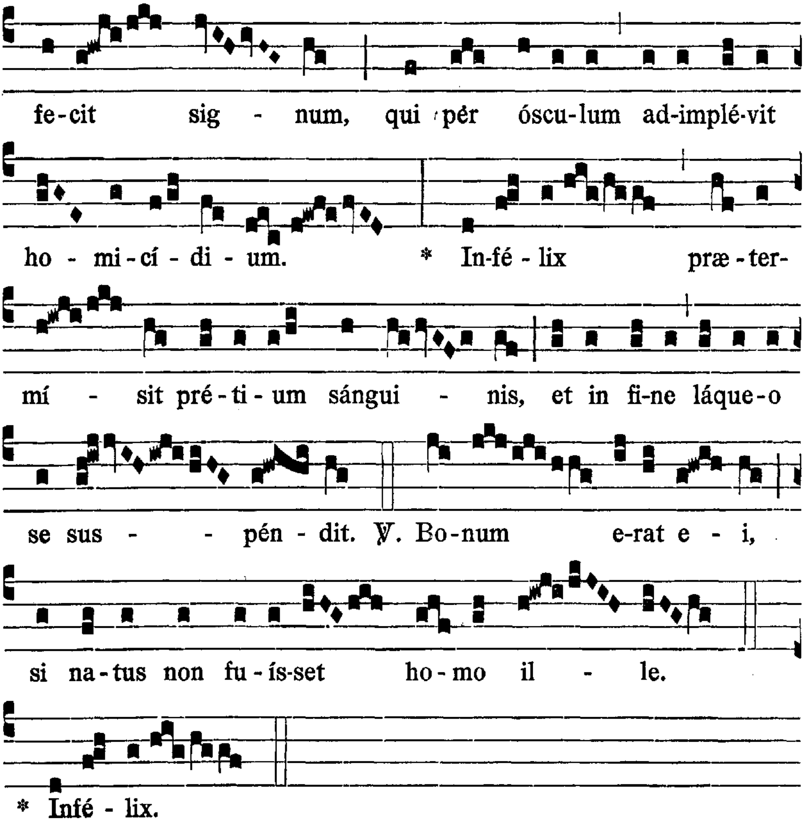
A - mí - cus me - us * óscu - li me trá-di-

dit sig - no: Quem oscu - lá-tus fú - e - ro,

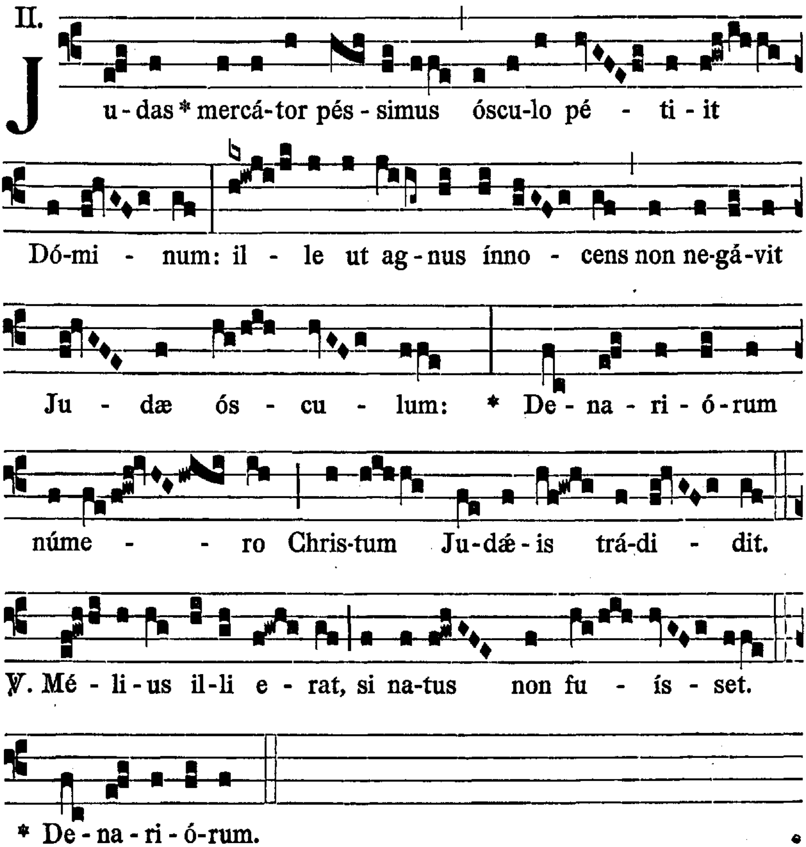
ip- se est, te-né - te e - um: hoc ma - lum

Lectio V

Utinam ergo, qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellégeres dæmones esse rectóres cæli et terræ, mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

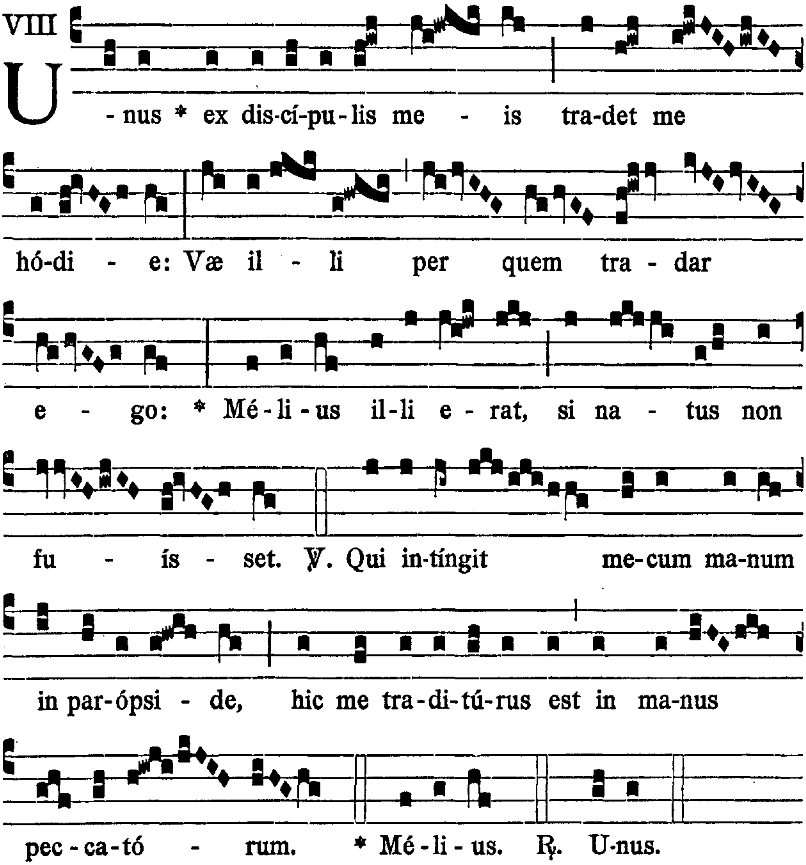
Responsorium V

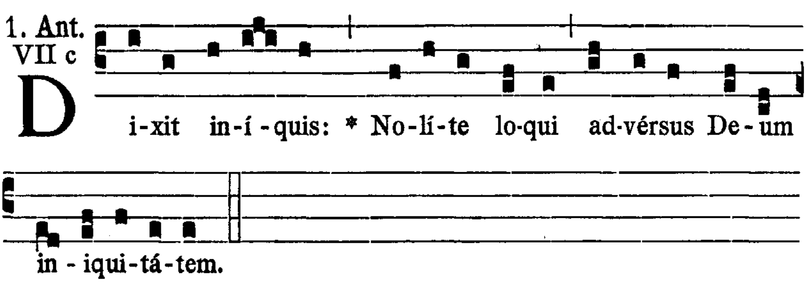
Lectio VI

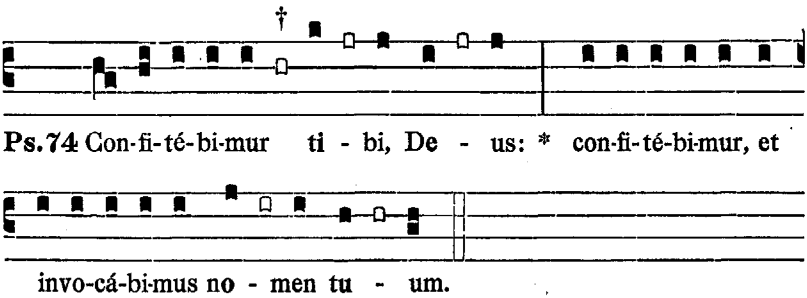
Quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam Crucis ipsíus. Jam in fronte regum Crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum Crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de Cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfídiam intéllege. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem; et tamen et ipsos exspéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

Responsorium VI

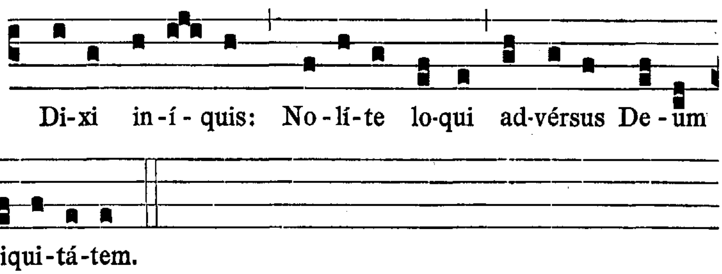
In III Nocturno

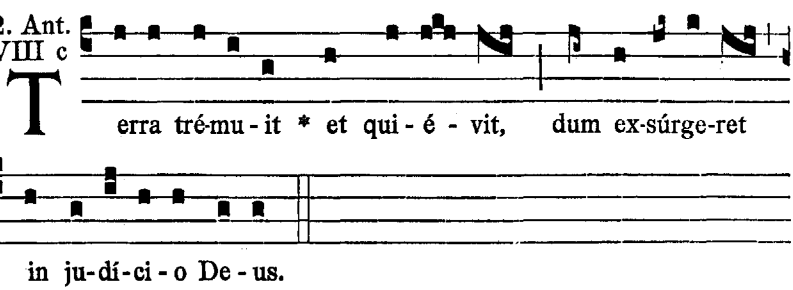

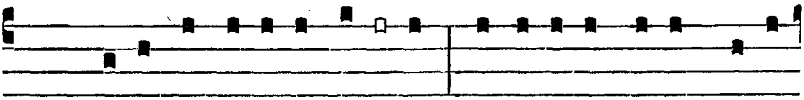
2. Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.
3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
4. Dixi iníquis: Nolíte inique ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:
5. Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.
7. Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
9. Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.
10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona

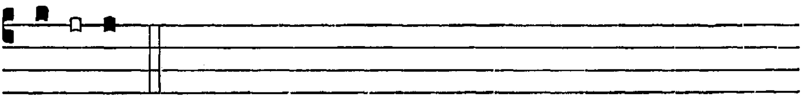

2. Ant. VIII c

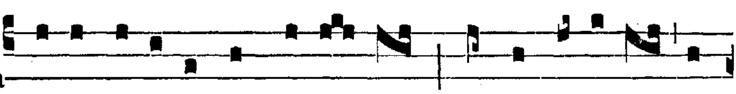
Ps.75 No-tus in Ju-dǽ-a De - us: * in Isra-el magnum nomen

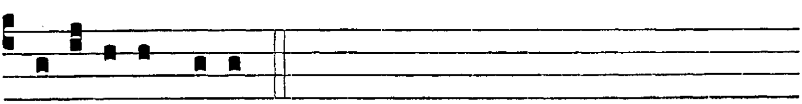
e - jus.

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.
3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.
4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
6. Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.
7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
8. De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,
9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
11. Vovéte, et réddite Dómino, Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiphona

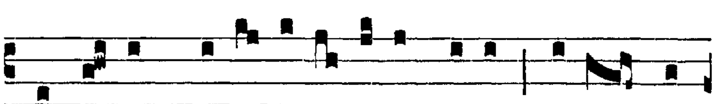

Terra trémuit et qui-é-vit, dum ex-súrge-ret in

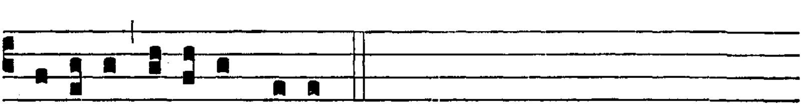

ju-dí-ci-o De-us.

3. Ant. VII a

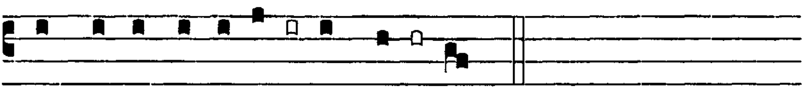
In di-e * tri-bu-la-ti-ó-nis me-æ De-um ex-

qui-sí-vi má-ni-bus me-is.

Ps.76 Vo-ce me-a ad Dó-mi-num cla-má - vi: * vo-ce me-a

ad De - um, et intén - dit mi - hi.

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

3. Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

4. Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

5. Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

6. Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

7. Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

8. Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

9. Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

10. Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

11. Memor fui óperum Dómini * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

13. Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

14. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

15. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

16. Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

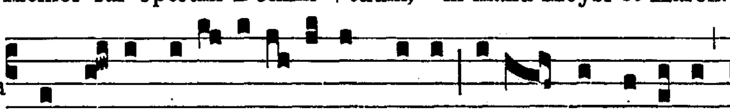
17. Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

18. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

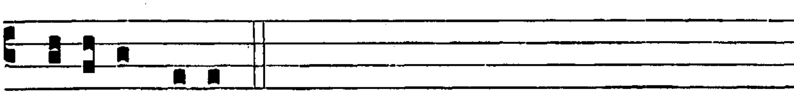
19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

20. Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

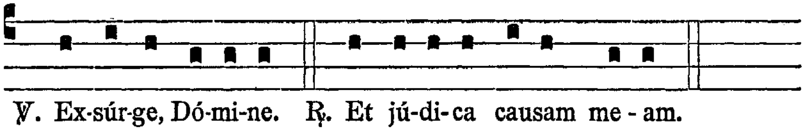
Antiphona
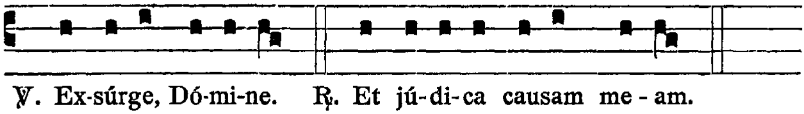

In di - e tri-bu-la-ti - ó-nis me - æ De - um exqui-sí-vi

má-ni-bus me - is.

Vel:

Pater noster, *secreto*.

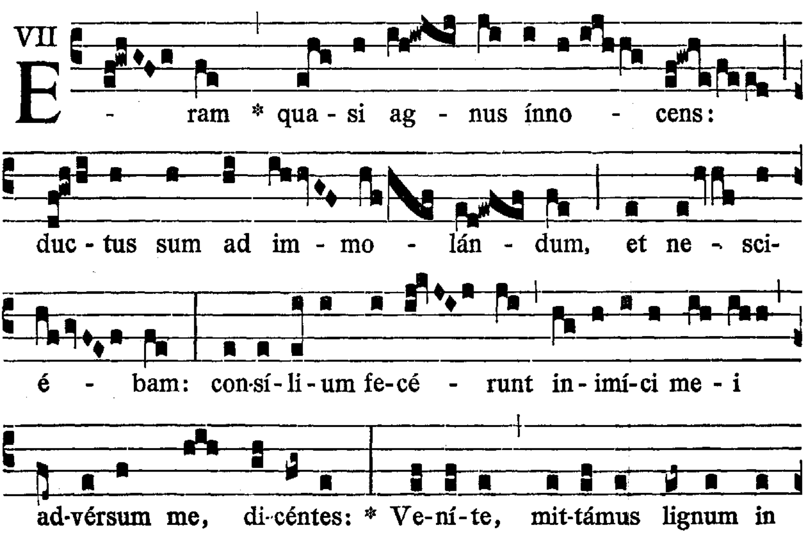
De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

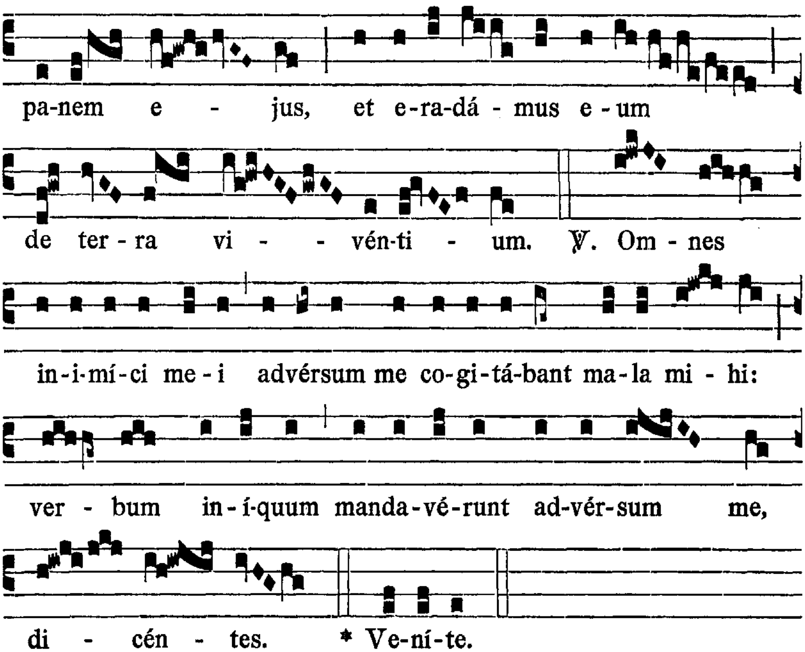
Lectio VII

Cap. 11, 17-34

Hoc autem præcípio: non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hǽreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cenam manducáre. Unusquísque enim suam cenam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

Responsorium VII

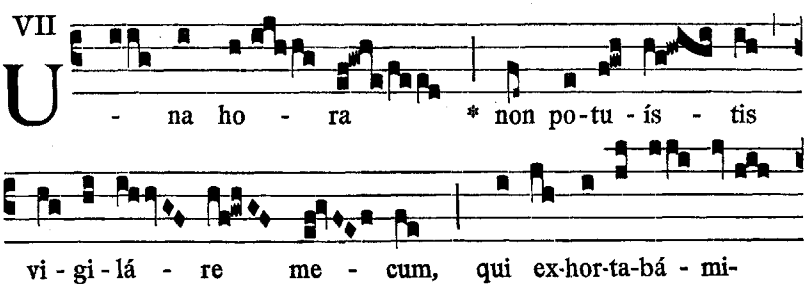

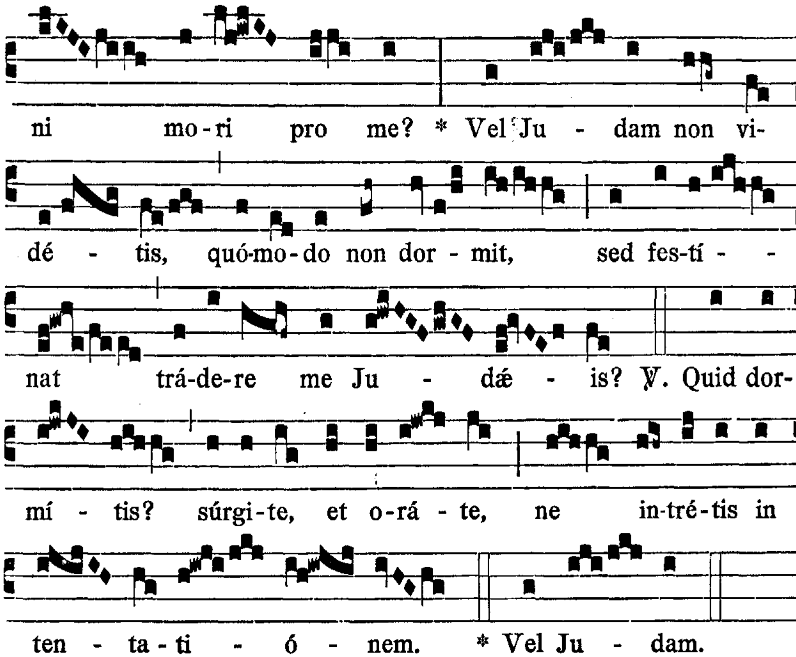

Lectio VIII

Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum Testaméntum est in meo sánguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Responsorium VIII

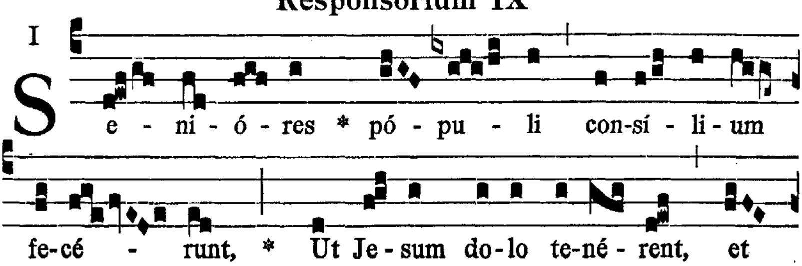

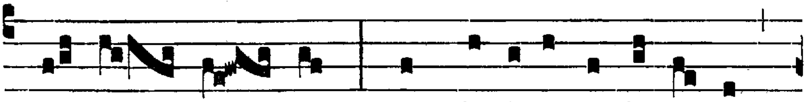

Lectio IX
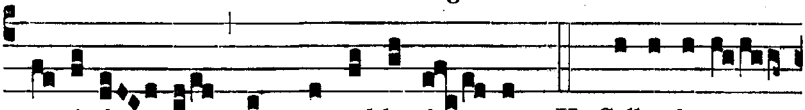
Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod, si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Responsorium IX

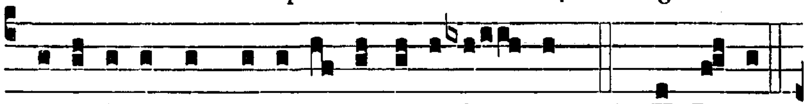

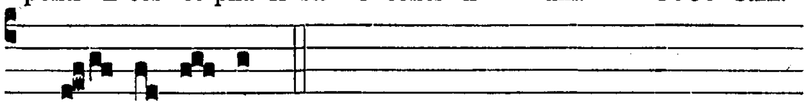
oc-cí - de - rent: cum glá-di-is et fús-ti-bus

ex-i-é - runt tamquam ad latró - nem. ℣. Colle-gé-runt

pontí-fi-ces et pha-ri-sǽ-i concí-li - um. * Ut Je-sum.

℟. Se - ni - ó - res.

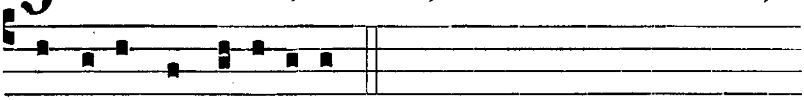
Si Matutinum, hodie vel biduo sequenti, extra Chorum a Laudibus separetur, subjungitur Oratio Réspice, quǽsumus, *infra* 212: *et Laudes, dictis secreto* Pater noster *et* Ave María, *absolute a prima Antiphona incipiuntur.*

AD LAUDES

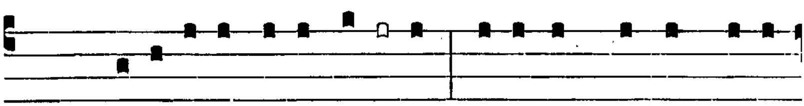
1. Ant. VIII G

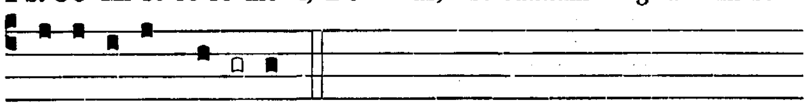
J us-ti-fi-cé-ris, Dó-mi-ne, * in sermó-ni-bus tu-is,

et vincas cum ju-di-cá-ris.

Ps. 50 Mi-se-ré-re me-i, De - us, * se-cúndum mag-nam mi-se-

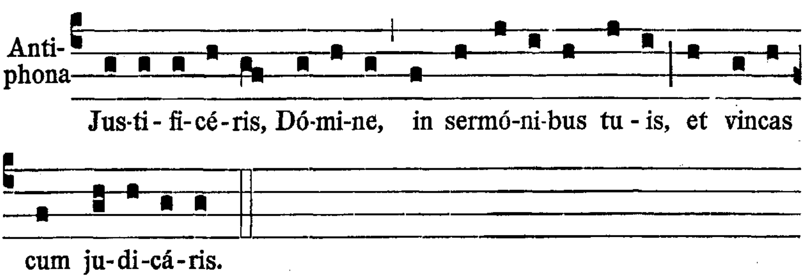
ri-córdi-am tu - am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

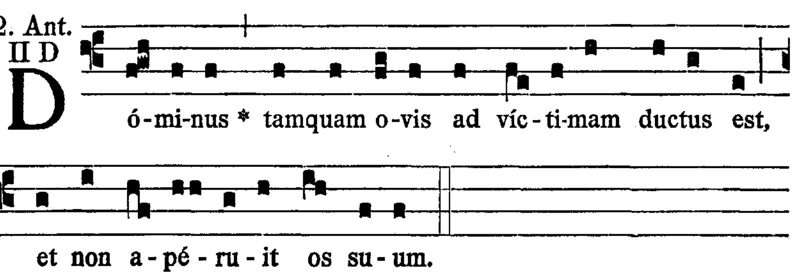
3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

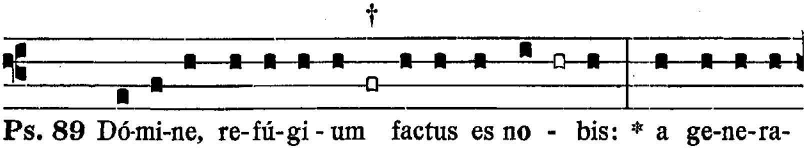
4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.
10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
12. Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.
16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

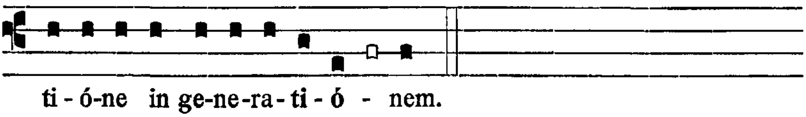
Antiphona

2. Ant. II D

2. Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sǽculo et usque in sǽculum tu es, Deus.

3. Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini fílii hóminum.

4. Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna quæ prætériit,

5. Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

6. Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

7. Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

8. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sǽculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

9. Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

10. Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

11. Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

12. Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

13. Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

14. Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

15. Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

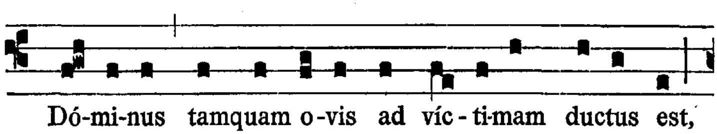
16. Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

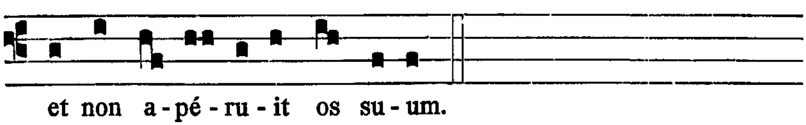
17. Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

18. Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.
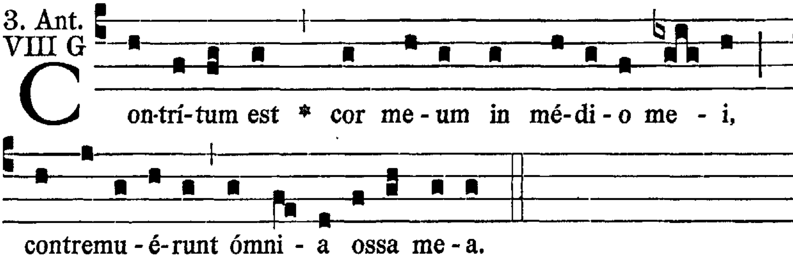
19. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

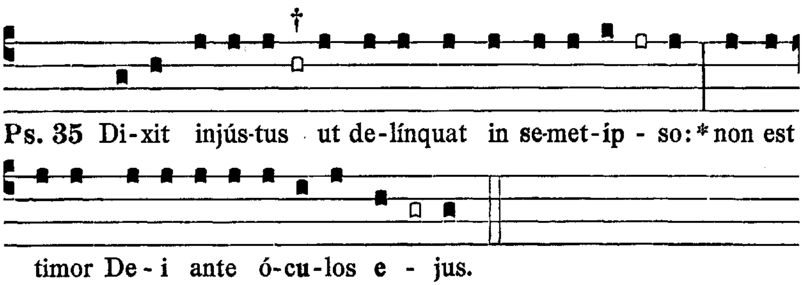
Antiphona
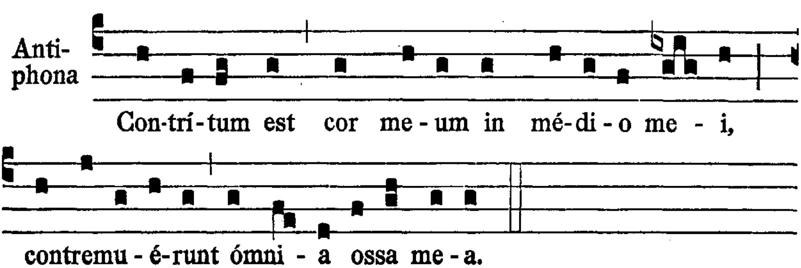

3. Ant. VIII G

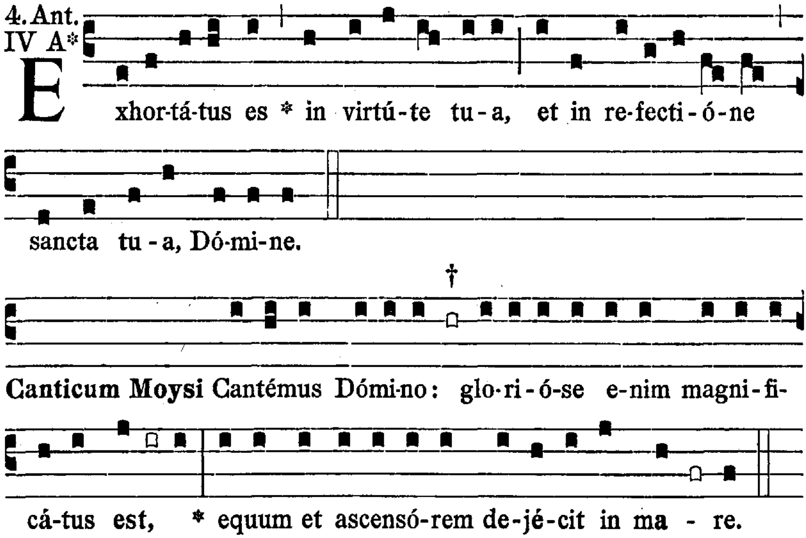

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.
3. Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intellégere ut bene ágeret.
4. Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.
5. Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.
6. Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.
7. Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.
8. Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.
9. Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.
10. Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.
11. Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.
12. Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.
13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Antiphona

2. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

3. Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

5. Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro: * abýssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

6. Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percússit inimicum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

7. Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

8. Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

9. Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

10. Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

11. Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

12. Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

13. Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

14. Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

15. Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
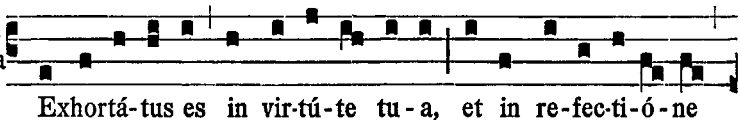
16. Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

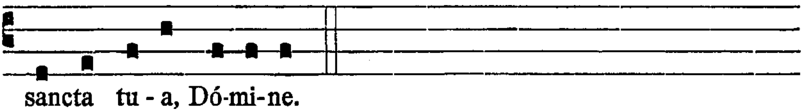
17. Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

18. Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus,

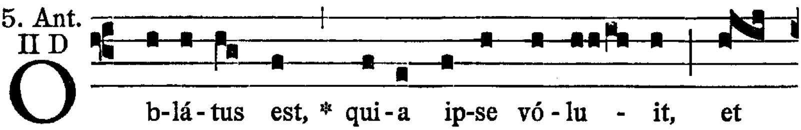
Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
19. Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:
20. Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.
21. Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:
22. Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
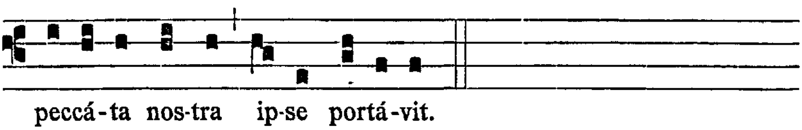
Antiphona

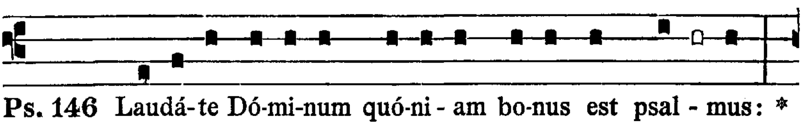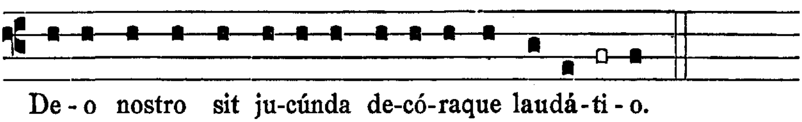

5. Ant. II D

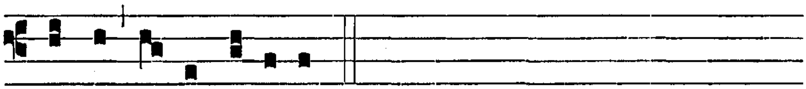

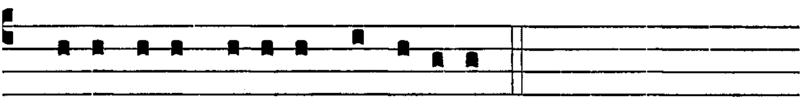
2. Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.
3. Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.
4. Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.
5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.
6. Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.
7. Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

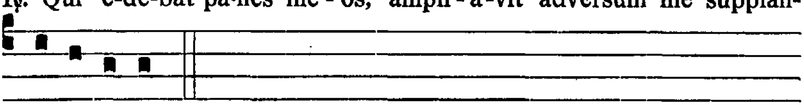
8. Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.
9. Qui prodúcit in móntibus fænum: * et herbam servitúti hóminum.
10. Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.
11. Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
12. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Antiphona

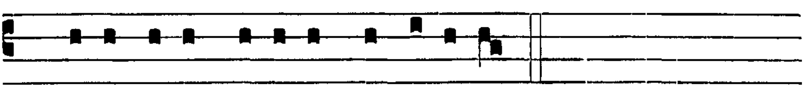
Oblá-tus est, qui-a ip-se vó-lu - it, et peccá-ta

nostra ip-se por-tá-vit.

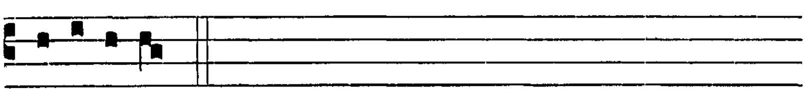
Capitulum et Hymnus non dicuntur hoc in triduo.

℣. Homo pa-cis me-æ, in quo spe-rá-vi.

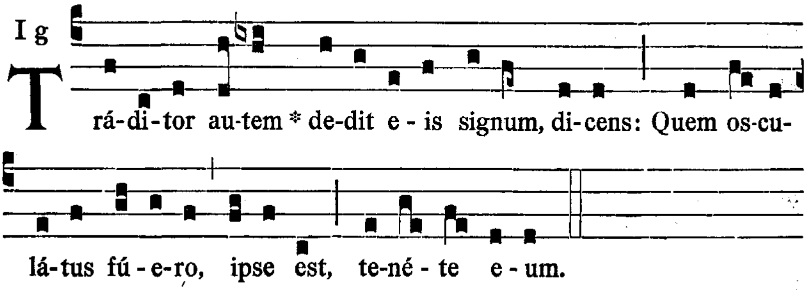
℟. Qui e-dé-bat pa-nes me-os, ampli-á-vit advérsum me supplan-

ta-ti-ó-nem.

Vel:

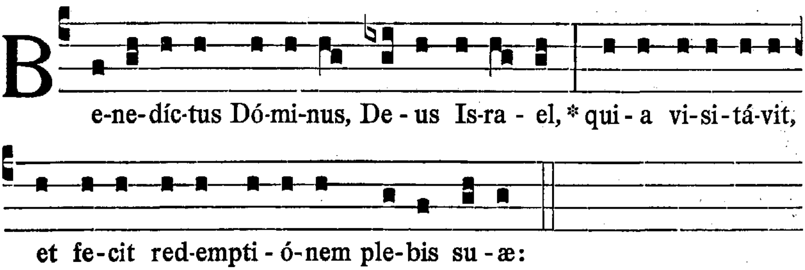

℣. Homo pa-cis me-æ, in quo spe-rá-vi.

℟. Qui e-dé-bat pa-nes me-os, ampli-á-vit advérsum me supplan-

ta-ti-ó-nem.

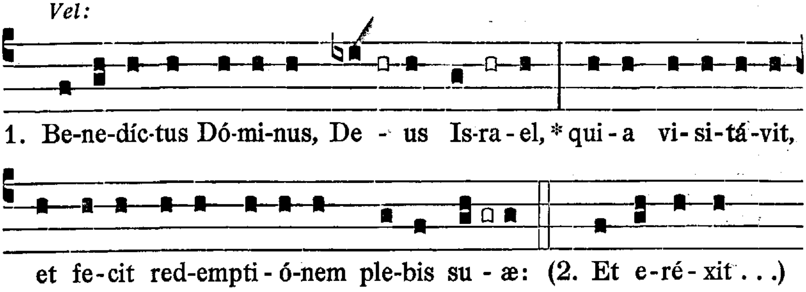
Ad Benedictus, Antiphona

Canticum Zachariæ

Vel:

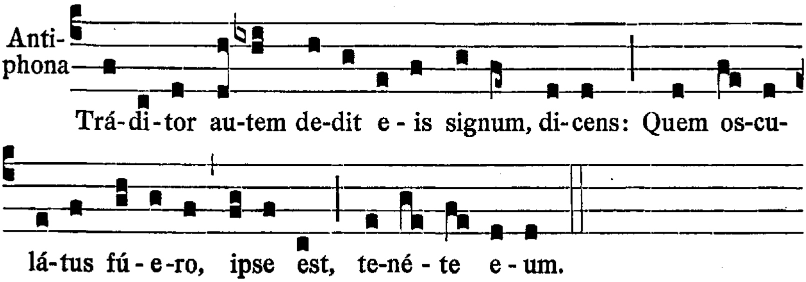
2. Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.
3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus:
4. Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:
5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:
7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

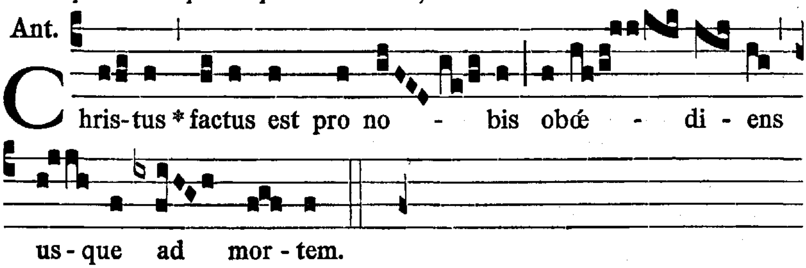
Antiphona

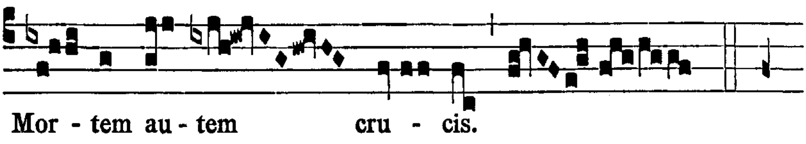
Interim dum dicitur Canticum Benedíctus, *exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela; similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona* Tráditor, *accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.*

Repetita Antiphona post Benedíctus, *dicitur:*
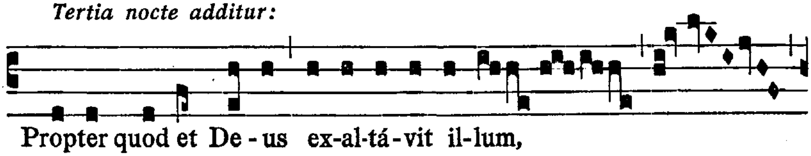
Ant.
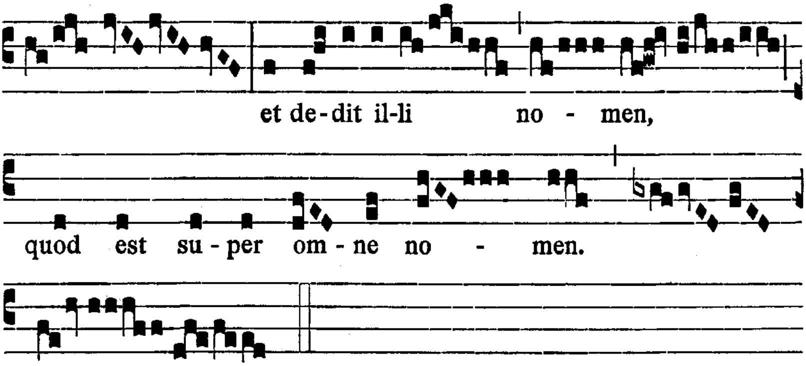

Secunda nocte additur:

Tertia nocte additur:

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, *omnes genuflectunt: et ea finita, dicitur* Pater noster *totum sub silentio. Postea, aliquantulum altius:*

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Quo finito, sine Orémus, *dicitur simili voce*

Oratio

Réspice, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et Crucis subíre torméntum: *Sed* Qui tecum vivit, *dicitur sub silentio.*

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive. Ad Laudes tamen, finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

Ad Horas

Prima, Tertia, Sexta et Nona, hoc triduo, dictis secreto Pater noster, Ave María, *et ad Primam* Credo, *absolute inchoantur a Psalmis, qui erunt de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis: quibus finitis, dicitur Antiphona* Christus factus est pro nobis, *cum reliquis, ut supra in Laudibus.*

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María *et* Credo, *secreto.*

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118, i

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.
Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Ant. Christus factus est, *cum reliquis, ut supra in Laudibus,* 210.

In hoc triduo non legitur Martyrologium, nec dicuntur cetera omnia usque ad finem Horæ.

AD TERTIAM

Pater noster *et* Ave María, *secreto.*

Psalmus 118, iii

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.
Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.
Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.
Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam sem-

per: * in sæculum et in sæculum sæculi.
Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.
Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.
Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.
Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.
Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.
Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.
Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.
Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, v

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.
Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * super mília auri et argénti.
Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.
Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.
Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.
Fiat misericórdia tua ut conso-

létur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Christus factus est, *cum reliquis, ut supra in Laudibus,* 210.

AD SEXTAM

Pater noster *et* Ave María, *secreto.*

Psalmus 118, vi

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?
Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.
In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, vii

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Psalmus 118, viii

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Christus factus est, *cum reliquis, ut supra in Laudibus,* 210.

AD NONAM

Pater noster *et* Ave María, *secreto.*

Psalmus 118, ix

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Psalmus 118, xi

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

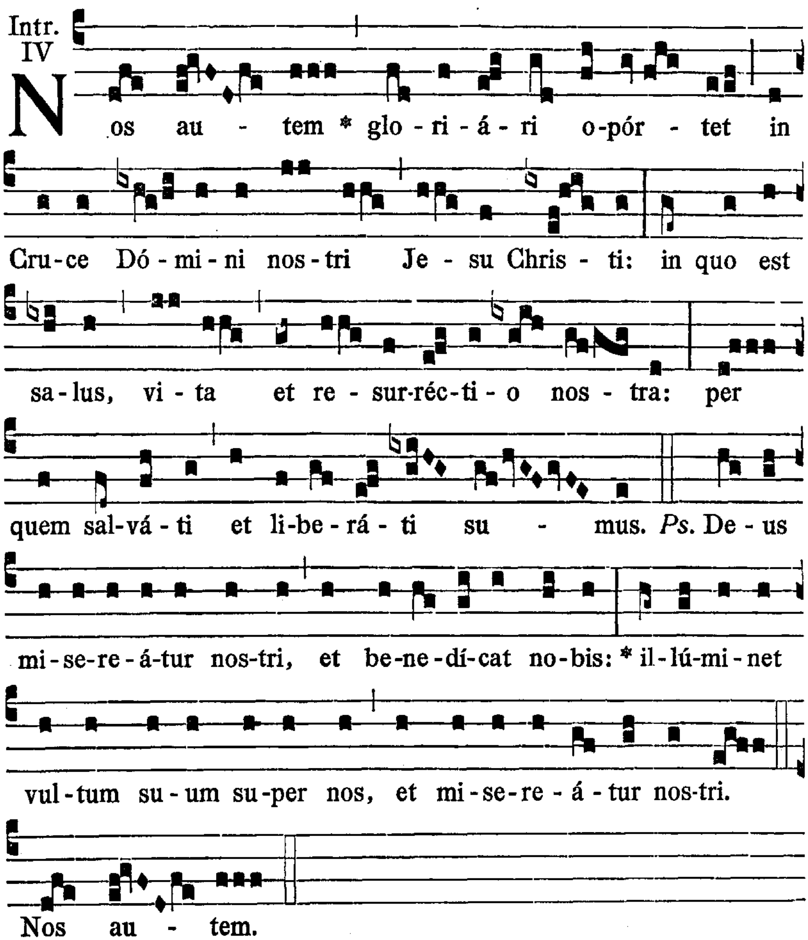
Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

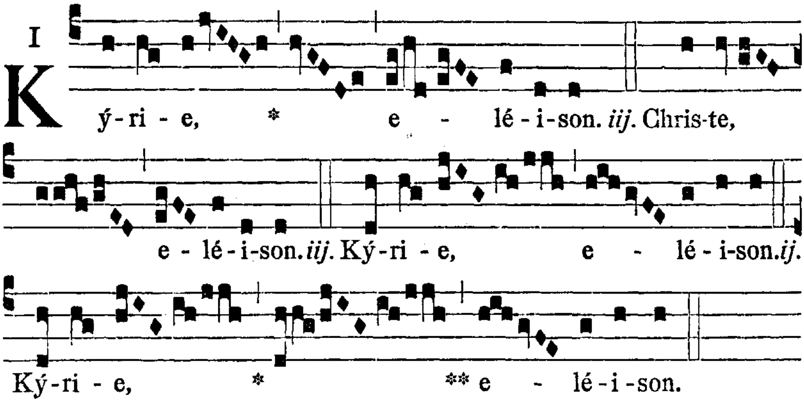
Ant. Christus factus est, *cum reliquis, ut supra in Laudibus,* 210.

℣ *Hoc triduo prohibentur omnes Missæ privatæ.*

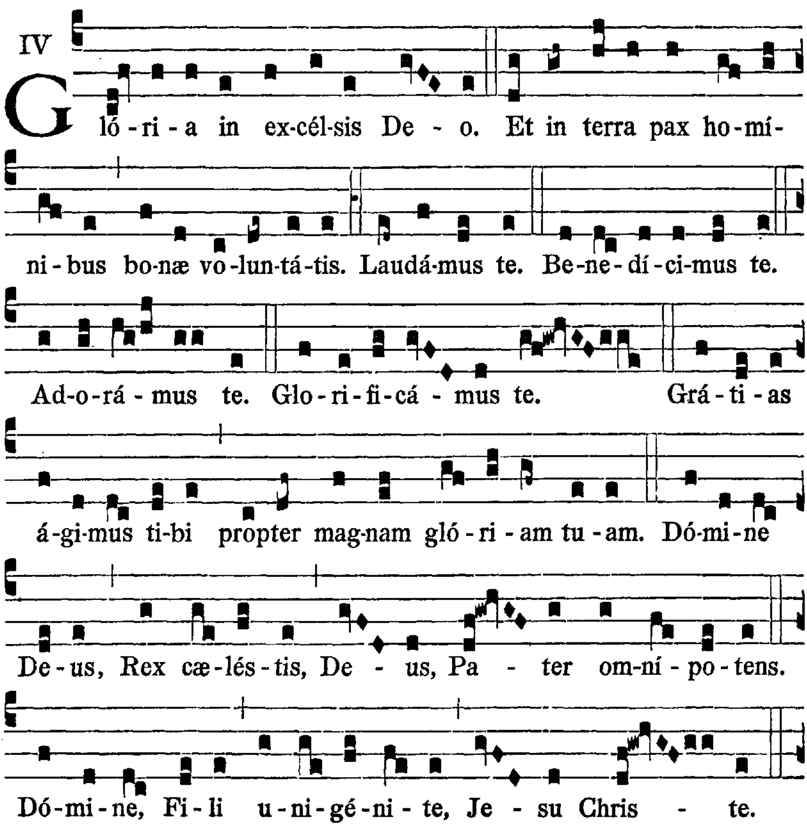
AD MISSAM
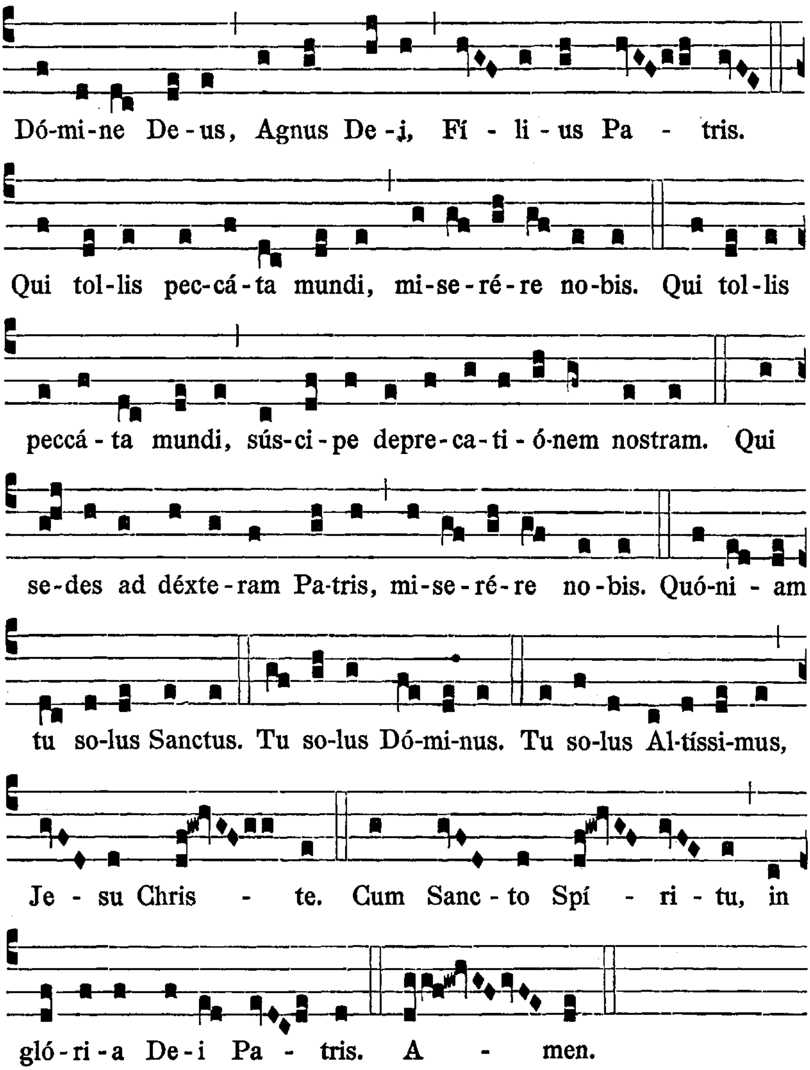
Statio ad sanctum Joannem in Laterano

Dicitur Glória in excélsis, *quo intonato pulsantur campanæ; quæ, expleto Hymno, silent usque ad Sabbatum sanctum, ut suo loco notatur.*

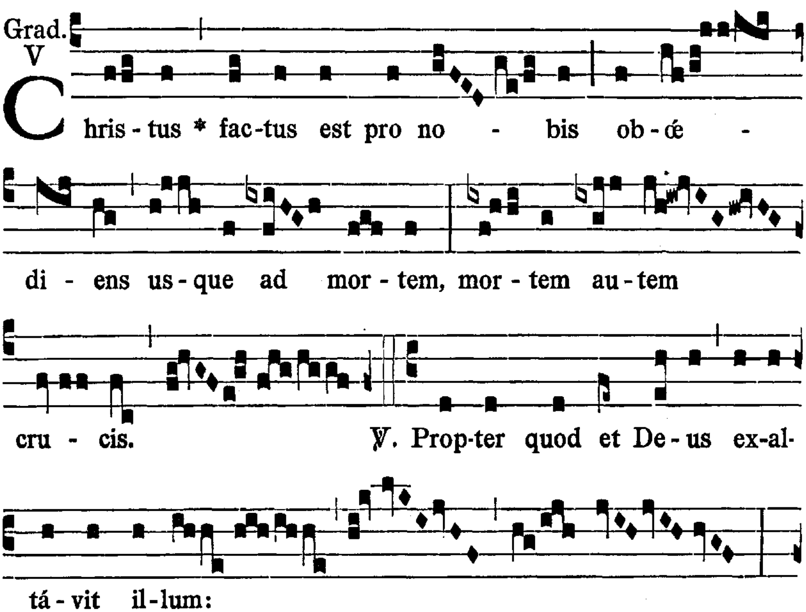
Oratio
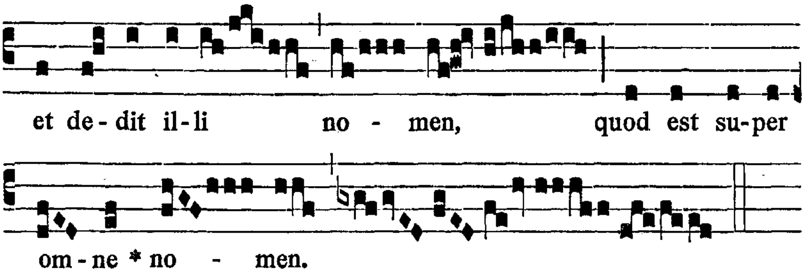
Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro prǽmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: † ut, sicut in passióne sua Jesus Christus, Dóminus noster, divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; * ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

1 Cor. 11, 20-32

Fratres: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cenam manducáre. Unusquísque enim suam cenam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum Testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque, quicúmque manducáverit panem hunc vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.
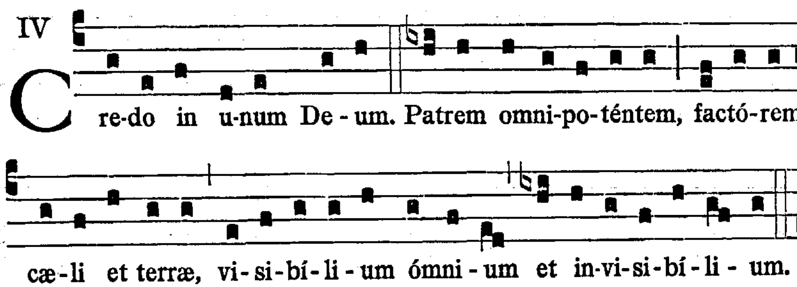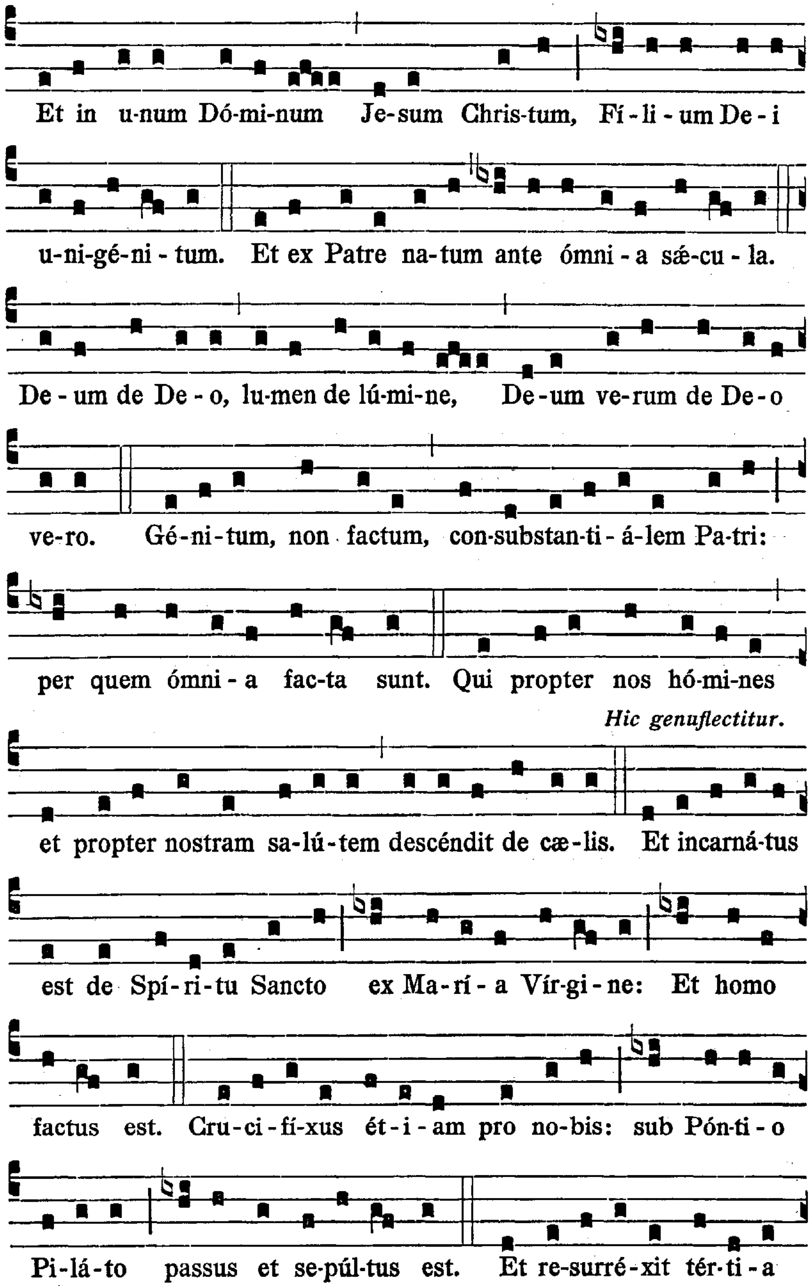

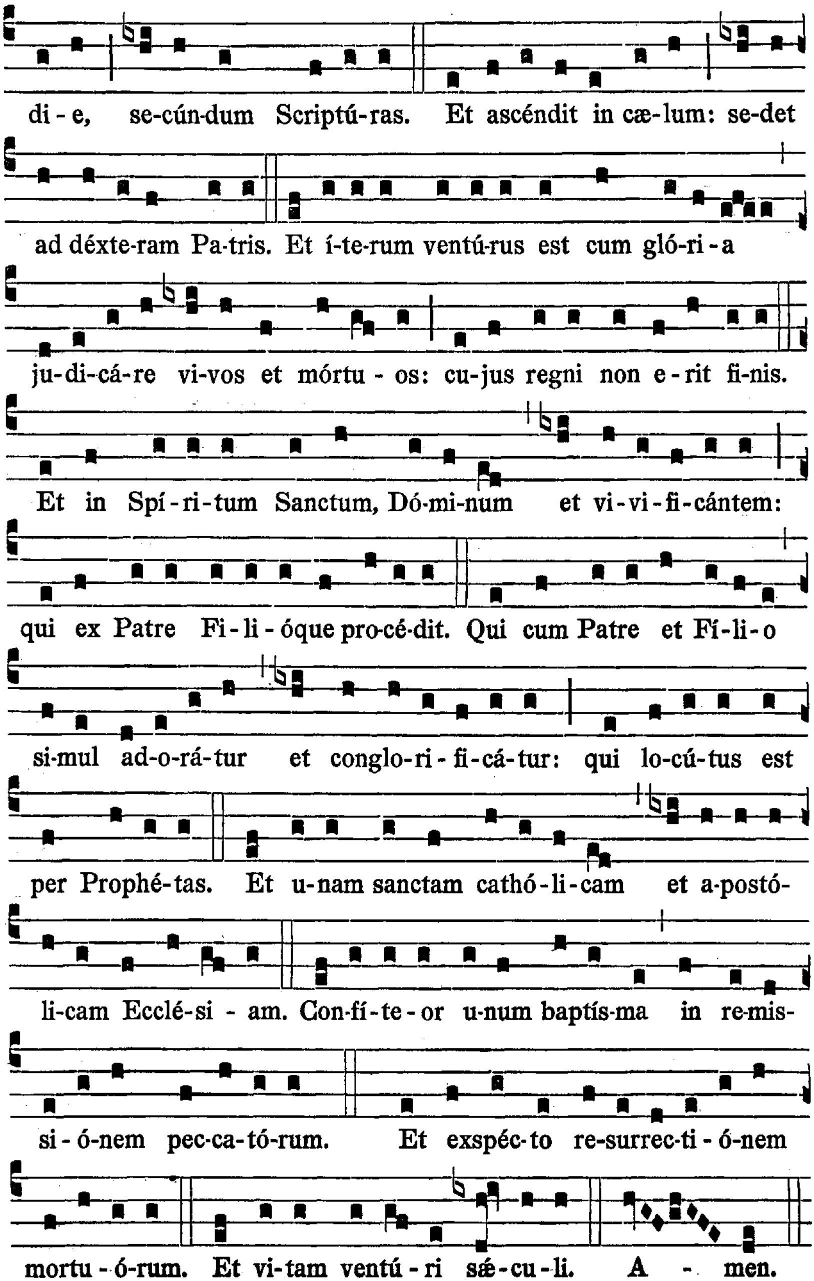
✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

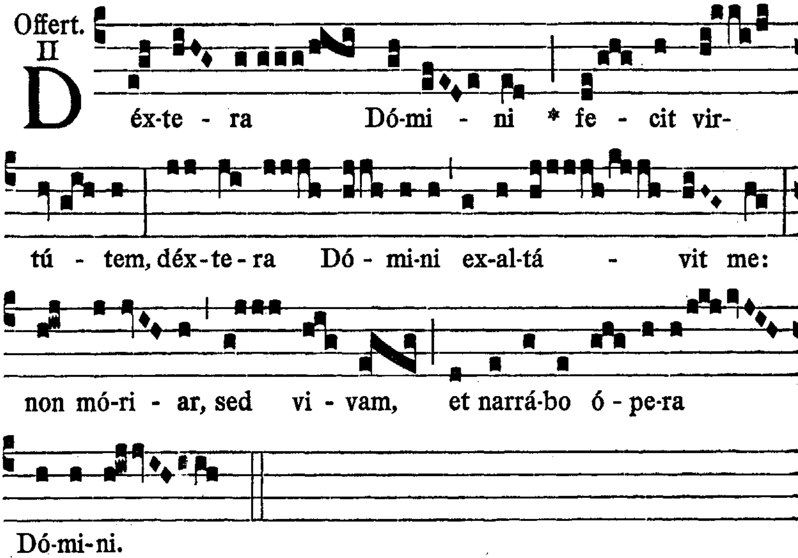
Joann. 13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cena facta, cum diábolus jam misísset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens, quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a cena, et ponit vestiménta sua: et cum accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dixit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim, quisnam esset, qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuísset íterum, dixit eis: Scitis, quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster et Dómine: et bene dícitis: sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster: et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

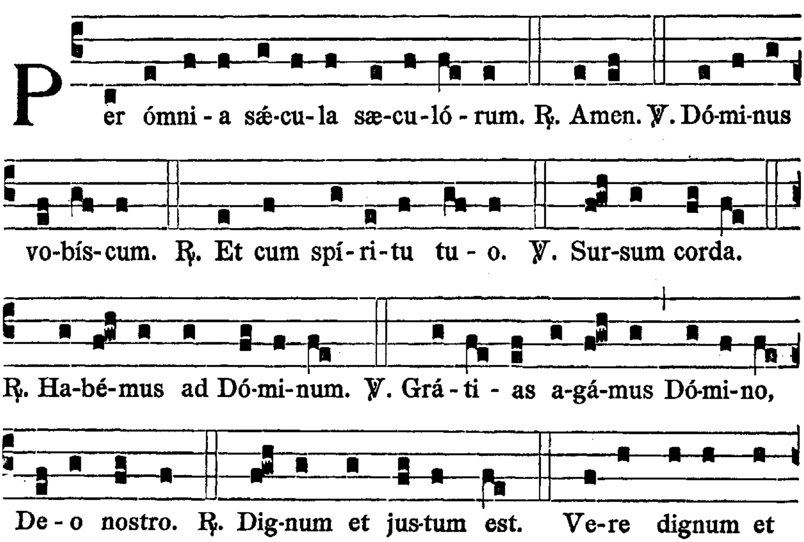

Et in u-num Dó-mi-num Je-sum Chris-tum, Fí-li-um De-i
u-ni-gé-ni-tum. Et ex Patre na-tum ante ómni-a sǽ-cu-la.
De-um de De-o, lu-men de lú-mi-ne, De-um ve-rum de De-o
ve-ro. Gé-ni-tum, non factum, con-substan-ti-á-lem Pa-tri:
per quem ómni-a fac-ta sunt. Qui propter nos hó-mi-nes
Hic genuflectitur.
et propter nostram sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus
est de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et homo
factus est. Cru-ci-fí-xus ét-i-am pro no-bis: sub Pón-ti-o
Pi-lá-to passus et se-púl-tus est. Et re-surré-xit tér-ti-a
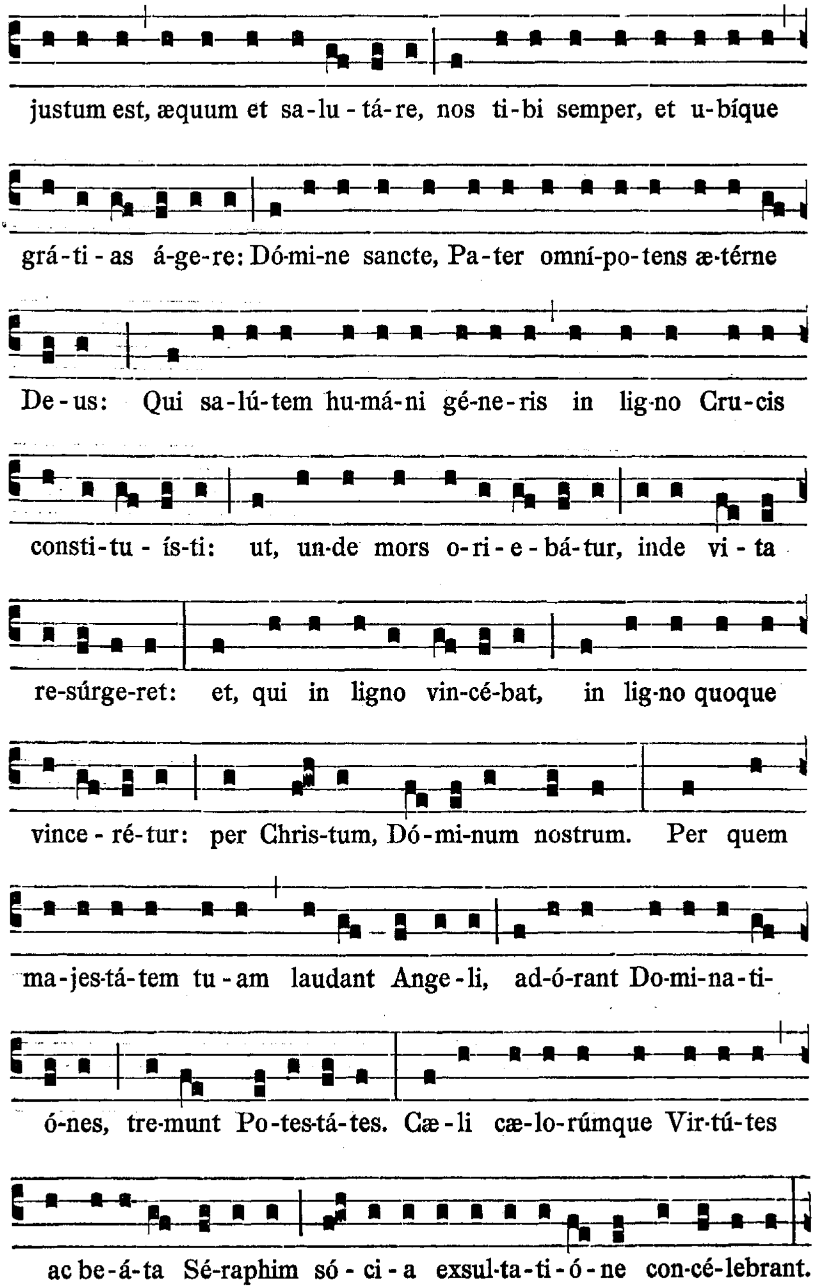

di - e, se-cún-dum Scriptú-ras. Et ascéndit in cæ-lum: se-det
ad déxte-ram Pa-tris. Et í-te-rum ventú-rus est cum gló-ri - a
ju-di-cá-re vi-vos et mórtu - os: cu-jus regni non e - rit fi-nis.
Et in Spí - ri - tum Sanctum, Dó-mi-num et vi - vi - fi - cántem:
qui ex Patre Fi - li - óque pro-cé-dit. Qui cum Patre et Fí-li - o
si-mul ad-o-rá-tur et conglo-ri - fi - cá-tur: qui lo-cú-tus est
per Prophé-tas. Et u-nam sanctam cathó - li - cam et a-postó-
li-cam Ecclé-si - am. Con-fí - te - or u-num baptís-ma in re-mis-
si - ó-nem pec-ca-tó-rum. Et exspéc-to re-surrec-ti - ó-nem
mortu - ó-rum. Et vi-tam ventú - ri sǽ-cu - li. A - men.

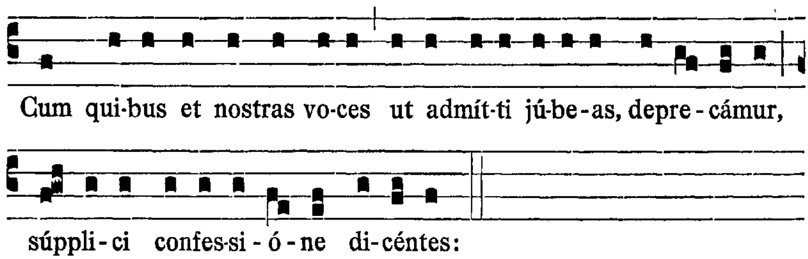

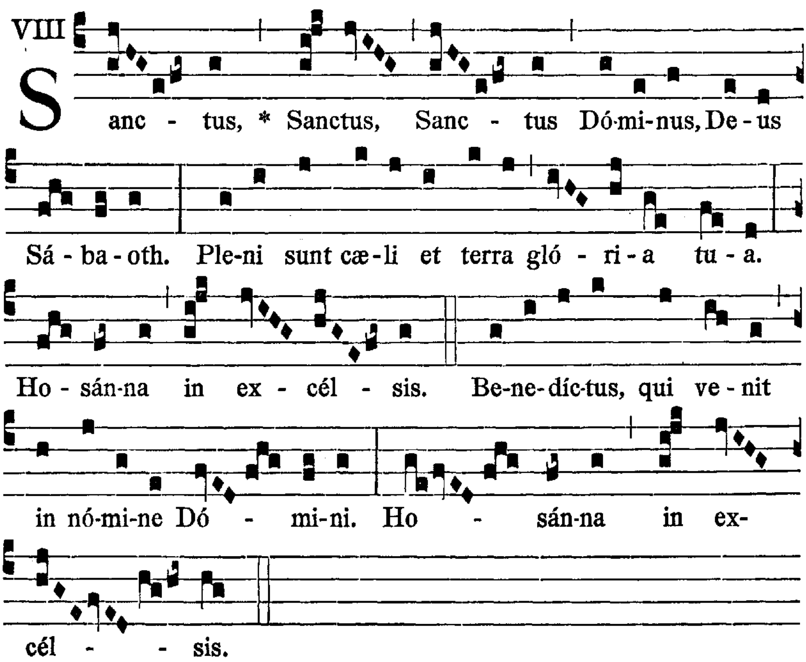
Secreta

Ipse tibi, quǽsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, sacrifícium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratiónem hoc fíeri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum.

justum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et u-bíque
grá-ti-as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens æ-térne
De-us: Qui sa-lú-tem hu-má-ni gé-ne-ris in lig-no Cru-cis
consti-tu-ís-ti: ut, un-de mors o-ri-e-bá-tur, inde vi-ta
re-súrge-ret: et, qui in ligno vin-cé-bat, in lig-no quoque
vince-ré-tur: per Chris-tum, Dó-mi-num nostrum. Per quem
ma-jes-tá-tem tu-am laudant Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti-
ó-nes, tre-munt Po-tes-tá-tes. Cæ-li cæ-lo-rúmque Vir-tú-tes
ac be-á-ta Sé-raphim só-ci-a exsul-ta-ti-ó-ne con-cé-lebrant.

Infra Actionem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genetrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noster Jesus Christus trádidit discípulis suis Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda: quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.
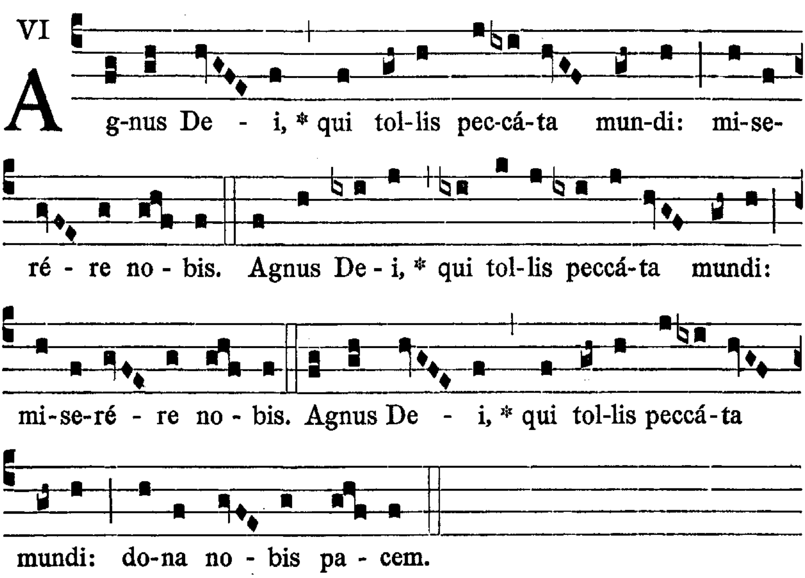
Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quǽsumus, *Signat ter super Oblata,* bene✠díctam, adscríp✠tam, ra✠tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: *Signat semel super Hostiam,* ut nobis Cor✠pus, *et semel super Calicem,* et San✠guis fiat dilectíssimi Fílii tui, *Jungit manus,* Dómini nostri Jesu Christi.

Qui prídie, quam pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie, *Accipit Hostiam,* accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, *Elevat oculos ad cælum,* et elevátis óculis in cælum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, *Caput inclinat,* tibi grátias tias agens, *Signat super Hostiam,* bene✠díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes:

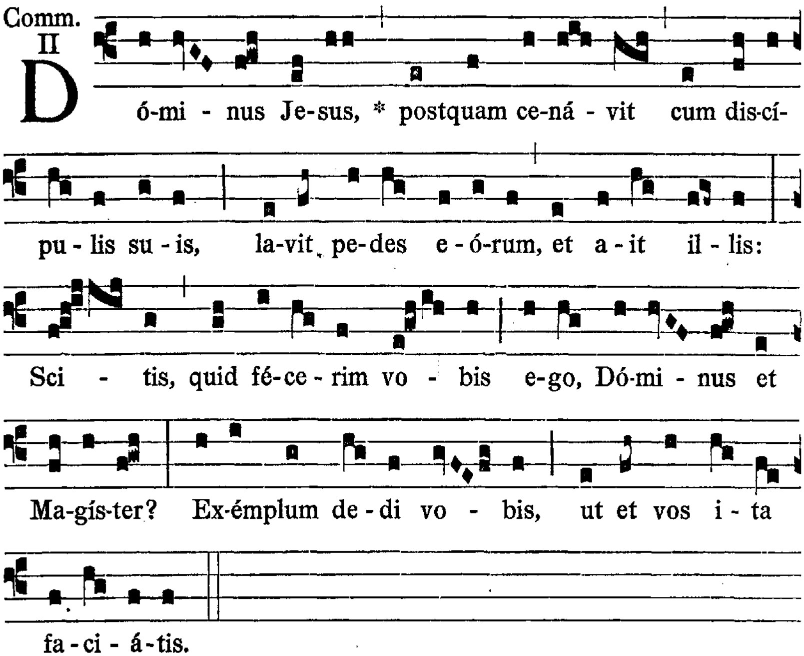
Hoc est enim Corpus meum.

Et reliqua ut in Canone 10.

Agnus Dei *dicitur de more, sed Pax non datur. Dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.*
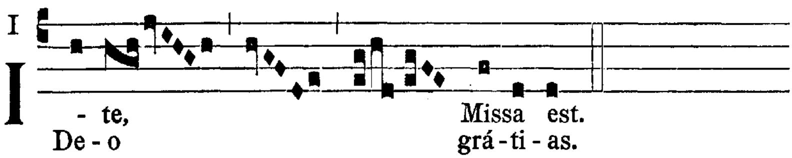

℣ Hodie Sacerdos consecrat duas Hostias, quarum unam sumit, alteram reservat pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum; reservat etiam aliquas particulas consecratas, si opus fuerit, pro infirmis; Sanguinem vero totum sumit: et ante ablutionem digitorum ponit Hostiam reservatam in alio Calice, quem Diaconus Palla et Patena inversa cooperit, et desuper Velum expandit, et in medio Altaris collocat. Deinde fit Communio,[1] *et completur Missa. Sacerdos autem genuflectit, quandocumque accedit, vel recedit a medio Altaris, vel transit ante Sacramentum in Calice reservatum: et cum dicere debet* Dóminus vobíscum, *non vertit se ad populum in medio Altaris, ne terga vertat Sacramento, sed a latere Evangelii: et in fine ibidem dat benedictionem, et non perficit circulum.*

Postcommunio

Refécti vitálibus aliméntis, quǽsumus, Dómine, Deus noster: † ut, quod témpore nostræ mortalitátis exséquimur, * immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

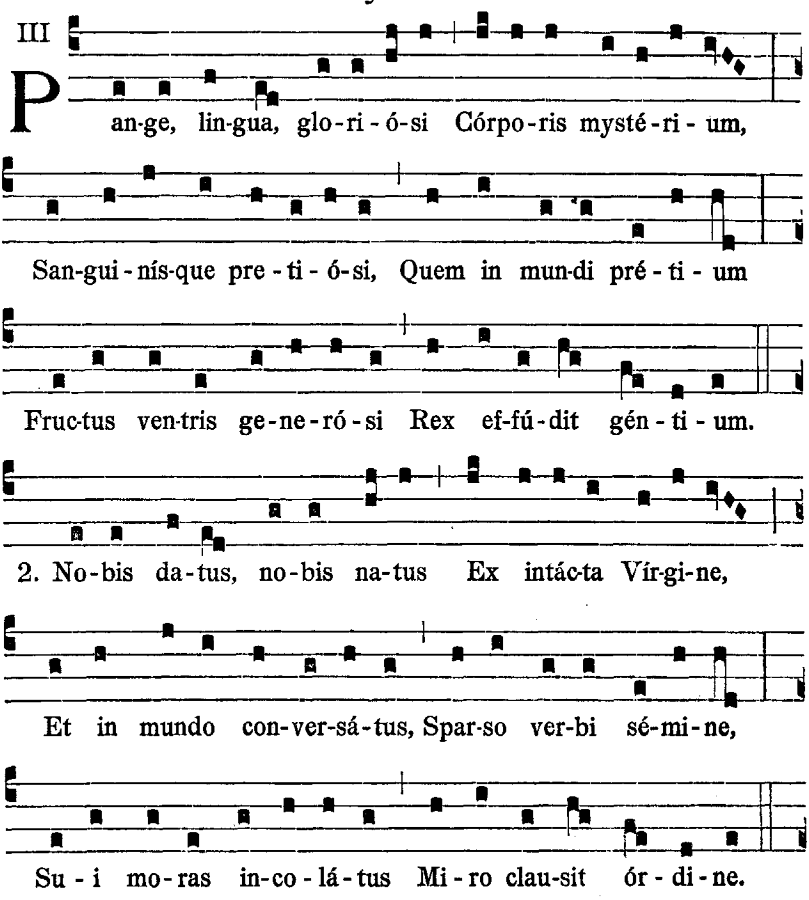

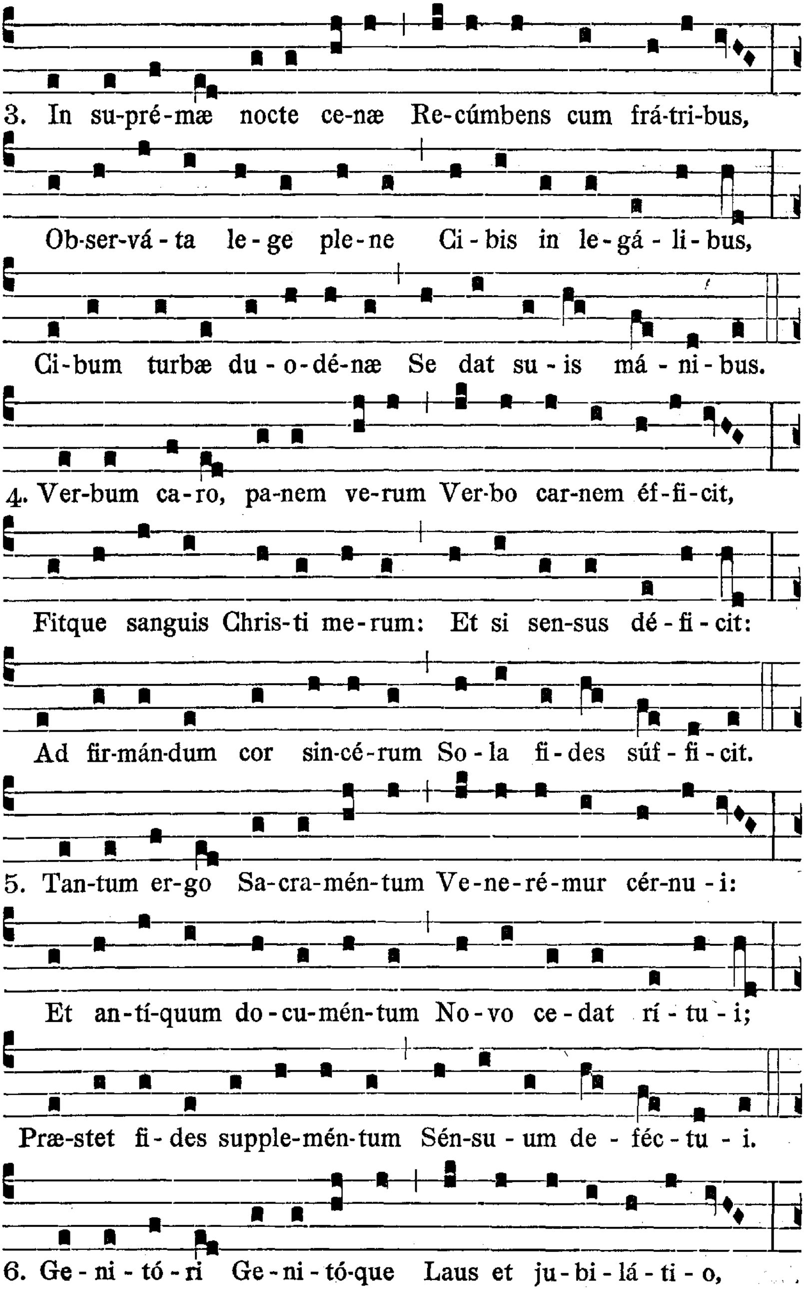
[1] *Tonus* „Confíteor“ *invenitur in fine hujus voluminis.*

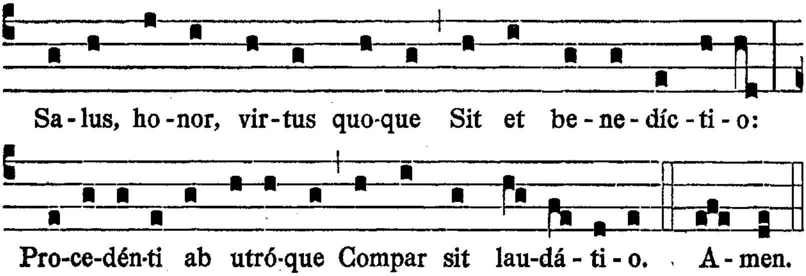
Datur benedictio, et legitur Evangelium sancti Joannis, in cujus initio Sacerdos non signat Altare, sed seipsum tantum.

℣ *Hodie paretur locus aptus in aliqua Capella Ecclesiæ, vel Altari: et decenter, quoad fieri potest, ornetur cum velis et luminibus: ubi Calix cum Hostia, ut supra reservata, reponatur. Finita autem Missa, accenduntur intorticia, et fit Processio more solito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans indutus Pluviali albo, stans ante Altare, imponit incensum in duobus thuribulis absque benedictione: deinde in medio genuflexus, cum altero incensat ter Sacramentum: et accepto Calice cum Sacramento de manu Diaconi stantis, et cooperto extremitatibus Veli, quo ejus humeri teguntur, procedit medius inter eundem Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris sub baldachino, duobus Acolythis Sacramentum continue incensantibus, usque ad locum præparatum, ubi pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio, cantatur:*

Hymnus

3. In su-pré-mæ nocte ce-næ Re-cúmbens cum frá-tri-bus,
Ob-ser-vá-ta le-ge ple-ne Ci-bis in le-gá-li-bus,
Ci-bum turbæ du-o-dé-næ Se dat su-is má-ni-bus.
4. Ver-bum ca-ro, pa-nem ve-rum Ver-bo car-nem éf-fi-cit,
Fitque sanguis Chris-ti me-rum: Et si sen-sus dé-fi-cit:
Ad fir-mán-dum cor sin-cé-rum So-la fi-des súf-fi-cit.
5. Tan-tum er-go Sa-cra-mén-tum Ve-ne-ré-mur cér-nu-i:
Et an-tí-quum do-cu-mén-tum No-vo ce-dat rí-tu-i;
Præ-stet fi-des supple-mén-tum Sén-su-um de-féc-tu-i.
6. Ge-ni-tó-ri Ge-ni-tó-que Laus et ju-bi-lá-ti-o,

Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, Diaconus genuflexus a Sacerdote stante accipit Calicem cum Sacramento, et ponit illum primo super Altare, ubi a Sacerdote genuflexo incensatur, ut supra: deinde reponit in capsula. Postea in choro dicuntur Vesperæ sine cantu.

AD VESPERAS

Hodie et die sequenti, dictis secreto Pater noster *et* Ave María, *Vesperæ inchoantur absolute a prima Antiphona, sine cantu:*

Ant. Cálicem * salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his, * qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus * iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Ant. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam * ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur in hoc triduo.

Feria V in Cena Domini: Ad Magnificat Ant. Cenántibus autem illis, * accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Feria VI in Parasceve loco præcedentis Antiphonæ dicitur sequens

Ad Magnif. Ant. Cum accepísset acétum, * dixit: Consummátum est; et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Canticum B. Mariæ Virginis
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Feria V in Cena Domini: Ant. Cenántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Feria VI in Parasceve: Ant. Cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est: et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est *cum reliquis ut supra in Laudibus,* 210.

Ad denudationem Altarium

Vesperis expletis, Sacerdos, Alba et Stola violacea indutus, cum Ministris denudet Altaria legendo Antiphonam:

Divisérunt sibi * vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

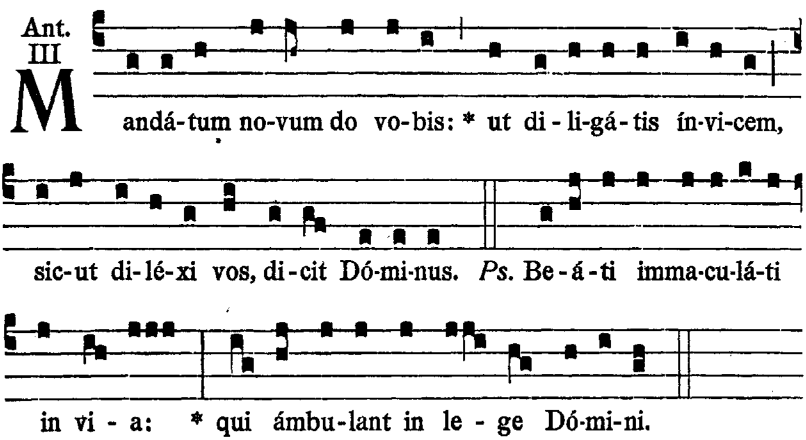
Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

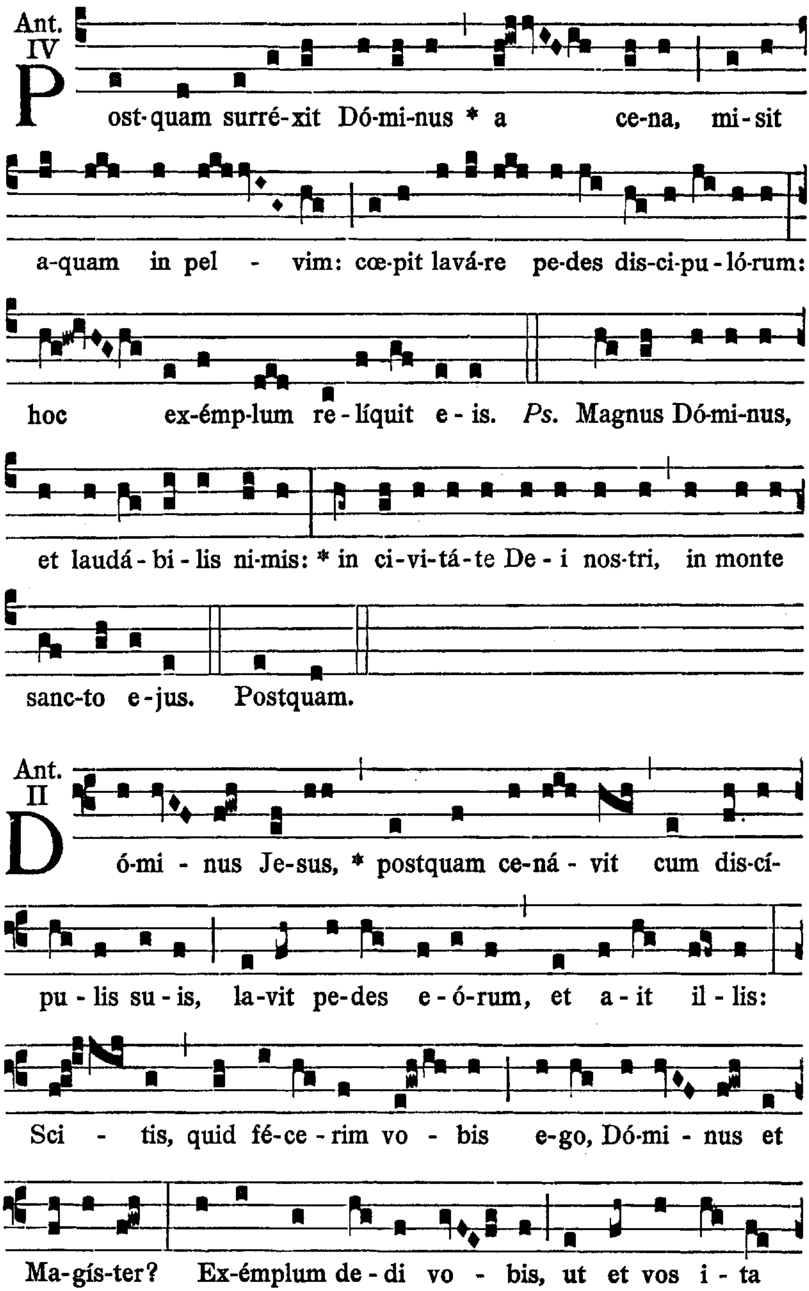
Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam misérunt sortem.

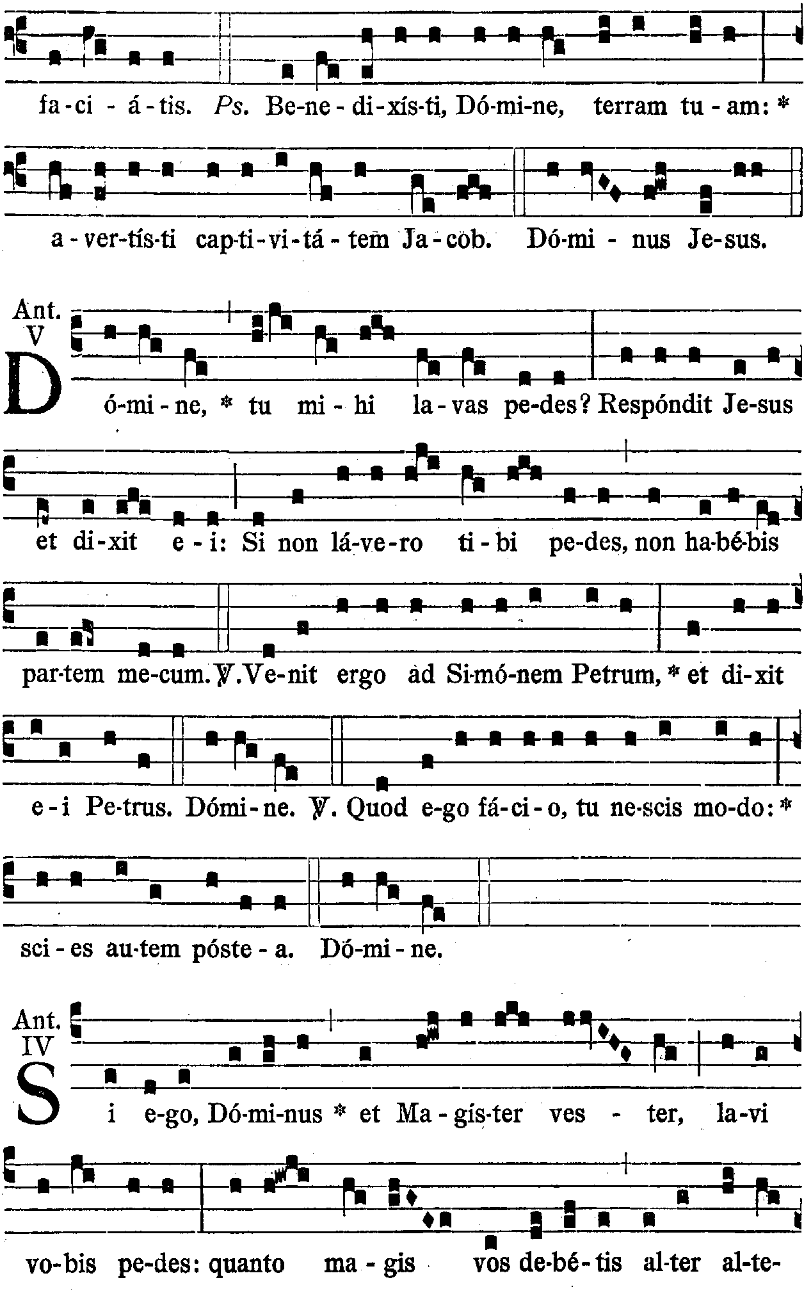
Ad Mandatum

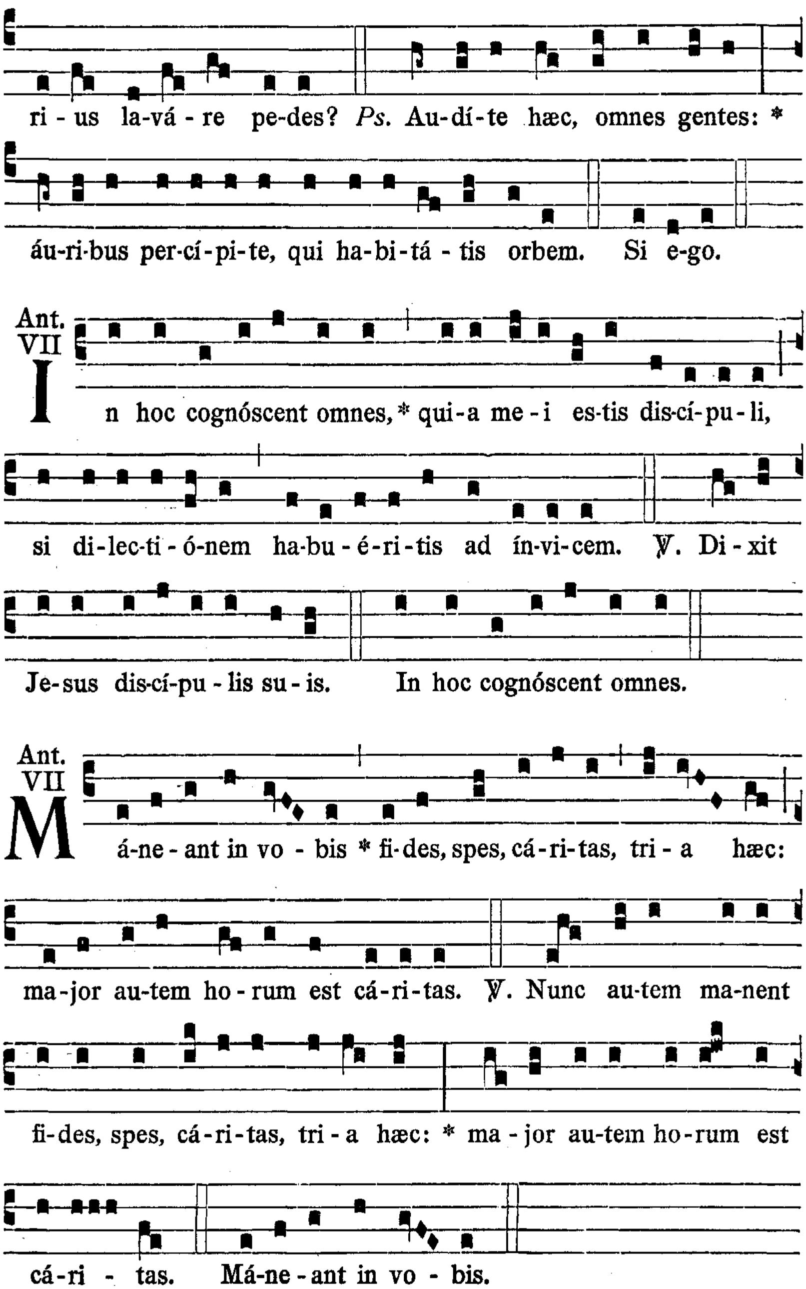
℣ *Post denudationem Altarium, hora competenti facto signo cum tabula, conveniunt Clerici ad faciendum Mandatum. Prælatus, seu Superior, super Amictu et Alba induitur Stola et Pluviali violaceis, et in loco ad id deputato, ministrante Diacono (qui paratus cum Subdiacono, ut in Missa, paramentis albis, ei assistit), imponit incensum in thuribulo: deinde Diaconus librum Evangeliorum ante pectus tenens, genuflexus ante Superiorem, petit benedictionem: qua accepta, astantibus duobus Acolythis cum candelabris accensis, et Subdiacono librum tenente, signat librum, et incensat, et cantat, ut moris est, Evangelium:* Ante diem festum Paschæ, *ut in Missa,* 222. *Quo finito, Subdiaconus portat librum apertum osculandum Superiori, et Diaconus eum de more incensat. Postea Superior exuitur Pluviali, et per Diaconum et Subdiaconum præcingitur linteo, et sic præcinctus, assistentibus sibi iisdem Diacono et Subdiacono, accedit ad lotionem pedum, et per ordinem dispositis iis qui lavandi sunt, Clericis pelvim et aquam ministrantibus, Subdiacono singulorum pedem dextrum tenente, genuflectens singulis, illorum pedem lavat, extergit, et osculatur, Diacono præbente linteum ad abstergendum. Et interim hæc subscripta cantantur:*
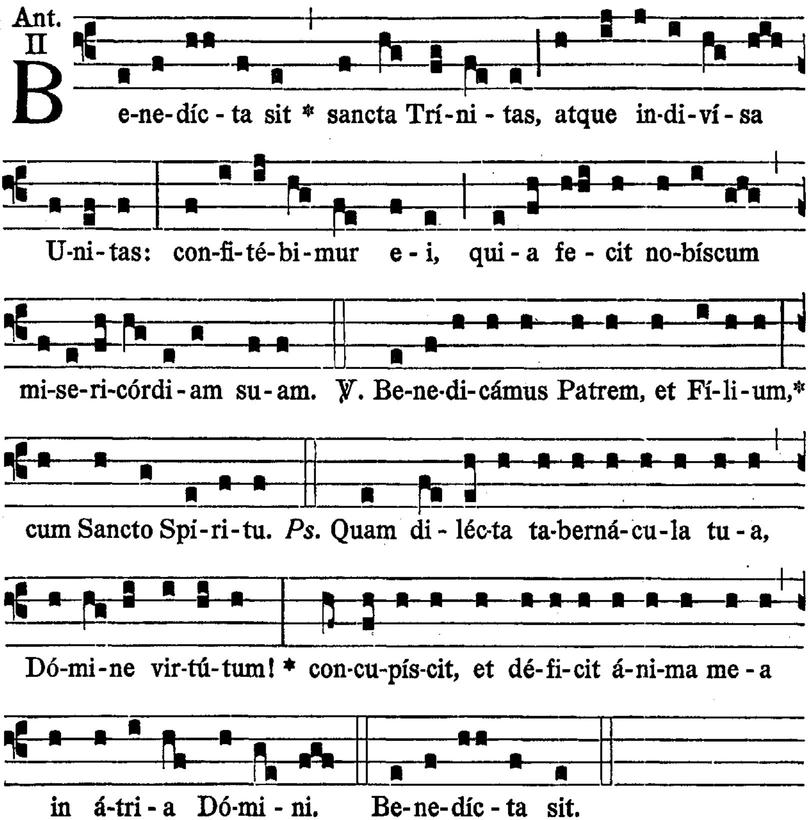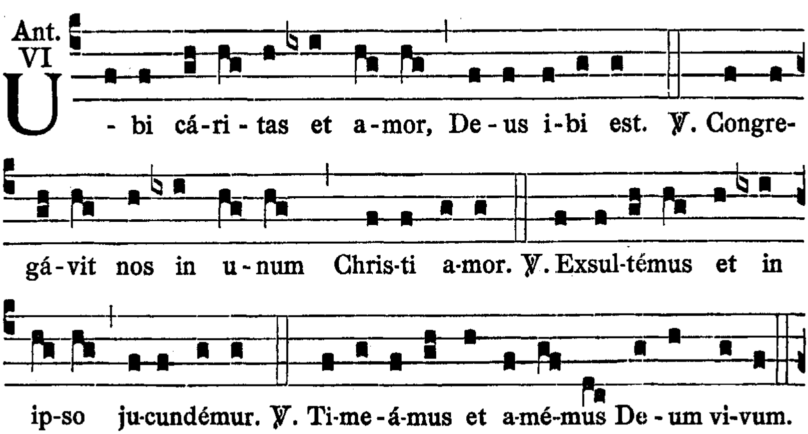

Et repetitur immediate Antiphona Mandátum novum. *Et sic aliæ Antiphonæ, quæ habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.*

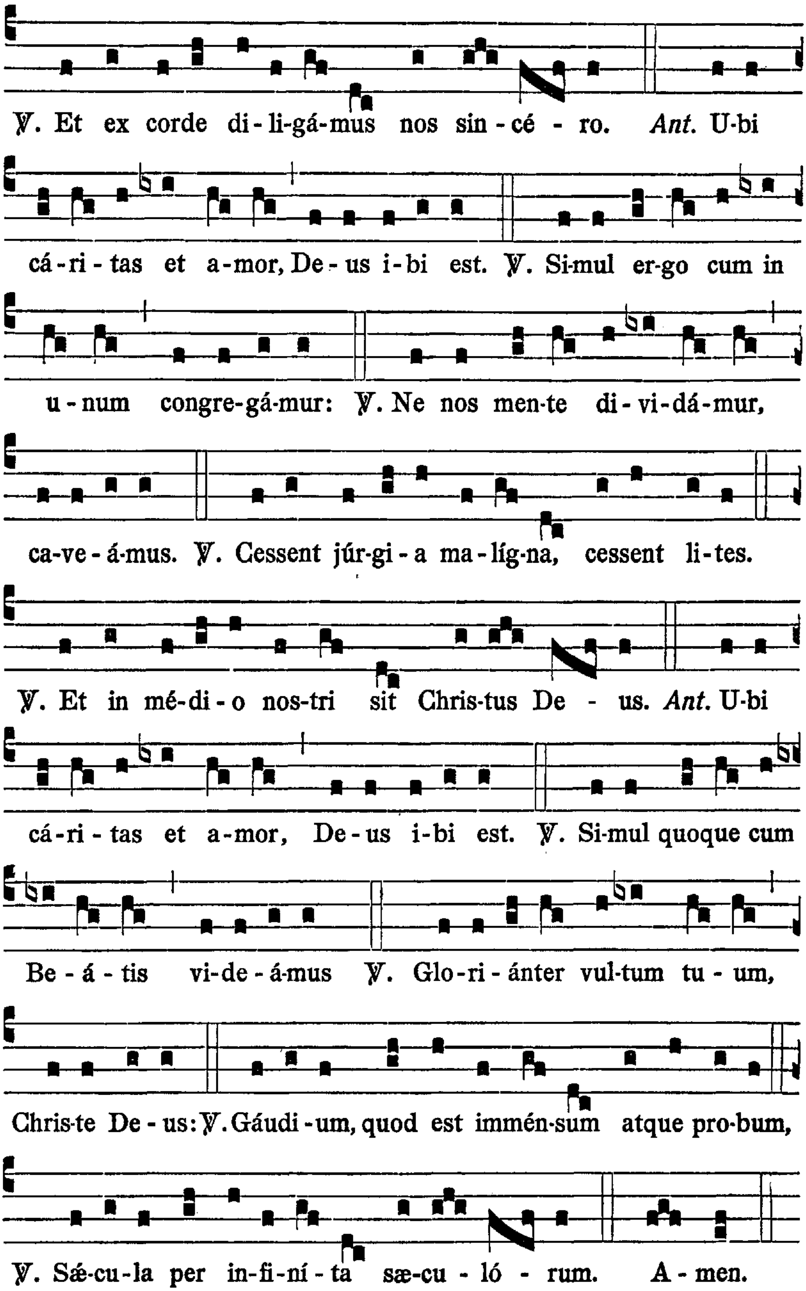

Ant. IV
Post-quam surré-xit Dó-mi-nus * a cena, mi-sit
a-quam in pel - vim: cœ-pit lavá-re pe-des dis-ci-pu-ló-rum:
hoc ex-émp-lum re-líquit e-is. Ps. Magnus Dó-mi-nus,
et laudá-bi-lis ni-mis: * in ci-vi-tá-te De-i nos-tri, in monte
sanc-to e-jus. Postquam.
Ant. II
Dó-mi-nus Je-sus, * postquam ce-ná-vit cum dis-cí-
pu-lis su-is, la-vit pe-des e-ó-rum, et a-it il-lis:
Sci-tis, quid fé-ce-rim vo-bis e-go, Dó-mi-nus et
Ma-gís-ter? Ex-émplum de-di vo-bis, ut et vos i-ta

fa-ci - á-tis. Ps. Be-ne - di-xís-ti, Dó-mi-ne, terram tu - am: *
a - ver-tís-ti cap-ti-vi-tá - tem Ja - cob. Dó-mi - nus Je-sus.
Ant. V
Dó-mi - ne, * tu mi - hi la-vas pe-des? Respóndit Je-sus
et di-xit e - i: Si non lá-ve-ro ti - bi pe-des, non ha-bé-bis
par-tem me-cum. ℣. Ve-nit ergo ad Si-mó-nem Petrum, * et di-xit
e - i Pe-trus. Dómi - ne. ℣. Quod e-go fá-ci - o, tu ne-scis mo-do: *
sci - es au-tem póste - a. Dó-mi - ne.
Ant. IV
Si e-go, Dó-mi-nus * et Ma - gís-ter ves - ter, la-vi
vo-bis pe-des: quanto ma - gis vos de-bé - tis al-ter al-te-

ri - us la-vá - re pe-des? Ps. Au-dí-te hæc, omnes gentes: *
áu-ri-bus per-cí-pi-te, qui ha-bi-tá - tis orbem. Si e-go.
Ant. VII
In hoc cognóscent omnes, * qui-a me - i es-tis dis-cí-pu - li,
si di-lec-ti - ó-nem ha-bu - é-ri-tis ad ín-vi-cem. ℣. Di - xit
Je-sus dis-cí-pu - lis su - is. In hoc cognóscent omnes.
Ant. VII
Má-ne - ant in vo - bis * fi-des, spes, cá-ri-tas, tri - a hæc:
ma-jor au-tem ho - rum est cá-ri-tas. ℣. Nunc au-tem ma-nent
fi-des, spes, cá-ri-tas, tri - a hæc: * ma - jor au-tem ho-rum est
cá-ri - tas. Má-ne - ant in vo - bis.

Ant. II
Be-ne-díc-ta sit * sancta Trí-ni-tas, atque in-di-ví-sa
U-ni-tas: con-fi-té-bi-mur e-i, qui-a fe-cit no-bíscum
mi-se-ri-córdi-am su-am. ℣. Be-ne-di-cámus Patrem, et Fí-li-um,*
cum Sancto Spí-ri-tu. Ps. Quam di-léc-ta ta-berná-cu-la tu-a,
Dó-mi-ne vir-tú-tum! * con-cu-pís-cit, et dé-fi-cit á-ni-ma me-a
in á-tri-a Dó-mi-ni. Be-ne-díc-ta sit.

Ant. VI
U-bi cá-ri-tas et a-mor, De-us i-bi est. ℣. Congre-
gá-vit nos in u-num Chris-ti a-mor. ℣. Exsul-témus et in
ip-so ju-cundémur. ℣. Ti-me-á-mus et a-mé-mus De-um vi-vum.

℣. Et ex corde di-li-gá-mus nos sin-cé-ro. Ant. U-bi
cá-ri-tas et a-mor, De-us i-bi est. ℣. Si-mul er-go cum in
u-num congre-gá-mur: ℣. Ne nos men-te di-vi-dá-mur,
ca-ve-á-mus. ℣. Cessent júr-gi-a ma-líg-na, cessent li-tes.
℣. Et in mé-di-o nos-tri sit Chris-tus De-us. Ant. U-bi
cá-ri-tas et a-mor, De-us i-bi est. ℣. Si-mul quoque cum
Be-á-tis vi-de-á-mus ℣. Glo-ri-ánter vul-tum tu-um,
Chris-te De-us: ℣. Gáudi-um, quod est immén-sum atque pro-bum,
℣. Sǽ-cu-la per in-fi-ní-ta sæ-cu-ló-rum. A-men.

℣ Post lotionem Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, et abstergit alio linteo: deinde rediens ad locum ubi prius fuerat, accipit Pluviale, et stans capite detecto, dicit:

Pater noster, *secreto usque ad*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.
℟. Custodíri nimis.
℣. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.
℟. Opera mánuum tuárum ne despícias.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Adésto, Dómine, quǽsumus, offício servitútis nostræ: † et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti: * ut, sicut hic nobis, et a nobis exterióra abluúntur inquinaménta; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignéris, qui vivis et regnas Deus: * per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Jube, domne, *nec Lectio brevis, nec* Adjutórium, *neque Oratio Dominica: sed absolute incipitur ab Hebdomadario:*

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis, fratres, *et* vos, fratres, *dicat:* tibi, pater, *et* te, pater,

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Confessione et Absolutione, statim inchoantur sequentes Psalmi:

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem mília a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Post Psalmos immediate dicitur:

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Christus factus est, *cum reliquis, ut supra in Laudibus,* 210.

DE OFFICIO IN FERIA V CENÆ DOMINI

CUM BENEDICITUR

OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM ET CONFICITUR CHRISMA

Hac die singulis annis benedicitur Oleum Catechumenorum et Infirmorum, et conficitur Chrisma.

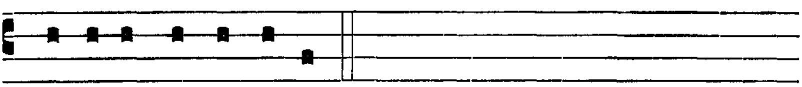
Mane itaque Sacrista, vel ille, ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet: Tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit; unam ad Oleum Infirmorum, aliam ad Oleum Catechumenorum, tertiam, quæ major sit, ad Chrisma; et hæc tertia cooperiri debet de panno sericeo albo; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint coopertæ: duas mappulas mundas, sive vela, pro Diaconis, qui ampullas oleorum pro Chrismate et Oleo Catechumenorum de sacristia ad Chorum portare debent; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito Altaris, juxta gradus circa finem presbyterii; et ante ipsam sedem versus Altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit juxta sedem, inter ipsam et Altare. Juxta dictam sedem hinc et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim Sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies vertant ad Altare.

Deinde hora competenti Pontifex venit ad ecclesiam, ubi parat se ad Missam omnibus Pontificalibus ornamentis pretiosis albi coloris. Parant se etiam Ministri Pontificis, et ultra illos duodecim Presbyteri, septem Diaconi, septem Subdiaconi, Acolythi, et alii necessarii, omnes vestibus albi coloris Ordini suo congruentibus. Quibus omnibus paratis, procedunt ad Altare processionaliter, hoc modo:

In primis procedit thuriferarius, quem sequuntur duo ceroferarii, post hos septem Subdiaconi, bini et bini, et in tertio loco tres simul vadunt; tum septem Diaconi, etiam bini et bini, et in tertio loco tres; post hos duodecim Presbyteri, bini et bini, quos sequitur Subdiaconus librum Evangeliorum portans ante pectus, cum manipulo in eo reposito; deinde Diaconus et a dextris ejus Capellanus Assistens, quos demum Pontifex sequitur incedens medius inter duos digniores Canonicos ecclesiæ, aut in dignitate constitutos, si Pontifex sit in ecclesia sua, alioquin ibit medius inter Diaconum et Assistentem. Et si Pontifex sit Archiepiscopus, vel Patriarcha, et in Ecclesia sua, portatur etiam in hujusmodi processione Crux per unum ex Ministris, ad hoc ordinatum, qui medius inter ceroferarios incedit.

Duodecim Presbyteri suo ordine juxta sedilia, in fine presbyterii posita, hinc et inde stabunt, vel sedebunt aut genuflectent, prout tempus postulabit, facies semper ad Altare vertentes; post eos stabunt septem Diaconi, et post Diaconos septem Subdiaconi in gradibus presbyterii. Pontifex vero, postquam ante Altare pervenerit, facit Confessionem; incipitur Introitus; et proceditur in Missa more consueto, usque ad illum locum Canonis, ubi dicitur: Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, *exclusive.*

Priusquam ergo Pontifex verba ipsa dicat, facta reverentia Sacramento in Altari consecrato, retrahit se ad partem Epistolæ Altaris, ubi super alium Calicem vacuum abluit digitos, et ad purificatorium extergit, et ablutio usque post communionem Pontificis reservatur. Tum facta iterum Sacramento reverentia, descendit primum gradum Altaris, et ibidem accepta mitra, vadit ad dictam sedem sibi paratam in presbyterio, ab opposito Altaris; et sedet super ipsam, versa facie ad Altare, dictam mensam ante se habens, circumstantibus Ministris, Sacerdotibus, et aliis paratis prædictis, in suis locis manentibus. Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis:

O-le-um In-fir-mó-rum.

Et mox unus Subdiaconus ex septem paratis prædictis cum duobus Acolythis, hinc et inde associatus, vadit ad sacristiam, ubi accipiens ampullam olei, quod pro infirmis consecrari debet, coopertam, ut invenit, portet eam sinistro brachio circumdatam ante Pontificem, ubi eam tradit in manibus Archidiaconi, plane dicens: Oleum infirmórum.

Archidiaconus præsentat illam Pontifici ad benedicendum, idem dicens, collocans eam coram eo supra mensam supradictam.

Pontifex surgens cum mitra exorcizat, et benedicit illud voce demissa, ita tamen quod a circumstantibus Sacerdotibus audiri possit, absolute dicens:

Exorcízo te, immundíssime spíritus, omnísque incúrsio sátanæ, et omne phantásma: in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti; ut recédas ab hoc óleo ut possit éffici únctio spiritális ad corroborándum templum Dei vivi: ut in eo possit Spíritus Sanctus

habitáre, per nomen Dei Patris omnipoténtis, et per nomen dilectíssimi Fílii ejus, Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde, deposita mitra, benedicit ipsum Oleum, dicens eadem voce:

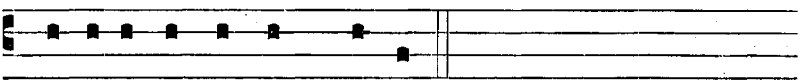
℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

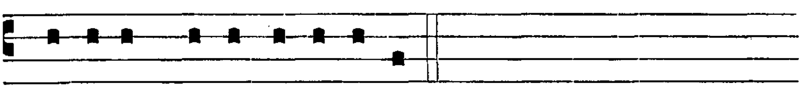
Emítte, quǽsumus, Dómine, Spíritum Sanctum tuum Paráclitum de cælis in hanc pinguédinem olívæ, quam de víridi ligno prodúcere dignátus es, ad refectiónem mentis et córporis; ut, tua sancta bene ✠ dictióne, sit omni hoc unguénto cæléstis medicínæ perúncto tutámen mentis et córporis, ad evacuándos omnes dolóres, omnes infirmitátes omnémque ægritúdinem mentis et córporis, unde unxísti Sacerdótes, Reges, Prophétas et Mártyres; sit Chrisma tuum perféctum, Dómine, nobis a te benedíctum, pérmanens in viscéribus nostris. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

His expletis, Oleum ipsum eo modo, quo apportatum fuit, ad sacrarium reportatur, et diligentissime conservatur. Tunc Pontifex, reassumpta mitra, sedet et lavat manus; tum surgit, et cum mitra, et cum ministris suis (ceteris Sacerdotibus, et aliis paratis, in locis suis manentibus) accedit usque ad gradum Altaris, ubi, deposita mitra, facit reverentiam Sacramento; tum ascendit ad Altare, et incipiens, ubi dimiserat, videlicet, Per quem hæc ómnia, *etc., procedit in Missa usque ad communionem Corporis et Sanguinis inclusive, quam Pontifex ipse solus sumit. Quo facto, Diaconus ponit Hostiam consecratam pro crastina die reservandam in Calicem, seu vasculum ad hoc paratum, et reverenter collocat ipsam super medium Altaris. Deinde Pontifex communicat Diaconum et Subdiaconum ac alios de Clero, et postquam se purificaverit, ac etiam primam digitorum ablutionem ex alio Calice sumpserit, facta reverentia Sacramento in Altari posito, in secundo gradu Altaris mitram accipit, et redit ad prædictam sedem cum ministris suis et aliis Assistentibus, eo ordine quo præmissum est, et ibi cum mitra sedet. Tunc Archidiaconus, stans apud Pontificem, dicit alta voce in tono Lectionis:*

O-le-um ad sanctum Chris-ma.

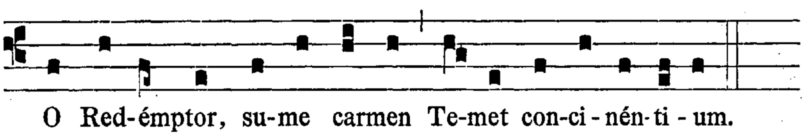
Et mox eadem voce, in tono subjungit:

O-le-um Cat-e-chu-me-nó-rum.

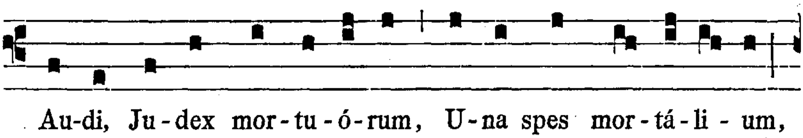
Quo dicto, oblato Pontifici thuribulo, Pontifex imponit incensum, et benedicit more solito. Tum duodecim Presbyteri, septem Diaconi, et septem Subdiaconi parati prædicti, et alii ministri, quot necessarii fuerint, eo ordine quo venerunt, pergunt ad sacrarium ad deferendum cum omni decore et reverentia Oleum Chrismale, et Oleum Catechumenorum, ministris tamen Pontificis cum eo remanentibus. Incedunt autem redeuntes ad Chorum cum
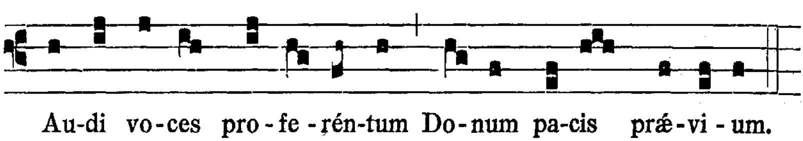
ampullis, hoc ordine: Primo thuriferarius cum thuribulo fumigante, quem sequitur Subdiaconus Crucem deferens, medius inter duos Acolythos cum cereis ardentibus; tum duo Cantores cantantes Versus: O Redémptor, *ut infra habentur; quos sequuntur, bini et bini, Subdiaconi et Diaconi; deinde unus Subdiaconus portans vasculum cum balsamo, tum duo Diaconi ampullas olei ad sanctum Chrisma, et pro Oleo Catechumenorum portantes, qui habent mappulas mundas, sive vela ad collum, quorum extremitates ante pectus dependent, tenentes ipsas ampullas sinistris suis brachiis circumdatas, et extremitatibus mappularum, quæ a dextris dependent, involutas et coopertas; ita tamen, ut a medio supra videri possint. Diaconus autem, qui Oleum ad sanctum Chrisma portat, a dexteris vadit; hos sequuntur duodecim Sacerdotes, Diaconi et Subdiaconi prædicti, bini et bini. Quibus sic a sacristia versus Pontificem procedentibus duo Cantores prædicti cantant Versus sequentes:*

Et Chorus idem replicat.

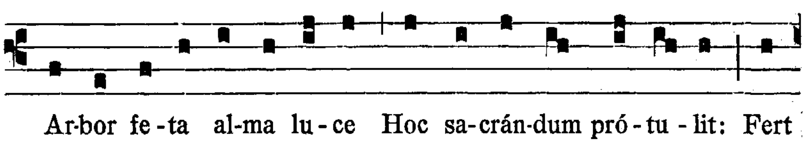
Deinde dicti duo Cantores prosequuntur sequentes Versus:

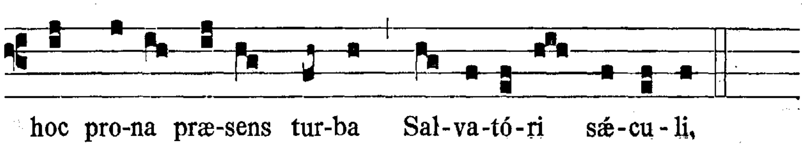

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

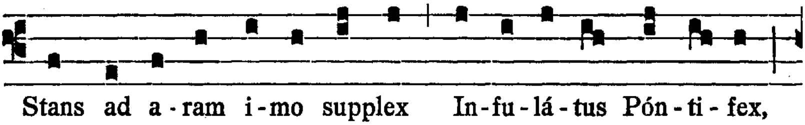
Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ℣.
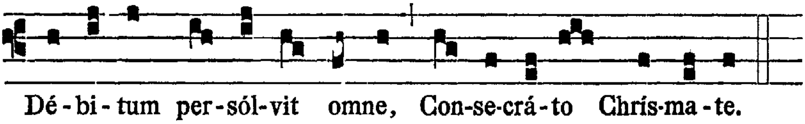

Chorus repetit ℣. O Redémptor,

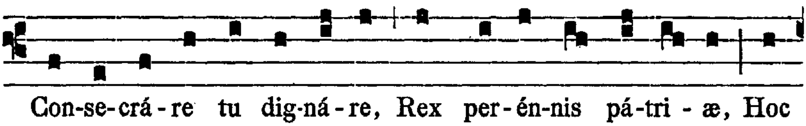
Tum illi duo Cantores prosequuntur ℣.
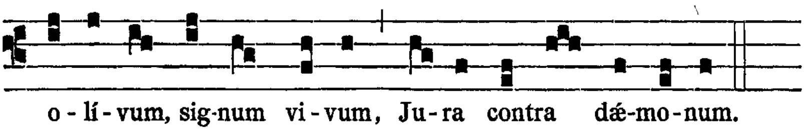

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

Deinde illi duo Cantores prosequuntur ℣.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

Eis igitur ordine præmisso in Presbyterium ecclesiæ cantando Versus præmissos pervenientibus, Crux cum candelabris et incenso situatur prope Altare, juxta cornu Epistolæ; Archidiaconus, Diaconus et Subdiaconus ministrantes sint circa Pontificem, hinc et inde. Sacerdotes vero duodecim parati, juxta eos duo cornua faciunt, sex hinc et sex illinc, vertentes faciem ad Altare, a lateribus assistentes Pontifici, tamquam ejus testes, et ministerii sacri Chrismatis cooperatores. Diaconi vero post tergum Pontificis et, post eos, Subdiaconi parati stant, tamquam ministri et inspectores. Interim Diaconi ampullas olei Chrismalis et olei Catechumenorum portantes, et Subdiaconus cum balsamo subsistunt, quousque omnes prædicti in suis locis fuerint ordinati. Omnibus itaque dispositis, Diaconus ampullam olei Chrismalis ferens venit ante Pontificem, et Archidiaconus illam involutam cum mappula, quam Diaconus ipse circa collum portavit, de manu ejus accipiens, eam sic involutam ostendit Pontifici sedenti, et illam super mensam ante Episcopum positam collocat diligenter, alio Diacono ampullam aliam assidue inter brachia tenente. Tunc Subdiaconus vasculum cum balsamo portans, illud tradit Archidiacono, qui balsamum Pontifici similiter ostendens, ipsum supra mensam collocat. Tum Pontifex, deposita mitra, surgit, et versus ad Altare, habens ante se super mensam ampullam olei Chrismalis et balsamum, ante omnia benedicit ipsum balsamum, dicens:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, mysteriórum cæléstium et virtútum ómnium præparátor, nostras, quǽsumus, preces exáudi, hanc odoríferam sicci córticis lácrimam (quæ felícis virgæ profluéndo sudórem, sacerdotáli nos opímat

unguénto) acceptábilem tuis præsta mystériis, et concéssa benedictióne sanctí ✠ fica. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Creaturárum ómnium, Dómine, pro creátor, qui per Móysen, fámulum tuum, permístis herbis arómatum fíeri præcepísti sanctificatiónem unguénti; cleméntiam tuam supplíciter depóscimus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spirituálem grátiam largiéndo, plenitúdinem sancti ✠ ficatiónis infúndas. Sit nobis, Dómine, fídei hilaritáte condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpétuum; sit ad cæléstis vexílli impressiónem digníssimum; ut, quicúmque Baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúncti, córporum atque animárum benedictiónem pleníssimam consequántur, et beátæ fídei colláto múnere perénniter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde, accepta mitra, stans adhuc Pontifex miscet super Patenam, vel in aliquo parvo vasculo balsamum cum modico olei de ampulla Chrismali sumpti, dicens:

Orémus Dóminum, Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensíbilem unigéniti Fílii sui sibíque coætérni divinitátem mirábili dispositióne veræ humanitáti inseparabíliter conjúnxit, et cooperánte grátia Spíritus Sancti, óleo exsultatiónis præ partícipibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéria, perénni redderétur, de qua excíderat, hereditáti; quátenus hos ex diversis creaturárum speciébus liquóres creátos sanctæ Trinitátis perfectióne bene ✠ dícat, et benedicéndo sanctí ✠ ficet, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et, quicúmque extérius inde perúnctus fúerit, ita intérius liniátur, quod, ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se partícipem regni cæléstis éffici gratulétur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

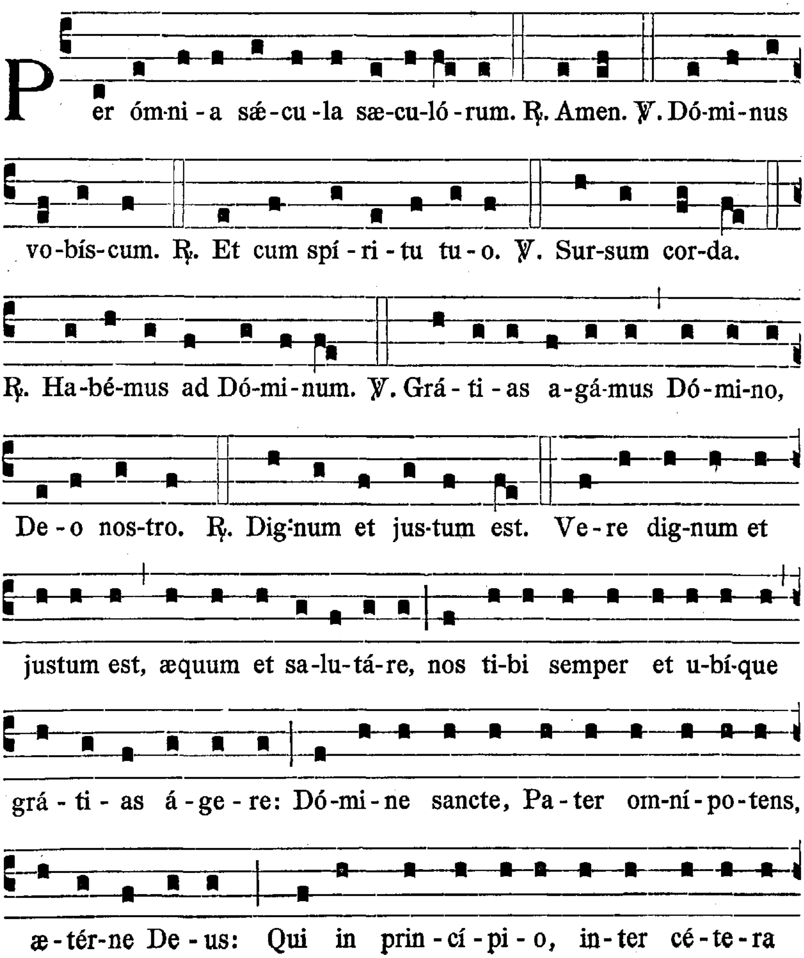
℟. Amen.

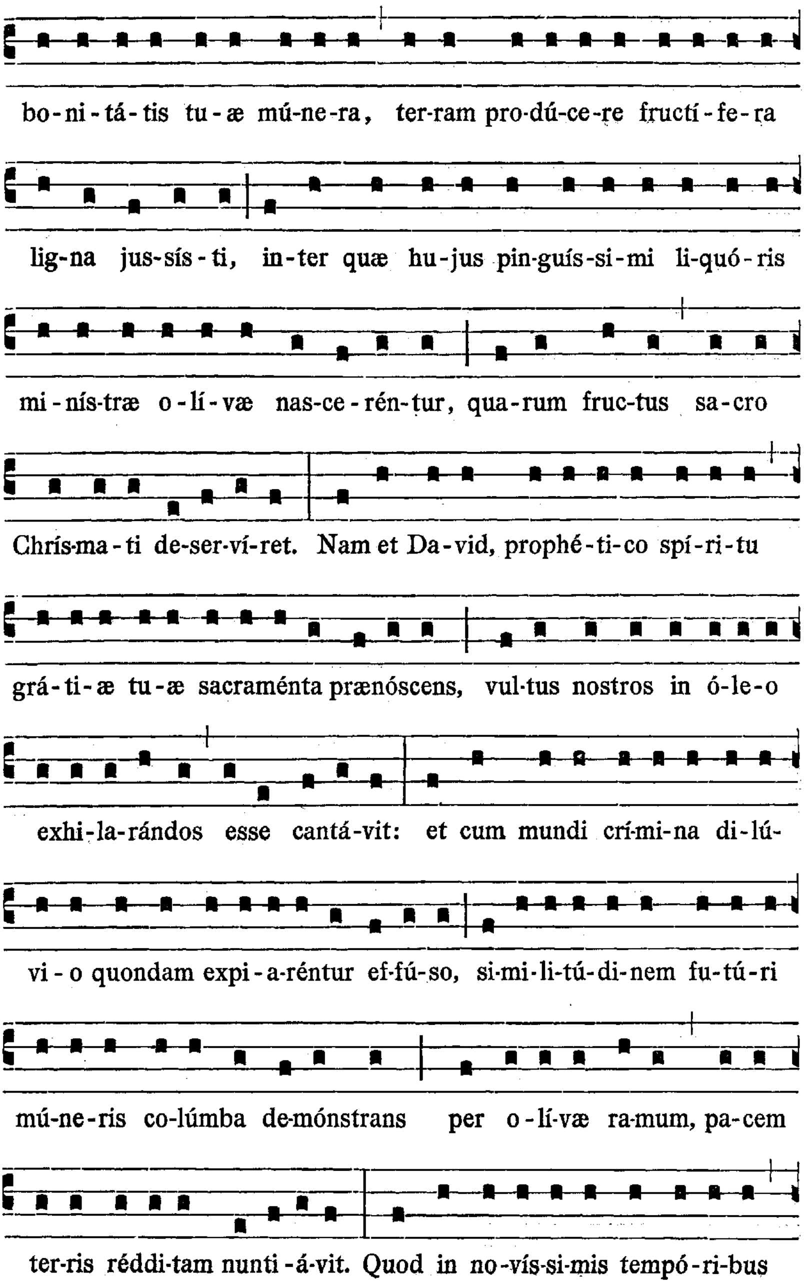
Quo facto, sedet Pontifex, retenta mitra, et halat plane tertio, in modum crucis, super os ampullæ Chrismalis involutæ ante se super mensam stantis. Deinde duodecim Sacerdotes parati, qui juxta eum sunt, ordinatim facientes reverentiam Sacramento in Altari posito, et Pontifici, ad mensam prædictam accedunt, et stantes ante eam singuli successive eodem modo, ut Pontifex fecerat, in modum crucis super os ampullæ prædictæ halant. Tum reverentiam, ut supra, facientes, ad loca sua revertuntur. Quo facto, surgit Pontifex, et stans, cum mitra, legendo dicit exorcismum Chrismalem, absolute dicens:

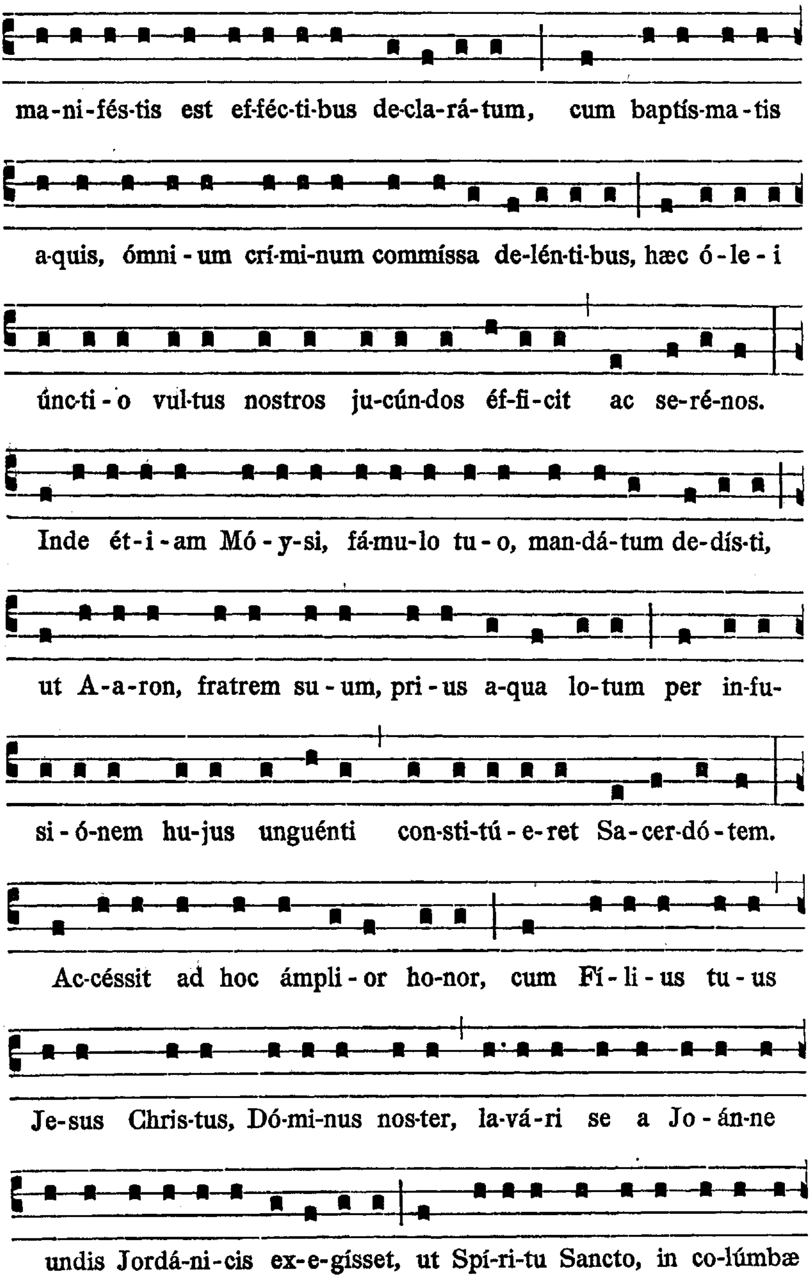
Benedictio Chrismatis

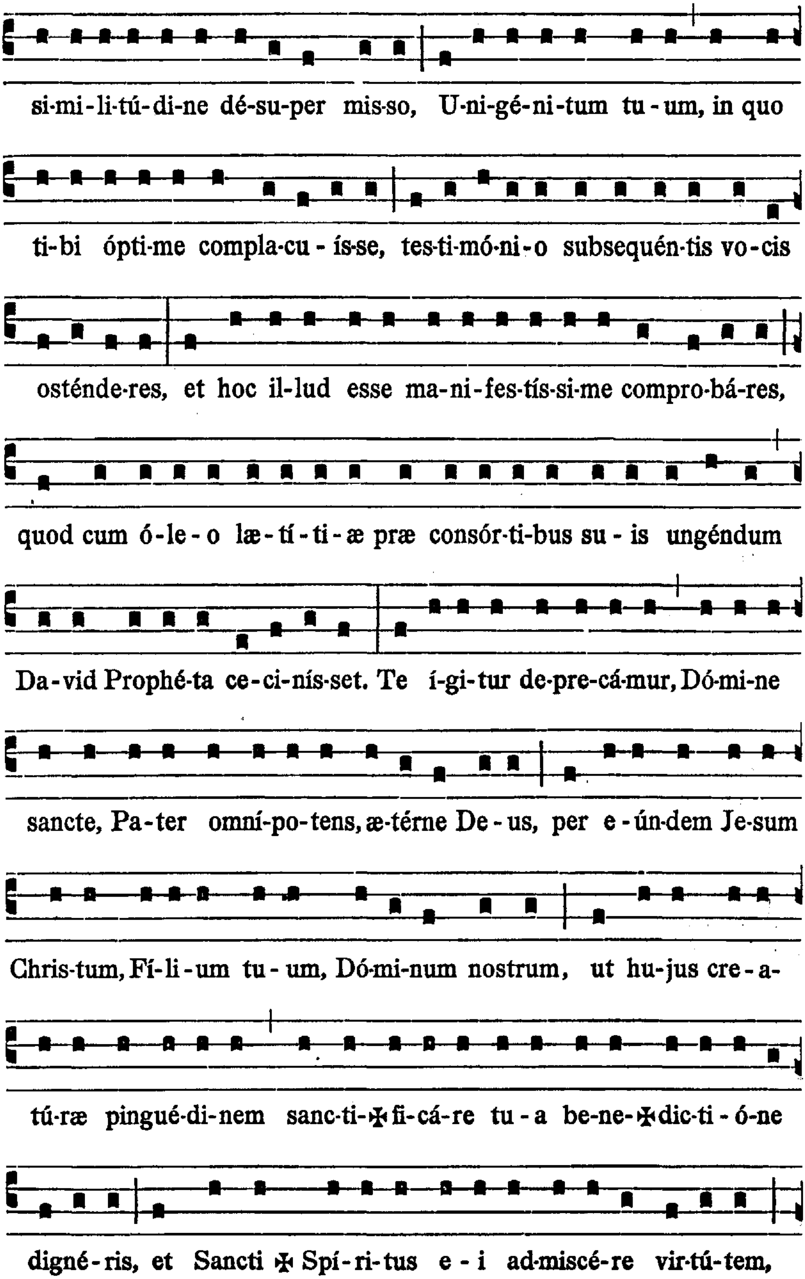
Exorcízo te, creatúra ólei, per Deum, Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt, ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, omnísque incúrsio, et omne phantásma sátanæ eradicétur et effugétur a te; ut fias ómnibus, qui ex te ungéndi sunt, in adoptiónem filiórum, per Spíritum Sanctum. In nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte ejúsdem Spíritus ✠ Sancti.
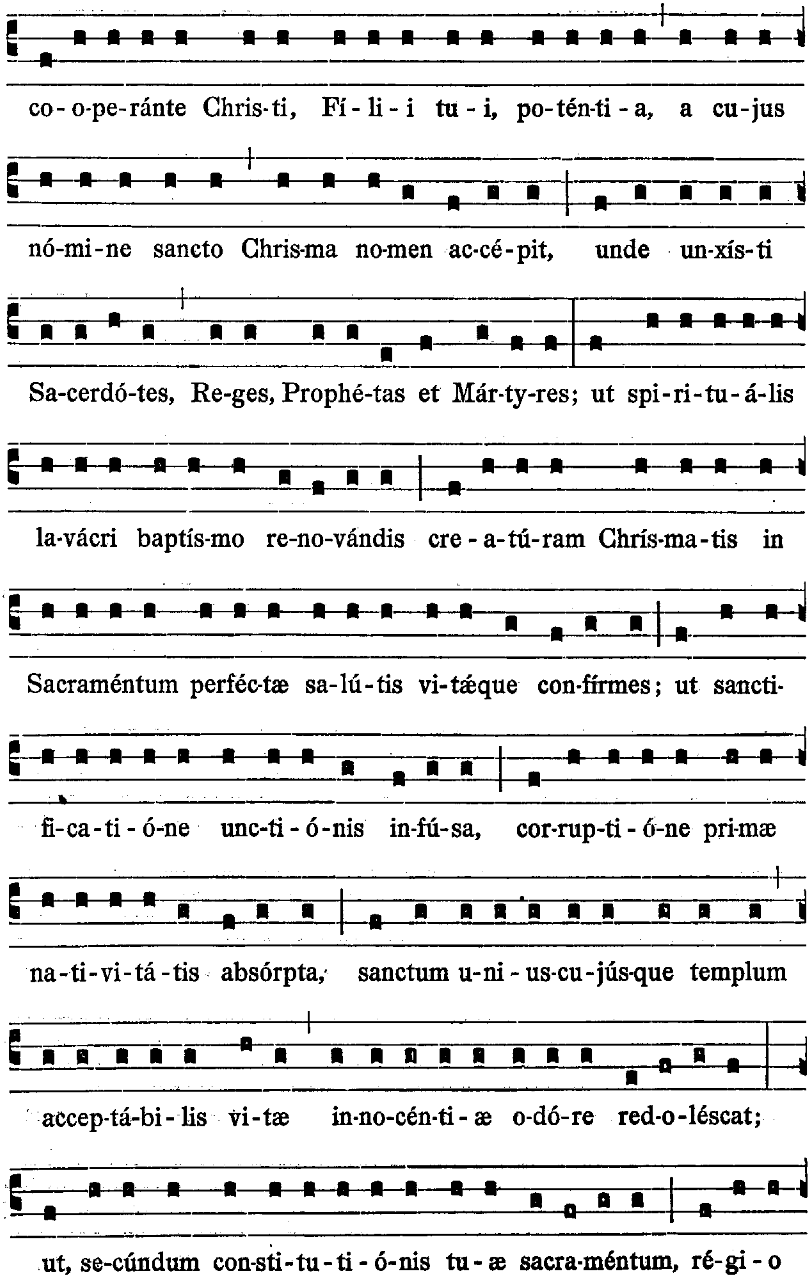
Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem:

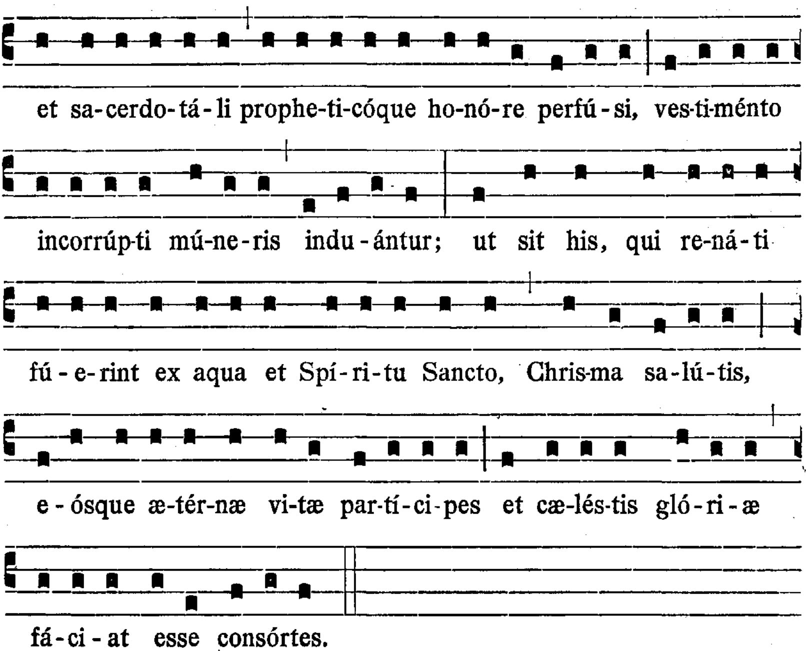

bo-ni-tá-tis tu-æ mú-ne-ra, ter-ram pro-dú-ce-re fructí-fe-ra
lig-na jus-sís-ti, in-ter quæ hu-jus pin-guís-si-mi li-quó-ris
mi-nís-træ o-lí-væ nas-ce-rén-tur, qua-rum fruc-tus sa-cro
Chrís-ma-ti de-ser-ví-ret. Nam et Da-vid, prophé-ti-co spí-ri-tu
grá-ti-æ tu-æ sacraménta prænóscens, vul-tus nostros in ó-le-o
exhi-la-rándos esse cantá-vit: et cum mundi crí-mi-na di-lú-
vi-o quondam expi-a-réntur ef-fú-so, si-mi-li-tú-di-nem fu-tú-ri
mú-ne-ris co-lúmba de-mónstrans per o-lí-væ ra-mum, pa-cem
ter-ris réddi-tam nunti-á-vit. Quod in no-vís-si-mis tempó-ri-bus

ma-ni-fés-tis est ef-féc-ti-bus de-cla-rá-tum, cum baptís-ma-tis
a-quis, ómni-um crí-mi-num commíssa de-lén-ti-bus, hæc ó-le-i
únc-ti-o vul-tus nostros ju-cún-dos éf-fi-cit ac se-ré-nos.
Inde ét-i-am Mó-y-si, fá-mu-lo tu-o, man-dá-tum de-dís-ti,
ut A-a-ron, fratrem su-um, pri-us a-qua lo-tum per in-fu-
si-ó-nem hu-jus unguénti con-sti-tú-e-ret Sa-cer-dó-tem.
Ac-céssit ad hoc ámpli-or ho-nor, cum Fí-li-us tu-us
Je-sus Chris-tus, Dó-mi-nus nos-ter, la-vá-ri se a Jo-án-ne
undis Jordá-ni-cis ex-e-gísset, ut Spí-ri-tu Sancto, in co-lúmbæ

si-mi-li-tú-di-ne dé-su-per mis-so, U-ni-gé-ni-tum tu-um, in quo
ti-bi ópti-me compla-cu-ís-se, tes-ti-mó-ni-o subsequén-tis vo-cis
osténde-res, et hoc il-lud esse ma-ni-fes-tís-si-me compro-bá-res,
quod cum ó-le-o læ-tí-ti-æ præ consór-ti-bus su-is ungéndum
Da-vid Prophé-ta ce-ci-nís-set. Te í-gi-tur de-pre-cá-mur, Dó-mi-ne
sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us, per e-ún-dem Je-sum
Chris-tum, Fí-li-um tu-um, Dó-mi-num nostrum, ut hu-jus cre-a-
tú-ræ pingué-di-nem sanc-ti-✠fi-cá-re tu-a be-ne-✠dic-ti-ó-ne
digné-ris, et Sancti ✠ Spí-ri-tus e-i ad-miscé-re vir-tú-tem,

co-o-pe-ránte Chris-ti, Fí-li-i tu-i, po-tén-ti-a, a cu-jus
nó-mi-ne sancto Chris-ma no-men ac-cé-pit, unde un-xís-ti
Sa-cerdó-tes, Re-ges, Prophé-tas et Már-ty-res; ut spi-ri-tu-á-lis
la-vácri baptís-mo re-no-vándis cre-a-tú-ram Chrís-ma-tis in
Sacraméntum perféc-tæ sa-lú-tis vi-tǽque con-fírmes; ut sancti-
fi-ca-ti-ó-ne unc-ti-ó-nis in-fú-sa, cor-rup-ti-ó-ne pri-mæ
na-ti-vi-tá-tis absórpta, sanctum u-ni-us-cu-jús-que templum
accep-tá-bi-lis vi-tæ in-no-cén-ti-æ o-dó-re red-o-léscat;
ut, se-cúndum con-sti-tu-ti-ó-nis tu-æ sacra-méntum, ré-gi-o

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

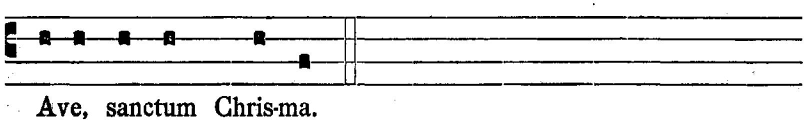
℟. Amen.

Præfatione hujusmodi finita, Pontifex balsamum cum illo modico oleo ex ampulla Chrismali sumpto mistum commiscet sancto Chrismati, reponens ipsum in ampullam Chrismalem, et dicens:

Hæc commíxtio liquórum fiat ómnibus ex ea perúnctis propitiátio et custódia salutáris in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Tum Diaconus, qui ampullam Chrismalem de sacristia portavit, deponit mappulam, sive velum de ipsa ampulla, dimissa ei sua serica veste alba, quam antea habebat, et Pontifex capite inclinato, salutat Chrisma dicens:

Et hoc secundo et tertio facit, semper altius dicendo; quod postquam tertio dixerit, osculatur labium ampullæ; quo facto, sedet Pontifex, et accipit mitram. Tum singuli duodecim Sacerdotes parati prædicti accedunt

successive per ordinem ad mensam, supra quam posita est ampulla Chrismatis, et factis reverentiis Sacramento in Altari posito, et Pontifici, tertio in varia distantia genuflectunt coram ampulla, qualibet vice semper altius dicendo in tono prædicto: Ave, sanctum Chrisma.

Quo tertio dicto, labium ampullæ reverenter osculantur, et ad sua loca revertuntur. Quo peracto, ampulla in uno latere mensæ prædictæ collocatur. Et mox Diaconus aliam ampullam sua veste coopertam cum oleo Catechumenorum ferens, accedit ad præsentiam Pontificis, et ampullam ipsam sine mappula, quam Diaconus ipse circa collum retinet, tradit Archidiacono, qui illam suscipiens, eam ostendit Pontifici, et collocat supra mensam prædictam in medio ante Pontificem; super quam ampullam statim tam ipse Pontifex, quam etiam duodecim Presbyteri prædicti halant, prout supra de ampulla Chrismatis factum est. Quo facto, Pontifex surgens cum mitra, submissa voce legendo absolute exorcismum olei Catechumenorum, dicit:

Benedictio olei Catechumenorum

Exorcízo te, creatúra ólei, in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, et Spíritus ✠ Sancti, ut, in hac invocatióne indivíduæ Trinitátis atque uníus virtúte Deitátis, omnis nequíssima virtus adversárii, omnis inveteráta malítia diáboli, omnis violénta incúrsio, omne confúsum et cæcum phantásma eradicétur, et effugétur, et discédat a te; ut, divínis sacraméntis purificáta, fias in adoptiónem carnis et spíritus, eis qui ex te ungéndi sunt, in remissiónem ómnium peccatórum; ut efficiántur eórum córpora ad omnem grátiam spirituálem accipiéndam sanctificáta. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum: Qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde, deposita mitra, Pontifex stans benedicit dictum oleum Catechumenorum, eadem voce dicens:

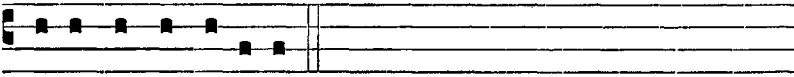
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, incrementórum ómnium et profectuum spirituálium remunerátor, qui virtúte Sancti Spíritus imbecillárum méntium rudiménta confírmas, te orámus, Dómine, ut emíttere dignéris tuam bene ✠ dictiónem super hoc óleum, et ventúris ad beátæ regeneratiónis lavácrum tríbuas, per unctiónem hujus creatúræ, purgatiónem mentis et córporis; ut, si quæ illis adversántium spírituum inhæsére máculæ, ad tactum sanctificáti ólei hujus abscédant; nullus spirituálibus nequítiis locus, nulla réfugis virtútibus sit facúltas, nulla insidiántibus malis laténdi licéntia relinquátur. Sed veniéntibus ad fidem servis tuis, et Sancti Spíritus tui operatióne mundándis, sit unctiónis hujus præparátio útilis ad salútem, quam étiam cæléstis regeneratiónis nativitáte in Sacraménto sunt Baptísmatis adeptúri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sæculum per ignem.

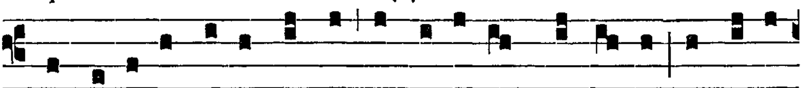
℟. Amen.

Deinde Pontifex, et successive duodecim Sacerdotes prædicti reverenter salutant oleum ipsum, dicentes ter in tono Lectionis:

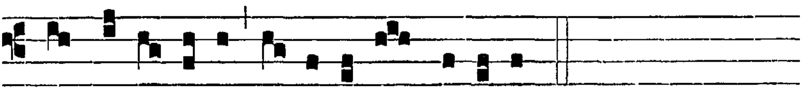

Ave, sanctum O-le - um.

Et postquam tertio id fecerint, osculantur os ipsius ampullæ, prout supra positum est de Chrismate. His itaque peractis, ambæ ampullæ per dictos duos Diaconos, eo ordine et decore, quo delatæ fuerant, ad sacrarium sive sacristiam processionaliter reportantur. Interim dum reportantur, duo præmissi Cantores cantant hos ℣℣.:

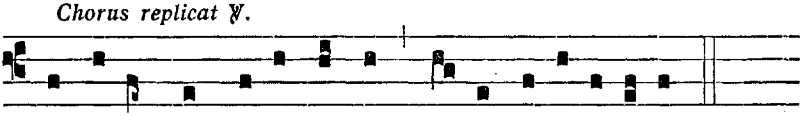

Ut no-vé-tur se-xus omnis Uncti - ó-ne Chrísma - tis: Ut sa-né-

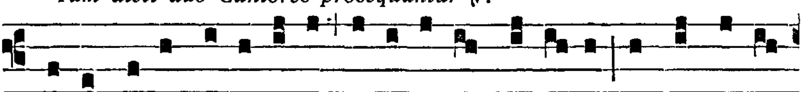
tur sau-ci - á-ta Dig-ni-tá - tis gló-ri - a.

Chorus replicat ℣.

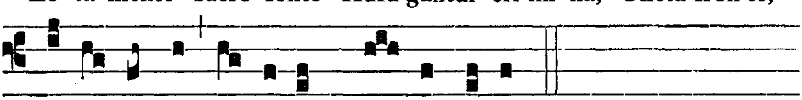

O Red-émptor, su-me carmen Te-met conci-nén-ti - um.

Tum dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

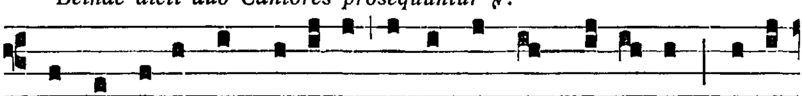
Lo-ta mente sacro fonte Aufu-gántur crí-mi-na, Uncta fron-te,

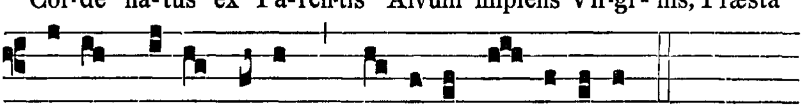
sacro - sáncta In-flu - unt cha - rís-ma-ta.

Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

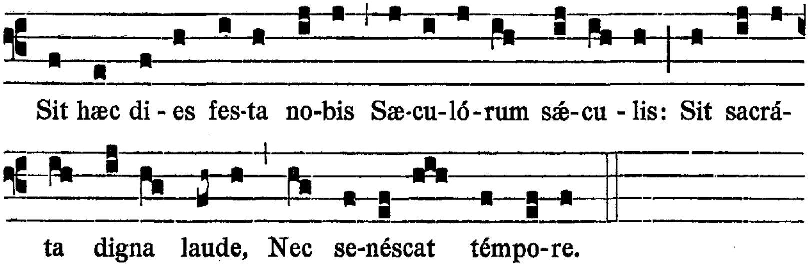
Cor-de na-tus ex Pa-rén-tis Alvum implens Vír-gi - nis, Præsta

lu-cem, claude mortem Chrís-ma-tis con-sór-ti-bus.

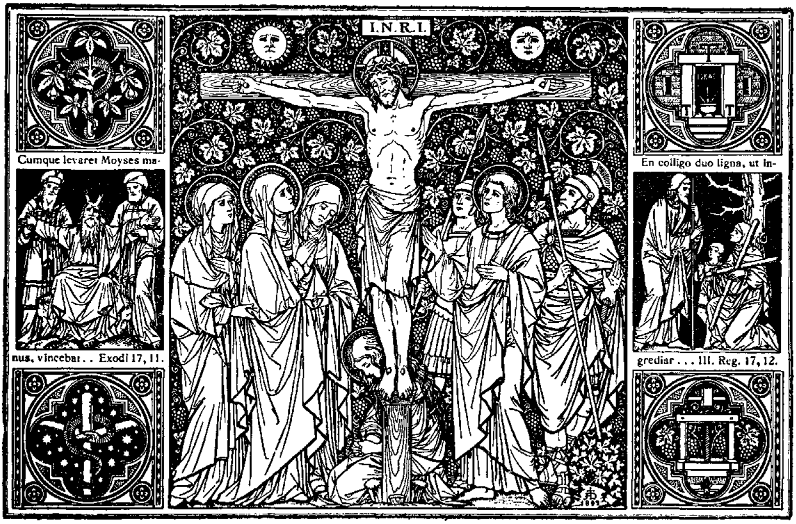
Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Quo replicato, dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Vetus autem Chrisma, et oleum Catechumenorum, ac Infirmorum, si quod remanserat in ampullis, ponitur in lampadibus ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igne comburitur; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma et oleum Catechumenorum ad sacristiam portantur, Pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad Altare, prosequitur Missam, ut in Missali habetur, et dicto Ite, Missa est, *dat benedictionem, et dicens Evangelium sancti Joannis, accedit ad faldistorium, ubi sedet cum mitra, et jubet Presbyteros attente, ut juxta Canonum traditionem Chrisma et Olea fideliter custodiant, et nulli sub prætextu medicinæ vel maleficii tradere præsumant; alioquin honore priventur.*

FERIA VI IN PARASCEVE

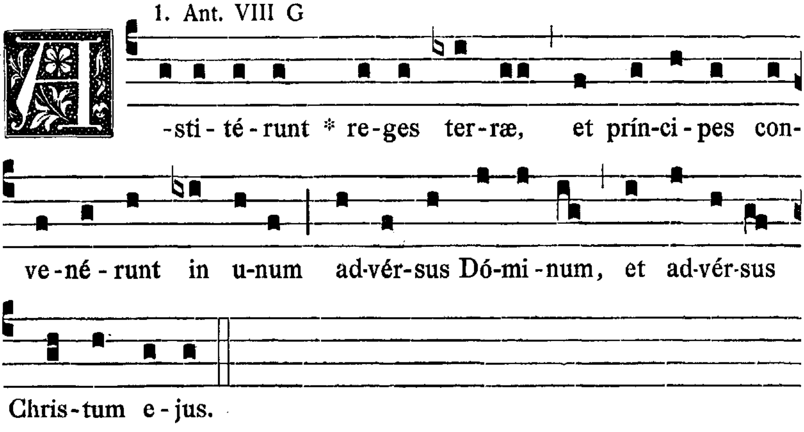
Duplex I classis

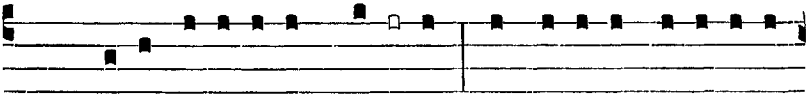
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María *et* Credo.

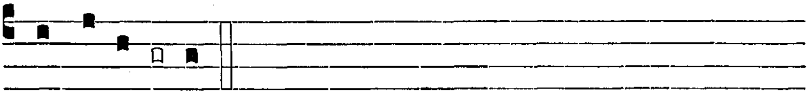
In I Nocturno

1. Ant. VIII G

Ps. 2 Qua-re fre-mu - é-runt gen - tes, * et pó-pu-li me-di-tá-ti

sunt in-á-ni - a?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

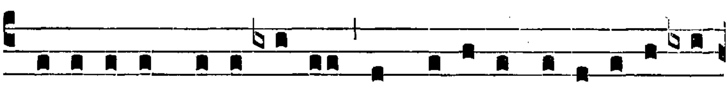
10. Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui judicátis terram.

11. Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

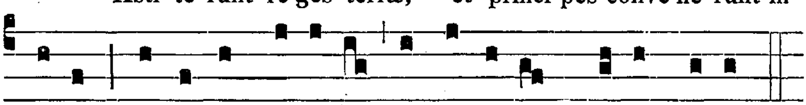
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona

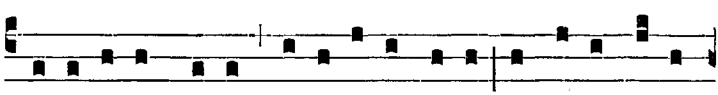

Asti-té-runt re-ges terræ, et prínci-pes conve-né-runt in

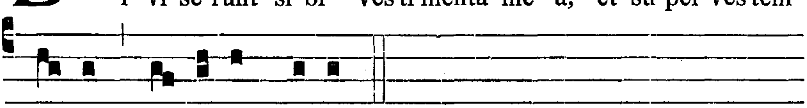

u-num advér-sus Dó-mi-num, et advérsus Chris-tum e-jus.

2. Ant. VIII G

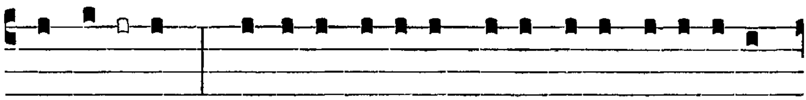
D i-vi-sé-runt si-bi * ves-ti-ménta me-a, et su-per ves-tem

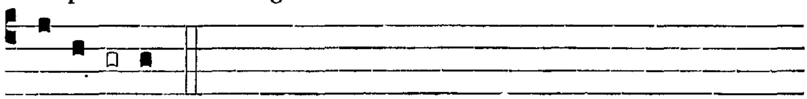
me - am mi - sé-runt sor-tem.

Ps. 21 De - us, De - us me - us, réspi-ce in me: qua-re me de-re-

li-quís - ti? * longe a sa-lú-te me - a verba de-lic-tó-rum

me - ó - rum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti **sunt**: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt **me**: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

11. Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus **sum**: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

17. Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

18. Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt **me**: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a **me**: * ad defensiónem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

22. Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, lau-

dáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

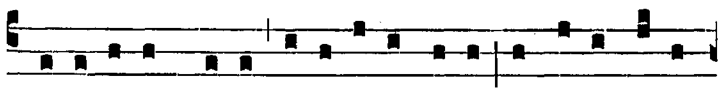
31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

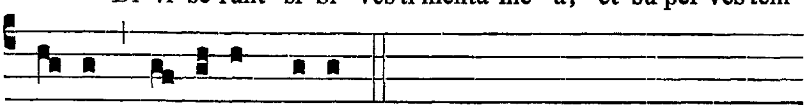
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

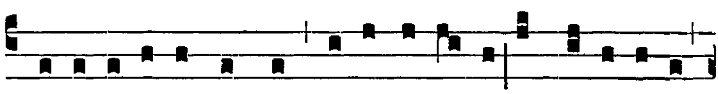
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

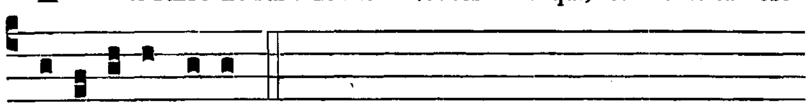
Antiphona

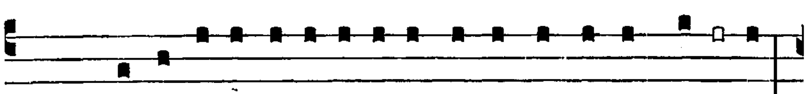

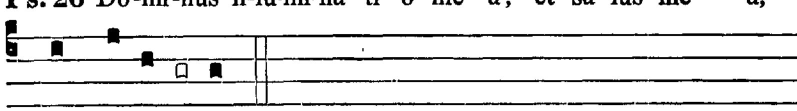

3. Ant. VIII G
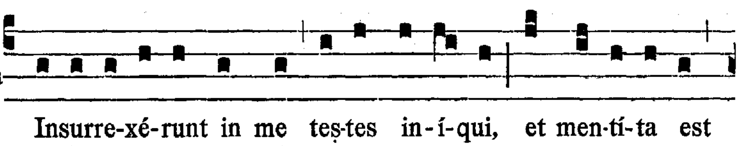

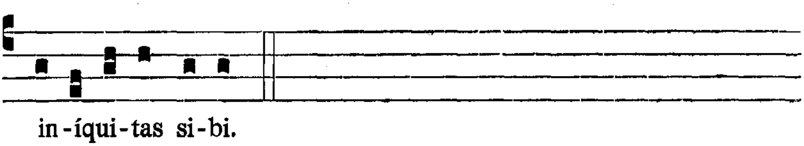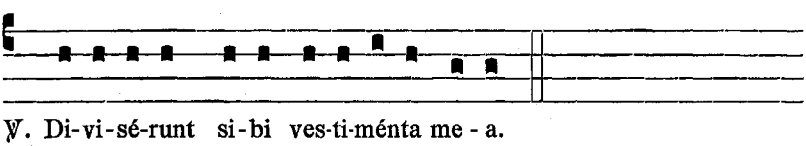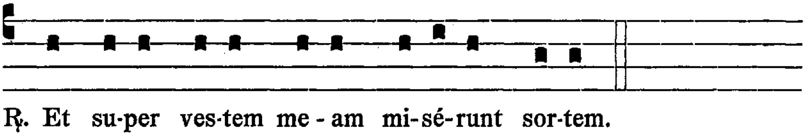

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
3. Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
4. Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
5. Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
6. Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
14. Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.
16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
20. Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Antiphona

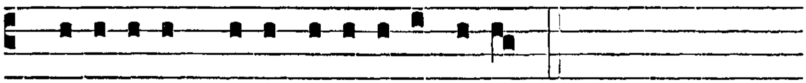

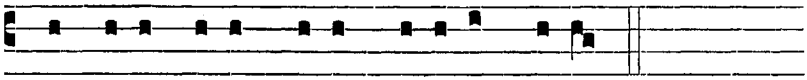

Vel:

℣. Di-vi-sé-runt si-bi ves-ti-ménta me - a.

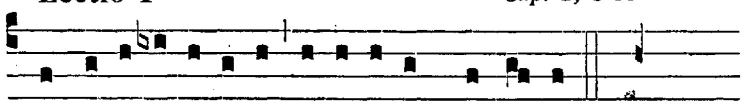

℟. Et su-per vestem me - am mi-sé-runt sortem.

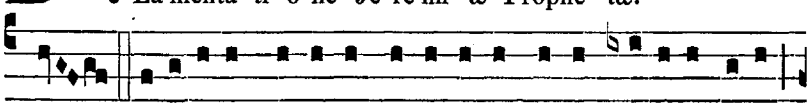
Pater noster, *secreto.*

Lectio I

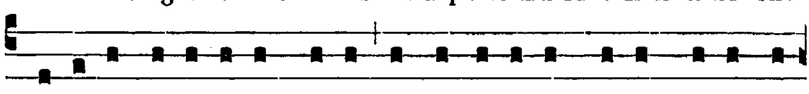
Cap. 2, 8-11

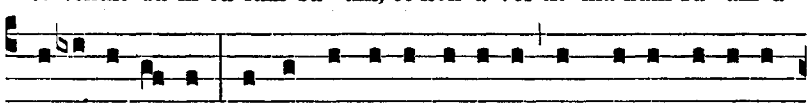
De Lamenta-ti-ó-ne Je-re-mí-æ Prophé-tæ.

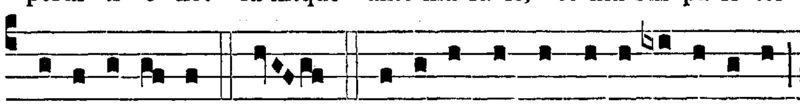
Heth. Co-gi-tá-vit Dó-mi-nus dis-si-pá-re mu-rum fí-li-æ Si-on:

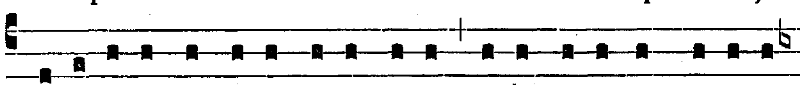
te-téndit fu-ní-cu-lum su-um, et non a-vér-tit ma-num su-am a

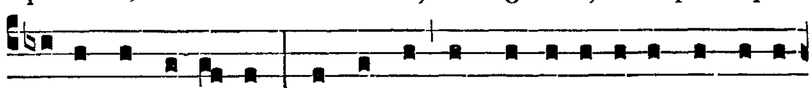
perdi-ti-ó-ne: lu-xítque ante-mu-rá-le, et mu-rus pá-ri-ter
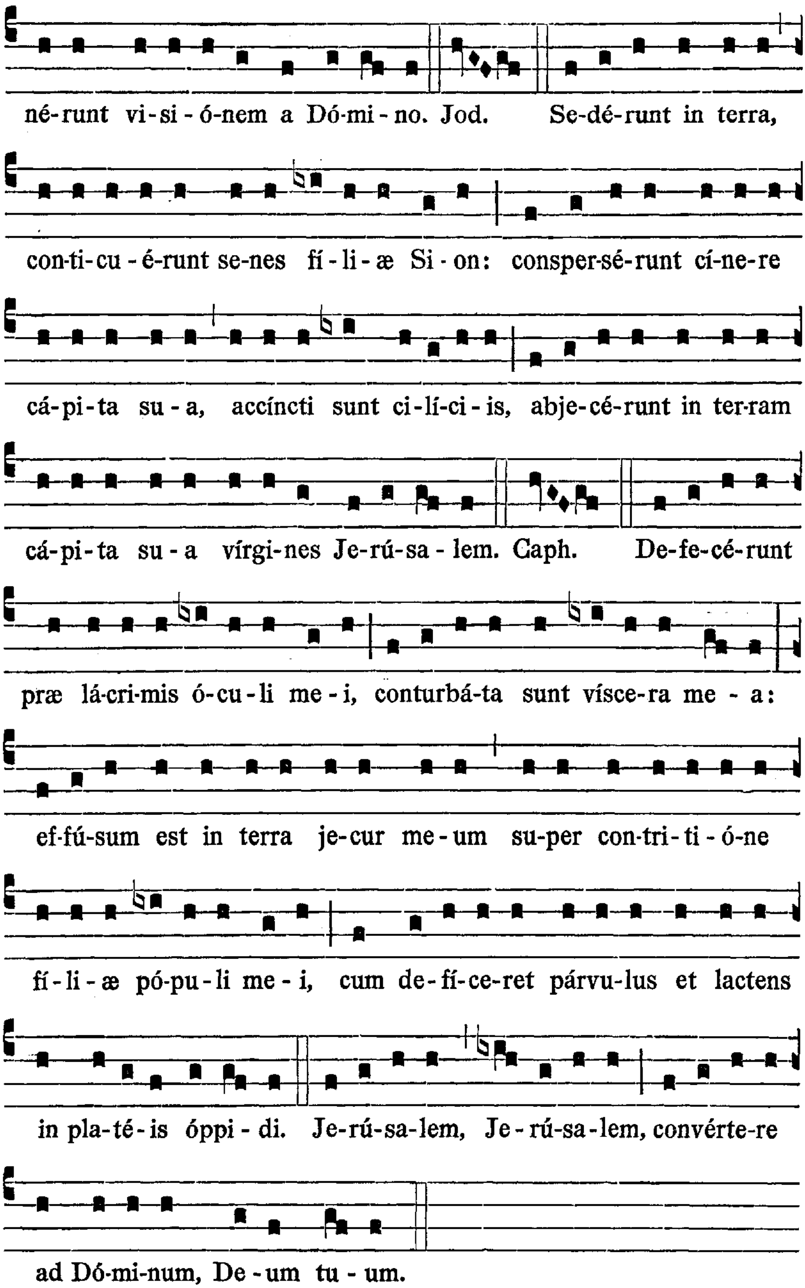

dissi-pá-tus est. Teth. De-fí-xæ sunt in terra portæ e-jus:

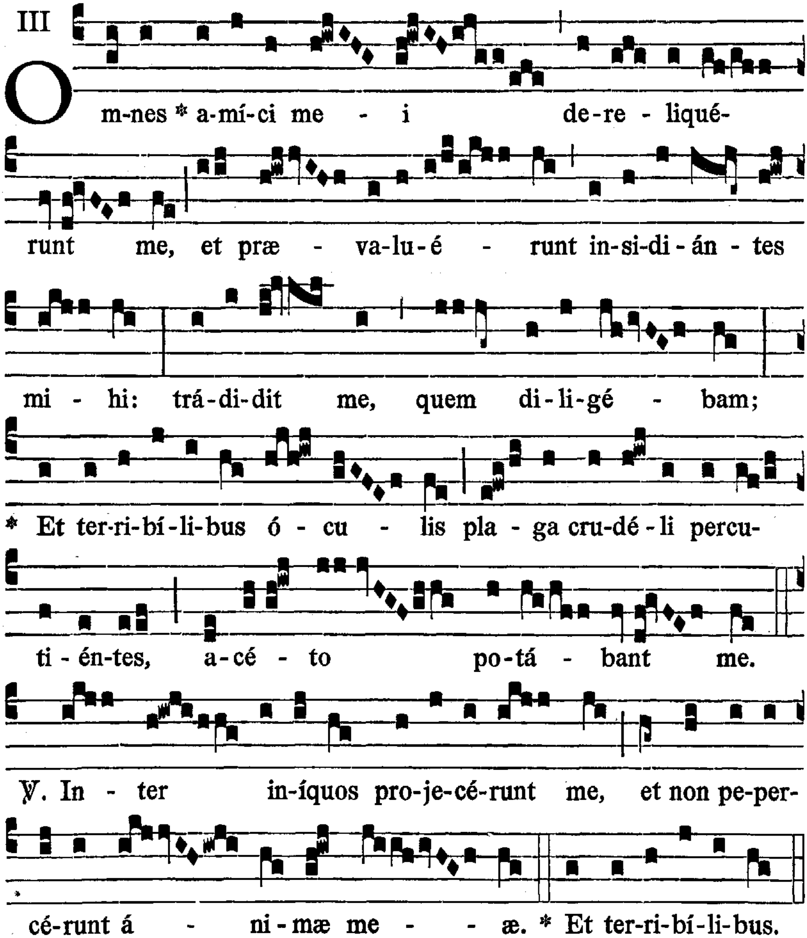
pérdi-dit, et contrí-vit vectes e-jus: re-gem e-jus et prín-ci-pes

e-jus in génti-bus: non est lex, et prophé-tæ e-jus non inve-

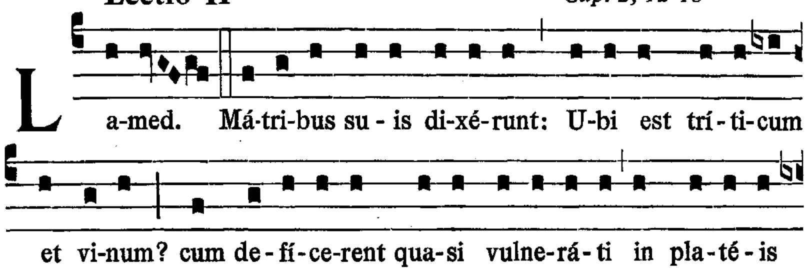

né-runt vi-si-ó-nem a Dó-mi-no. Jod. Se-dé-runt in terra,
con-ti-cu-é-runt se-nes fí-li-æ Si-on: consper-sé-runt cí-ne-re
cá-pi-ta su-a, accíncti sunt ci-lí-ci-is, abje-cé-runt in ter-ram
cá-pi-ta su-a vírgi-nes Je-rú-sa-lem. Caph. De-fe-cé-runt
præ lá-cri-mis ó-cu-li me-i, conturbá-ta sunt vísce-ra me-a:
ef-fú-sum est in terra je-cur me-um su-per con-tri-ti-ó-ne
fí-li-æ pó-pu-li me-i, cum de-fí-ce-ret párvu-lus et lactens
in pla-té-is óppi-di. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convérte-re
ad Dó-mi-num, De-um tu-um.

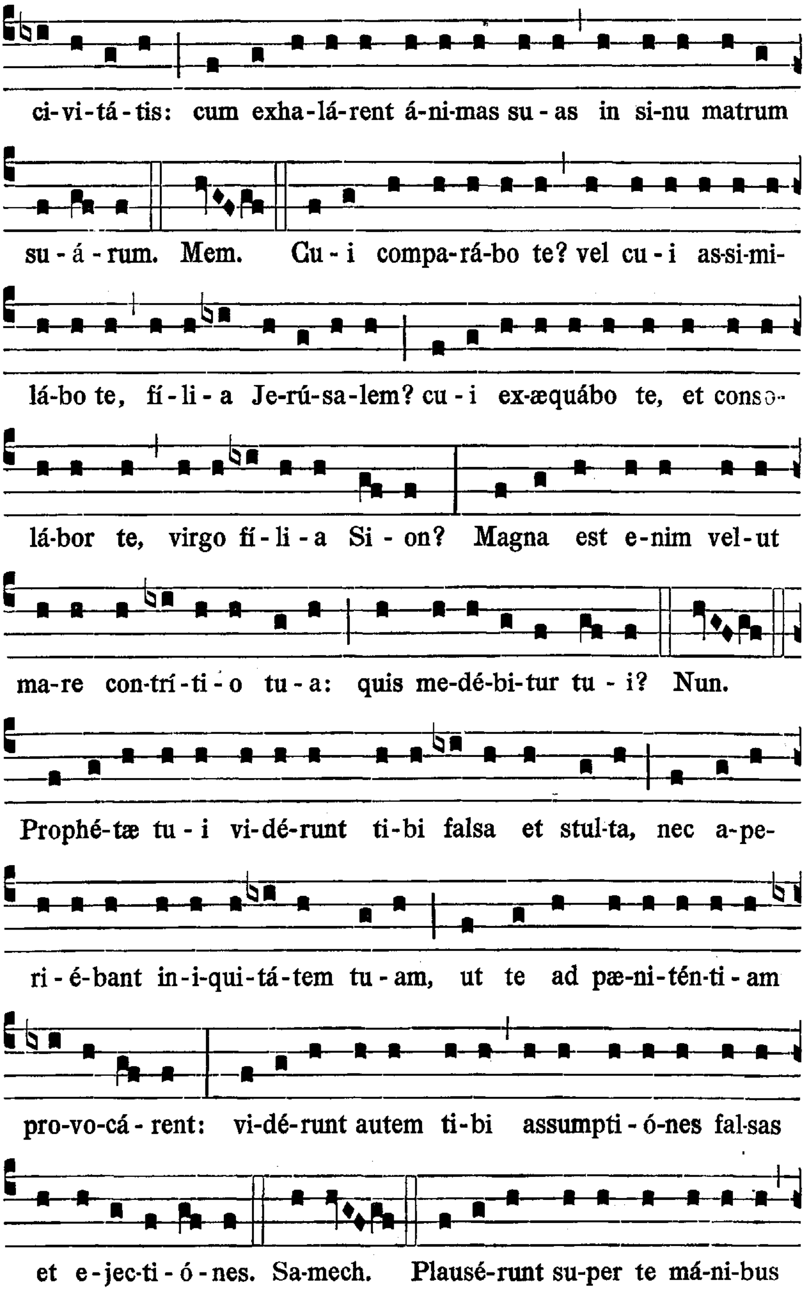
Responsorium I

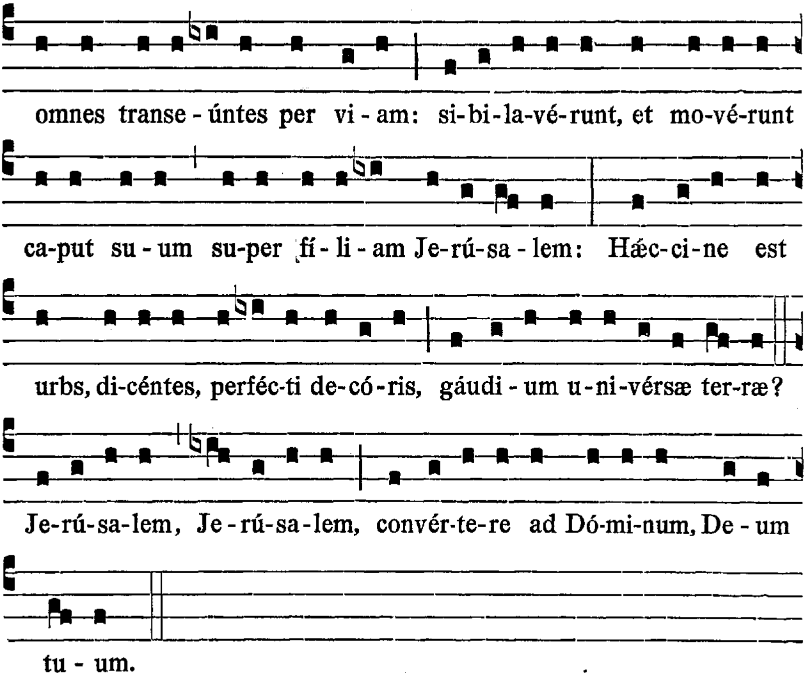

Lectio II

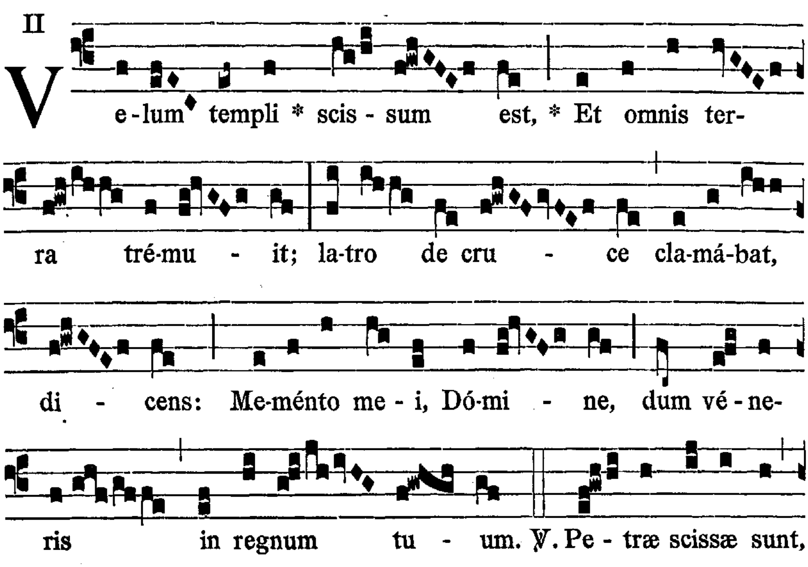
Cap. 2, 12-15

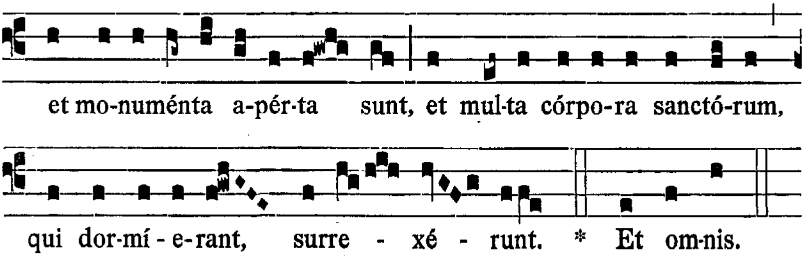

ci-vi-tá-tis: cum exha-lá-rent á-ni-mas su-as in si-nu matrum
su-á-rum. Mem. Cu-i compa-rá-bo te? vel cu-i as-si-mi-
lá-bo te, fí-li-a Je-rú-sa-lem? cu-i ex-æquábo te, et conso-
lá-bor te, virgo fí-li-a Si-on? Magna est e-nim vel-ut
ma-re con-trí-ti-o tu-a: quis me-dé-bi-tur tu-i? Nun.
Prophé-tæ tu-i vi-dé-runt ti-bi falsa et stul-ta, nec a-pe-
ri-é-bant in-i-qui-tá-tem tu-am, ut te ad pæ-ni-tén-ti-am
pro-vo-cá-rent: vi-dé-runt autem ti-bi assumpti-ó-nes fal-sas
et e-jec-ti-ó-nes. Sa-mech. Plausé-runt su-per te má-ni-bus

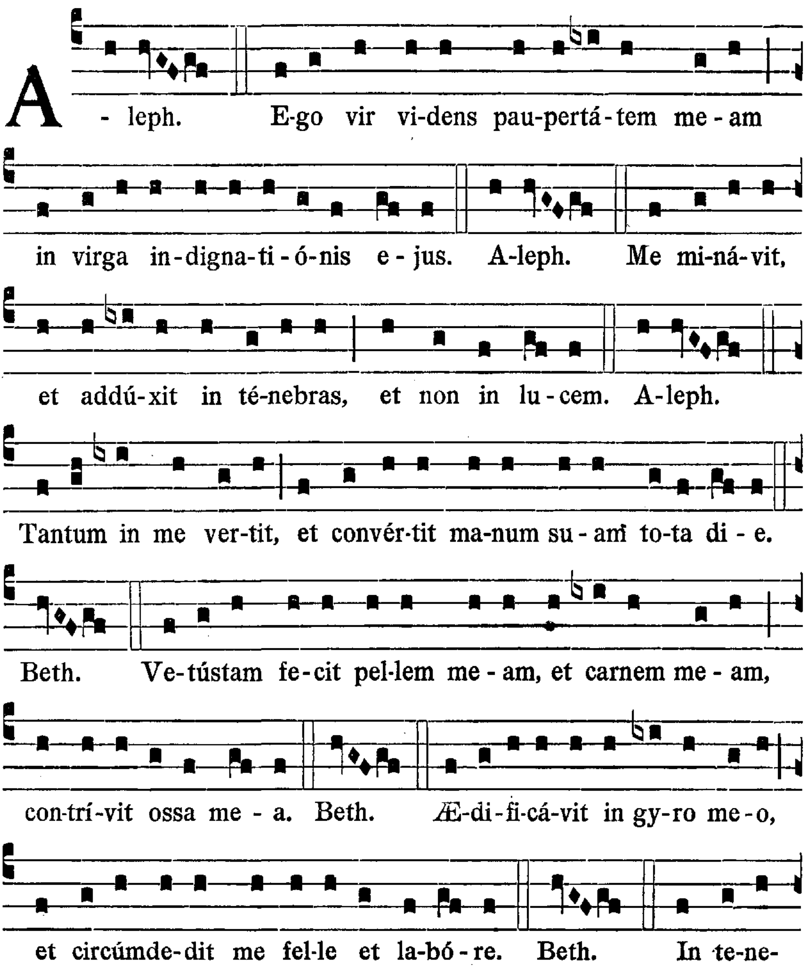
Responsorium II

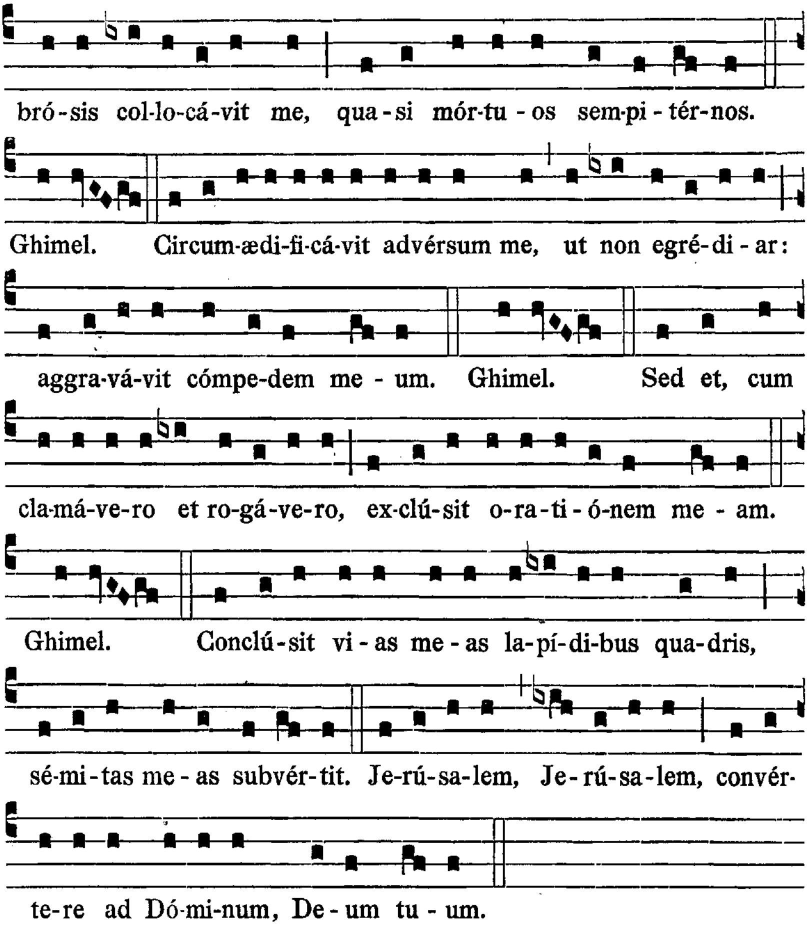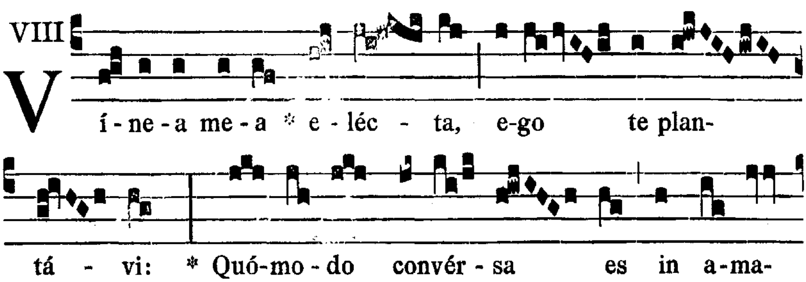

Lectio III

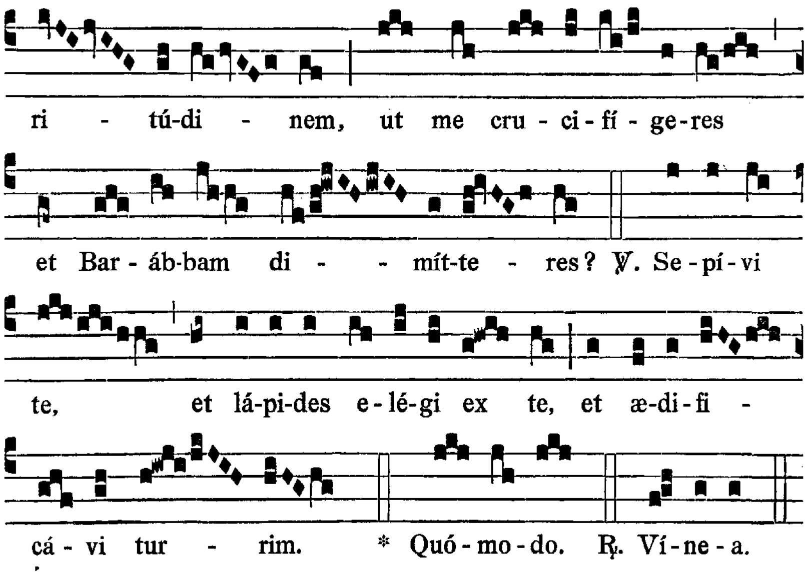
Cap. 3, 1-9

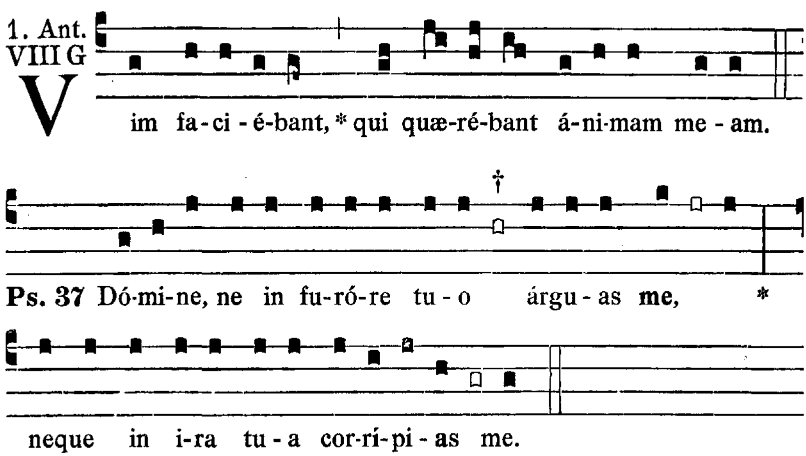

Responsorium III

In II Nocturno
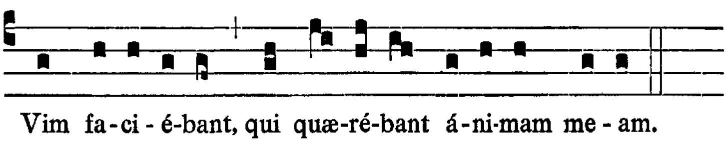

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.
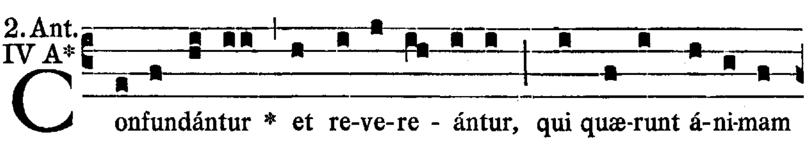
3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

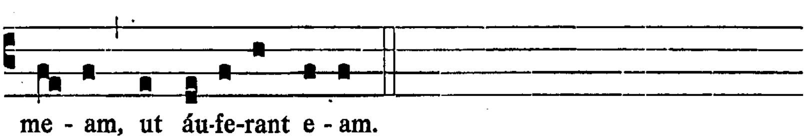
4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.
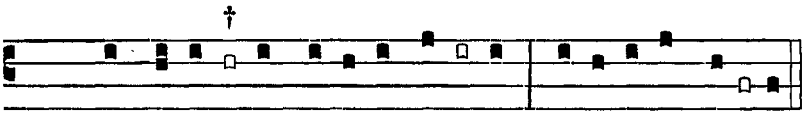
5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.
8. Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.
9. Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.
10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.
11. Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.
12. Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.
14. Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.
15. Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.
16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.
17. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
18. Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.
19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.
20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.
21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.
23. Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Antiphona

2. Ant. IV A*

Ps. 39 Exspéctans exspectá-vi Dó-mi-num, * et inténdit mi - hi.

2. Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

3. Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

4. Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

5. Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

6. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

8. Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

9. Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

10. Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

13. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

14. Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

17. Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

18. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

19. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

20. Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

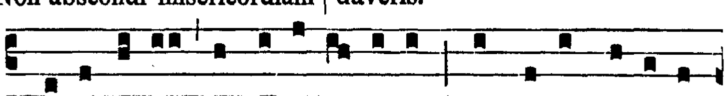
21. Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

22. Exsúltent et æténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

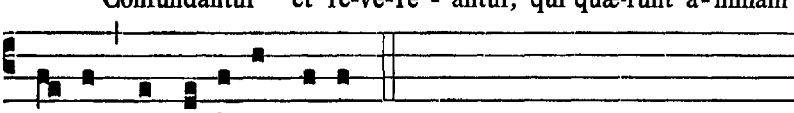
23. Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

24. Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Anti-phona

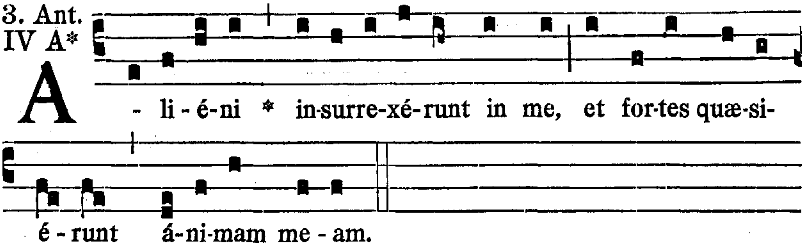

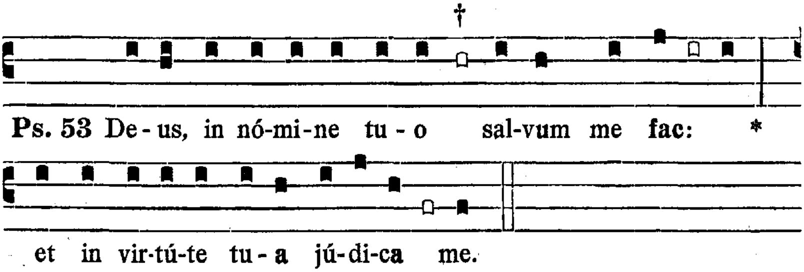
Confundántur et re-ve-re - ántur, qui quæ-runt á-nimam

me - am, ut áu-fe-rant e - am.

3. Ant. IV A*

2. Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

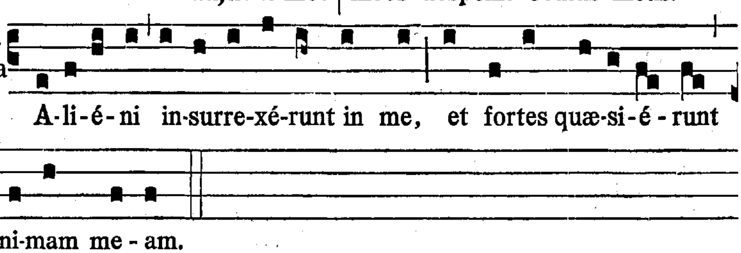
4. Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
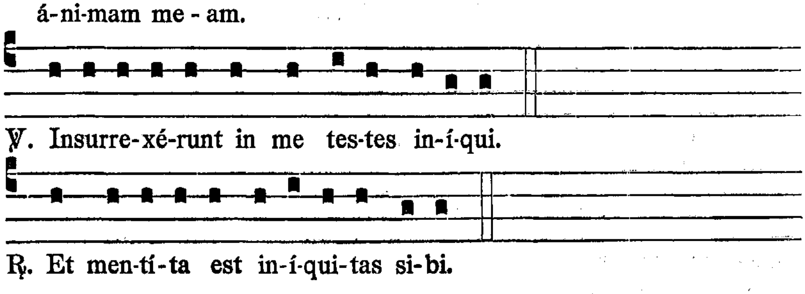
5. Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

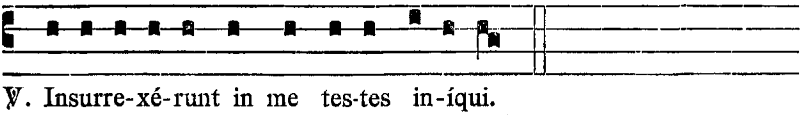
7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

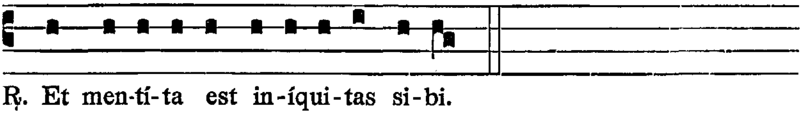
Antiphona

Vel:

Pater noster, *secreto.*

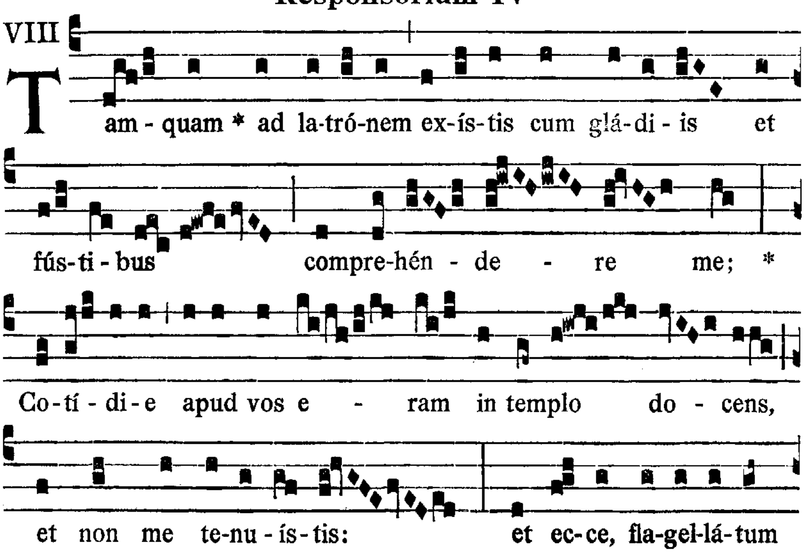
Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos
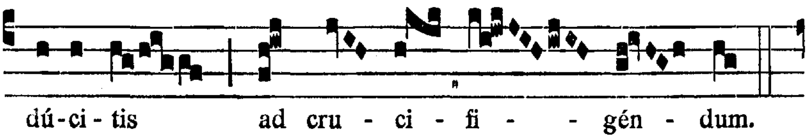
Lectio IV

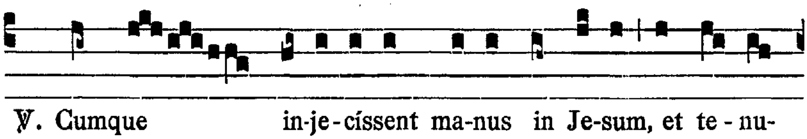
In Ps. 63, ad vers. 2

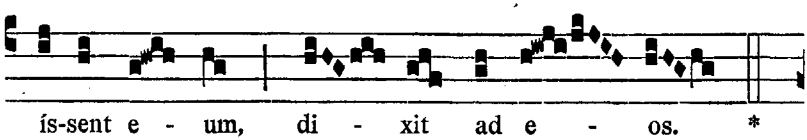
Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia Fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: Fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

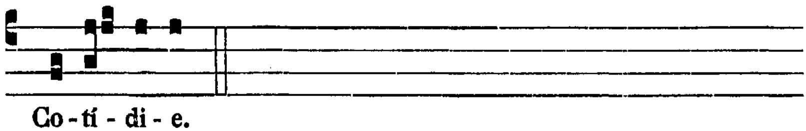
Responsorium IV
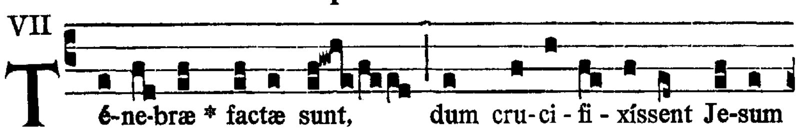

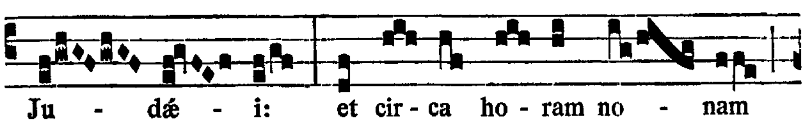

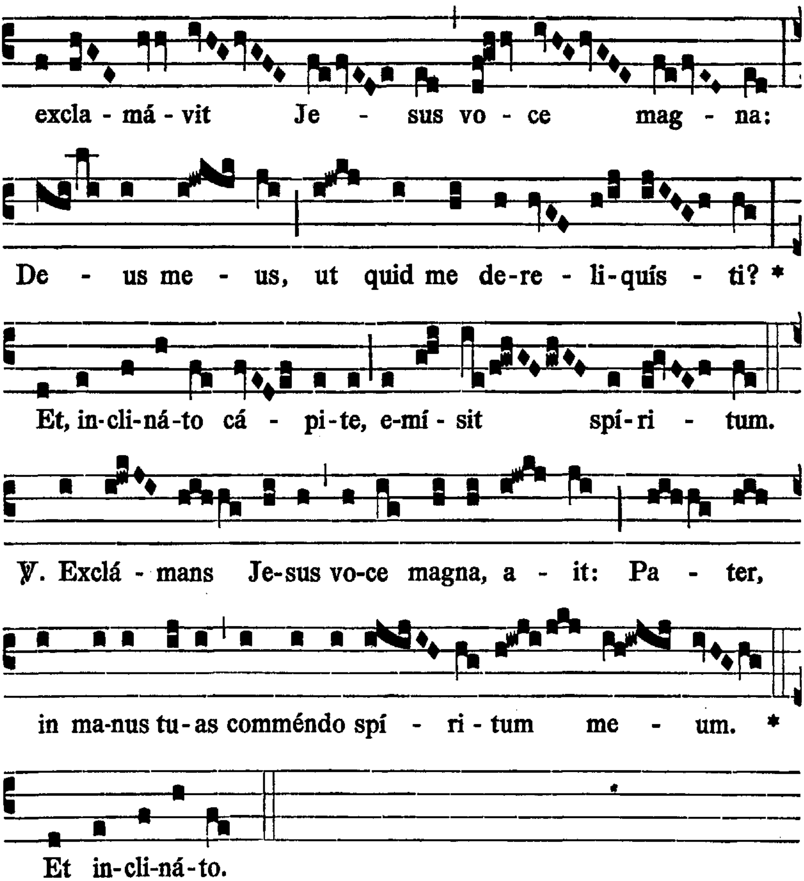
Lectio V

Nostis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Responsorium V

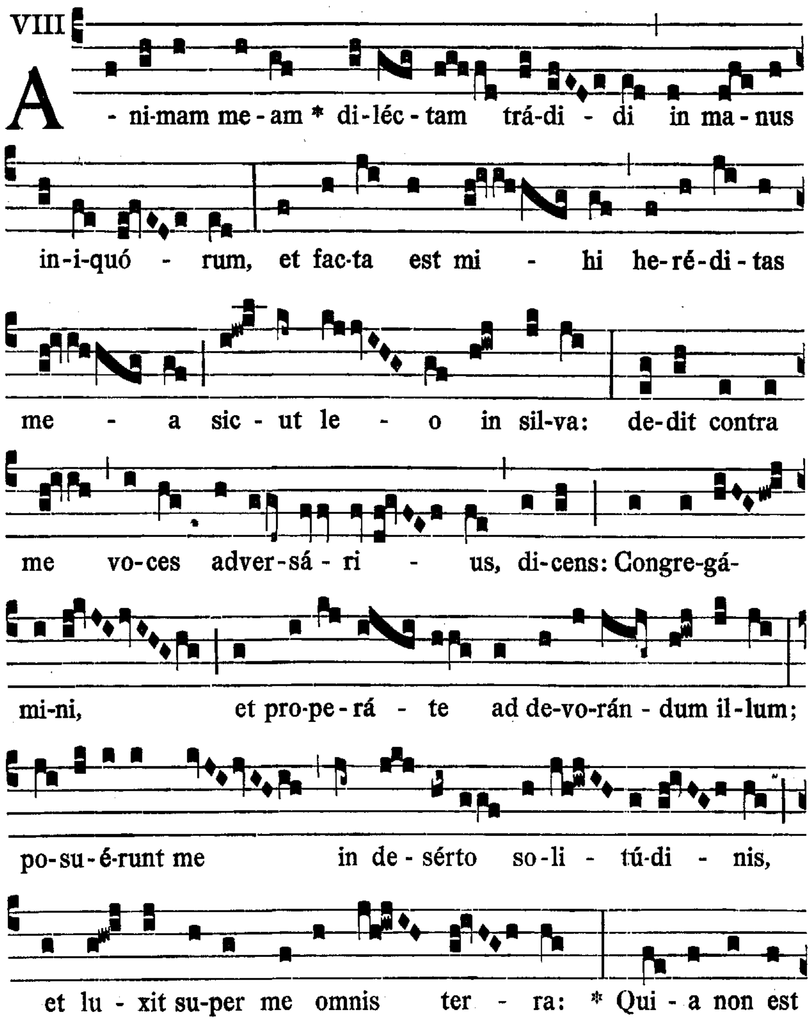

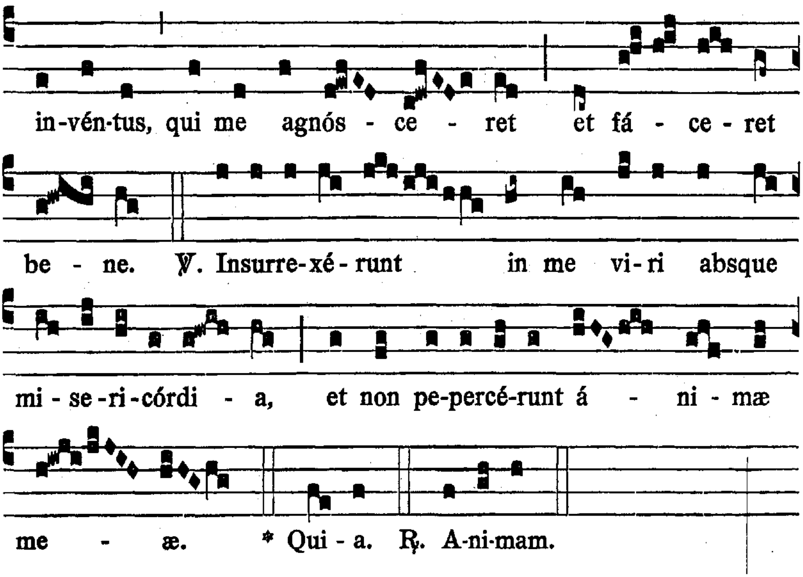
Lectio VI

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judǽi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite, respondérunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim, quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perse-

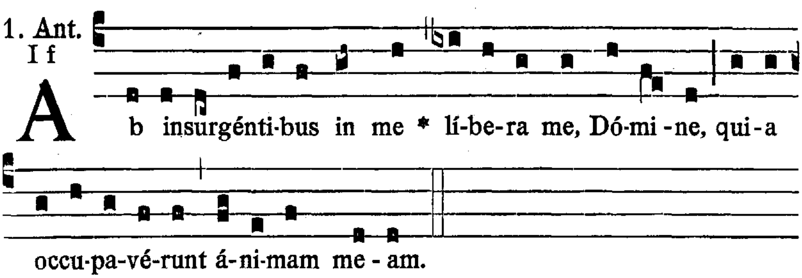
veravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coegérunt, ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit: et vos, o Judǽi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

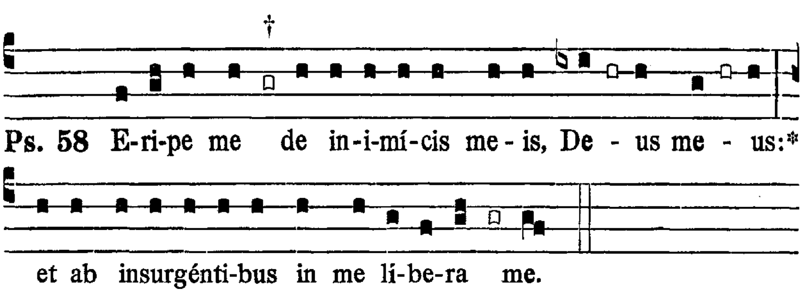
Responsorium VI

In III Nocturno

2. Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

3. Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

4. Neque iníquitas mea, neque

peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

5. Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel.

6. Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

9. Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

12. Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

13. Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

15. Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

16. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

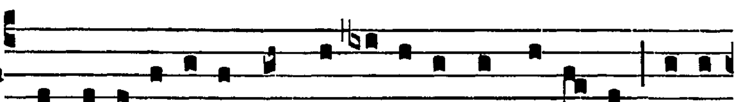
17. Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

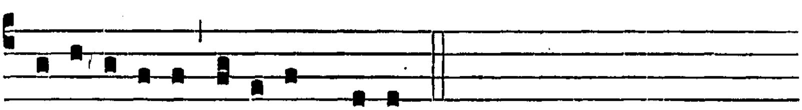
18. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

19. Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

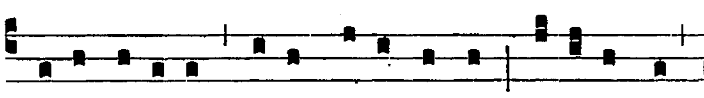
20. Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

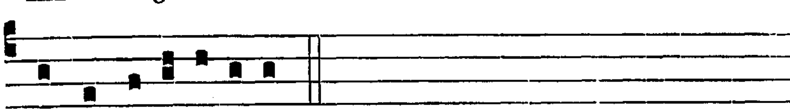
Antiphona

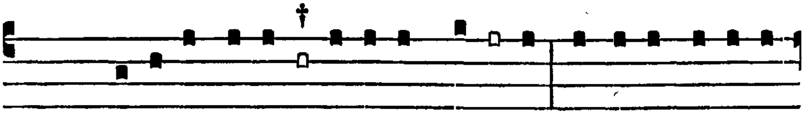

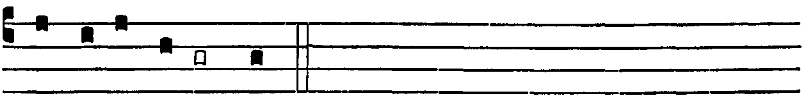
2. Ant. VIII G

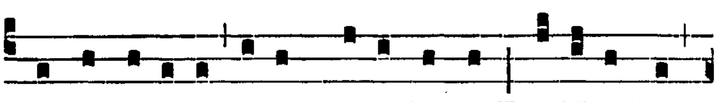
Ps. 87 Dó-mi-ne, De - us sa-lú-tis me - æ: * in di - e cla-má-vi,

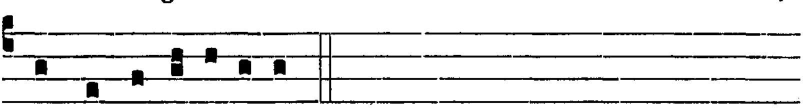
et nocte co-ram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
3. Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
4. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
7. Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
8. Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?
14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
17. In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
19. Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiphona

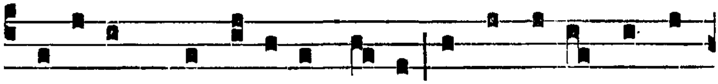

Lon-ge fe-cís-ti no-tos me-os a me: trá-di-tus sum,

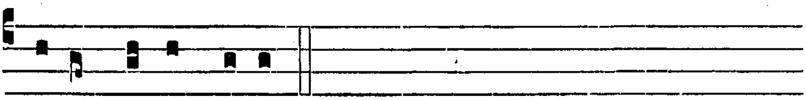

et non e-gre-di-é-bar.

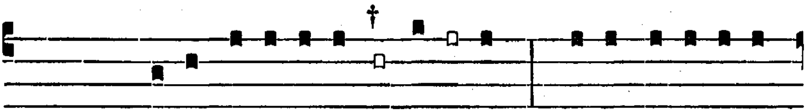
3. Ant. VIII G

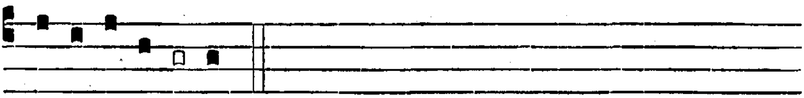
Captá-bunt * in á-ni-mam jus-ti, et sángui-nem in-no-

céntem condem-ná-bunt.

Ps. 93 De-us, ul-ti-ó-num Dómi-nus: * De-us ul-ti-ó-num

lí-be-re e-git.

2. Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

3. Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

4. Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

5. Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

6. Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

7. Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélleget Deus Jacob.

8. Intellégite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

9. Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

10. Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

11. Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

12. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

13. Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

14. Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

15. Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

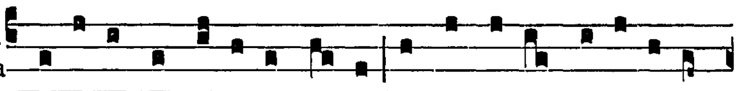
17. Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

18. Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

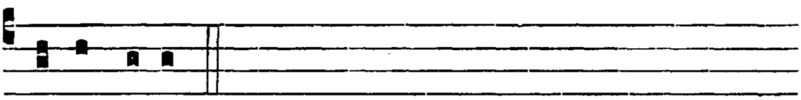
19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

20. Numquid adhæret tibi sedes

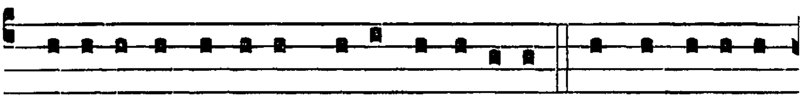
iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?
21. Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.
22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.
23. Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus, Deus noster.

Antíphona

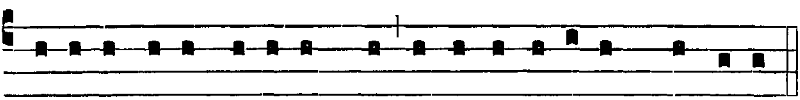
Captá-bunt in á-nimam jus-ti, et sángui-nem inno-céntem

condem-ná-bunt.

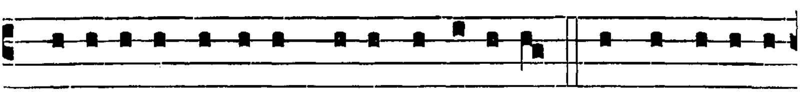

℣. Lo-cú-ti sunt advérsum me lingua do-ló-sa. ℟. Et sermó-ni-bus

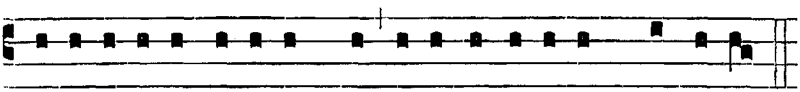

ó-di-i circumde-dé-runt me, et expugna-vé-runt me gra-tis.

Vel:

℣. Lo-cú-ti sunt advérsum me lingua do-ló-sa. ℟. Et sermó-ni-bus

ó-di-i cir-cumde-dé-runt me, et expugna-vé-runt me gra-tis.

Pater noster, *secreto.*

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

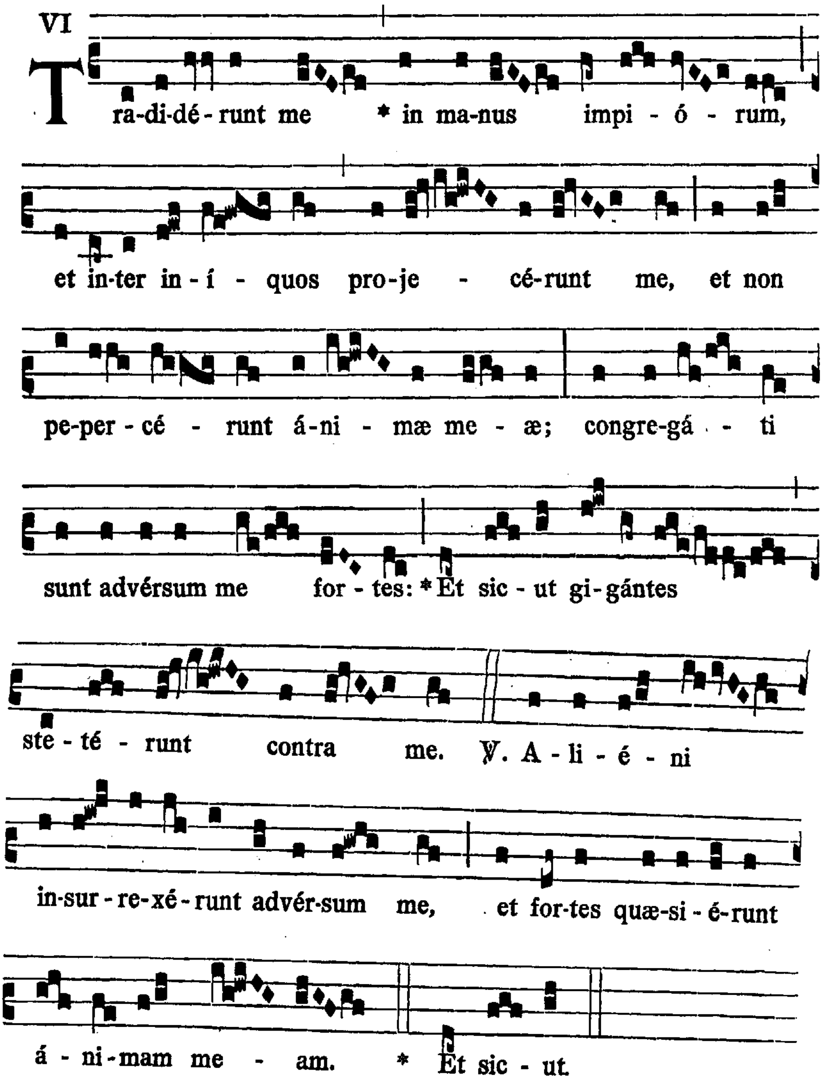
Lectio VII

Cap. 4, 11-15

Festinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisí-

bilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum, Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

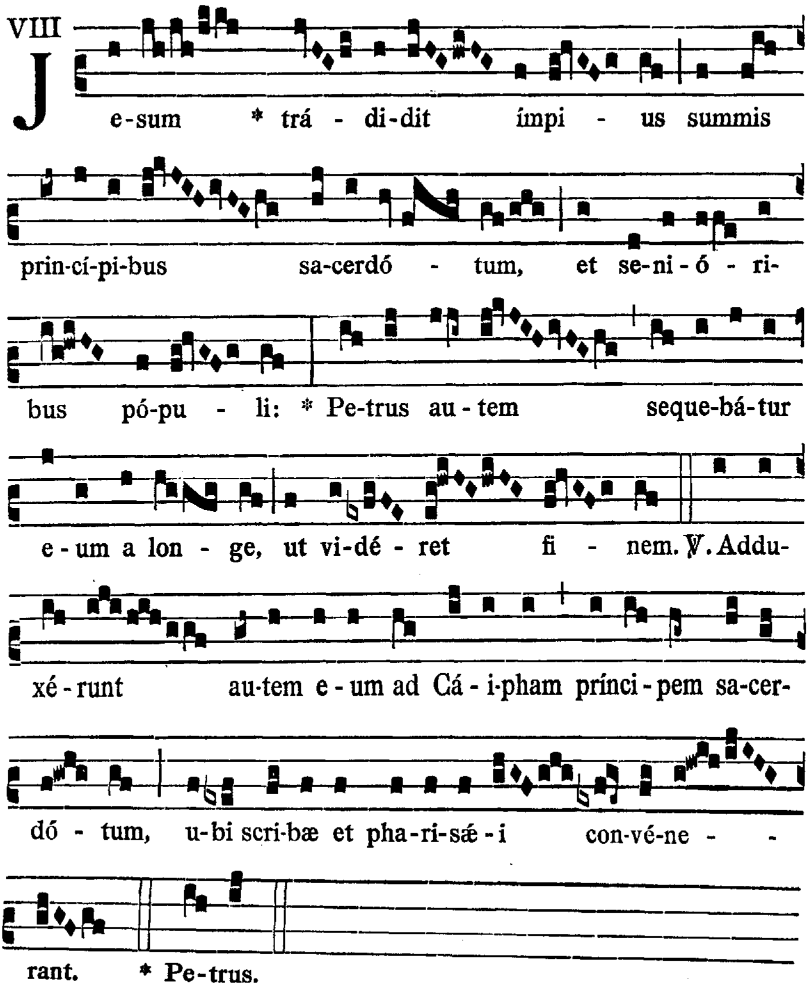
Responsorium VII

Lectio VIII *Cap. 4, 16; 5, 1-3*

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

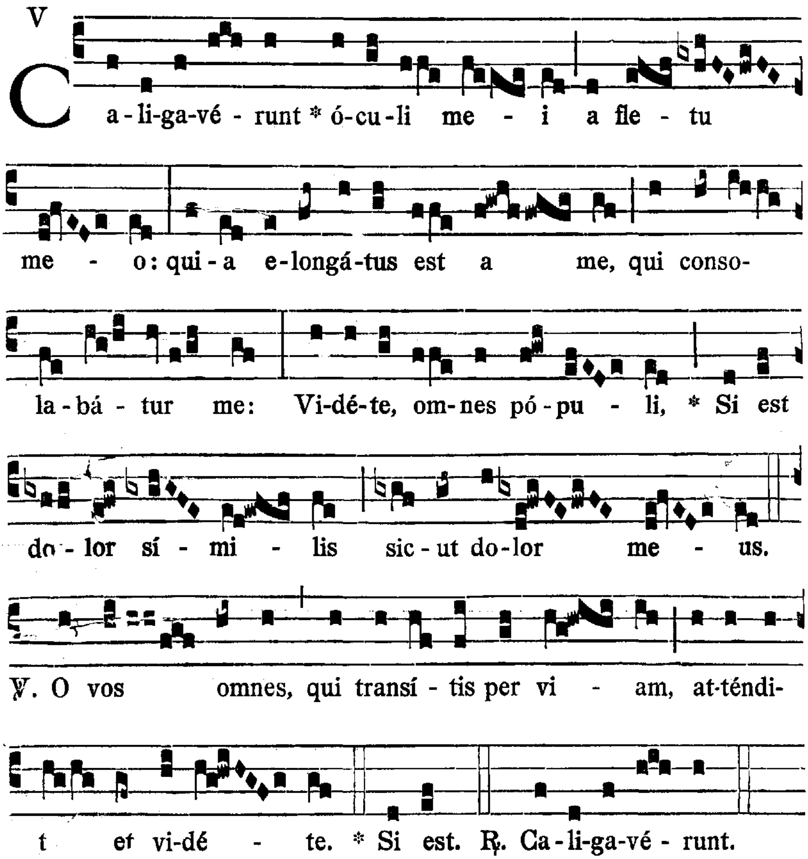
Responsorium VIII

Lectio IX *Cap. 5, 4-10*

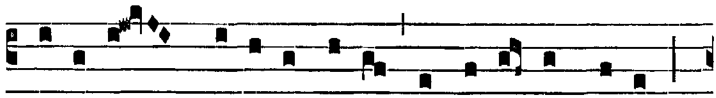
Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit, ex iis, quæ passus est, obœdiéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

Responsorium IX

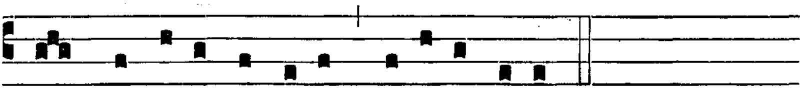

AD LAUDES

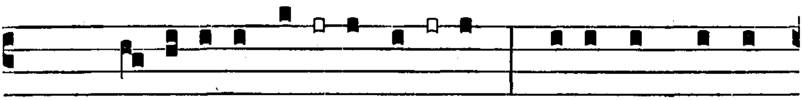
1. Ant. VII c

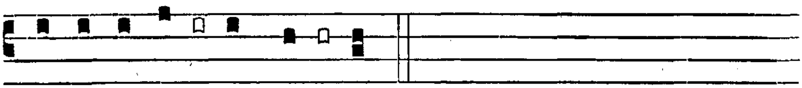
Própri - o * Fí - li - o su - o non pe-pér-cit De - us,

sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il-lum.

Ps. 50 Mi - se - ré - re me - i, De - us, * se-cúndum mag-nam

mi - se - ri - cór-di - am tu - am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

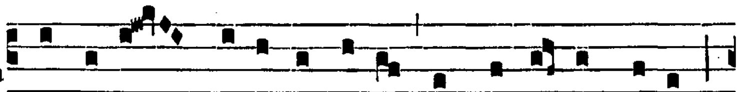
18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

19. Benígne fac, Dómine, in bona

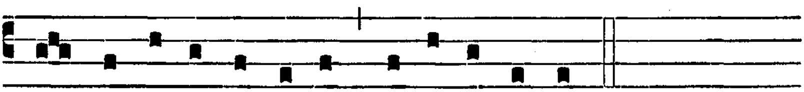
voluntáte tua Sion: *.ut ædificéntur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiphona

Pró-pri - o Fí - li - o su - o non pe-pér-cit De - us,

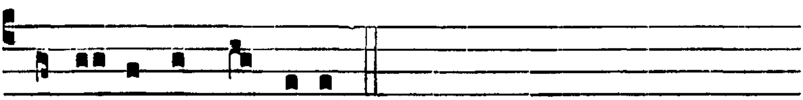

sed pro no-bis ómni - bus trá - di - dit il - lum.

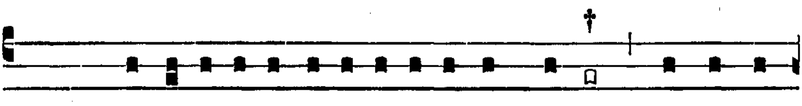
2. Ant. IV E

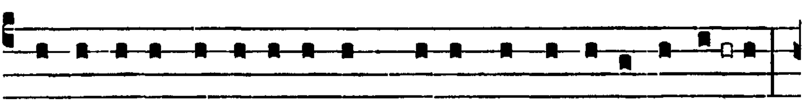
A n-xi - á-tus est in me * spí - ri-tus me - us, in me

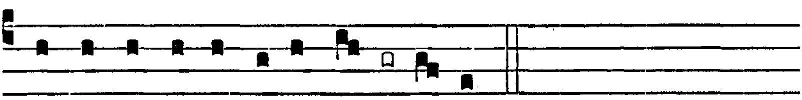
tur-bá - tum est cor me - um.

Ps. 142 Dó-mi-ne, ex-áudi o-ra-ti - ó-nem me - am: † áu-ri - bus

pér-ci-pe ob-se-cra-ti - ó-nem me-am in ve-ri-tá-te tu - a:

* ex-áu-di me in tu-a jus-tí-ti - a.

2. Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

3. Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

4. Collocávit me in obscúris sicut

mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me, spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

5. Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

6. Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

7. Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

8. Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

9. Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

10. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
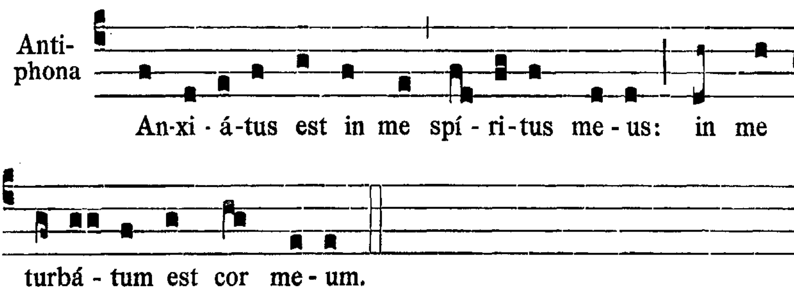
11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.
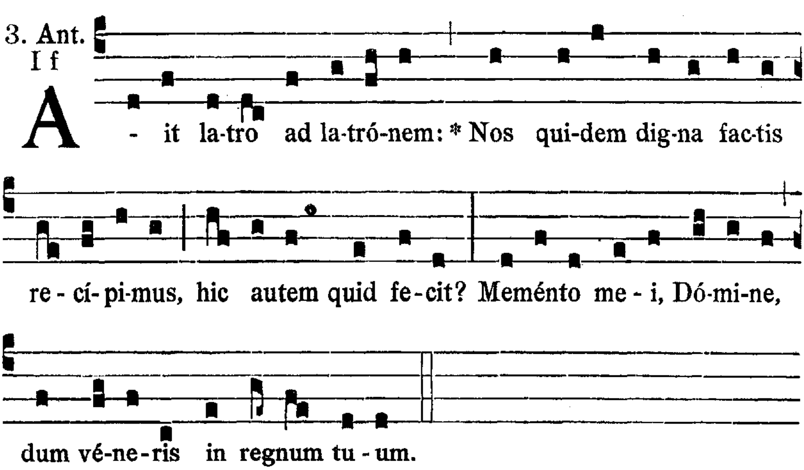
13. Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

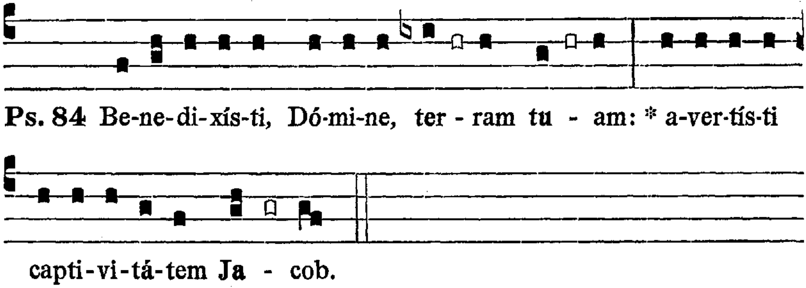
14. Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Antiphona

3. Ant. I f

2. Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

3. Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

4. Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

5. Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

6. Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

7. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

8. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

9. Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

10. Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
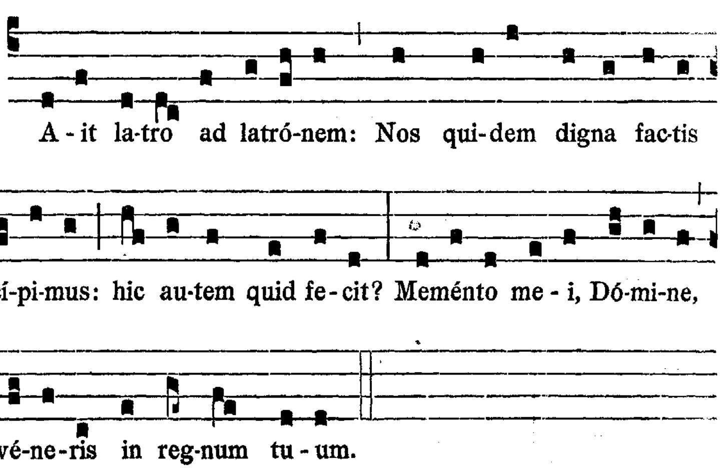
11. Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

12. Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.
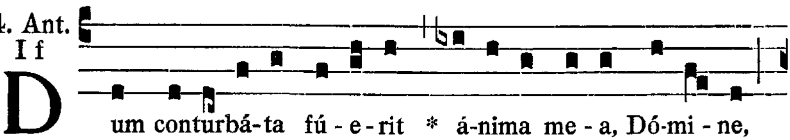
13. Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
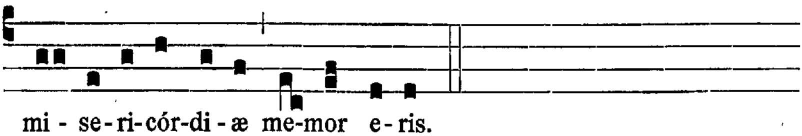
14. Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

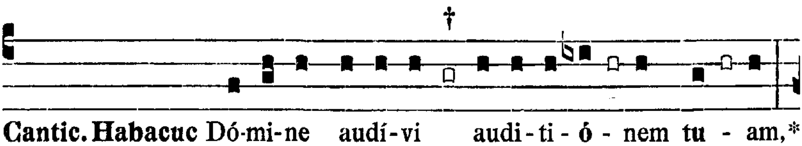
Antiphona

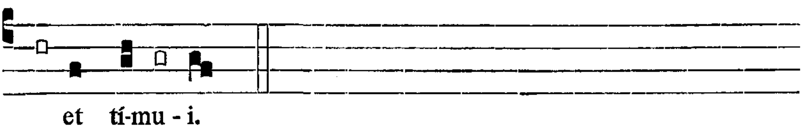

4. Ant. I f

2. Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

3. In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

4. Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

5. Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

6. Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

7. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

8. Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

9. Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sǽculi.

10. Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

11. Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

13. Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

14. Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.

15. Flúvios scindes terræ: † vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

16. Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

17. Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

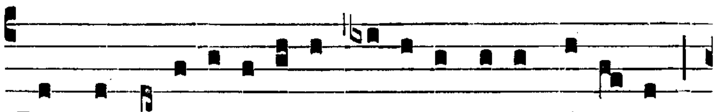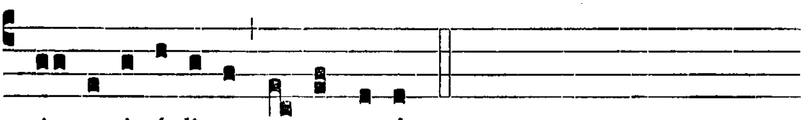
18. In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

19. Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

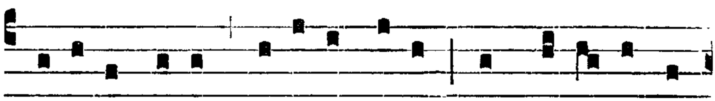
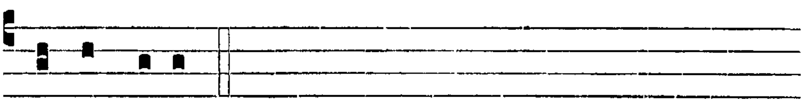
20. Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

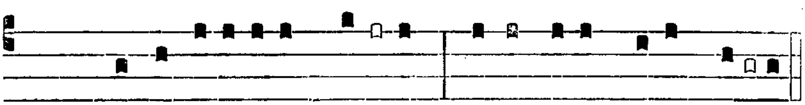
21. Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

22. Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.
23. Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
24. Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.
25. Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.
26. Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.
27. Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.
28. Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.
29. Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.
30. Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.
31. Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.
32. Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona

Dum con-turbá-ta fú-e-rit á-ni-ma me-a, Dó-mi-ne,

mi-se-ri-córdi-æ me-mor e-ris.

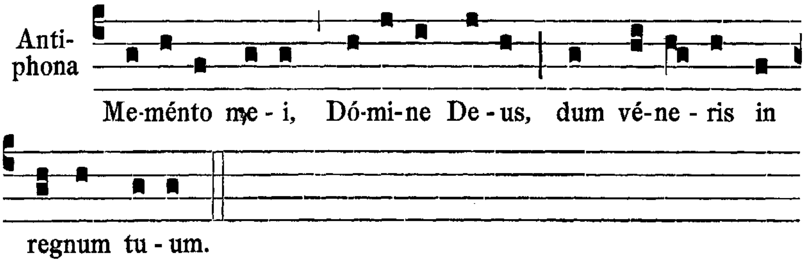
5. Ant. VIII G

Meménto me-i, * Dó-mi-ne De-us, dum vé-ne-ris in

reg-num tu-um.

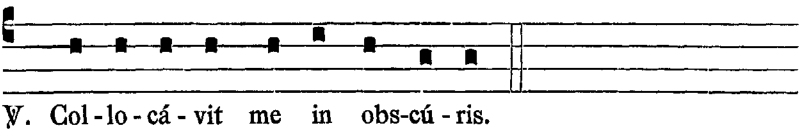

Ps. 147 Lauda, Je-rúsa-lem, Dóminum: * lauda De-um tu-um, Si-on.

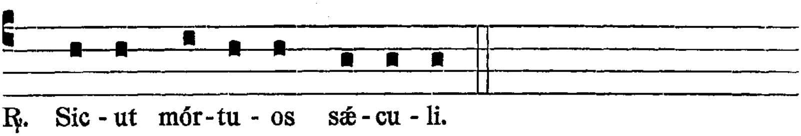
2. Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
3. Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
4. Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
5. Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

6. Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
7. Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
8. Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.
9. Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

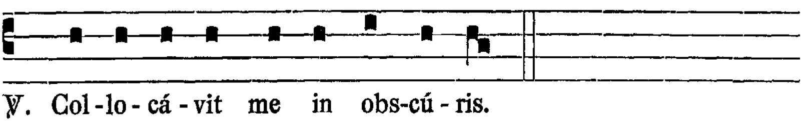
Antiphona
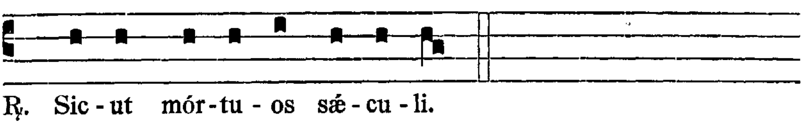

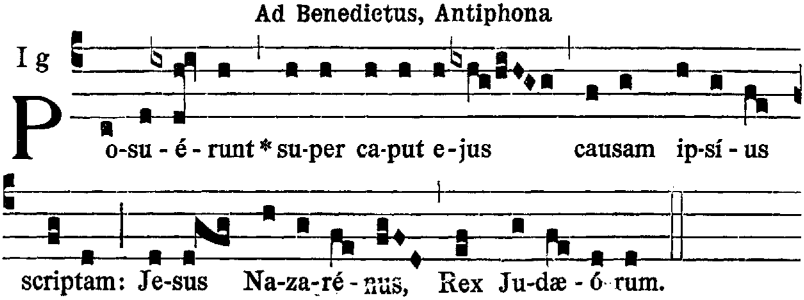
Vel:

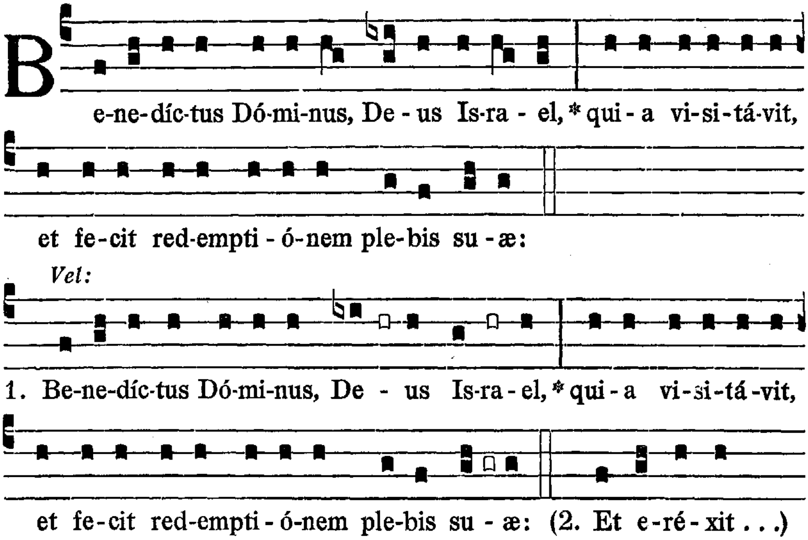

Ad Benedictus, Antiphona

I g

Canticum Zachariæ

2. Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

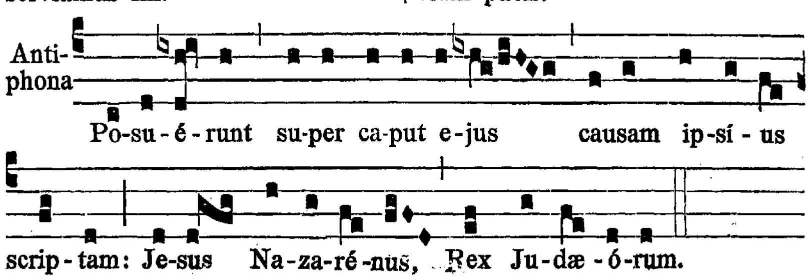
8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

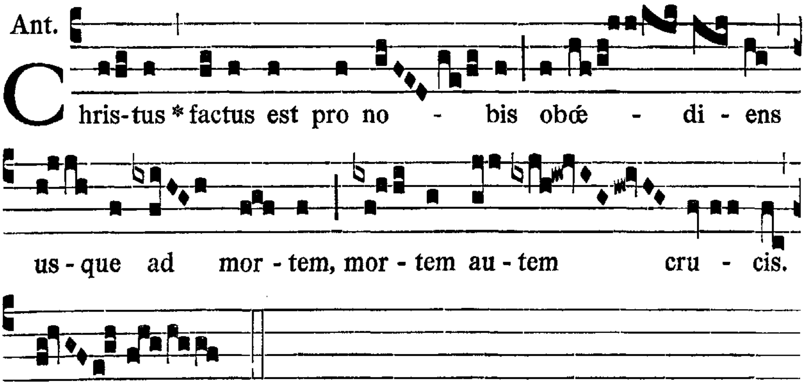
11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Interim dum dicitur Canticum Benedíctus, *exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela; similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona* Posuérunt, *accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.*

Repetita Antiphona post Benedíctus, *dicitur:*

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, *omnes genuflectunt: et, ea finita, dicitur* Pater noster *cum reliquis, ut ad Laudes Feriæ V in Cena Domini.*

Ad Horas, omnia ut supra, 212.

AD MISSAM PRÆSANCTIFICATORUM

Statio ad Sanctam Crucem in Jerusalem

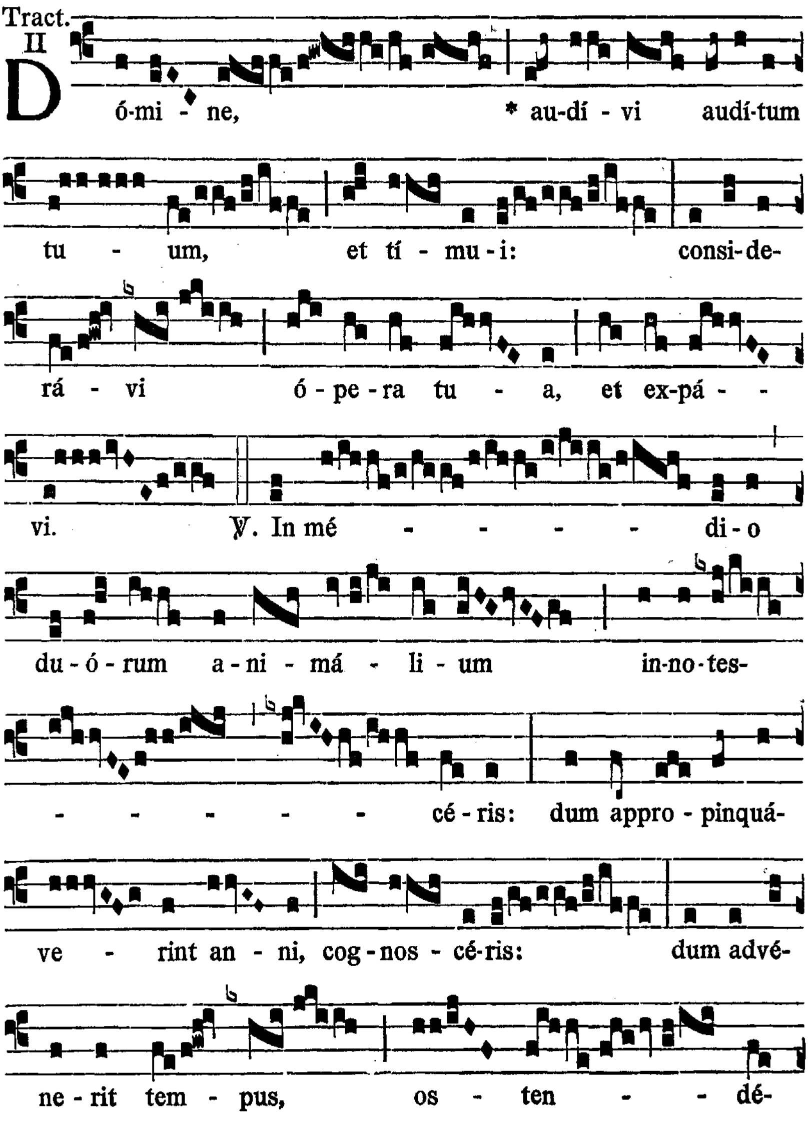
In Choro, dicta Nona, Sacerdos et ministri induti paramentis nigri coloris, sine luminaribus et incenso, procedunt ad Altare: et ante illud prostrati aliquandiu orant. Interim Acolythi unam tantum tobaleam extendunt super Altare. Sacerdos cum ministris, facta oratione, ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco, ubi legitur Epistola, et incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare in cornu Epistolæ.

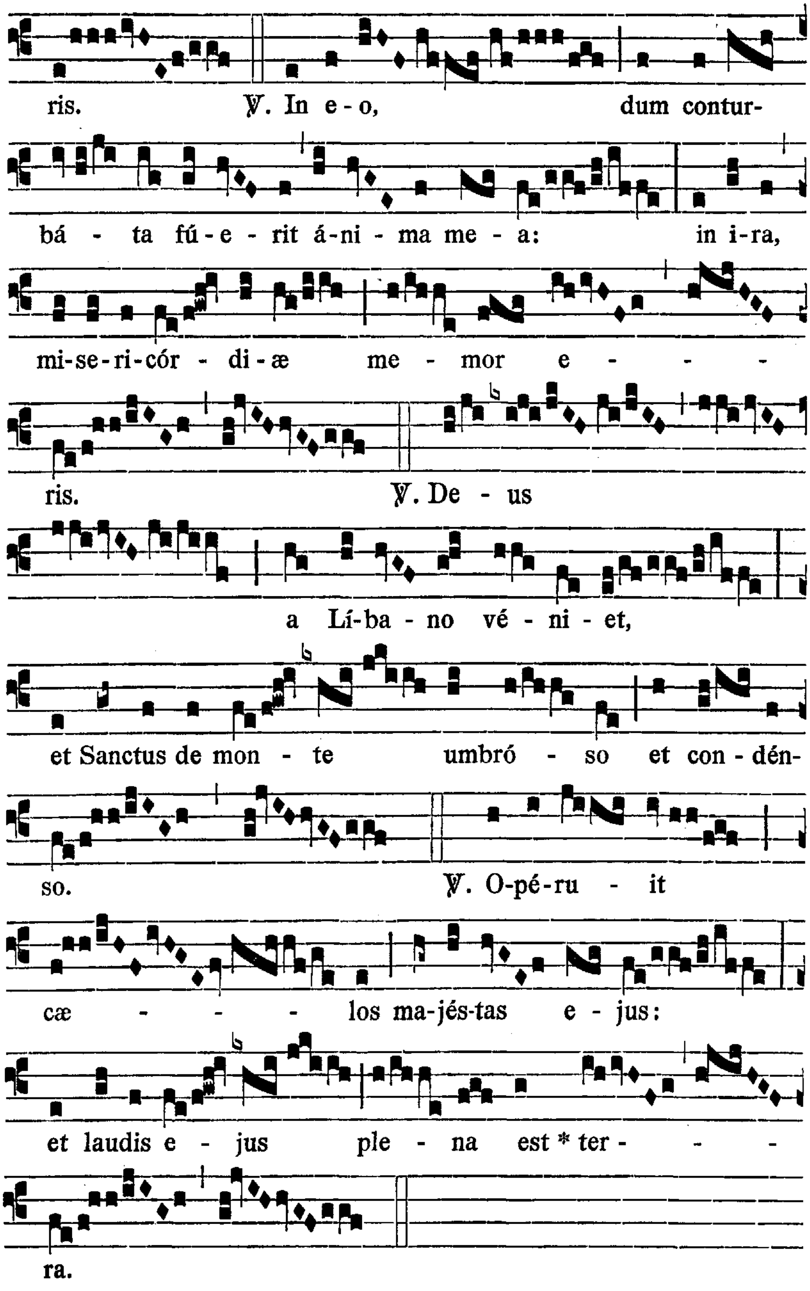
Osee 6, 1-6

Hæc dicit Dóminus: In tribulatióne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: et judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

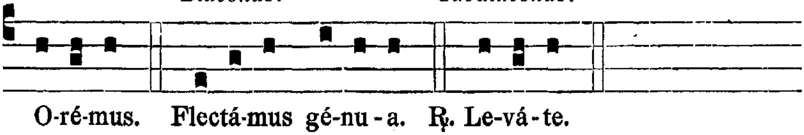
℟ *Et non respondetur* Deo grátias, *quod servatur etiam post Lectionem sequentem.*

ris. ℣. In e-o, dum contur-
bá - ta fú-e-rit á-ni-ma me - a: in i-ra,
mi-se-ri-cór - di-æ me - mor e - - -
ris. ℣. De - us
a Lí-ba - no vé - ni - et,
et Sanctus de mon - te umbró - so et con-dén-
so. ℣. O-pé-ru - it
cæ - - - los ma-jés-tas e - jus:
et laudis e - jus ple - na est * ter - - -
ra.

Finito Tractu, Sacerdos in cornu Epistolæ dicit:

Diaconus: *Subdiaconus:*

Oratio

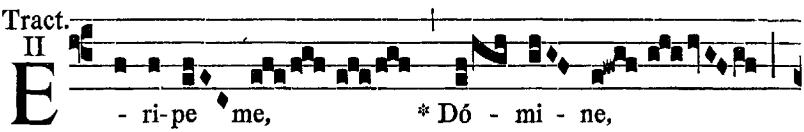
Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus, Dóminus noster, divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit et regnat.

¶ *Subdiaconus in tono Epistolæ similiter sine titulo cantat sequentem Lectionem:*

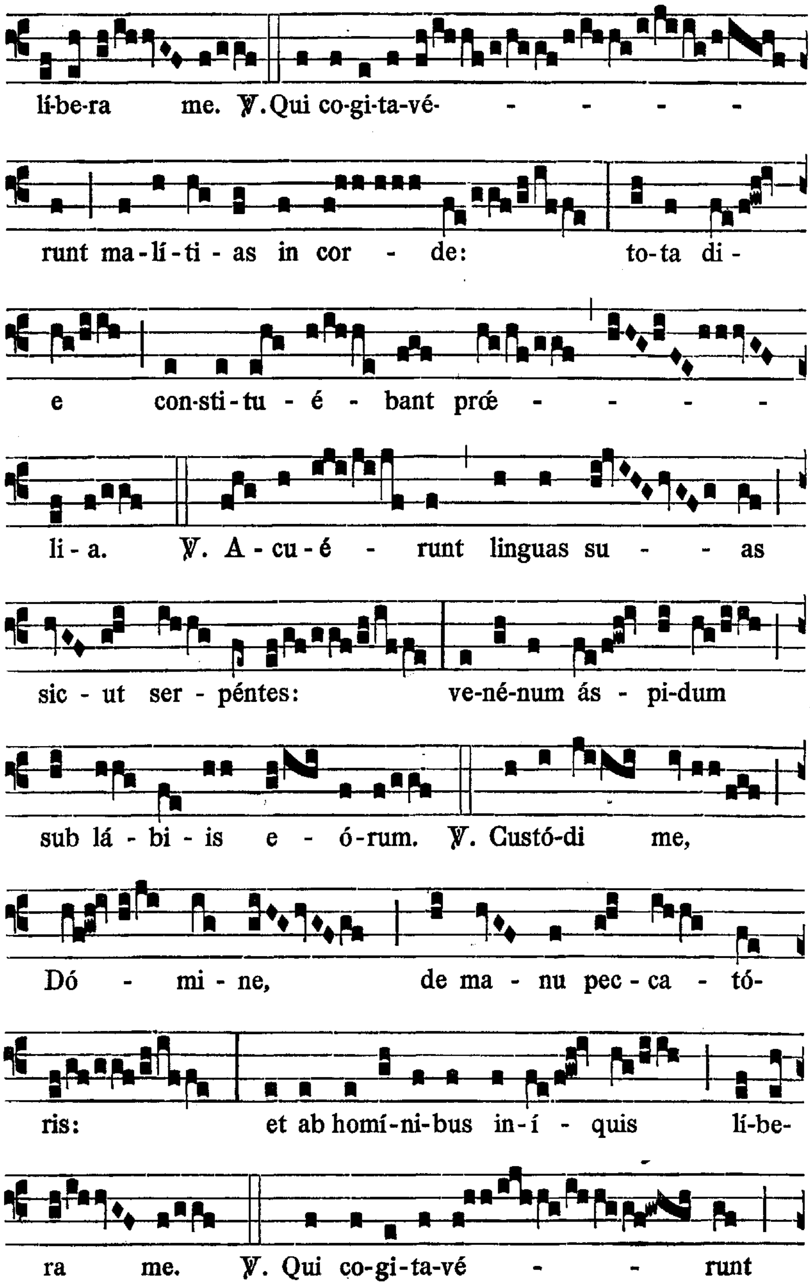
Exodi 12, 1-11

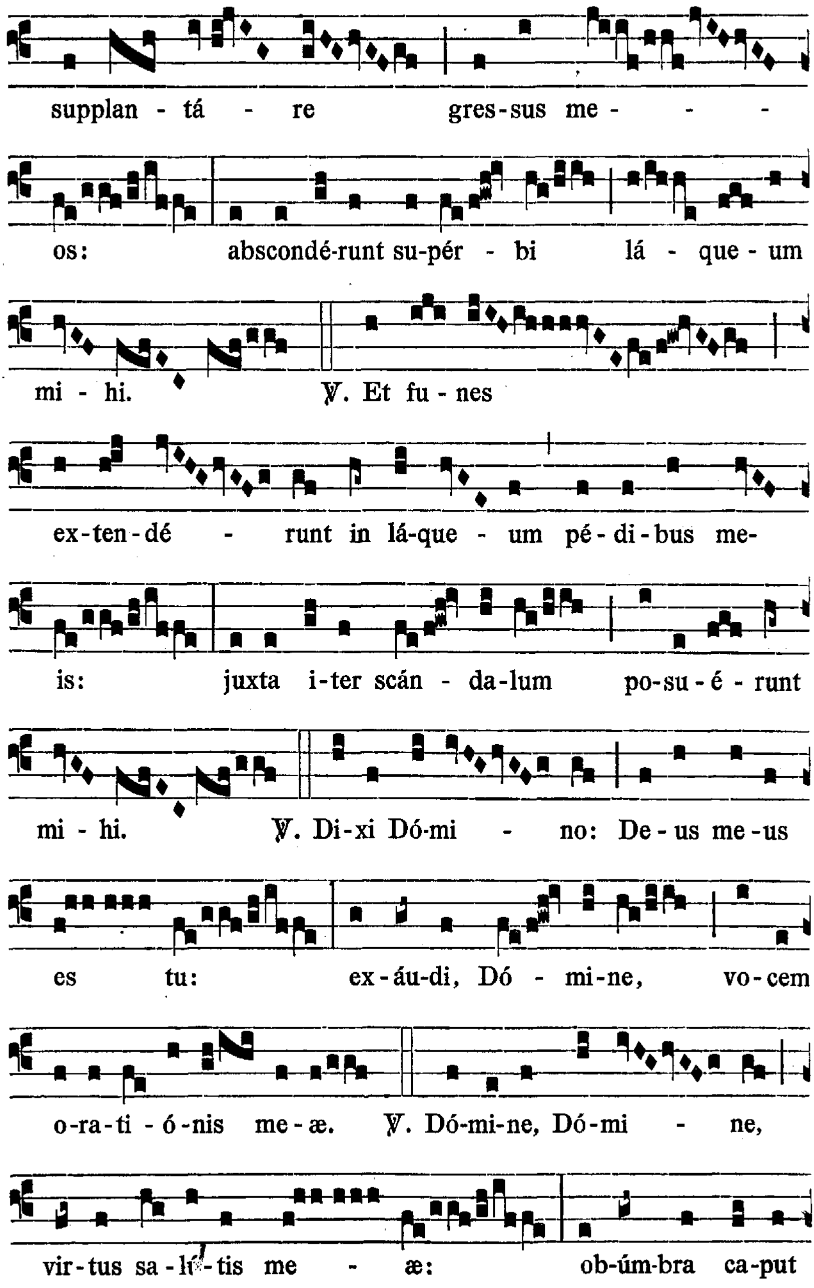
In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

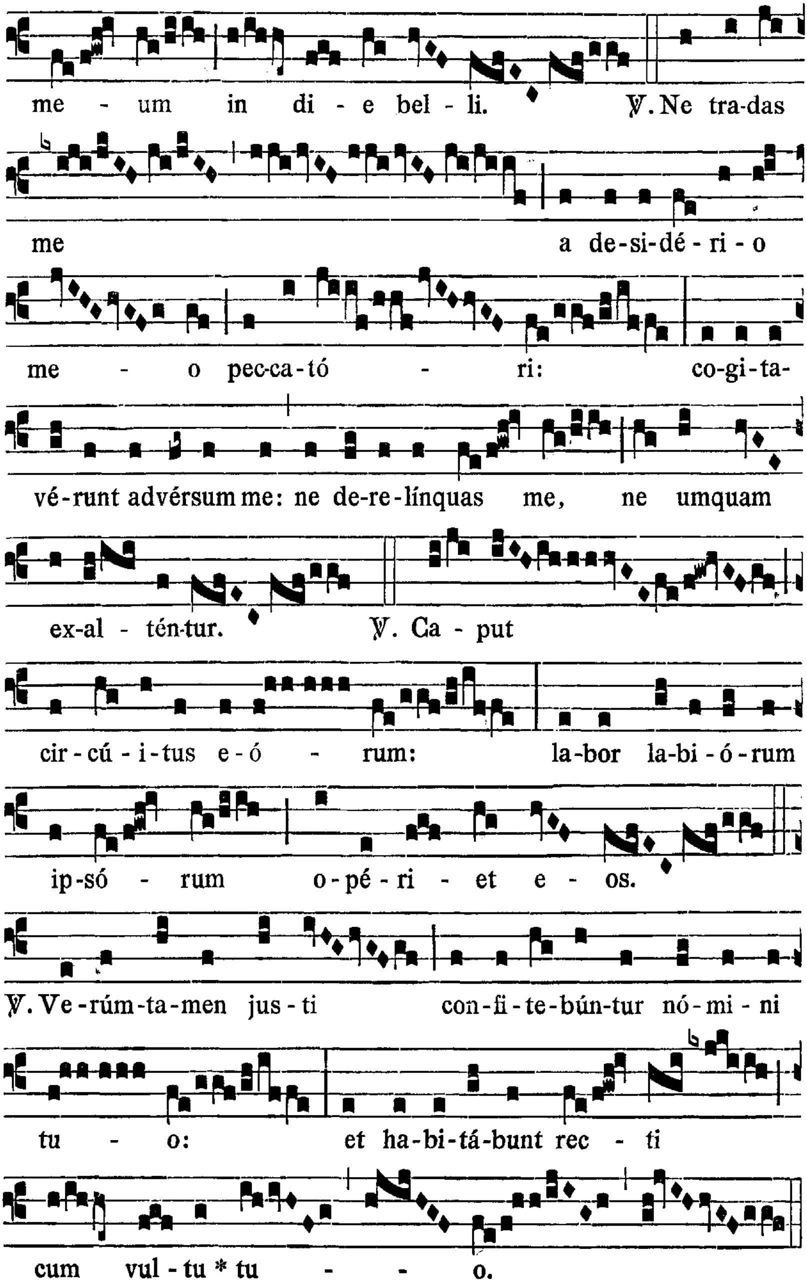
Tract. II
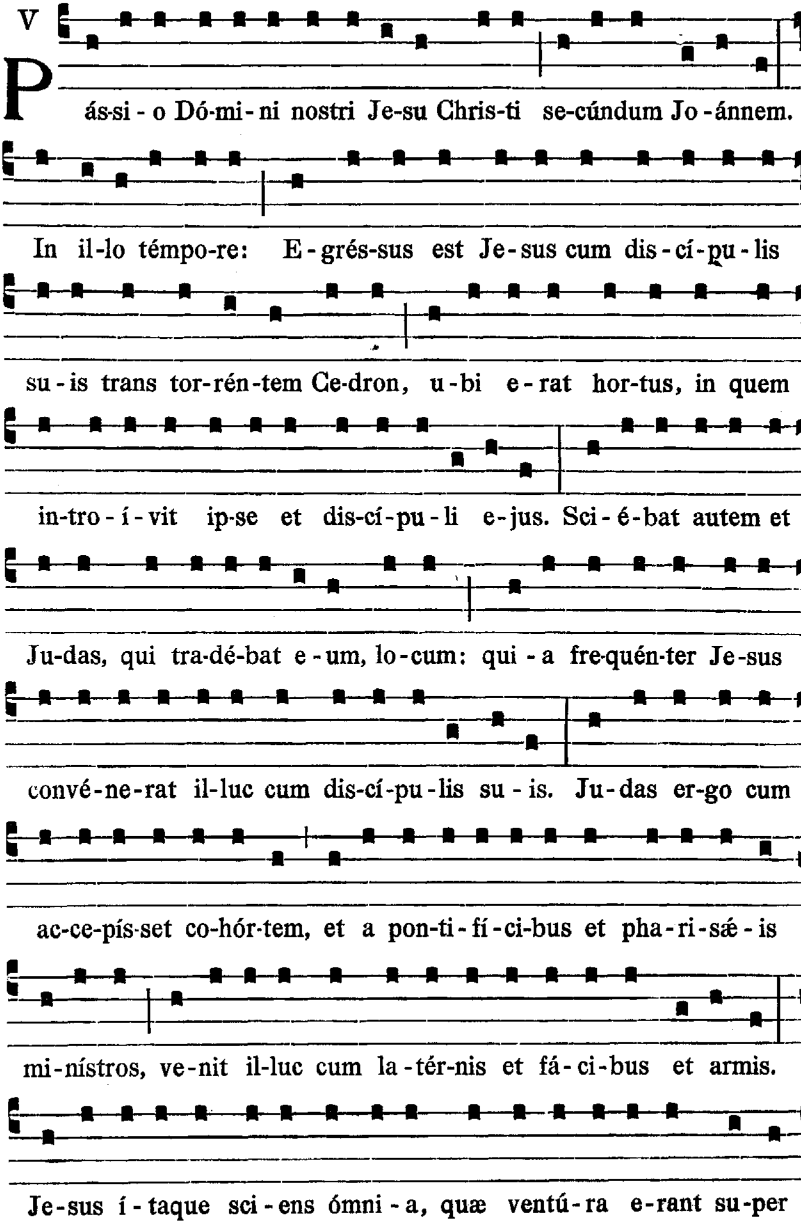

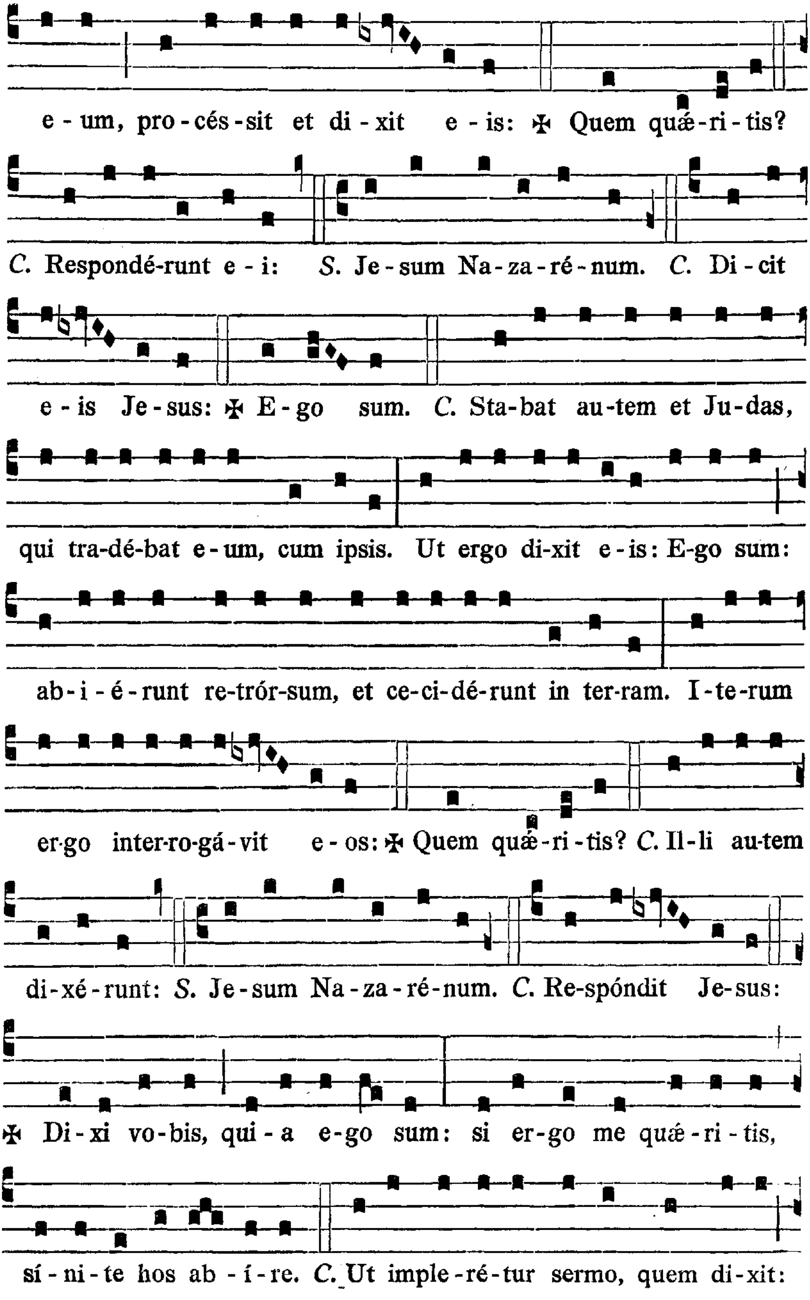

lí-be-ra me. ℣. Qui co-gi-ta-vé- - - - -
runt ma-lí-ti-as in cor - de: to-ta di-
e con-sti-tu-é-bant prœ́ - - - -
li-a. ℣. A-cu-é - runt linguas su - - as
sic-ut ser-péntes: ve-né-num ás-pi-dum
sub lá-bi-is e-ó-rum. ℣. Custó-di me,
Dó - mi-ne, de ma-nu pec-ca-tó-
ris: et ab homí-ni-bus in-í-quis lí-be-
ra me. ℣. Qui co-gi-ta-vé - - runt

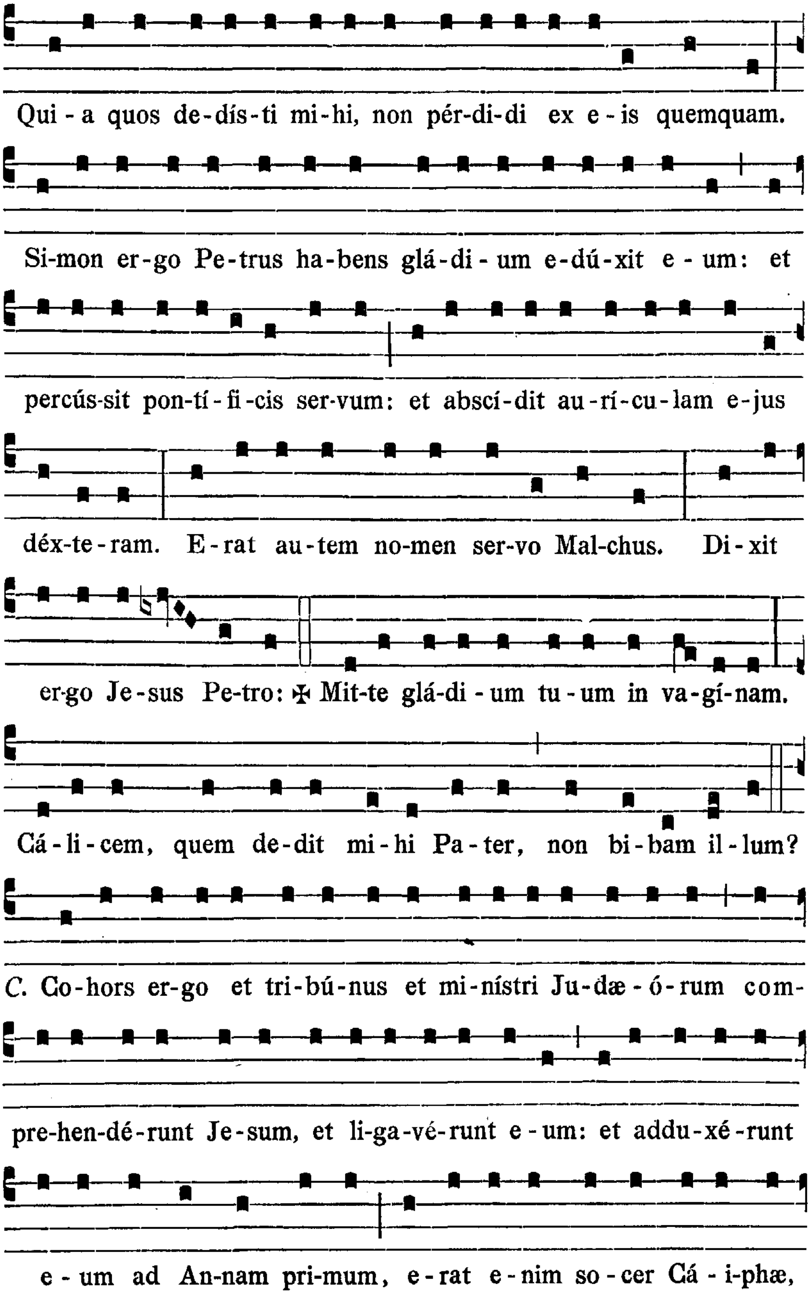

supplan - tá - re gres-sus me - - -
os: abscondé-runt su-pér - bi lá - que - um
mi - hi. ℣. Et fu - nes
ex-ten-dé - runt in lá-que - um pé-di-bus me-
is: juxta i-ter scán - da-lum po-su-é - runt
mi - hi. ℣. Di-xi Dó-mi - no: De - us me-us
es tu: ex-áu-di, Dó - mi-ne, vo-cem
o-ra-ti - ó-nis me-æ. ℣. Dó-mi-ne, Dó-mi - ne,
vir-tus sa-lú-tis me - æ: ob-úm-bra ca-put

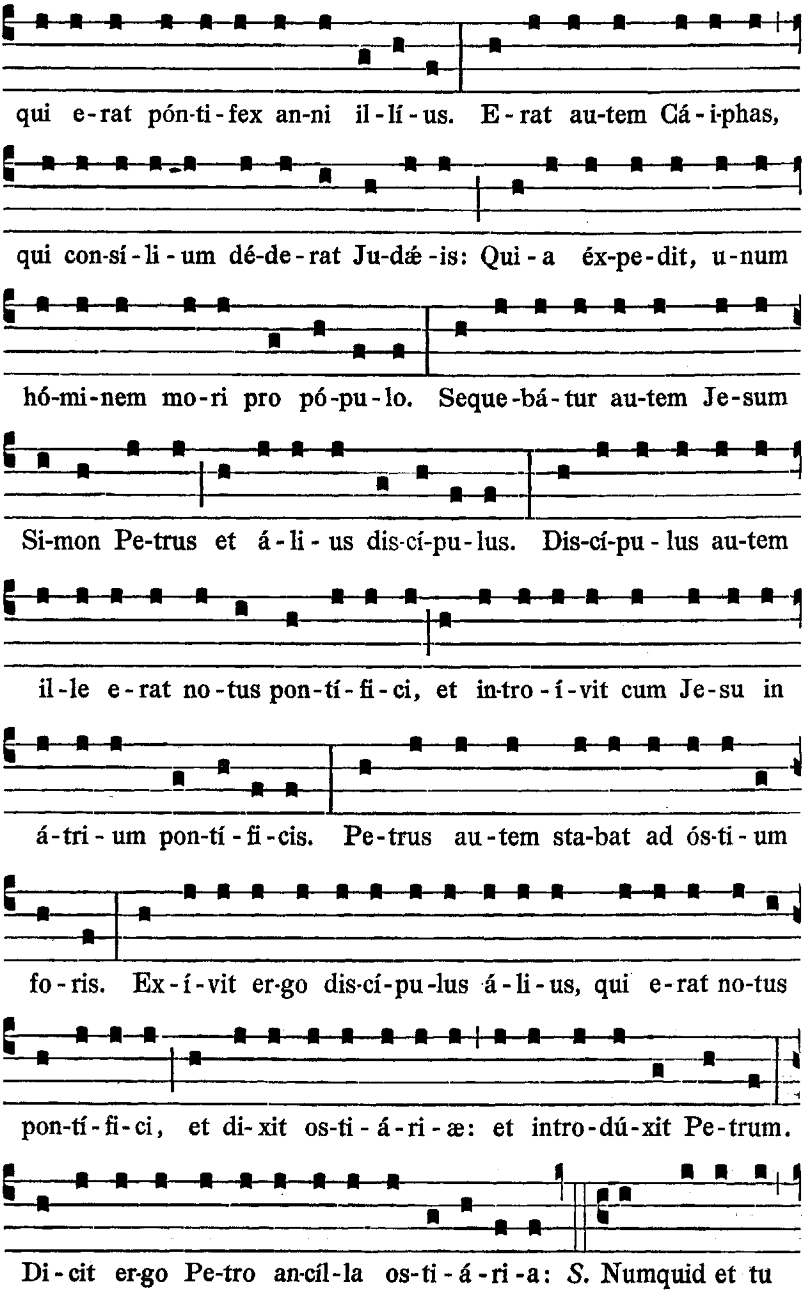

me - um in di - e bel - li. ℣. Ne tra-das
me a de-si-dé - ri - o
me - o pec-ca-tó - ri: co-gi-ta-
vé-runt advérsum me: ne de-re-línquas me, ne umquam
ex-al - tén-tur. ℣. Ca - put
cir - cú - i-tus e - ó - rum: la-bor la-bi - ó -rum
ip-só - rum o-pé - ri - et e - os.
℣. Ve-rúm-ta-men jus - ti con-fi-te-bún-tur nó-mi - ni
tu - o: et ha-bi-tá-bunt rec - ti
cum vul - tu * tu - - o.

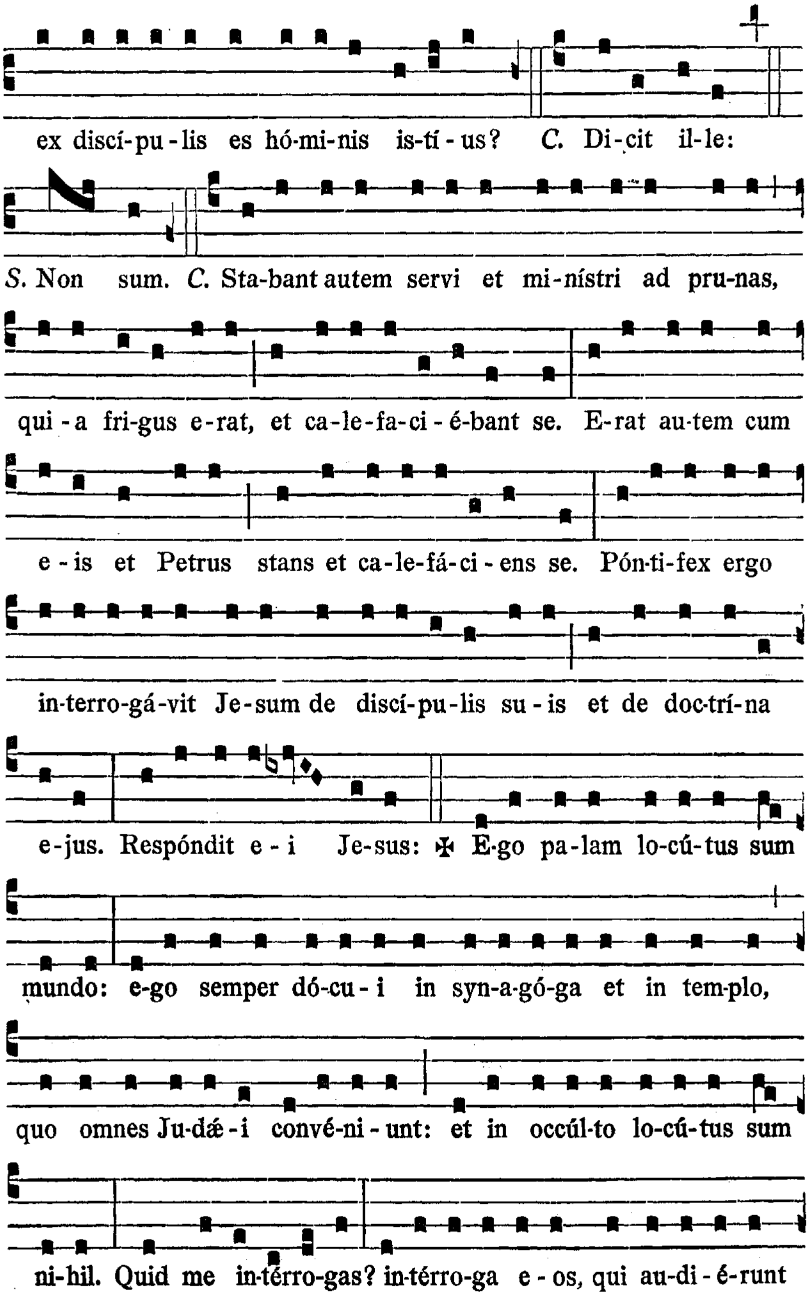
Finito Tractu, dicitur Passio super nudum pulpitum: quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistolæ.
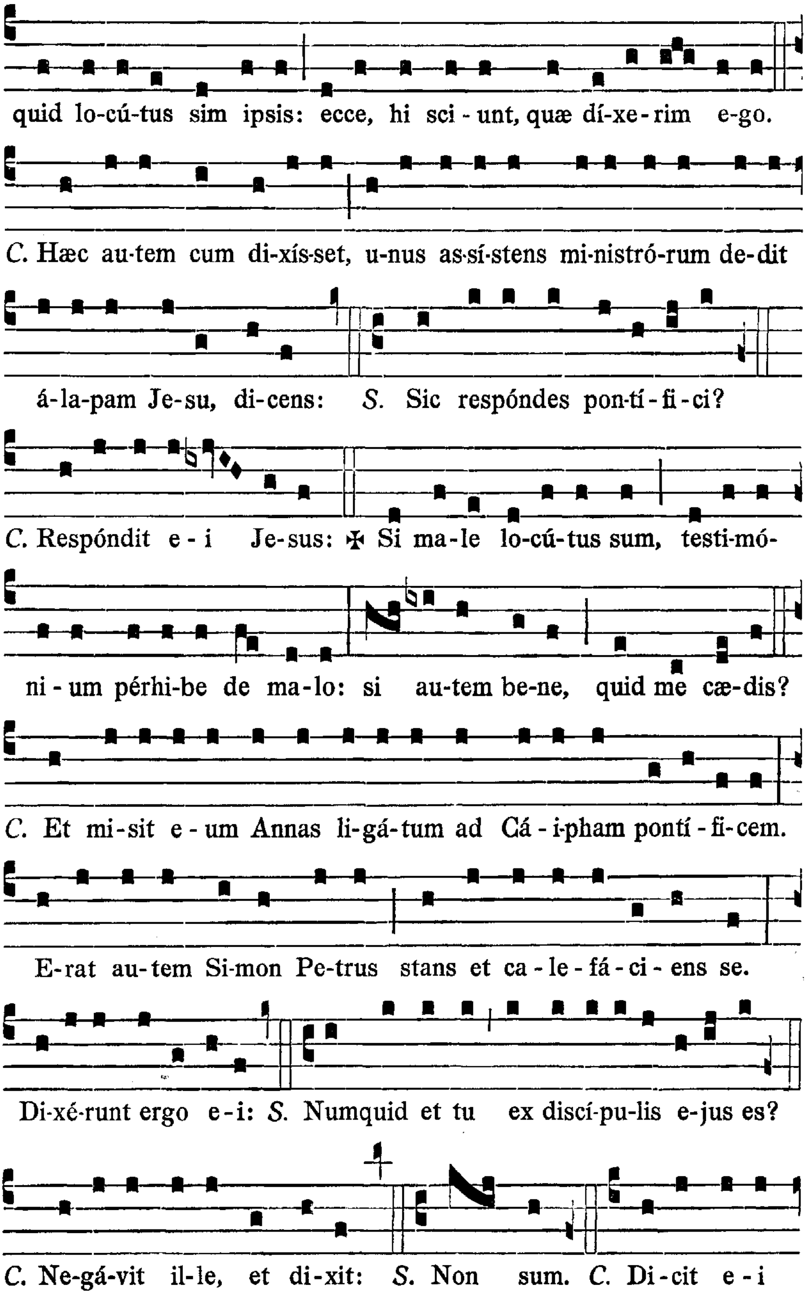

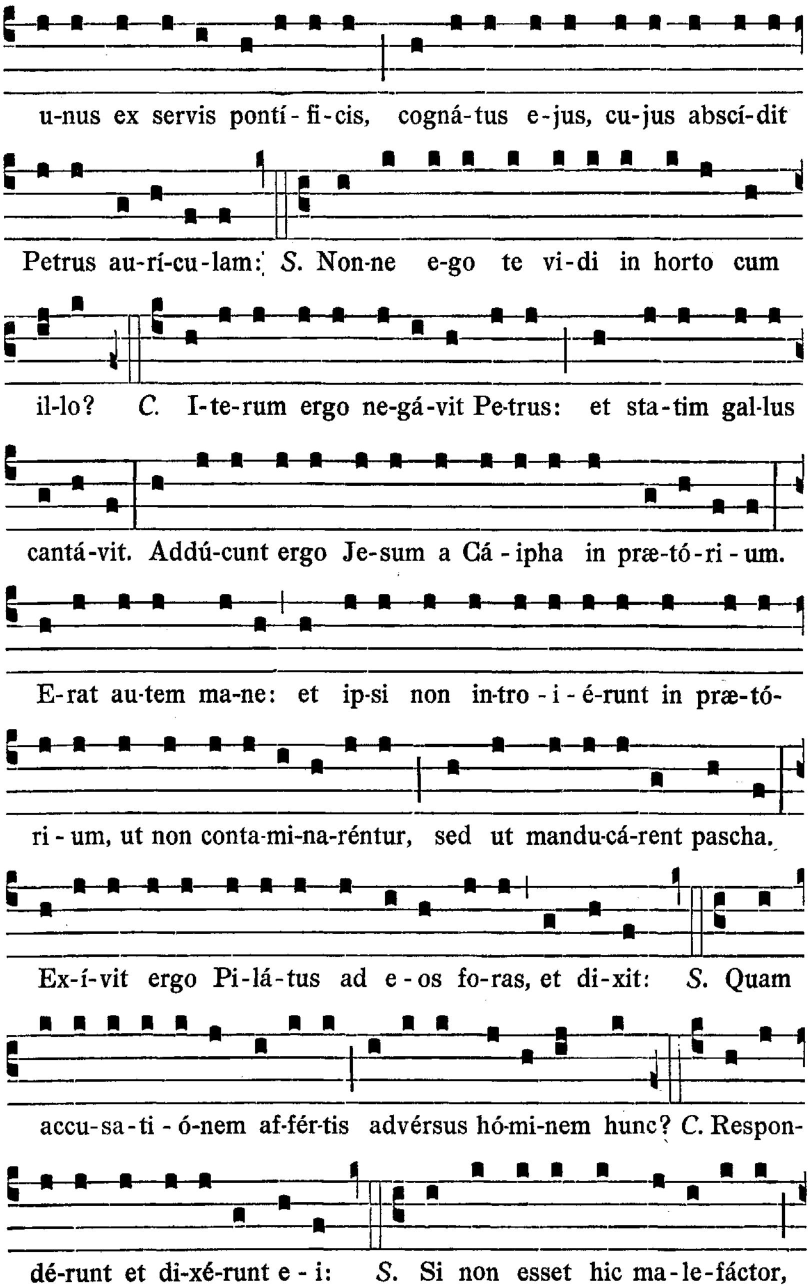

e - um, pro - cés - sit et di - xit e - is: ✠ Quem quǽ-ri - tis?
C. Respondé-runt e - i: S. Je - sum Na - za - ré - num. C. Di - cit
e - is Je - sus: ✠ E - go sum. C. Sta-bat au-tem et Ju-das,
qui tra-dé-bat e - um, cum ipsis. Ut ergo di-xit e - is: E-go sum:
ab - i - é - runt re-trór-sum, et ce-ci-dé-runt in ter-ram. I - te-rum
er-go inter-ro-gá-vit e - os: ✠ Quem quǽ-ri-tis? C. Il-li au-tem
di-xé-runt: S. Je-sum Na-za-ré-num. C. Re-spóndit Je-sus:
✠ Di - xi vo-bis, qui - a e-go sum: si er-go me quǽ-ri-tis,
sí - ni - te hos ab - í - re. C. Ut imple-ré-tur sermo, quem di-xit:

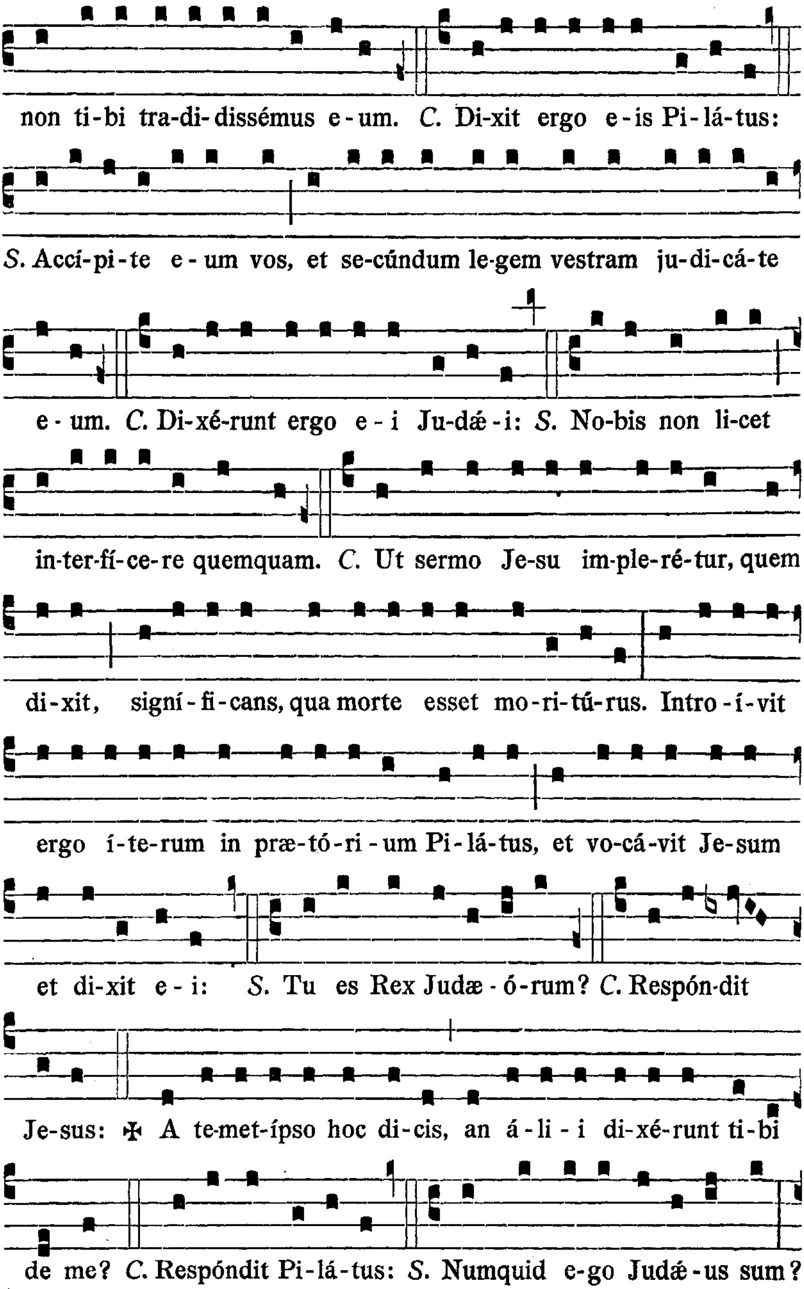

Qui - a quos de-dís-ti mi-hi, non pér-di-di ex e - is quemquam.
Si-mon er-go Pe-trus ha-bens glá-di - um e-dú-xit e - um: et
percús-sit pon-tí - fi -cis ser-vum: et abscí-dit au - rí-cu-lam e-jus
déx-te - ram. E - rat au - tem no-men ser-vo Mal-chus. Di - xit
er-go Je - sus Pe-tro: ✠ Mit-te glá-di - um tu - um in va - gí-nam.
Cá - li - cem, quem de-dit mi - hi Pa - ter, non bi - bam il - lum?
C. Co-hors er-go et tri-bú-nus et mi-nístri Ju-dæ - ó - rum com-
pre-hen-dé-runt Je-sum, et li-ga-vé-runt e - um: et addu-xé -runt
e - um ad An-nam pri-mum, e - rat e - nim so - cer Cá - i-phæ,

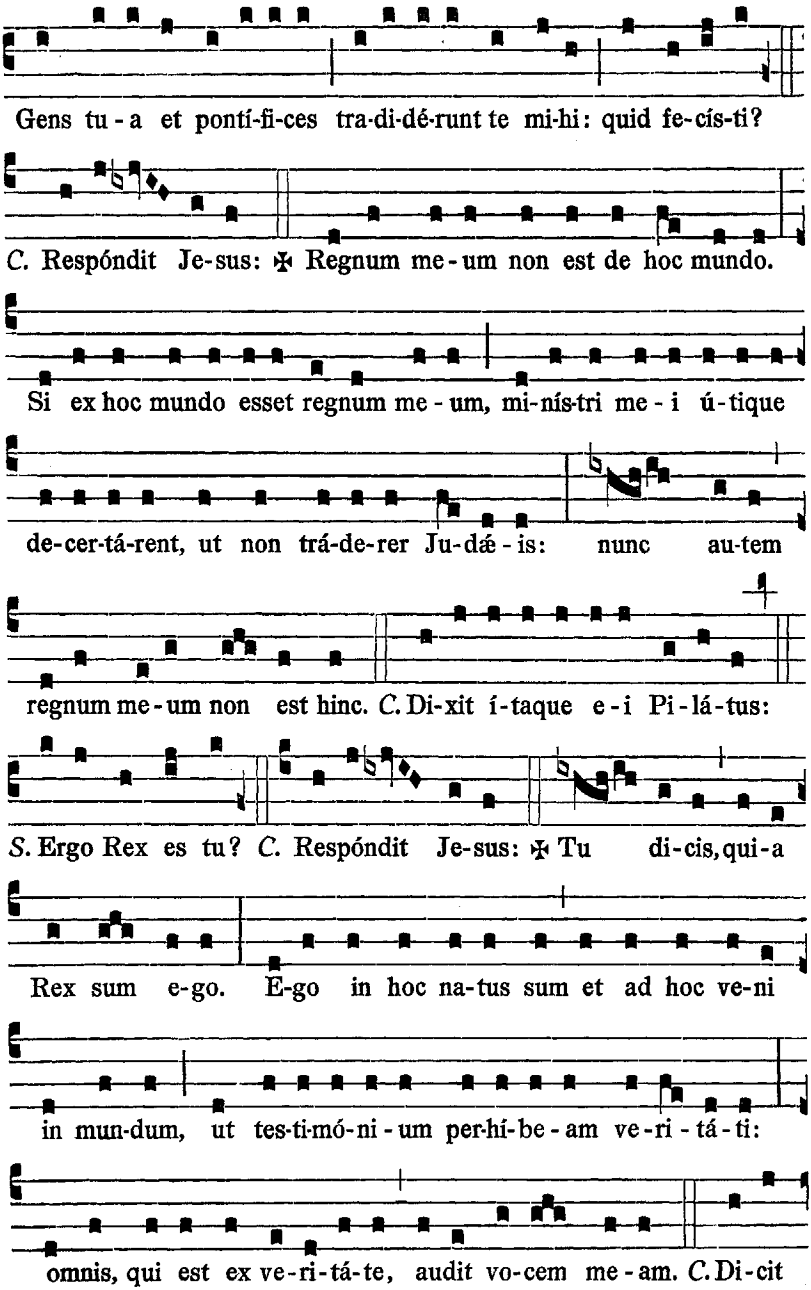

qui e-rat pón-ti-fex an-ni il-lí-us. E-rat au-tem Cá-i-phas,
qui con-sí-li-um dé-de-rat Ju-dǽ-is: Qui-a éx-pe-dit, u-num
hó-mi-nem mo-ri pro pó-pu-lo. Seque-bá-tur au-tem Je-sum
Si-mon Pe-trus et á-li-us dis-cí-pu-lus. Dis-cí-pu-lus au-tem
il-le e-rat no-tus pon-tí-fi-ci, et in-tro-í-vit cum Je-su in
á-tri-um pon-tí-fi-cis. Pe-trus au-tem sta-bat ad ós-ti-um
fo-ris. Ex-í-vit er-go dis-cí-pu-lus á-li-us, qui e-rat no-tus
pon-tí-fi-ci, et di-xit os-ti-á-ri-æ: et intro-dú-xit Pe-trum.
Di-cit er-go Pe-tro an-cíl-la os-ti-á-ri-a: *S.* Numquid et tu

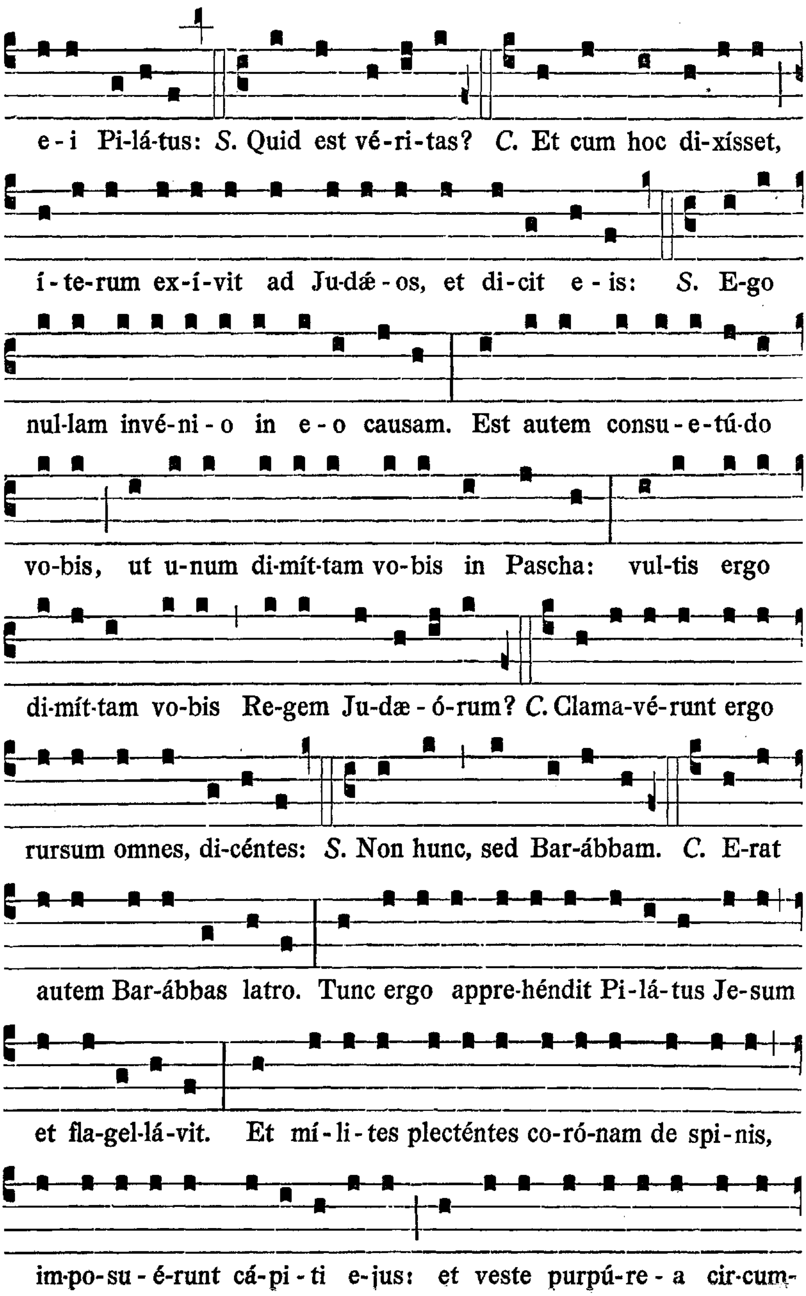

ex discí-pu-lis es hó-mi-nis is-tí-us? C. Di-cit il-le:
S. Non sum. C. Sta-bant autem servi et mi-nístri ad pru-nas,
qui-a fri-gus e-rat, et ca-le-fa-ci-é-bant se. E-rat au-tem cum
e-is et Petrus stans et ca-le-fá-ci-ens se. Pón-ti-fex ergo
in-terro-gá-vit Je-sum de discí-pu-lis su-is et de doc-trí-na
e-jus. Respóndit e-i Je-sus: ✠ E-go pa-lam lo-cú-tus sum
mundo: e-go semper dó-cu-i in syn-a-gó-ga et in tem-plo,
quo omnes Ju-dǽ-i convé-ni-unt: et in occúl-to lo-cú-tus sum
ni-hil. Quid me in-térro-gas? in-térro-ga e-os, qui au-di-é-runt

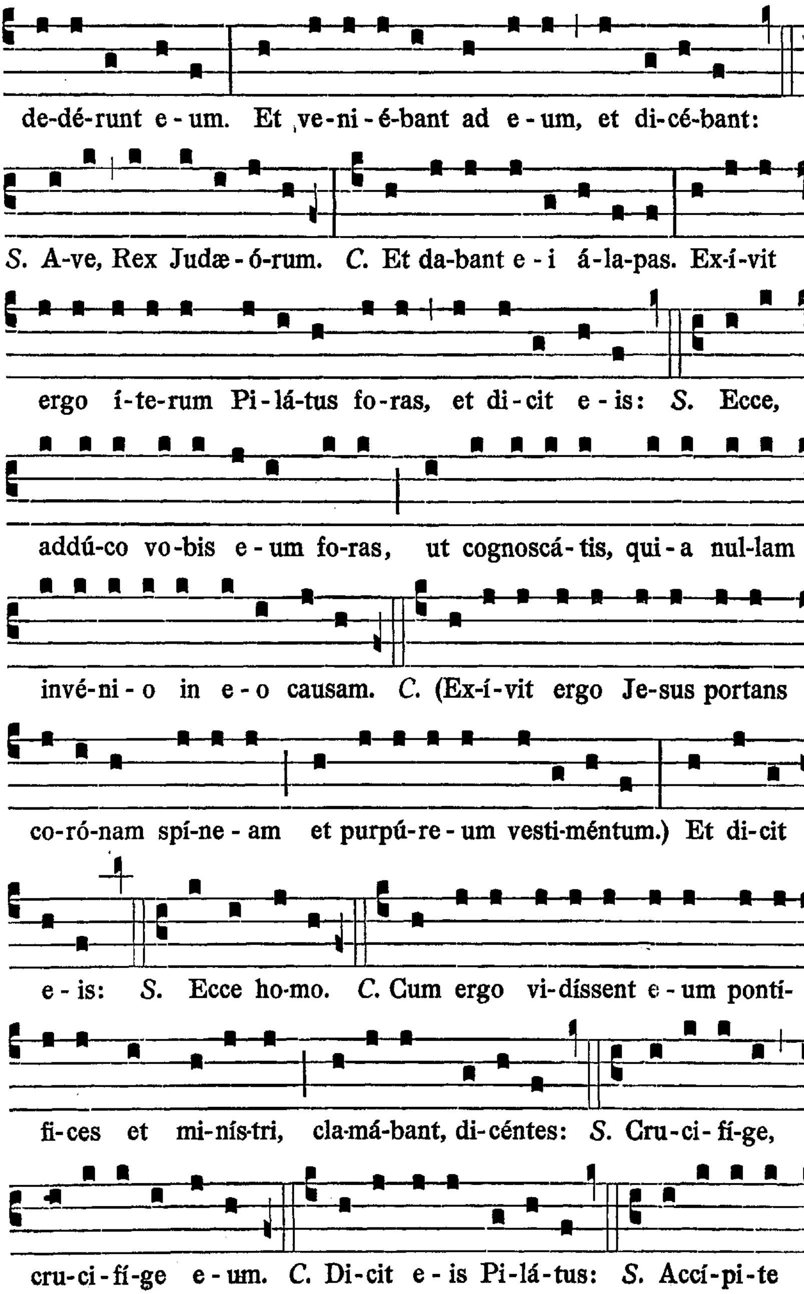

quid lo-cú-tus sim ipsis: ecce, hi sci - unt, quæ dí-xe-rim e-go.
C. Hæc au-tem cum di-xís-set, u-nus as-sí-stens mi-nistró-rum de-dit
á-la-pam Je-su, di-cens: S. Sic respóndes pon-tí - fi - ci?
C. Respóndit e - i Je-sus: ✠ Si ma-le lo-cú-tus sum, testi-mó-
ni - um pérhi-be de ma-lo: si au-tem be-ne, quid me cæ-dis?
C. Et mi-sit e - um Annas li-gá-tum ad Cá - i-pham pontí - fi-cem.
E-rat au-tem Si-mon Pe-trus stans et ca - le - fá - ci - ens se.
Di-xé-runt ergo e-i: S. Numquid et tu ex discí-pu-lis e-jus es?
C. Ne-gá-vit il-le, et di-xit: S. Non sum. C. Di-cit e - i

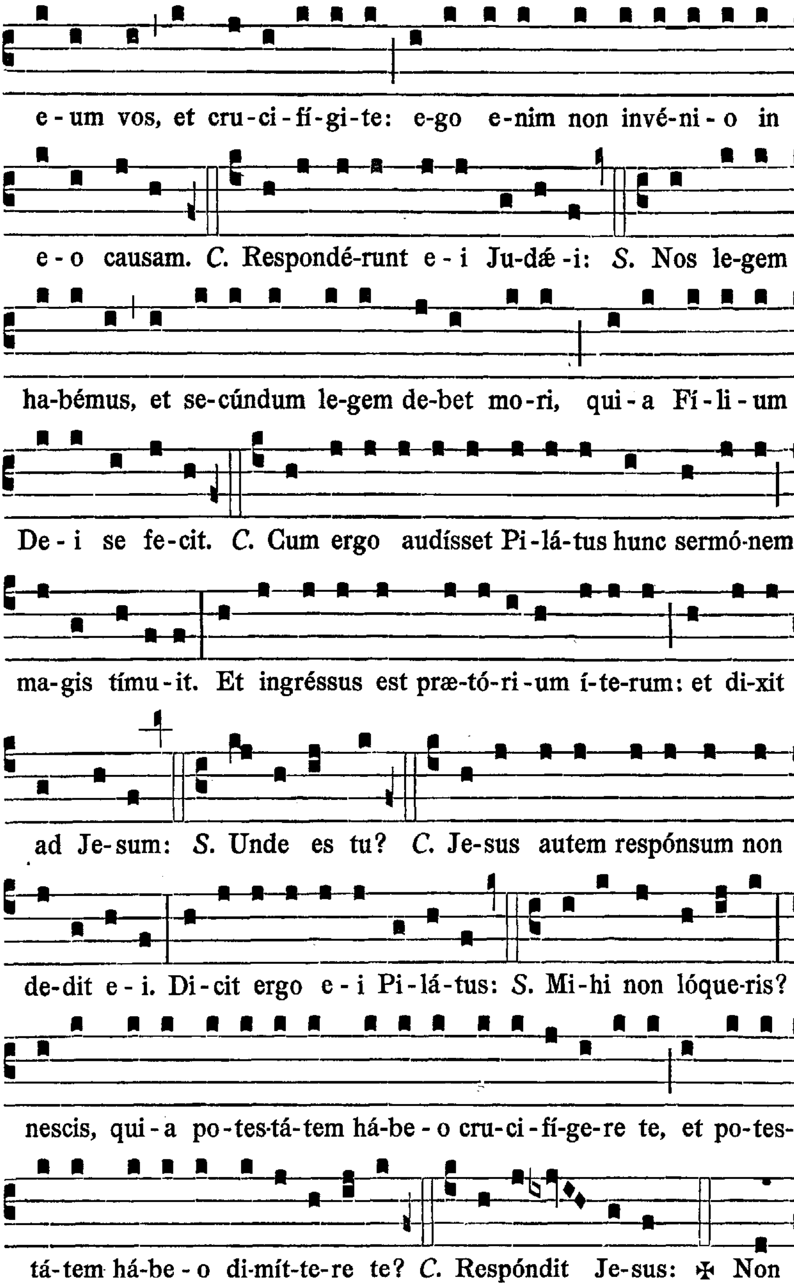

u-nus ex servis pontí-fi-cis, cogná-tus e-jus, cu-jus abscí-dit
Petrus au-rí-cu-lam: S. Non-ne e-go te vi-di in horto cum
il-lo? C. I-te-rum ergo ne-gá-vit Pe-trus: et sta-tim gal-lus
cantá-vit. Addú-cunt ergo Je-sum a Cá-ipha in præ-tó-ri-um.
E-rat au-tem ma-ne: et ip-si non in-tro-i-é-runt in præ-tó-
ri-um, ut non conta-mi-na-réntur, sed ut mandu-cá-rent pascha.
Ex-í-vit ergo Pi-lá-tus ad e-os fo-ras, et di-xit: S. Quam
accu-sa-ti-ó-nem af-fér-tis advérsus hó-mi-nem hunc? C. Respon-
dé-runt et di-xé-runt e-i: S. Si non esset hic ma-le-fáctor,

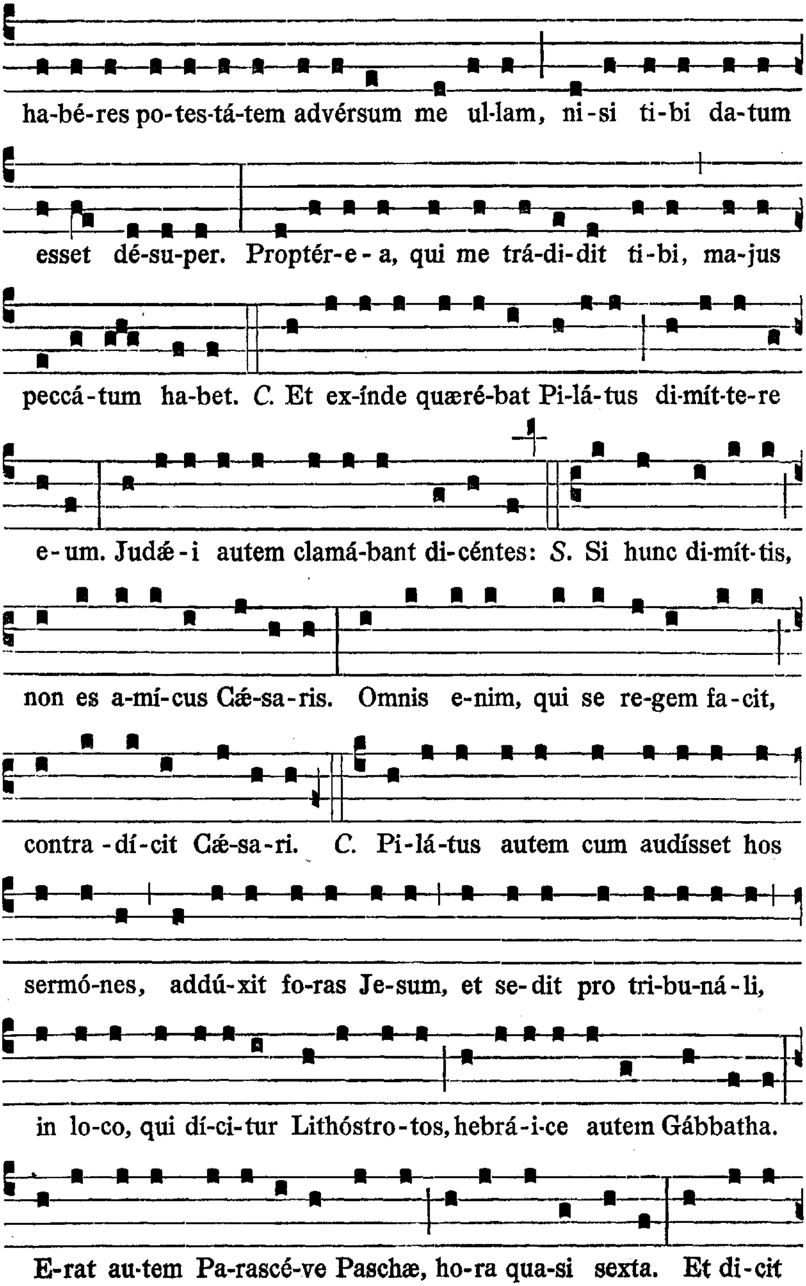

non ti-bi tra-di-dissémus e-um. *C.* Di-xit ergo e-is Pi-lá-tus:
S. Accí-pi-te e-um vos, et se-cúndum le-gem vestram ju-di-cá-te
e-um. *C.* Di-xé-runt ergo e-i Ju-dǽ-i: *S.* No-bis non li-cet
in-ter-fí-ce-re quemquam. *C.* Ut sermo Je-su im-ple-ré-tur, quem
di-xit, signí-fi-cans, qua morte esset mo-ri-tú-rus. Intro-í-vit
ergo í-te-rum in præ-tó-ri-um Pi-lá-tus, et vo-cá-vit Je-sum
et di-xit e-i: *S.* Tu es Rex Judæ-ó-rum? *C.* Respón-dit
Je-sus: ✠ A te-met-ípso hoc di-cis, an á-li-i di-xé-runt ti-bi
de me? *C.* Respóndit Pi-lá-tus: *S.* Numquid e-go Judǽ-us sum?

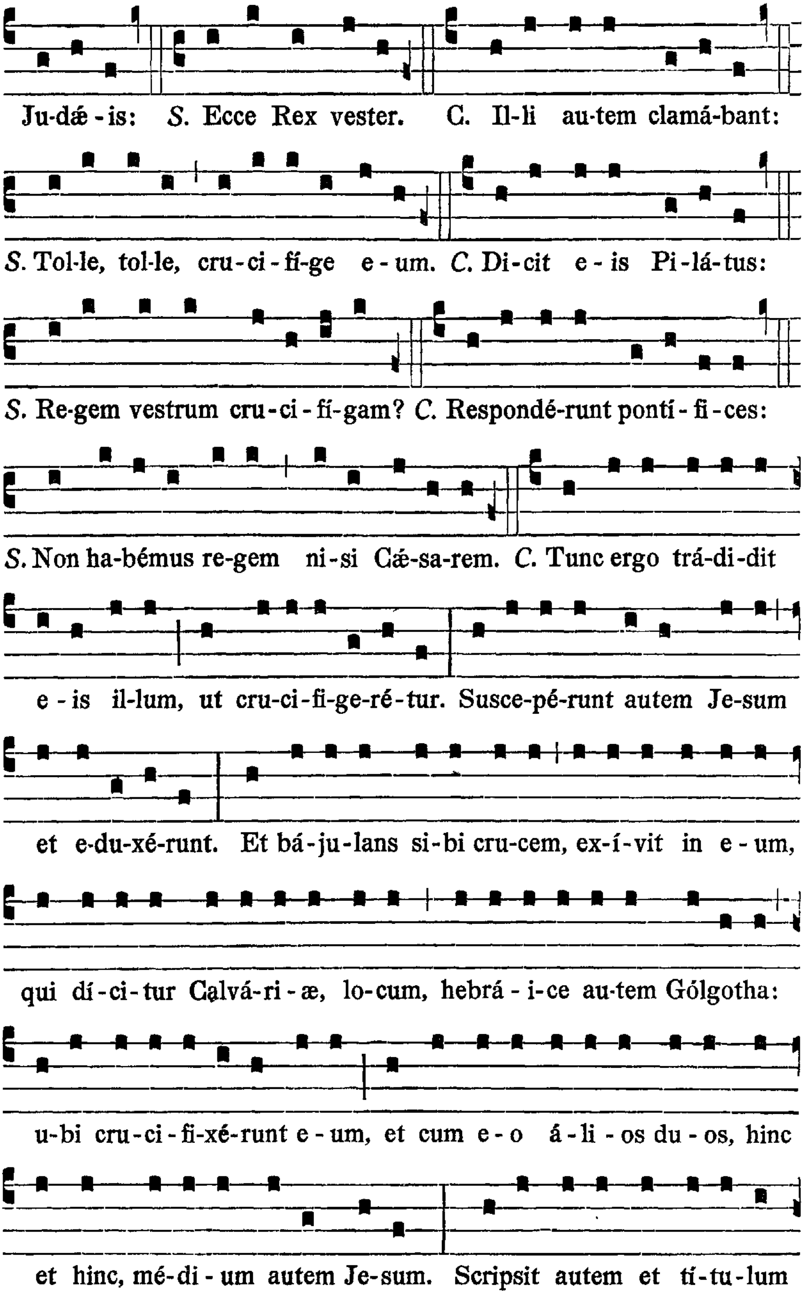

Gens tu-a et pontí-fi-ces tra-di-dé-runt te mi-hi: quid fe-cís-ti?
C. Respóndit Je-sus: ✠ Regnum me-um non est de hoc mundo.
Si ex hoc mundo esset regnum me-um, mi-nís-tri me-i ú-tique
de-cer-tá-rent, ut non trá-de-rer Ju-dǽ-is: nunc au-tem
regnum me-um non est hinc. C. Di-xit í-taque e-i Pi-lá-tus:
S. Ergo Rex es tu? C. Respóndit Je-sus: ✠ Tu di-cis, qui-a
Rex sum e-go. E-go in hoc na-tus sum et ad hoc ve-ni
in mun-dum, ut tes-ti-mó-ni-um per-hí-be-am ve-ri-tá-ti:
omnis, qui est ex ve-ri-tá-te, audit vo-cem me-am. C. Di-cit

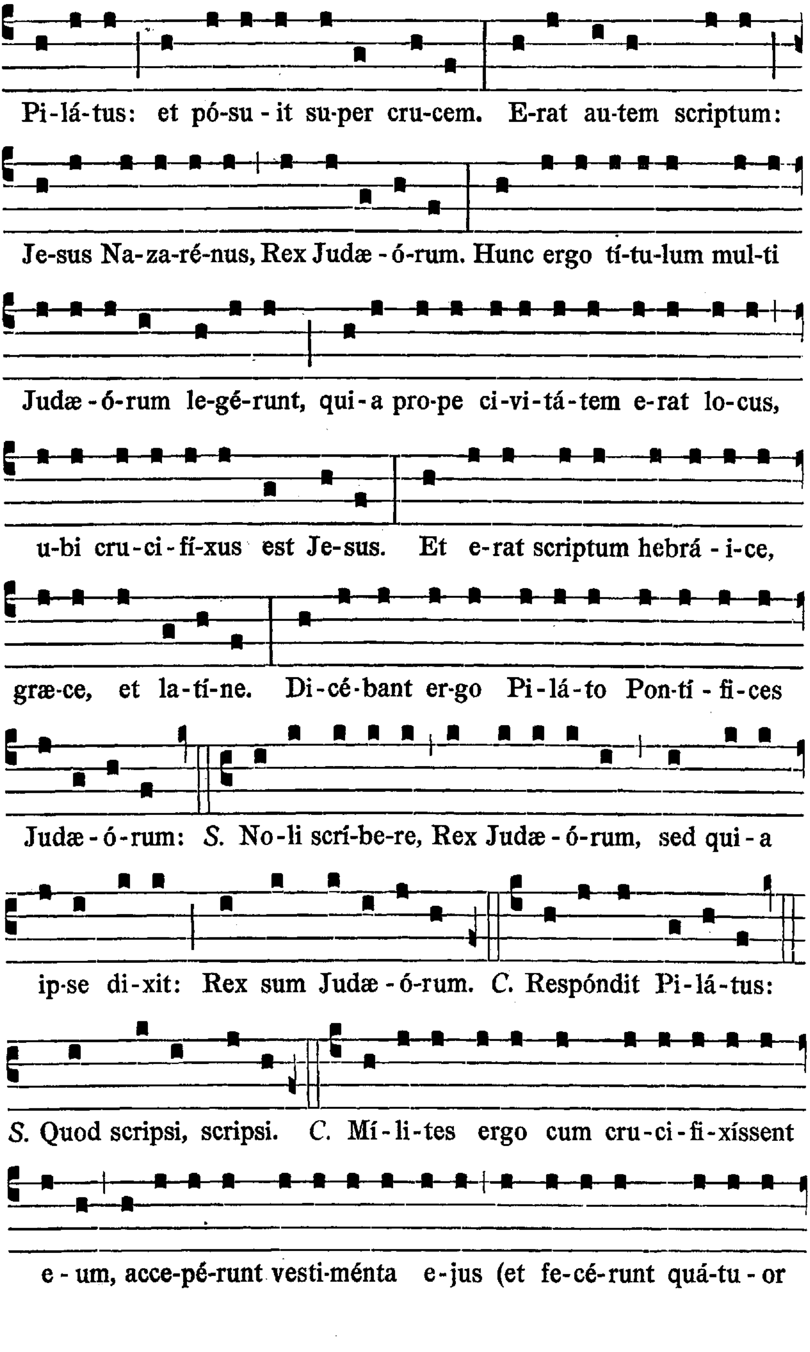

e-i Pi-lá-tus: S. Quid est vé-ri-tas? C. Et cum hoc di-xísset,
í-te-rum ex-í-vit ad Ju-dǽ-os, et di-cit e-is: S. E-go
nul-lam invé-ni-o in e-o causam. Est autem consu-e-tú-do
vo-bis, ut u-num di-mít-tam vo-bis in Pascha: vul-tis ergo
di-mít-tam vo-bis Re-gem Ju-dæ-ó-rum? C. Clama-vé-runt ergo
rursum omnes, di-céntes: S. Non hunc, sed Bar-ábbam. C. E-rat
autem Bar-ábbas latro. Tunc ergo appre-héndit Pi-lá-tus Je-sum
et fla-gel-lá-vit. Et mí-li-tes plecténtes co-ró-nam de spi-nis,
im-po-su-é-runt cá-pi-ti e-jus: et veste purpú-re-a cir-cum-

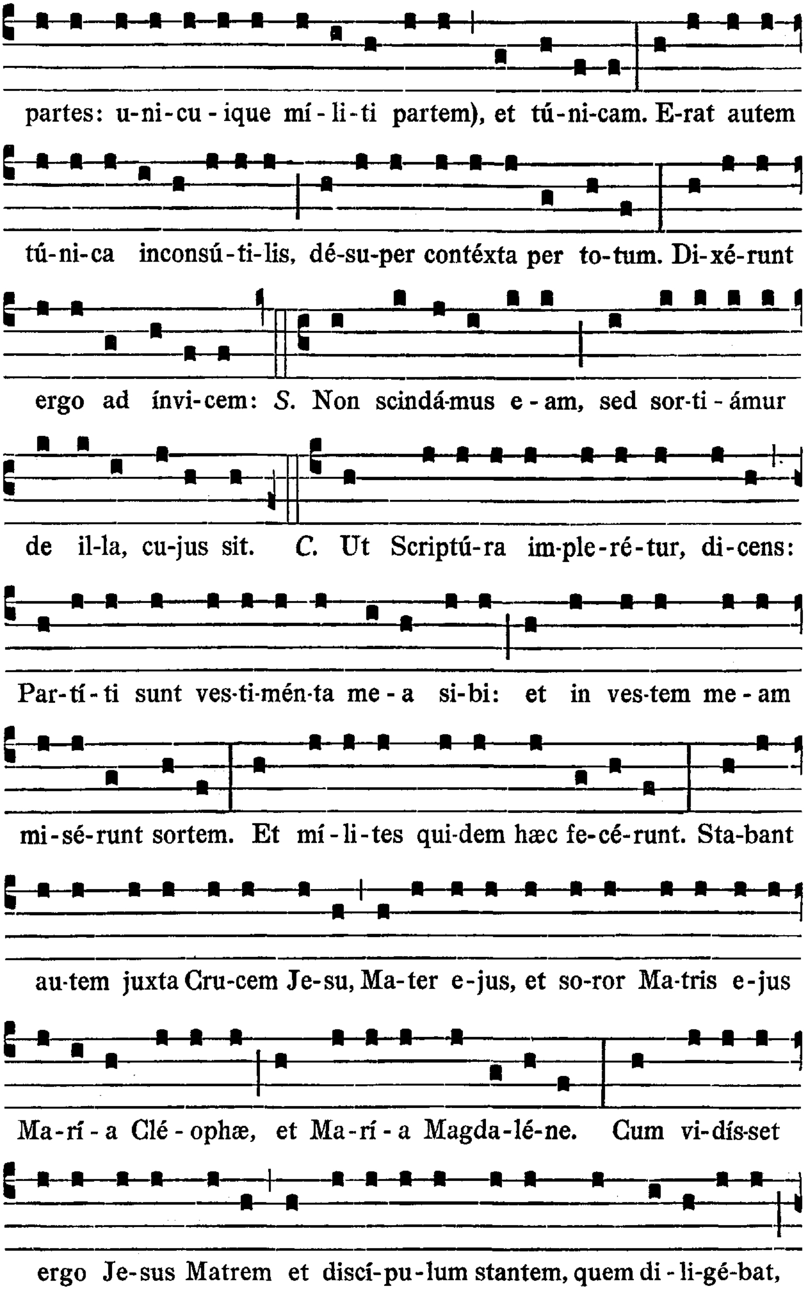

de-dé-runt e - um. Et ve-ni - é-bant ad e - um, et di-cé-bant:
S. A-ve, Rex Judæ - ó-rum. C. Et da-bant e - i á-la-pas. Ex-í-vit
ergo í-te-rum Pi - lá-tus fo-ras, et di - cit e - is: S. Ecce,
addú-co vo-bis e - um fo-ras, ut cognoscá- tis, qui - a nul-lam
invé-ni - o in e - o causam. C. (Ex-í-vit ergo Je-sus portans
co-ró-nam spí-ne - am et purpú-re - um vesti-méntum.) Et di-cit
e - is: S. Ecce ho-mo. C. Cum ergo vi-díssent e - um pontí-
fi-ces et mi-nís-tri, cla-má-bant, di-céntes: S. Cru - ci - fí-ge,
cru-ci - fí-ge e - um. C. Di-cit e - is Pi-lá-tus: S. Accí-pi-te
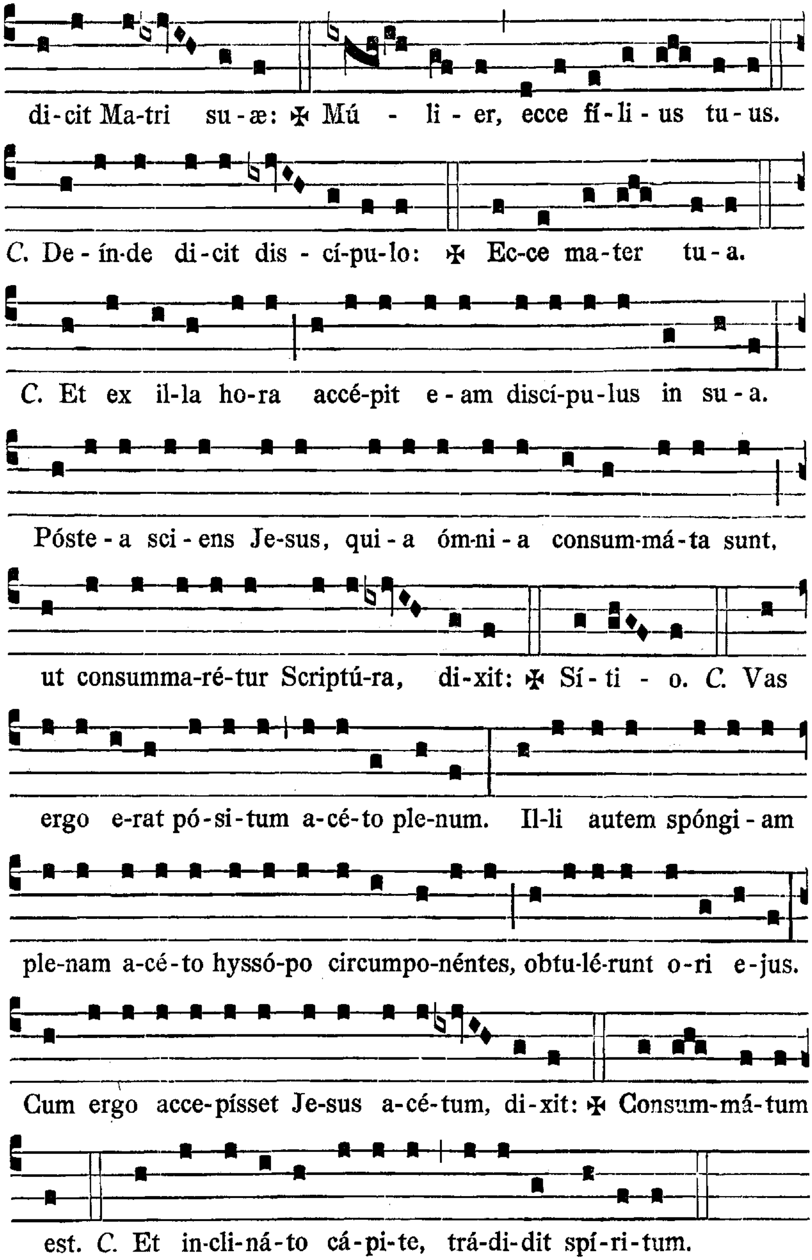

e-um vos, et cru-ci-fí-gi-te: e-go e-nim non invé-ni-o in
e-o causam. C. Respondé-runt e-i Ju-dǽ-i: S. Nos le-gem
ha-bémus, et se-cúndum le-gem de-bet mo-ri, qui-a Fí-li-um
De-i se fe-cit. C. Cum ergo audísset Pi-lá-tus hunc sermó-nem,
ma-gis tímu-it. Et ingréssus est præ-tó-ri-um í-te-rum: et di-xit
ad Je-sum: S. Unde es tu? C. Je-sus autem respónsum non
de-dit e-i. Di-cit ergo e-i Pi-lá-tus: S. Mi-hi non lóque-ris?
nescis, qui-a po-tes-tá-tem há-be-o cru-ci-fí-ge-re te, et po-tes-
tá-tem há-be-o di-mít-te-re te? C. Respóndit Je-sus: ✠ Non

ha-bé-res po-tes-tá-tem advérsum me ul-lam, ni-si ti-bi da-tum
esset dé-su-per. Propter-e-a, qui me trá-di-dit ti-bi, ma-jus
peccá-tum ha-bet. C. Et ex-índe quæré-bat Pi-lá-tus di-mít-te-re
e-um. Judǽ-i autem clamá-bant di-céntes: S. Si hunc di-mít-tis,
non es a-mí-cus Cǽ-sa-ris. Omnis e-nim, qui se re-gem fa-cit,
contra-dí-cit Cǽ-sa-ri. C. Pi-lá-tus autem cum audísset hos
sermó-nes, addú-xit fo-ras Je-sum, et se-dit pro tri-bu-ná-li,
in lo-co, qui dí-ci-tur Lithóstro-tos, hebrá-i-ce autem Gábbatha.
E-rat au-tem Pa-rascé-ve Paschæ, ho-ra qua-si sexta. Et di-cit

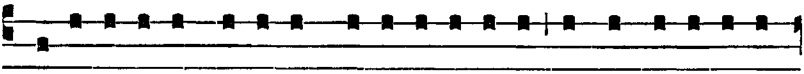

Ju-dǽ-is: S. Ecce Rex vester. C. Il-li au-tem clamá-bant:
S. Tol-le, tol-le, cru-ci-fí-ge e-um. C. Di-cit e-is Pi-lá-tus:
S. Re-gem vestrum cru-ci-fí-gam? C. Respondé-runt pontí-fi-ces:
S. Non ha-bémus re-gem ni-si Cǽ-sa-rem. C. Tunc ergo trá-di-dit
e-is il-lum, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Susce-pé-runt autem Je-sum
et e-du-xé-runt. Et bá-ju-lans si-bi cru-cem, ex-í-vit in e-um,
qui dí-ci-tur Calvá-ri-æ, lo-cum, hebrá-i-ce au-tem Gólgotha:
u-bi cru-ci-fi-xé-runt e-um, et cum e-o á-li-os du-os, hinc
et hinc, mé-di-um autem Je-sum. Scripsit autem et tí-tu-lum

Pi-lá-tus: et pó-su-it su-per cru-cem. E-rat au-tem scriptum:
Je-sus Na-za-ré-nus, Rex Judæ-ó-rum. Hunc ergo tí-tu-lum mul-ti
Judæ-ó-rum le-gé-runt, qui-a pro-pe ci-vi-tá-tem e-rat lo-cus,
u-bi cru-ci-fí-xus est Je-sus. Et e-rat scriptum hebrá-i-ce,
græ-ce, et la-tí-ne. Di-cé-bant er-go Pi-lá-to Pon-tí-fi-ces
Judæ-ó-rum: S. No-li scrí-be-re, Rex Judæ-ó-rum, sed qui-a
ip-se di-xit: Rex sum Judæ-ó-rum. C. Respóndit Pi-lá-tus:
S. Quod scripsi, scripsi. C. Mí-li-tes ergo cum cru-ci-fi-xíssent
e-um, acce-pé-runt vesti-ménta e-jus (et fe-cé-runt quá-tu-or

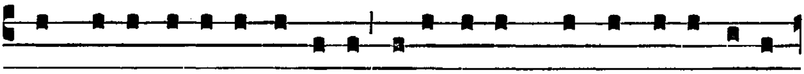

partes: u-ni-cu-ique mí-li-ti partem), et tú-ni-cam. E-rat autem
tú-ni-ca inconsú-ti-lis, dé-su-per contéxta per to-tum. Di-xé-runt
ergo ad ínvi-cem: S. Non scindá-mus e-am, sed sor-ti-ámur
de il-la, cu-jus sit. C. Ut Scriptú-ra im-ple-ré-tur, di-cens:
Par-tí-ti sunt ves-ti-mén-ta me-a si-bi: et in ves-tem me-am
mi-sé-runt sortem. Et mí-li-tes qui-dem hæc fe-cé-runt. Sta-bant
au-tem juxta Cru-cem Je-su, Ma-ter e-jus, et so-ror Ma-tris e-jus
Ma-rí-a Clé-ophæ, et Ma-rí-a Magda-lé-ne. Cum vi-dís-set
ergo Je-sus Matrem et discí-pu-lum stantem, quem di-li-gé-bat,

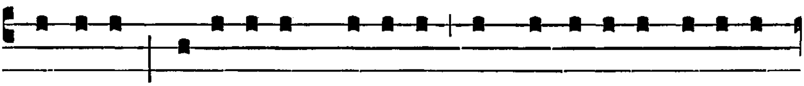
Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.

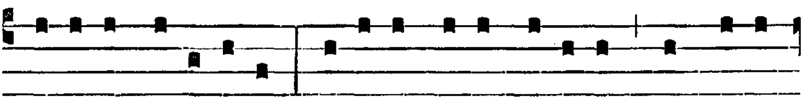
Judǽ - i ergo (quó-ni - am Pa-rascé-ve e-rat) ut non re-ma-né-rent

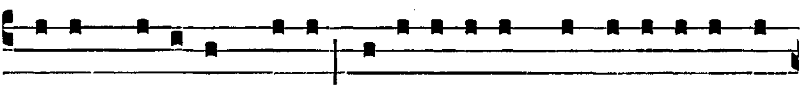
in cru-ce córpo-ra sábba-to (e-rat e-nim mag-nus di - es il-le

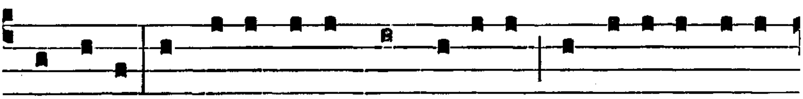
sábba-ti), ro-ga-vé-runt Pi-lá-tum, ut frange-réntur e - ó-rum

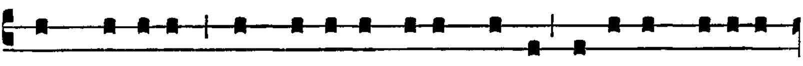
cru-ra, et tol-le-réntur. Ve-né-runt ergo mí - li-tes: et pri-mi

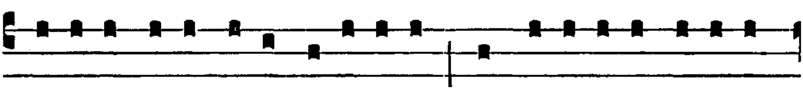
qui-dem fre-gé-runt cru-ra, et al-te-ri - us qui cru-ci-fí-xus est

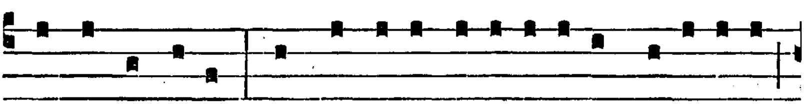
cum e - o. Ad Je-sum autem cum ve-níssent, ut vi-dé-runt e - um

jam mórtu - um, non fre-gé-runt e-jus cru-ra: sed u-nus mí-li-tum

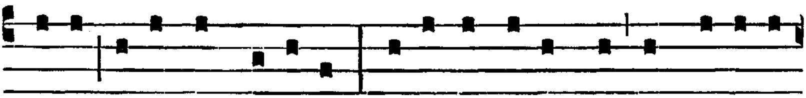
lánce - a la-tus e-jus a-pé-ru - it et con-tí-nu - o ex-í-vit

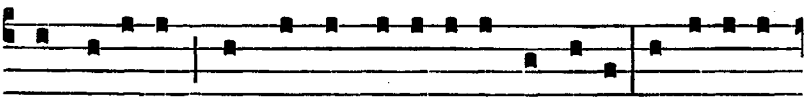
sanguis et aqua. Et qui vi-dit, tes-ti-mó-ni - um perhí-bu - it:

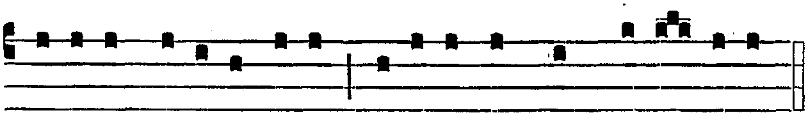
et ve-rum est tes-ti-mó-ni - um e-jus. Et il-le scit, qui - a ve-ra

di-cit: ut et vos cre-dá-tis. Facta sunt e-nim hæc, ut Scriptú-ra

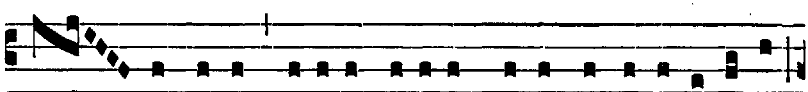
im-ple-ré-tur: Os non commi-nu - é -tis ex e - o. Et í-te-rum

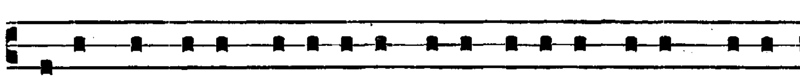
á - li - a Scriptú-ra di-cit: Vi-dé-bunt in quem transfi - xé-runt.

℣ *Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et dicitur* Munda cor meum, *sed non petitur benedictio, et non deferuntur luminaria neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.*

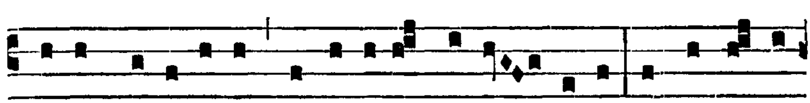
Tonus Evangelii, ad libitum.

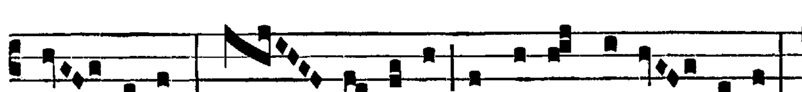
Post hæc au-tem ro-gá-vit Pi-lá-tum Jo-seph ab A-ri-mathǽ-a

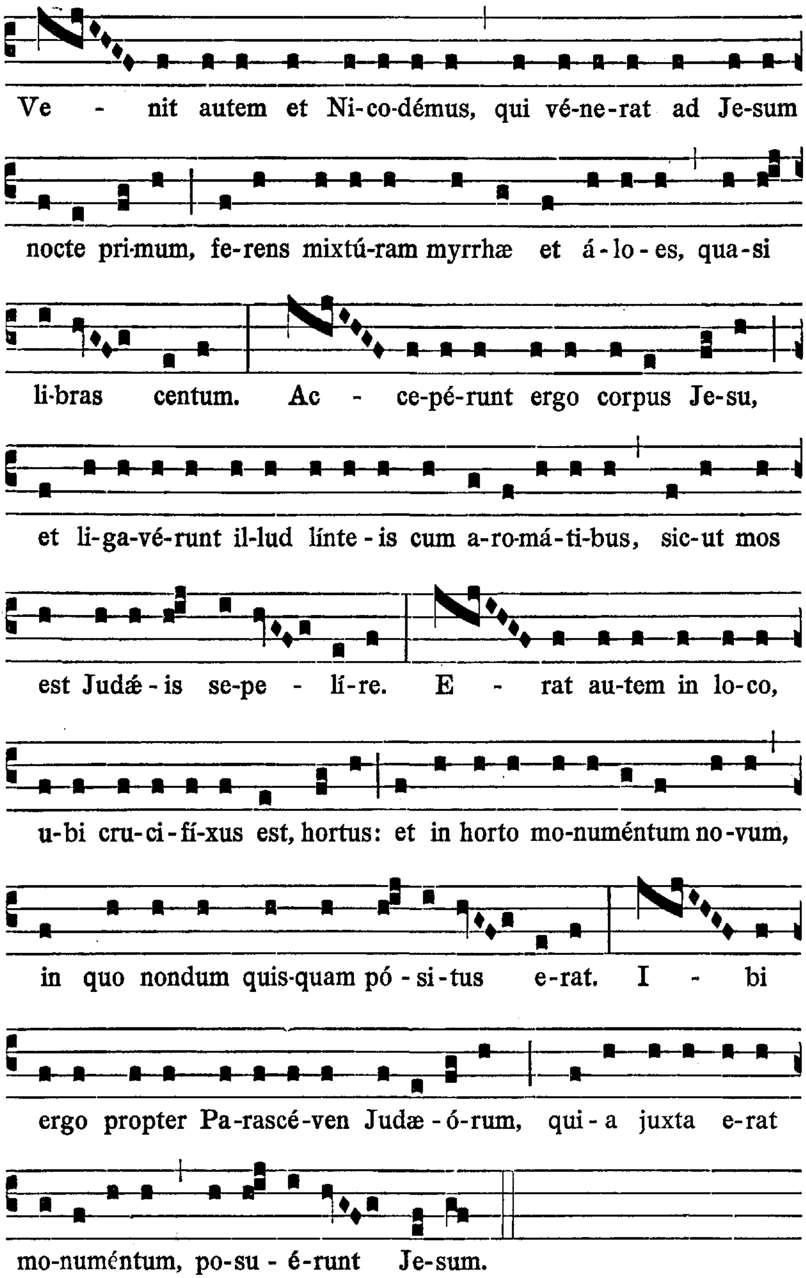
(e - o quod es-set dis-cí-pu-lus Je-su, occúltus au-tem propter

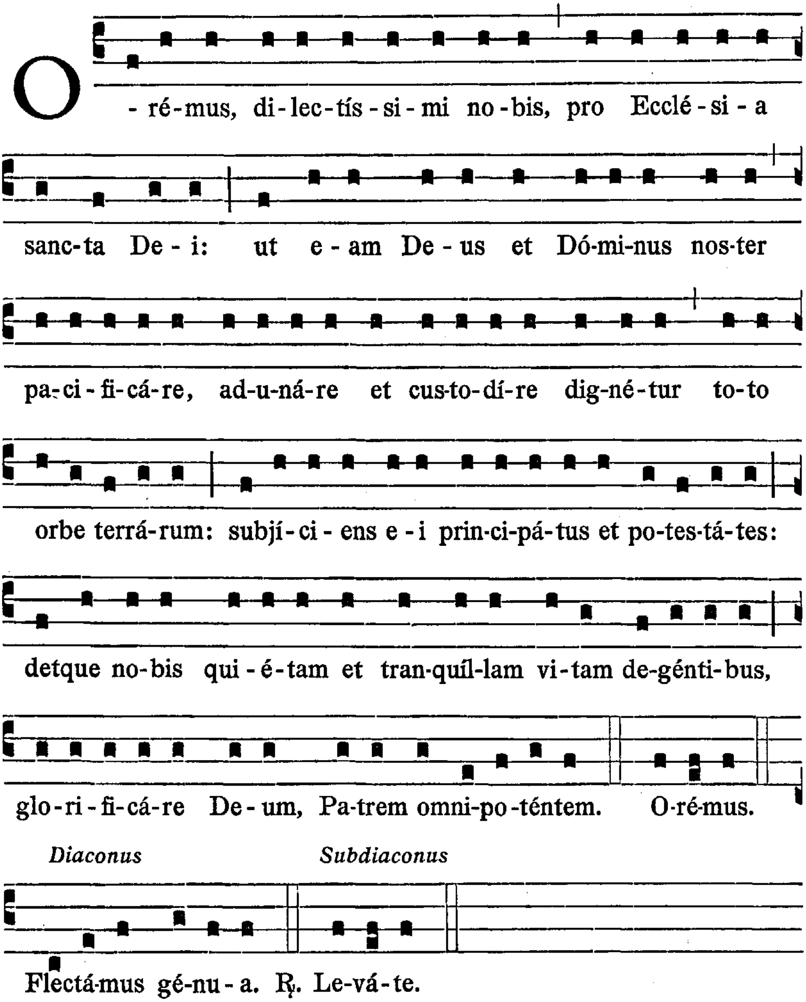
me-tum Judæ - ó-rum), ut tól-le-ret corpus Je-su. Et permí - sit

Pi - lá-tus. Ve - nit ergo, et tu - lit corpus Je-su.

Ve - nit autem et Ni-co-démus, qui vé-ne-rat ad Je-sum
nocte pri-mum, fe-rens mixtú-ram myrrhæ et á-lo-es, qua-si
li-bras centum. Ac - ce-pé-runt ergo corpus Je-su,
et li-ga-vé-runt il-lud línte-is cum a-ro-má-ti-bus, sic-ut mos
est Judǽ-is se-pe - lí-re. E - rat au-tem in lo-co,
u-bi cru-ci-fí-xus est, hortus: et in horto mo-numéntum no-vum,
in quo nondum quis-quam pó-si-tus e-rat. I - bi
ergo propter Pa-rascé-ven Judæ-ó-rum, qui-a juxta e-rat
mo-numéntum, po-su - é-runt Je-sum.

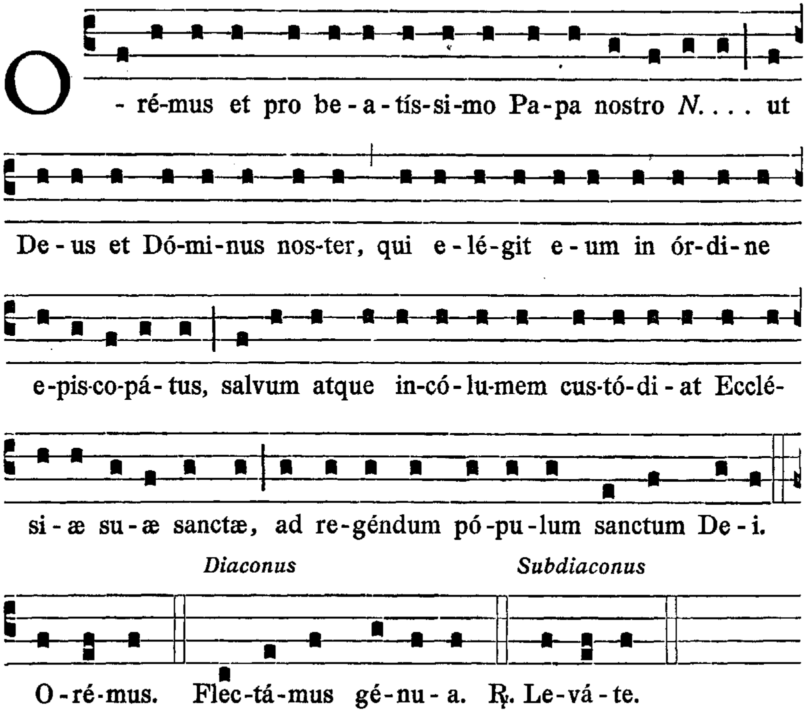
℣ *Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus:*

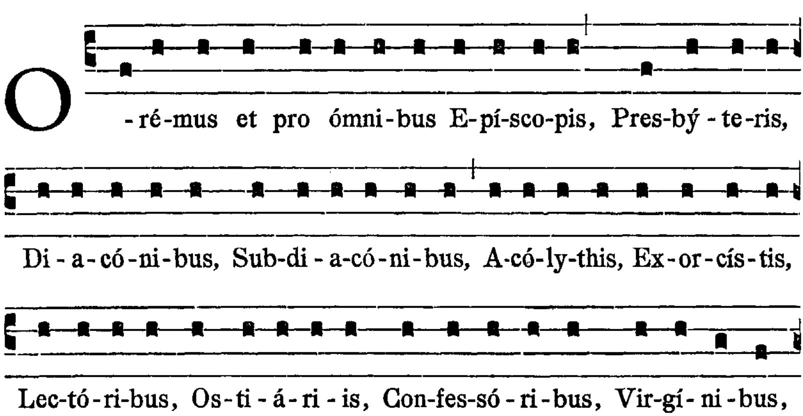
Oratio cantatur in tono feriali Orationis Missæ, extensis manibus. Et hic modus servatur in subsequentibus.

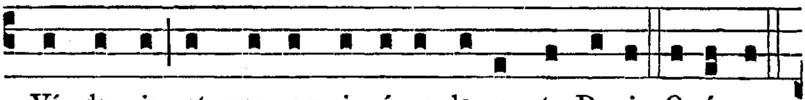
Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua, toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúndem Dóminum.

℟. Amen.

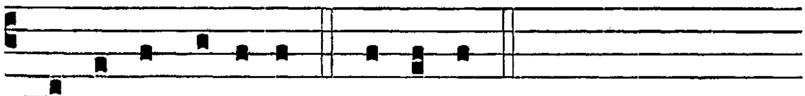

Omnípotens sempitérne Deus, cujus judício univérsa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum.
℟. Amen.

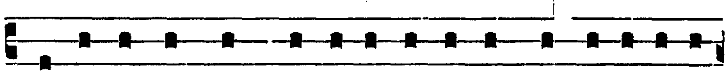
Diaconus *Subdiaconus*

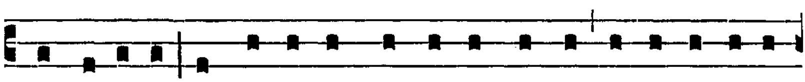

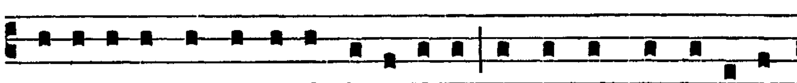
Omnípotens sempitérne Deus, cujus Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut, grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem.

℟. Amen.

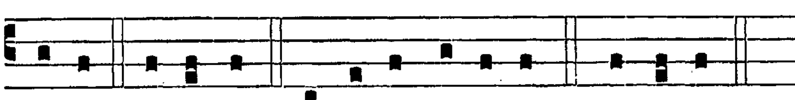
Si non est coronatus, dicatur: * elécto Imperatóre.
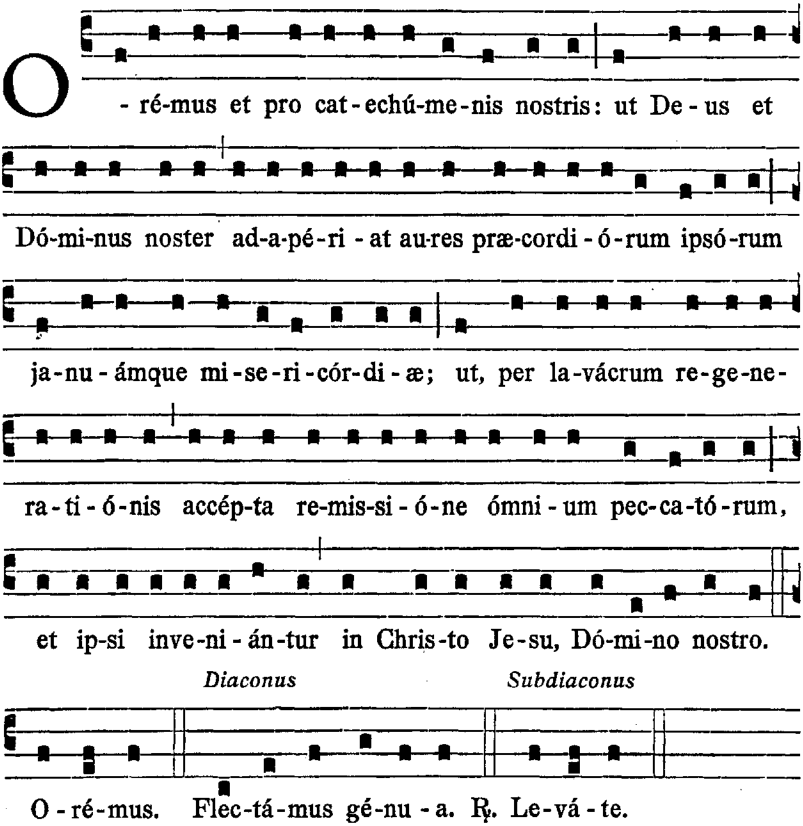

Diaconus *Subdiaconus*

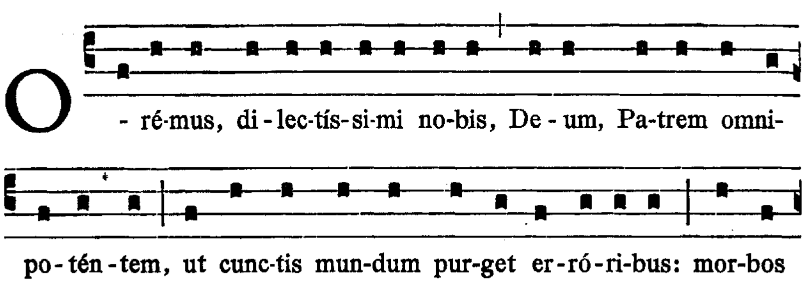
Omnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes et ómnium jura regnórum: réspice ad Románum benígnus Impérium; ut gentes, quæ in sua feritáte confídunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum.
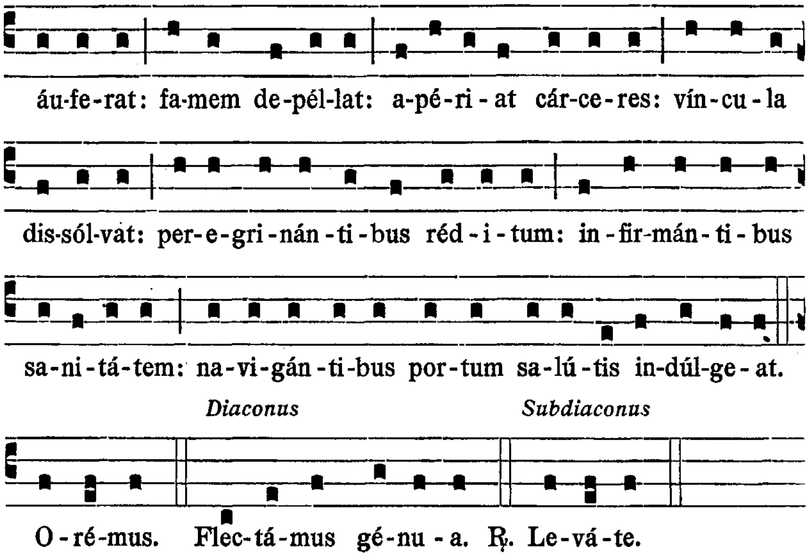
℟. Amen.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fecúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut, renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur. Per Dóminum.

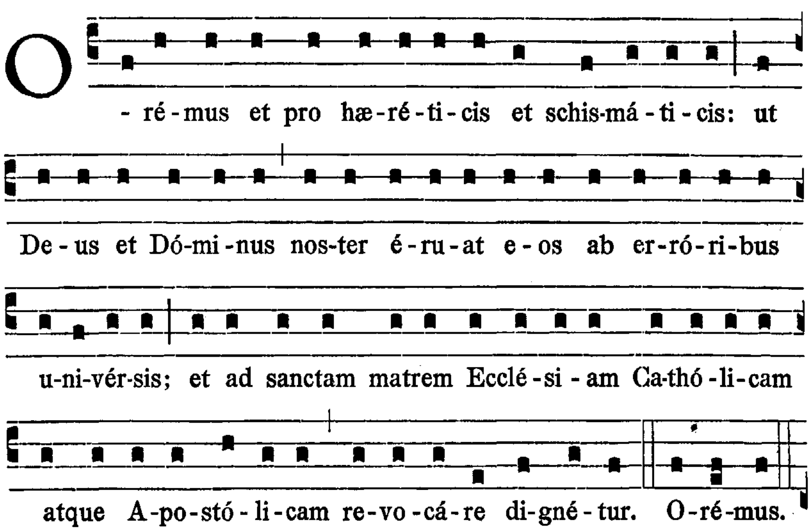
℟. Amen.

Omnípotens sempitérne Deus, mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitátibus suis misericórdiam tuam gáudeant affuísse. Per Dóminum.

℟. Amen.

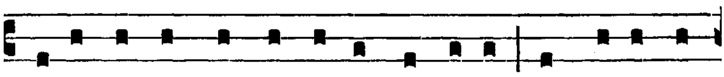
Diaconus *Subdiaconus*

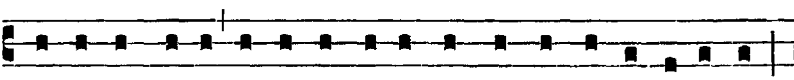
Flec-tá-mus gé-nu-a. ℟. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre: réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut, omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipíscant et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

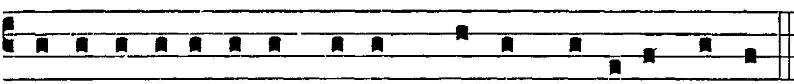
℟. Amen.

O-ré-mus et pro pér-fi-dis Ju-dǽ-is: ut De-us et

Dó-mi-nus noster áu-fe-rat ve-lá-men de cór-di-bus e-ó-rum;

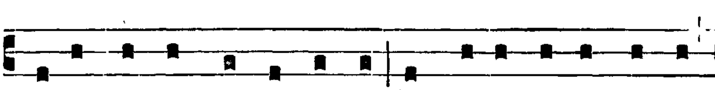

ut et ip-si agnós-cant Je-sum Chris-tum, Dó-mi-num nostrum.

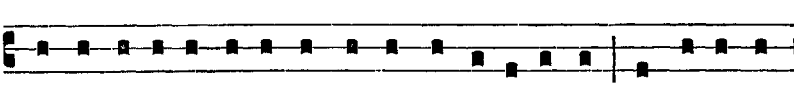
Non respondetur Amen, *nec dicitur* Orémus, *aut* Flectámus génua, *aut* Leváte, *sed statim dicitur:*

Omnípotens sempitérne Deus, qui étiam Judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcatióne deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúndem Dóminum.

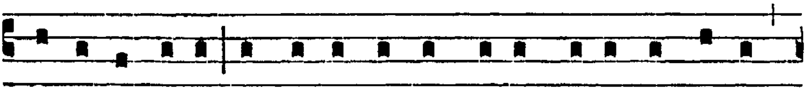
℟. Amen.

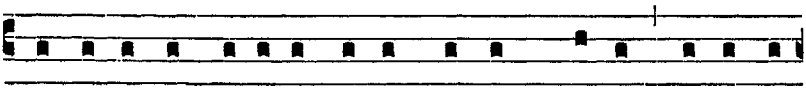
O-ré-mus et pro pa-gá-nis: ut De-us omní-po-tens

áu-fe-rat in-i-qui-tá-tem a cór-di-bus e-ó-rum; ut, re-líc-tis
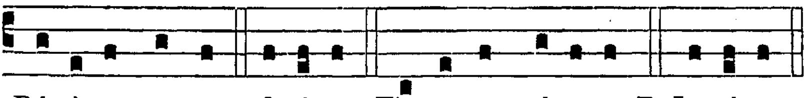

i-dó-lis su-is, con-ver-tán-tur ad De-um vi-vum et ve-rum,

et ú-ni-cum Fí-li-um e-jus, Je-sum Chris-tum, De-um et

Diaconus *Subdiaconus*

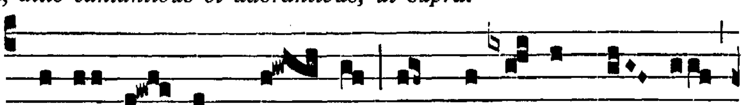
Dó-mi-num nostrum. O-rémus. Flec-tá-mus gé-nu-a. ℟. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris: súscipe propítius oratiónem nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ ad laudem et glóriam nóminis tui. Per Dóminum.

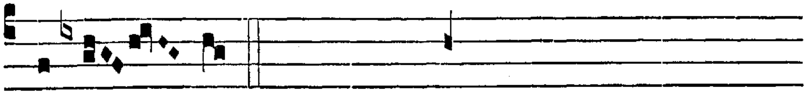
℟. Amen.

¶ *Completis Orationibus, Sacerdos deposita Casula accedit ad cornu Epistolæ, et ibi in posteriori parte anguli Altaris accipit a Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam, versa facie ad populum, a summitate parum discooperit, incipiens solus Antiphonam* Ecce lignum Crucis, *ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a Ministris usque ad* Veníte, adorémus. *Choro autem cantante* Veníte, adorémus, *omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ: et discooperiens brachium dextrum Crucis, elevansque eam paulisper, altius quam primo, incipit:* Ecce lignum Crucis, *aliis cantantibus et adorantibus ut supra. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: et discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit:* Ecce lignum Crucis, *aliis cantantibus et adorantibus, ut supra.*

Ant. VI

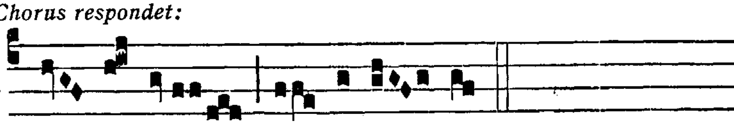

E-c-ce lig-num Cru-cis, in quo sa-lus mun-di

pe-pén-dit.

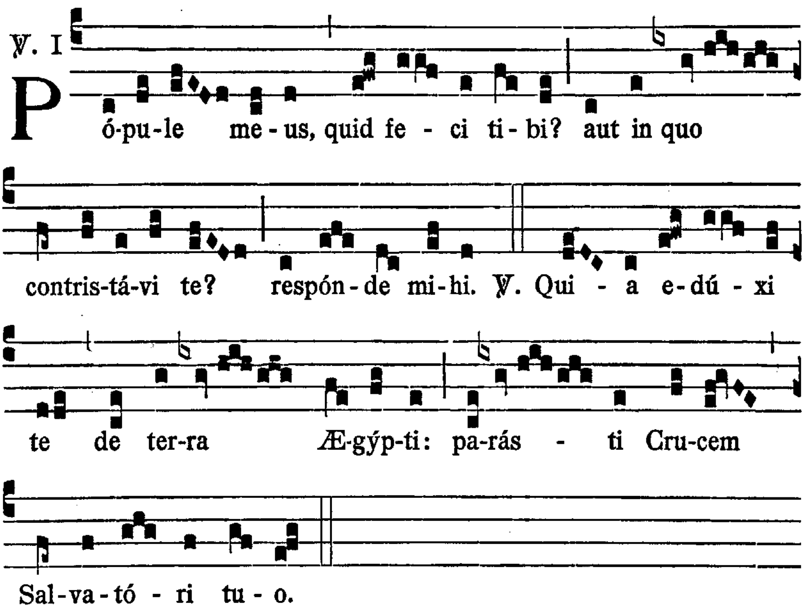
Chorus respondet:

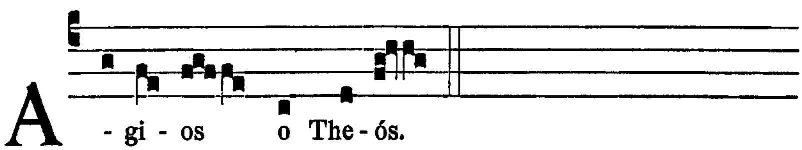
V-e-ní-te, ad-o-ré-mus.

℣ Postea Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, et genuflexus ibidem eam locat: mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, et accipit calceamenta, et Casulam. Postmodum Ministri Altaris, deinde alii Clerici, et laici, bini et bini, ter genibus flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit: quæ etiam Sacerdos sedens ad scamnum legit cum Ministris, ut infra:

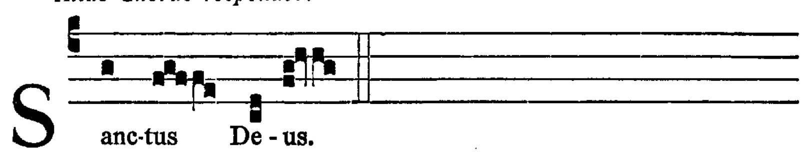
Duo Cantores in medio chori cantant: ℣. Pópule meus, *usque ad* Agios o Theós.

Unus Chorus cantat:

Alius Chorus respondet:

Primus Chorus:

A - gi - os is-chy-rós.

Secundus Chorus:

Sanctus for - tis.

Primus Chorus:

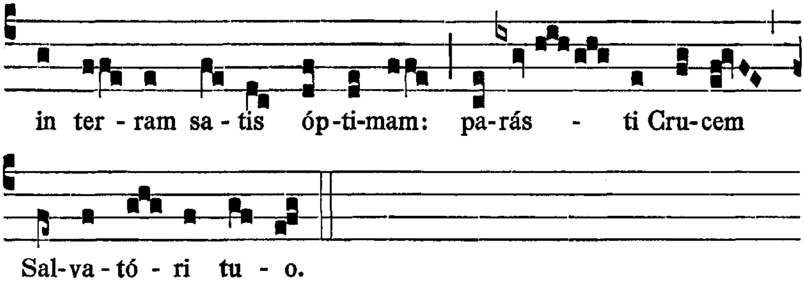
A - gi - os a-thá-na-tos, e-lé - i-son i - más.

Secundus Chorus:

Sanctus im - mor-tá - lis, mi - se - ré-re no - bis.

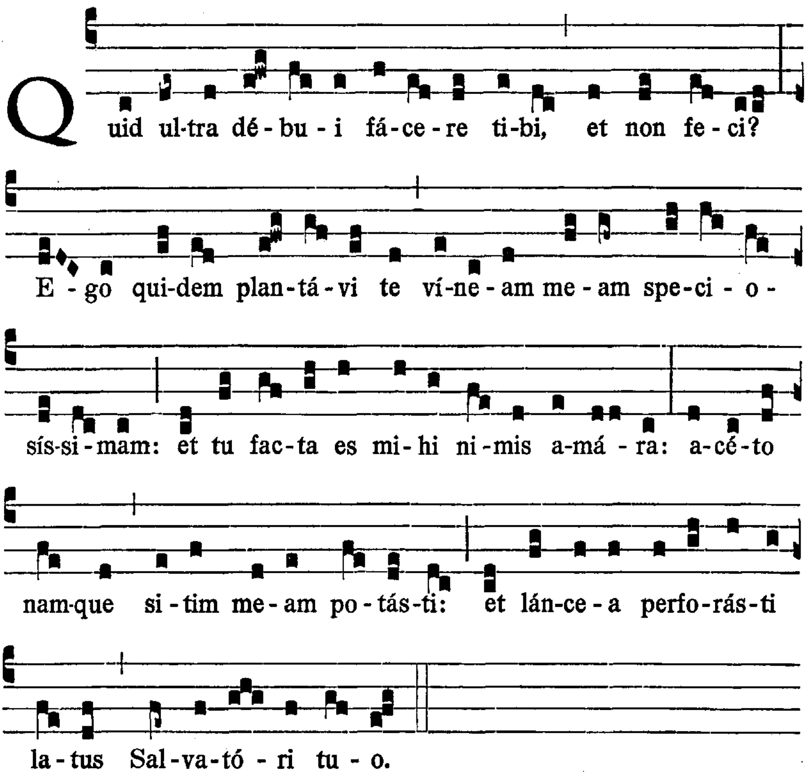
Postea duo de secundo Choro cantant:

Qui - a e-dú - xi te per de - sér - tum quadra-gín-ta an - nis, et man-na ci - bá-vi te, et in-tro-dú - xi

Chori respondent alternatim: Agios o Theós, *etc.*, Sanctus Deus, *etc.*, *ita tamen ut primus Chorus semper repetat* Agios, *ut supra.*
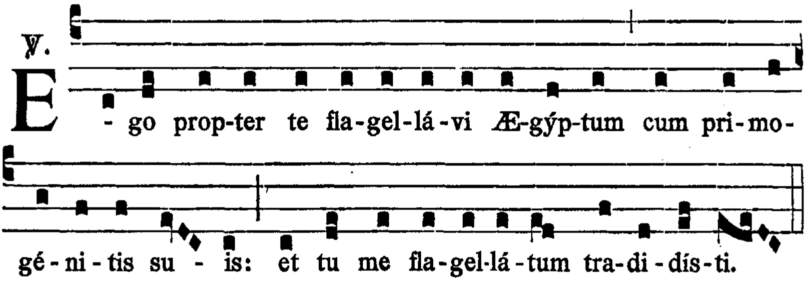
Deinde duo de primo Choro cantant:
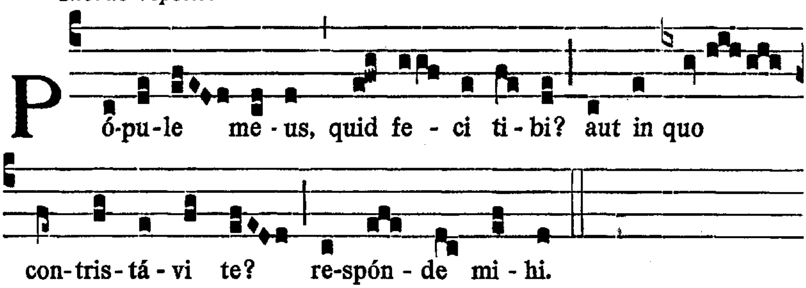

Item Chori alternatim respondent Agios, o Theós, Sanctus Deus, *etc.*

℣ *Versus sequentis Improperii a duobus Cantoribus alternatim cantantur, utroque Choro simul repetente post quemlibet versum:* Pópule meus, *ut infra.*

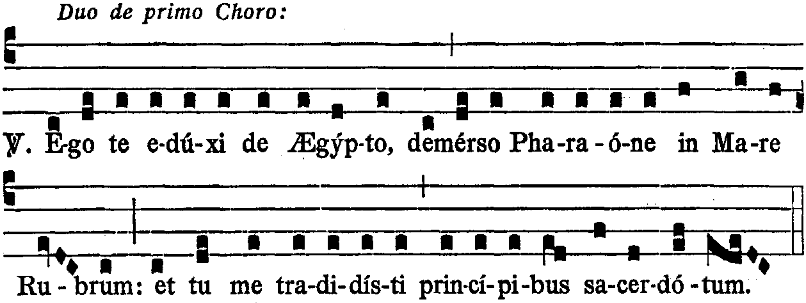
Duo de secundo Choro cantant:

Chorus repetit:

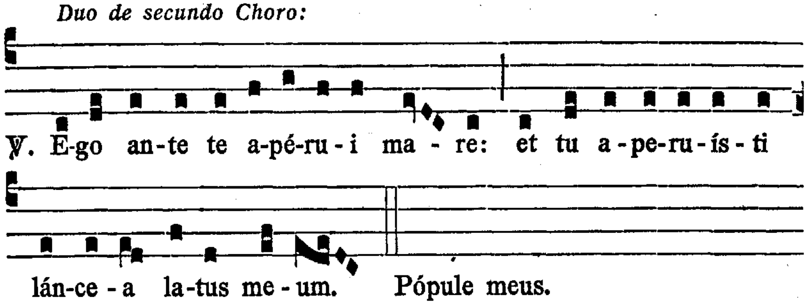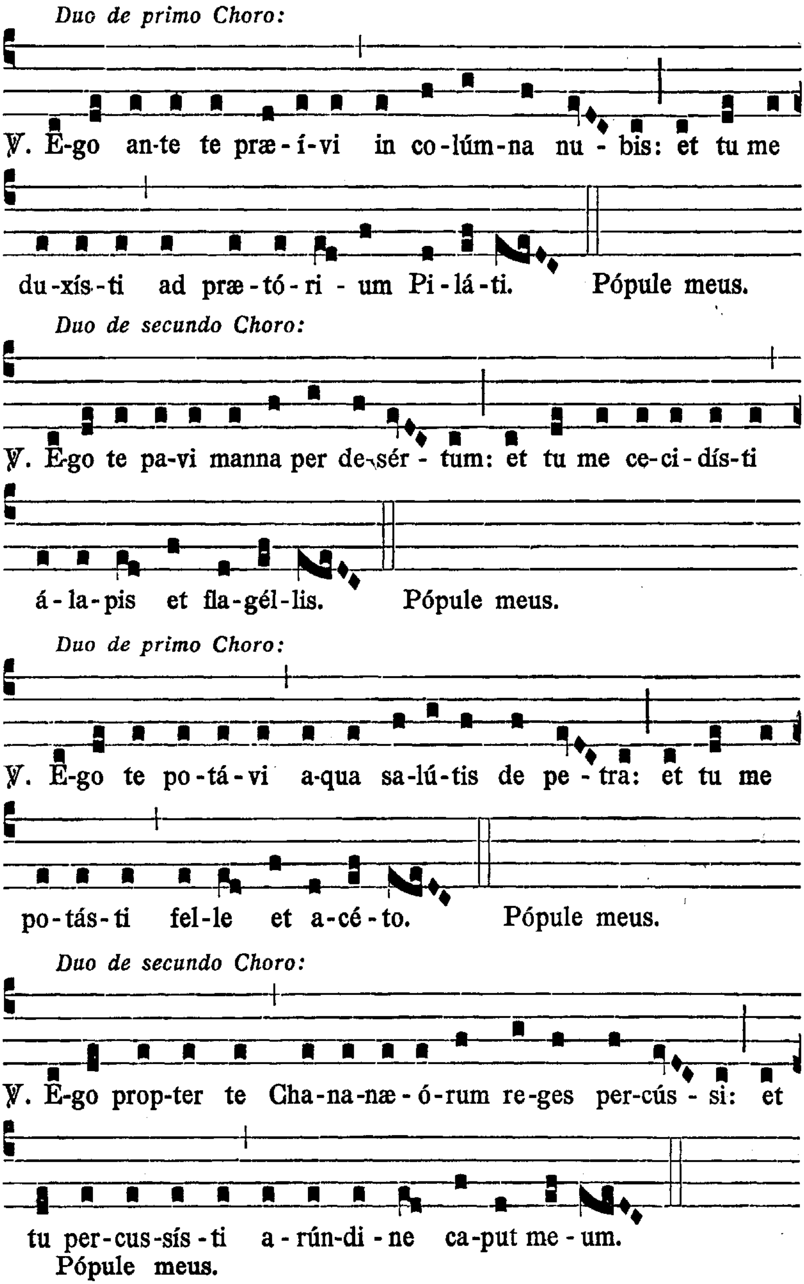

Duo de primo Choro:

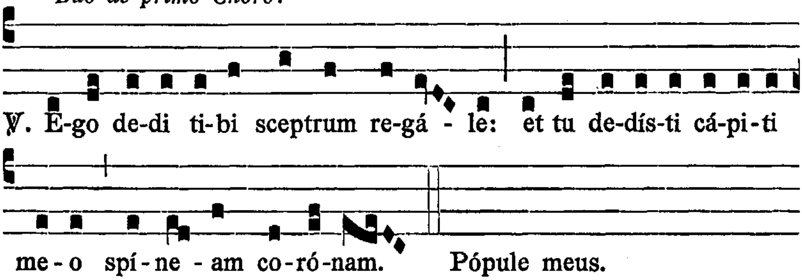
Chorus repetit: Pópule meus.

Duo de secundo Choro:
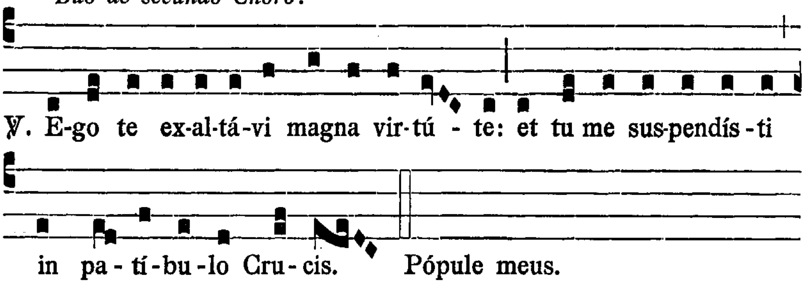

Duo de primo Choro:
℣. E-go an-te te præ-í-vi in co-lúm-na nu-bis: et tu me
du-xís-ti ad præ-tó-ri-um Pi-lá-ti. Pópule meus.
Duo de secundo Choro:
℣. Ego te pa-vi manna per de-sér-tum: et tu me ce-ci-dís-ti
á-la-pis et fla-gél-lis. Pópule meus.
Duo de primo Choro:
℣. E-go te po-tá-vi a-qua sa-lú-tis de pe-tra: et tu me
po-tás-ti fel-le et a-cé-to. Pópule meus.
Duo de secundo Choro:
℣. E-go prop-ter te Cha-na-næ-ó-rum re-ges per-cús-si: et
tu per-cus-sís-ti a-rún-di-ne ca-put me-um.
Pópule meus.

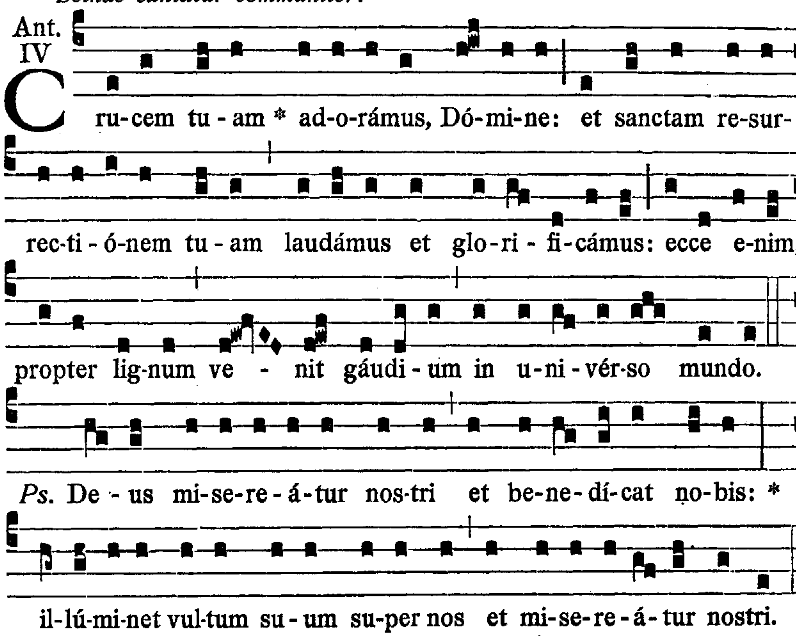
Duo de primo Choro:

Duo de secundo Choro:
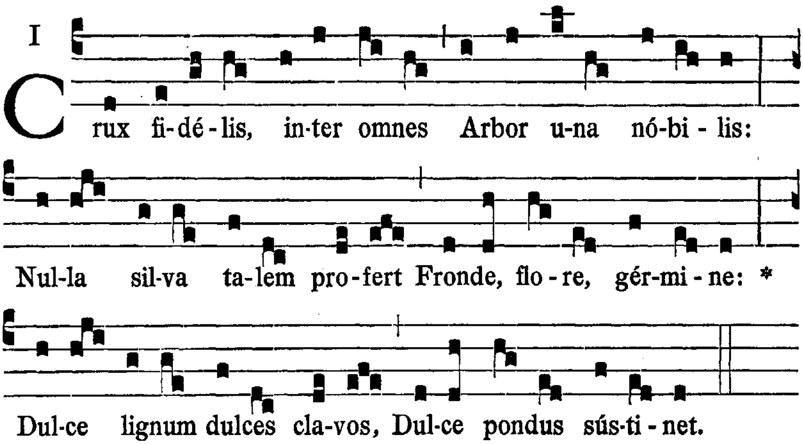

Deinde cantatur communiter:

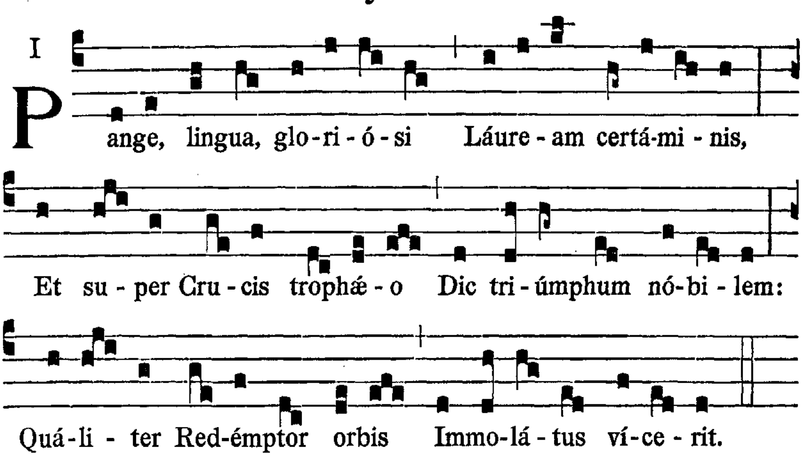

Et repetitur immediate Ant. Crucem tuam.

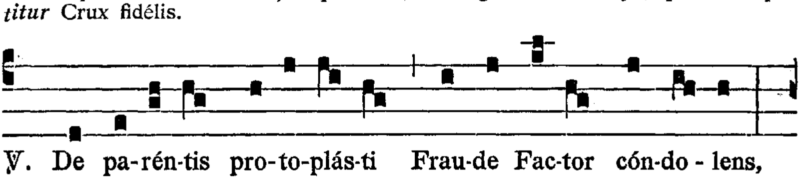
Postea cantatur ℣. Crux fidélis, *cum Hymno* Pange, lingua, glorióși, *et post quemlibet ejus versum repetitur* Crux fidélis, *vel* Dulce lignum, *eo modo quo inferius notatur.*

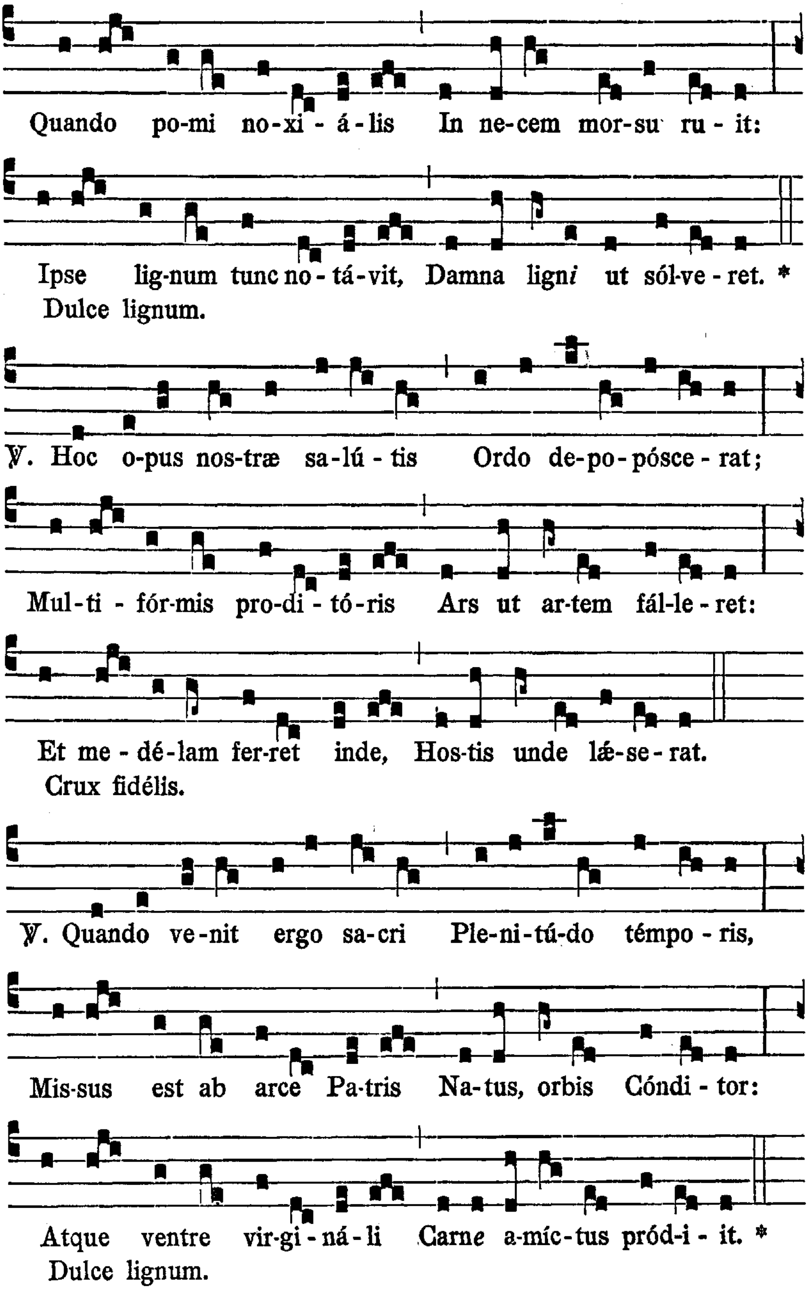

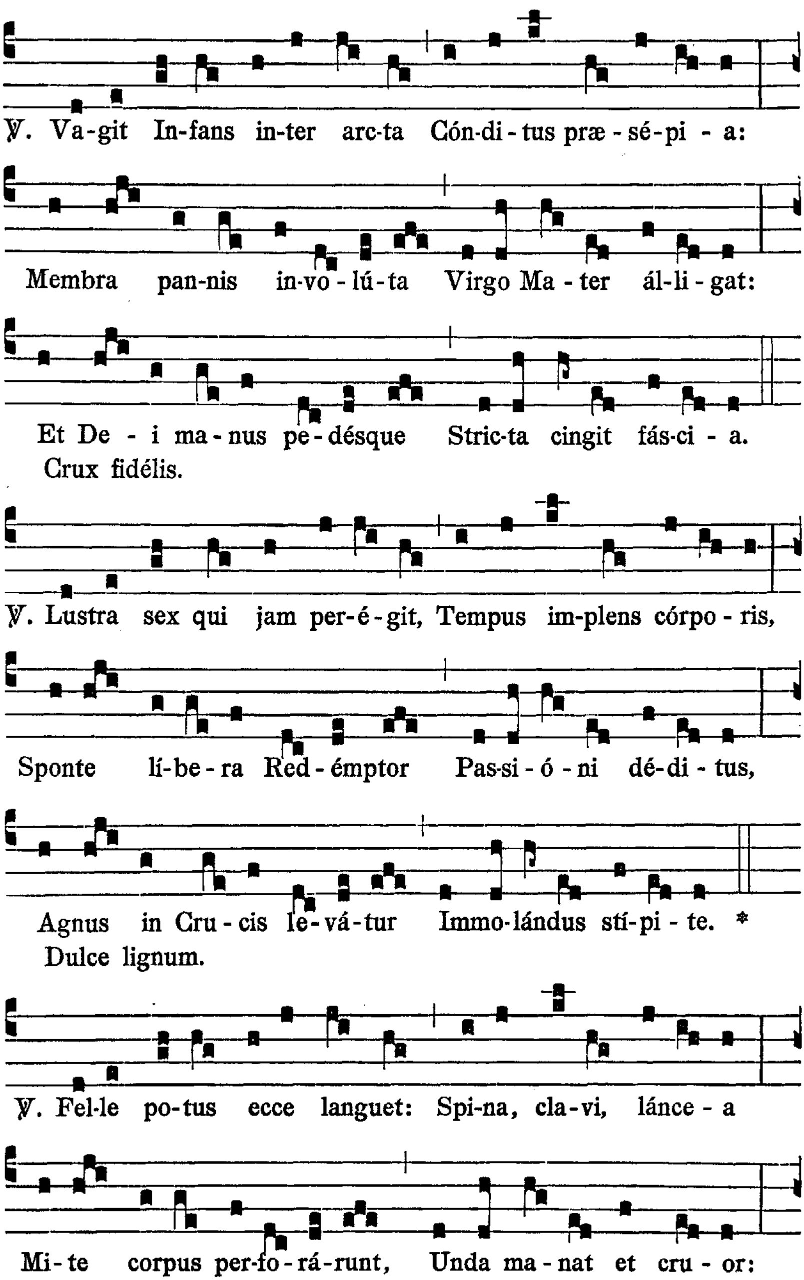
Hymnus

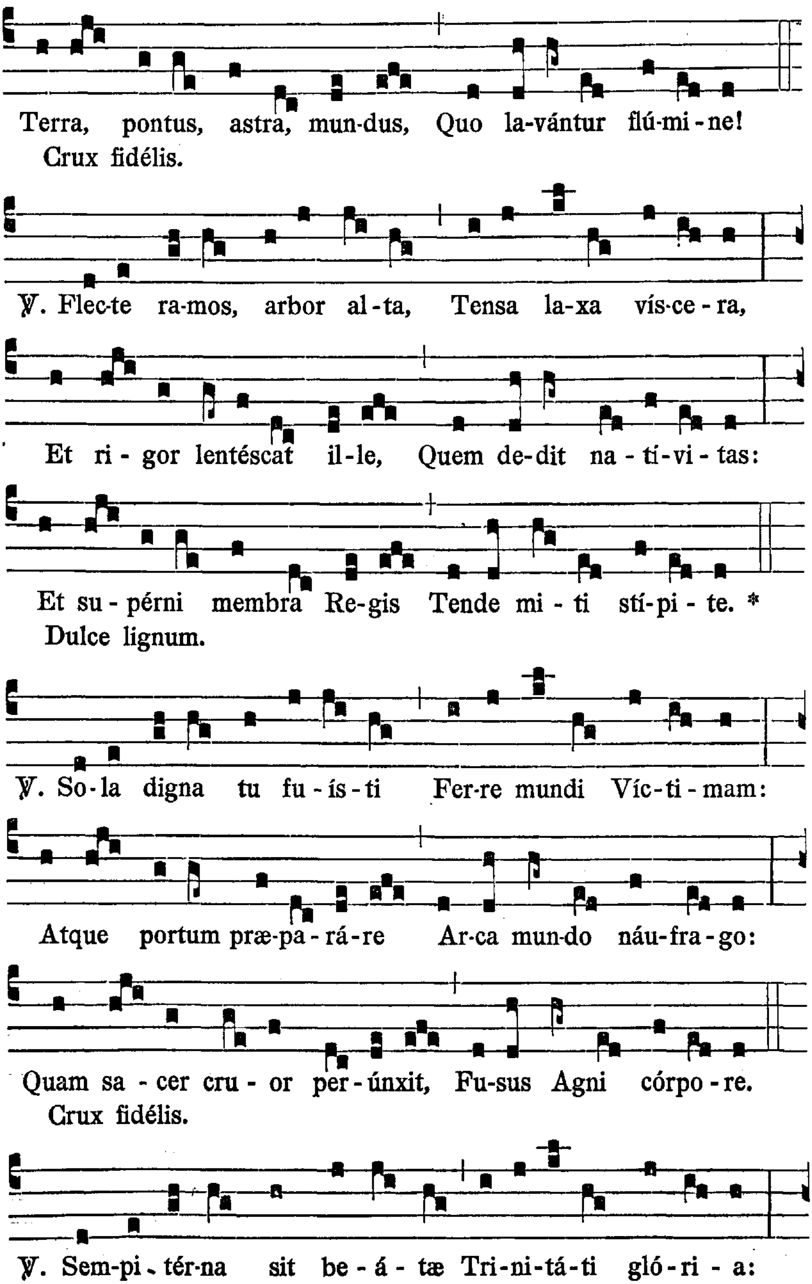

Repetitur Crux fidélis, *usque ad* Dulce lignum. *Et sic fit, quoties repetitur* Crux fidélis.

Quando po-mi no-xi - á - lis In ne-cem mor-su ru - it:
Ipse lig-num tunc no - tá - vit, Damna ligni ut sól-ve - ret. *
Dulce lignum.
℣. Hoc o-pus nos-træ sa - lú - tis Ordo de-po - pósce - rat;
Mul-ti - fór-mis pro-di - tó - ris Ars ut ar-tem fál-le - ret:
Et me - dé - lam fer-ret inde, Hos-tis unde lǽ-se - rat.
Crux fidélis.
℣. Quando ve-nit ergo sa-cri Ple-ni-tú-do témpo - ris,
Mis-sus est ab arce Pa-tris Na-tus, orbis Cóndi - tor:
Atque ventre vir-gi - ná - li Carne a-míc-tus pród-i - it. *
Dulce lignum.

℣. Va-git In-fans in-ter arc-ta Cón-di - tus præ - sé-pi - a:
Membra pan-nis in-vo - lú - ta Virgo Ma - ter ál-li - gat:
Et De - i ma - nus pe - désque Stric-ta cingit fás-ci - a.
Crux fidélis.
℣. Lustra sex qui jam per-é - git, Tempus im-plens córpo - ris,
Sponte lí-be - ra Red - émptor Pas-si - ó - ni dé-di - tus,
Agnus in Cru - cis le - vá - tur Immo-lándus stí-pi - te. *
Dulce lignum.
℣. Fel-le po-tus ecce languet: Spi-na, cla-vi, lánce - a
Mi- te corpus per-fo - rá - runt, Unda ma - nat et cru - or:

Terra, pontus, astra, mun-dus, Quo la-vántur flú-mi-ne!
Crux fidélis.
℣. Flec-te ra-mos, arbor al-ta, Tensa la-xa vís-ce-ra,
Et ri-gor lentéscat il-le, Quem de-dit na-tí-vi-tas:
Et su-pérni membra Re-gis Tende mi-ti stí-pi-te. *
Dulce lignum.
℣. So-la digna tu fu-ís-ti Fer-re mundi Víc-ti-mam:
Atque portum præ-pa-rá-re Ar-ca mun-do náu-fra-go:
Quam sa-cer cru-or per-únxit, Fu-sus Agni córpo-re.
Crux fidélis.
℣. Sem-pi-tér-na sit be-á-tæ Tri-ni-tá-ti gló-ri-a:

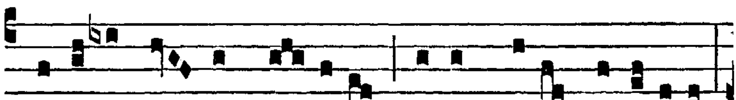
Æqua Pa-tri Fi-li-ó-que; Par de-cus Pa-rá-cli-to:
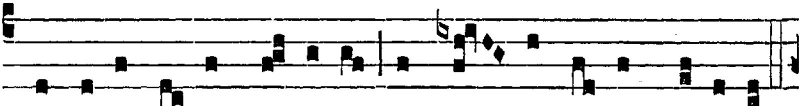

U-ni-us Tri-níque nomen Laudet u-ni-vér-si-tas. A-men.
* Dulce liguum.

℣ *Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: et Diaconus accipiens Bursam Corporalium, extendit Corporale more solito, et juxta illud ponit Purificatorium: et finita adoratione, Crucem reverenter accipit, et reportat ad Altare. Postea ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis, et Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum Ministris. Cum perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non exstinguuntur nisi post sumptionem Sacramenti: et Sacerdos genuflectit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, et genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens Calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, et tegit extremitatibus Veli, quod humeros illius circumdat: et procedunt ordine, quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: et duo Acolythi cum thuribulis continue Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus sequens.*

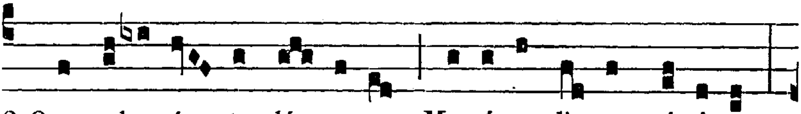
I

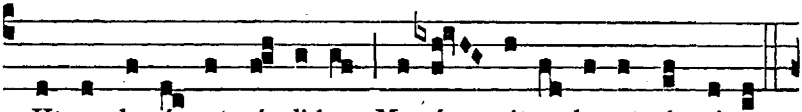
V e-xíl-la Re-gis pród-e-unt: Fulget Cru-cis mysté-ri-um,
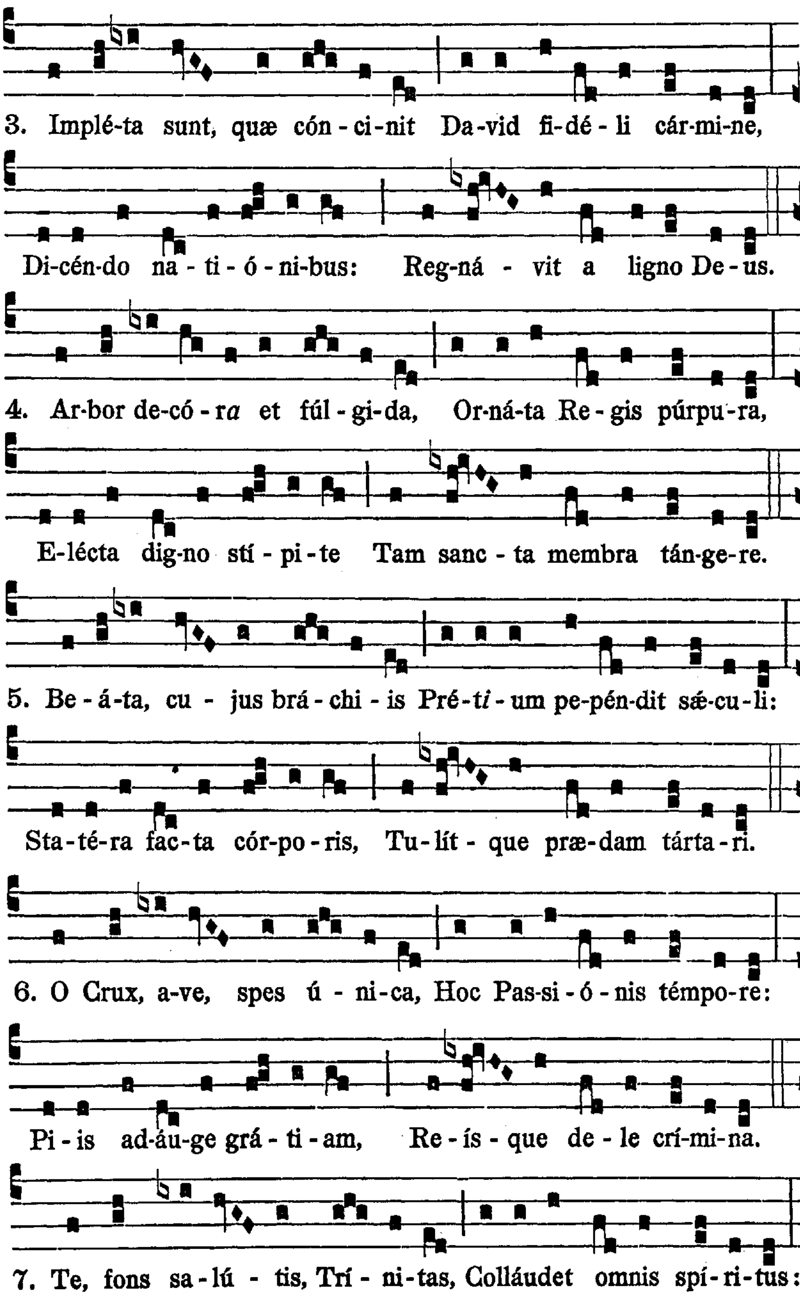

Qua Vi-ta mor-tem pér-tu-lit, Et mor-te vi-tam pró-tu-lit.
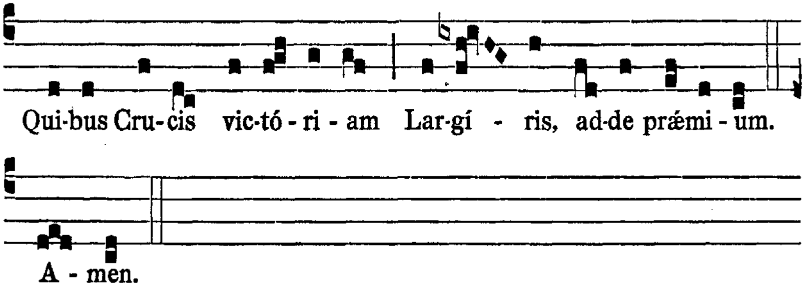

2. Quæ, vulne-rá-ta lán-ce-æ Mucró-ne di-ro, crí-mi-num

Ut nos la-vá-ret sór-di-bus, Ma-ná-vit und*a* et sángui-ne.

3. Implé-ta sunt, quæ cón - ci-nit Da-vid fi-dé - li cár-mi-ne,
Di-cén-do na - ti - ó - ni-bus: Reg-ná - vit a ligno De - us.
4. Ar-bor de-có - r*a* et fúl - gi-da, Or-ná-ta Re - gis púrpu-ra,
E-lécta dig-no stí - pi - te Tam sanc - ta membra tán-ge-re.
5. Be - á-ta, cu - jus brá - chi - is Pré-*ti* - um pe-pén-dit sǽ-cu-li:
Sta-té-ra fac-ta cór-po - ris, Tu-lít - que præ-dam tárta - ri.
6. O Crux, a-ve, spes ú - ni-ca, Hoc Pas-si - ó - nis témpo-re:
Pi - is ad-áu-ge grá - ti - am, Re - ís - que de - le crí-mi-na.
7. Te, fons sa - lú - tis, Trí - ni-tas, Colláudet omnis spí - ri-tus:

℟ Cum venerit Sacerdos ad Altare, posito super illud Calice, genuflexus rursum incensat, et accedens deponit Hostiam ex Calice super Patenam, quam Diaconus tenet: et accipiens Patenam de manu Diaconi, Hostiam sacram ponit super Corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in Calicem, et Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedicit, nec dicit super eam Orationem consuetam: sed accipiens Calicem a Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: et Diaconus illum cooperit Palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, et incensat Oblata, Crucem et Altare more solito, genuflectens ante et post, et quandocumque transit ante Sacramentum.

Cum incensat Oblata, dicit:

Incénsum istud, a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Cum incensat Altare, dicit:

Psalmus 140, 2-4

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Et ipse non incensatur.

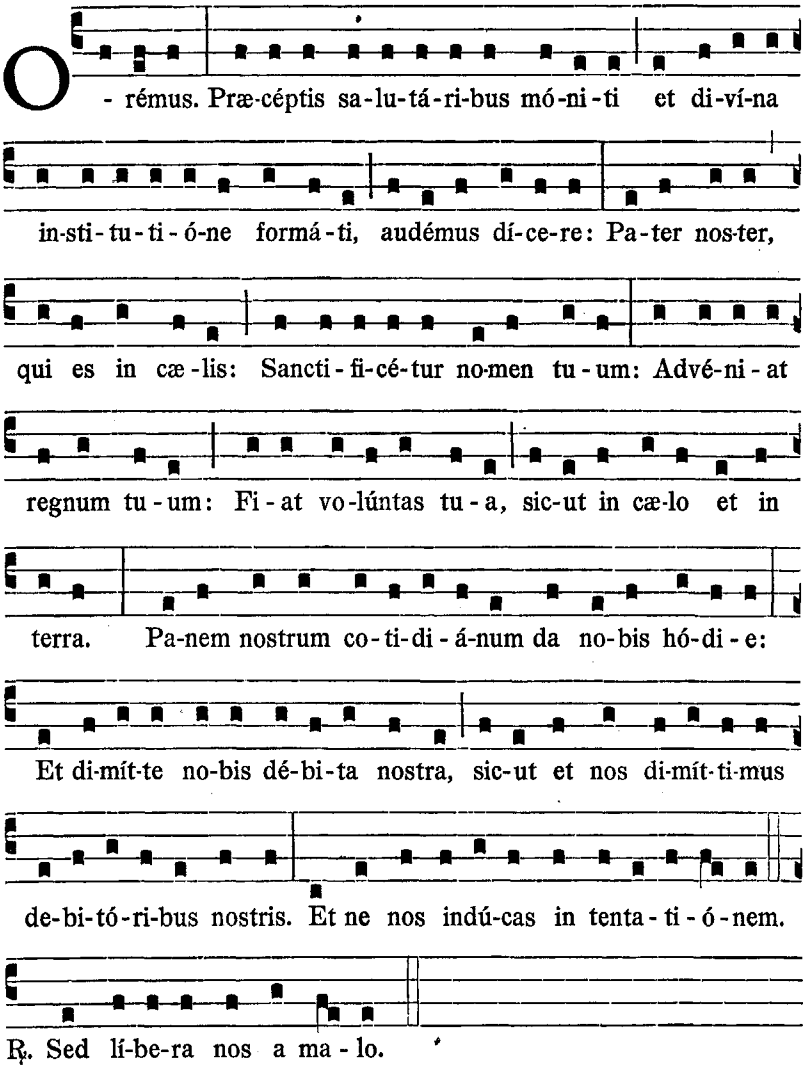
Postea aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, junctis manibus, dicit:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicit more solito:

Oráte, fratres, ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum, Patrem omnipoténtem.

Et per eandem viam revertitur, non perficiens circulum: et consequenter, omissis aliis, dicit:

Sacerdos, sub silentio dicto Amen *eadem voce, qua dixit* Pater noster, *absolute sine* Orémus *in tono Orationis Missæ ferialis dicit:*

Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genetríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo,

atque Andréa, et ómnibus Sanctis, *(non signat se Patena)* da propítius pacem in diébus nostris: ut, ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣ *Tunc Celebrans, facta reverentia usque ad terram, supponit Patenam Sacramento, quod in dextera accipiens elevat, ut videri possit a populo: et statim supra Calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in Calicem more solito, nihil dicens.* Pax Dómini *non dicitur, nec* Agnus Dei, *neque pacis osculum datur. Postmodum, prætermissis duabus primis Orationibus, dicit tantum sequentem:*

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

℣ *Tunc genuflectit, et accipit Patenam cum Corpore Christi: et maxima humilitate ac reverentia dicit:*

Panem cæléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Percutit pectus suum, ter dicens:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Postea signat se Sacramento, dicens:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit Corpus reverenter.

Deinde, omissis omnibus, quæ dici solent ante sumptionem Sanguinis, immediate particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit de Calice. Et more solito facta ablutione digitorum, et sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis, dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Non dicitur Corpus tuum, Dómine, *nec Postcommunio, nec* Pláceat tibi, *nec datur benedictio; sed facta reverentia Altari, Sacerdos cum Ministris discedit: et dicuntur Vesperæ sine cantu: et denudatur Altare.*

Ad Vesperas, *Antiphonæ et Psalmi præcedentis diei,* 232.

Ad Magnificat Ant. Cum accepísset acétum, * dixit: Consummátum est: et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est, *cum reliquis ut supra ad Laudes,* 210.

Completorium, *dicitur ut in Cena Domini,* 242.

SABBATO SANCTO

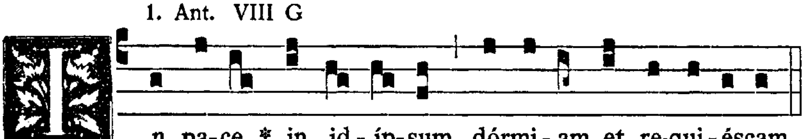
Duplex I classis

AD MATUTINUM

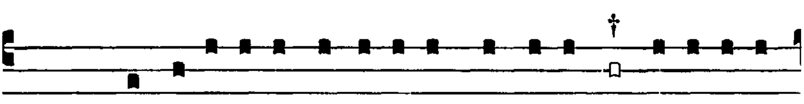
Pater noster, Ave María *et* Credo.

In I Nocturno

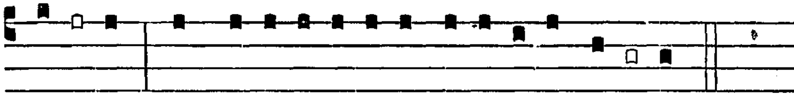
1. Ant. VIII G

In pa-ce * in id-íp-sum, dórmi-am et re-qui-éscam.

Ps. 4 Cum invo-cá-rem ex-audí-vit me De-us jus-tí-ti-æ

me-æ: * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tás-ti mi-hi.

2. Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
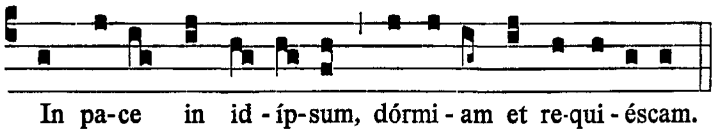
7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

8. A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

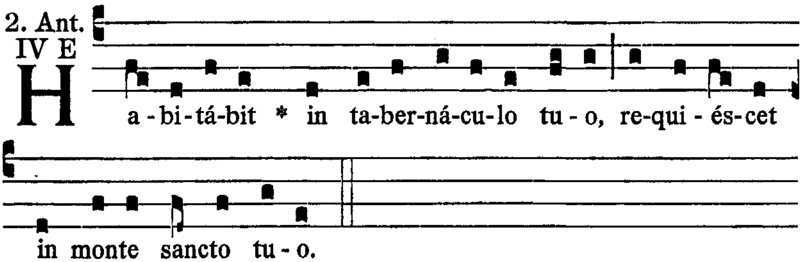
9. In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

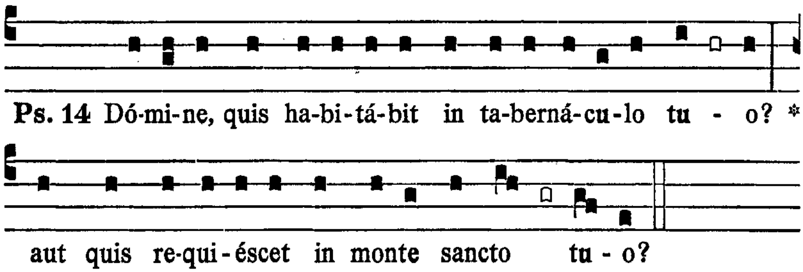
10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona

2. Ant. IV E

2. Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

3. Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

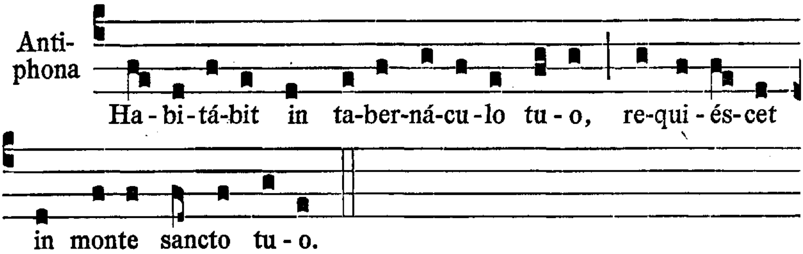
4. Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

5. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
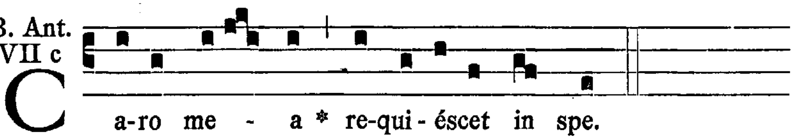
6. Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
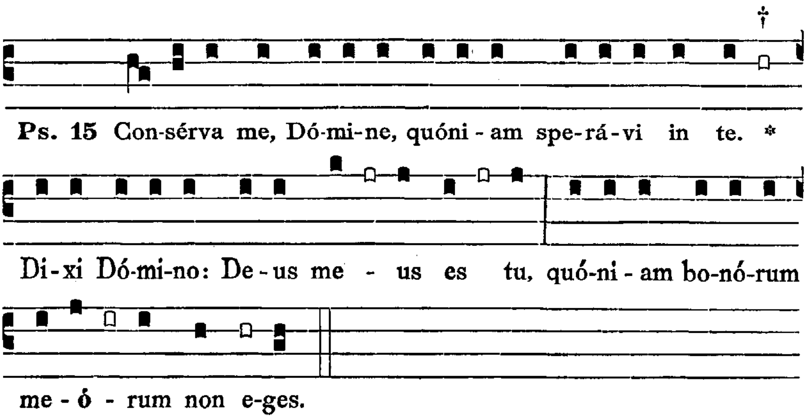
7. Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona

3. Ant. VII c

2. Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

3. Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

4. Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

5. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

6. Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.
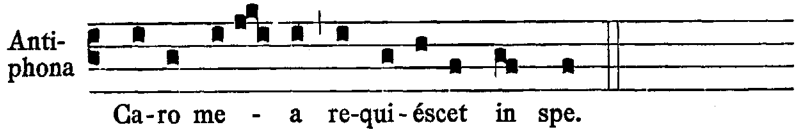
7. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

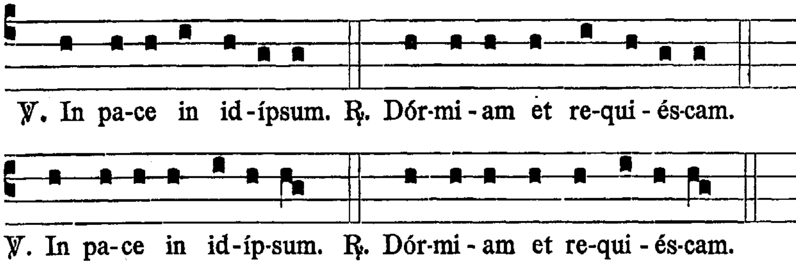
8. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

9. Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

10. Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

11. Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
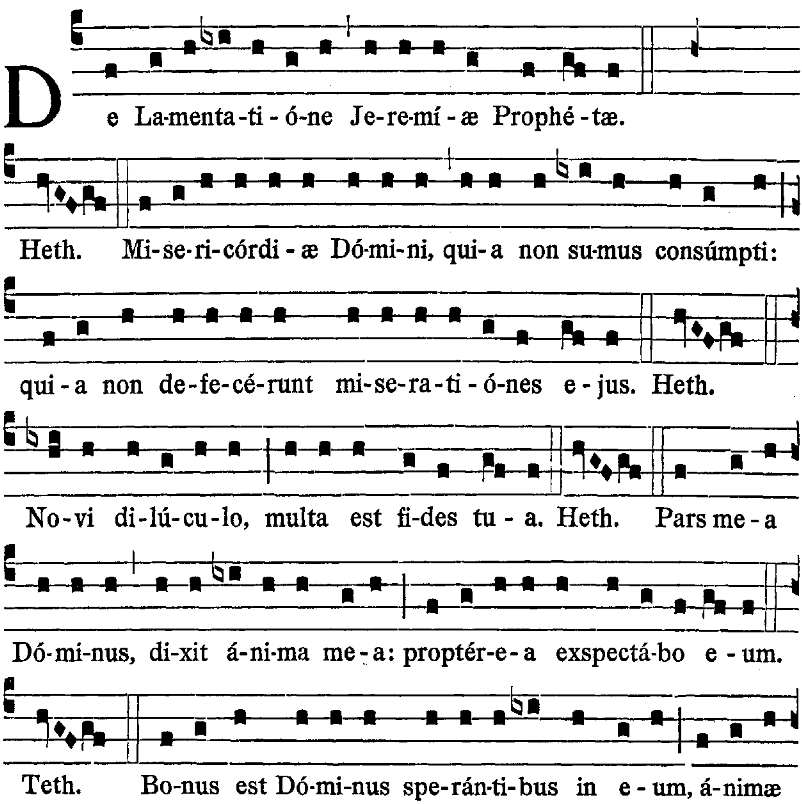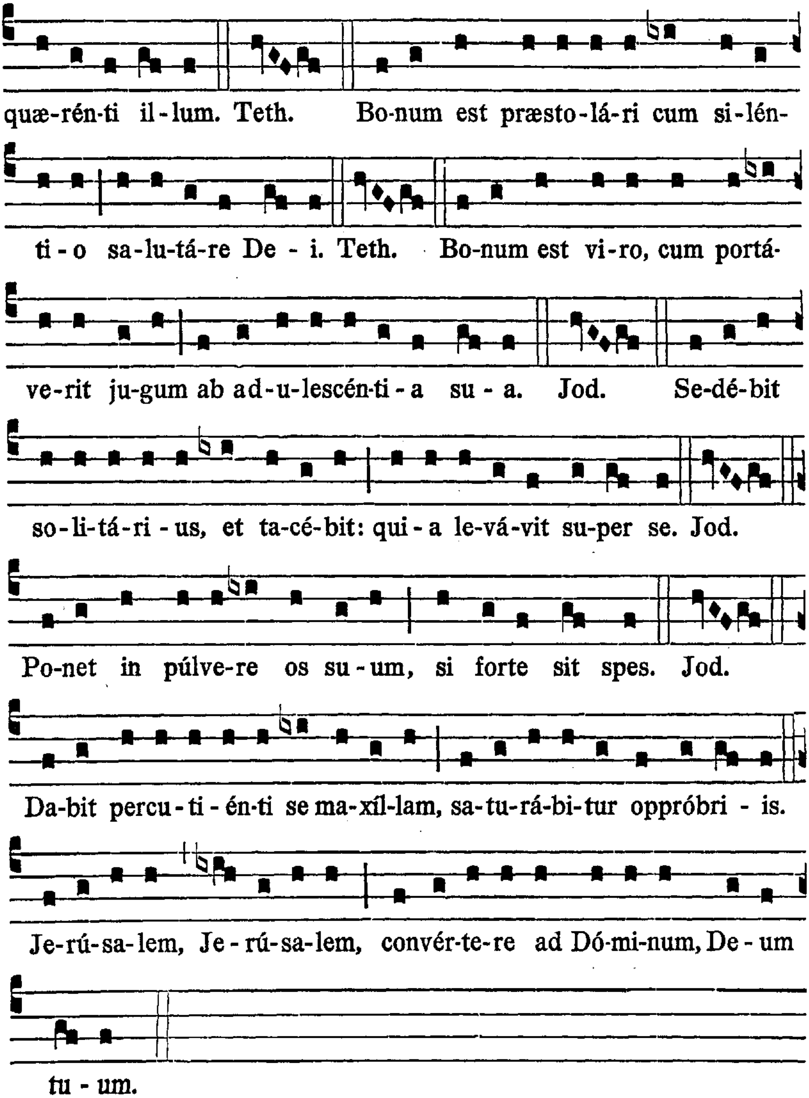

Pater noster, *secreto.*

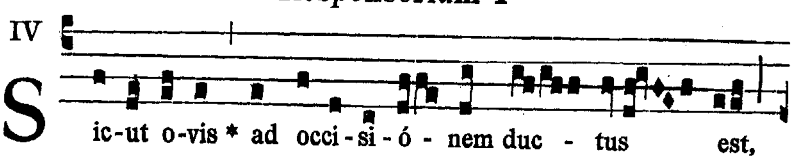
Lectio I

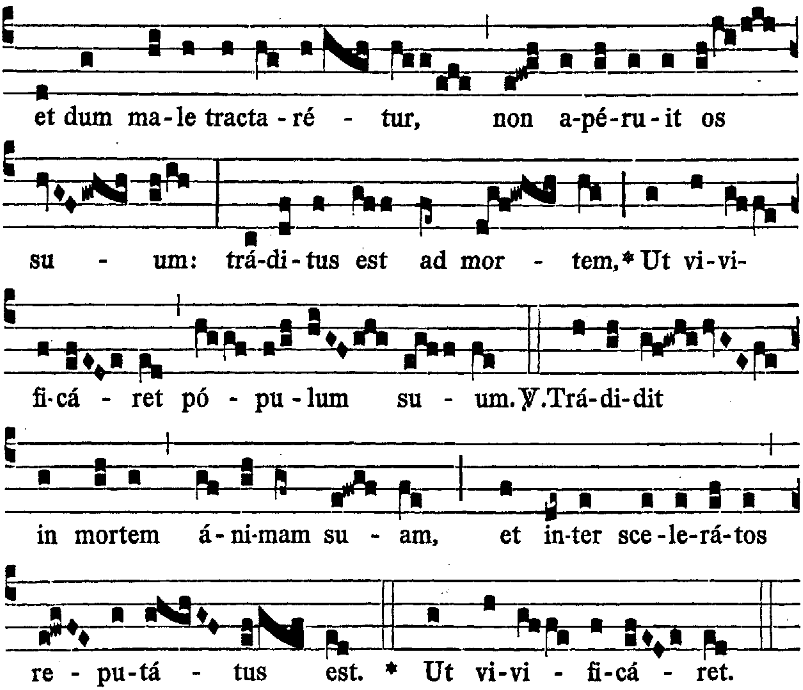
Cap. 23, 22-30

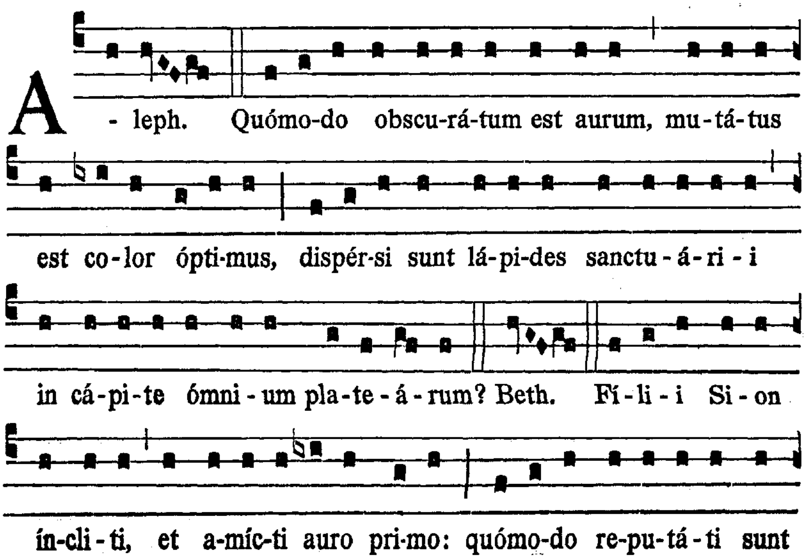
Responsorium I
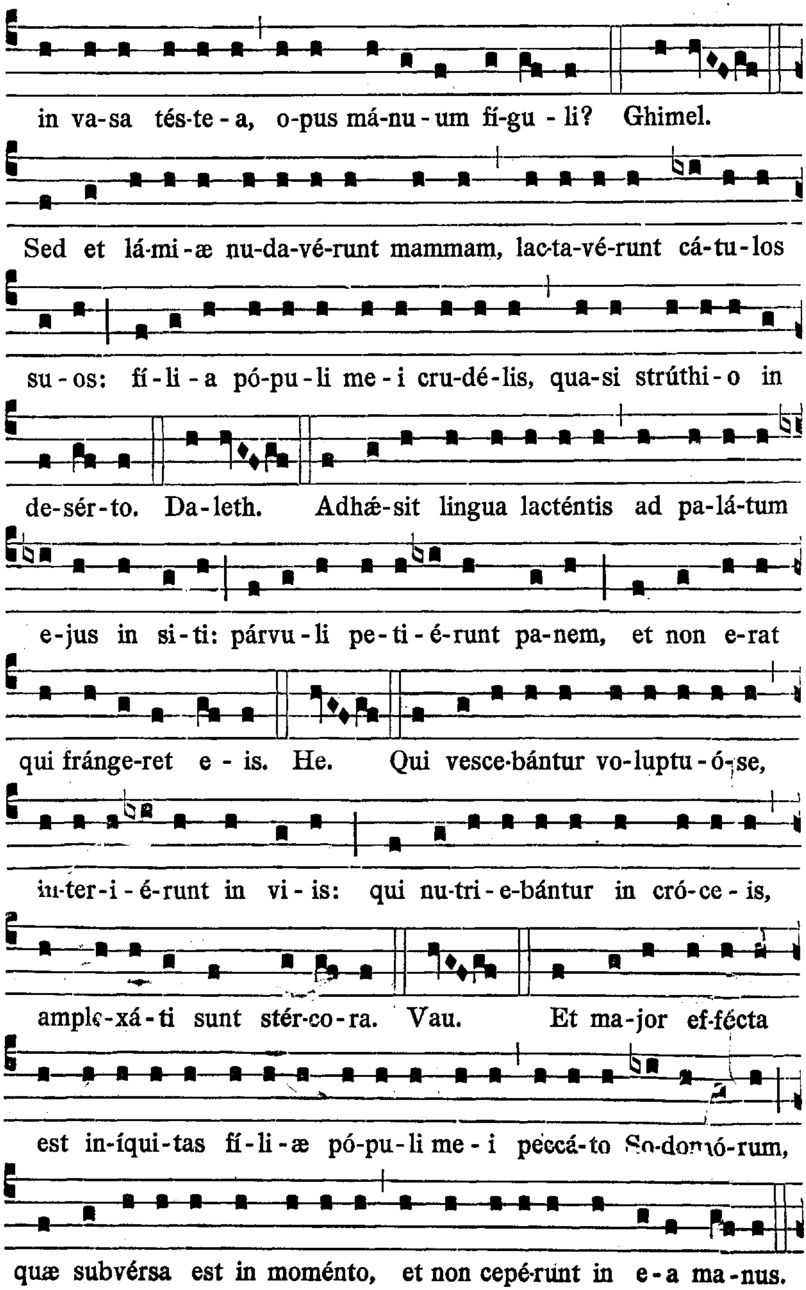

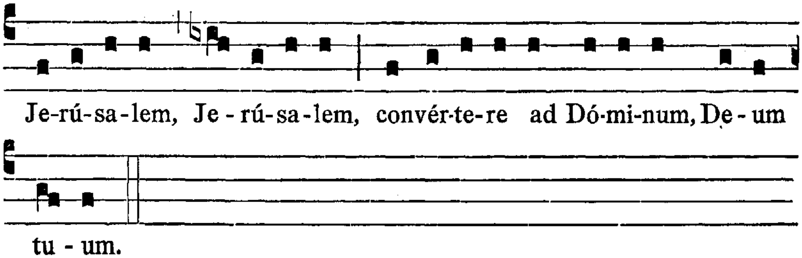

Lectio II
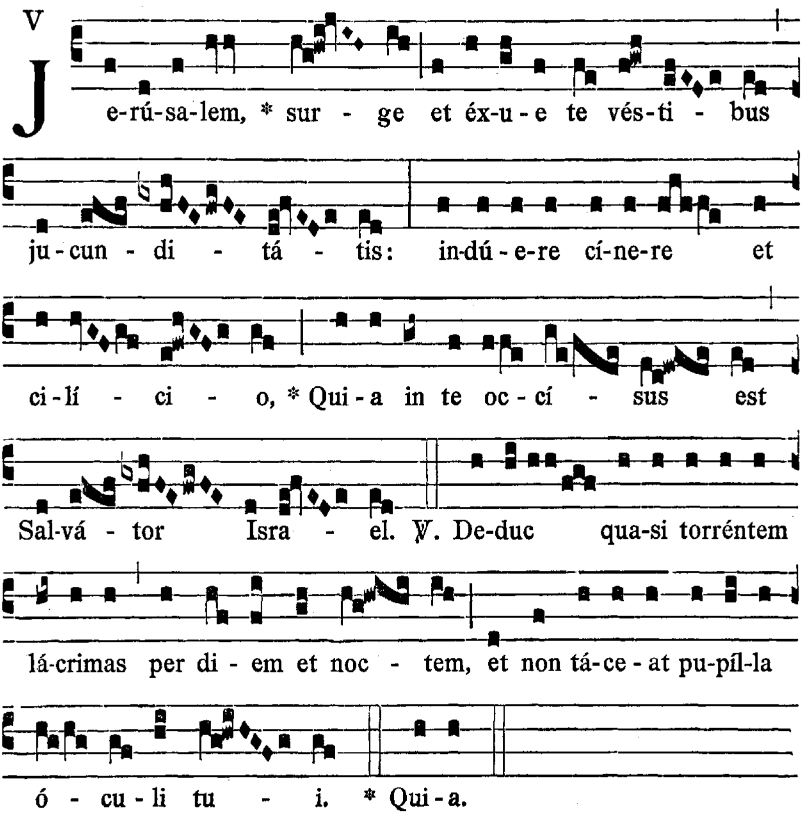
Cap. 4, 1-6

in va-sa tés-te-a, o-pus má-nu-um fí-gu-li? Ghimel.
Sed et lá-mi-æ nu-da-vé-runt mammam, lac-ta-vé-runt cá-tu-los
su-os: fí-li-a pó-pu-li me-i cru-dé-lis, qua-si strúthi-o in
de-sér-to. Da-leth. Adhǽ-sit lingua lacténtis ad pa-lá-tum
e-jus in si-ti: párvu-li pe-ti-é-runt pa-nem, et non e-rat
qui fránge-ret e-is. He. Qui vesce-bántur vo-luptu-ó-se,
in-ter-i-é-runt in vi-is: qui nu-tri-e-bántur in cró-ce-is,
ample-xá-ti sunt stér-co-ra. Vau. Et ma-jor ef-fécta
est in-íqui-tas fí-li-æ pó-pu-li me-i peccá-to So-domó-rum,
quæ subvérsa est in moménto, et non cepé-runt in e-a ma-nus.

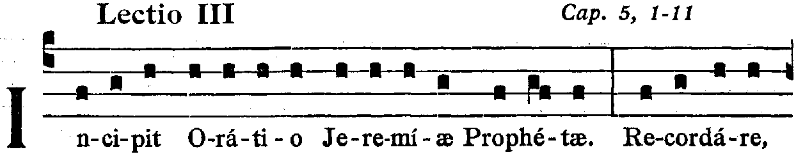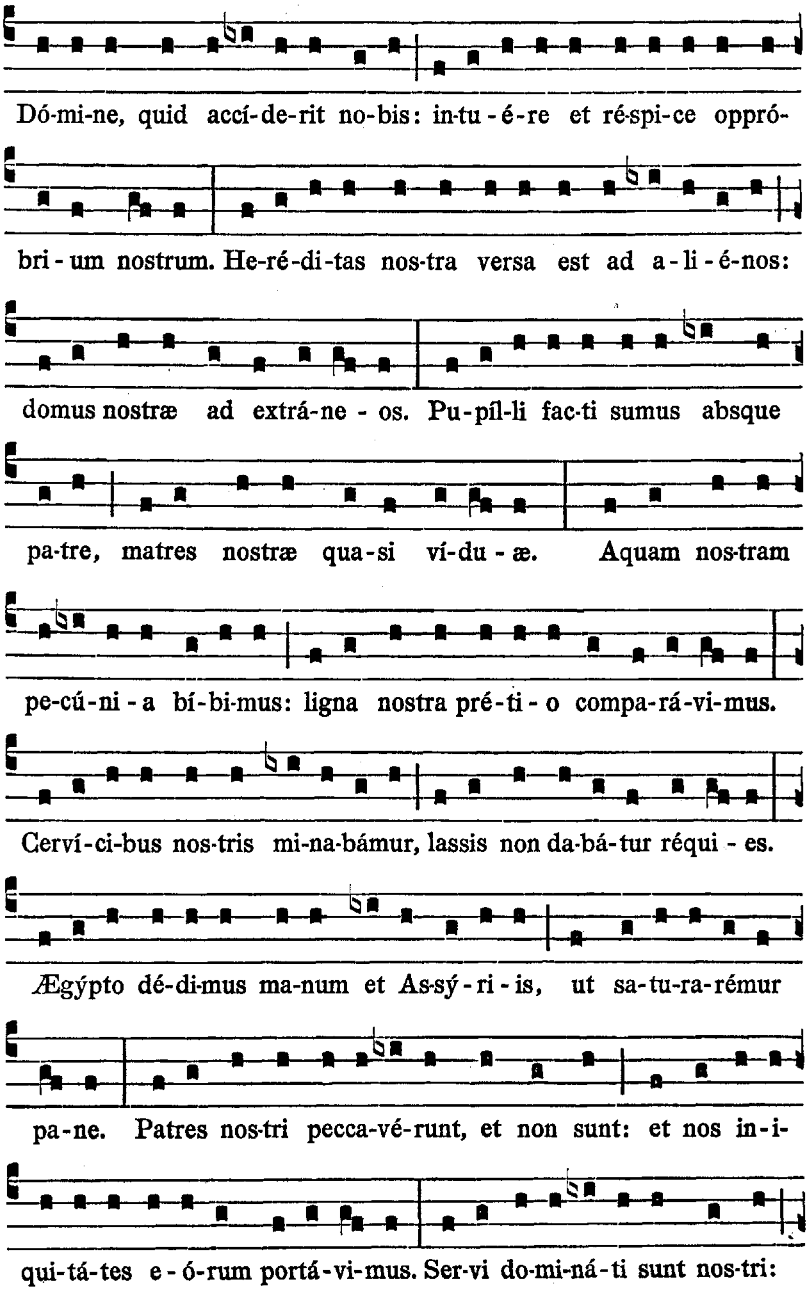

Responsorium II
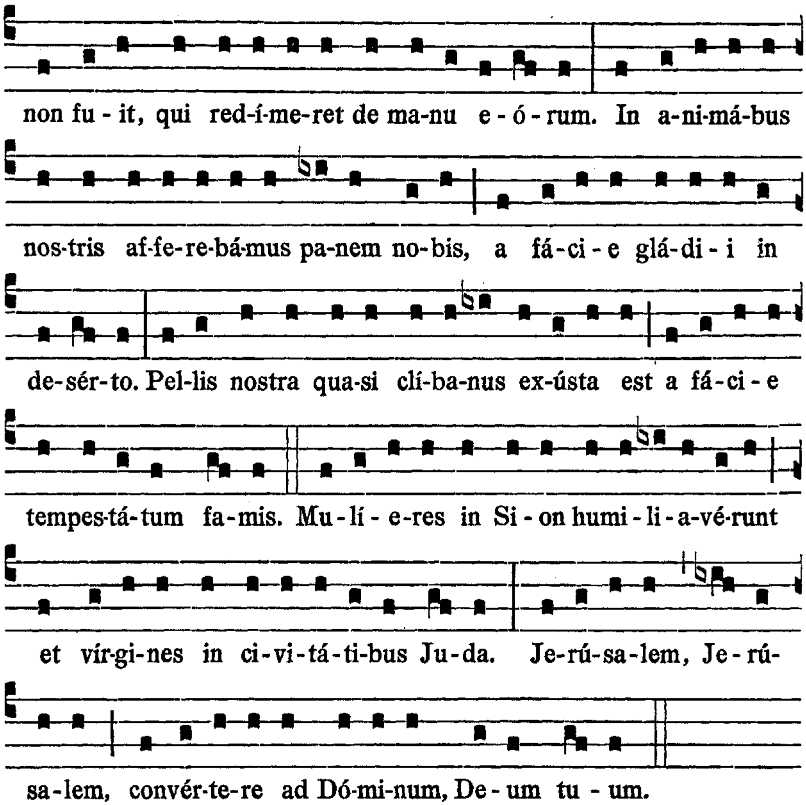

Lectio III

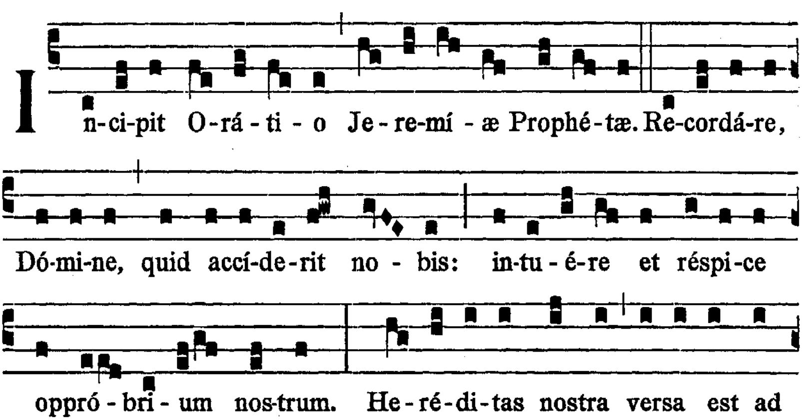
Cap. 5, 1-11
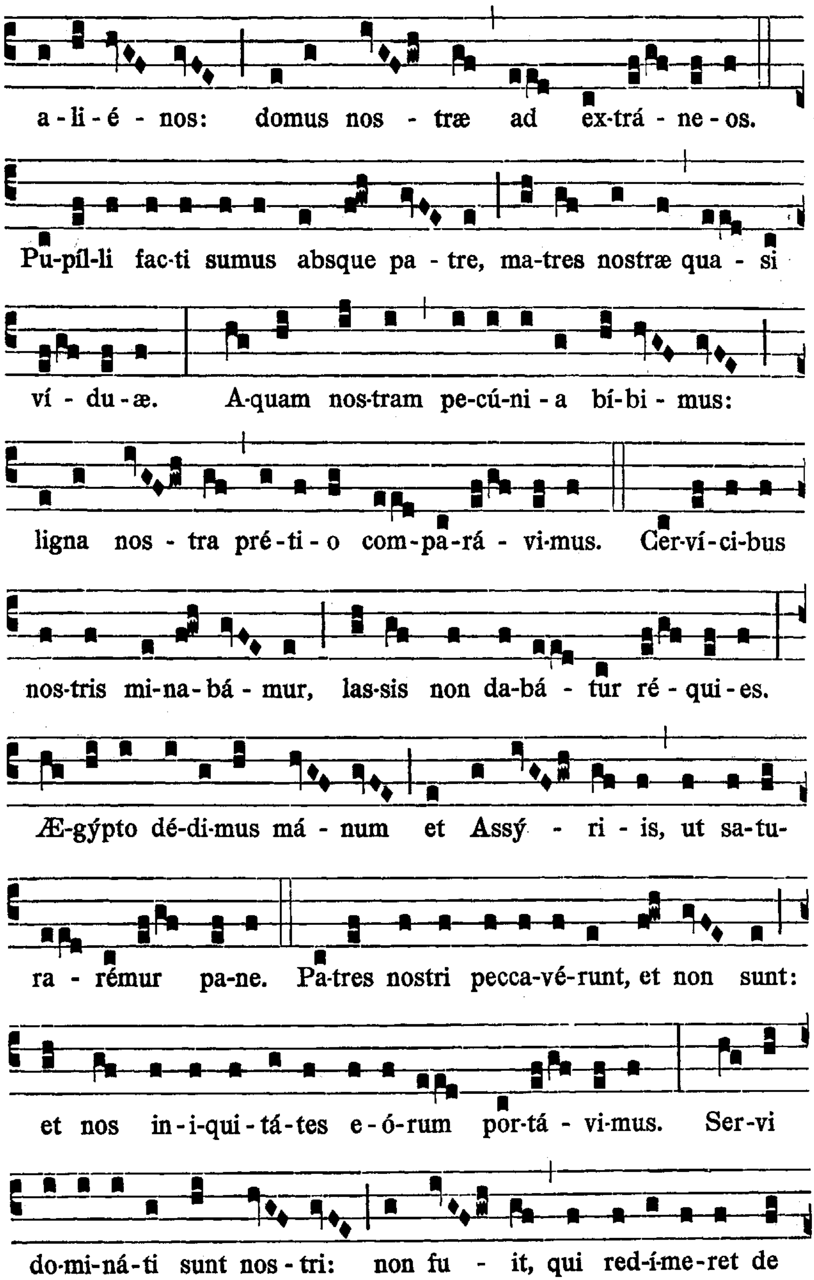

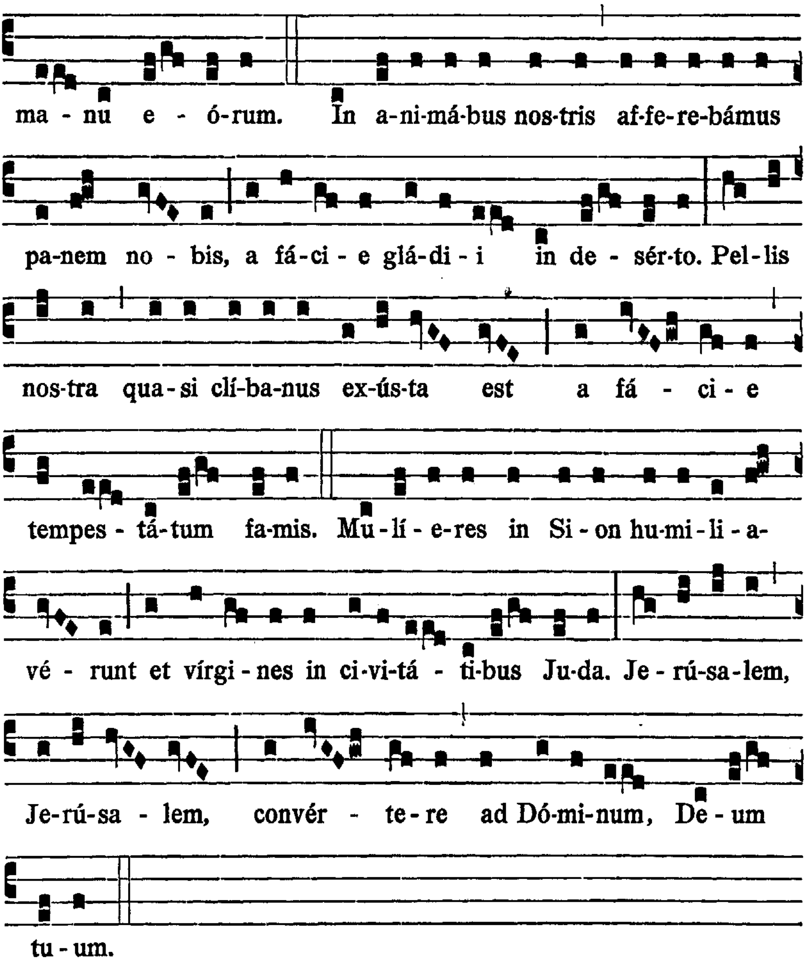

Dó-mi-ne, quid accí-de-rit no-bis: in-tu-é-re et ré-spi-ce oppró-
bri-um nostrum. He-ré-di-tas nos-tra versa est ad a-li-é-nos:
domus nostræ ad extrá-ne-os. Pu-píl-li fac-ti sumus absque
pa-tre, matres nostræ qua-si ví-du-æ. Aquam nos-tram
pe-cú-ni-a bí-bi-mus: ligna nostra pré-ti-o compa-rá-vi-mus.
Cerví-ci-bus nos-tris mi-na-bámur, lassis non da-bá-tur réqui-es.
Ægýpto dé-di-mus ma-num et As-sý-ri-is, ut sa-tu-ra-rémur
pa-ne. Patres nos-tri pecca-vé-runt, et non sunt: et nos in-i-
qui-tá-tes e-ó-rum portá-vi-mus. Ser-vi do-mi-ná-ti sunt nos-tri:

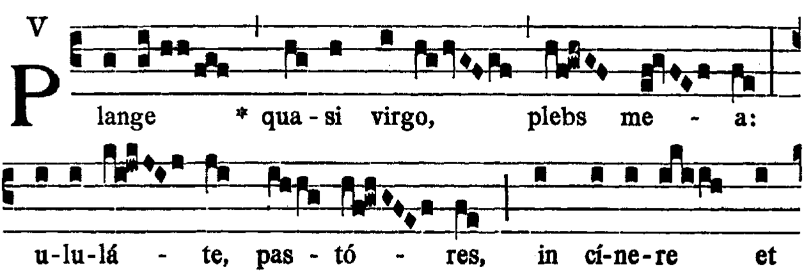
Alter tonus, ad libitum

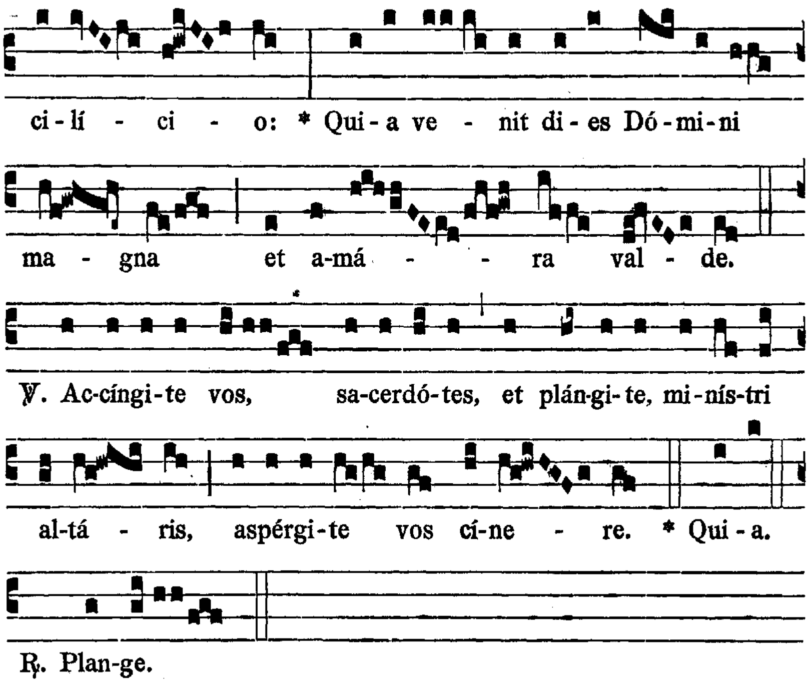

a-li-é-nos: domus nos-træ ad ex-trá-ne-os.
Pu-píl-li fac-ti sumus absque pa-tre, ma-tres nostræ qua-si
ví-du-æ. A-quam nos-tram pe-cú-ni-a bí-bi-mus:
ligna nos-tra pré-ti-o com-pa-rá-vi-mus. Cer-ví-ci-bus
nos-tris mi-na-bá-mur, las-sis non da-bá-tur ré-qui-es.
Æ-gýpto dé-di-mus má-num et Assý-ri-is, ut sa-tu-
ra-rémur pa-ne. Pa-tres nostri pecca-vé-runt, et non sunt:
et nos in-i-qui-tá-tes e-ó-rum por-tá-vi-mus. Ser-vi
do-mi-ná-ti sunt nos-tri: non fu-it, qui red-í-me-ret de

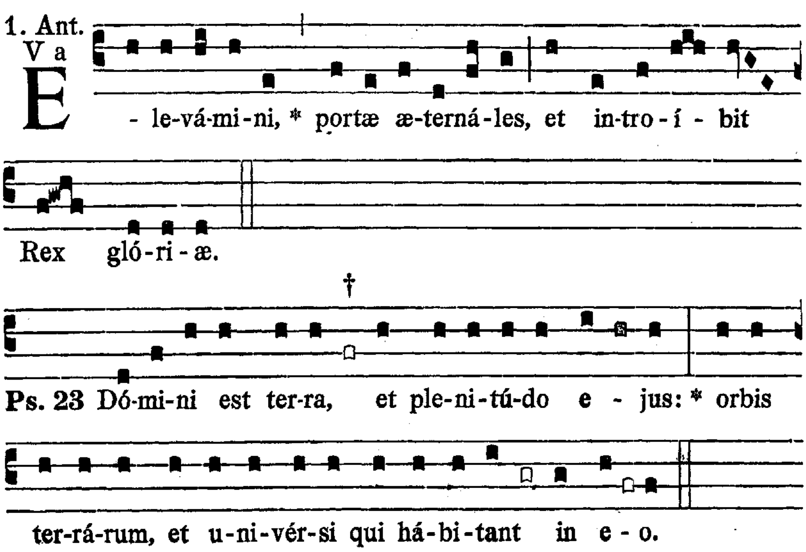

Responsorium III

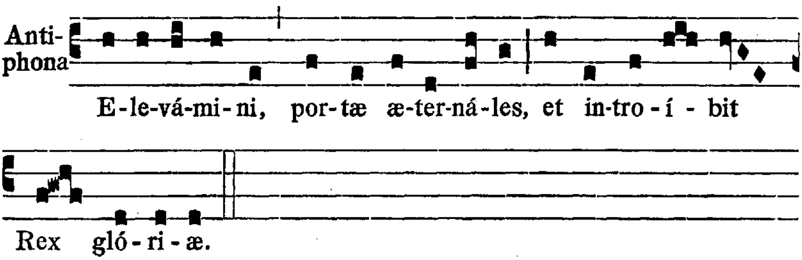

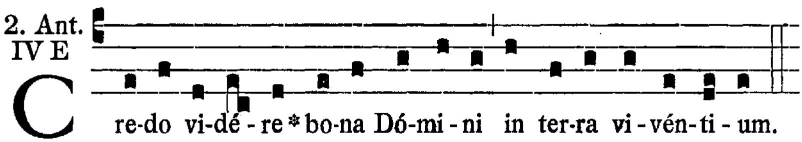

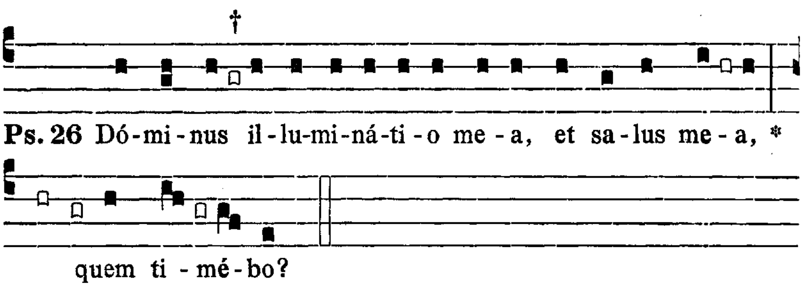
In II Nocturno

2. Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
4. Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
5. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.
6. Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
8. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prœlio.
9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
10. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
3. Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
4. Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
5. Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
6. Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

14. Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

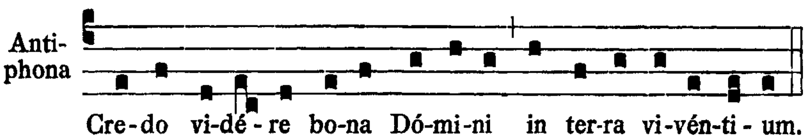
16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
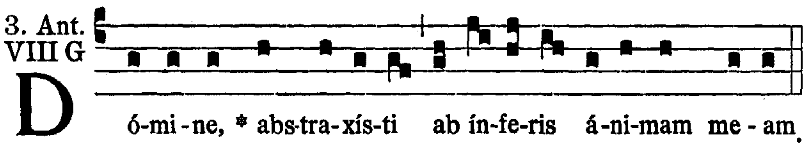
17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

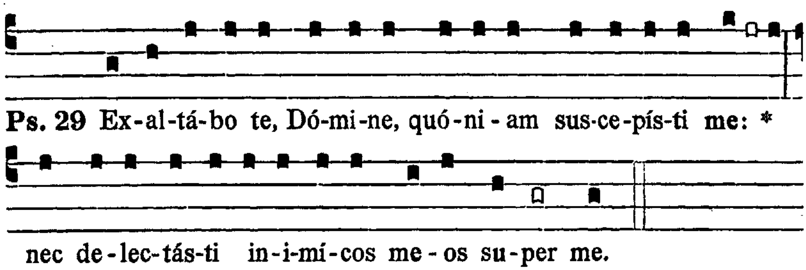
18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

2. Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

3. Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

4. Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

5. Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

6. Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

7. Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

8. Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

9. Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

10. Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

11. Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

12. Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

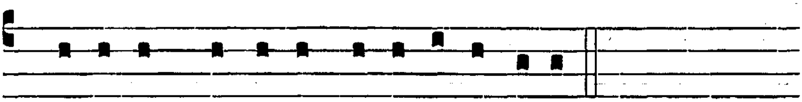
13. Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

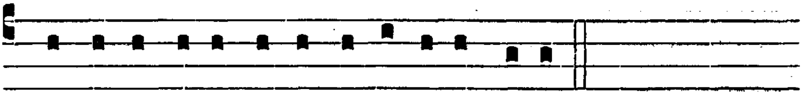
14. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

15. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

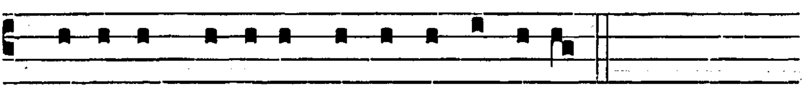
Antiphona

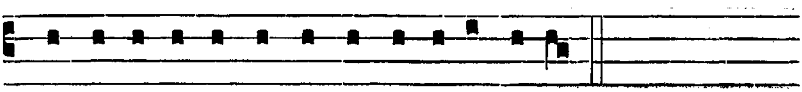
Dó-mi-ne, abs-tra-xís-ti ab ín-fe-ris á-ni-mam me-am.

℣. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re me-i.

℟. Et re-sús-ci-ta me, et re-trí-bu-am e-is.

Vel:

℣. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re me-i.

℟. Et re-sús-ci-ta me, et re-trí-bu-am e-is.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

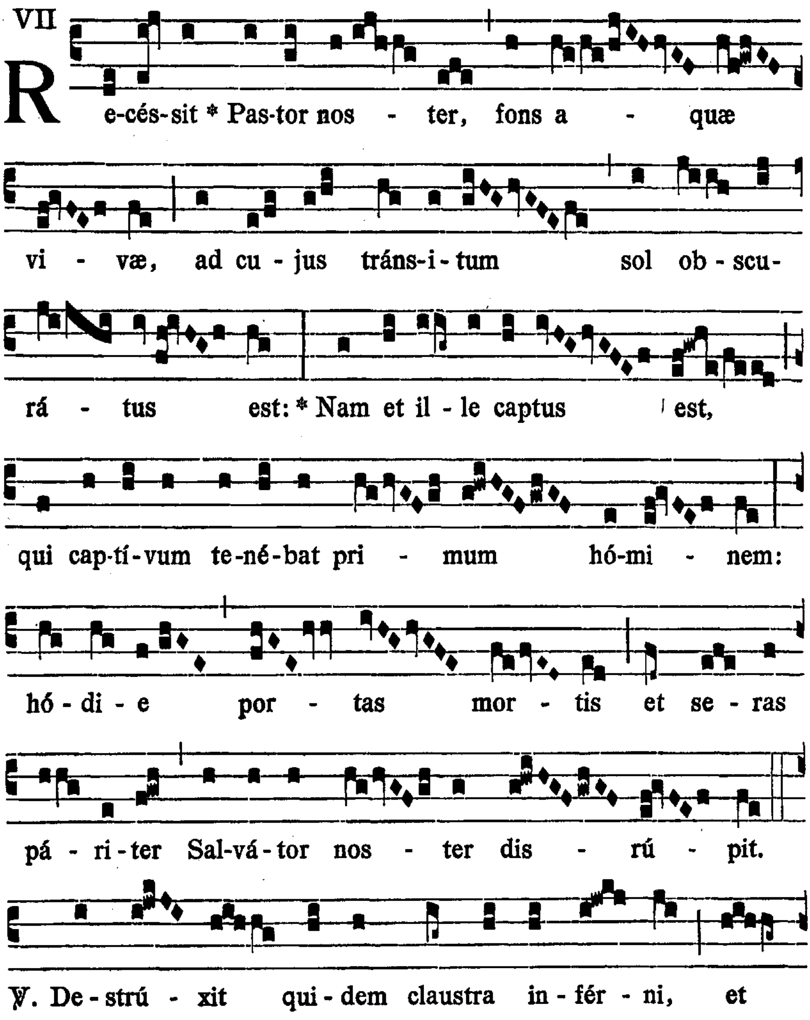
Lectio IV

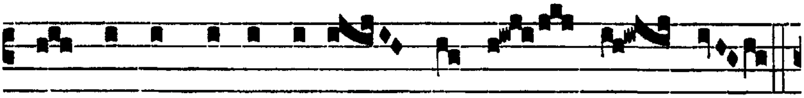
In Ps. 63, vers. 7

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt: Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo.

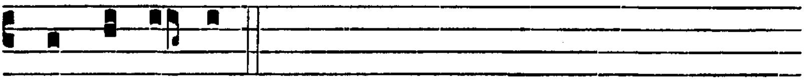
Non enim teneretur nisi homo, aut videretur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Responsorium IV

sub - vér - tit po - tén - ti - as di - á - bo - li.

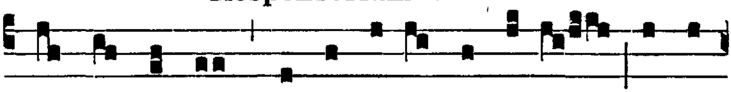
* Nam et il - le.

Lectio V

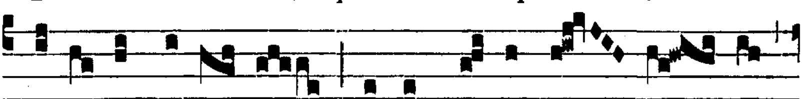
Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille; hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solácium servórum suórum, quando dicúntur seductóres; ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte, sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem cum custódibus.

Responsorium V

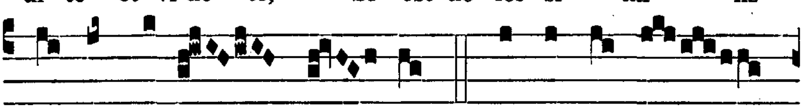
VIII

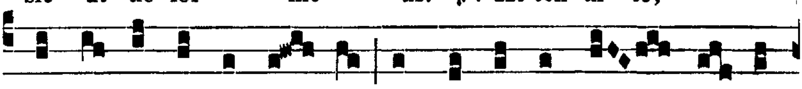
O vos omnes, * qui trans-í - tis per vi - am, at - tén-

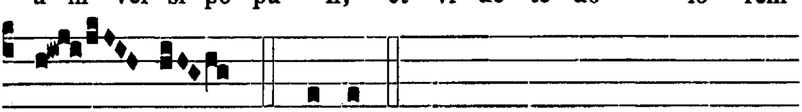
di - te et vi-dé - te, * Si est do - lor sí - mi - lis

sic - ut do-lor me - us. ℣. At-tén-di - te,

u - ni - vér - si pó - pu - li, et vi - dé - te do - ló - rem

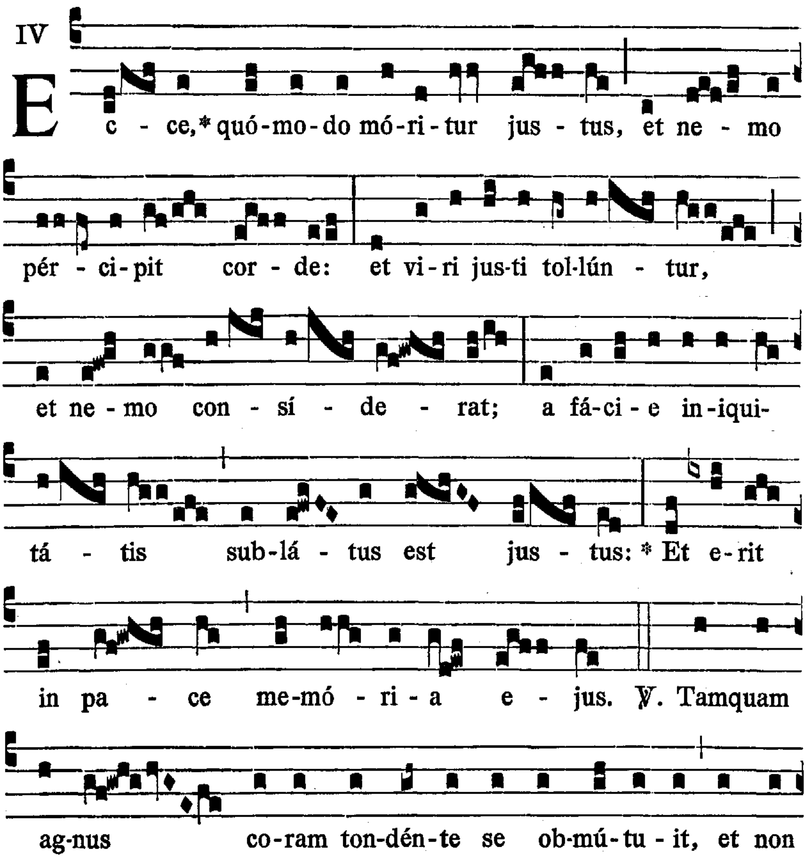

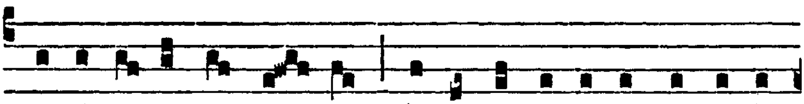
me - um. * Si est.

Lectio VI
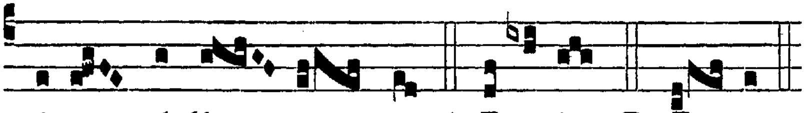
Posuérunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam: et dícite, quia, vobis dormiéntibus, venérunt discípuli ejus et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est, quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia, vobis dormiéntibus,venérunt discípuli ejus et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

Responsorium VI

a-pé-ru-it os su - um: de an-gús-ti-a, et de ju-dí-

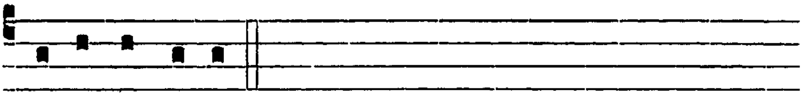
ci-o sub-lá - tus est. * Et e-rit. ℟. Ec-ce.

In III Nocturno

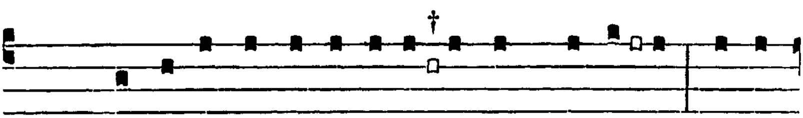
1. Ant. VIII G

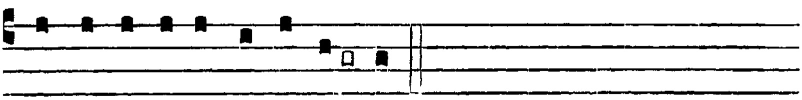
D e-us ád-ju-vat me, * et Dó-mi-nus sus-cép-tor est

á-ni-mæ me-æ.

Ps. 53 De-us, in nó-mi-ne tu-o sal-vum me fac: * et in

vir-tú-te tu-a jú-di-ca me.

2. Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

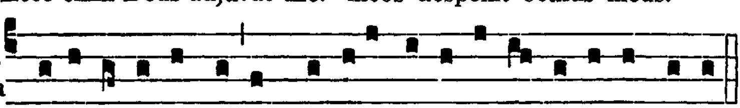
4. Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

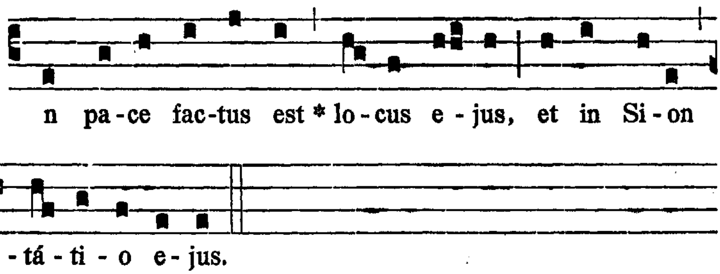
7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

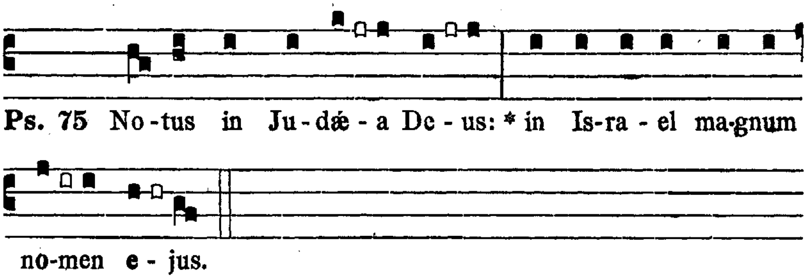
Antiphona

De-us ádju-vat me, et Dóminus suscéptor est á-nimæ me-æ.

2. Ant. VII a

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

6. Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit:

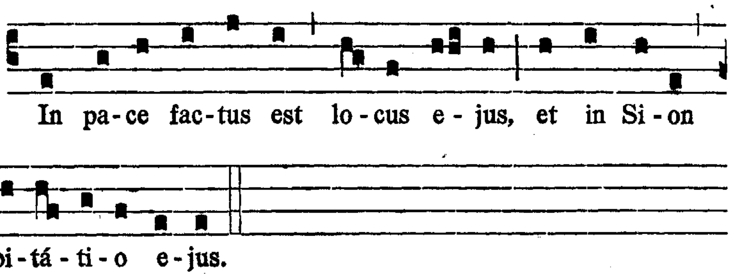
9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

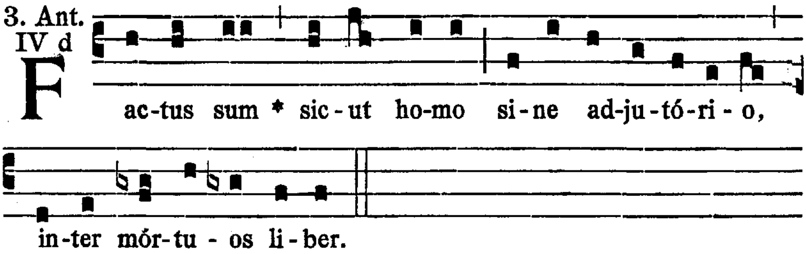
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

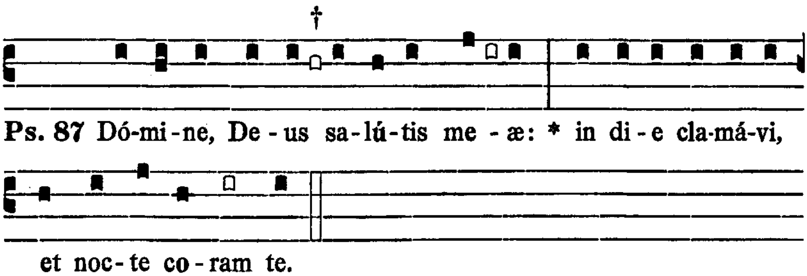
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiphona

3. Ant. IV d

2. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

3. Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

4. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

7. Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

8. Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

10. Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

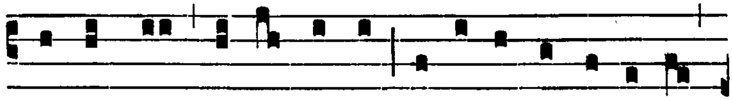
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

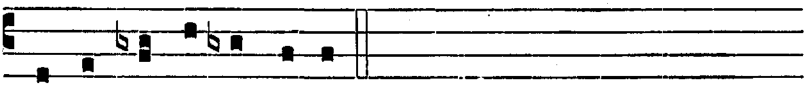
17. In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

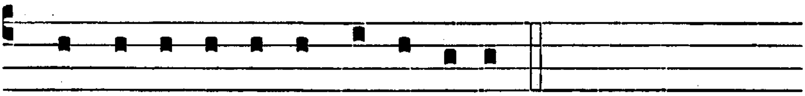
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

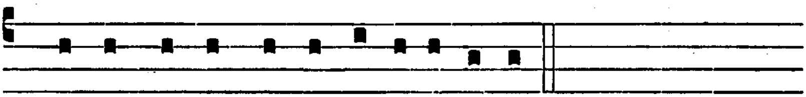
19. Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiphona

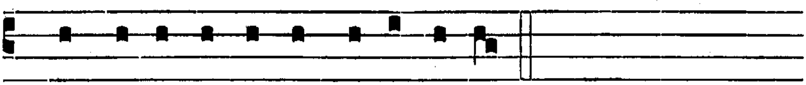

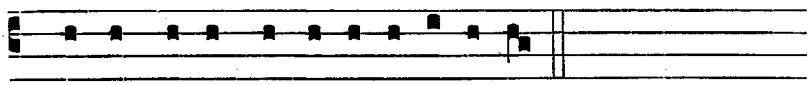

Vel:

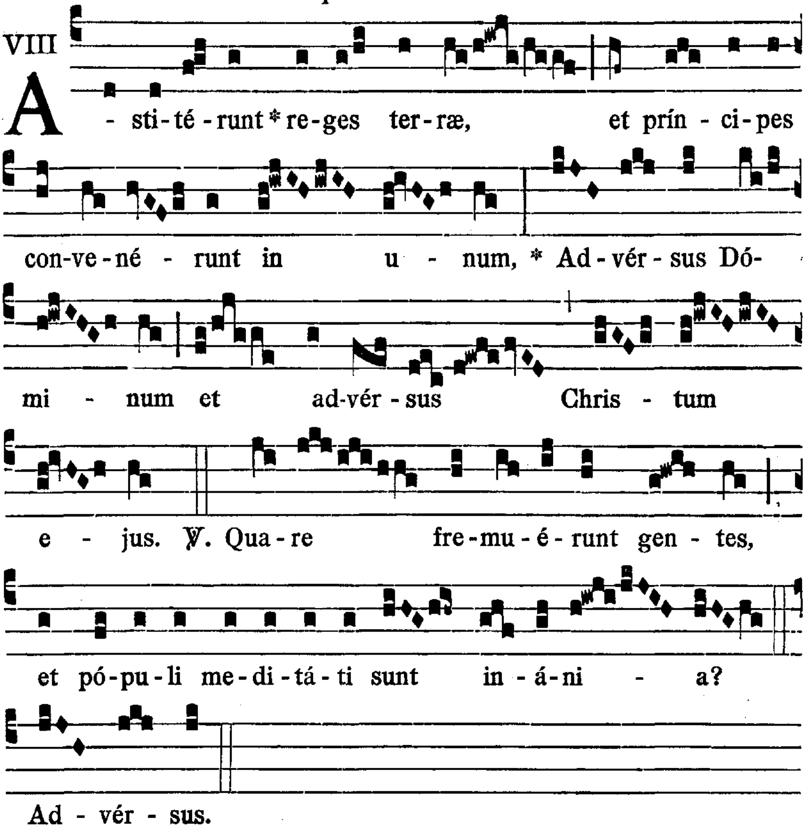
Pater noster, *secreto.*

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos

Lectio VII *Cap. 9, 11-22*

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

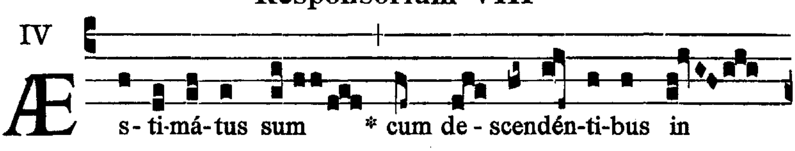
Responsorium VII

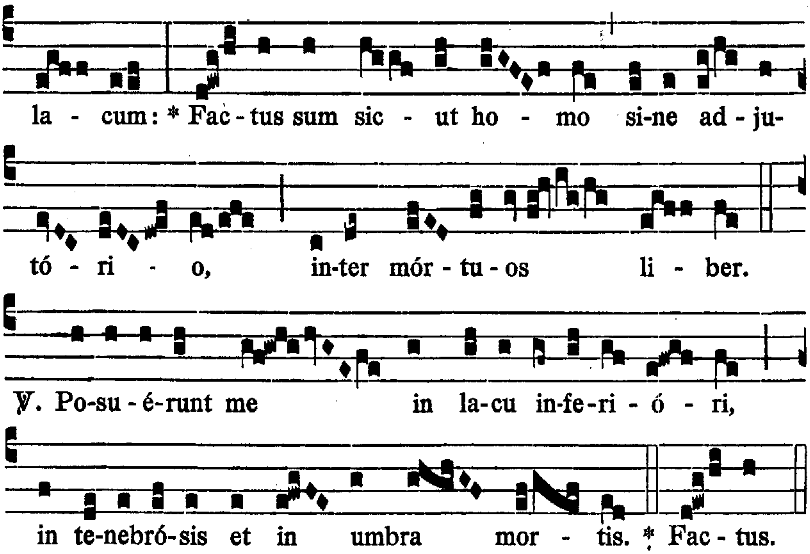

Lectio VIII

Et ídeo novi Testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est: mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

Responsorium VIII

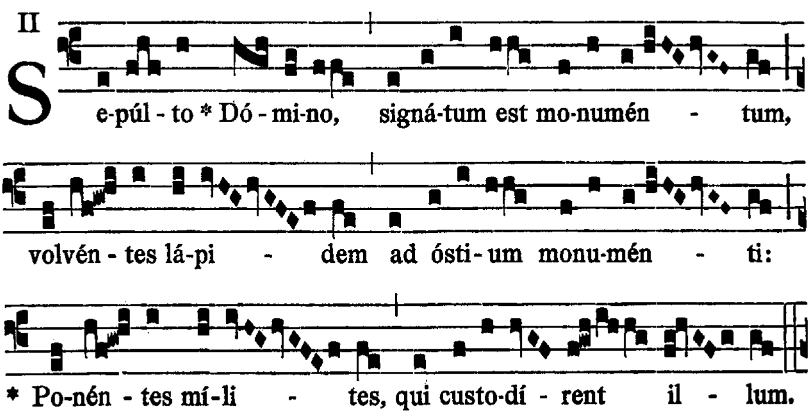

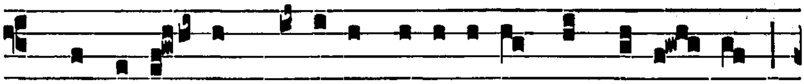

Lectio IX

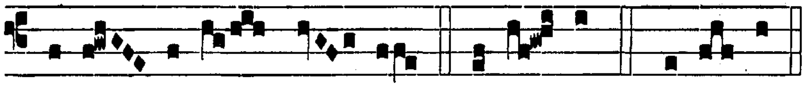
Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo: accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua et lana coccínea et hyssópo: ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit: et ómnia pæne in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

Responsorium IX

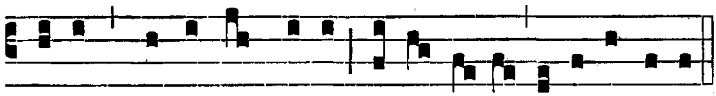
℣. Ac-ce-dén - tes prín-ci-pes sa-cerdó-tum ad Pi - lá - tum,

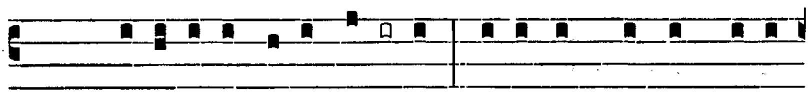
pe - ti - é-runt il - lum. * Po-nén - tes. ℟. Se-púl - to.

AD LAUDES

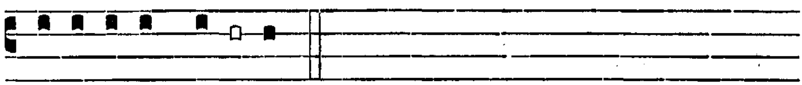
1. Ant.
IV c

O mors, * e-ro mors tu - a, morsus tu - us e-ro, in-férne.

Ps. 50 Mi-se-ré-re me - i, De - us, * se-cúndum mag-nam mi-se-

ri-córdi - am tu - am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

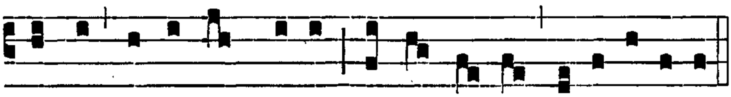
17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

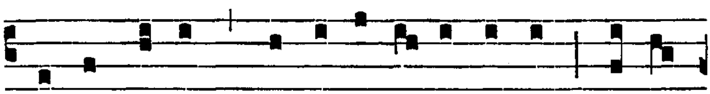
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiphona

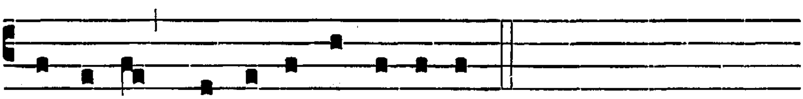

O mors, e-ro mors tu-a, mor-sus tu-us e-ro, inférne.

1. Ant. IV A*

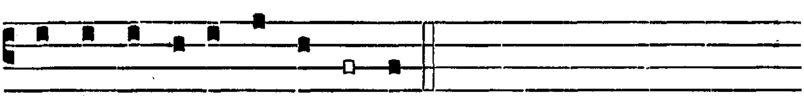
P lan-gent e-um * qua-si u-ni-gé-ni-tum, qui-a

ín-no-cens Dó-mi-nus oc-cí-sus est.

Ps. 91 Bo-num est con-fi-té-ri Dó-mi-no: * et psál-le-re

nó-mi-ni tu-o, Al-tís-si-me.

2. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

3. In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

4. Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

5. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

6. Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélleget hæc.

7. Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

8. Ut intéreant in sǽculum sǽculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

9. Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui

peribunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

10. Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

11. Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

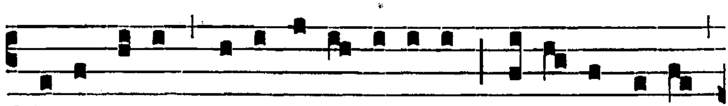
12. Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

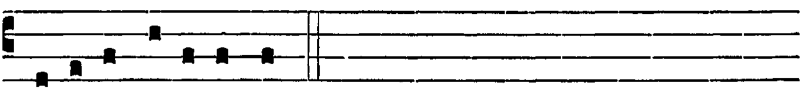
13. Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

14. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

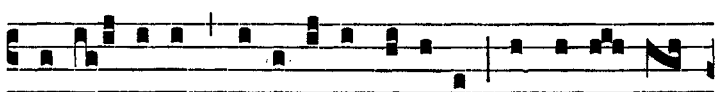
15. Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

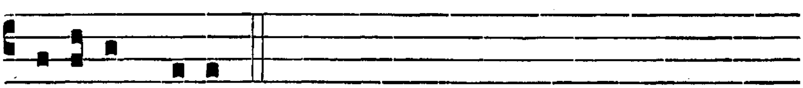
Antiphona

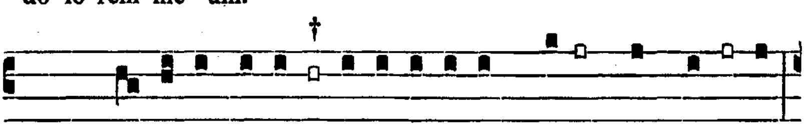

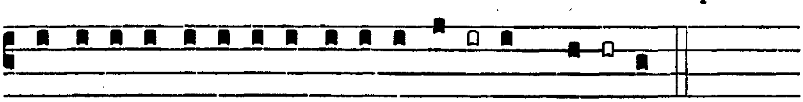

3. Ant. VII b

2. Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

3. Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

4. Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

5. Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

6. Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

7. Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

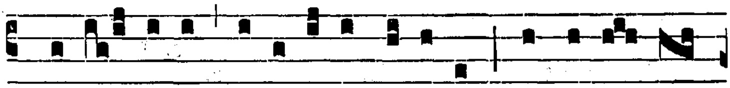
8. Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

9. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

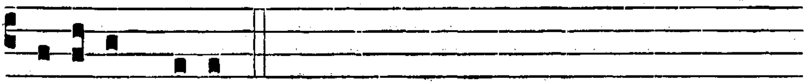
10. Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

11. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona

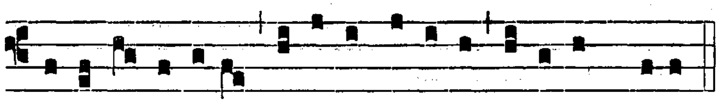

Attén - di - te, u-ni-vér-si pó-pu - li, et vi-dé - te

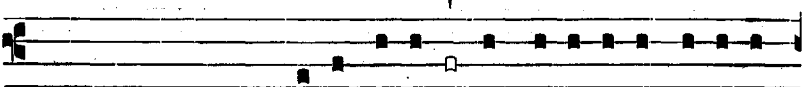
do-ló-rem me - um.

4. Ant. II D

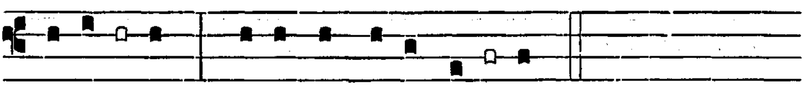

A porta ín-fe-ri * é-ru - e, Dó-mi-ne, á-ni-mam me -am.

†

Canticum Ezechiæ E-go di-xi: In di-mí-di - o di - é-rum

me - ó - rum * va-dam ad portas ín-fe-ri.

2. Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

3. Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

4. Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

5. Præcísa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

6. Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

7. De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

8. Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

9. Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

10. Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

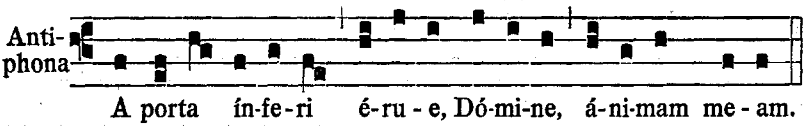
11. Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima;

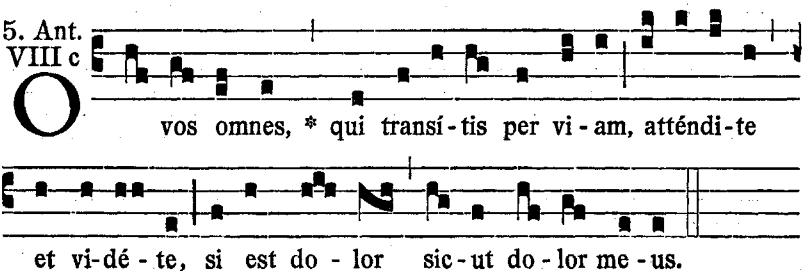
12. Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

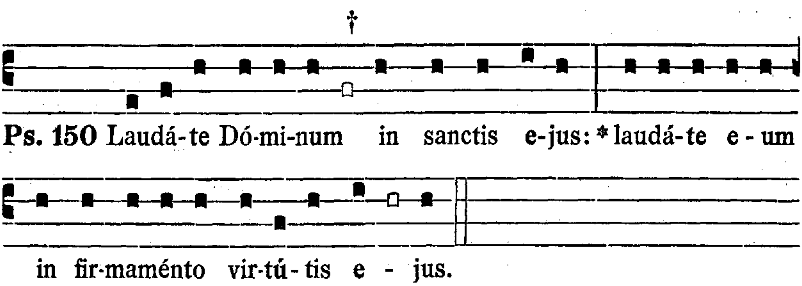
13. Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

15. Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

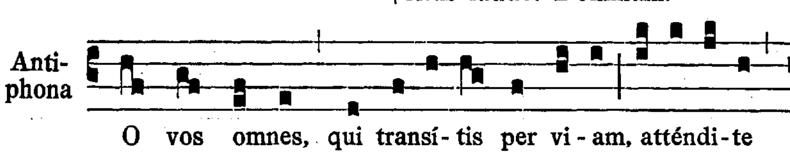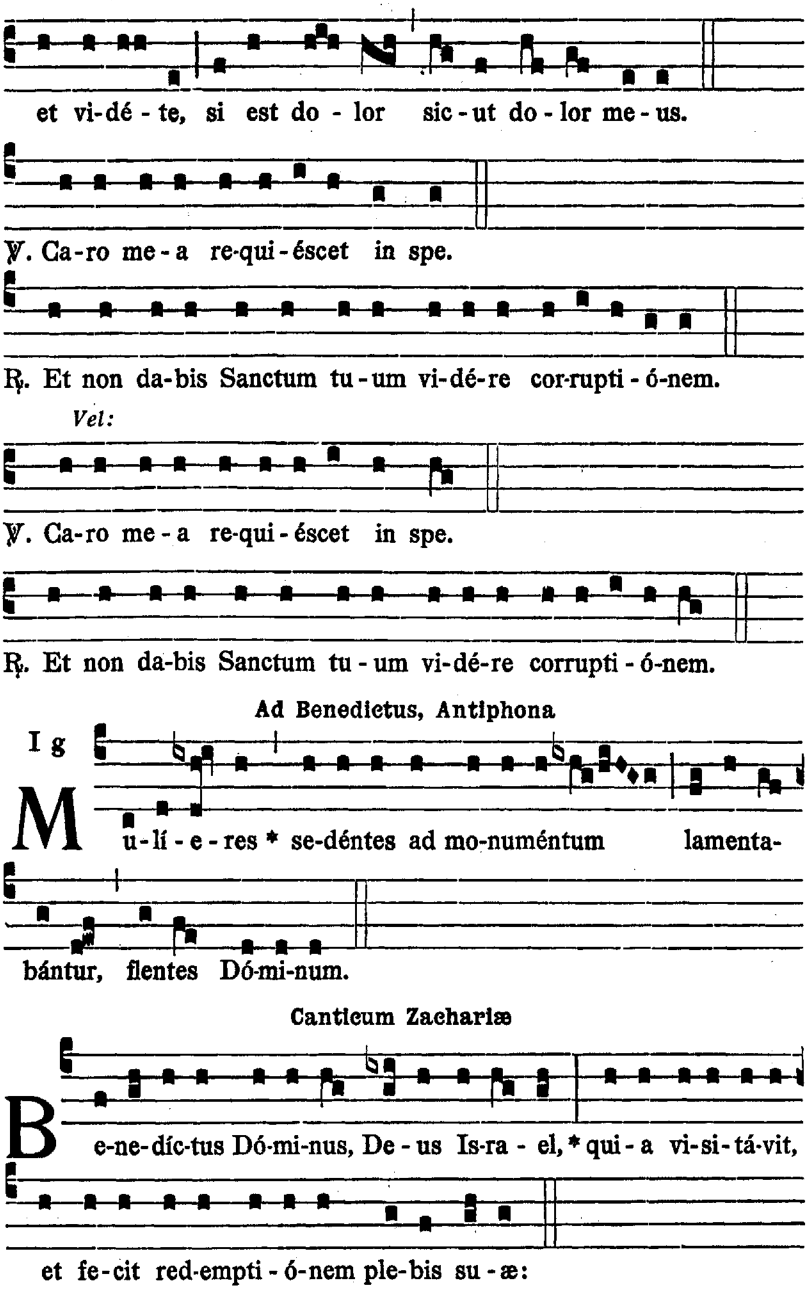

2. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

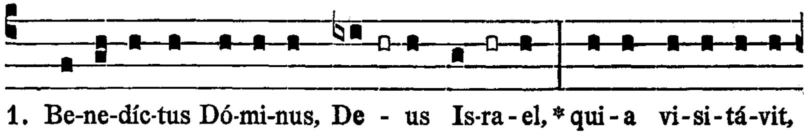
4. Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

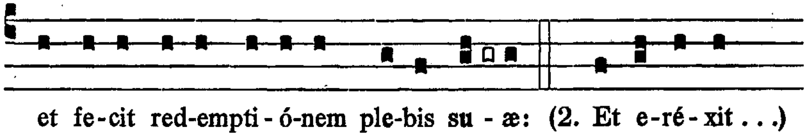
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

et vi-dé - te, si est do - lor sic - ut do - lor me - us.
℣. Ca-ro me - a re-qui - éscet in spe.
℟. Et non da-bis Sanctum tu - um vi-dé-re cor-rupti - ó-nem.
Vel:
℣. Ca-ro me - a re-qui - éscet in spe.
℟. Et non da-bis Sanctum tu - um vi-dé-re corrupti - ó-nem.
Ad Benedictus, Antiphona
I g
Mu-lí - e - res * se-déntes ad mo-numéntum lamenta-
bántur, flentes Dó-mi-num.
Canticum Zachariæ
Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,
et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ:

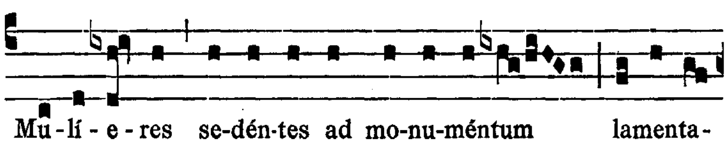
Vel:

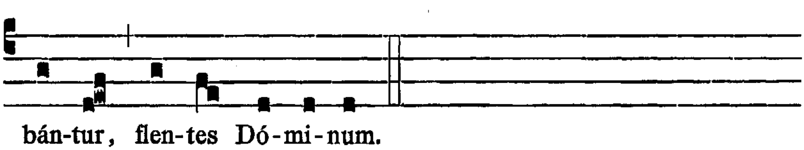

2. Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.
3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:
4. Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:
5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:
7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:
11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
12. Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

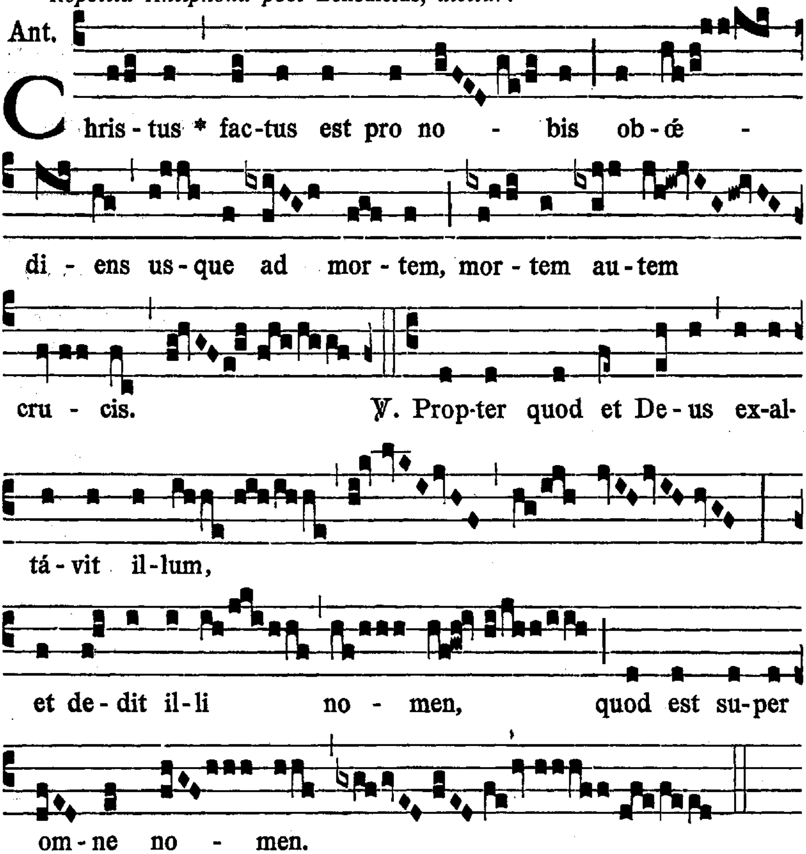
Antiphona

Interim dum dicitur Canticum Benedíctus, *exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela; similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona* Mulíeres, *accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.*

Repetita Antiphona post Benedíctus, *dicitur:*

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus ĕst, *omnes genuflectunt: et, ea finita, dicitur* Pater noster *cum reliquis, ut ad Laudes Feriæ V in Cena Domini.*

Dictis Horis, ut supra in Cena Domini 212, *celebratur Missa.*

Statio ad sanctum Joannem in Laterano

Hora competenti tobaleis cooperiuntur Altaria, sed candelæ exstinctæ manent usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones. Dicta Nona in Choro, Sacerdos indutus Amictu, Alba, Cingulo, Stola, et Pluviali violaceo, vel sine Casula, astantibus sibi Ministris cum Cruce, aqua benedicta et incenso, ante portam ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu ecclesiæ benedicit novum ignem, dicens:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti: prodúctum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti ✠ fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cæléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificátum atque benedíctum est, qui illumináśti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illumináśti Móysen exeúntem de Ægýpto, ita illúmines corda et sensus nostros; ut ad vitam et lucem ætérnam perveníre mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui, Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignéris; et ádjuva nos contra ignita tela inimíci et illústra grátia cælésti: Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem:

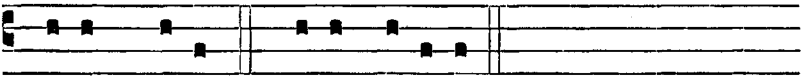
Véniat, quǽsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✠ dictiónis infúsio: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde; ut non solum sacrifícium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ majestátis assístat. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

¶ Dum benedicit grana incensi, Acolythus assumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo: et finita Oratione supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuribulo, benedicens illud more solito: deinde prædicta grana incensi et ignem ter aspergit aqua benedicta, dicens: Aspérges me, Dómine, *sine cantu et sine Psalmo, et ter adolet incenso.*

Interim omnia luminaria ecclesiæ exstinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus Dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius, triangulo distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolytho deferenti in vase quinque grana incensi: sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per ordinem: deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus

est ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem, et cantat solus:

Lumen Chris-ti. ℟. De - o grá - ti - as.

Et procedens ad medium ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: et iterum genuflexus, ut supra, altius cantat:

Lumen Christi. ℟. Deo grátias.

Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: et rursum genuflexus, ut prius, adhuc altius cantat:

Lumen Christi. ℟. Deo grátias.

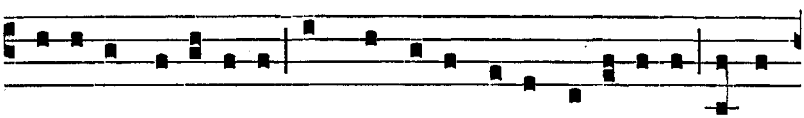
Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho: et accipiens librum, petit a Celebrante benedictionem, ut fit ad Evangelium, Sacerdote dicente:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et competénter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

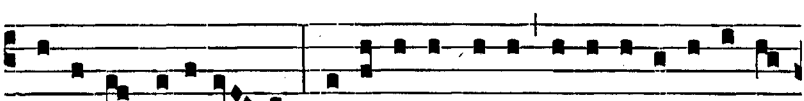
Postea vadit ad pulpitum, et ponit super eo librum, et incensat. A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius: a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et alius tenens in vase quinque grana incensi benedicti figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat:

E x-súl-tet jam Angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsúl-tent
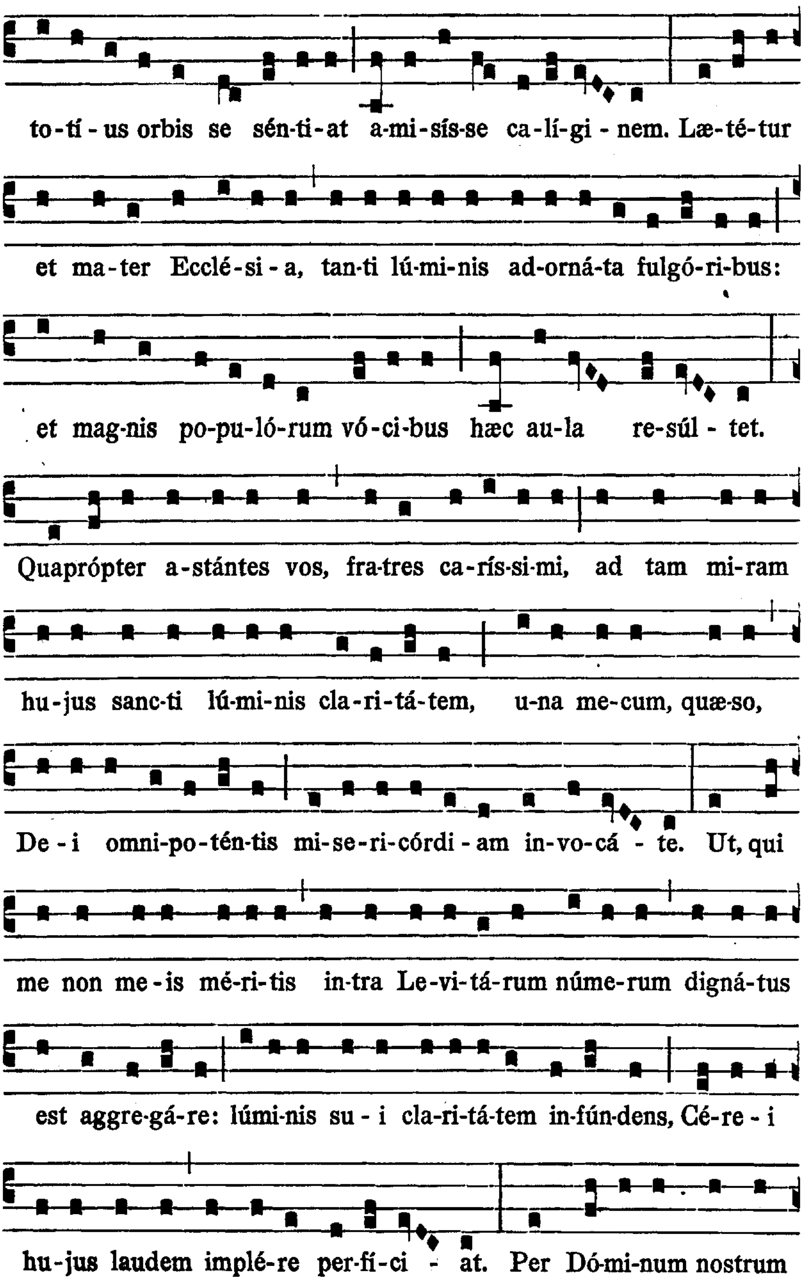

di-ví-na mysté-ri-a: et pro tanti Re-gis vic-tó-ri-a tu-ba

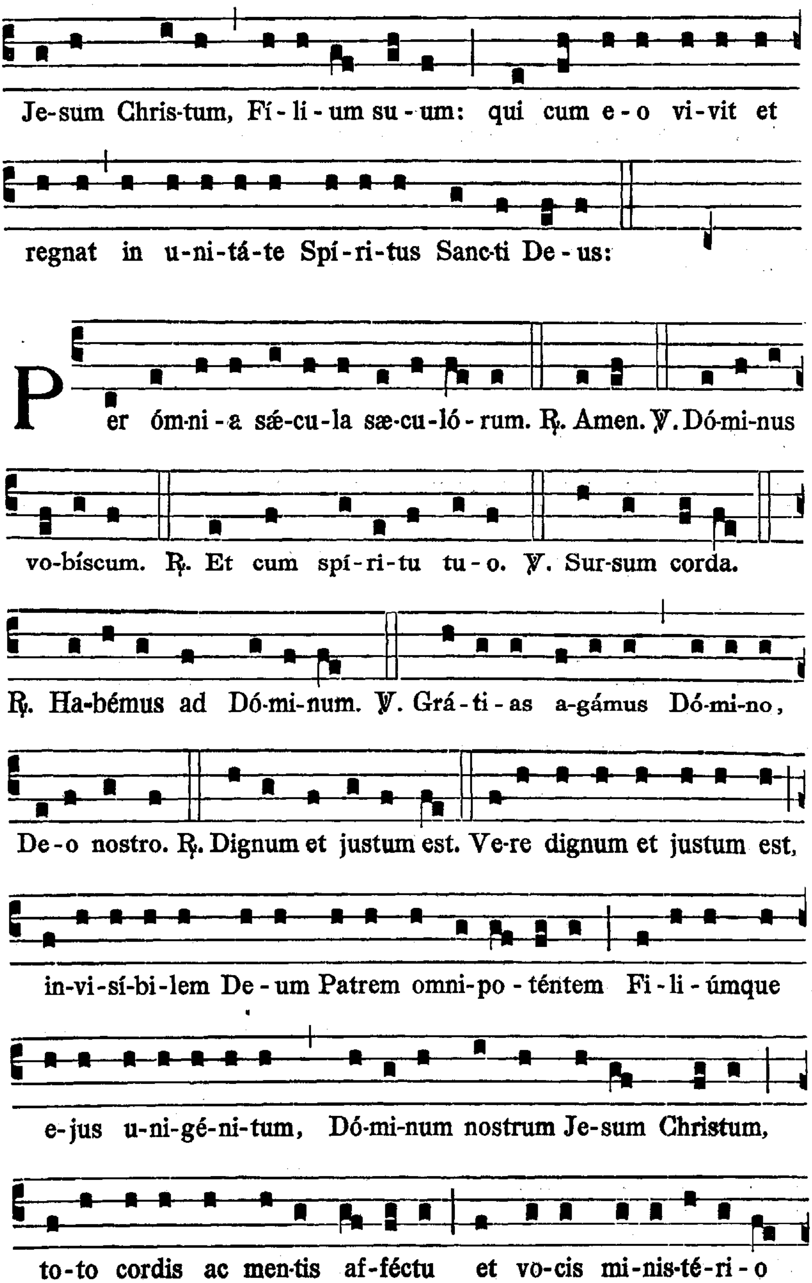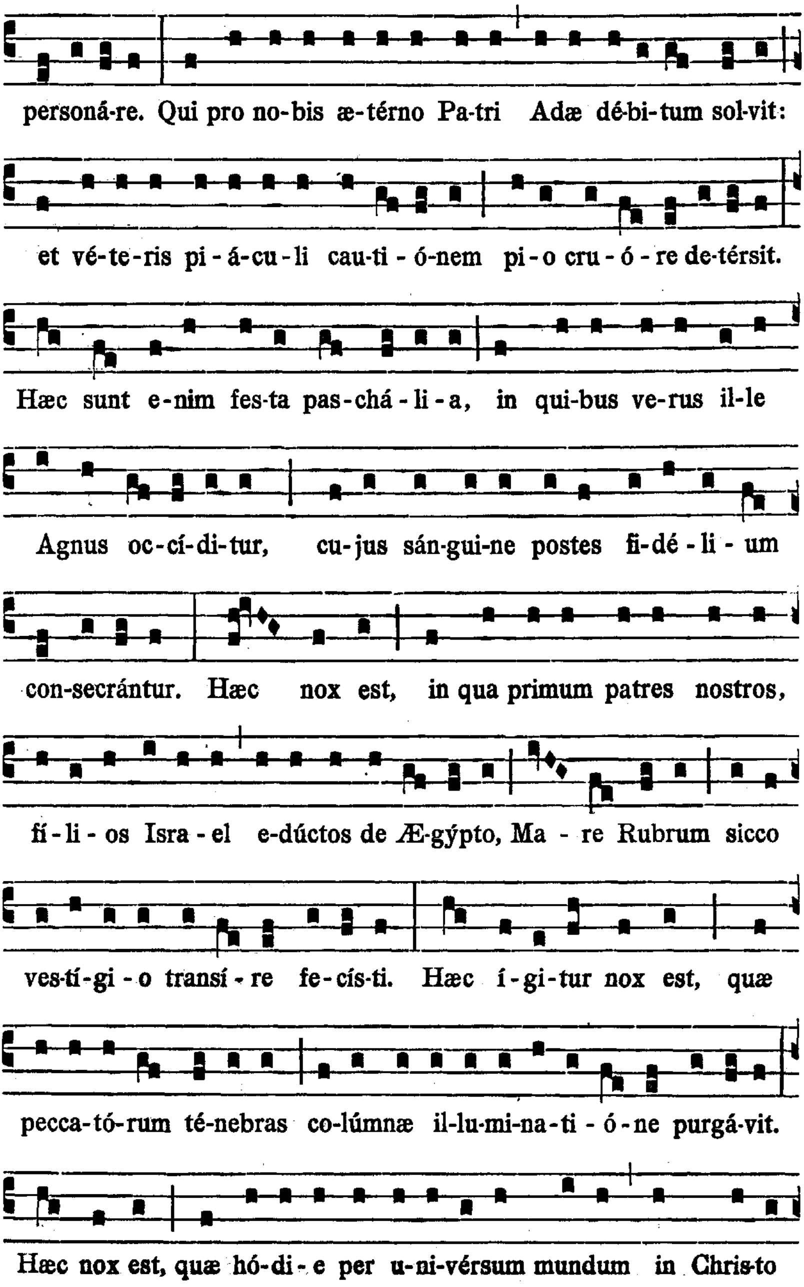

ínso-net sa-lu-tá - ris. Gáude - at et tel-lus tan-tis ir-ra-di - á-ta
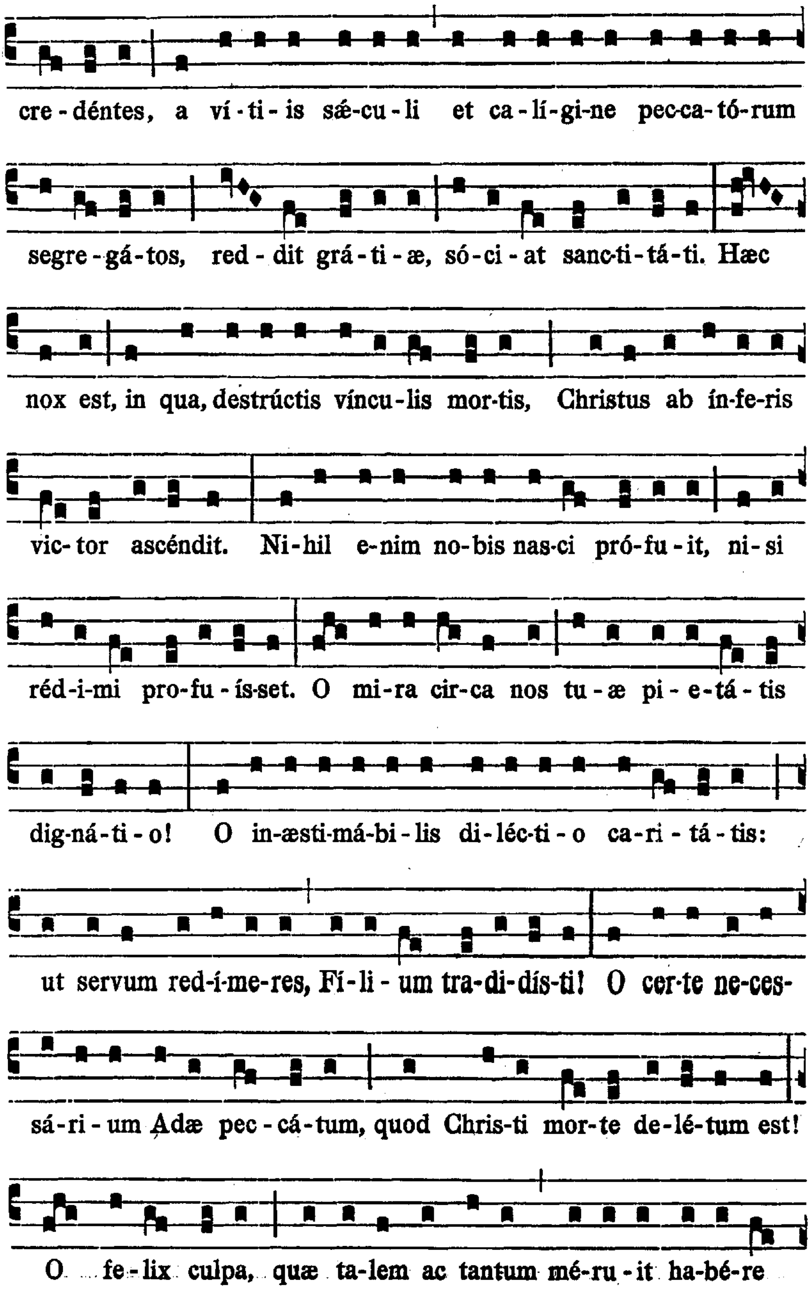

fulgó-ri-bus: et æ-térni Re-gis splendó-re il-lus-trá-ta.

to-tí-us orbis se sén-ti-at a-mi-sís-se ca-lí-gi-nem. Læ-té-tur
et ma-ter Ecclé-si-a, tan-ti lú-mi-nis adorná-ta fulgó-ri-bus:
et mag-nis po-pu-ló-rum vó-ci-bus hæc au-la re-súl-tet.
Quaprópter a-stántes vos, fra-tres ca-rís-si-mi, ad tam mi-ram
hu-jus sanc-ti lú-mi-nis cla-ri-tá-tem, u-na me-cum, quæ-so,
De-i omni-po-tén-tis mi-se-ri-córdi-am in-vo-cá-te. Ut, qui
me non me-is mé-ri-tis in-tra Le-vi-tá-rum núme-rum digná-tus
est aggre-gá-re: lúmi-nis su-i cla-ri-tá-tem in-fún-dens, Cé-re-i
hu-jus laudem implé-re per-fí-ci-at. Per Dó-mi-num nostrum

Je-sum Chris-tum, Fí-li-um su-um: qui cum e-o vi-vit et
regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sanc-ti De-us:
Per ómni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. Amen. ℣. Dó-mi-nus
vo-bíscum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu-o. ℣. Sur-sum corda.
℟. Ha-bémus ad Dó-mi-num. ℣. Grá-ti-as a-gámus Dó-mi-no,
De-o nostro. ℟. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,
in-vi-sí-bi-lem De-um Patrem omni-po-téntem Fi-li-úmque
e-jus u-ni-gé-ni-tum, Dó-mi-num nostrum Je-sum Christum,
to-to cordis ac men-tis af-féctu et vo-cis mi-nis-té-ri-o

personá-re. Qui pro no-bis æ-térno Pa-tri Adæ dé-bi-tum sol-vit:
et vé-te-ris pi-á-cu-li cau-ti-ó-nem pi-o cru-ó-re de-térsit.
Hæc sunt e-nim fes-ta pas-chá-li-a, in qui-bus ve-rus il-le
Agnus oc-cí-di-tur, cu-jus sán-gui-ne postes fi-dé-li-um
con-secrántur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros,
fí-li-os Isra-el e-dúctos de Æ-gýpto, Ma-re Rubrum sicco
ves-tí-gi-o transí-re fe-cís-ti. Hæc í-gi-tur nox est, quæ
pecca-tó-rum té-nebras co-lúmnæ il-lu-mi-na-ti-ó-ne purgá-vit.
Hæc nox est, quæ hó-di-e per u-ni-vérsum mundum in Chris-to

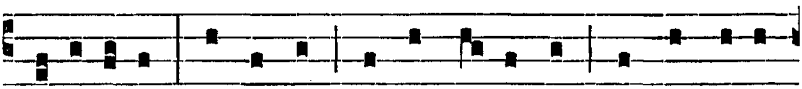

cre-déntes, a ví-ti-is sǽ-cu-li et ca-lí-gi-ne pec-ca-tó-rum
segre-gá-tos, red-dit grá-ti-æ, só-ci-at sanc-ti-tá-ti. Hæc
nox est, in qua, destrúctis víncu-lis mor-tis, Christus ab ín-fe-ris
vic-tor ascéndit. Ni-hil e-nim no-bis nas-ci pró-fu-it, ni-si
réd-i-mi pro-fu-ís-set. O mi-ra cir-ca nos tu-æ pi-e-tá-tis
dig-ná-ti-o! O in-æsti-má-bi-lis di-léc-ti-o ca-ri-tá-tis:
ut servum red-í-me-res, Fí-li-um tra-di-dís-ti! O cer-te ne-ces-
sá-ri-um Adæ pec-cá-tum, quod Chris-ti mor-te de-lé-tum est!
O fe-lix culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru-it ha-bé-re

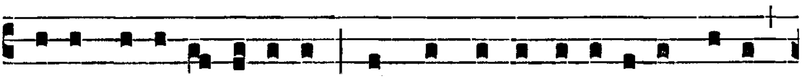
Red-emptó-rem! O ve-re be - á - ta nox, quæ so-la mé-ru - it

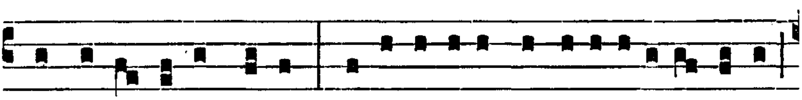
sci-re tem-pus et ho-ram, in qua Chris-tus ab ín-fe-ris

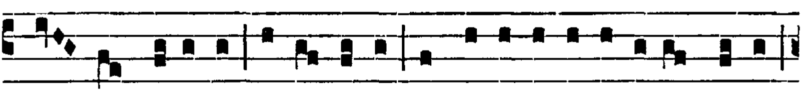
re-sur-ré-xit! Hæc nox est, de qua scrip-tum est: Et nox sic-ut
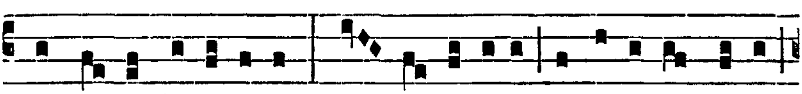

di - es il-lu-mi - ná-bi-tur: Et nox il-lu-mi-ná-ti - o me - a

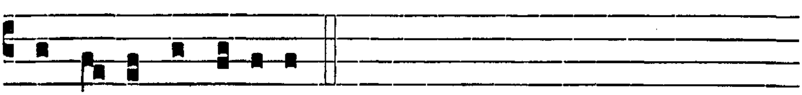
in de-lí - ci - is me - is. Hu-jus í-gi-tur sancti-fi-cá-ti - o noctis

fu - gat scé-le-ra, culpas la-vat: et reddit inno-cénti - am lapsis

et mæs-tis læ-tí-ti - am. ℣u - gat ó-di-a, concórdi - am pa-rat

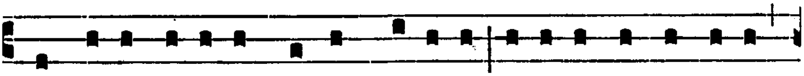
et cur-vat im-pé- ri - a.

Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum crucis, hoc ordine:

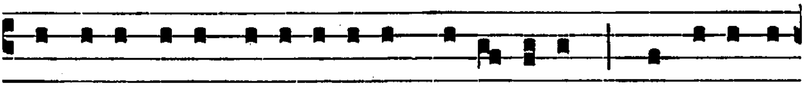
1

4 2 5

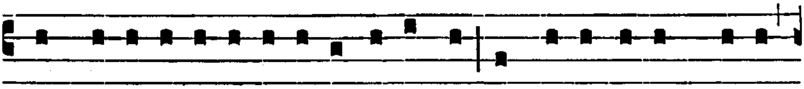
3

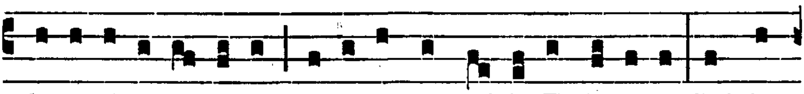
In hu-jus í-gi-tur noc-tis grá-ti-a, súsci-pe, sancte Pa-ter,

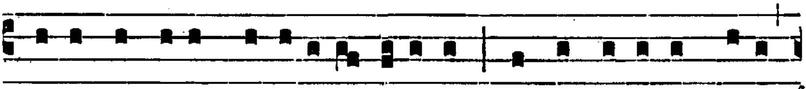
in-cénsi hu-jus sa-cri-fí-ci-um vesper-tí-num: quod ti-bi in

hac Cé-re-i obla-ti-ó-ne sol-lémni, per mi-nistró-rum ma-nus

de o-pé-ri-bus a-pum, sacro-sáncta red-dit Ecclé-si-a. Sed jam

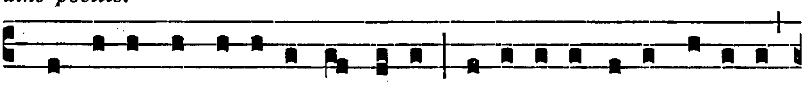

co-lúmnæ hu-jus præ-có-ni-a nó-vi-mus, quam in ho-nó-rem De-i

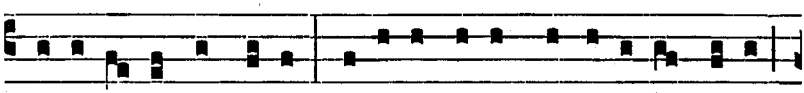

rú-ti-lans ig-nis accéndit.

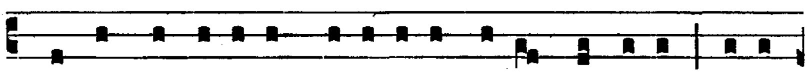
Hic Diaconus accendit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis.

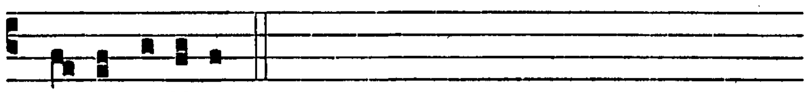
Qui li-cet sit di-ví-sus in par-tes, mu-tu-á-ti ta-men lú-mi-nis

de-tri-mén-ta non no-vit. A-li-tur e-nim liquán-ti-bus ce-ris,
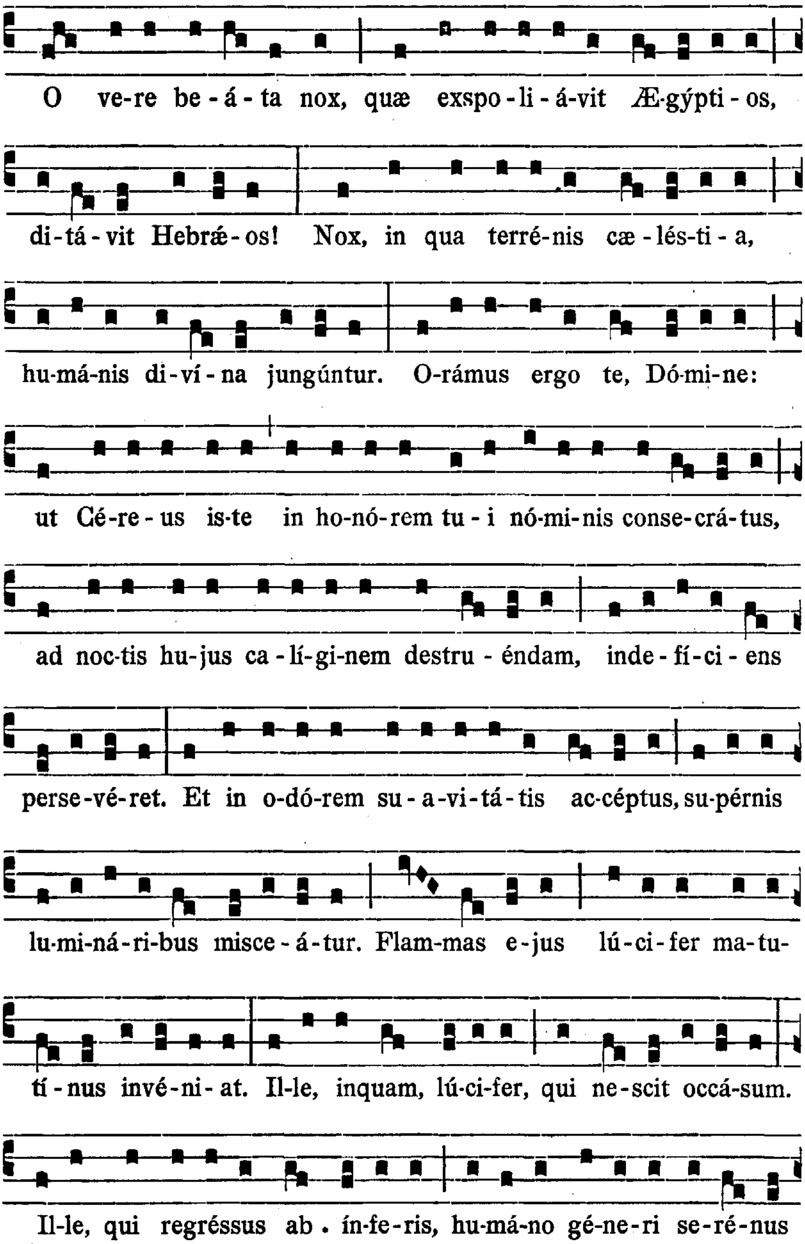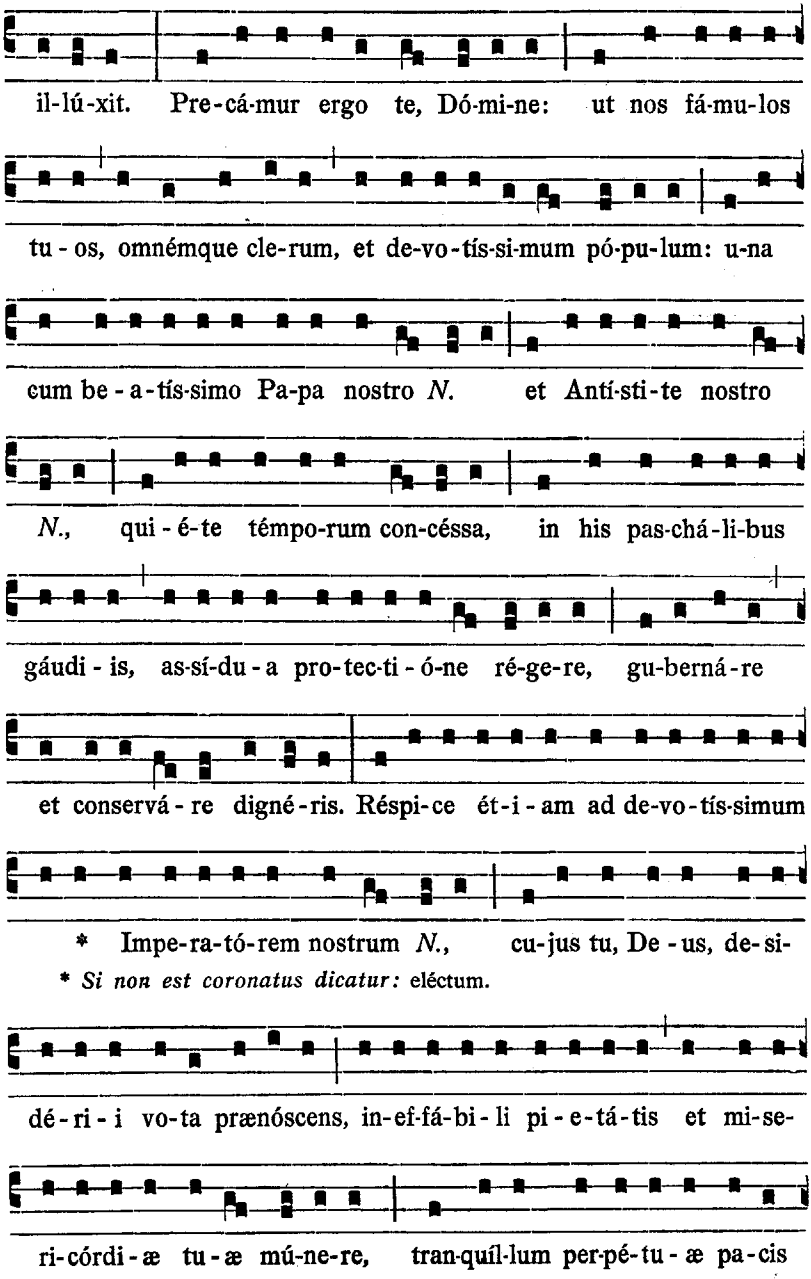

quas in substánti-am pre-ti-ó-sæ hu-jus lámpa-dis a-pis

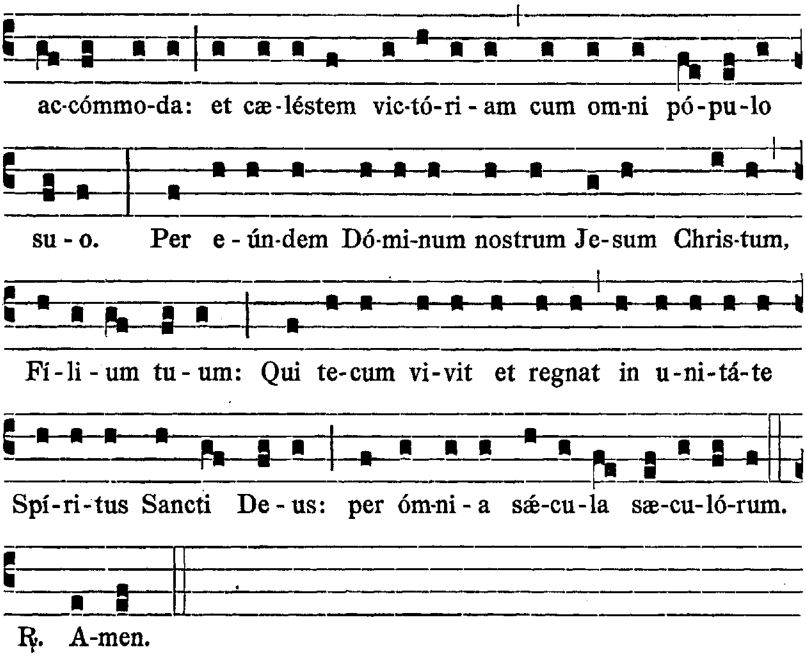
ma-ter e-dú-xit.

Hic accenduntur lampades.

* *Si non est coronatus dicatur:* eléctum.

¶ *Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramenta, et vadit ad Celebrantem: qui exuitur Pluviali, et sumit Manipulum et Casulam violacei coloris. Postea leguntur Prophetiæ sine titulo, nec in earum fine respondetur* Deo grátias, *et Celebrans legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, Presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, et præparent ad baptismum.*

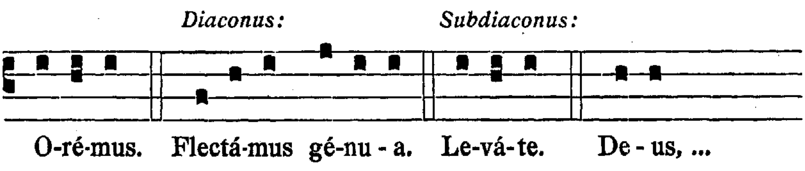
Prophetia I *Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2*

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona: et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est véspere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum: et factum est véspere et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen

in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora et dies et annos: ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: luminare majus, ut præésset diéi: et luminare minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo: juménta et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram: et præsit píscibus maris et volatílibus cæli, et béstiis universǽque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris et volatílibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce, dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere, quod patrárat.

Et non respondetur Deo grátias, *ne ad ceteras quidem Prophetias.*

Qua completa, Sacerdos dicit:

Oratio

Deus, qui mirabíliter creásti hóminem et mirabílius redemísti: da nobis, quǽsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere; ut mereámur ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum.

Prophetia II *Gen. 5; 6; 7 et 8*

Noe vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham et Japheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum, quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum illǽque genuérunt, isti sunt poténtes a sǽculo viri famósi. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pænítuit eum, quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad volúcres cæli: pǽnitet enim me fecísse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem ejus: óstium autem arcæ pones ex látere: deórsum cenácula et trístega fácies in ea. Ecce, ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interfíciam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cælum. Univérsa, quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fœdus meum tecum: et ingrediéris arcam tu et fílii tui, uxor tua et uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus et feminíni. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terræ secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud te: et erunt tam tibi quam illis in cibum. Fecit ígitur Noe ómnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe, et Sem et Cham et Japheth,

fílii ejus, uxor illíus et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne, quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso cælo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abýssi et cataráctæ cæli: et prohíbitæ sunt plúviæ de cælo. Reversǽque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes: et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret, si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset, ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super univérsam terram: extendítque manum et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe, quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca, tu et uxor tua, fílii tui et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe et fílii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta et reptília, quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificávit autem Noe altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio

Deus, incommutábilis virtus et lumen ætérnum: réspice propítius ad totíus Ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum, et opus salútis humánæ, perpétuæ dispositiónis efféctu, tranquíllius operáre; totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum.

Prophetia III *Gen. 22, 1-19*

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes et Isaac, fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac, fílium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac, fílium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum. Et ecce, Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obœdísti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

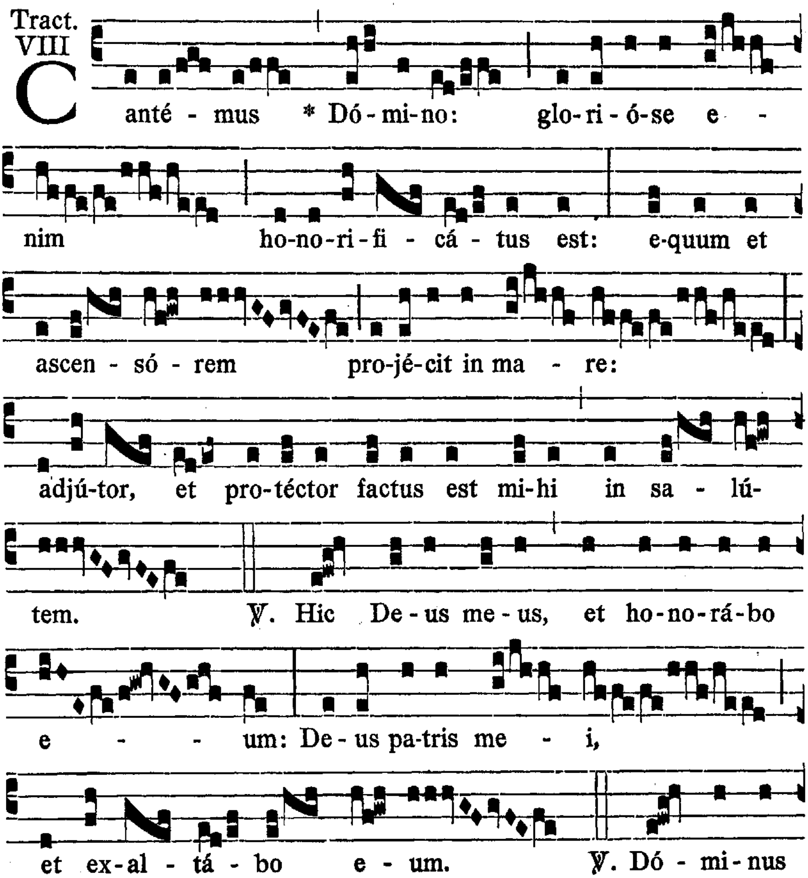
Oratio

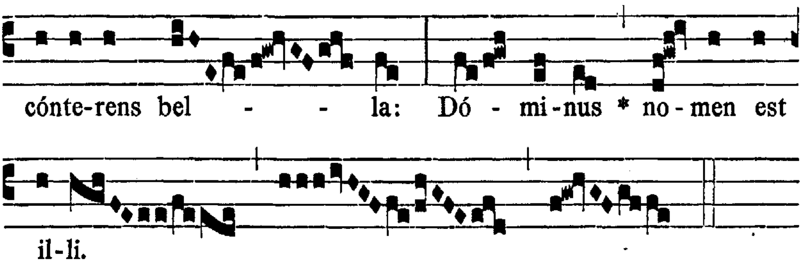
Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ fílios diffúsa adoptiónis grátia multíplicas: et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introíre. Per Dóminum.

Prophetia IV *Exodi 14, 24-31; 15, 1*

In diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce, respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque

in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii: Fugiámus Israélem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversǽque sunt aquæ, et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super litus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timuítque pópulus Dóminum, et crediérunt Dómino et Móysi, servo ejus. Tunc cécinit Móyses et fílii Israel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio

Deus, cujus antíqua mirácula étiam nostris sǽculis coruscáre sentímus: dum, quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptíaca liberándo, déxteræ tuæ poténtiâ contulísti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ fílios et in Israelíticam dignitátem, totíus mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia V *Isaiæ 54, 17; 55, 1-11*

Hæc est heréditas servórum Dómini: et justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite: veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce, testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce, gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum, Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen seréntí et panem comedénti; sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet, quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, multíplica in honórem nóminis tui, quod patrum fídei spopondísti: et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta; ut, quod prióres Sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum.

Prophetia VI *Baruch 3, 9-38*

Audi, Israel, mandáta vitæ: áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israel, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce, ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul, ubi sit longitúrnitas vitæ et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesáuros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus cæli ludunt, qui argéntum thesaurízant et aurum, in quo confídunt hómines, et non est finis acquisitiónis eórum? qui argéntum fábricant, et sollíciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Extermináti sunt, et ad ínferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque fílii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ et intellegéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israel, quam magna est domus Dei et ingens locus possessiónis ejus! Magnus est et non habet finem: excélsus et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplínæ invenérunt: proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cælum, et accépit eam et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super aurum eléctum? Non est, qui possit scire vias ejus neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdibus et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit: et vocávit illud et obœ́dit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis et lætátæ sunt: vocátæ sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádidit illam Jacob púero suo et Israel dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam semper géntium vocatióne multíplicas: concéde propítius; ut, quos aqua baptísmatis ábluis, contínua protectióne tueáris. Per Dóminum.

Prophetia VII *Ezech. 37, 1-14*

In diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi síccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce, ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis, quia ego Dóminus. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótio: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce, super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce, ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcra vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

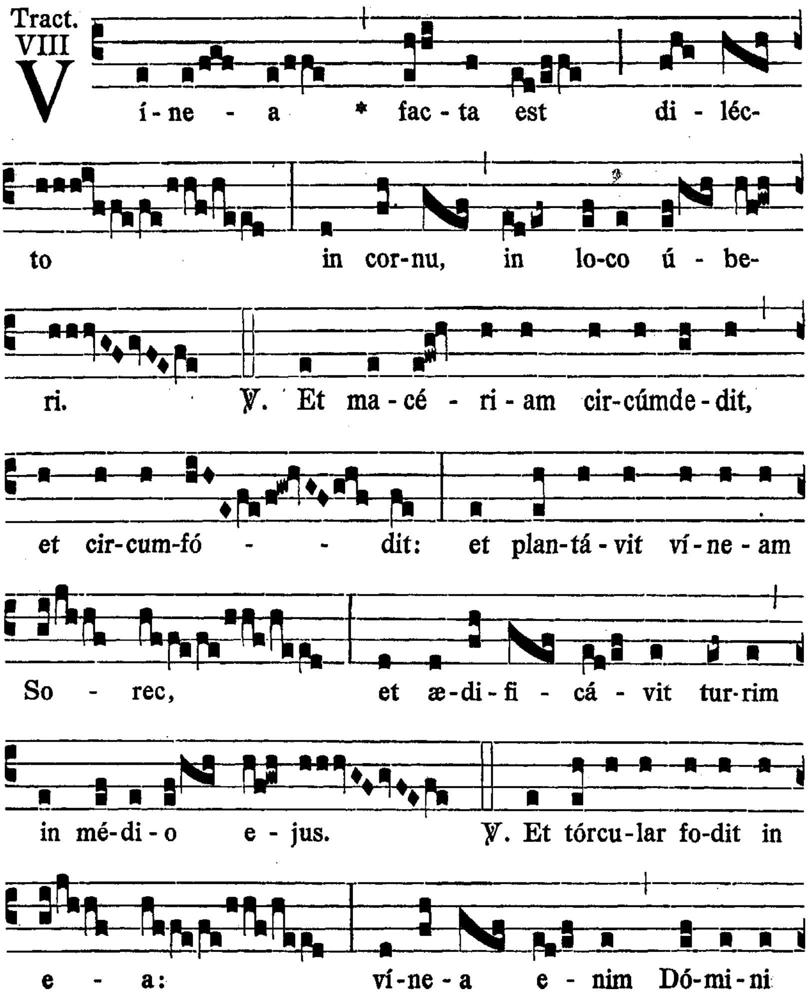
Oratio

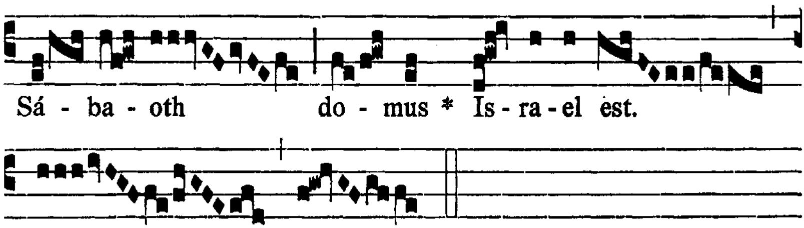
Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum utriúsque Testaménti páginis ínstruis: da nobis intellégere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne præséntium múnerum firma sit exspectátio futurórum. Per Dóminum.

Prophetia VIII *Isaiæ 4, 1-6*

Apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória,

et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis, qui relíctus fúerit in Sion et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis, qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícii et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem et absconsiónem a túrbine et a plúvia.

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

Oratio

Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ fíliis, sanctórum Prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tríbue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur et ségetum; ut, spinárum et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum.

Prophetia IX *Exodi 12, 1-11*

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen ėt Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem et in superliminaribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intéllegant redémpti tui, non fuísse excelléntius, quod inítio factus est mundus, quam quod in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum.

Prophetia X *Jonæ 3, 1-10*

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prǽdica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus: et clamávit et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et crediérunt viri Ninivítæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit et dixit in Nínive ex ore regis et príncipum ejus, dicens: Hómines et juménta et boves et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo, Dóminus, Deus noster.

Orémus. Flectámus génua.

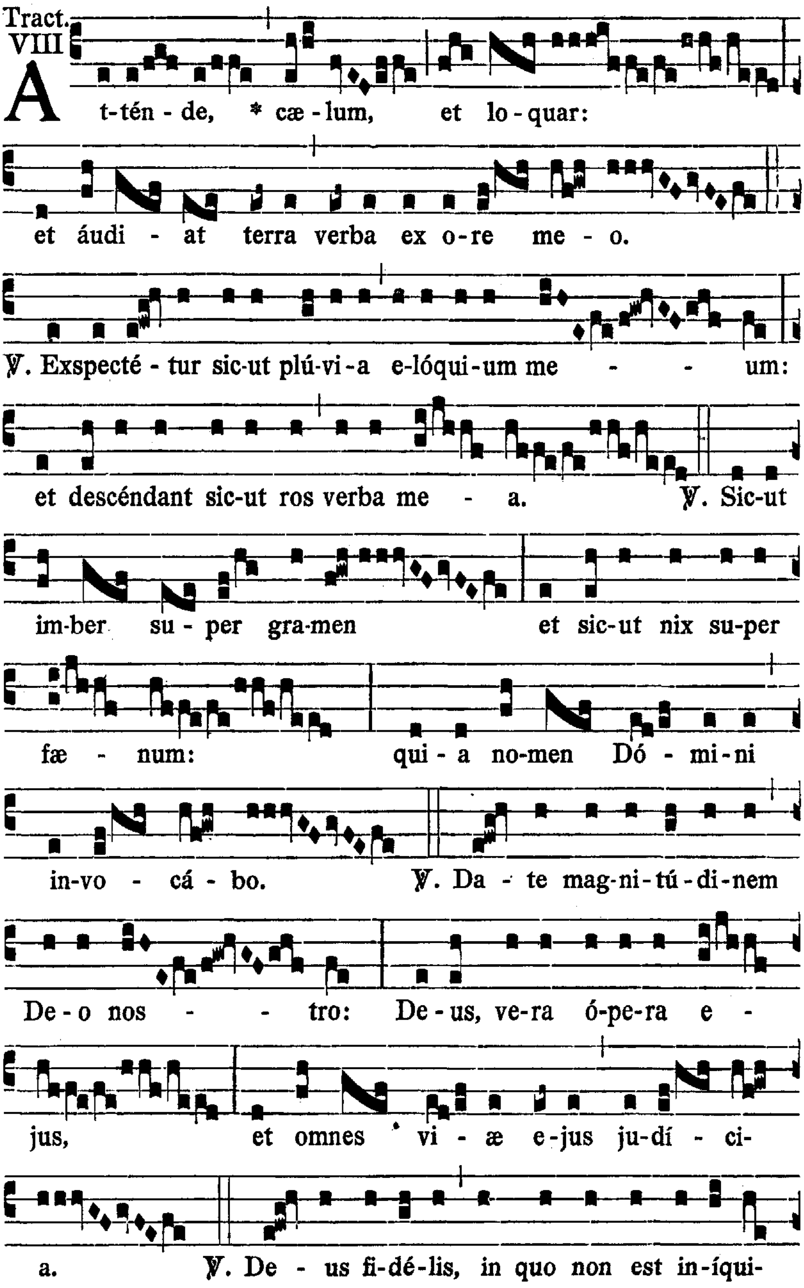
℟. Leváte.

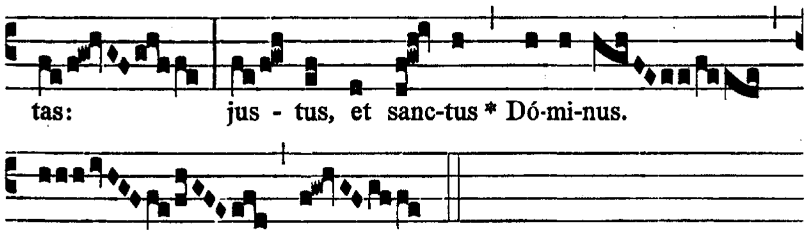
Oratio

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da nobis et velle et posse, quæ prǽcipis; ut, pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium et píetas actiónum. Per Dóminum.

Prophetia XI *Deut. 31, 22-30*

In diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit fílios Israel. Præcepítque Dóminus Jósue, fílio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces fílios Israel in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini, Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis, cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cælum et terram. Novi enim, quod post mortem meam ínique agétis et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrrent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israel, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Tract. VIII
A t-tén - de, * cæ - lum, et lo - quar:
et áudi - at terra verba ex o-re me - o.
℣. Exspecté - tur sic-ut plú-vi - a e-lóqui-um me - - um:
et descéndant sic-ut ros verba me - a. ℣. Sic-ut
im-ber su - per gra-men et sic-ut nix su-per
fæ - num: qui - a no-men Dó - mi-ni
in-vo - cá - bo. ℣. Da - te mag-ni-tú-di-nem
De - o nos - - tro: De - us, ve-ra ó-pe-ra e -
jus, et omnes vi - æ e-jus ju-dí - ci-
a. ℣. De - us fi-dé-lis, in quo non est in-íqui-

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

Oratio

Deus, celsitúdo humílium et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen, púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fíeret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem; ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum.

Prophetia XII *Dan. 3, 1-24*

In diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitúdine cubitórum sexagínta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provínciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præféctos, omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et præco clamábat valénter: Vobis dícitur pópulis, tríbubus et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam áuream, quam constítuit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post hæc ígitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus et linguæ adoravérunt státuam áuream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldǽi accusavérunt Judǽos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex, in ætérnum vive: tu, rex, posuísti decrétum, ut omnis homo, qui audíerit sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, prostérnat se et adóret státuam áuream: si quis autem non prócidens
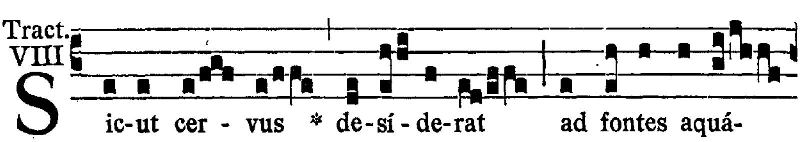
adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judǽi, quos constituísti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decrétum tuum: deos tuos non colunt, et státuam áuream, quam erexísti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcépit, ut adduceréntur Sidrach, Misach et Abdénago: qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo, si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnísque géneris musicórum, prostérnite vos et adoráte státuam, quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis; et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim, Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago, et præcépit, ut succenderétur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit, ut, ligátis pédibus Sidrach, Misach et Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis et tiáris et calceaméntis et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

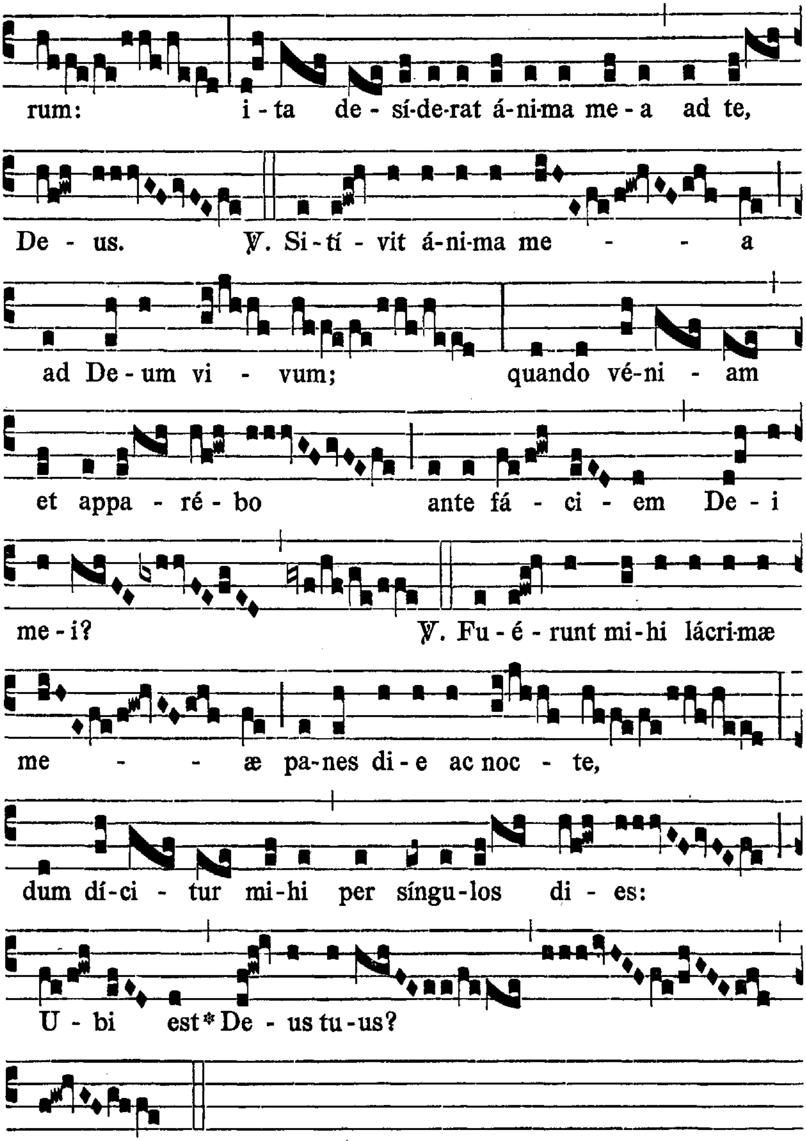
Hic non dicitur Flectámus génua, *sed tantum:*

Orémus. *Oratio*

Omnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum præcónio præséntium témporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum.

His expletis, si ecclesia habuerit Fontem baptismalem, Sacerdos benedicturus Fontem, accipit Pluviale violaceum, et præcedente Cruce, cum candelabris, et Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero, et Ministris paratis ad Fontem: et interim cantatur sequens:

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem Fontis, dicit hanc Orationem juxta Fontem:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui, sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fídei ipsíus sitis, baptísmatis mystério, ánimam corpúsque sanctíficet. Per Dóminum.

℟. Amen.

Postea procedit ad benedictionem Fontis, dicens:

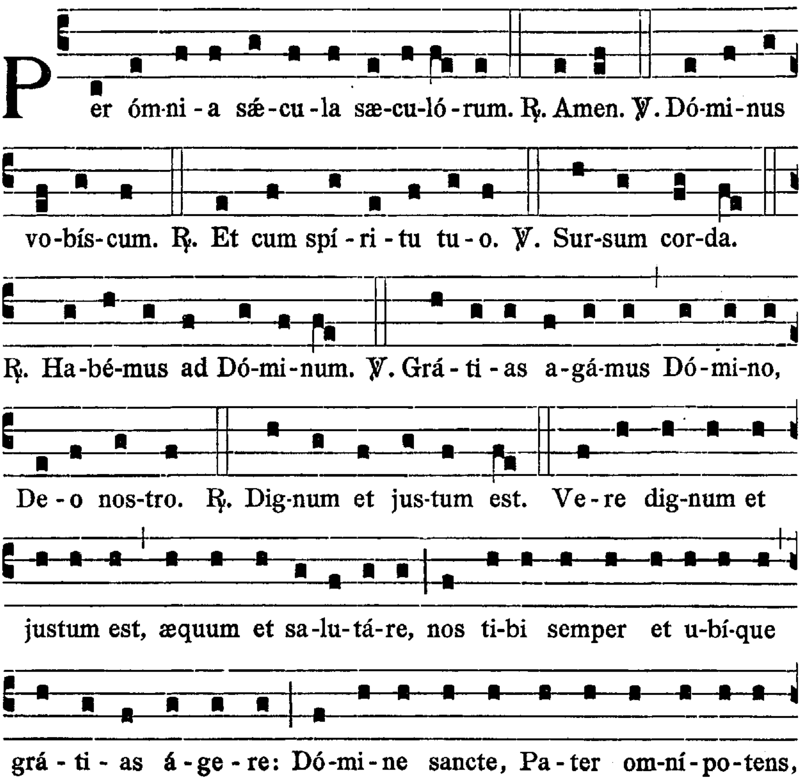
℣. Dóminus vobíscum.

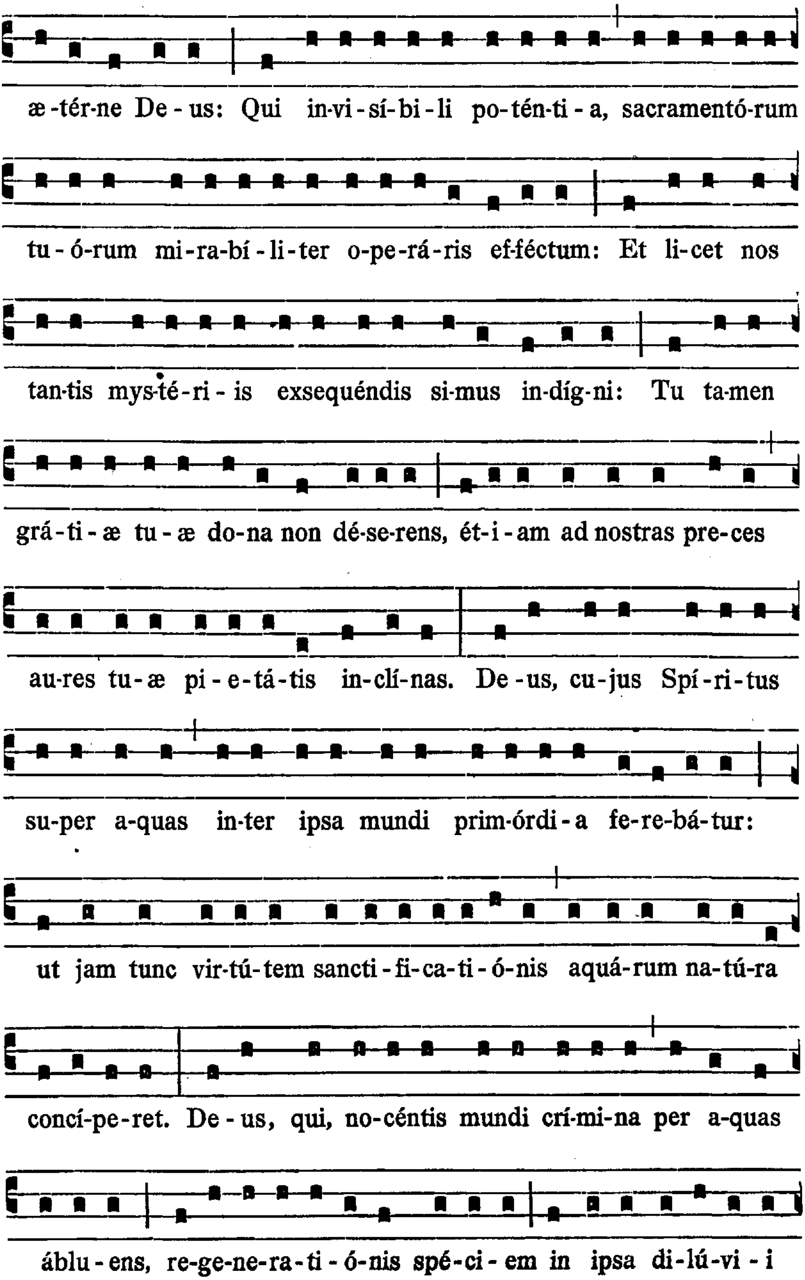
℟. Et cum spíritu tuo.

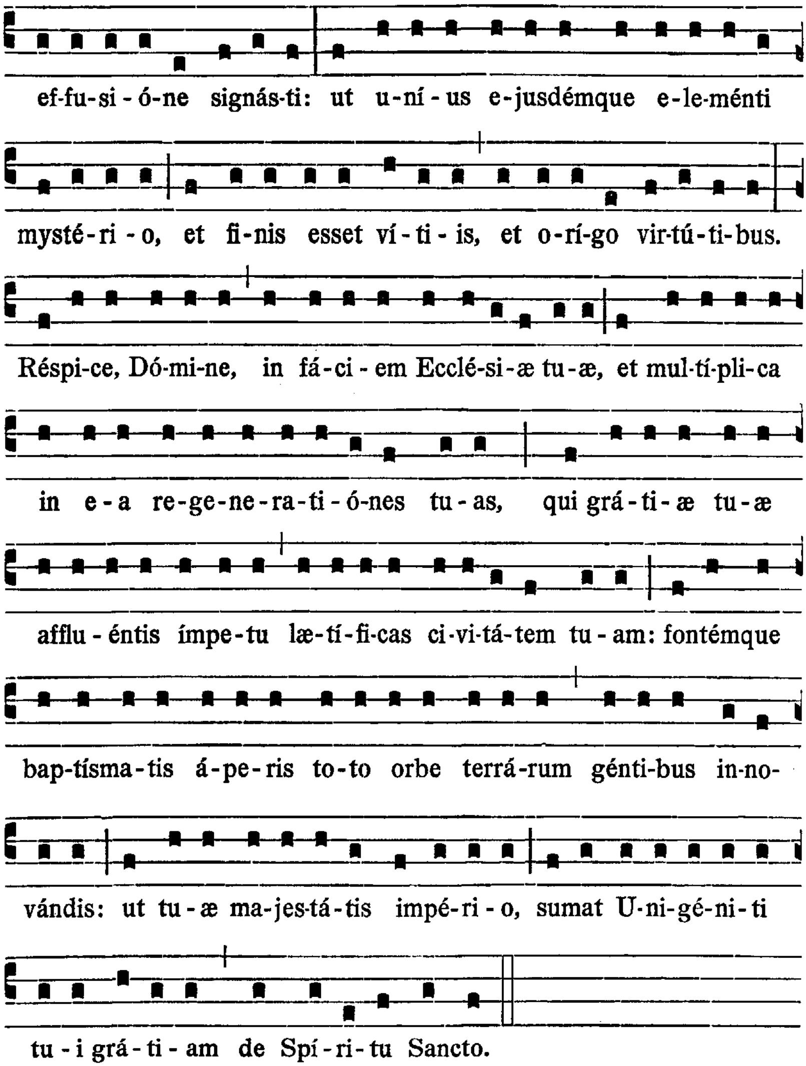
Orémus. *Oratio*

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte; ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus,

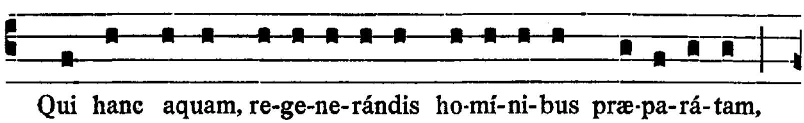
Elevans vocem in modum Præfationis, prosequitur junctis manibus:

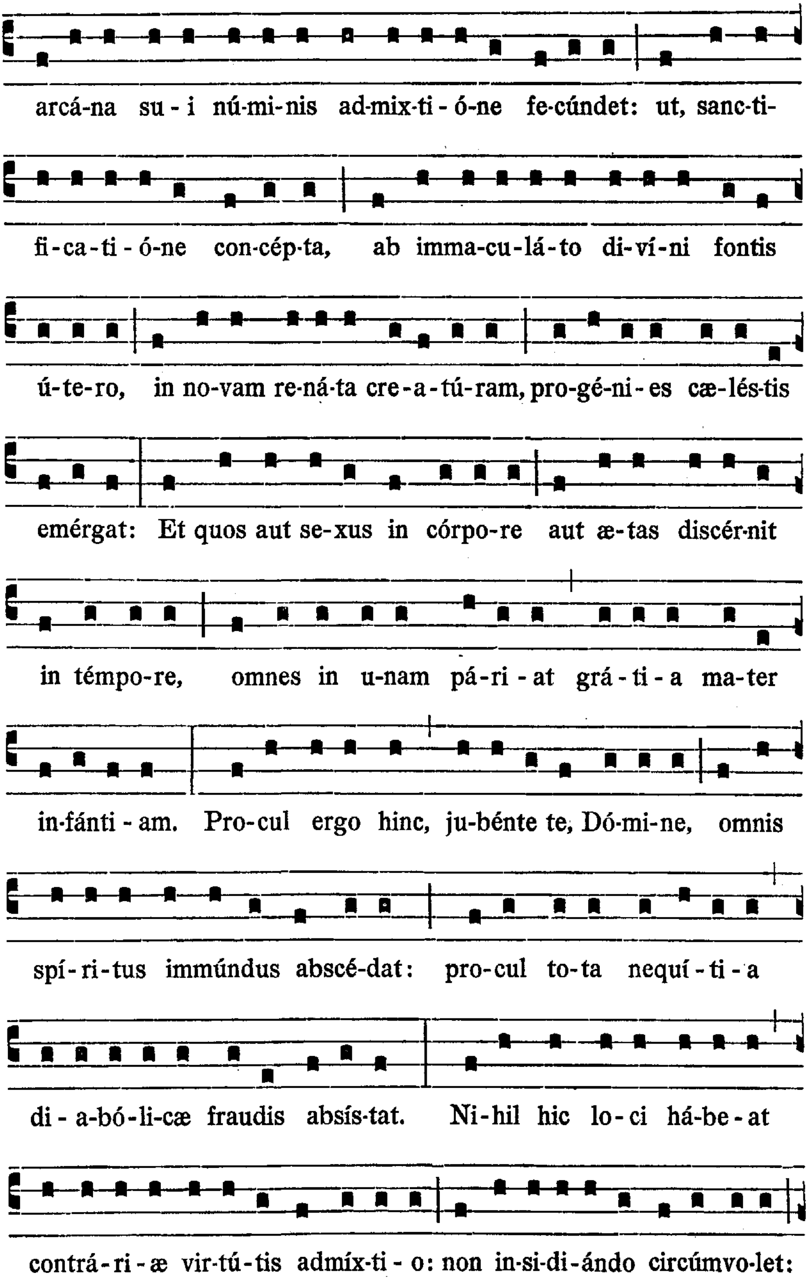

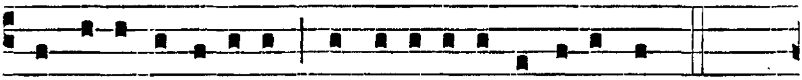

æ-tér-ne De-us: Qui in-vi-sí-bi-li po-tén-ti-a, sacramentó-rum
tu-ó-rum mi-ra-bí-li-ter o-pe-rá-ris ef-féctum: Et li-cet nos
tan-tis mys-té-ri-is exsequéndis si-mus in-díg-ni: Tu ta-men
grá-ti-æ tu-æ do-na non dé-se-rens, ét-i-am ad nostras pre-ces
au-res tu-æ pi-e-tá-tis in-clí-nas. De-us, cu-jus Spí-ri-tus
su-per a-quas in-ter ipsa mundi prim-órdi-a fe-re-bá-tur:
ut jam tunc vir-tú-tem sancti-fi-ca-ti-ó-nis aquá-rum na-tú-ra
concí-pe-ret. De-us, qui, no-céntis mundi crí-mi-na per a-quas
áblu-ens, re-ge-ne-ra-ti-ó-nis spé-ci-em in ipsa di-lú-vi-i

Hic Sacerdos in modum crucis aquam dividit manu extensa, quam statim linteo extergit, dicens:

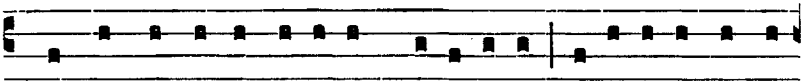

arcá-na su - i nú-mi-nis ad-mix-ti - ó-ne fe-cúndet: ut, sanc-ti-
fi-ca-ti - ó-ne con-cép-ta, ab imma-cu-lá-to di-ví-ni fontis
ú-te-ro, in no-vam re-ná-ta cre-a-tú-ram, pro-gé-ni-es cæ-lés-tis
emérgat: Et quos aut se-xus in córpo-re aut æ-tas discér-nit
in témpo-re, omnes in u-nam pá-ri - at grá - ti - a ma-ter
in-fánti - am. Pro-cul ergo hinc, ju-bénte te, Dó-mi-ne, omnis
spí-ri-tus immúndus abscé-dat: pro-cul to-ta nequí - ti - a
di - a-bó-li-cæ fraudis absís-tat. Ni-hil hic lo-ci há-be-at
contrá-ri-æ vir-tú-tis admíx-ti - o: non in-si-di-ándo circúmvo-let:

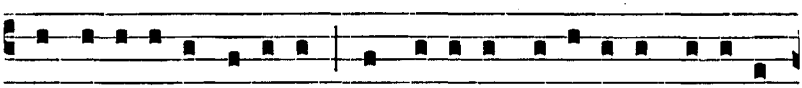

non la-téndo subré-pat: non in-fi-ci-éndo corrúmpat.

Aquam manu tangit.

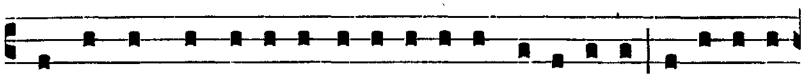
Sit hæc sancta et ínno-cens cre-a-tú-ra lí-be-ra ab omni

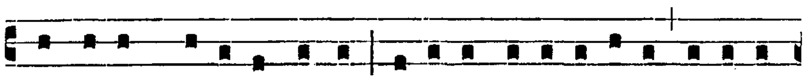
impugna-tó-ris incúrsu, et to-tí-us nequí-ti-æ purgá-ta

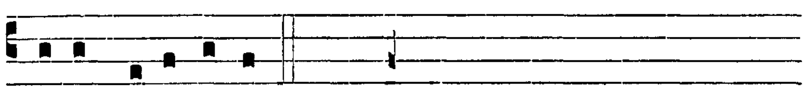
discéssu. Sit fons vi-vus, aqua re-gé-ne-rans, unda pu-rí-fi-cans:

ut omnes hoc la-vácro sa-lu-tí-fe-ro di-lu-éndi, o-pe-ránte

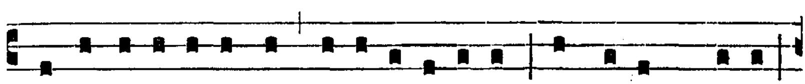

in e-is Spí-ri-tu Sancto, per-féctæ purga-ti-ó-nis indulgén-

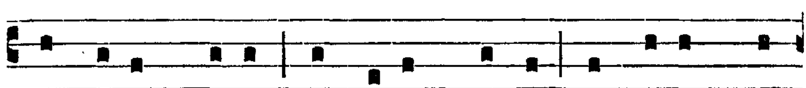

ti-am consequántur.

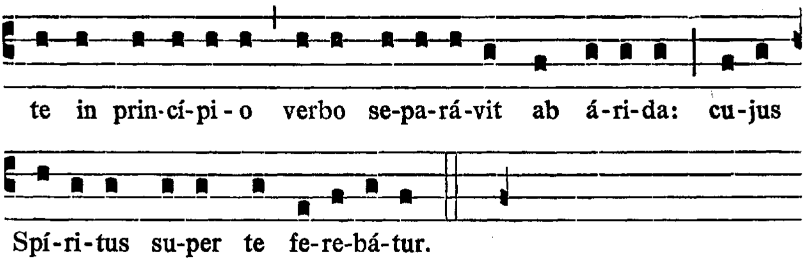
Facit tres cruces super Fontem, dicens:
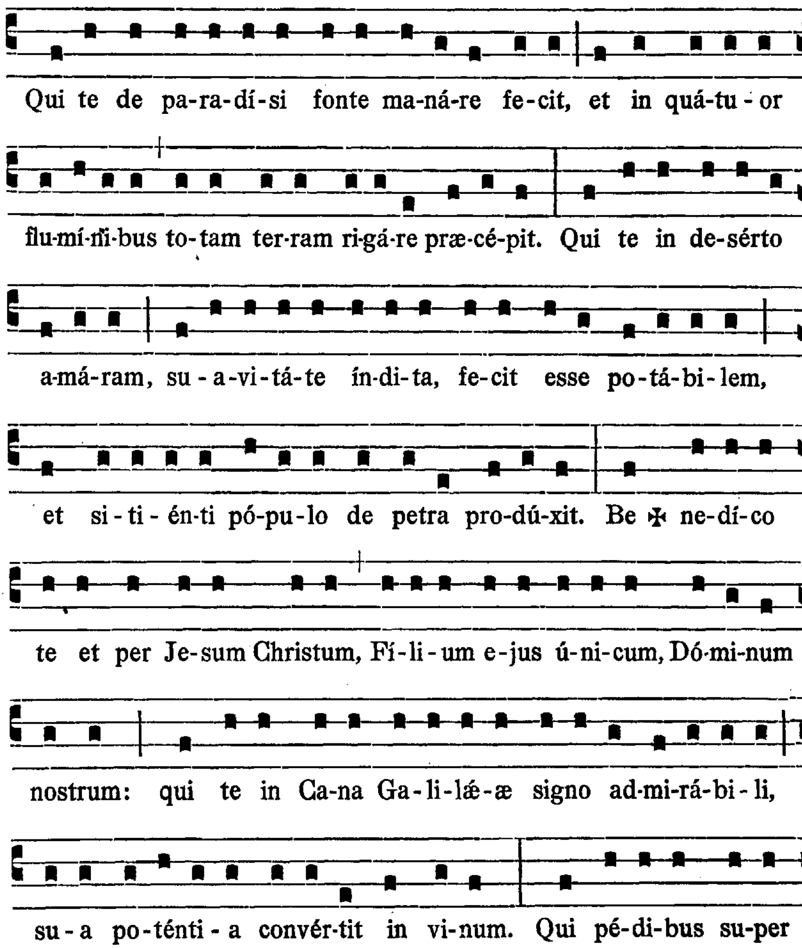

Unde be-ne-dí-co te, cre-a-tú-ra aquæ, per De-um ✠ vi-vum,

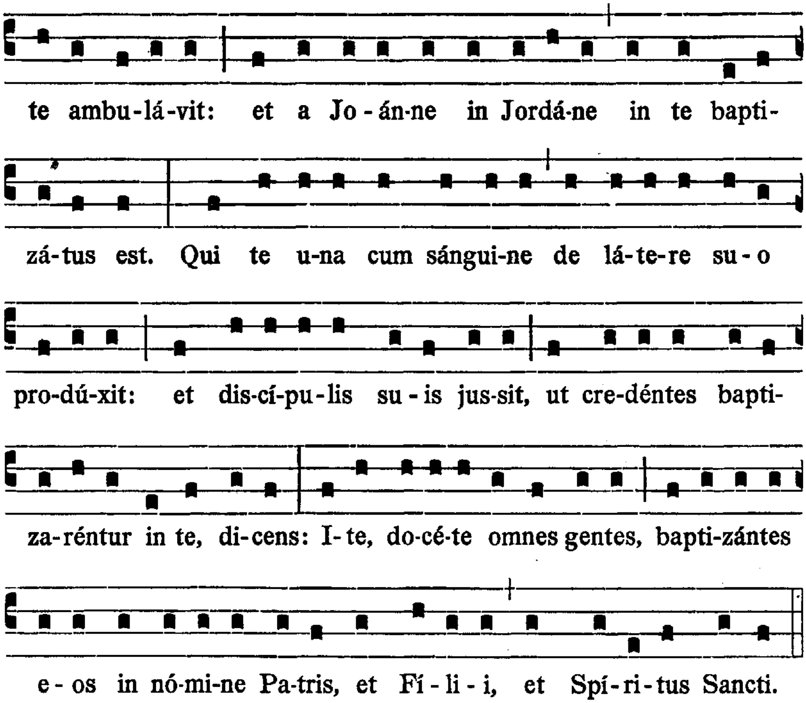

per De-um ✠ ve-rum, per De-um ✠ sanctum: per De-um, qui

Hic manu aquam dividit et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:

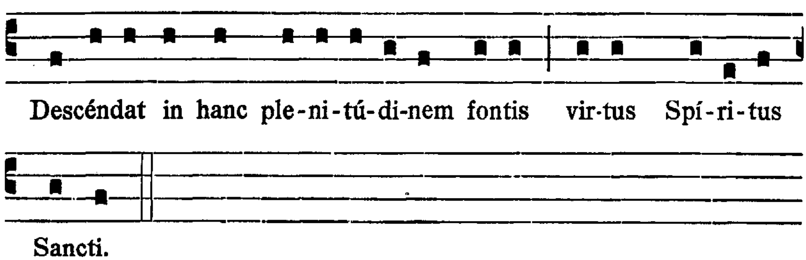
Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis.

Hæc nobis præcépta servántibus, tu, Deus omnípotens, clemens adésto: tu benígnus aspíra.

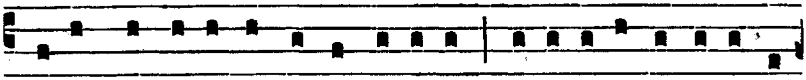
Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:

Tu has símplices aquas tuo ore benedícito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

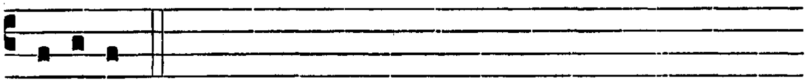
Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam: et resumens tonum Præfationis, dicit:

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens: Descéndat in hanc. *Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immergens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit:* Descéndat, *ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram* Ψ *prosequitur:*

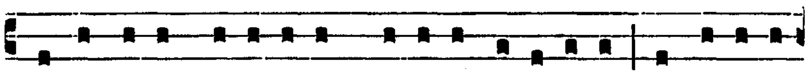

To-támque hu-jus aquæ substán-ti-am re-ge-ne-rándi fe-cúndet

ef-féctu.

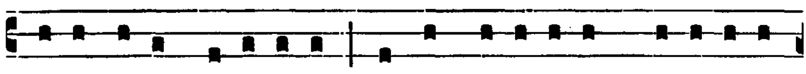
Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur:

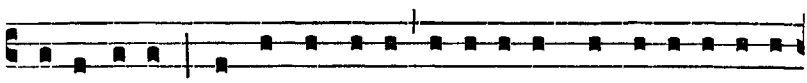
Hic ómni-um pecca-tó-rum má-cu-læ de-le-ántur: hic na-tú-ra

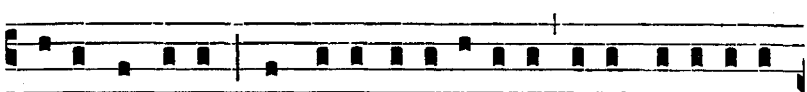
ad i-má-gi-nem tu-am cóndi-ta, et ad ho-nó-rem su-i

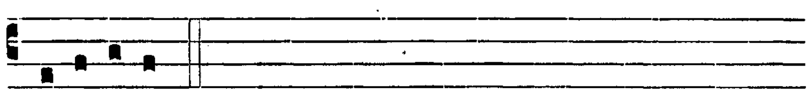
re-formá-ta prin-cí-pi-i, cunctis ve-tustá-tis squa-ló-ri-bus

emundé-tur: ut omnis homo, sacraméntum hoc re-ge-ne-ra-ti-

ó-nis ingréssus, in ve-ræ inno-cénti-æ no-vam in-fán-ti-am

re-nascá-tur.

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua ad aspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit Fontem, infundit de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, intellegibili voce dicens:

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

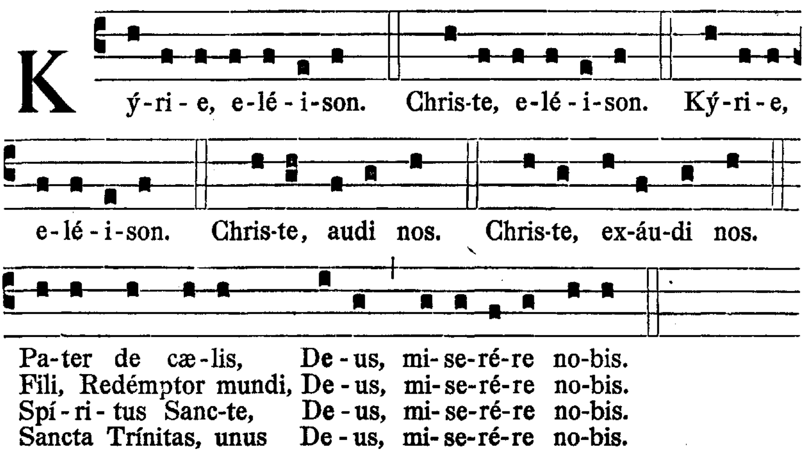
Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

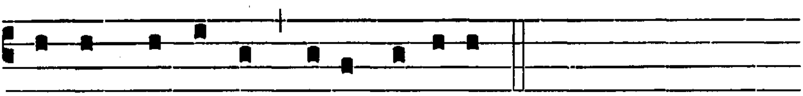
Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et Aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

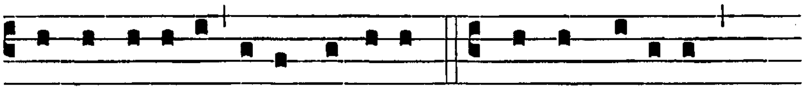
Tunc miscet ipsum Oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem Fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto. Deinde revertentibus Sacerdote et Ministris ad Altare, cantantur Litaniæ a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

☞ *Ubi vero non est Fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans Casulam deponit, et cum Ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ in medio Chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem perventum fuerit ad* ℣. Peccatóres, Te rogámus, *Sacerdos et Ministri surgunt, et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa sollemniter celebranda: et interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur sollemniter* Kýrie, eléison, *et repetuntur, ut in Missa moris est.*

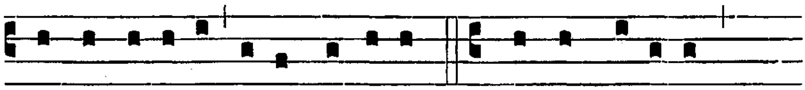

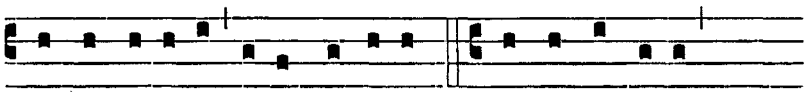
Sancta Ma - rí - a, o-ra pro no-bis.
Sancta Dei Génetrix, o-ra pro no-bis.
Sancta Virgo Vírginum, o-ra pro no-bis.

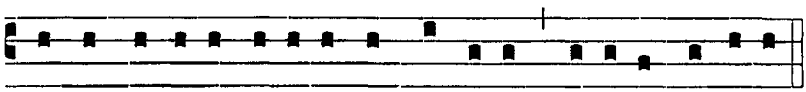
Sancte Mícha - el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Mícha - el, *etc.*

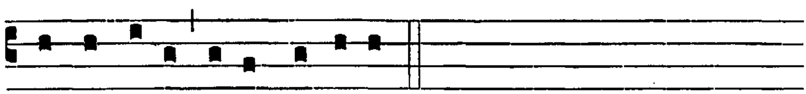
Sancte Gábri - el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Gábri - el, *etc.*

Sancte Rápha-el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Rá-pha - el, *etc.*

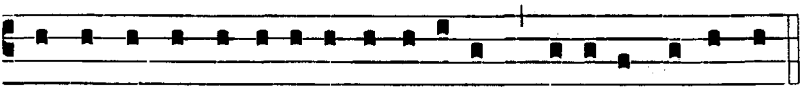

Omnes sancti Ange-li et Archán-ge-li, o-rá-te pro no-bis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, o-rá-te pro no-bis.
Sancte Joánnes Baptísta, o-ra pro no-bis.
Sancte Joseph, o-ra pro no-bis.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, o-rá-te pro no-bis.

Sancte Pe-tre, o-ra pro no-bis.

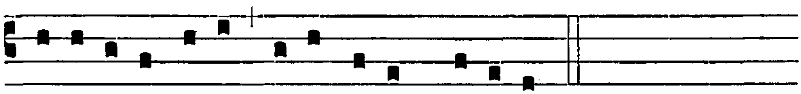
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.

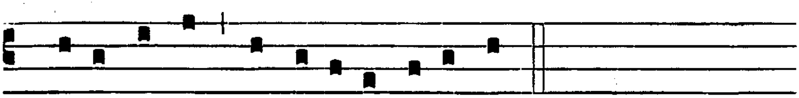
Omnes sancti Món-achi et E-remí-tæ, o-rá-te pro no-bis.
Sancta María Magdaléna, o-ra pro no-bis.
Sancta Agnes, o-ra pro no-bis.
Sancta Cæcília, o-ra pro no-bis.
Sancta Agatha, o-ra pro no-bis.
Sancta Anastásia, o-ra pro no-bis.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, o-rá-te pro no-bis.

Omnes Sancti et Sanctæ De-i, in-tercé-di-te pro no-bis.

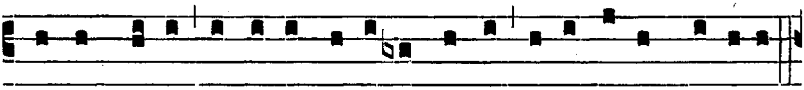

Pro-pí-ti-us esto, parce no-bis, Dó-mi-ne.
Pro-pí-ti-us esto, ex-áu-di nos, Dó-mi-ne.
Ab omni ma-lo, lí-be-ra nos, Dó-mi-ne.
Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.
Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per crucem et passiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera nos, Dómine.
In die judícii, líbera nos, Dómine.

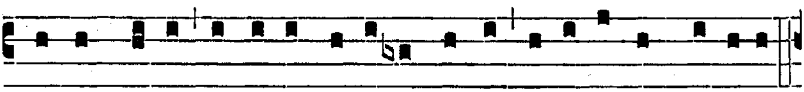

Pecca-tó-res, te ro-gámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam † régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut domnum apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines † in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ † humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis † pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

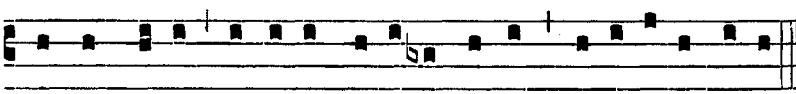
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio † confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris † sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis † réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

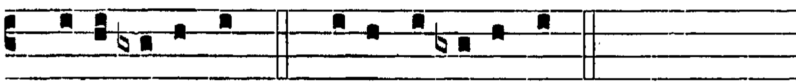
Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, parce no-bis, Dómi-ne.

Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, ex-áu-di nos, Dómi-ne.

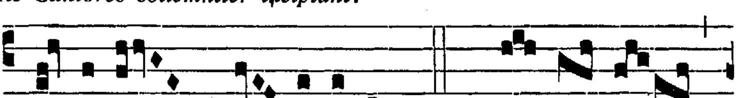
Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis.

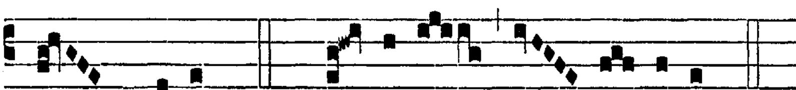
Chris-te, audi nos. Christe, ex-áu-di nos.

Hic Cantores sollemniter incipiunt:

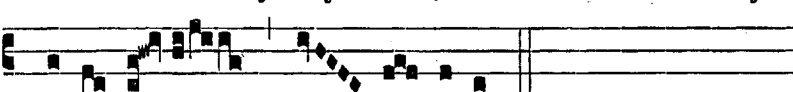
VIII

K ý - ri - e, * e - lé - i-son. *iij.* Chris - te,

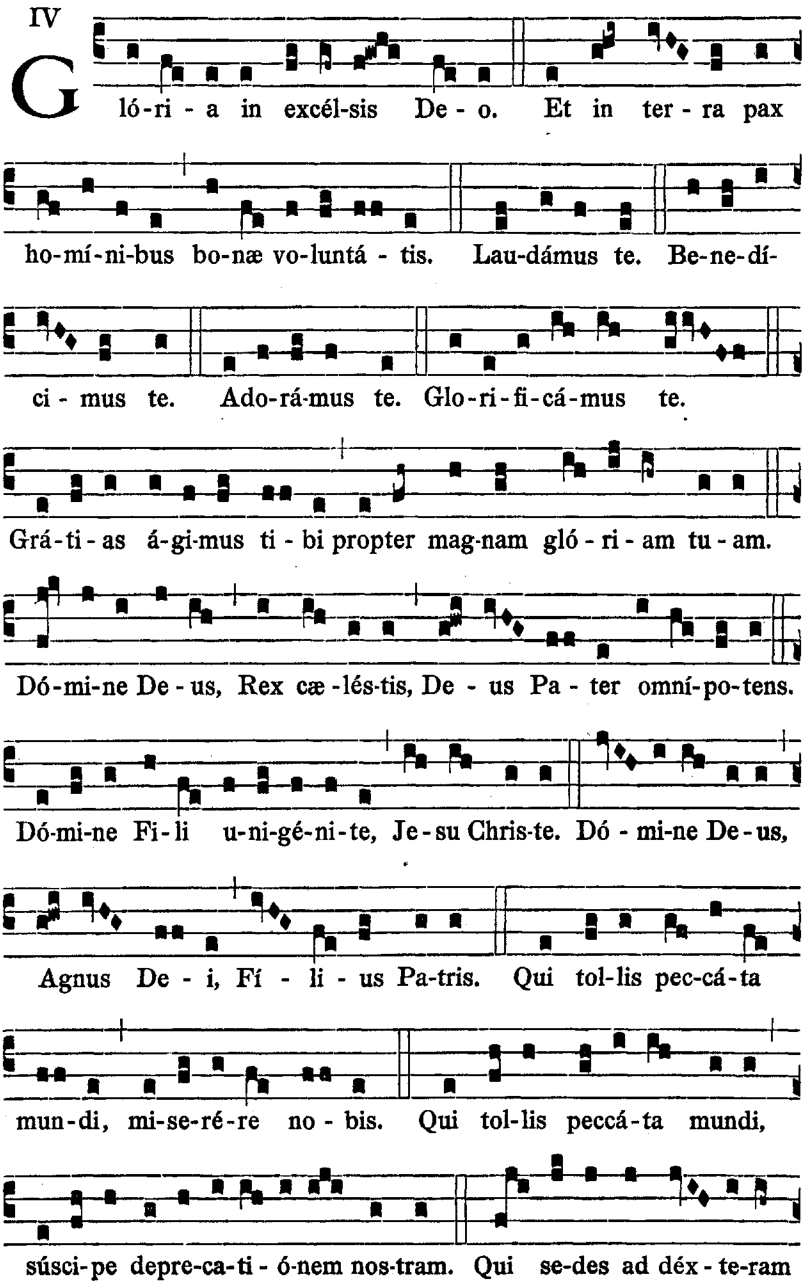

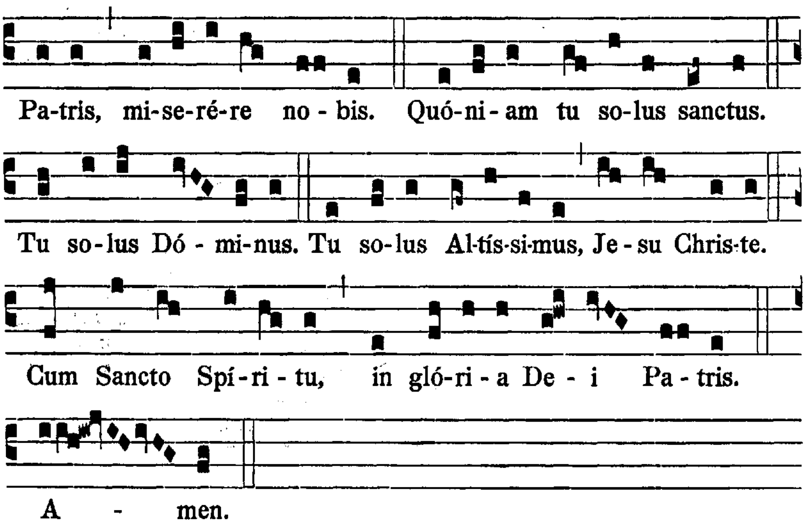
e - lé - i-son. *iij.* Ký - ri - e, e - lé - i-son. *ij.*

Ký-ri - e, * e - lé - i-son.

Interim Sacerdos cum Ministris in paramentis albis accedit ad Altare: et dicto Psalmo Júdica me, Deus, *cum* Glória Patri, *facit Confessionem, ut moris est, in loco consueto: deinde ascendens, osculatur Altare, incensat more solito, et finitis a Choro* Kýrie, eléison, *incipit sollemniter* Glória in excélsis, *et pulsantur campanæ.*

IV
Gló-ri - a in excél-sis De - o. Et in ter - ra pax
ho-mí-ni-bus bo-næ vo-luntá - tis. Lau-dámus te. Be-ne-dí-
ci - mus te. Ado-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te.
Grá-ti-as á-gi-mus ti - bi propter mag-nam gló - ri - am tu - am.
Dó-mi-ne De - us, Rex cæ -lés-tis, De - us Pa - ter omní-po-tens.
Dó-mi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te, Je - su Chris-te. Dó - mi-ne De - us,
Agnus De - i, Fí - li - us Pa-tris. Qui tol-lis pec-cá-ta
mun-di, mi-se-ré-re no - bis. Qui tol-lis peccá-ta mundi,
súsci-pe depre-ca-ti - ó-nem nos-tram. Qui se-des ad déx - te-ram

Postea Sacerdos dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

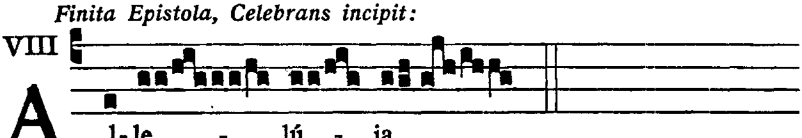
Deus, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ Resurrectiónis illústras: † consérva in nova famíliæ tuæ progénie adoptiónis spíritum, quem dedísti; * ut, córpore et mente renováti, puram tibi exhíbeant servitútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.
Coloss. 3, 1-4

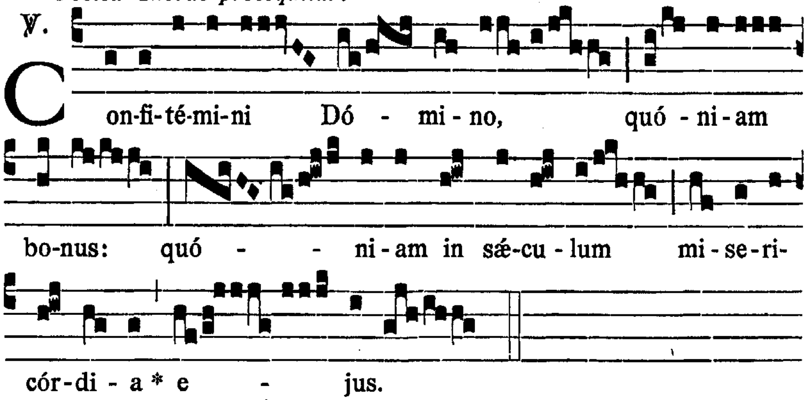
Fratres: Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Finita Epistola, Celebrans incipit:

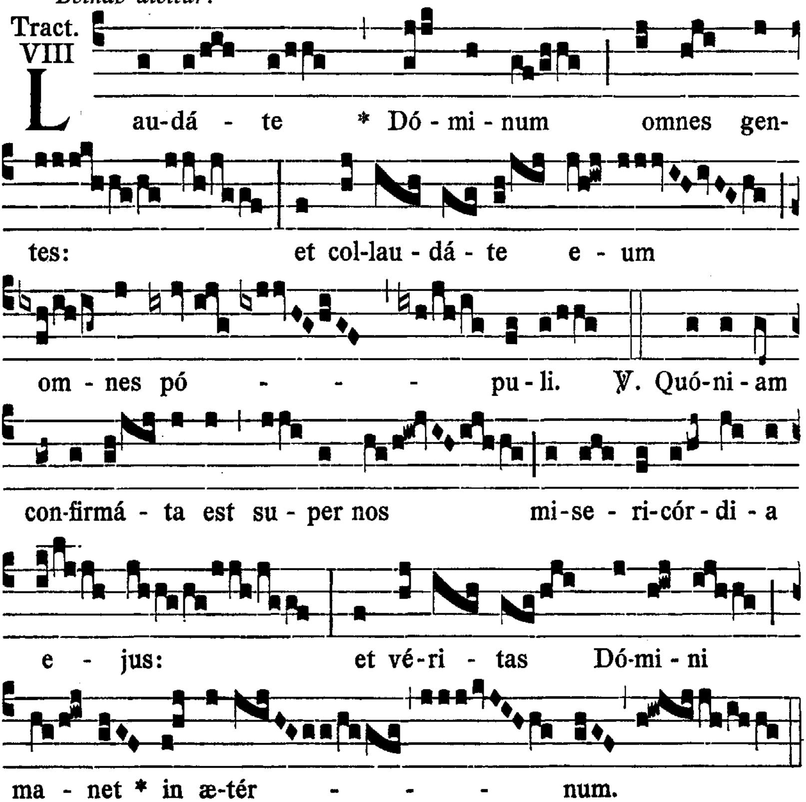
Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem, in eodem tono repetit illud idem.

Postea Chorus prosequitur:

Non repetitur Allelúja.

Deinde dicitur:

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum: petitur benedictio, et alia fiunt de more.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum

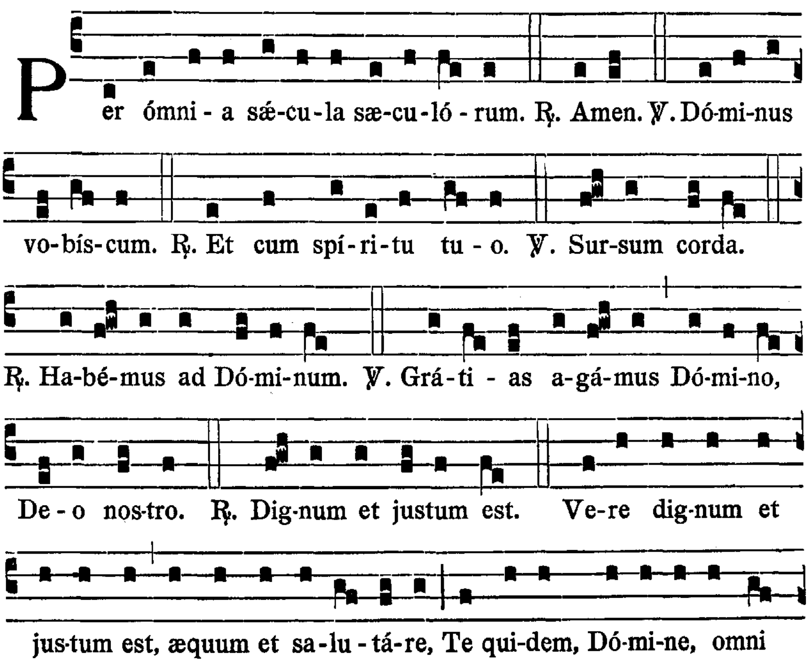
Matth. 28, 1-7

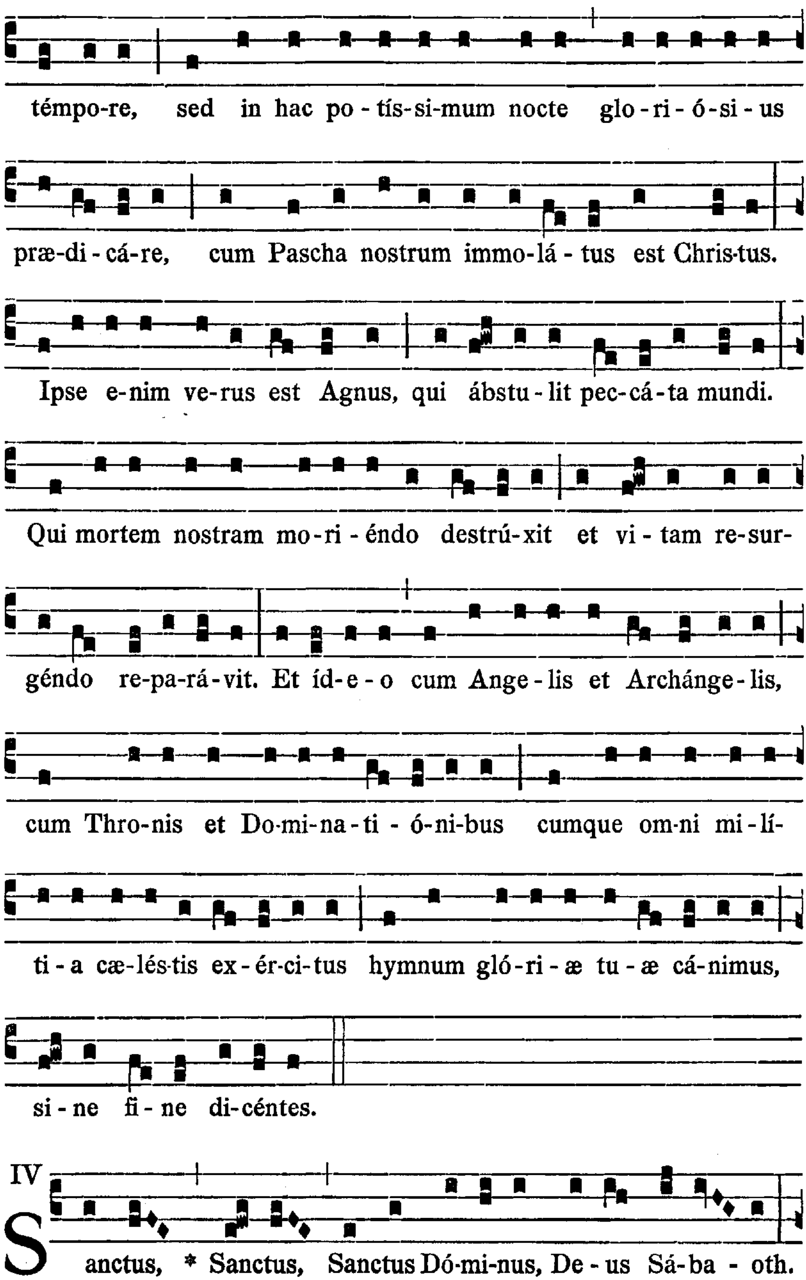
Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce, terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifíxus est, quǽritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce, præcédit vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis. Ecce, prædíxi vobis.
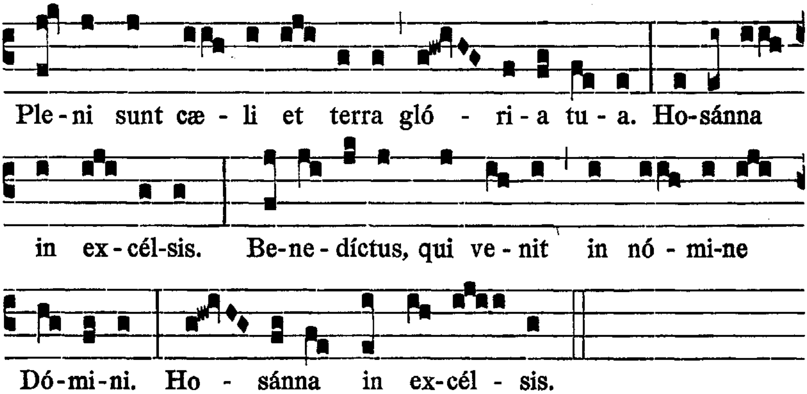
Non dicitur Credo, *sed finito Evangelio Sacerdos dicit:* Dóminus vobíscum, *postea:* Orémus. *Non dicitur Offertorium. Ad* Lavábo *dicitur* Glória Patri.

Secreta

Súscipe, quǽsumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum.

tÉmpo-re, sed in hac po - tís-si-mum nocte glo - ri - ó-si - us
præ-di - cá-re, cum Pascha nostrum immo-lá - tus est Chris-tus.
Ipse e-nim ve-rus est Agnus, qui ábstu - lit pec-cá-ta mundi.
Qui mortem nostram mo-ri - éndo destrú-xit et vi - tam re-sur-
géndo re-pa-rá-vit. Et íd-e - o cum Ange - lis et Archánge-lis,
cum Thro-nis et Do-mi-na-ti - ó-ni-bus cumque om-ni mi-lí-
ti - a cæ-lés-tis ex - ér-ci-tus hymnum gló-ri - æ tu - æ cá-nimus,
si - ne fi - ne di-céntes.
IV
Sanctus, * Sanctus, Sanctus Dó-mi-nus, De - us Sá-ba - oth.

Infra Actionem

Communicántes, et noctem sacratíssimam celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genetrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:
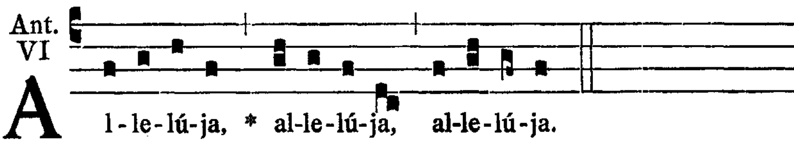
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem, *etc., ut in Canone.*

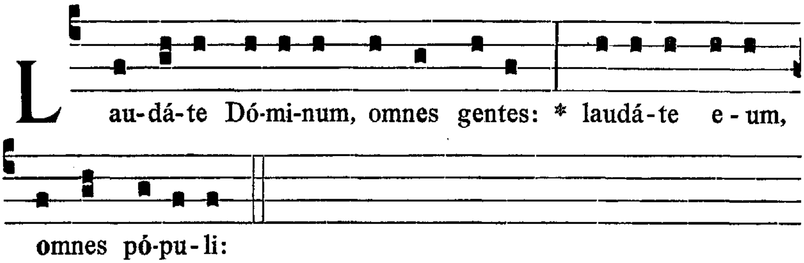
Dicitur Pax Dómini sit semper vobíscum, *sed pacis osculum non datur.*

Agnus Dei *non dicitur nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.*

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur:

Psalmus 116

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

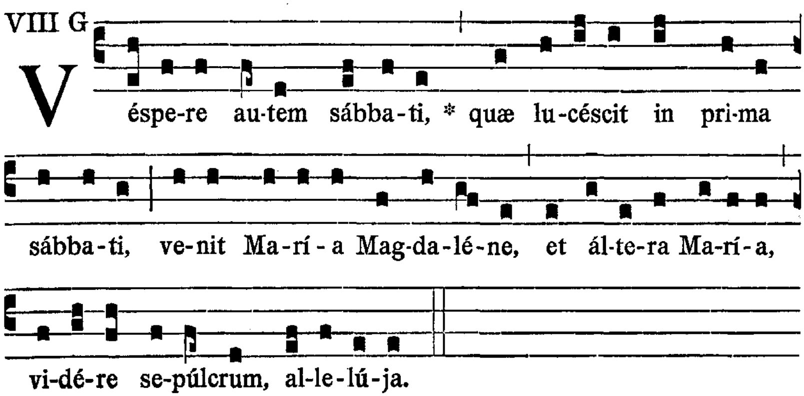
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Et repetitur Antiphona Allelúja.

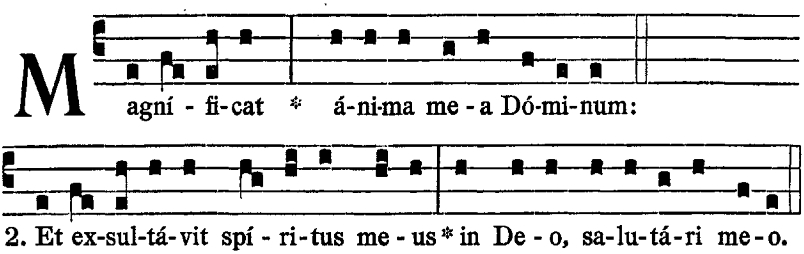
Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magníficat, *quam Chorus prosequitur.*

Ad Magnificat, Antiphona

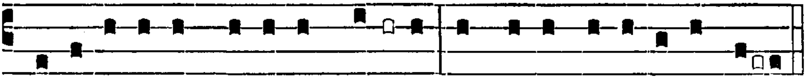

Canticum B. Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Vel:

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus me - us * in De-o, sa-lu-tá-ri me-o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Et fit incensatio, ut alias in Vesperis.

Repetita Antiphona Véspere autem *p.* 421, *Celebrans dicit:*

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*
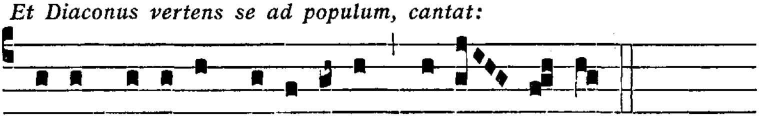
Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: † ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat:

I - te, Missa est, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.
℟. De - o grá - ti - as, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

Et Sacerdos, dicto Pláceat tibi, sancta Trínitas, *dat benedictionem more solito.*

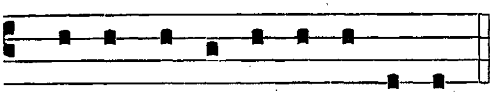
Extra Chorum, dictis Pater noster *et* Ave María, *Vesperæ inchoantur absolute ab Antiphona* Allelúja, *cum reliquis ut supra: et loco* Ite, Missa est, allelúja, allelúja, *dicitur:*

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.
℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster *et nihil aliud.*

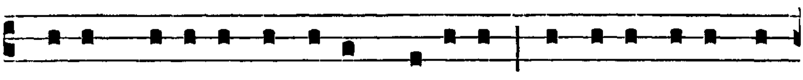
AD COMPLETORIUM

Ante Completorium non dicitur Pater noster *et* Ave María, *sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit:*

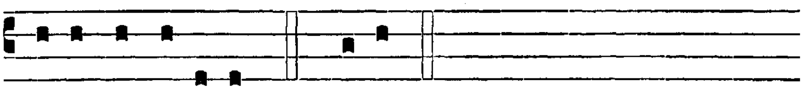

℣. Ju-be, domne, be-ne-dí-ce-re.

Benedictio

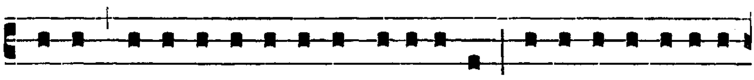

Noctem qui-é-tam et fi-nem perféc-tum con-cé-dat no-bis Dó-

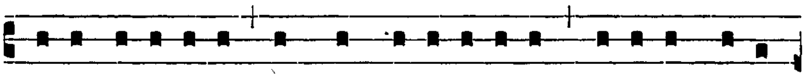

mi-nus omní-po-tens. ℟. Amen.

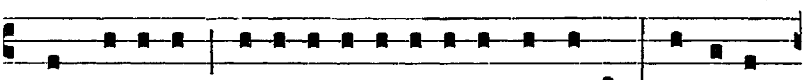
Lectio brevis *1 Petri 5, 8-9*

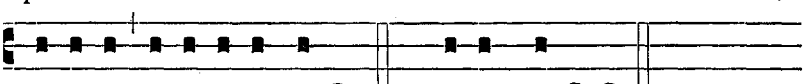
Fratres: Sóbri-i es-tó-te et vi-gi-lá-te: qui-a adversá-ri-us

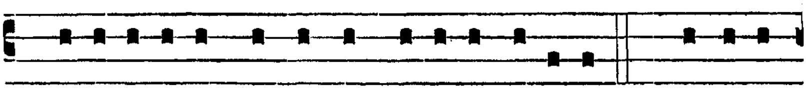
vester di-á-bo-lus tamquam le-o rú-gi-ens círcu-it, quærens,

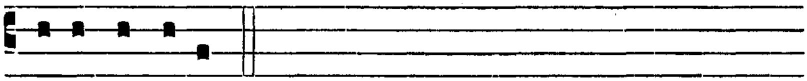
quem dé-vo-ret: cu-i re-sí-sti-te fortes in fi-de. Tu au-tem,

Dó-mi-ne, mi-se-ré-re no-bis. ℟. De-o grá-ti-as.

℣. Adju-tó-ri-um nostrum in nó-mi-ne Dó-mi-ni. ℟. Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

Pater noster, *quod dicitur totum secreto.*

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, quæ tota dicitur cum ℣℣. *sequentibus, voce recta et paulisper depressa.*

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis, fratres, *et* vos, fratres, *dicat:* tibi, pater, *et* te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

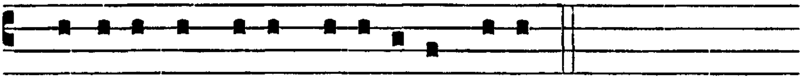
Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

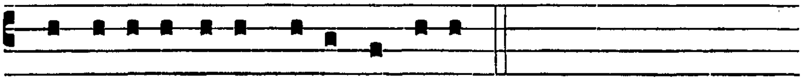
Deinde dicitur:

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

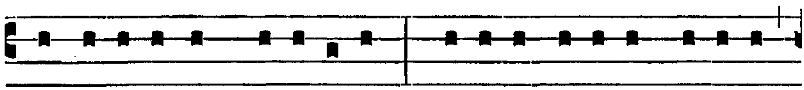
Facta Absolutione, dicitur:

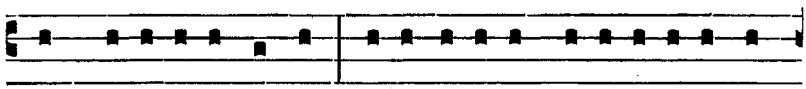

℣.

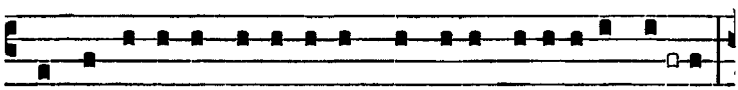

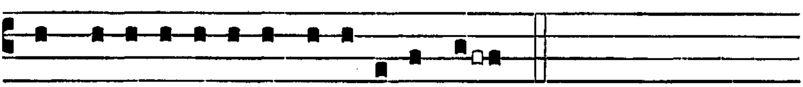
Et amplius non dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, *sed ejus loco deinceps dicitur* Allelúja.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi de Dominica in tono sequenti.

Psalmus 4

II

2. Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte quóniam mirificá-

vit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

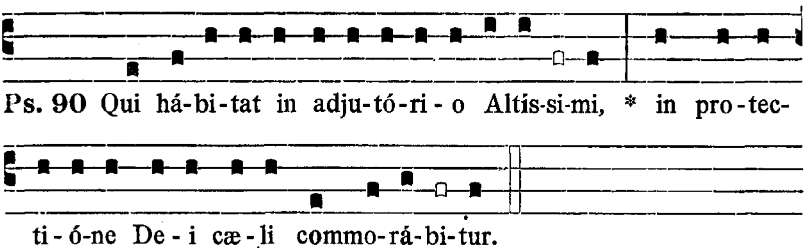
8. A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

4. Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

6. A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

7. Cadent a látere tuo mille, et decem mília a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

8. Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

9. Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

10. Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

11. Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

12. In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

13. Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

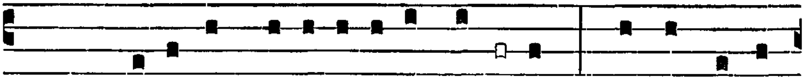
14. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

15. Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

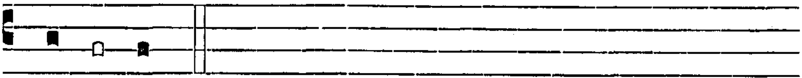
16. Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ps. 133 Ecce nunc be-ne-dí-ci-te Dó-mi-num, * omnes ser-vi

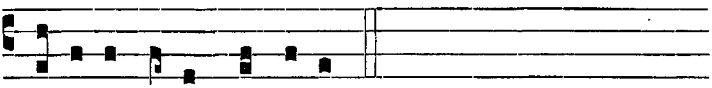
Dó-mi-ni.

2. Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
3. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
4. Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Hymnus, Capitulum, et Responsorium breve non dicuntur.

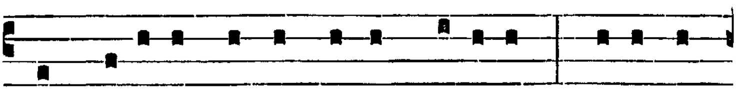
Ad Nunc dimittis, Antiphona

VIII G

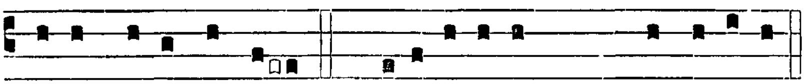

V éspe-re au-tem sáb-ba-ti.

Canticum Simeonis *Luc. 2, 29-32*

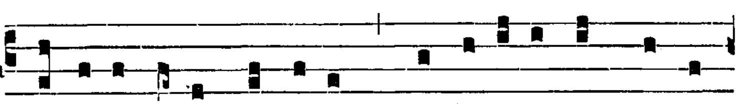
N unc di-mít-tis ser-vum tu-um, Dómi-ne, * se-cúndum

verbum tu-um in pa-ce: (2. Qui-a vi-dé-runt.. 3. Quod pa-rá-sti..)

2. Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,
4. Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

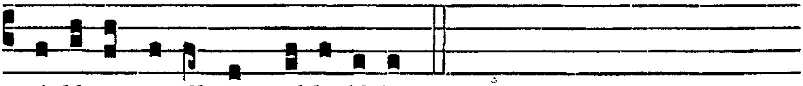
Antiphona

Vés-pe-re au-tem sábba-ti, * quæ lu-cé-scit in pri-ma

sáb-ba-ti, ve-nit Ma-rí-a Magda-lé-ne, et ál-te-ra Ma-rí-a,

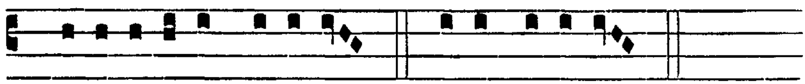
vi-dé-re se-púlcrum, al-le-lú-ja.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: † Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. ℟. De-o grá-ti-as.

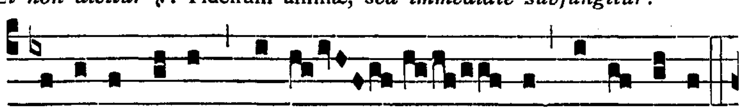
Benedictio *(recta sed gravi et protracta voce)*

Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

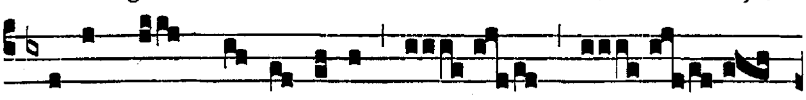
℟. Amen.

Et non dicitur ℣. Fidélium ánimæ, *sed immediate subjungitur:*

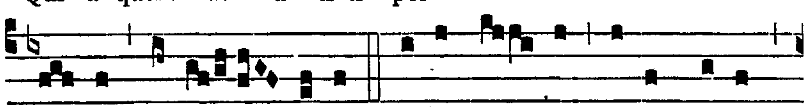
Ant. VI

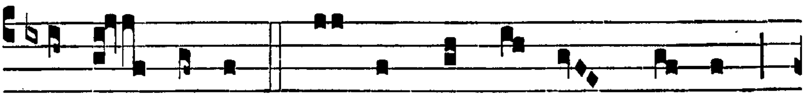
R e-gí-na cæ-li, * læ-tá - - re, al-le-lú-ja;

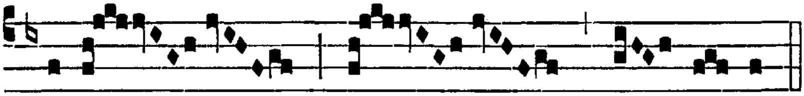
Qui-a quem me-ru-ís-ti por - - - - -

tá-re, al-le - lú-ja, Re-sur-ré - xit, sic-ut di-xit,

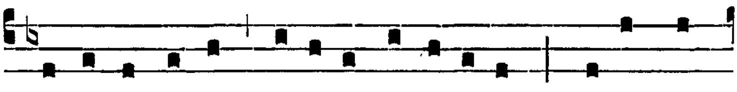
al-le - lú-ja: O - ra pro no - bis De - um,

al-le - * ** lú - ja.

Vel Tonus simplex:

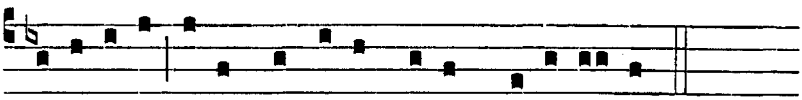
VI

Regína cæ - li, * læ-tá-re, al-le-lú-ja; Qui-a quem

me-ru-ís-ti portá-re, al-le-lú-ja, Re-surré-xit, sic-ut di-xit,

al-le-lú-ja: O-ra pro no-bis De - um, al-le-lú - ja.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja.
℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: † præsta, quǽsumus; ut, per ejus Genetrícem Vírginem Maríam, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.
℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Deinde dicuntur secreto Pater noster, Ave María *et* Credo.

Et non flectuntur genua toto Tempore Paschali.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María *et* Credo, *pro fine videlicet Officii diei præcedentis et pro initio Officii diei sequentis.*

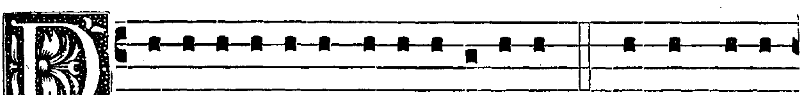

DOMINICA RESURRECTIONIS

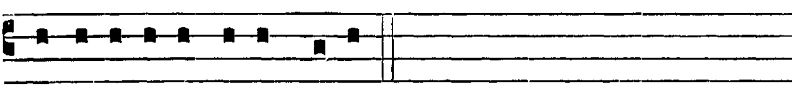
Duplex I classis cum Octava privilegiata 1 ordinis

AD MATUTINUM

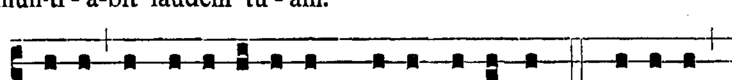
Pater noster, Ave María *et* Credo.

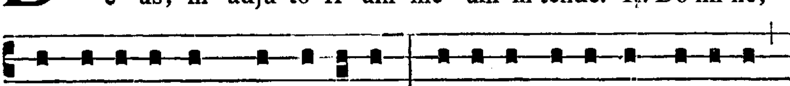
Dómine, lá-bi-a me-a a-pé-ri-es. ℟. Et os me-um

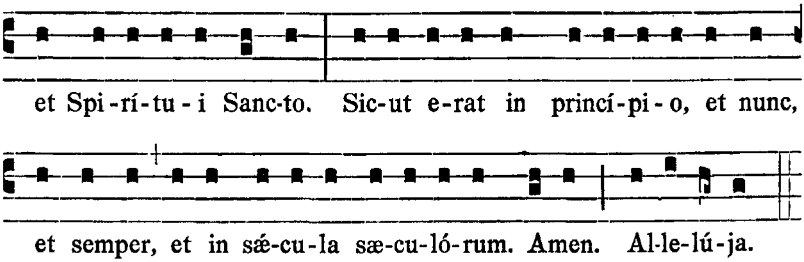
annun-ti-á-bit laudem tu-am.
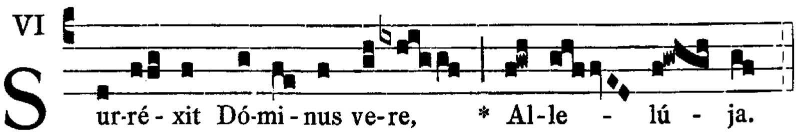

Deus, in adju-tó-ri-um me-um in-ténde. ℟. Dó-mi-ne,

ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o,

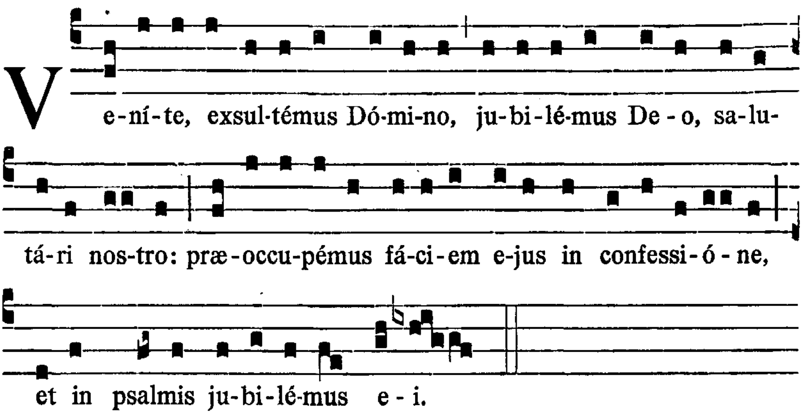

Invitatorium

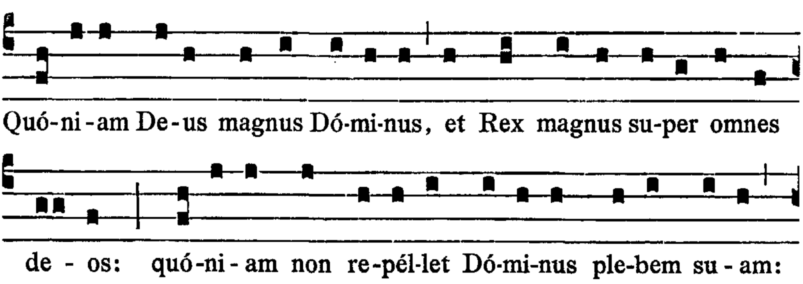

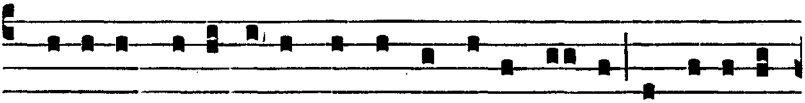
Chorus repetit: Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Psalmus 94

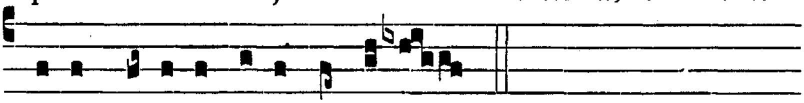

Chorus: Surréxit.

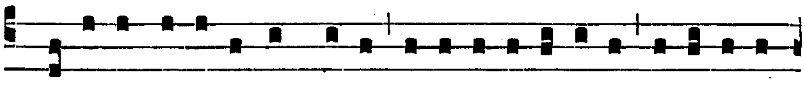
qui-a in ma-nu e-jus sunt omnes fi-nes ter-ræ, et al-ti-tú-

di-nes món-ti-um ipse cónspi-cit.

Chorus: * Allelúja.

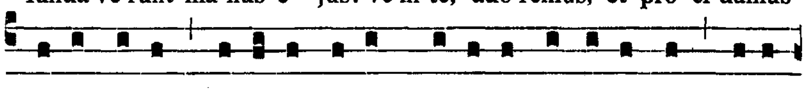
In sequenti Psalmi versu, ad verba: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, *genuflectitur.*

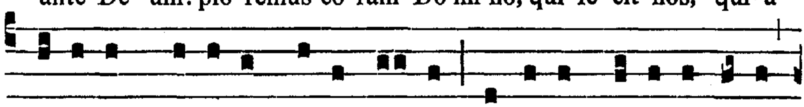
Quó-ni-am ip-sí-us est ma-re, et ip-se fe-cit il-lud, et á-ri-dam

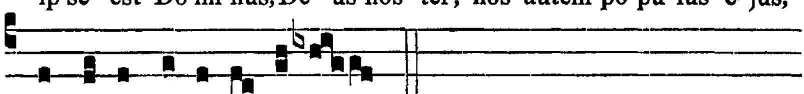
funda-vé-runt ma-nus e-jus: ve-ní-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus

ante De-um: plo-rémus co-ram Dó-mi-no, qui fe-cit nos, qui-a

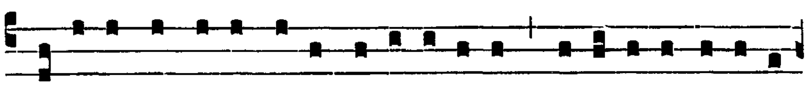

ip-se est Dó-mi-nus, De-us nos-ter; nos autem pó-pu-lus e-jus,

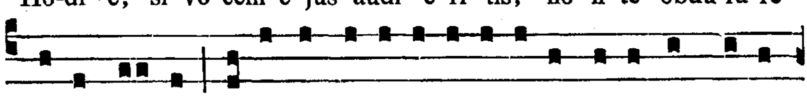

et o-ves páscu-æ e-jus.
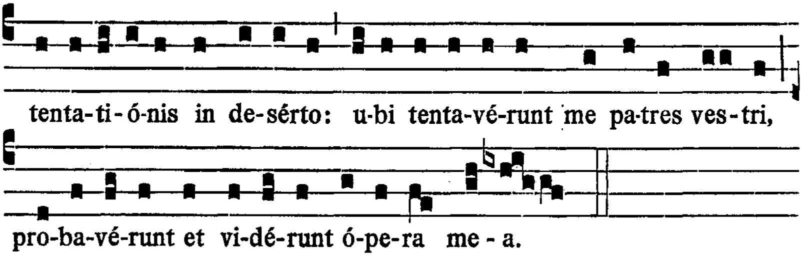
Chorus: Surréxit.

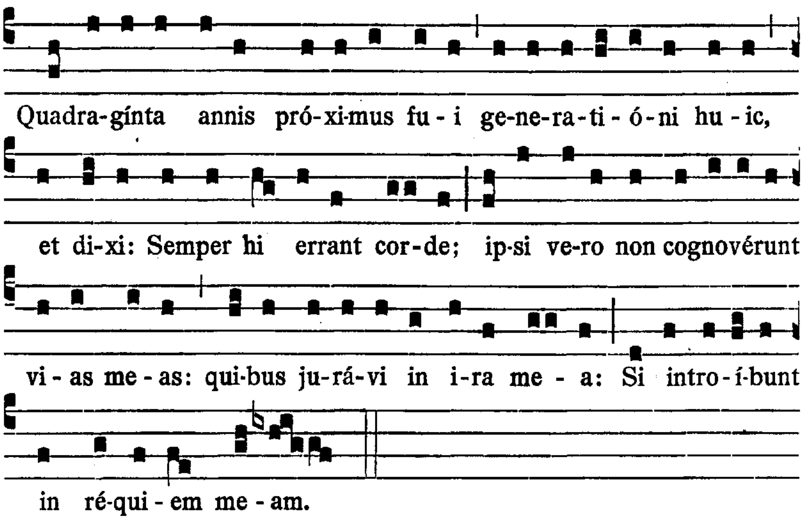
Hó-di-e, si vo-cem e-jus audi-é-ri-tis, no-lí-te obdu-rá-re

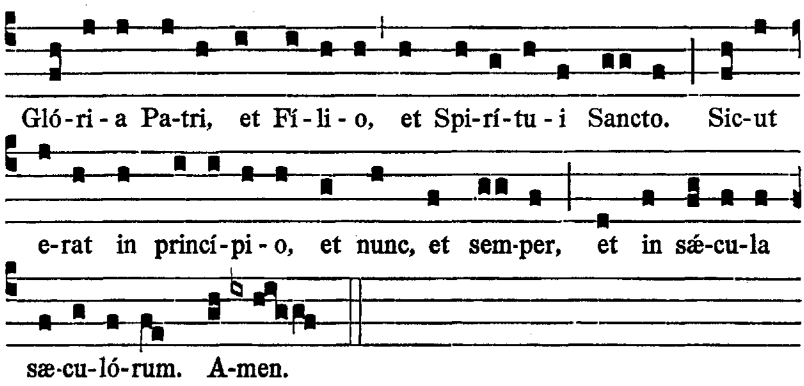
corda ves-tra, sic-ut in ex-a-cerba-ti-ó-ne se-cúndum di-em

Chorus: * Allelúja.

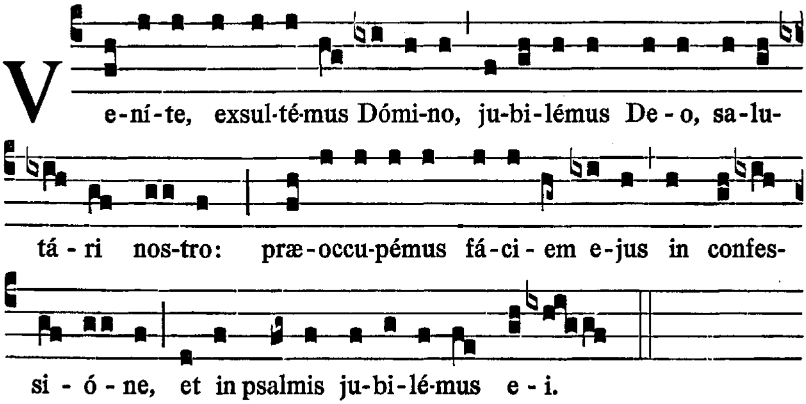
Chorus: Surréxit.

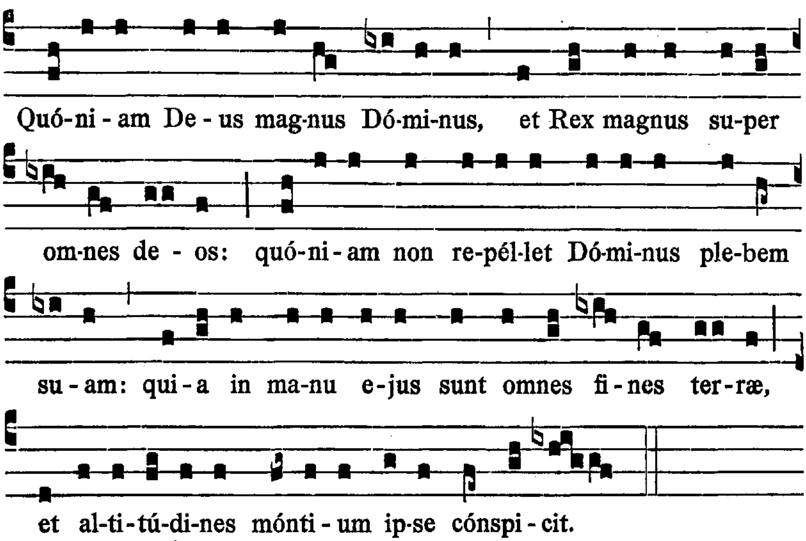
Chorus: * Allelúja.

Cantores: Surréxit Dóminus. *Chorus:* Allelúja.

Alter tonus recentior ad libitum

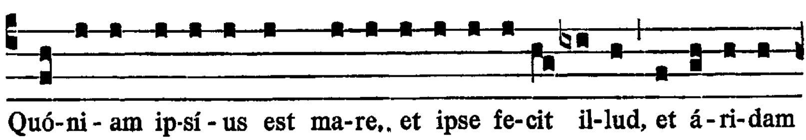

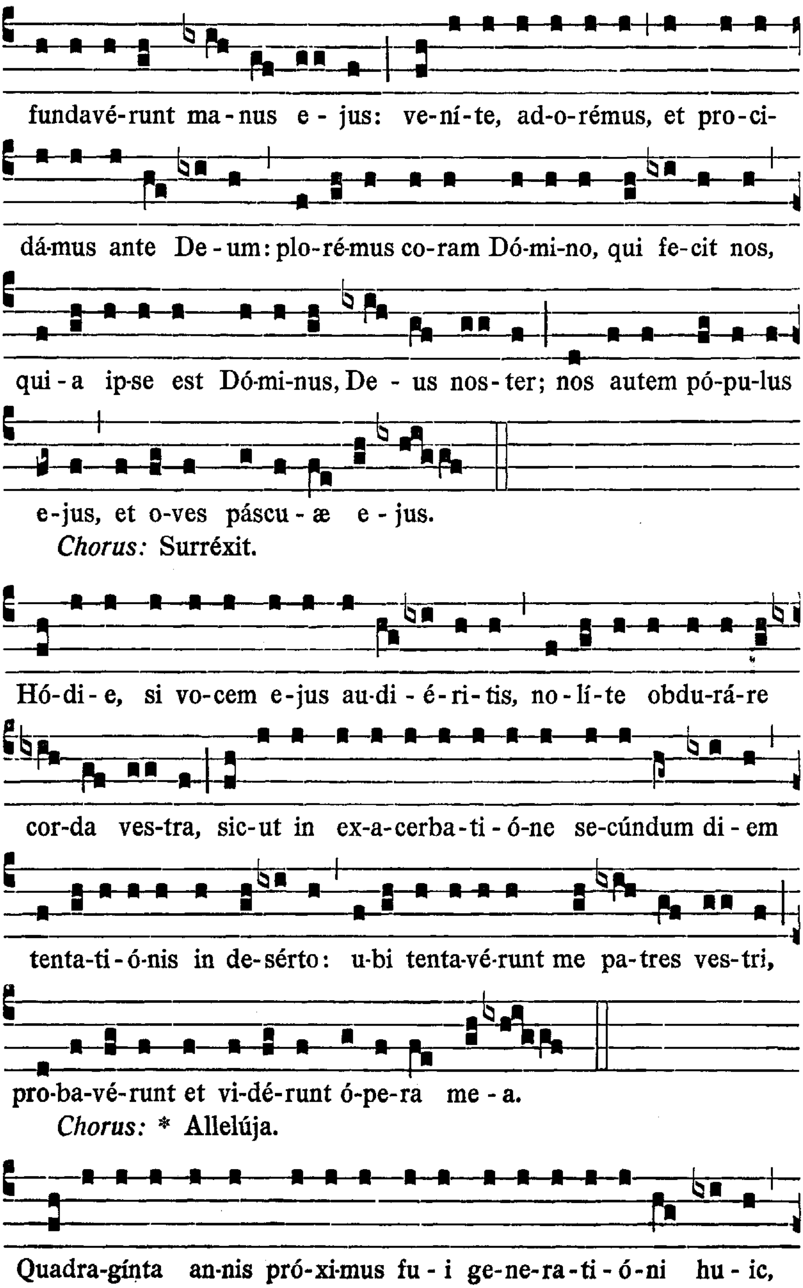
Chorus: Surréxit.

Chorus: * Allelúja.

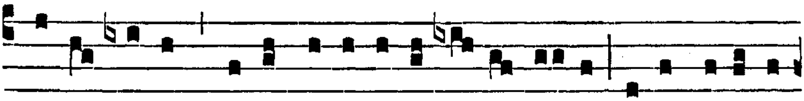
In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus et procidámus ante Deum, *genuflectitur.*

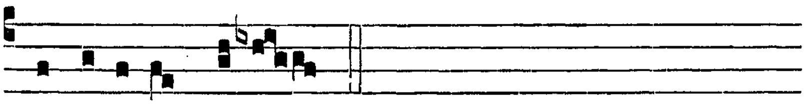

fundavé-runt ma-nus e-jus: ve-ní-te, ad-o-rémus, et pro-ci-
dá-mus ante De-um: plo-ré-mus co-ram Dó-mi-no, qui fe-cit nos,
qui-a ip-se est Dó-mi-nus, De-us nos-ter; nos autem pó-pu-lus
e-jus, et o-ves páscu-æ e-jus.
Chorus: Surréxit.
Hó-di-e, si vo-cem e-jus au-di-é-ri-tis, no-lí-te obdu-rá-re
cor-da ves-tra, sic-ut in ex-a-cerba-ti-ó-ne se-cúndum di-em
tenta-ti-ó-nis in de-sérto: u-bi tenta-vé-runt me pa-tres ves-tri,
pro-ba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a.
Chorus: * Allelúja.
Quadra-gínta an-nis pró-xi-mus fu-i ge-ne-ra-ti-ó-ni hu-ic,

et di-xi: Semper hi er-rant cor-de; ipsi ve-ro non cogno-vé-runt

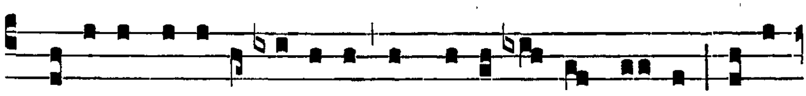

vi - as me - as: qui-bus ju-rá-vi in i - ra me - a: Si in-tro - í-bunt

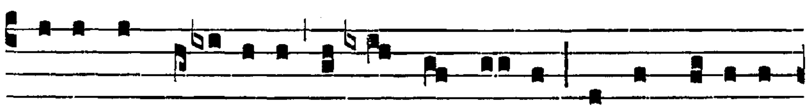

in réqui - em me - am.

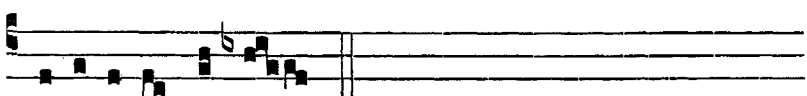
Chorus: Surréxit.

Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o, et Spi-rí - tu - i Sanc-to. Sic-ut

e-rat in princí-pi - o, et nunc, et sem-per, et in sǽ-cu-la

sæ-cu-ló-rum. A-men.

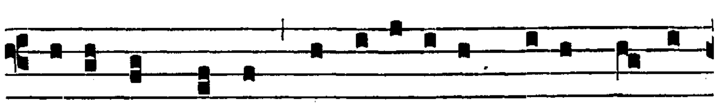
Chorus: * Allelúja.

Cantores: Surréxit Dóminus. *Chorus:* * Allelúja.

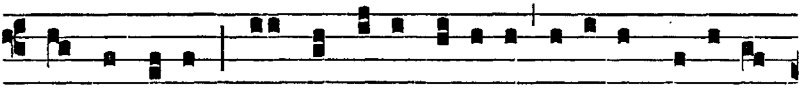
Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

Ad Nocturnum

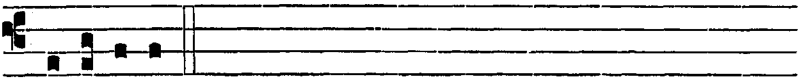
1. Ant. II D

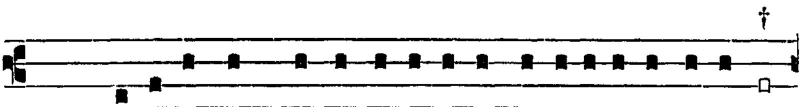
E - go sum qui sum, * et consí - li - um me - um non est

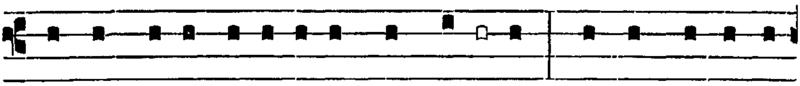
cum ím-pi-is, sed in le-ge Dó-mi-ni vo-lúntas me-a est,

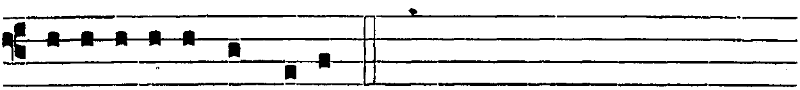
al-le-lú-ja.

Ps. 1 Be-á-tus vir, qui non áb-i-it in consí-li-o impi-ó-rum,

et in vi-a pecca-tó-rum non ste-tit, * et in cá-the-dra

pes-ti-lén-ti-æ non se-dit:

2. Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

3. Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

4. Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

5. Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

6. Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

7. Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

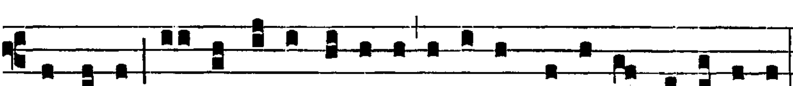
8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Anti-
phona

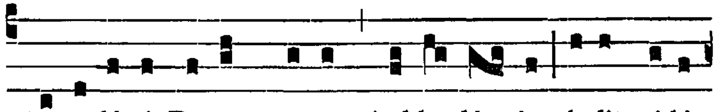

E-go sum qui sum, et consí-li-um me-um non est cum

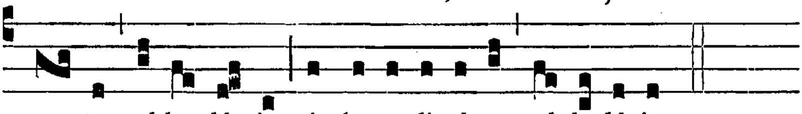

ímpi-is, sed in le-ge Dó-mi-ni vo-lúntas me-a est, al-le-lú-ja.

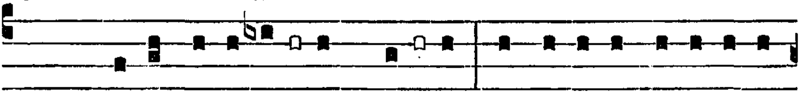
2. Ant.
I g

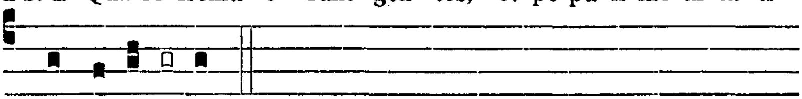
P os-tu-lá-vi Pa-trem me - um,* al-le - lú - ja: de-dit mi-hi

gen - tes, al-le - lú - ja, in he-re-di-tá-tem, al-le-lú-ja.

Ps. 2 Qua-re fremu - é - runt gen - tes, * et pó-pu-li me-di-tá - ti

sunt in-á-ni - a?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

10. Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui judicátis terram.

11. Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

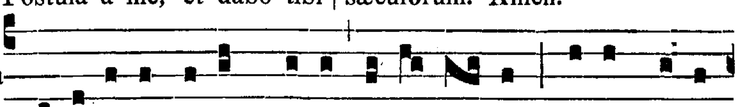
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

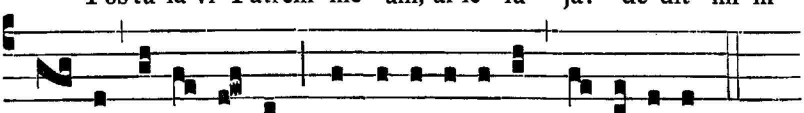
14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

15. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

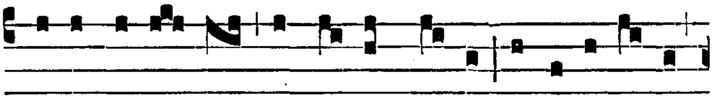

Pos-tu-lá-vi Patrem me - um, al-le - lú - ja: de-dit mi-hi

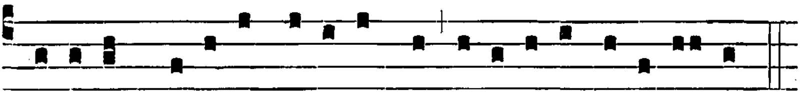

gen - tes, al-le - lú - ja, in he-re-di-tá-tem, al - le-lú-ja.

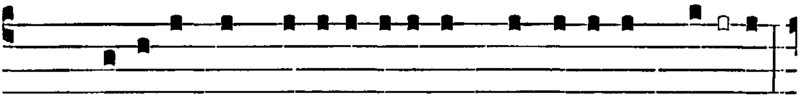
3. Ant. VIII c

E - go dormí - vi, * et somnum ce - pi: et exsurré - xi,

quó-ni - am Dó-mi-nus suscé-pit me, al-le-lú-ja, al-le-lú - ja.

Ps. 8 Dó-mi-ne, quid mul-tipli-cá-ti sunt qui trí-bu-lant me? *

mul-ti insúrgunt advérsum me.

2. Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

3. Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

4. Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

5. Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

6. Non timébo mília pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

7. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

8. Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

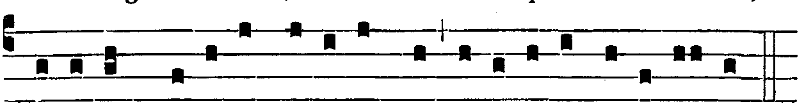
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

E-go dormí - vi, et somnum ce - pi: et exsurré - xi,

quó-ni - am Dó-mi-nus suscé-pit me, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

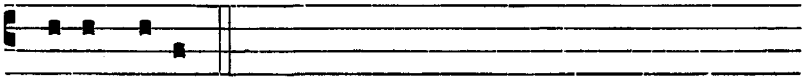

℣. Surré-xit Dó-mi-nus de se-púlcro, al-le-lú-ja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, al-le-lú-ja.

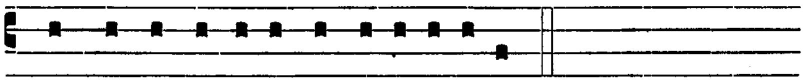
Vel juxta recentiorem usum:

℣. Surré-xit Dó-mi-nus de se-púlcro, al-le-lú-ja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, al-le-lú-ja.

Pa-ter noster, *secreto usque ad*

℣. Et ne nos in-dú-cas in tenta-ti-ó-nem.
℟. Sed líbera nos a ma-lo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miseréré nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.
℣. Jube, domne, benedícere.
Bened. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I

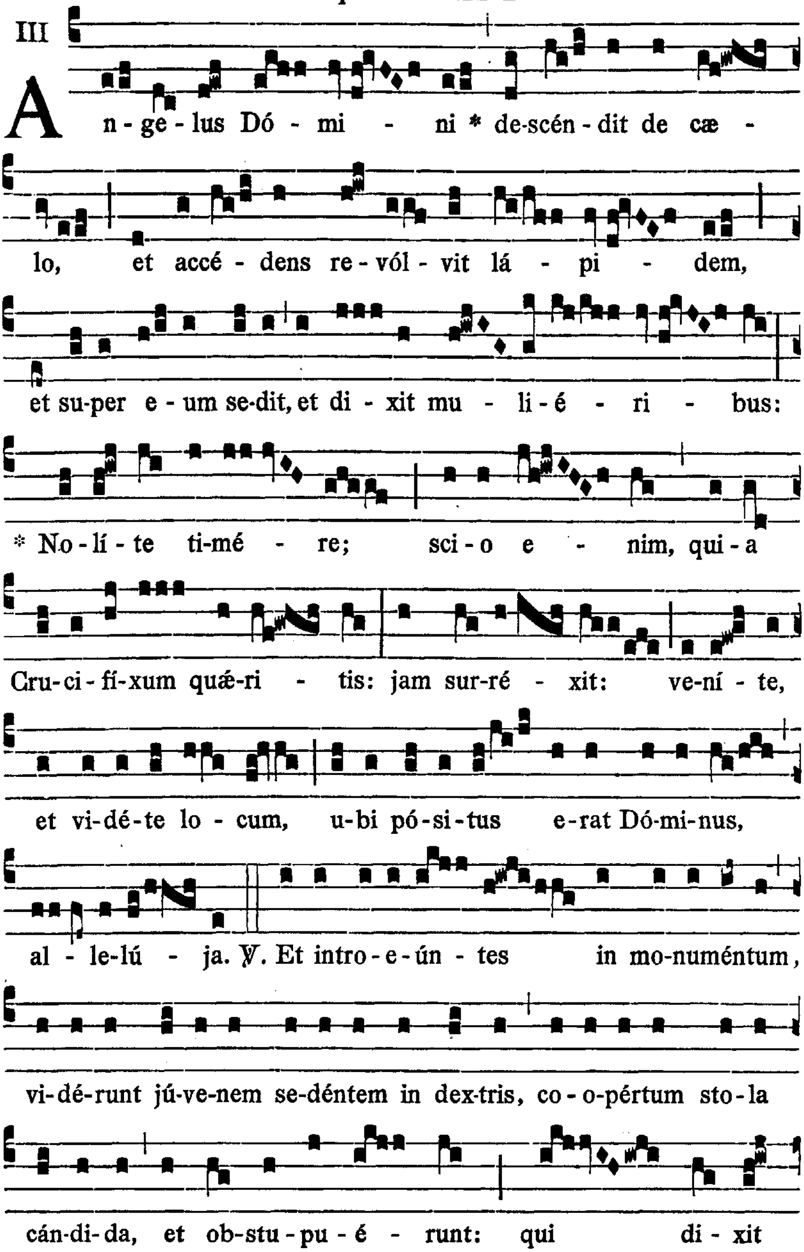
Cap. 16, 1-7

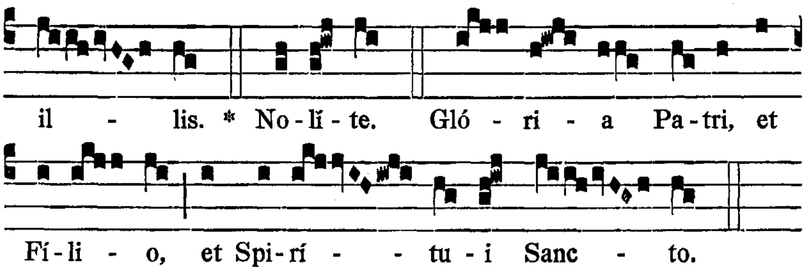
In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Hom. 21 in Evang.

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est, ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam, quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quǽrimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria profiscúntur. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Responsorium I

Et repetitur ℟. Angelus Dómini, *usque ad* ℣.

℣. Jube, domne, benedícere.

Deinde dicitur:

Bened. Divínum auxílium * máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

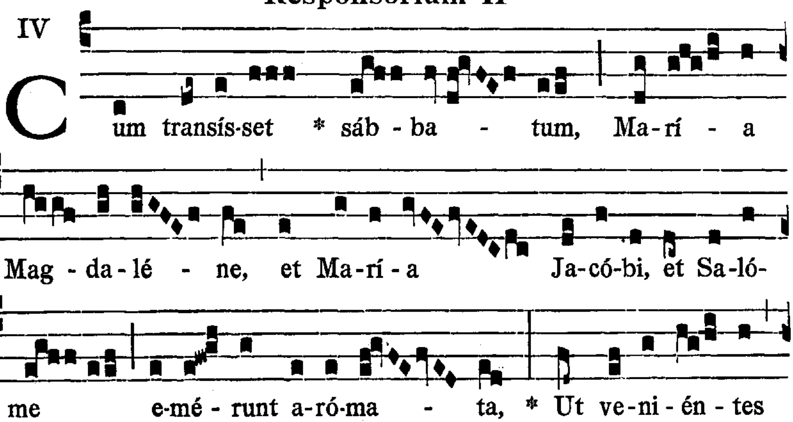
Lectio II

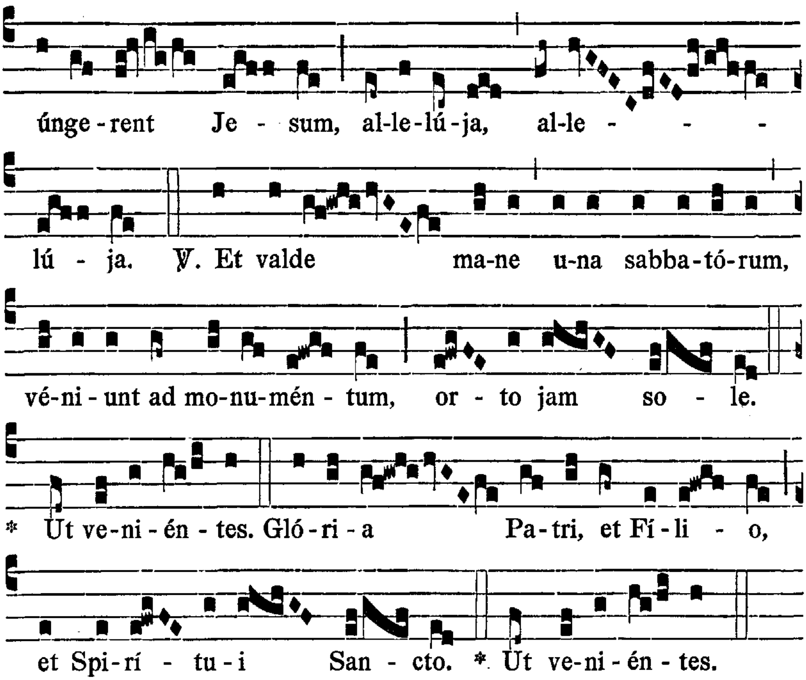
Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens: quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit: quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat sollemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit: et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cæléstia, eórum númerum implévit. Tu autem.

℟. Deo grátias.

Responsorium II

IV

℣. Jube, domne, benedícere.
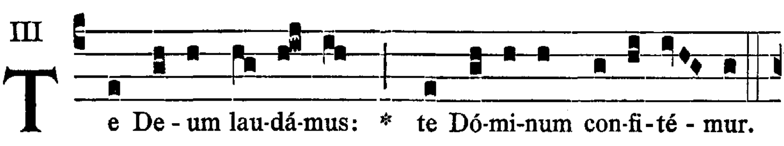
Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
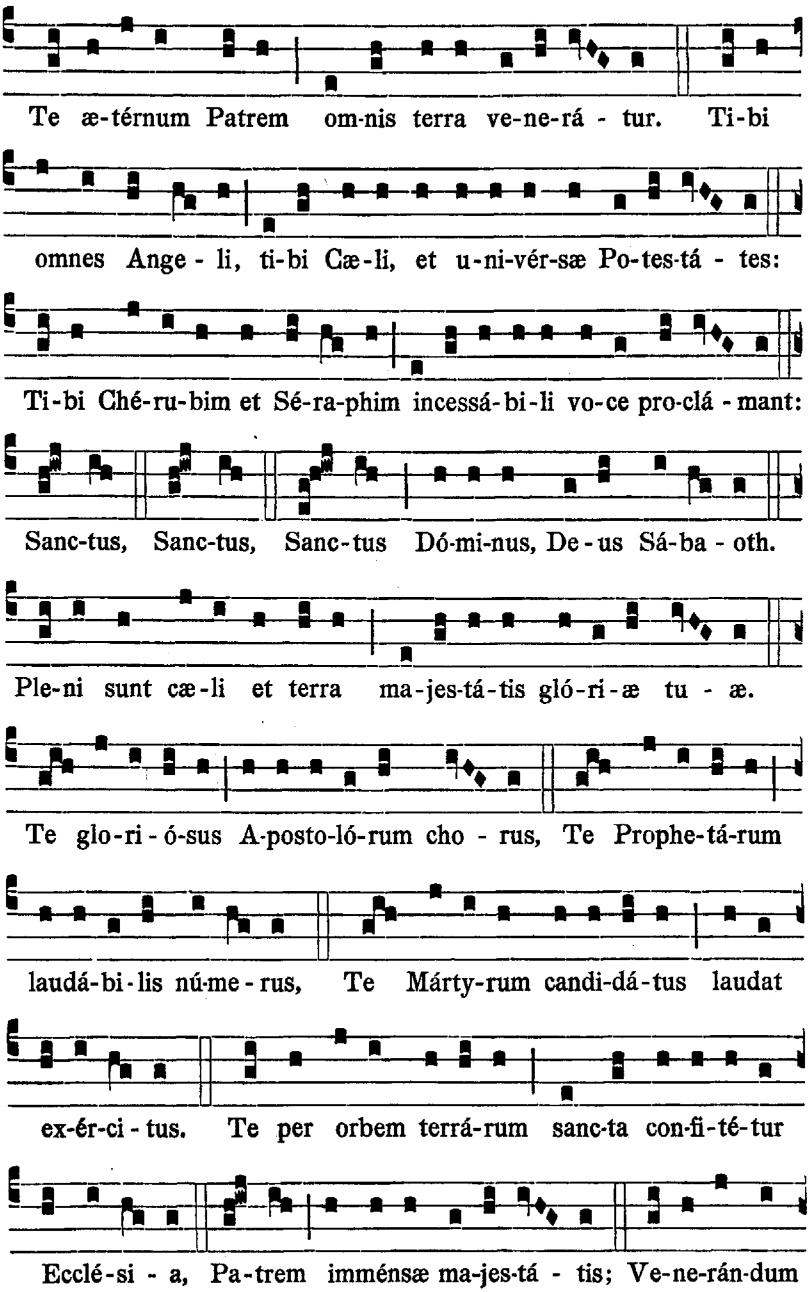
℟. Amen.
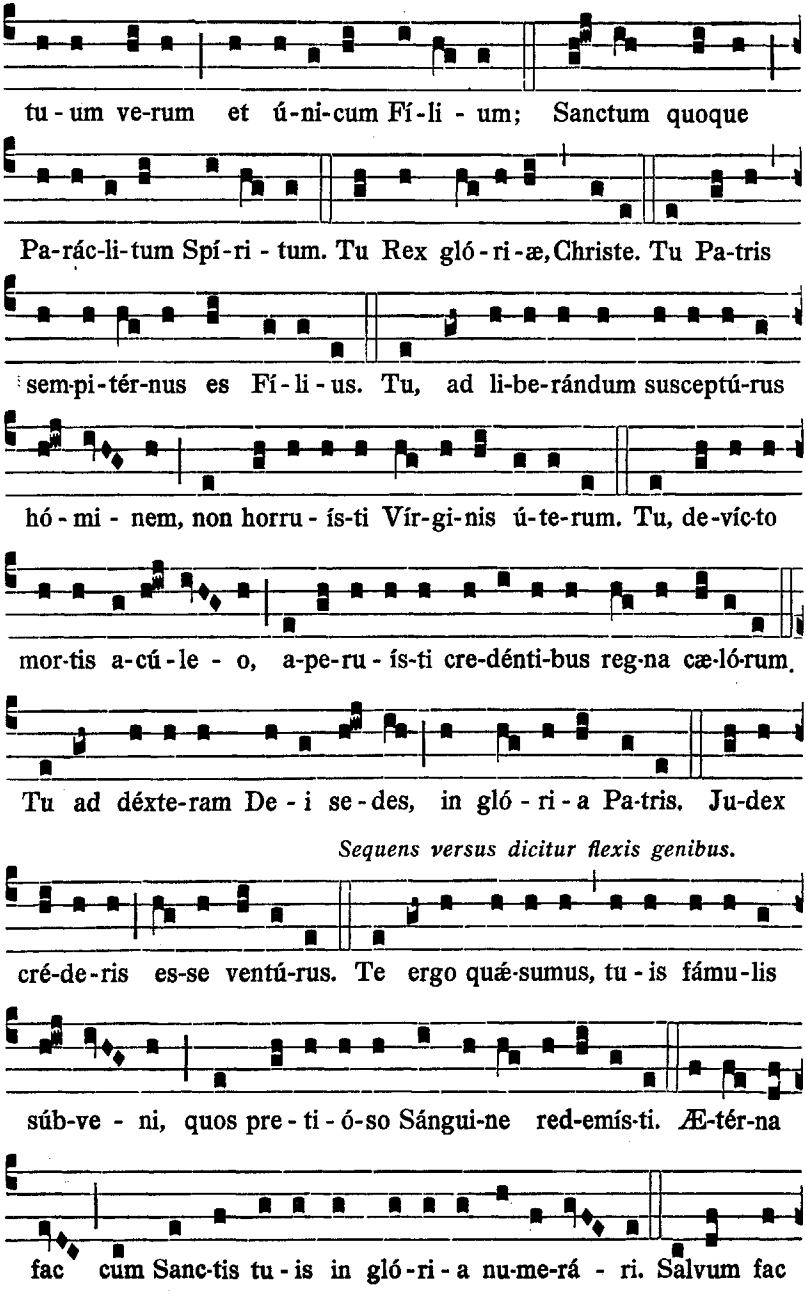
Lectio III

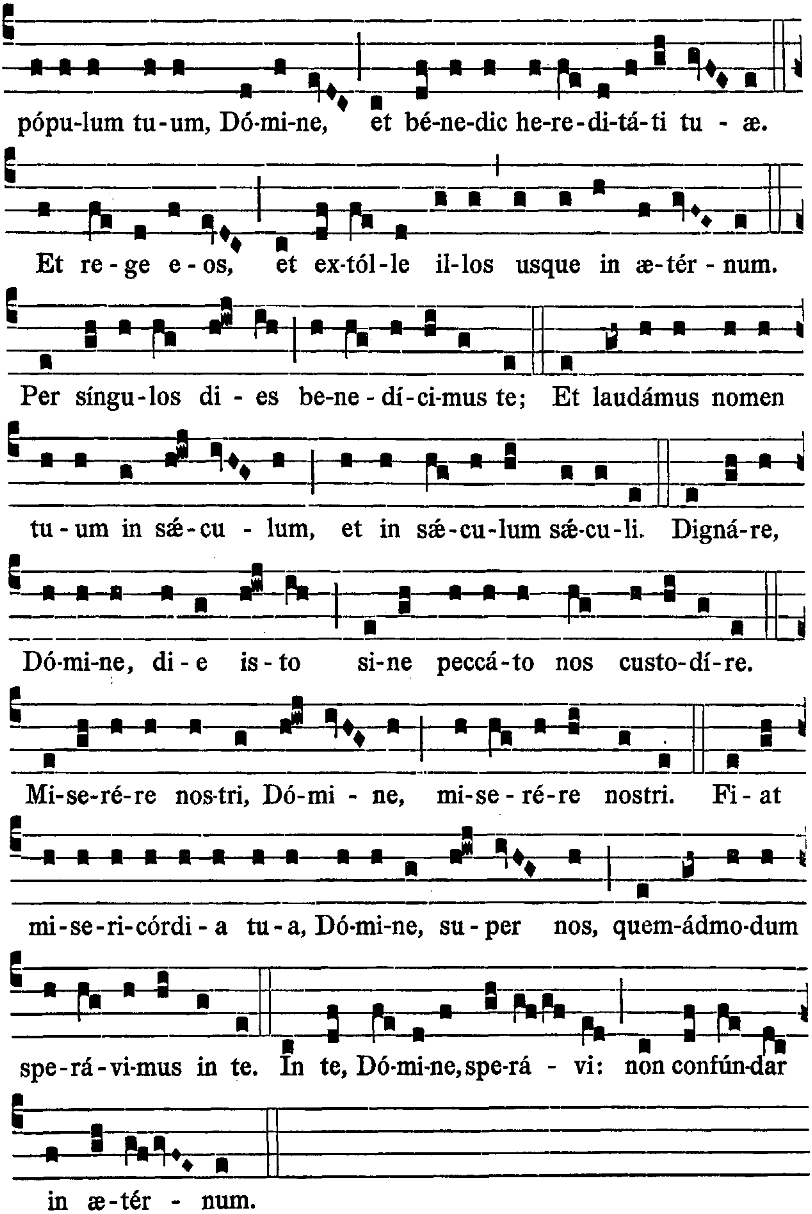
In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia, dum nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cæléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat: Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthǽus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris. Tu autem.

℟. Deo grátias.

Te æ-térnum Patrem om-nis terra ve-ne-rá - tur. Ti-bi
omnes Ange - li, ti-bi Cæ-li, et u-ni-vér-sæ Po-tes-tá - tes:
Ti-bi Ché-ru-bim et Sé-ra-phim incessá-bi-li vo-ce pro-clá - mant:
Sanc-tus, Sanc-tus, Sanc-tus Dó-mi-nus, De - us Sá-ba - oth.
Ple-ni sunt cæ-li et terra ma-jes-tá-tis gló-ri-æ tu - æ.
Te glo-ri-ó-sus A-posto-ló-rum cho - rus, Te Prophe-tá-rum
laudá-bi-lis nú-me - rus, Te Márty-rum candi-dá-tus laudat
ex-ér-ci - tus. Te per orbem terrá-rum sanc-ta con-fi-té-tur
Ecclé-si - a, Pa-trem imménsæ ma-jes-tá - tis; Ve-ne-rán-dum

tu - um ve-rum et ú-ni-cum Fí-li - um; Sanctum quoque
Pa-rác-li-tum Spí-ri - tum. Tu Rex gló - ri - æ, Christe. Tu Pa-tris
sem-pi-tér-nus es Fí-li - us. Tu, ad li-be-rándum susceptú-rus
hó - mi - nem, non horru - ís-ti Vír-gi-nis ú-te-rum. Tu, de-víc-to
mor-tis a-cú - le - o, a-pe-ru - ís-ti cre-dénti-bus reg-na cæ-ló-rum.
Tu ad déxte-ram De - i se - des, in gló - ri - a Pa-tris. Ju-dex
Sequens versus dicitur flexis genibus.
cré-de-ris es-se ventú-rus. Te ergo quǽ-sumus, tu - is fámu-lis
súb-ve - ni, quos pre - ti - ó-so Sángui-ne red-emís-ti. Æ-tér-na
fac cum Sanc-tis tu - is in gló - ri - a nu-me-rá - ri. Salvum fac

Dicto Te Deum, *statim incipiuntur Laudes a* ℣. Deus, in adjutórium, *ut infra.*

In publica recitatione Matutinum in Choro a Laudibus separari non potest.

In privata vero recitatione Matutinum a Laudibus separari potest; quo in casu, post Hymnum Te Deum, *dicitur:*

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

☩ *Hic Versus* Dóminus vobíscum *non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis:*

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Post Orationem additur:

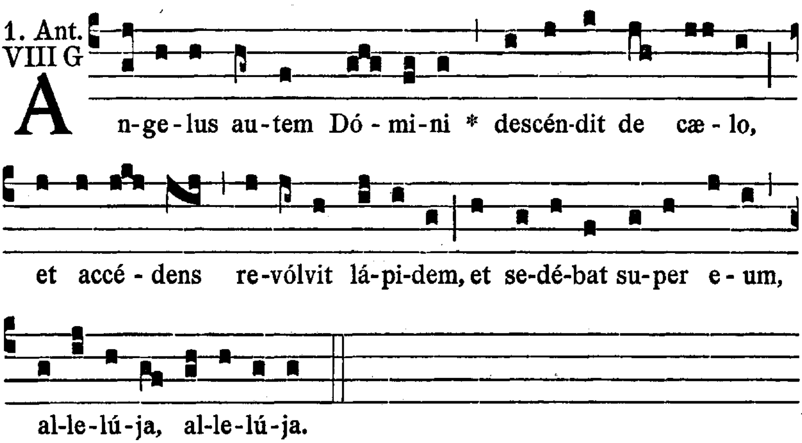
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

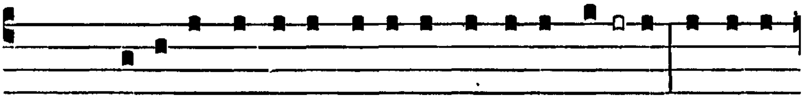
Deinde dicitur Pater noster *totum secreto.*

AD LAUDES

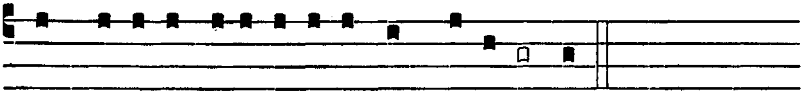
Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster *et* Ave María; *secus absolute incipiuntur, ut sequitur:*

℣. Deus, in adjutórium.

Ps. 92 Dómi-nus regná-vit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus

est Dómi-nus forti-tú-di-nem, et præ-cínxit se.

2. Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

3. Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

4. Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

5. Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

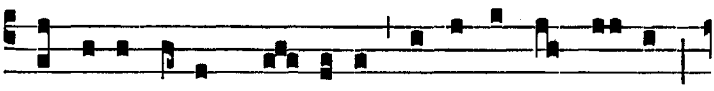
6. Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

7. Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

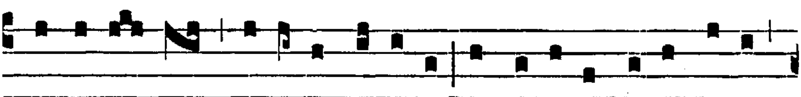
8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

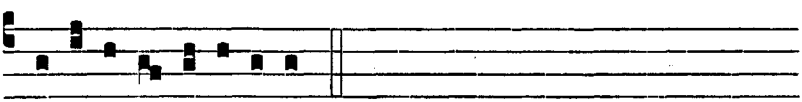
Antiphona

Ange-lus au-tem Dó - mi-ni de-scén-dit de cæ - lo,

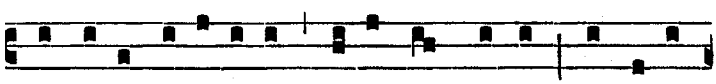

et accé - dens re-vól-vit lá-pi-dem, et se-dé-bat su-per e - um,

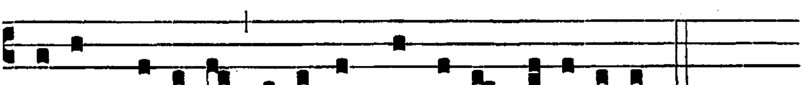

al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

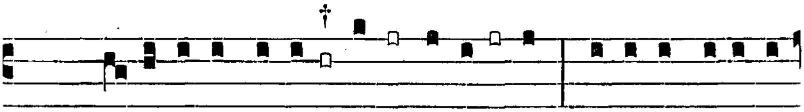
2. Ant. VII c

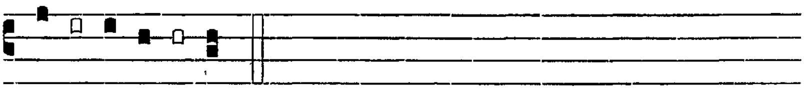
E t ecce terræmó-tus * factus est magnus: Ange-lus

e-nim Dó-mi-ni descén-dit de cæ-lo, al-le-lú-ja.

Ps. 99 Ju-bi-lá-te De- o, om - nis ter - ra: * serví-te Dómi-no

in læ-tí-ti - a.

2. Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

3. Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

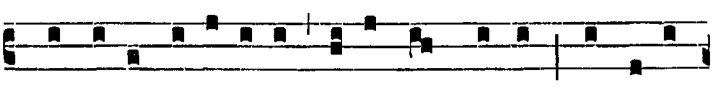
4. Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

5. Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

7. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

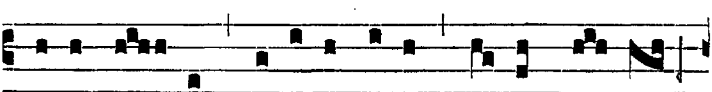

Et ecce terræmó-tus factus est magnus: Ange-lus

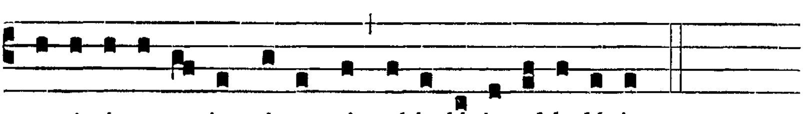

e-nim Dó-mi-ni descén-dit de cæ-lo, al-le-lú-ja.

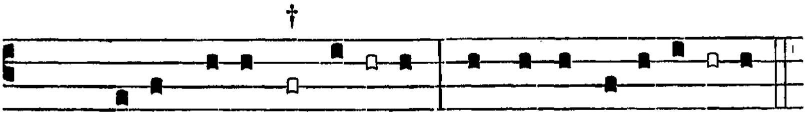
3. Ant. VIII c

E - rat au - tem * aspéctus e-jus sic - ut ful - gur:

ves-timénta e - jus sic-ut nix, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Ps. 62 De-us, De-us me - us, * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

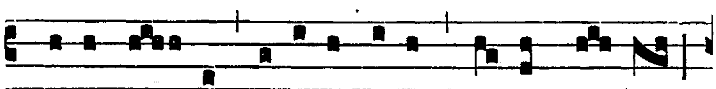
9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

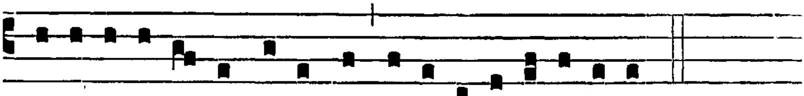
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

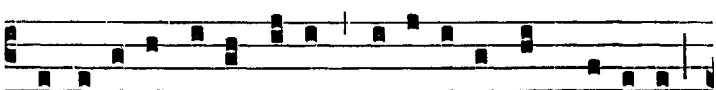

E-rat au - tem aspéctus e-jus sic-ut ful-gur:

ves-timén-ta e - jus sic-ut nix, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

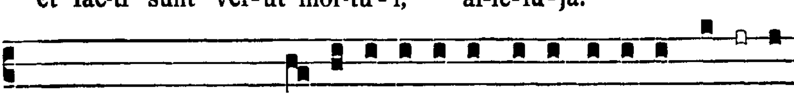
4. Ant. VII a

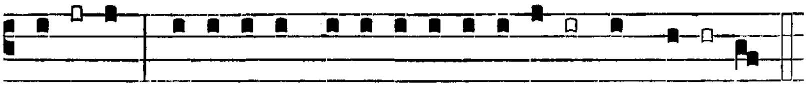
P ræ ti-mó-re autem e-jus * extér-ri-ti sunt custó-des,

et fac-ti sunt vel-ut mór-tu-i, al-le-lú-ja.

Cant. trium Puerorum Be-ne-dí-ci-te, óm-ni-a ó-pe-ra Dó-mi-ni,

Dó-mi-no: * laudá-te et su-per-ex-al-tá-te e - um in sǽ-cu-la.

2. Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

3. Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

4. Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

5. Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

6. Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

7. Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

8. Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

9. Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

10. Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

11. Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

12. Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

13. Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

14. Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

15. Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

16. Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

17. Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

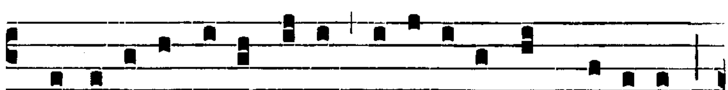
18. Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

19. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

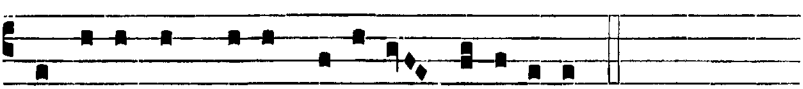
20. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur Glória Patri, *neque* Amen.

Antiphona

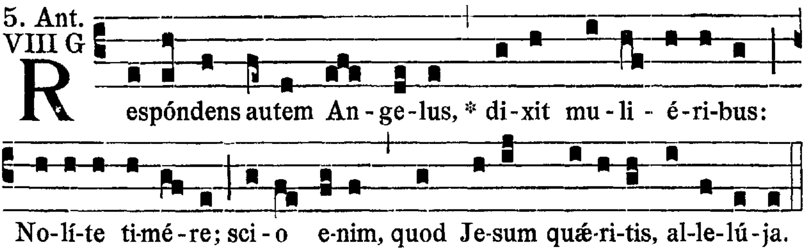

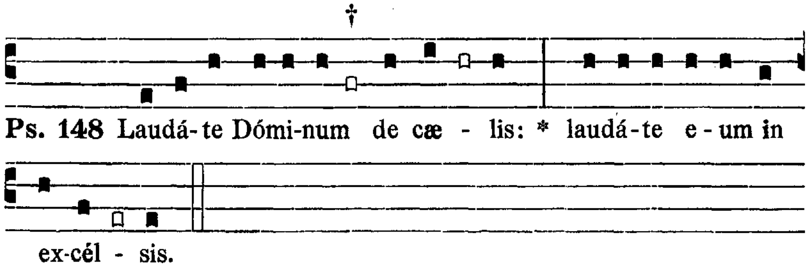
Præ ti-mó-re au-tem e-jus extér-ri-ti sunt custó-des,

et fac-ti sunt vel-ut mór-tu - i, al-le-lú-ja.

5. Ant. VIII G

2. Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

4. Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

10. Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

11. Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

12. Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

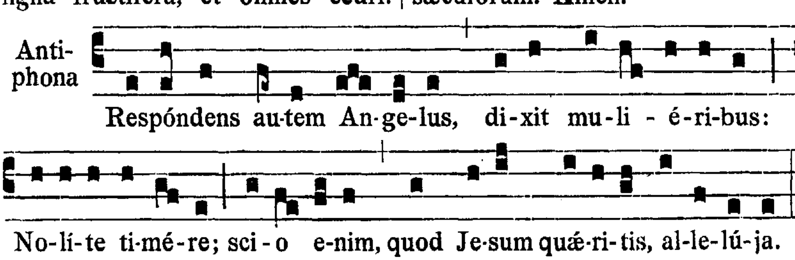
13. Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

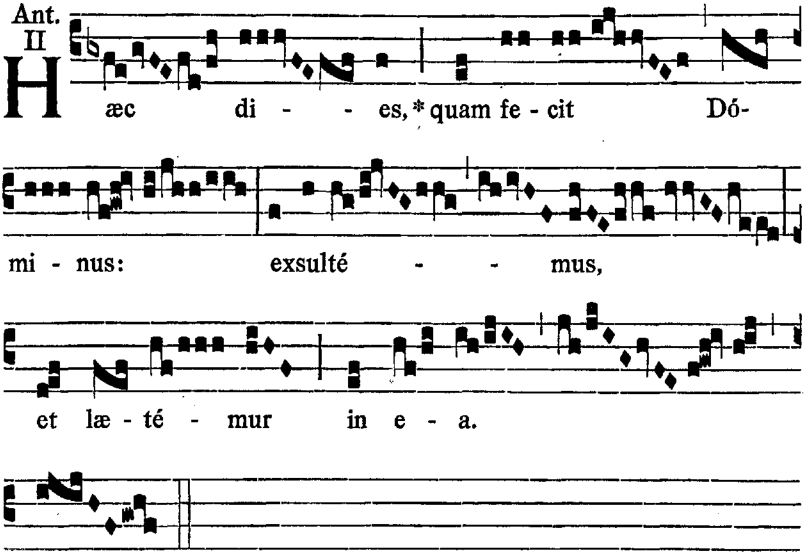
15. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

16. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

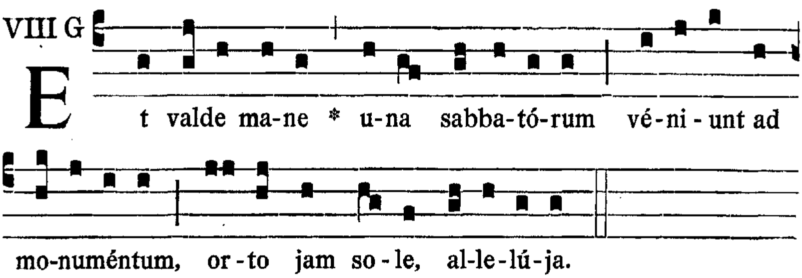
Antiphona

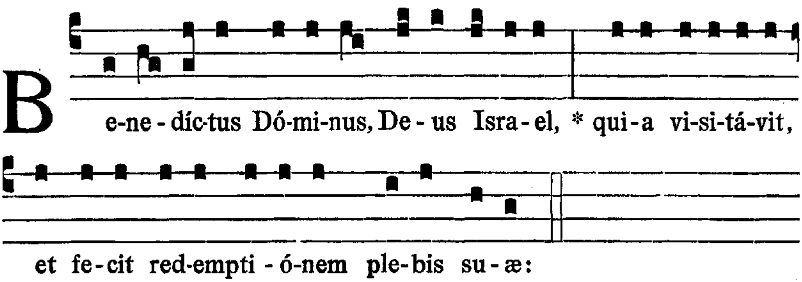
Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed eorum loco:

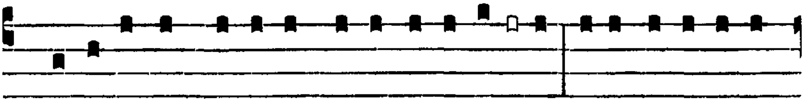
Ad Benedictus, Antiphona

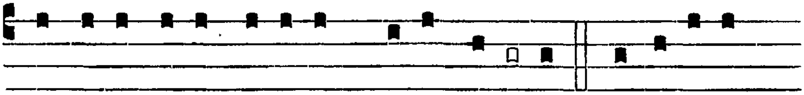
Canticum Zachariæ *Luc. 1, 68-79*

Vel:

1. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Isra - el, * qui - a vi - si - tá - vit,

et fe - cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ: (2. Et e-ré-xit...)

2. Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

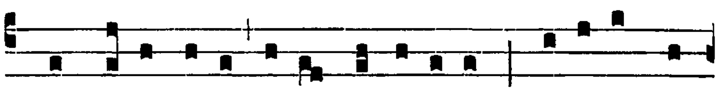
11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

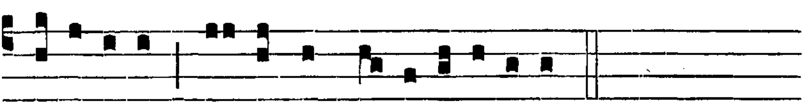
13. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

14. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

Et valde ma-ne u-na sabba-tó-rum vé-ni - unt ad

mo-numéntum, or - to jam so - le, al-le-lú - ja.

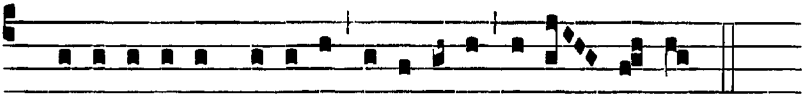
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum nostrum

Jesum Christum, Fílium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.
℟. De - o grá - ti - as, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

Sic dicitur ad Laudes et in Vesperis tantum.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Deinde in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, *totum secreto: eoque recitato subjungitur:*

℣. Dóminus det nobis suam pacem.
℟. Et vitam ætérnam. Amen.

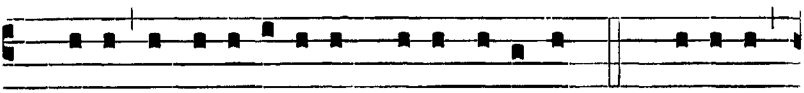
Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, Antiphona Regína cæli, *ut supra.* 428.

Postea concluditur:

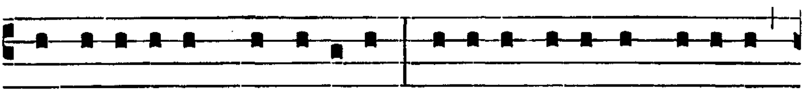
℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

AD PRIMAM

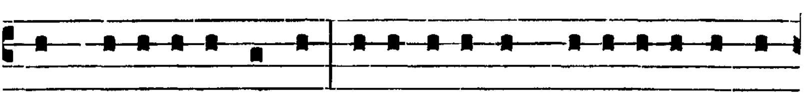
Pater noster, Ave María *et* Credo.

℣. De - us, in adju-tó-ri - um me - um in-ténde. ℟. Dó-mi-ne,

ad adju-vándum me fes-tí-na. Glő-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,

et Spi-rí-tu - i Sancto: Sic-ut e-rat in princí-pi - o, et nunc,

et semper, et in sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ja.

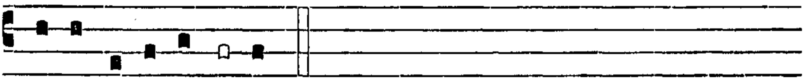
Deinde absolute inchoatur a Psalmis:

Psalmus 53

†

D e-us, in nó-mi-ne tu-o salvum me fac: * et in vir-tú-te

tu-a jú-di-ca me.

2. Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

4. Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

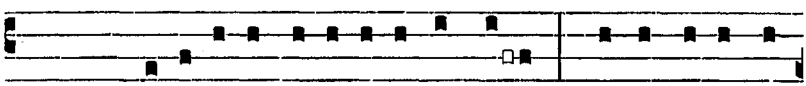
5. Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

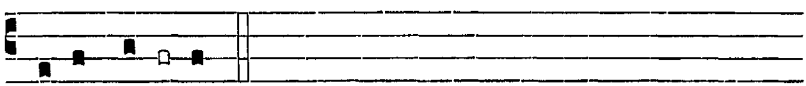
7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ps. 118, i Be-á-ti imma-cu-lá-ti in vi-a: * qui ámbu-lant in

le-ge Dó-mi-ni.

2. Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

3. Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

4. Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

5. Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

6. Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

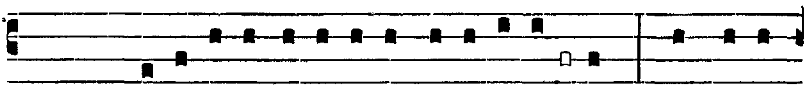
7. Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

8. Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

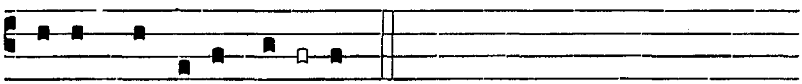
9. In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

10. In toto corde meo exquisívi

te: * ne repéllas me a mandátis tuis.
11. In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
12. Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
13. In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
14. In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
15. In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.
16. In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.
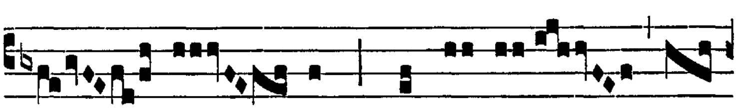

Ps. 118, ii Retrí-bu - e servo tu - o, vi-ví-fi-ca me: * et custó-

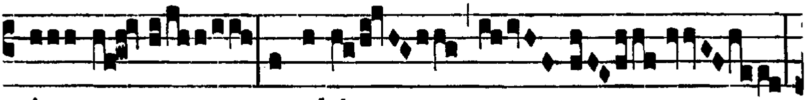
di - am sermó-nes tu - os.

2. Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.
3. Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
4. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.
5. Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.
6. Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
7. Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
8. Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.
9. Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
10. Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
11. Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
12. Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.
13. Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.
14. Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
15. Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
16. Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

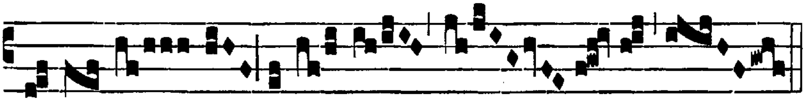
Ant. II

H æc di - - es, * quam fe - cit Dó-

mi - nus: exsulté - - - mus,

et læ - té - mur in e - a.

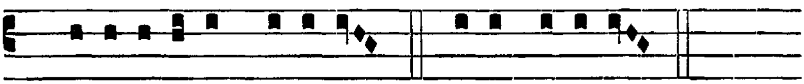
Deinde subjungitur recto tono:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. ℟. De - o grá - ti - as.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum. Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, † ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, * qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
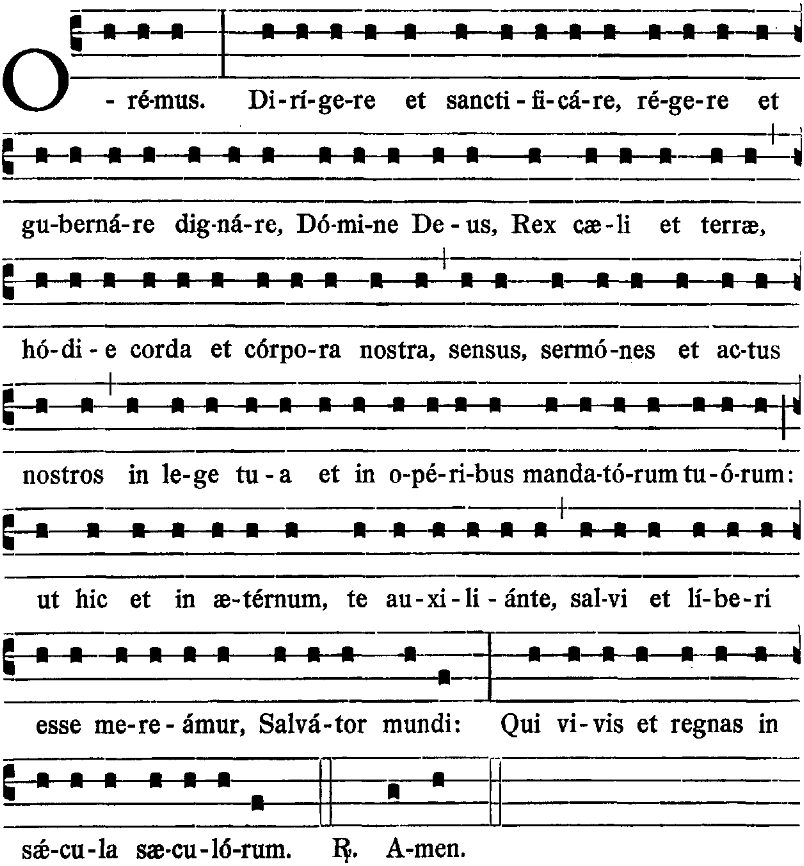
Et dicitur ter; ultimo additur:

℣. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

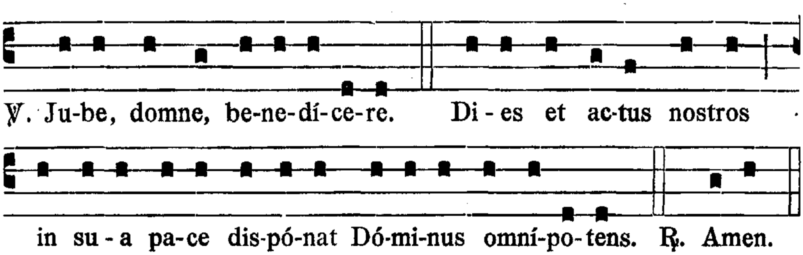
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster, *secreto usque ad*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, * et dírige fílios eórum.
℟. Et sit splendor Dómini, Dei, nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, * et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.
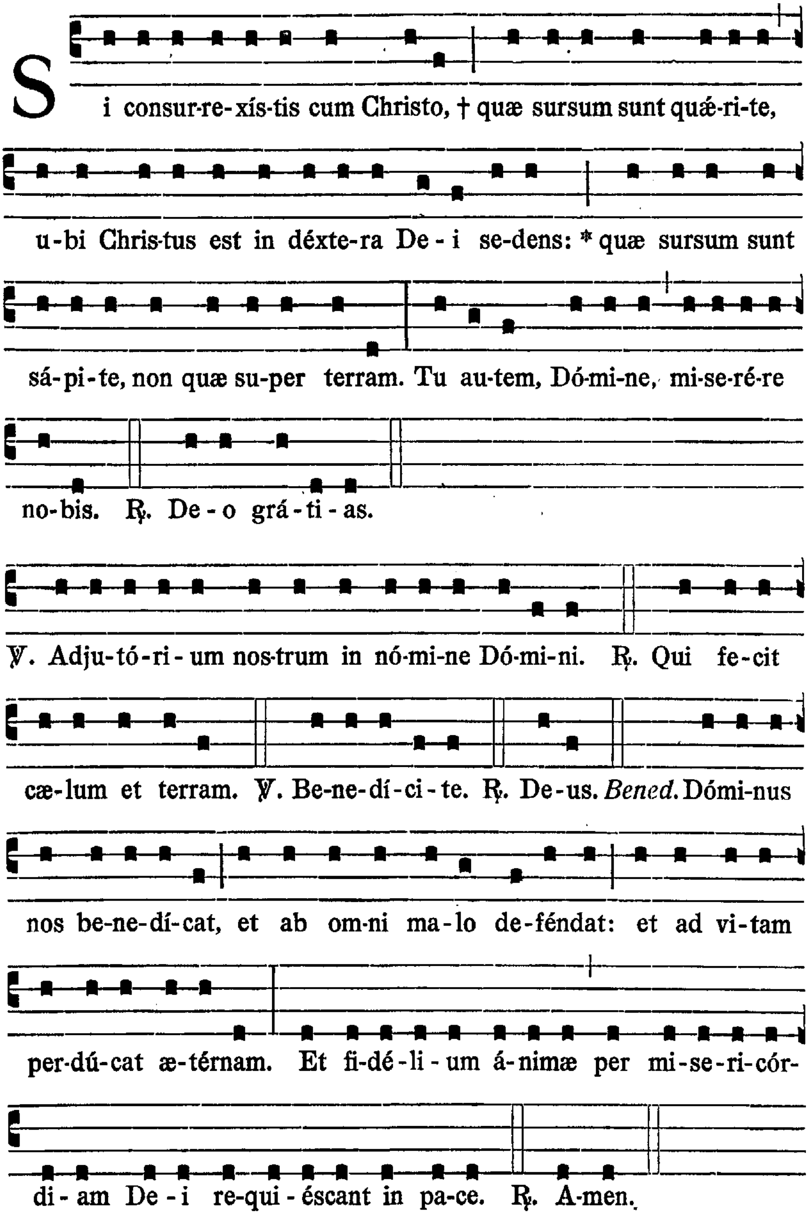
Oratio

Lector: **Benedictio**

Lectio brevis *Col. 3, 1-2*

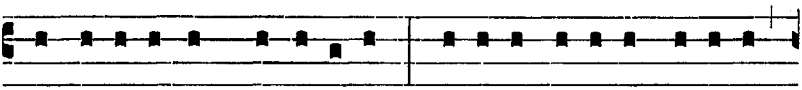
Deinde dicitur tantum* Pater noster, *secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

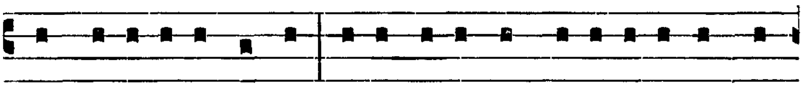
Pater noster *et* Ave María.

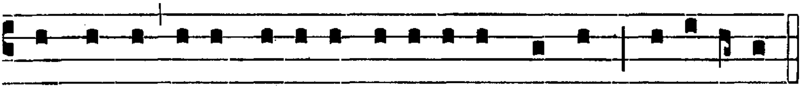
℣. De - us, in adju-tó-ri - um me - um in-ténde. ℟. Dó-mi-ne,

ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló - ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,

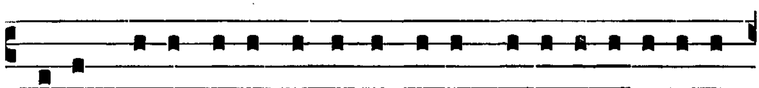
et Spi-rí-tu - i Sancto: Sic-ut e-rat in prin-cí-pi - o, et nunc,

et semper, et in sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. A-men. Alle-lú-ja.

Deinde absolute inchoatur a Psalmis:

Psalmus 118, iii

L e-gem po-ne mi-hi, Dó-mi-ne, vi - am jus-ti -fi-ca - ti - ó-num

tu - á - rum: * et exquí-ram e - am sem - per.

2. Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

3. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

4. Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

5. Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

6. Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

7. Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

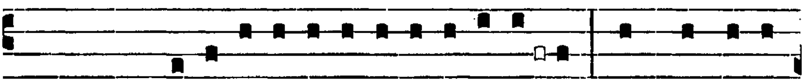
8. Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

9. Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

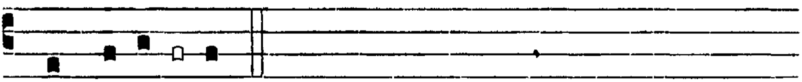
10. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

11. Et ne áuferas de ore meo

verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.
12. Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.
13. Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.
14. Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.
15. Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.
16. Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

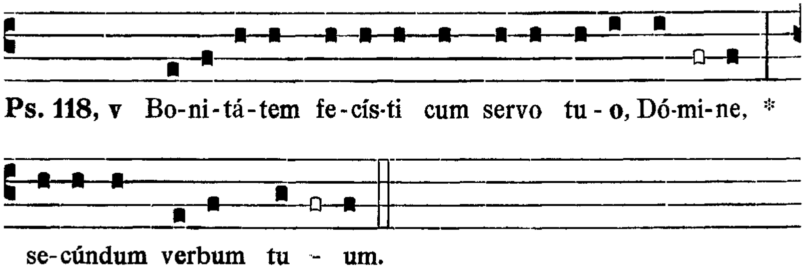

Ps. 118, iv Memor es-to verbi tu - i servo tu - o, * in quo mi-hi

spem de-dís - ti.

2. Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.
3. Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.
4. Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.
5. Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
6. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.
7. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.
8. Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.
9. Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.
10. Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.
11. Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.
12. Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.
13. Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.
14. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.
15. Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.
16. Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

2. Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

3. Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

4. Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

5. Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

6. Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

7. Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

8. Bonum mihi lex oris tui, * super mília auri et argénti.

9. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

10. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

11. Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

12. Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

13. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

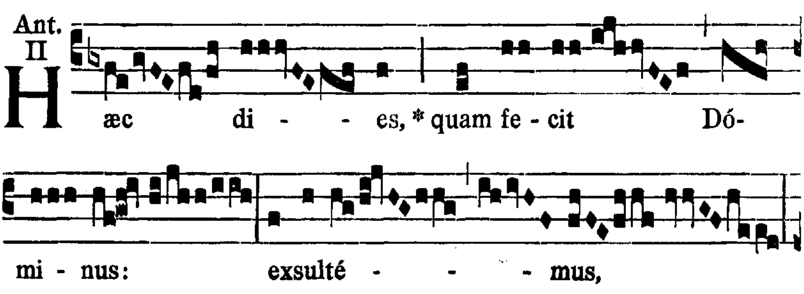
14. Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

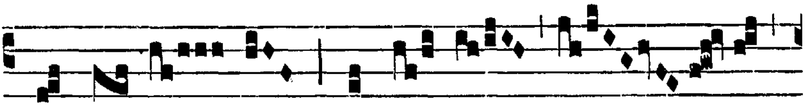
15. Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

16. Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

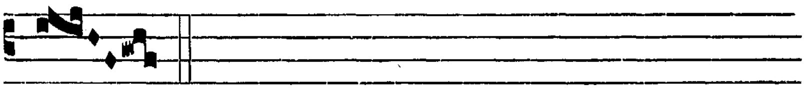
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

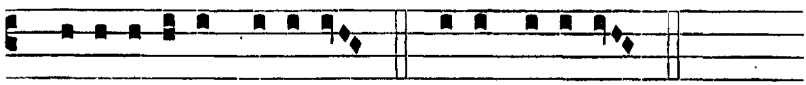
et læ - té - mur in e - a.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

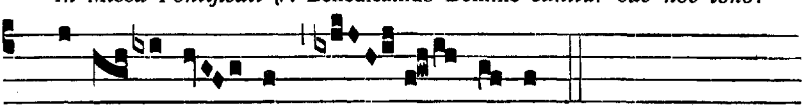

℣. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. ℟. De - o grá - ti - as.

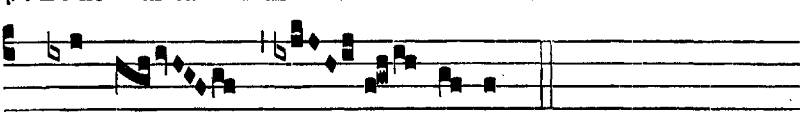
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster, *secreto, nisi sequatur alia Hora.*

In Missa Pontificali ℣. Benedicámus Dómino *canitur sub hoc tono:*

℣. Be-ne - di-cá - mus Dó - mi - no.

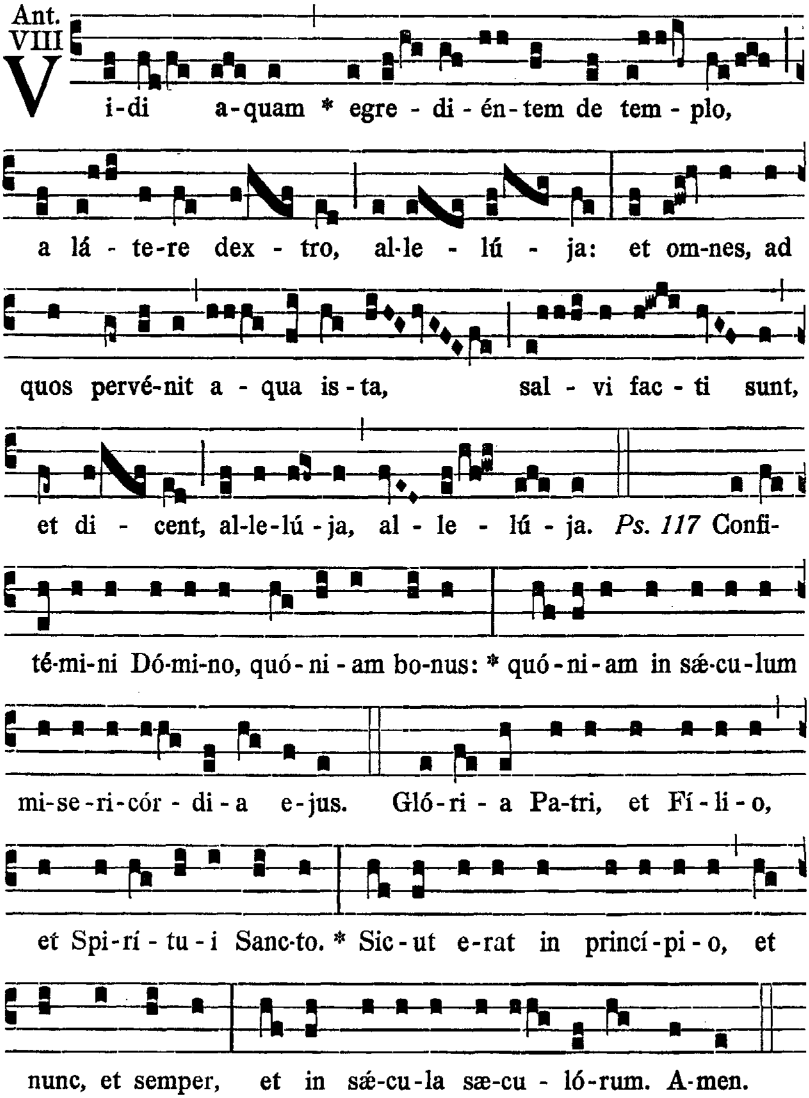

℟. De - o grá - - ti - as.

Et non dicitur ℣. Fidélium ánimæ, *neque additur* Pater noster, *sed statim incipitur Missa.*

Ad aspersionem aquæ benedictæ

℣ *Aspersio aquæ benedictæ omittitur, si Episcopus sollemniter celebret.*

Repetitur Ant. Vidi aquam.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.
℟. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.

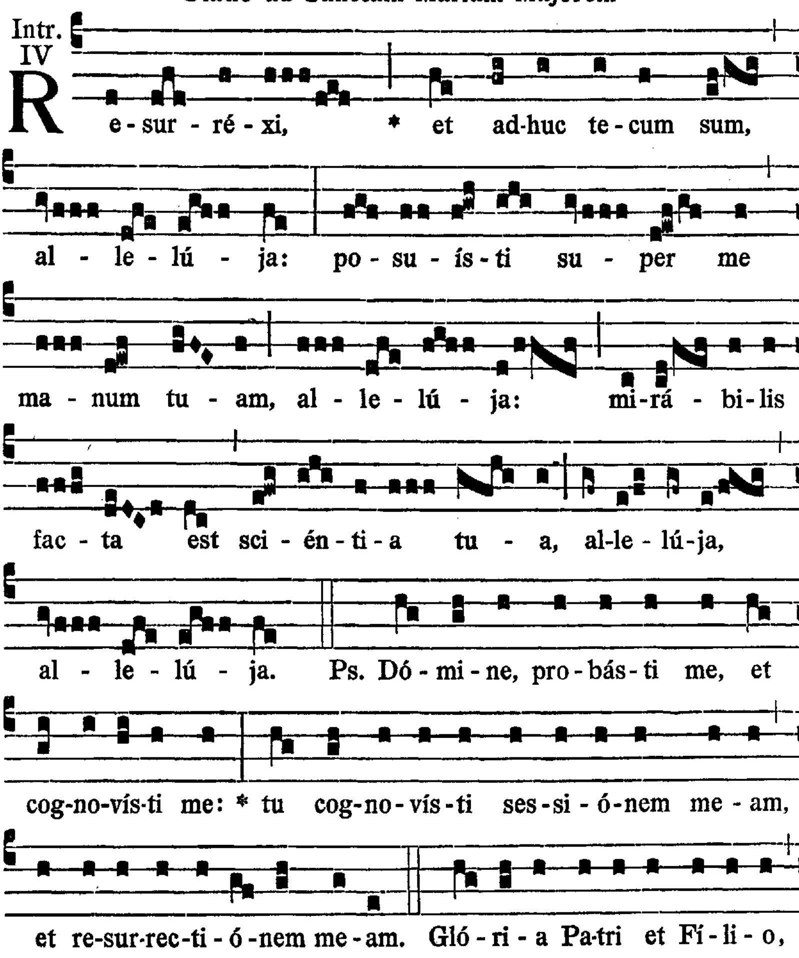
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

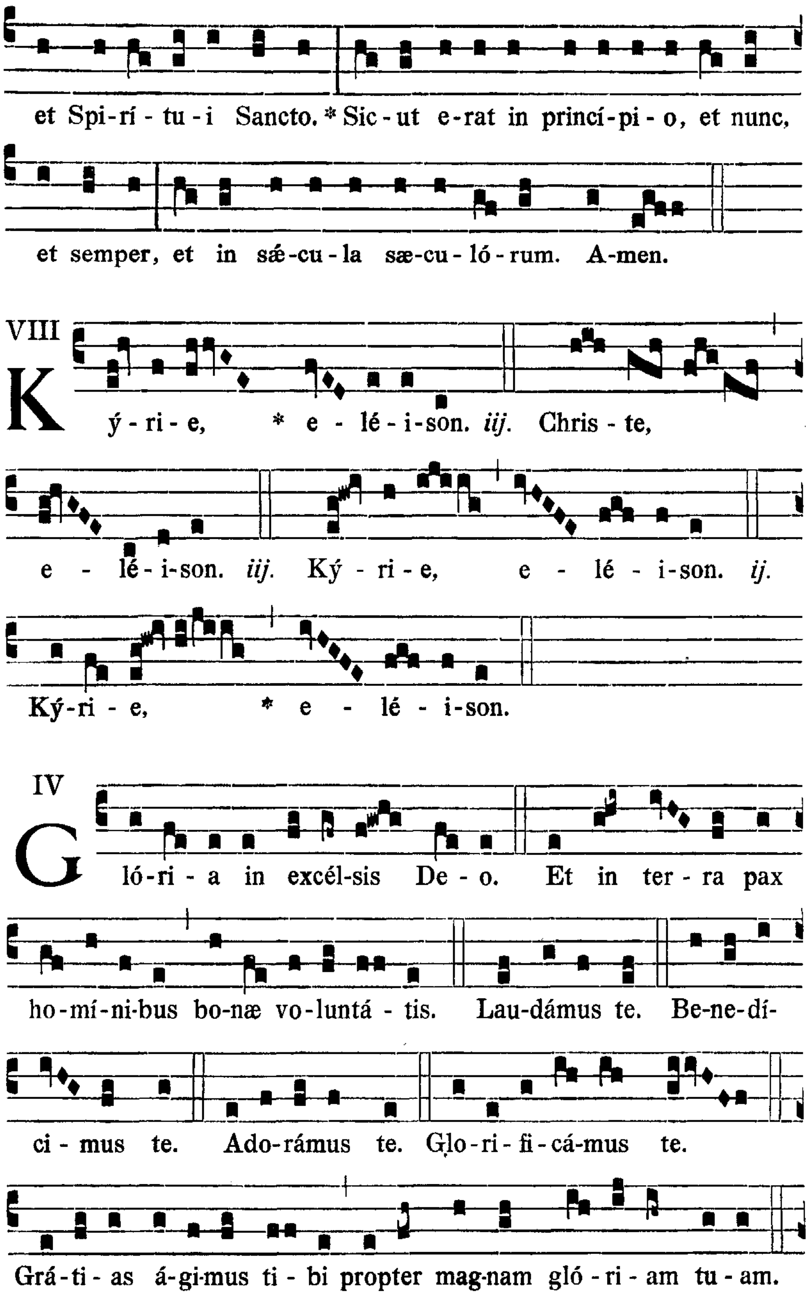
Orémus. *Oratio*
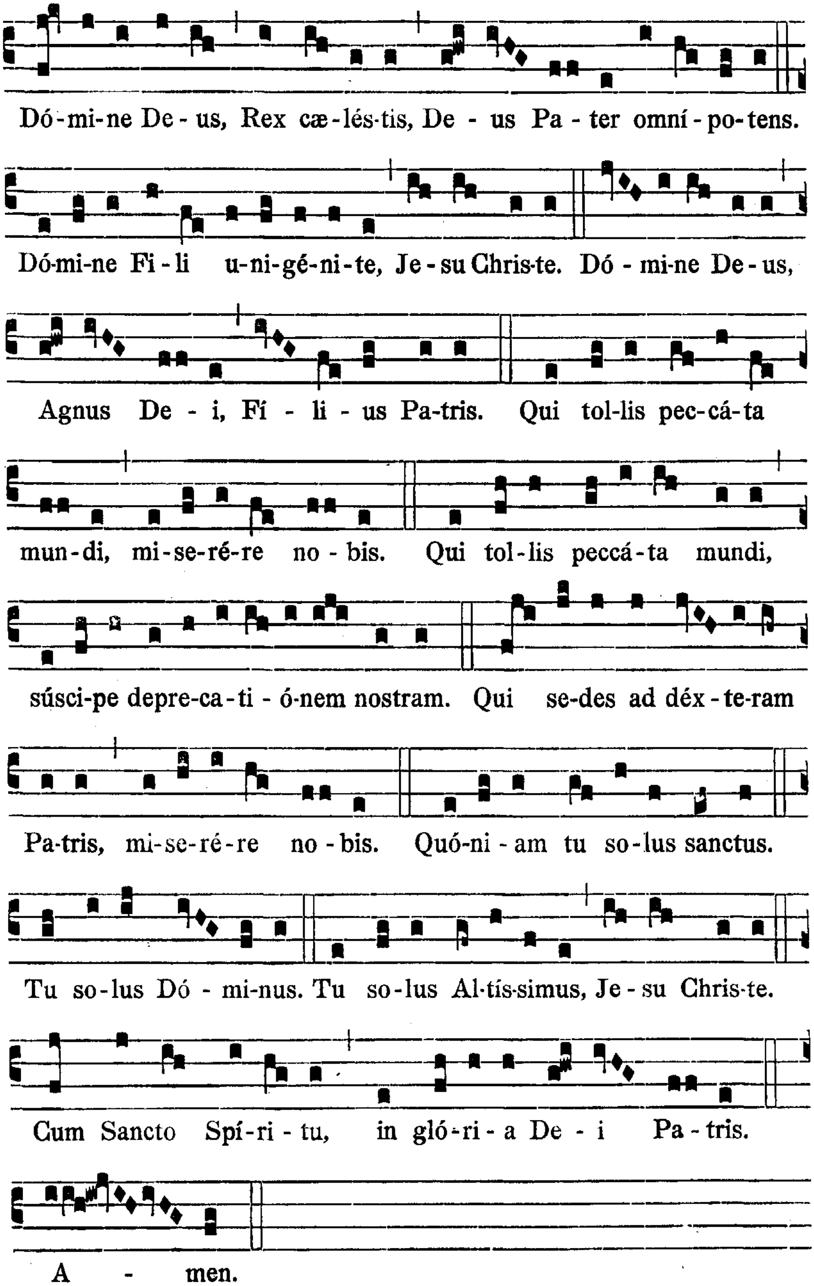
Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Ángelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

AD MISSAM

Statio ad Sanctam Mariam Majorem

et Spi-rí - tu - i Sancto. * Sic - ut e-rat in princí-pi - o, et nunc,
et semper, et in sǽ-cu - la sæ-cu - ló - rum. A-men.
VIII
K ý - ri - e, * e - lé - i-son. iij. Chris - te,
e - lé - i-son. iij. Ký - ri - e, e - lé - i-son. ij.
Ký-ri - e, * e - lé - i-son.
IV
G ló-ri - a in excél-sis De - o. Et in ter - ra pax
ho-mí-ni-bus bo-næ vo-luntá - tis. Lau-dámus te. Be-ne-dí-
ci - mus te. Ado-rámus te. Glo-ri - fi - cá-mus te.
Grá-ti - as á-gi-mus ti - bi propter mag-nam gló - ri - am tu - am.

Dó-mi-ne De-us, Rex cæ-lés-tis, De - us Pa - ter omní-po-tens.
Dó-mi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te, Je-su Chris-te. Dó - mi-ne De-us,
Agnus De - i, Fí - li - us Pa-tris. Qui tol-lis pec-cá-ta
mun-di, mi-se-ré-re no - bis. Qui tol-lis peccá-ta mundi,
súsci-pe depre-ca-ti - ó-nem nostram. Qui se-des ad déx-te-ram
Pa-tris, mi-se-ré-re no - bis. Quó-ni - am tu so-lus sanctus.
Tu so-lus Dó - mi-nus. Tu so-lus Al-tís-simus, Je - su Chris-te.
Cum Sancto Spí-ri - tu, in gló-ri - a De - i Pa - tris.
A - men.

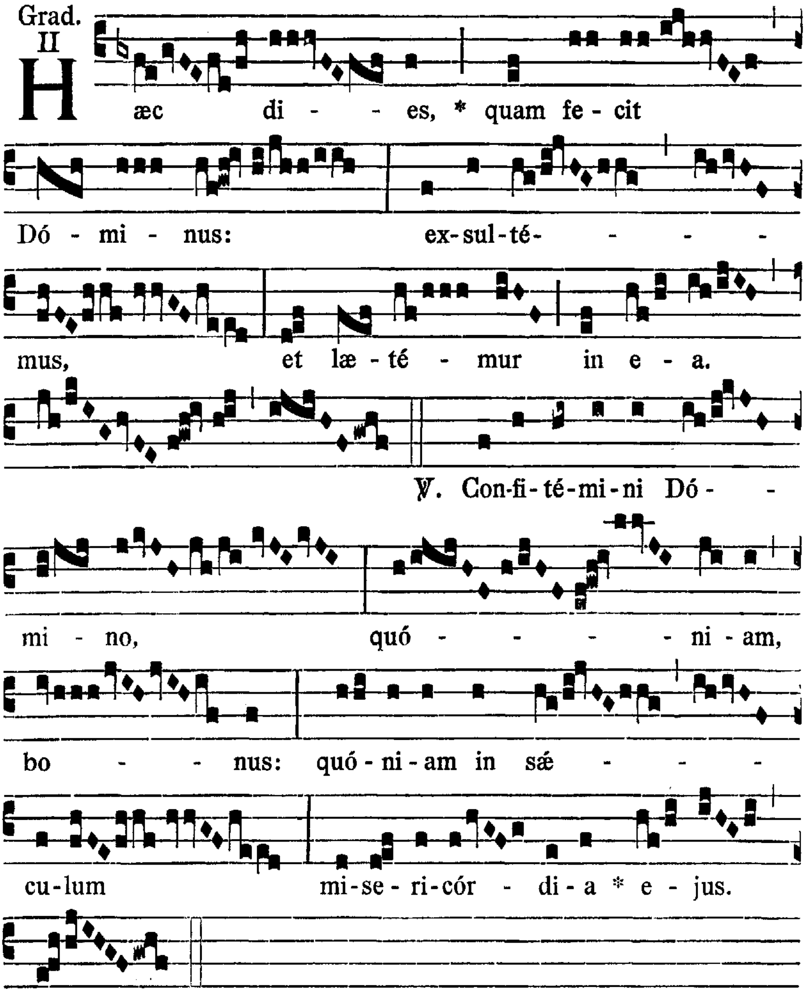
Oratio

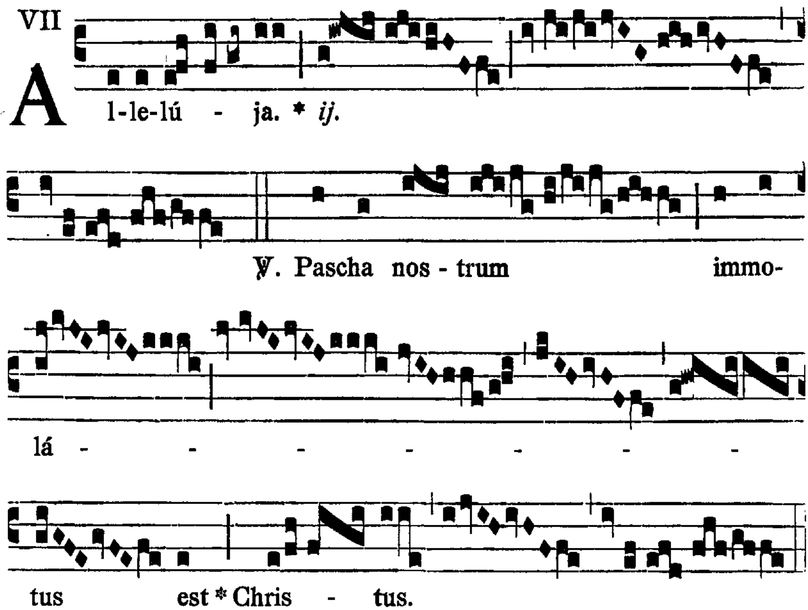
Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios
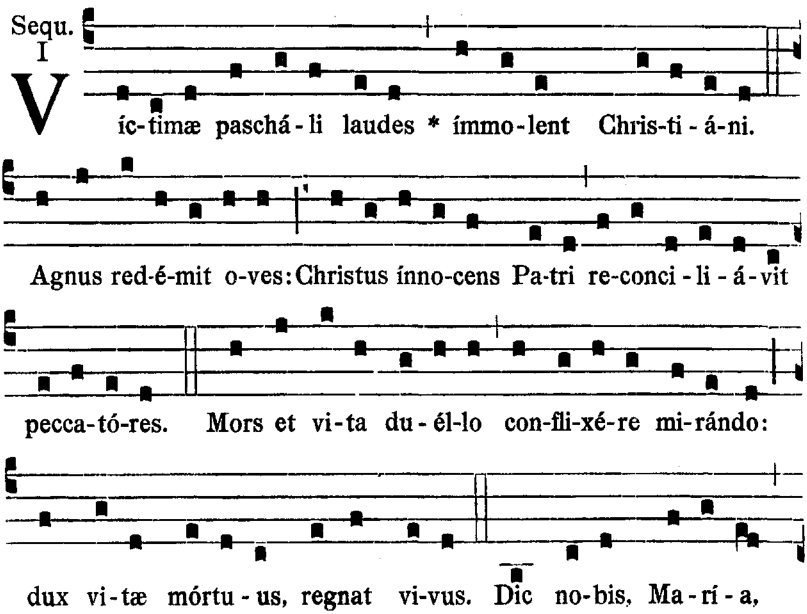
1 Cor. 5, 7-8

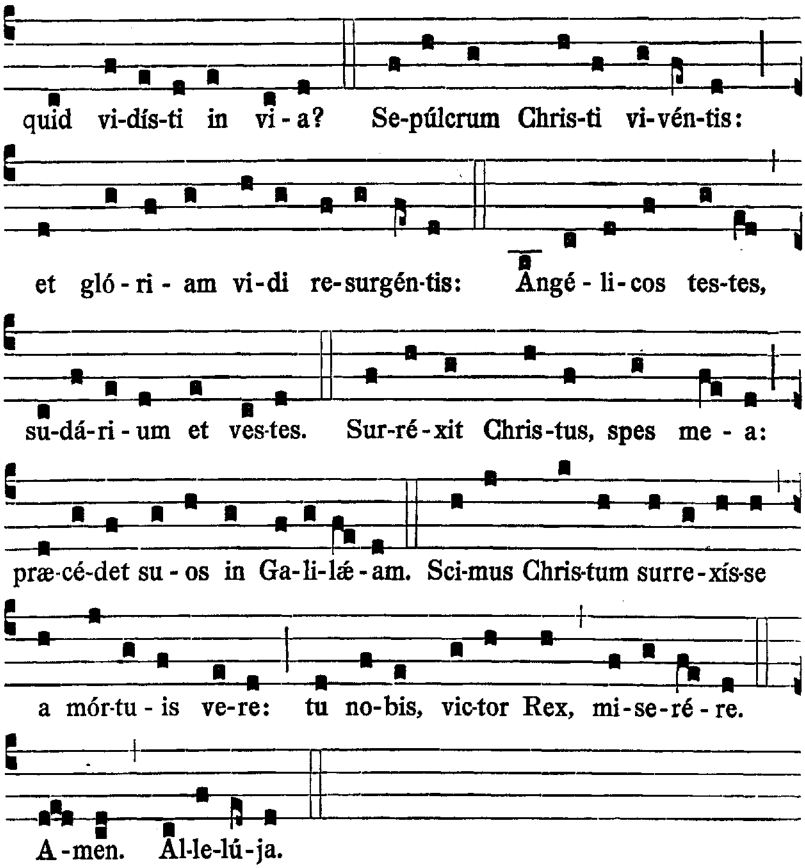
Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ: sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

Non repetitur Allelúja, *sed statim additur:*

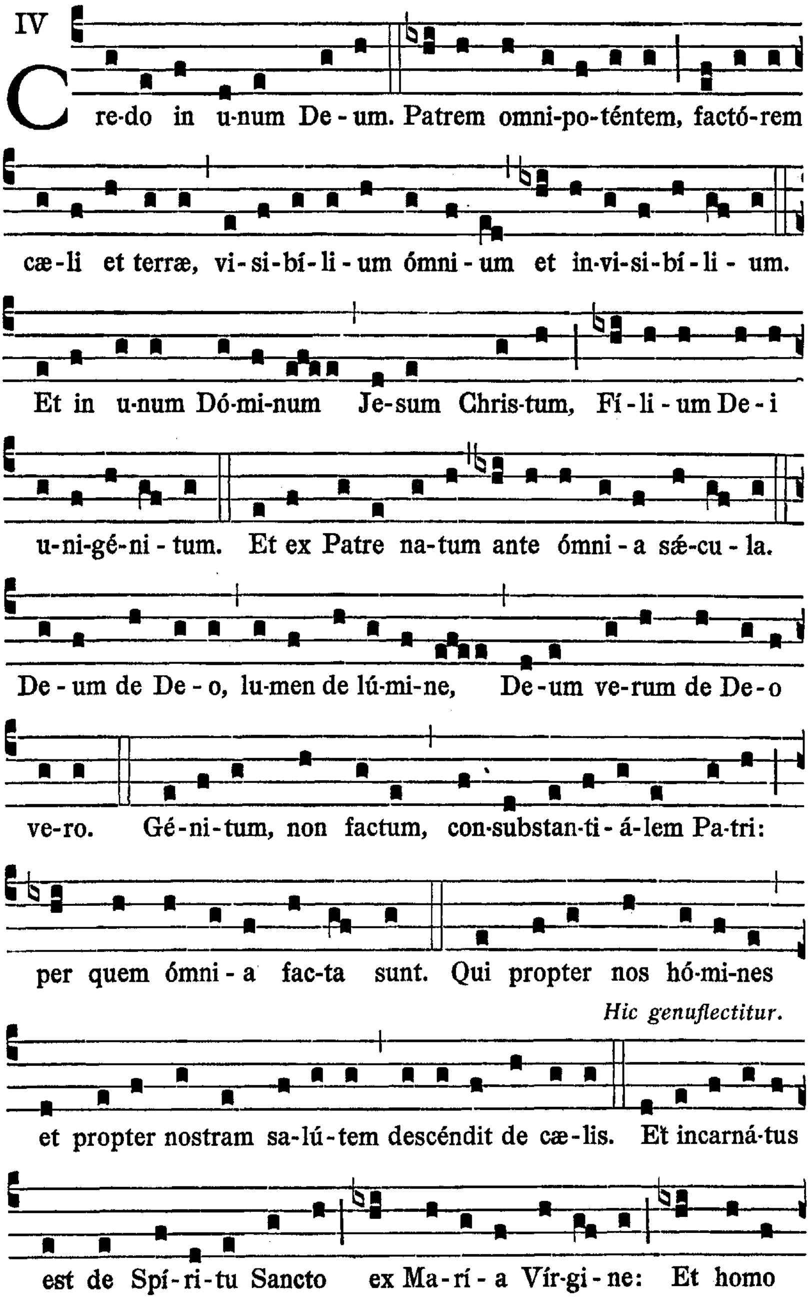

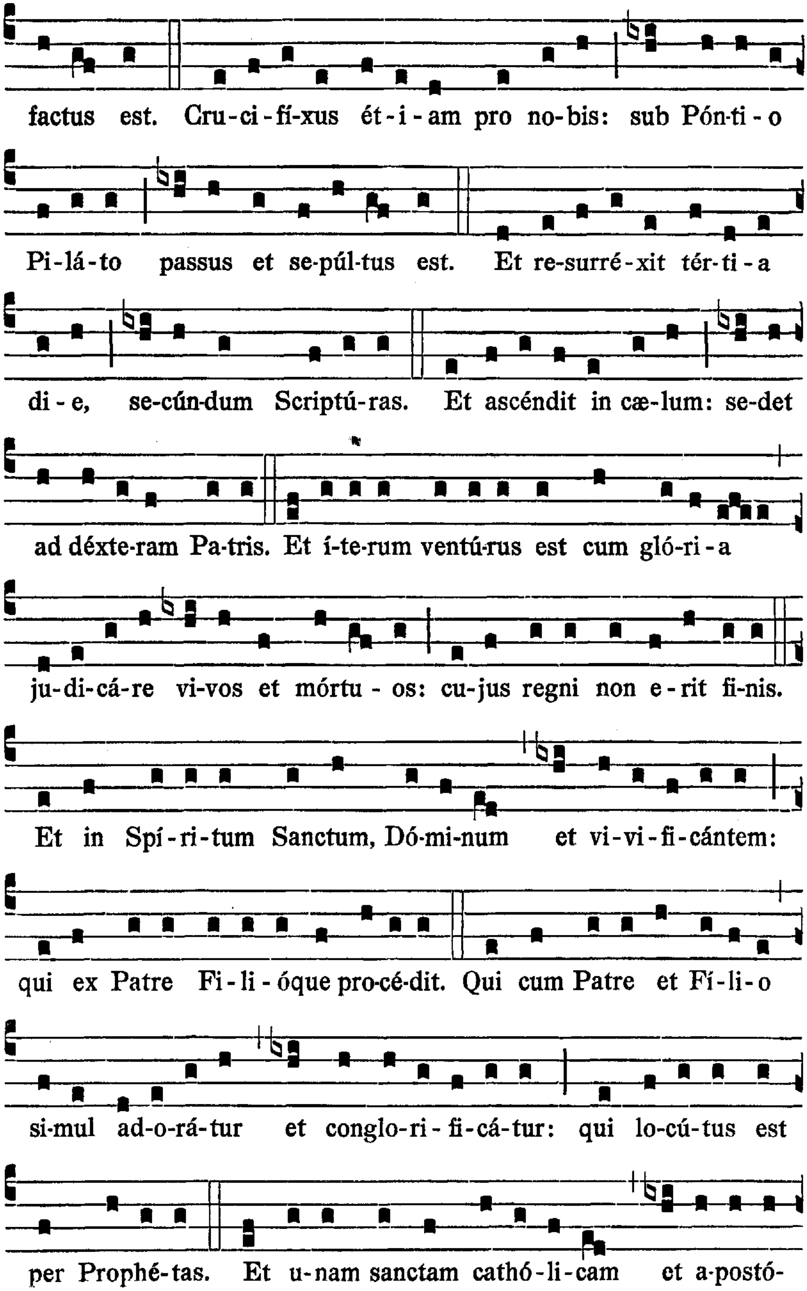

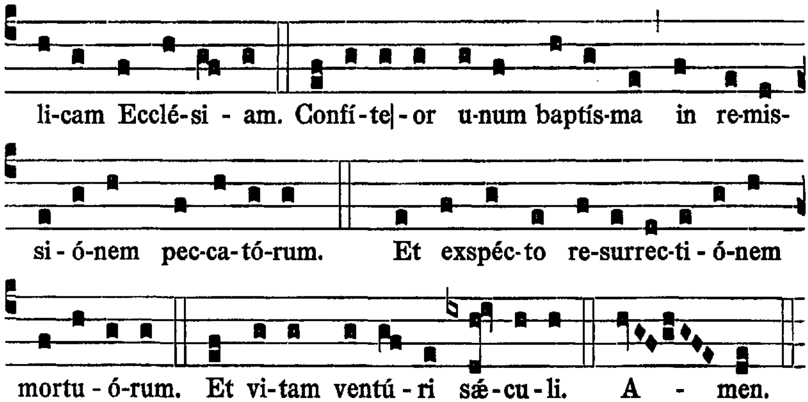
℣ *Sequentia dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.*

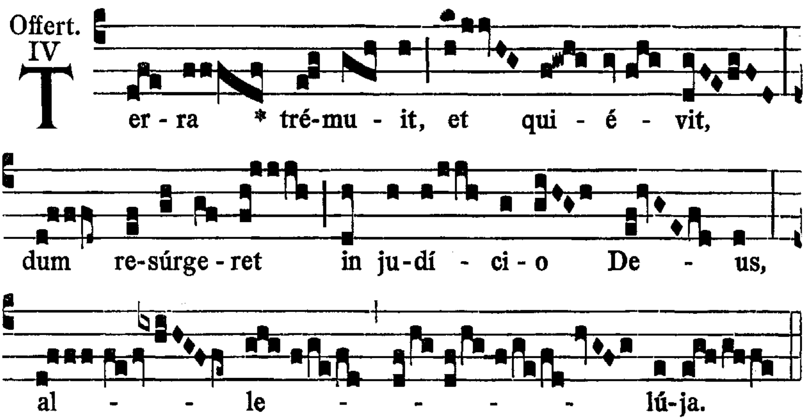
✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum
Marc. 16, 1-7

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis: Nolíte expavéscere: Jesum quǽritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus et Petro, quia præcédit vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

IV
Credo in unum De - um. Patrem omni-po-téntem, factó-rem
cæ-li et terræ, vi-si-bí-li-um ómni-um et in-vi-si-bí-li-um.
Et in u-num Dó-mi-num Je-sum Chris-tum, Fí-li-um De-i
u-ni-gé-ni-tum. Et ex Patre na-tum ante ómni-a sǽ-cu-la.
De-um de De-o, lu-men de lú-mi-ne, De-um ve-rum de De-o
ve-ro. Gé-ni-tum, non factum, con-substan-ti-á-lem Pa-tri:
per quem ómni-a fac-ta sunt. Qui propter nos hó-mi-nes
Hic genuflectitur.
et propter nostram sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus
est de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et homo

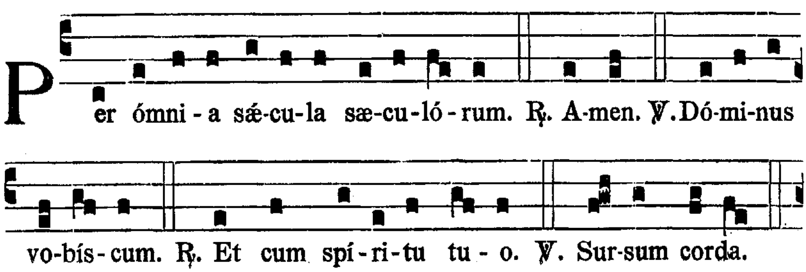

factus est. Cru-ci-fí-xus ét-i-am pro no-bis: sub Pón-ti-o
Pi-lá-to passus et se-púl-tus est. Et re-surré-xit tér-ti-a
di-e, se-cún-dum Scriptú-ras. Et ascéndit in cæ-lum: se-det
ad déxte-ram Pa-tris. Et í-te-rum ventú-rus est cum gló-ri-a
ju-di-cá-re vi-vos et mórtu-os: cu-jus regni non e-rit fi-nis.
Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dó-mi-num et vi-vi-fi-cántem:
qui ex Patre Fi-li-óque pro-cé-dit. Qui cum Patre et Fí-li-o
si-mul ad-o-rá-tur et conglo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est
per Prophé-tas. Et u-nam sanctam cathó-li-cam et a-postó-
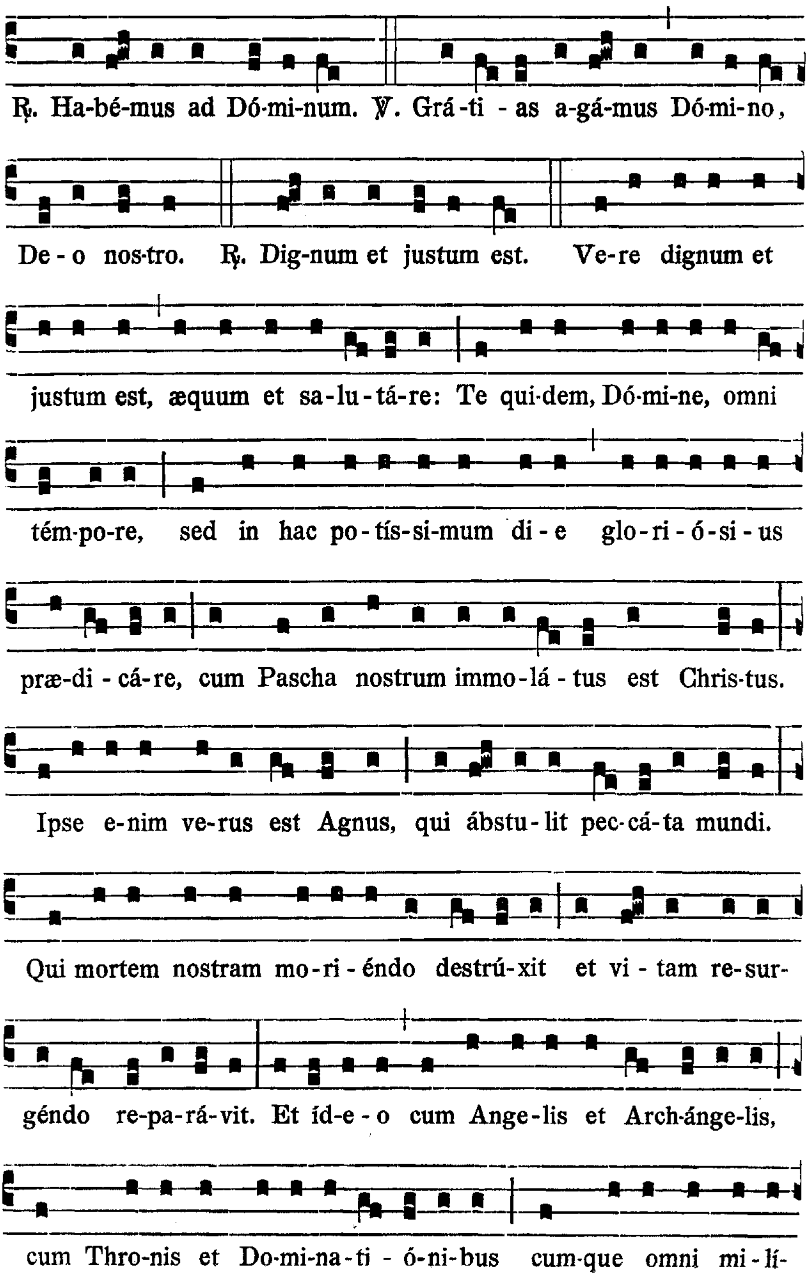

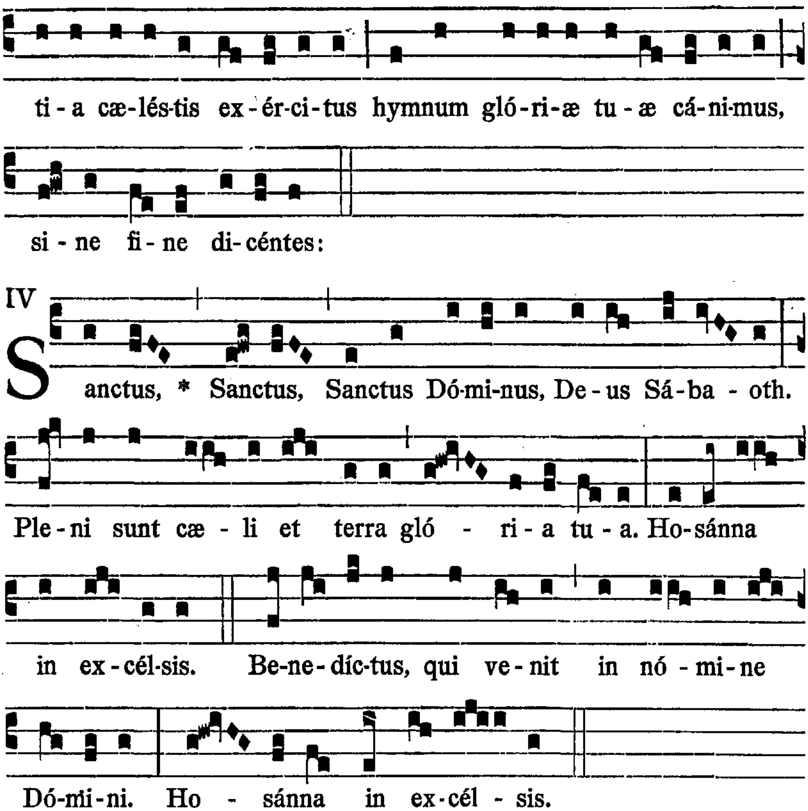

Secreta

Súscipe, quǽsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad ætemitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum.

℟. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. ℣. Grá-ti - as a-gá-mus Dó-mi-no,
De - o nos-tro. ℟. Dig-num et justum est. Ve-re dignum et
justum est, æquum et sa-lu-tá-re: Te qui-dem, Dó-mi-ne, omni
tém-po-re, sed in hac po-tís-si-mum di - e glo-ri - ó-si - us
præ-di - cá-re, cum Pascha nostrum immo-lá - tus est Chris-tus.
Ipse e-nim ve-rus est Agnus, qui ábstu-lit pec-cá-ta mundi.
Qui mortem nostram mo-ri - éndo destrú-xit et vi - tam re-sur-
géndo re-pa-rá-vit. Et íd-e - o cum Ange-lis et Arch-ánge-lis,
cum Thro-nis et Do-mi-na-ti - ó-ni-bus cum-que omni mi-lí-

Infra Actionem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genetrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

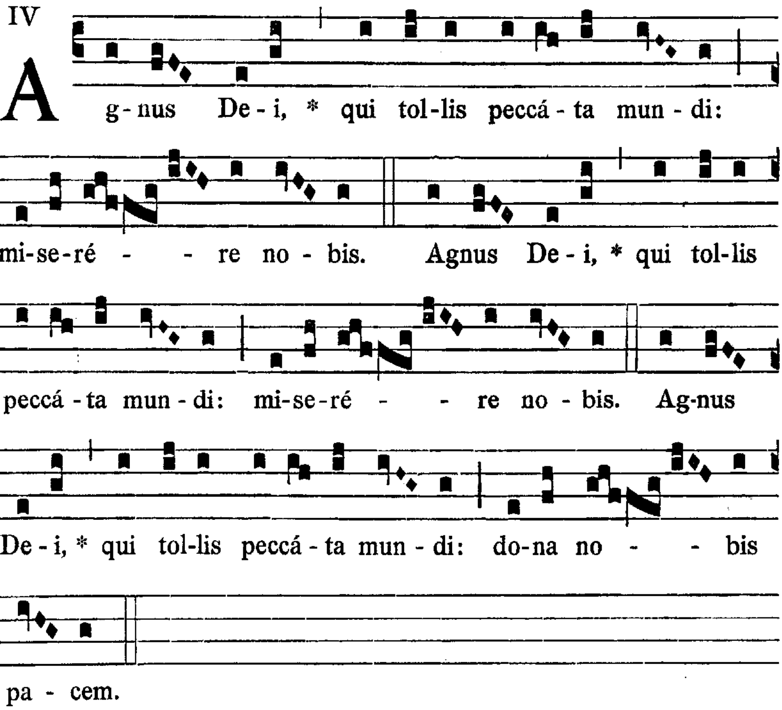
Tenens manus expansas super Oblata, dicit:
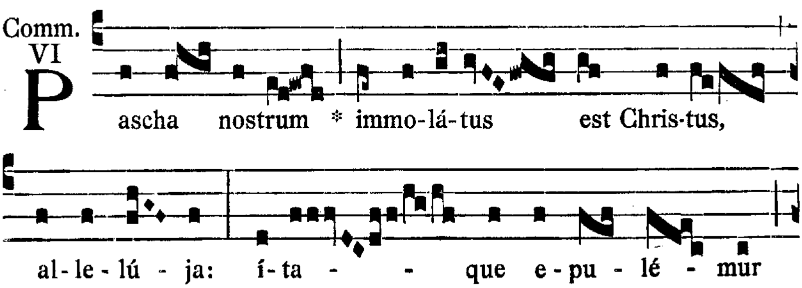
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre

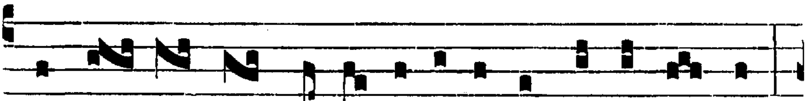
dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem *etc., ut in Canone,* 10.

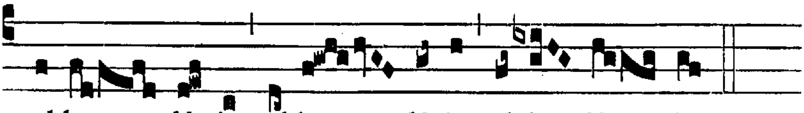
Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

in á-zy-mis sin-ce-ri-tá-tis et ve-ri-tá-tis,

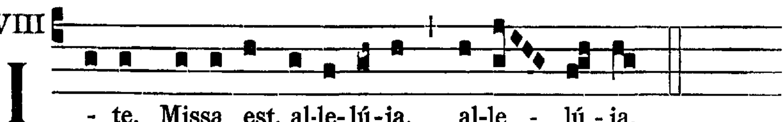

al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: † ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem.

VIII

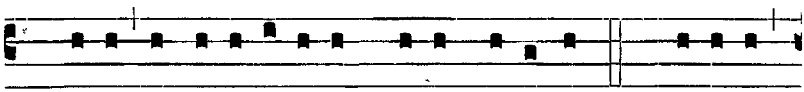

I-te, Missa est, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.
℟. De-o grá-ti-as, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

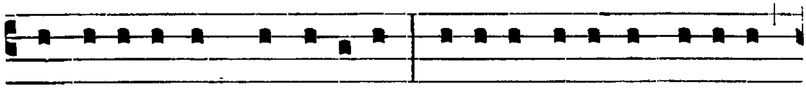
Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive, juxta Rubricas.

AD SEXTAM

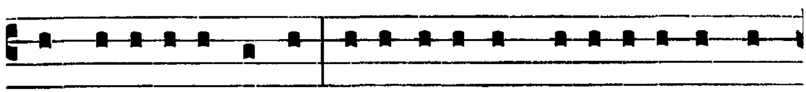
Pater noster *et* Ave María.

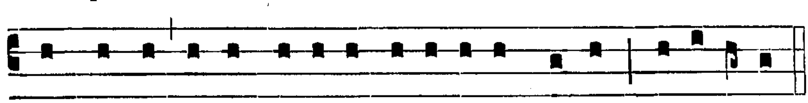
℣. De-us, in adju-tó-ri-um me-um in-ténde. ℟. Dó-mi-ne,

ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o,

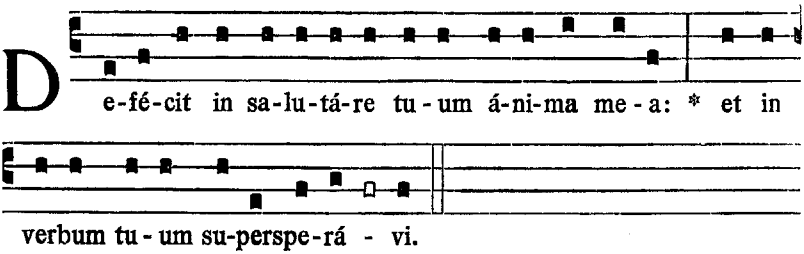
et Spi-rí-tu-i Sancto: Sic-ut e-rat in prin-cí-pi-o, et nunc,

et semper, et in sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ja.

Deinde absolute inchoatur a Psalmis:

Psalmus 118, vi

2. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

3. Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

4. Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

5. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

6. Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

7. Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

8. Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

9. In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

10. In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

11. Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

12. Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

13. In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

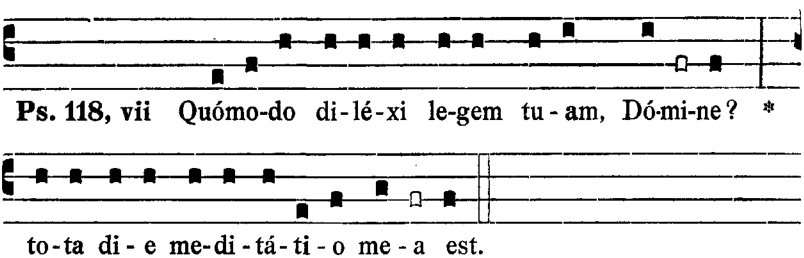
14. Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

15. Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

16. Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

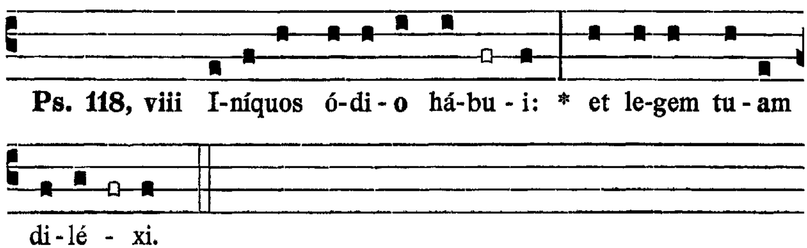
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

2. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

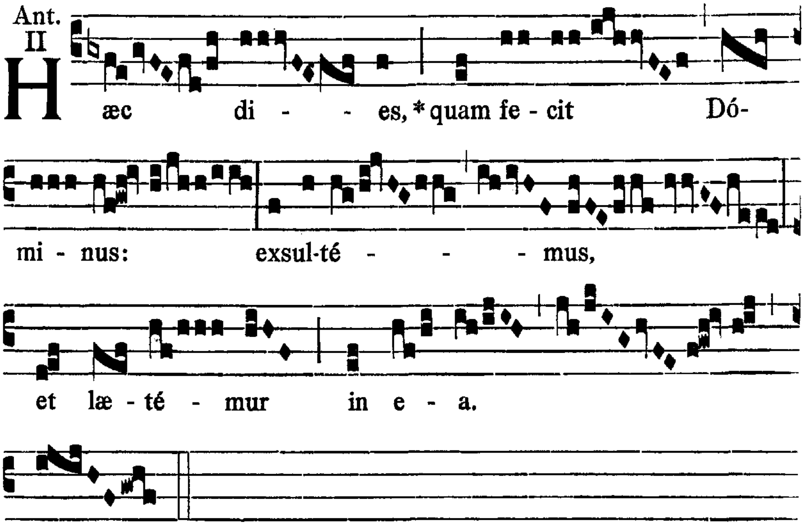
3. Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

4. Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.
5. Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.
6. A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.
7. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
8. A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
9. Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.
10. Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
11. Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.
12. Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et judícia tua doce me.
13. Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.
14. Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.
15. Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.
16. Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

2. Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.
3. Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.
4. Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.
5. Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
6. Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.
7. Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.
8. Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.
9. Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.
10. Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
11. Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.
12. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.
13. Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

14. Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.
15. Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.
16. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. ℟. De - o grá-ti - as.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

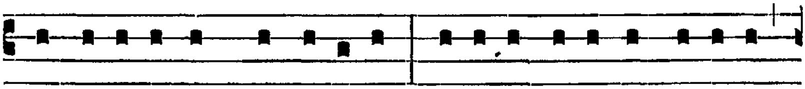
Deinde dicitur tantum Pater noster, *secreto, nisi sequatur alia Hora.*

AD NONAM

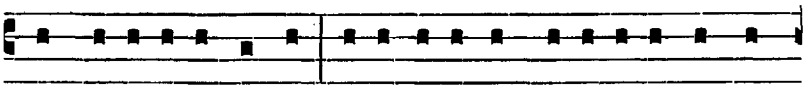
Pater noster *et* Ave María.

℣. De-us, in adju-tó-ri-um me-um inténde. ℟. Dó-mi-ne,

ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o,

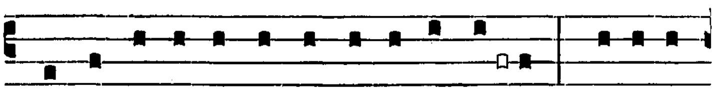
et Spi-rí-tu-i Sancto: Sic-ut e-rat in princí-pi-o, et nunc,

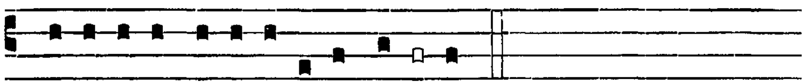
et semper, et in sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ja.

Deinde absolute inchoatur a Psalmis:

Psalmus 118, ix

M i-ra-bí-li-a tes-ti-mó-ni-a tu-a: * íd-e-o

scru-tá-ta est e-a á-ni-ma me-a.

2. Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

3. Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

4. Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

5. Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

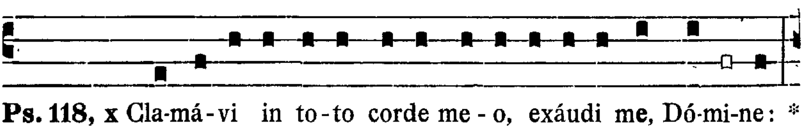
6. Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

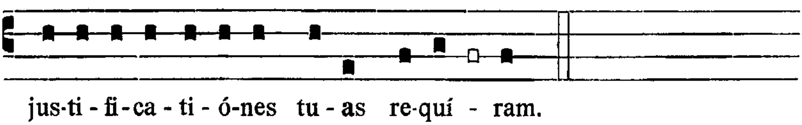
7. Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

8. Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.
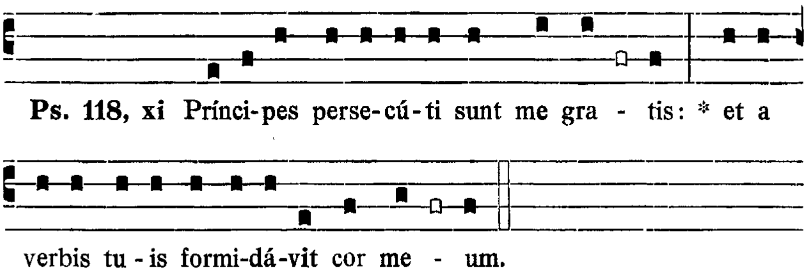
9. Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

10. Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.
11. Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
12. Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.
13. Adulescéntulus sum ego et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
14. Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.
15. Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.
16. Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

2. Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
3. Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.
4. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
5. Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.
6. Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.
7. Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.
8. Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.
9. Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.
10. Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.
11. Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
12. Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.
13. Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.
14. Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.
15. Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.
16. Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

2. Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

3. Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

4. Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

5. Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

6. Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

7. Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

8. Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

9. Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

10. Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

11. Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

12. Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua ǽquitas.

13. Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

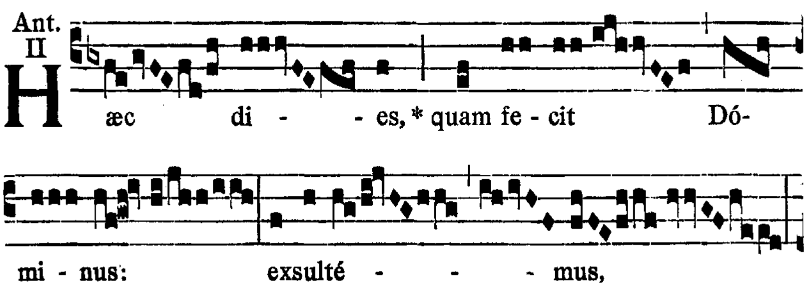
14. Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

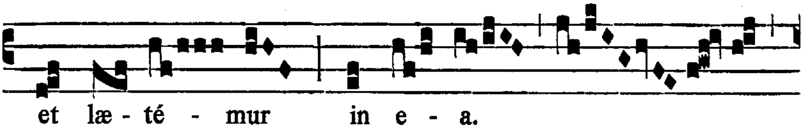
15. Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

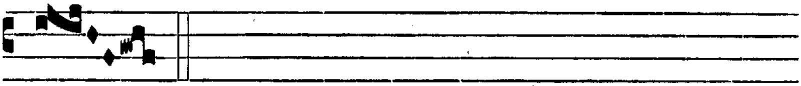
16. Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.
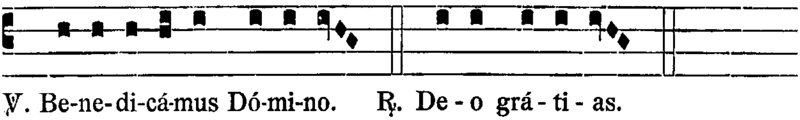

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
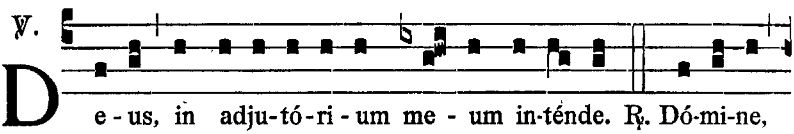

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.
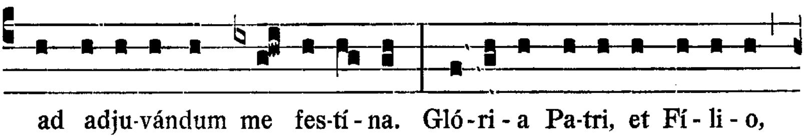
Deinde dicitur tantum Pater noster, *secreto, nisi sequatur alia Hora.*

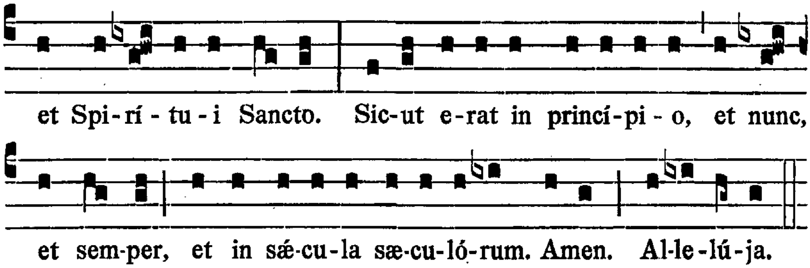
AD VESPERAS

Pater noster *et* Ave María.

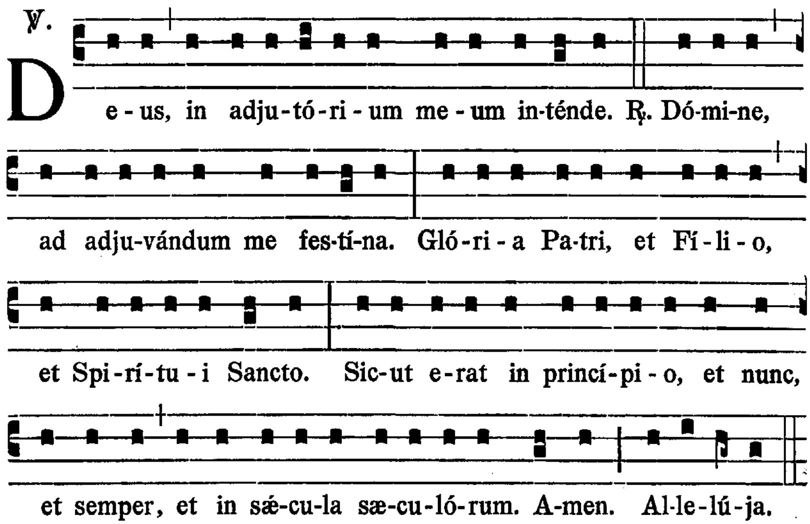
Sequens tonus sollemnis adhiberi potest ad libitum in Vesperis, hodie et biduo sequenti.
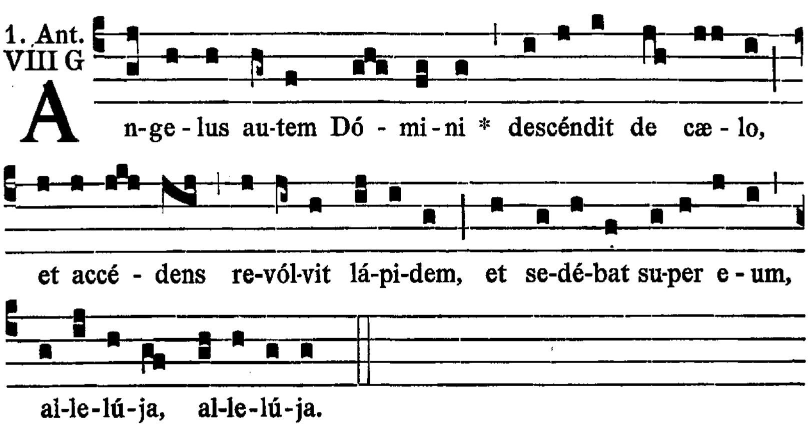

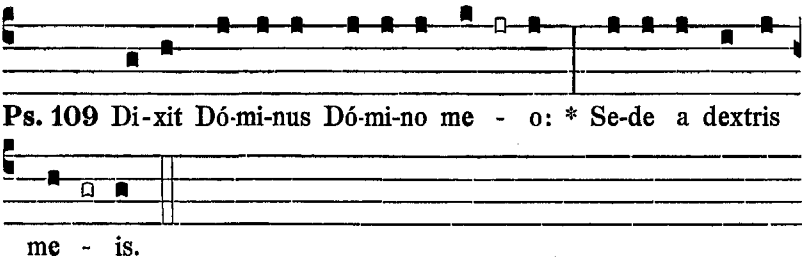

Vel Tonus simplex:

2. Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

5. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchisedech.

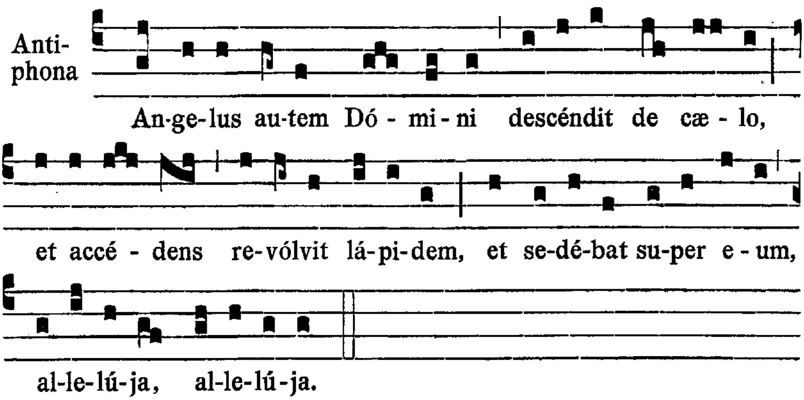
6. Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

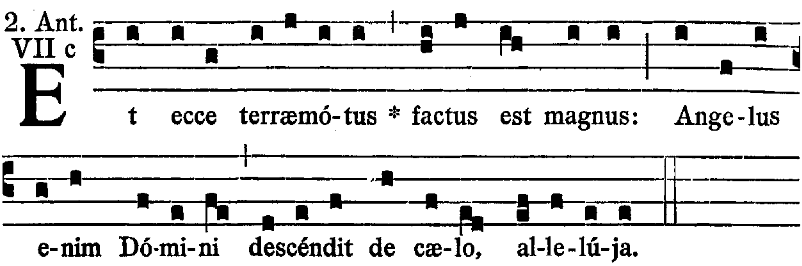
7. Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

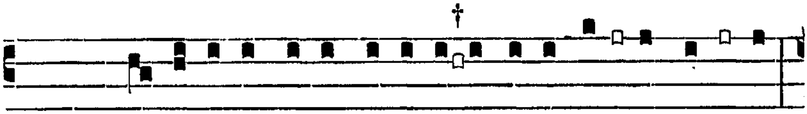
8. De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

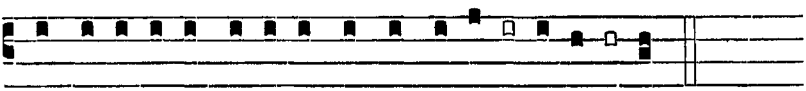
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

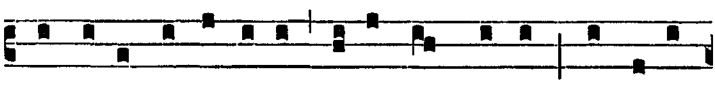
Ps. 110 Con-fi-té-bor ti-bi, Dó-mi-ne, in to-to cor-de me - o: *

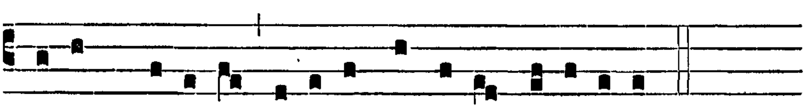
in consí-li-o jus-tó-rum, et congre-ga - ti-ó - ne.

2. Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.
4. Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
5. Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
6. Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
7. Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.
8. Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
9. Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

Et ecce ter-ræ-mó-tus fac-tus est magnus: Ange-lus

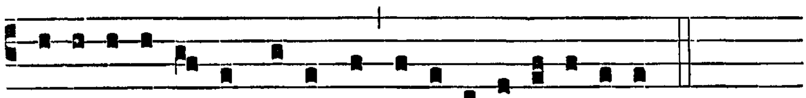

e-nim Dó-mi-ni descéndit de cæ-lo, al-le-lú-ja.

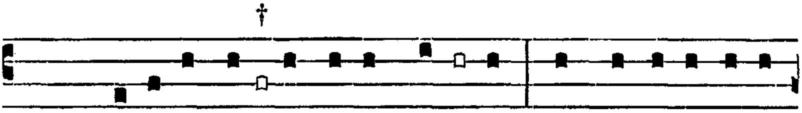
3. Ant. VIII c

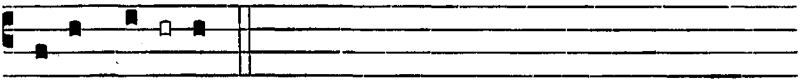
E - rat au - tem * aspéctus e-jus sic-ut ful-gur,

ves-timénta e - jus sic-ut nix, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Ps. 111 Be - á-tus vir, qui ti-met Dó-mi-num: * in mandá - tis e-jus

vo - let ni - mis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

3. Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

4. Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus,

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

6. In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

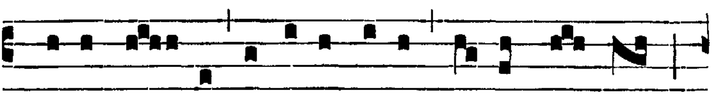
8. Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

9. Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

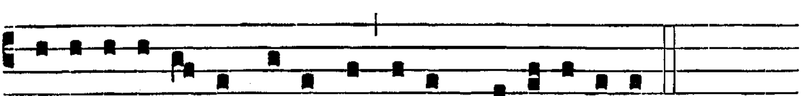
10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona

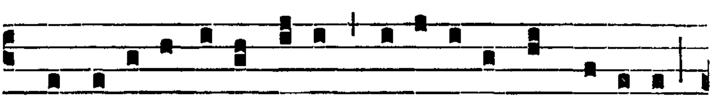

E-rat au - tem aspéctus e-jus sic - ut ful - gur,
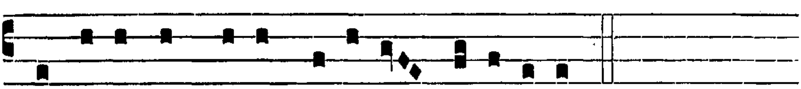

ves-timénta e - jus sic-ut nix, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

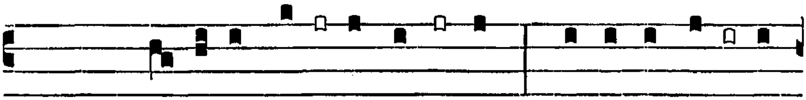
4. Ant. VII a

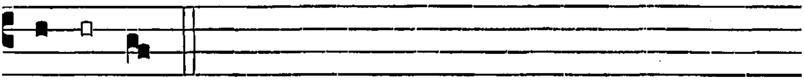
P ræ ti-mó-re au-tem e-jus * extér-ri-ti sunt custó-des,

et fac-ti sunt vel-ut mór-tu - i, al-le-lú-ja.

Ps. 112 Lau-dá-te, pú - e-ri, Dó-mi-num: * laudá - te no - men

Dó-mi - ni.

2. Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

5. Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

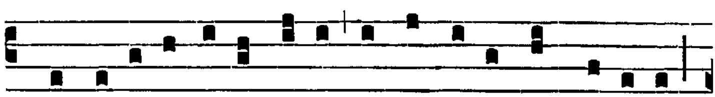
7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

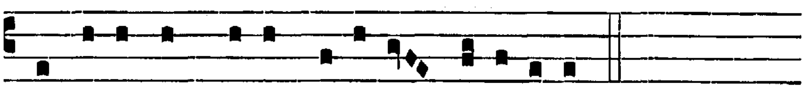
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

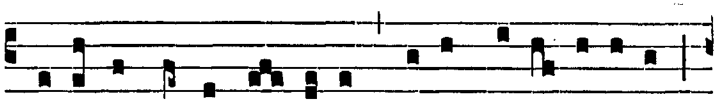

Præ ti-mó-re autem e-jus ex-tér-ri-ti sunt custó-des,

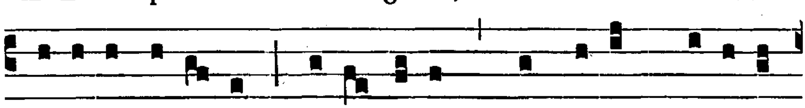

et fac-ti sunt vel-ut mórtu - i, al-le-lú-ja.

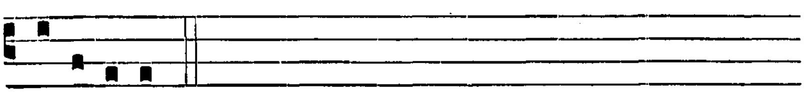
5. Ant. VIII G

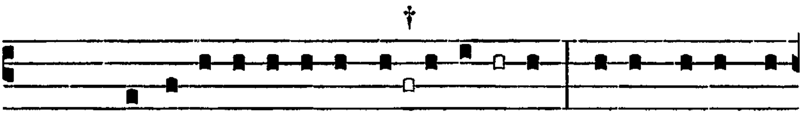
R espóndens au-tem An-ge-lus, * di-xit mu-li - é-ri-bus:

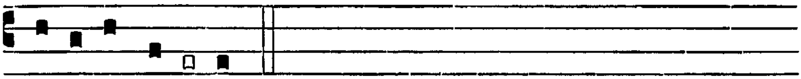
No - lí-te ti-mé - re; sci - o e-nim, quod Je-sum quǽ-ri-tis,

al-le-lú-ja.

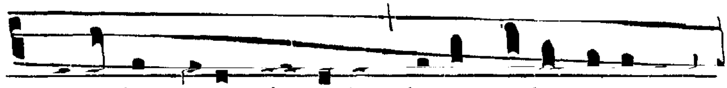
Ps. 113 In éx-i-tu Isra - el de Ægýp - to, * do-mus Ja-cob de

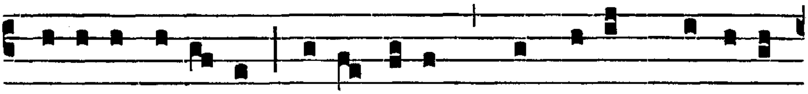
pó-pu-lo bárba-ro:

2. Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
3. Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
4. Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
5. Quid est tibi, mare, quod fugísti? * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
6. Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium?
7. A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.
8. Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
9. Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.
10. Super misericórdia tua et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
11. Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
12. Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
13. Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
14. Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
15. Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
16. Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.
17. Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est,
18. Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est,
19. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
20. Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:
21. Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
22. Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
23. Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.
24. Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.
25. Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
26. Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
27. Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.
28. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
29. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

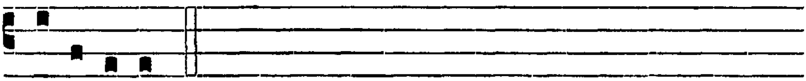
Antiphona

Respóndens autem An-ge-lus, di-xit mu-li - é-ri-bus:
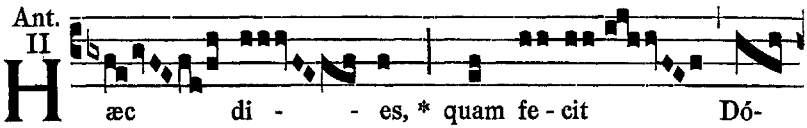

No-lí-te ti-mé-re: sci-o e-nim, quod Je-sum quǽ-ri-tis,

al-le-lú-ja.

Postea immediate subjungitur:

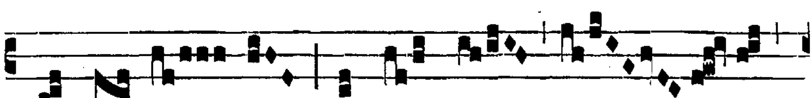
Ant. II

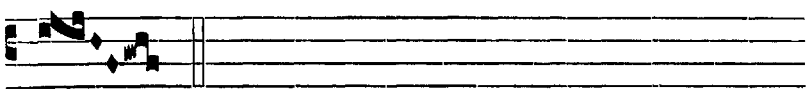
Hæc di - - es, * quam fe-cit Dó-

mi - nus: exsulté - - mus,

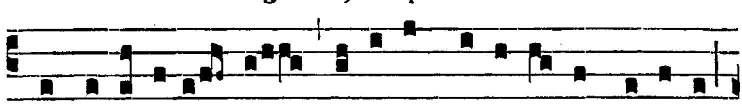

et læ - té - mur in e - a.

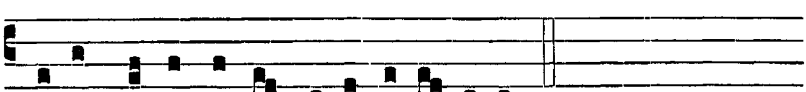

Ad Magnificat, Antiphona

III a

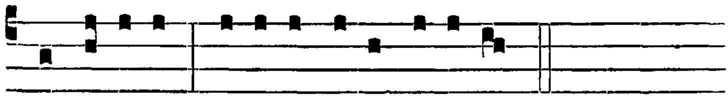

Et respi-ci-én - tes * vi-dé-runt re-vo-lú - tum lá-pi-dem:

e-rat quippe mag-nus valde, al-le - lú-ja.

Canticum B. Mariæ Virginis *Luc. 1, 46-55*

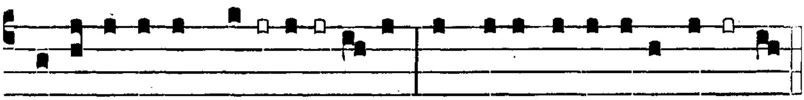

M ag-ní - fi-cat * á-ni-ma me - a Dó-mi-num:

2. Et exsul-tá-vit spí-ri-tus me - us * in De - o, sa-lu-tá-ri me - o.

Vel:

2. Et exsultá-vit spi-ri-tus me - us * in De- o, sa-lu-tá-ri me - o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies, * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

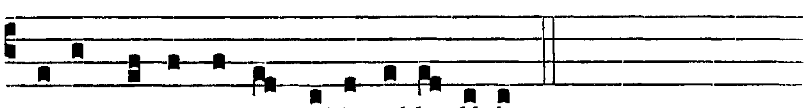
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona

Et respi-ci-én - tes vi-dé-runt re-vo-lú -tum lá-pi-dem:

e-rat quippe magnus valde, al-le - lú -ja.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
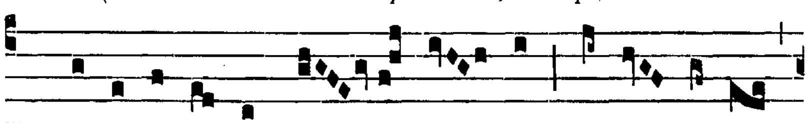

℣. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no, al-le-lú-ja, al-le - lú-ja.

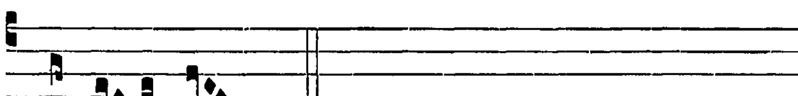

℟. De - o grá - ti - as, al-le-lú-ja, al-le - lú-ja.

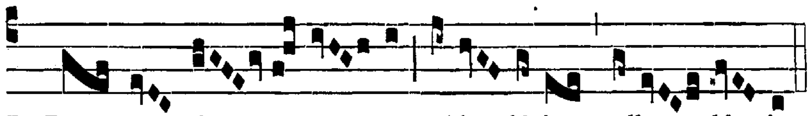
Vel (hodie et duobus diebus sequ. tantum) ut sequitur:

℣. Be-ne-di-cá-mus Dó - mi - no, al-le - lú-ja,

al-le - lú - ja.

℟. De - o grá - ti - as, al-le - lú-ja, alle - lú - ja.

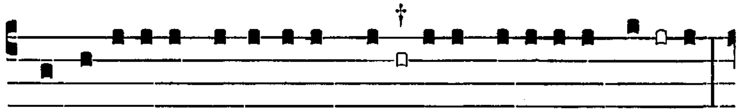
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, *statim incipitur Versus* Jube, domne, benedícere, *ut infra ad Completorium: secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum* Pater noster, *secreto.*

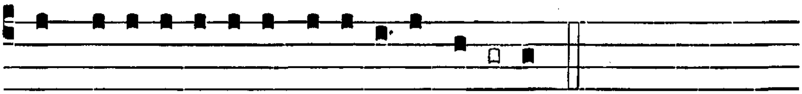
AD COMPLETORIUM

Dicto Jube, domne. Fratres: Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum. Pater noster, *et facta Confessione et Absolutione, post* ℣. Convérte nos, ℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Allelúja, *ut in Sabbato Sancto,* 423, *dicuntur Psalmi de Dominica, ut sequitur:*

Psalmus 4

C um invo·cá·rem ex·audí-vit me De- us justí-ti-æ me - æ: *

in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tás-ti mi - hi.

2. Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

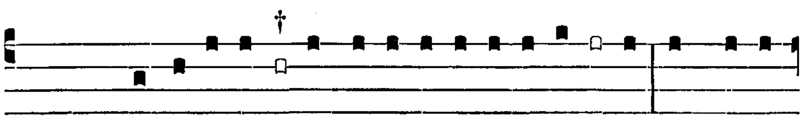
8. A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

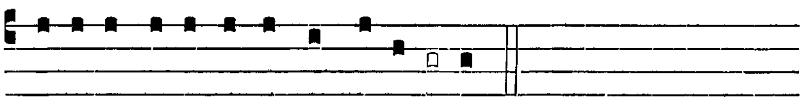
10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ps. 90 Qui há-bi-tat in adju-tó-ri-o Altís-si-mi, * in pro-tec-

ti-ó-ne De-i cæ-li commo-rá-bi-tur.

2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

4. Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

6. A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

7. Cadent a látere tuo mille, † et decem mília a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

8. Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

9. Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

10. Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

11. Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

12. In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

13. Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

14. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

15. Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

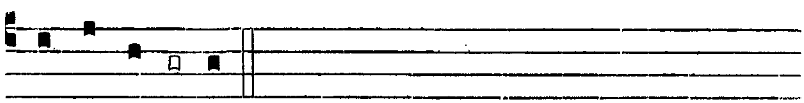
16. Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ps. 133 Ec-ce nunc be-ne-dí-ci-te Dó-mi-num, * om-nes

ser-vi Dó-mi-ni.

2. Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

3. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

4. Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Psalmis finitis, dicitur:

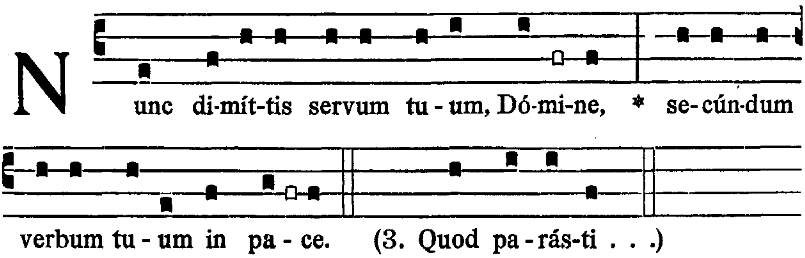
Ant. VIII G

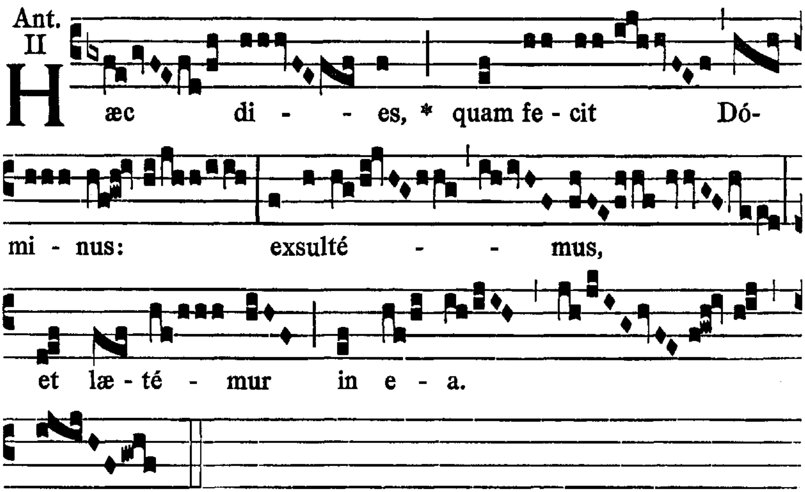
A l-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Deinde

Canticum Simeonis *Luc. 2, 29-32*

2. Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,
4. Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

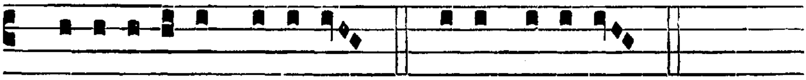

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: † Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

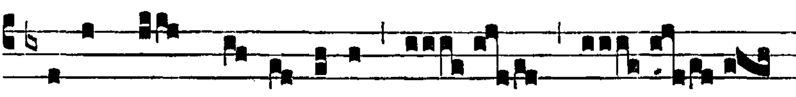
Benedictio *(recta sed gravi et protracta voce)*

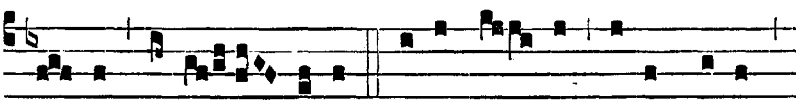
Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

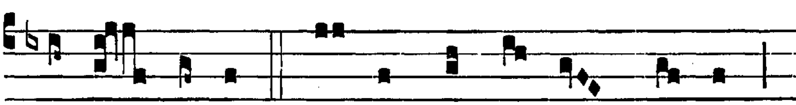
Et non dicitur ℣. Fidélium ánimæ, *sed immediate subjungitur:*

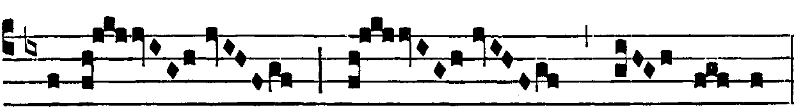
Ant. VI

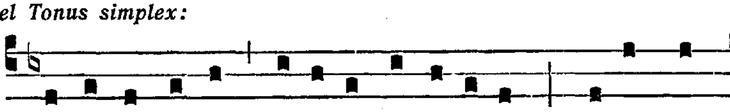

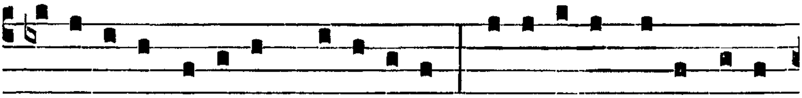

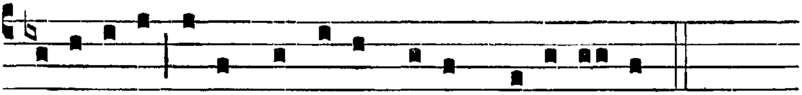
Vel Tonus simplex:

VI

me-ru-ís-ti portá-re, al-le-lú-ja, Re-surré-xit, sic-ut di-xit,

al-le-lú-ja: O-ra pro no-bis De-um, al-le-lú-ja.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja.
℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. *Oratio*

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: † præsta, quǽsumus; ut, per ejus Genetrícem Vírginem Maríam, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.
℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Deinde dicuntur secreto Pater noster, Ave María *et* Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María *et* Credo, *pro fine videlicet Officii diei præcedentis et pro initio Officii diei sequentis.*

Sic recitatur divinum Officium ad singulas Horas usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, exceptis iis quæ singulis diebus habentur propria.

FERIA II
DE II DIE INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Duplex I classis

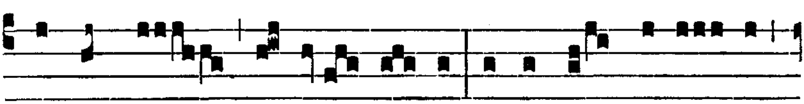
AD MISSAM

Statio ad Sanctum Petrum

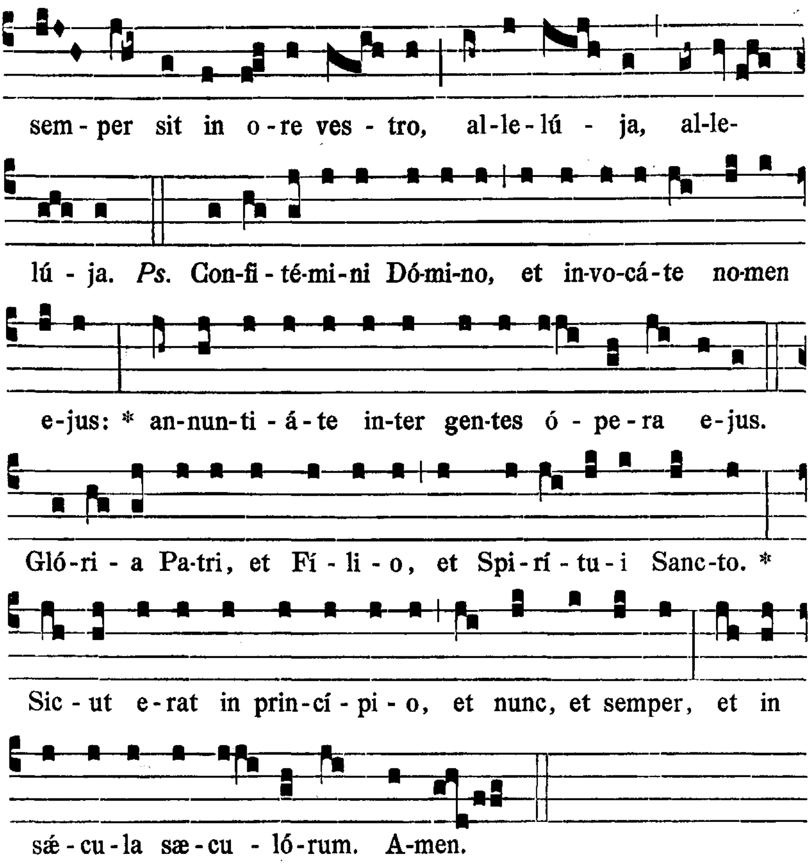
Intr. VIII

Intro-dú-xit vos Dó-mi-nus * in ter-ram flu-én-tem

lac et mel, al-le-lú-ja: et ut lex Dó-mi-ni

Kýrie *et* Glória, 467.

Oratio

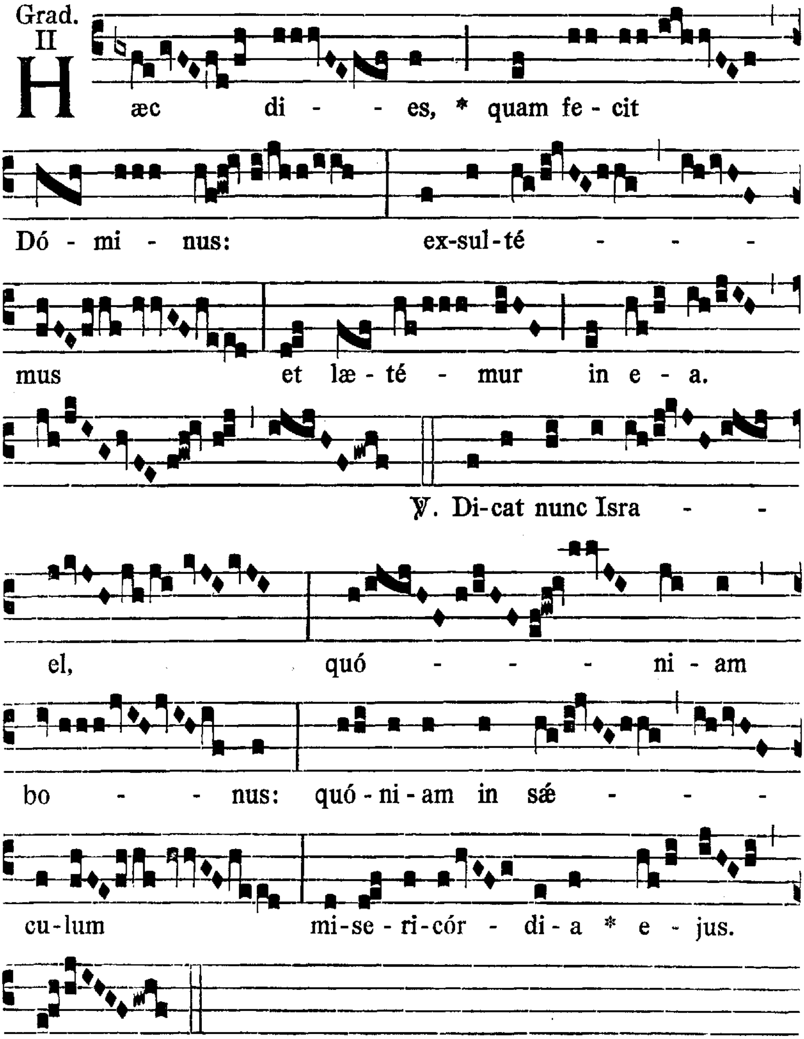
Deus, qui sollemnitáte pascháli, mundo remédia contulísti: † pópulum tuum, quǽsumus, cælésti dono proséquere; * ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

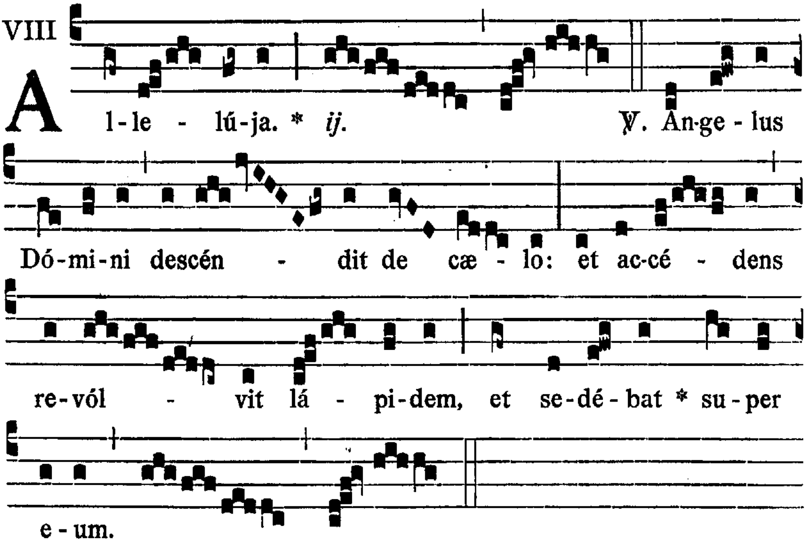
Léctio Actuum Apostolórum

Act. 10, 37-43

In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judǽam: incípiens enim a Galilǽa, post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium,

quæ fecit in regióne Judæórum et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo judex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Sequentia Víctimæ pascháli, *cum* Allelúja *in fine, ut supra,* 470.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

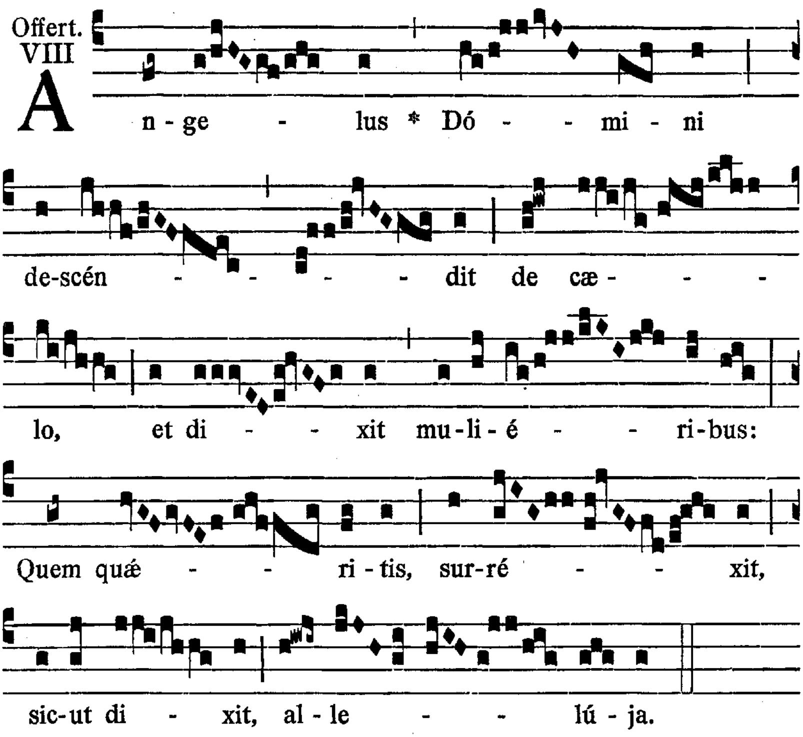
Luc. 24, 13-35

In illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quǽrerent: et ipse Jesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognovísti, quæ facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixérunt: De Jesu Nazaréno, qui fuit vir Prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo et omni pópulo: et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israel: et nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie, quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invénto córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum: et ita invenérunt, sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti sunt Prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo, quo ibant: et ipse se

finxit lóngius ire. Et coegérunt illum, dicéntes: Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum: et ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem: et invenérunt congregátos úndecim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes: Quod surréxit Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quæ gesta erant in via: et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Credo, 472.
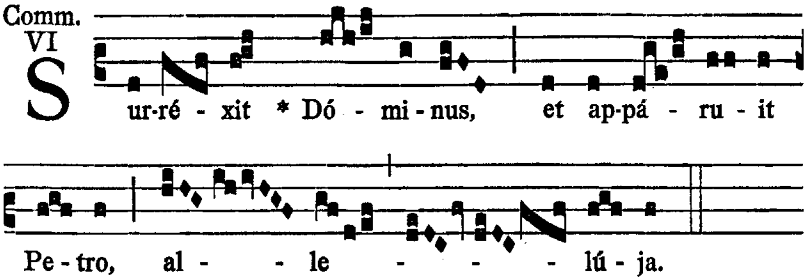
Offert. VIII

Secreta

Súscipe, quǽsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut, paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum.

Præfatio, Communicántes *et* Hanc ígitur, Sanctus, Benedíctus *et* Agnus Dei, *ut in die Paschæ,* 474-477.
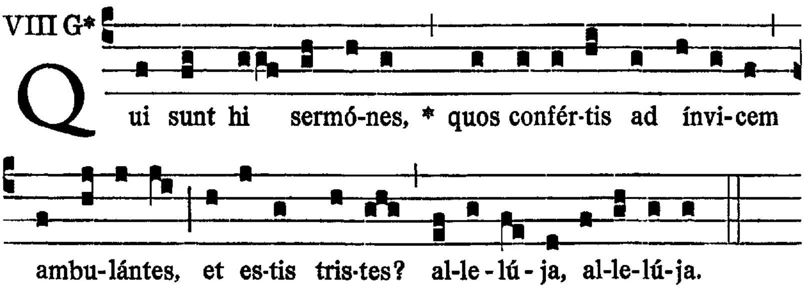

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: † ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem.

AD VESPERAS

Ad Magnificat, Antiphona

Oratio

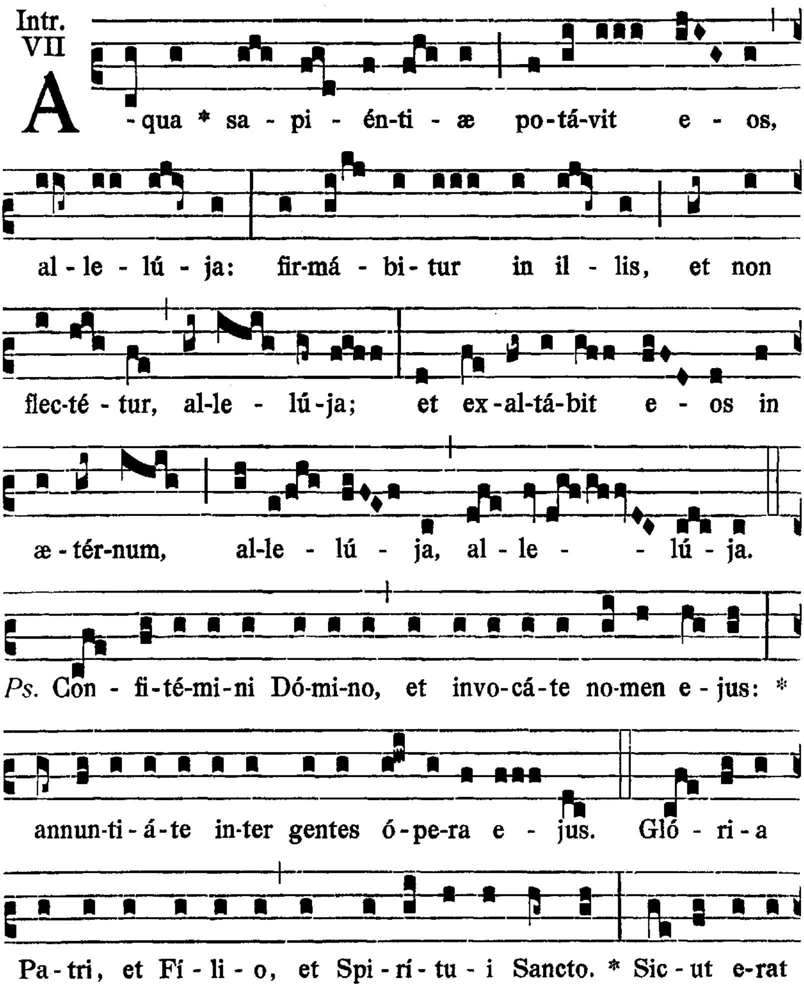
Deus, qui sollemnitáte paschäli, mundo remédia contulísti: † pópulum tuum, quæsumus, cælésti dono proséquere; * ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.
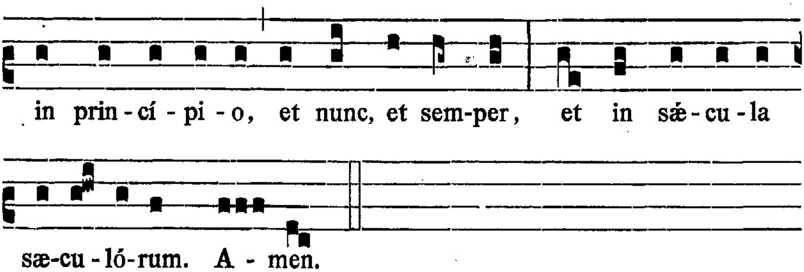
FERIA III
DE III DIE INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Duplex I classis

AD MISSAM

Statio ad Sanctum Paulum

Kýrie *et* Glória, 467.

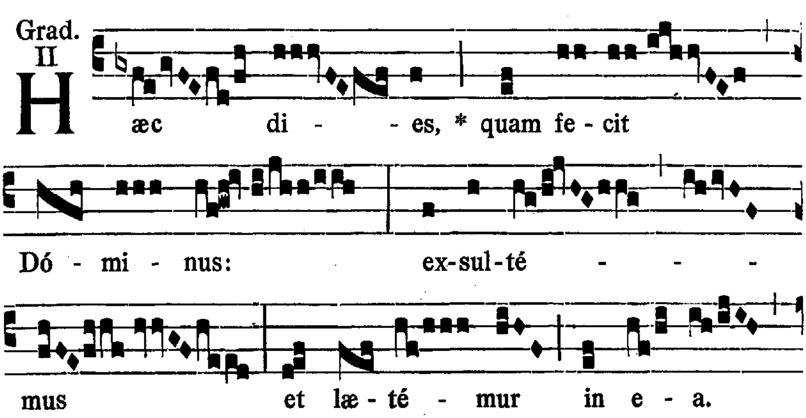
Oratio

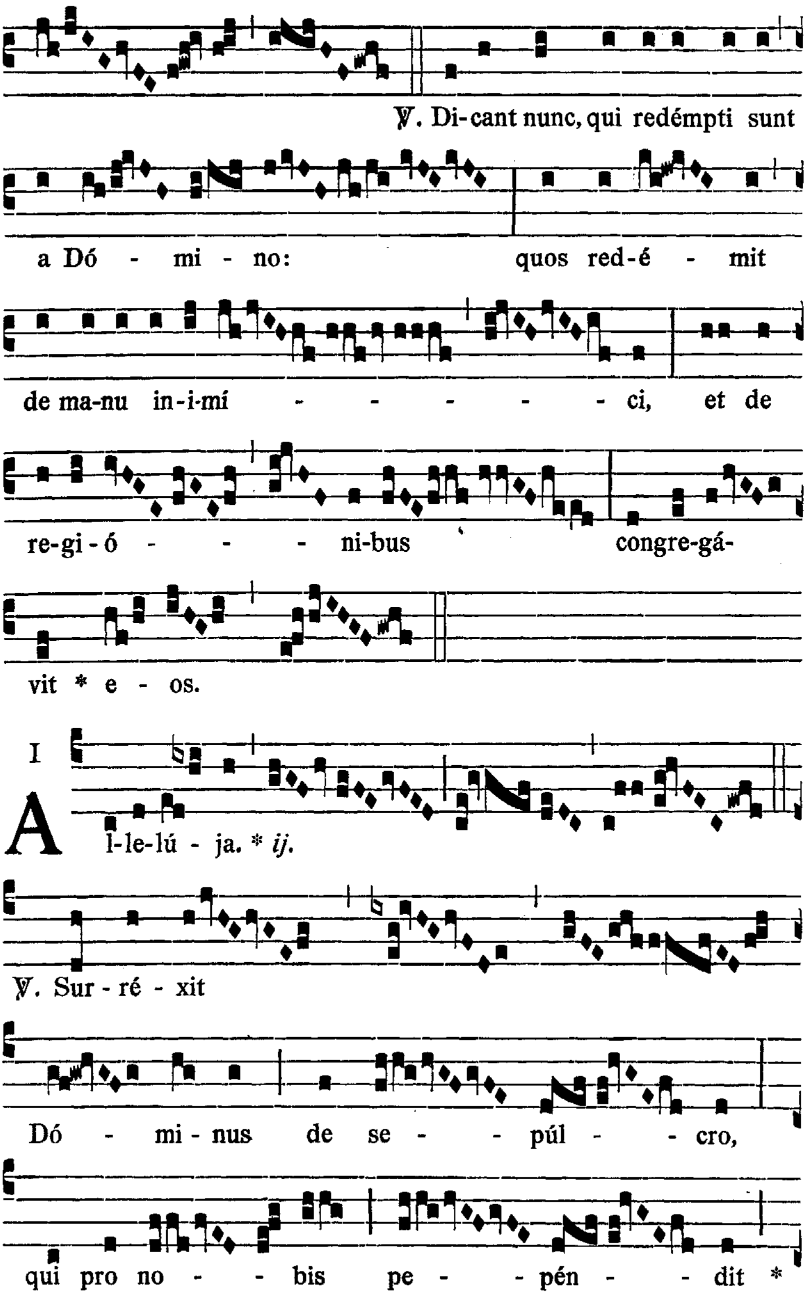
Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fetu multíplicas: † concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, * quod fide percepérunt. Per Dóminum.
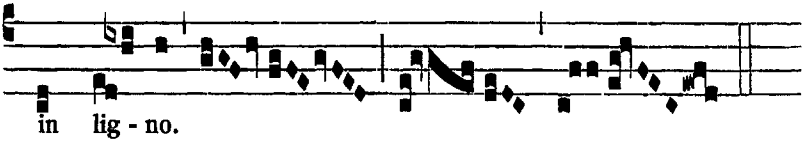
Léctio Actuum Apostolórum

Act. 13, 16 et 26-33

In diébus illis: Surgens Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, ignorántes Jesum, et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilǽa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum Christum, Dóminum nostrum.

℣. Di-cant nunc, qui redémpti sunt
a Dó - mi - no: quos red-é - mit
de ma-nu in-i-mí - - - - - ci, et de
re-gi-ó - - - ni-bus congre-gá-
vit * e - os.
I
A l-le-lú - ja. * *ij.*
℣. Sur-ré - xit
Dó - mi - nus de se - - púl - - cro,
qui pro no - - bis pe - - pén - - dit *

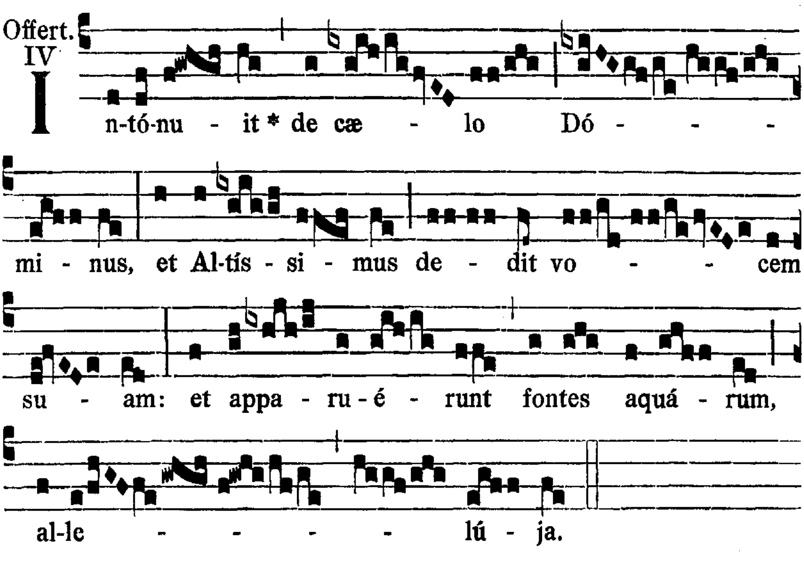
Sequentia Víctimæ paschåli, *cum* Allelúja *in fine, ut supra,* 470.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Luc. 24, 36-47

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Conturbáti vero et contérriti, existimábant se spíritum vidére. Et dixit eis: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes, quia ego ipse sum: palpáte et vidéte: quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credéntibus, et mirántibus præ gáudio, dixit: Habétis hic áliquid, quod manducétur? At illi obtulérunt ei partem piscis assi et favum mellis. Et cum manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia, quæ scripta sunt in lege Móysi et Prophétis et Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras. Et dixit eis: Quóniam sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis tértia die: et prædicári in nómine ejus pæniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes.

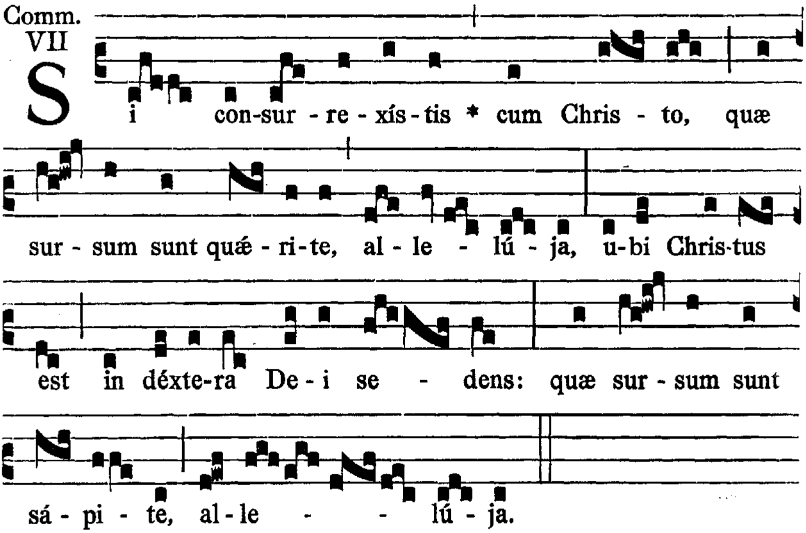
Credo, 472.

Secreta

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut, per hæc piæ devotiónis offícia, ad cæléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Præfatio, Communicántes *et* Hanc ígitur, Sanctus, Benedíctus *et* Agnus Dei, *ut in die Paschæ* 474-477.

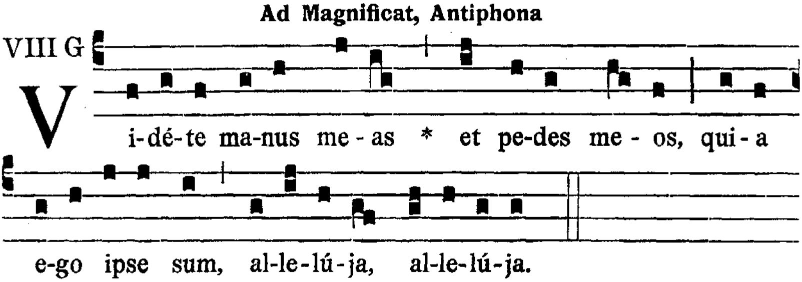

Postcommunio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: † ut paschális percéptio sacraménti, * contínua in nostris méntibus persevéret. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

Ad Magnificat, Antiphona

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fetu multíplicas: † concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, * quod fide percepérunt. Per Dóminum.

APPENDIX I

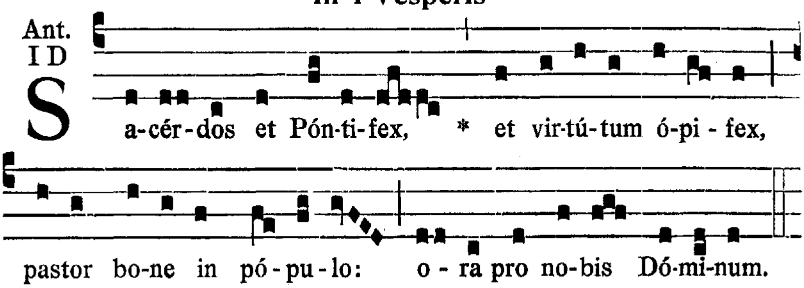
FESTA DUPLICIA ET SEMIDUPLICIA
AD MODUM SIMPLICIS RECOLENDA
QUÆ HOC TEMPORE OCCURRERE POSSUNT

Die 17 Martii

S. Patricii Ep. et Conf.

(Duplex)

In I Vesperis
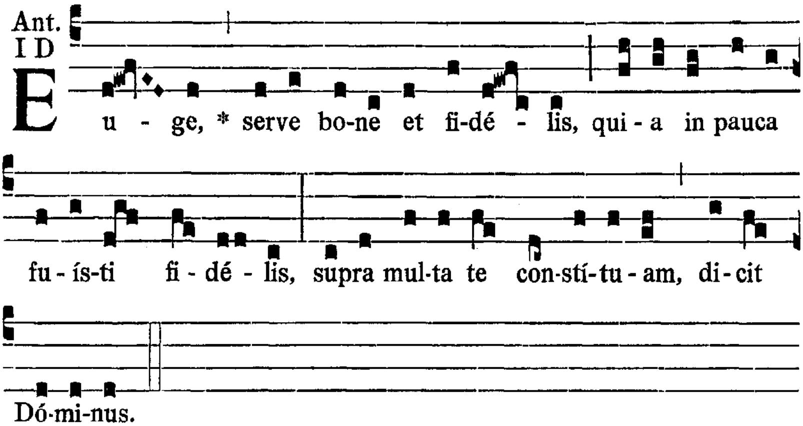

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

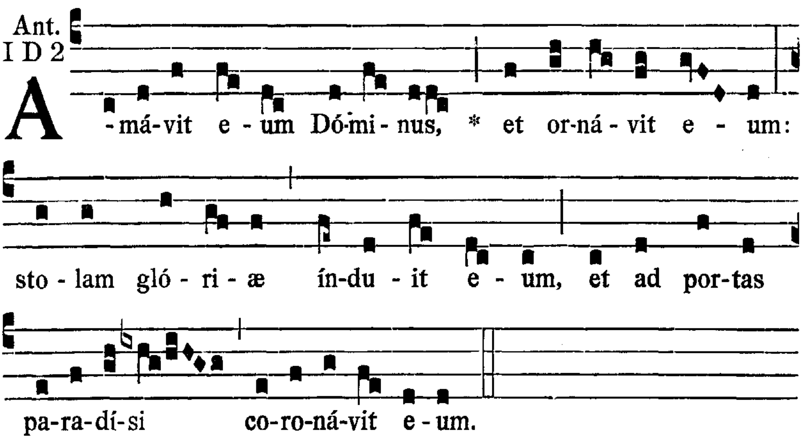
Deus, qui ad prædicándam géntibus glóriam tuam beátum Patrícium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: † ejus méritis et intercessióne concéde; * ut, quæ nobis agénda præcípis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Ad Laudes

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In II Vesperis

Justum dedúxit, *ut supra ad Laudes.*

Ad Missam

Oratio Deus, qui ad prædicándam, *ut supra.*

Secreta

Sancti tui, quǽsumus, Dómine, nos ubíque lætíficent: ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Postcommunio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: † ut, de percéptis munéribus grátias exhibéntes, * intercedénte beáto Patrício Confessóre tuo atque Pontífice, benefícia potióra sumámus. Per Dóminum.

Die 18 Martii

S. Cyrilli Ep. Hieros., Conf. et Eccl. Doct.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. O Doctor . . . beáte Cyrílle, ℣. Amávit, 525.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus, beáto Cyríllo Pontífice intercedénte: † te solum verum Deum, et quem misísti Jesum Christum ita cognóscere; * ut inter oves, quæ vocem ejus áudiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúndem Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit, 511.

In II Vesperis Ant. O Doctor, ℣. Justum dedúxit, 525.

Ad Missam

Oratio Da nobis, quǽsumus, *ut supra.*

Secreta

Réspice, Dómine, immaculátam hóstiam, quam tibi offérimus: et præsta; ut, méritis beáti Pontíficis et Confessóris tui Cyrílli, eam mundo corde suscípere studeámus. Per Dóminum.

Postcommunio

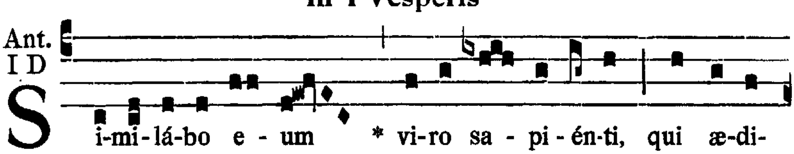
Sacraménta Córporis et Sánguinis tui, quæ súmpsimus, Dómine Jesu Christe, † beáti Cyrílli Pontíficis précibus, mentes et corda nostra sanctíficent: * ut divínæ consórtes natúræ éffici mereámur: Qui vivis.

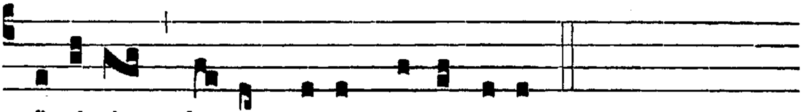
Die 21 Martii

S. Benedicti Abbatis

(Duplex majus)

In I Vesperis

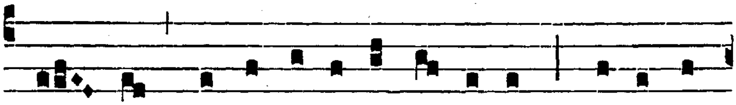
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

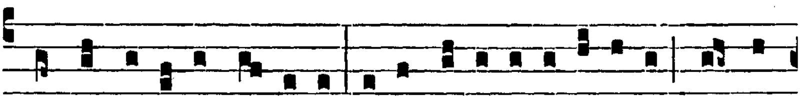
Oratio

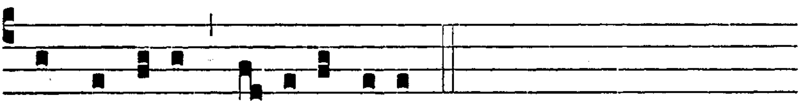
Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Benedícti Abbátis comméndet: † ut, quod nostris méritis non valémus, * ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes

Ant. IV E

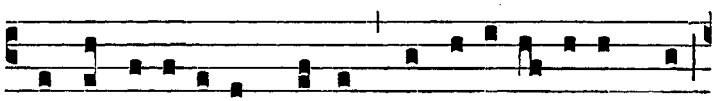

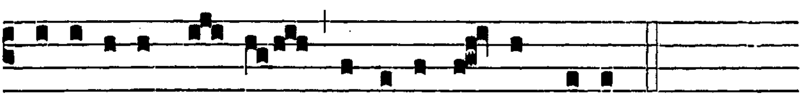

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In II Vesperis

Ant. VIII G

℣. Justum dedúxit, *ut ad Laudes.*

Ad Missam

Oratio Intercéssio nos, *ut supra.*

Secreta

Sacris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas sanctus Benedíctus Abbas, quǽsumus, in salútem nobis proveníre depóscat. Per Dóminum.

Postcommunio

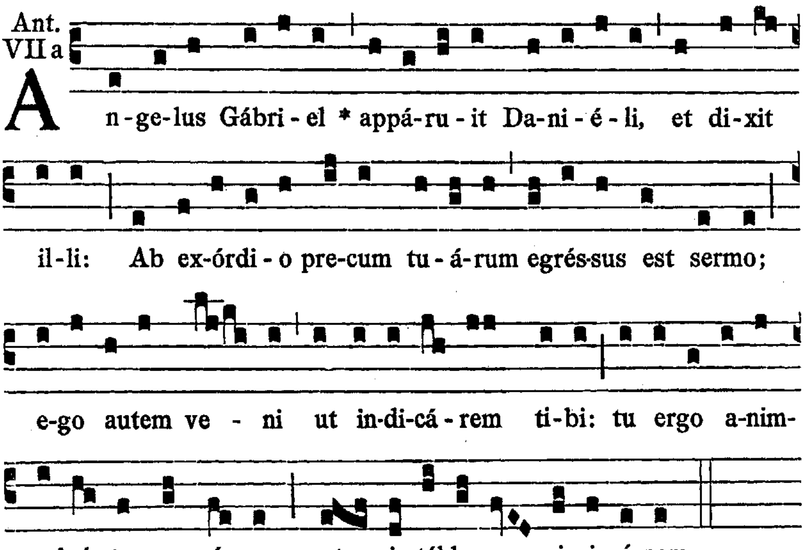
Prótegat nos, Dómine, cum tui perceptióne sacraménti beátus Benedíctus Abbas, pro nobis intercedéndo: † ut, et conversatiónis ejus experiámur insígnia, * et intercessiónis percipiámus suffrágia. Per Dóminum.

Die 24 Martii

S. Gabrielis Archangeli

(Duplex majus)

In I Vesperis

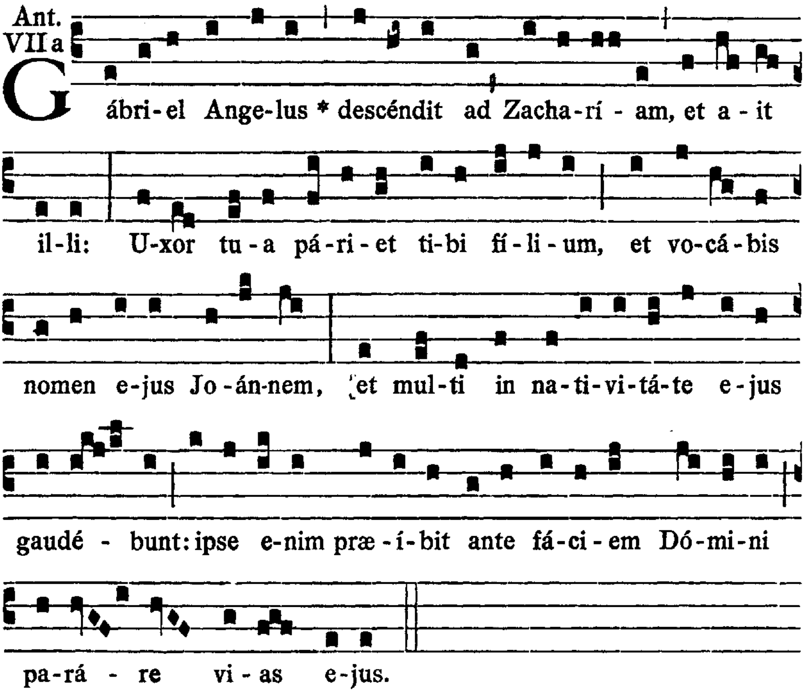

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Oratio

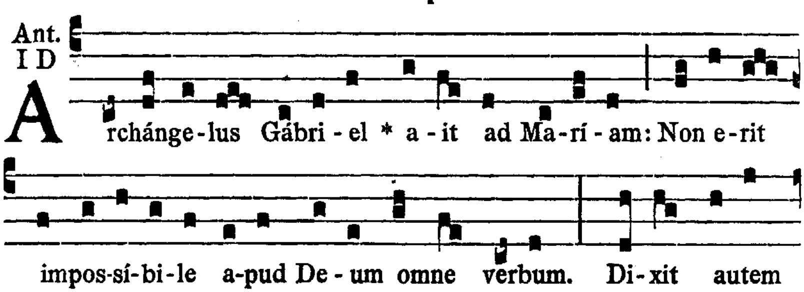
Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: † concéde propítius: ut, qui festum ejus celebrámus in terris, * ipsíus patrocínium sentiámus in cælis: Qui vivis.

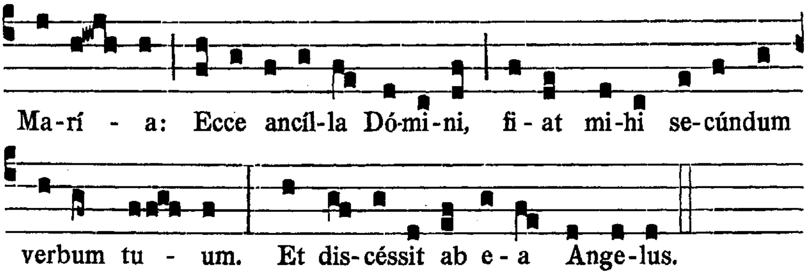
Ad Laudes

℣. Stetit Angelus, *ut in I Vesperis.*

In II Vesperis

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Missam

Oratio Deus, qui inter céteros Angelos, *ut supra* 515.

Secreta

Accéptum fiat in conspéctu tuo, Dómine, nostræ servitútis munus, et beáti Archángeli Gabriélis orátio: ut, qui a nobis venerátur in terris, sit apud te pro nobis advocátus in cælis. Per Dóminum.

Postcommunio

Córporis tui et sánguinis sumptis mystériis, tuam, Dómine, Deus noster, deprecámur cleméntiam: † ut, sicut Gabriéle nuntiánte, incarnatiónem tuam cognóvimus; * ita, ipso adjuvánte, incarnatiónis ejúsdem benefícia consequámur: Qui vivis.

Die 27 Martii

S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. O Doctor . . . beáte Joánnes, ℣. Amávit, 525.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui, ad cultum sacrárum imáginum asseréndum, beátum Joánnem cæléstí doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti: † concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; * ut, quorum cólimus imágines, virtútes imitémur et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit, *ut supra,* 513.
In II Vesperis Ant. O Doctor, ℣. Justum dedúxit, 525.

Ad Missam

Oratio Omnípotens sempitérne Deus, *ut supra.*

Secreta

Ut, quæ tibi, Dómine, offérimus, dona tuo sint digna conspéctu: beáti Joánnis et Sanctórum, quos ejus ópera expósitos in templis cólimus, pia suffragátio conspíret. Per Dóminum.

Postcommunio

Sumpta nos, quǽsumus, Dómine, dona cæléstibus armis tueántur: † et beáti Joánnis patrocínia circúmdent Sanctórum unánimi suffrágio cumuláta; * quorum imágines evícit in Ecclésia esse venerándas. Per Dóminum.

Die 28 Martii

S. Joannis a Capistrano Conf.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. Similábo, ℣. Amávit, 512.

Oratio

Deus, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de Crucis inimícis triumpháre fecísti: † præsta, quǽsumus; * ut, spirituálium hóstium, ejus intercessióne, superátis insídiis, corónam justítiæ a te accípere mereámur. Per eúndem Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit, 513.

In II Vesperis Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit, 513.

Ad Missam

Oratio Deus, qui per beátum, *ut supra.*

Secreta

Sacrifícium, Dómine, quod immolámus, placátus inténde: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, ad conteréndas inimicórum insídias nos in tuæ protectiónis securitáte constítuat. Per Dóminum.

Postcommunio

Repléti alimónia cælésti et spiritáli póculo recreáti, quǽsumus, omnípotens Deus: † ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, * nos ab hoste malígno deféndas, et Ecclésiam tuam perpétua pace custódias. Per Dóminum.

Die 2 Aprilis

S. Francisci de Paula Conf.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. Similábo, ℣. Amávit, 512.

Oratio

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: † tríbue, quǽsumus; * ut, ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit, 513.
In II Vesperis Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit, 513.

Ad Missam

Oratio Deus, humílium celsitúdo, *ut supra* 517.

Secreta

Hæc dona devótæ plebis, Dómine, quibus tua cumulámus altária, beáti Francísci méritis tibi grata nobísque salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum.

Postcommunio

Sumpta, Dómine, Sacraménta cæléstia: † beáto Francísco Confessóre tuo intercedénte, precámur; * ut et temporális vitæ subsídia nobis cónferant et ætérnæ. Per Dóminum.

Die 4 Aprilis

S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. O Doctor . . . beáte Isidóre, ℣. Amávit, *et Oratio* Deus, qui pópulo tuo, 525.
Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit, 511.
In II Vesperis Ant. O Doctor, ℣. Justum dedúxit, 525.

Ad Missam

Oratio Deus, qui pópulo tuo, *ut infra* 526.

Secreta

Sancti Isidóri Pontíficis tui atque Doctóris nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet; et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Postcommunio

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem: * beátus Isidórus Póntifex tuus et Doctor egrégius, quǽsumus, precátor accédat. Per Dóminum.

Die 5 Aprilis

S. Vincentii Ferrerii Conf.

(Duplex)

Ant. et ℣. in utrisque Vesperis et ad Laudes ut supra die 28 Martii, 517.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: † concéde nobis fámulis tuis; * ut et ipsíus instruámur exémplis et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Ad Missam

Oratio Deus, qui Ecclésiam, *ut supra* 518.

Secreta

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne Sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus et futúris. Per Dóminum.

Postcommunio

Refécti cibo potúque cæléstí, Deus noster, te súpplices exorámus: † ut, in cujus hæc commemoratióne percépimus, * ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

Die 11 Aprilis

S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. O Doctor... beáte Leo, ℣. Amávit, 525.

Oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis sollemnitáte deférimus: † et, qui tibi digne méruit famulári, * ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit, 511.

In II Vesperis Ant. O Doctor, ℣. Justum dedúxit, 525.

Ad Missam

Oratio Exáudi, quǽsumus, Dómine, *ut supra.*

Secreta

Sancti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis, quǽsumus, Dómine, ánnua sollémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut, per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dóminum.

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum: † præsta; ut beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, * précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

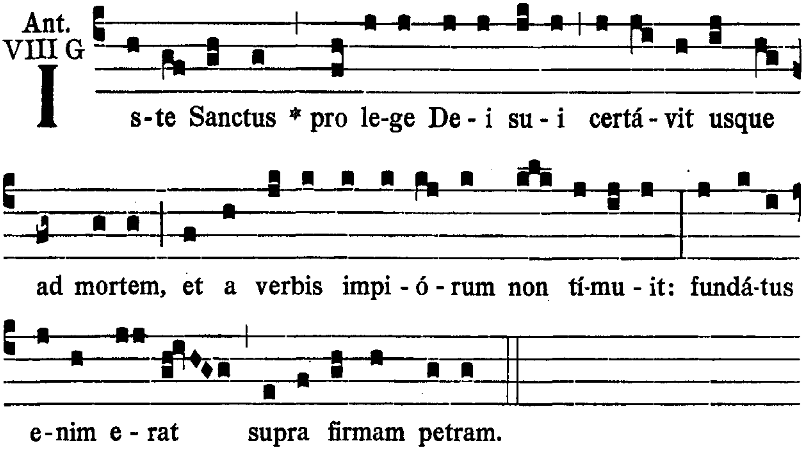
Die 13 Aprilis

S. Hermenegildi Martyris

(Semiduplex)

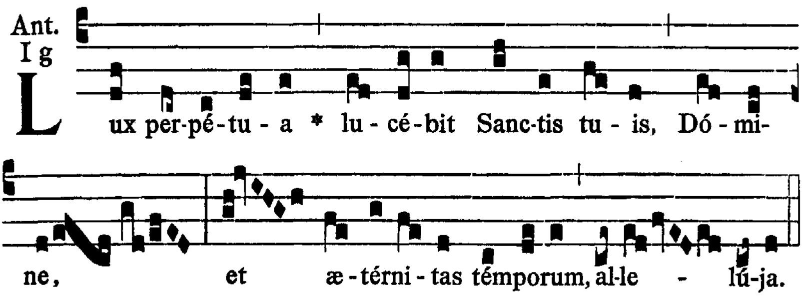
In I Vesperis

In Quadragesima

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Tempore Paschali

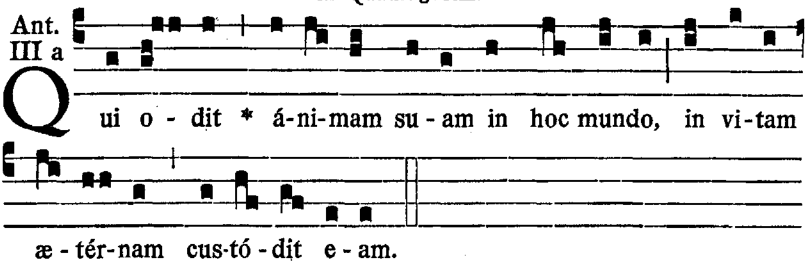
℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cæléstí regno terrénum postpónere docuísti: † da, quǽsumus, nobis; ejus exémplo cadúca despícere * atque ætérna sectári. Per Dóminum.

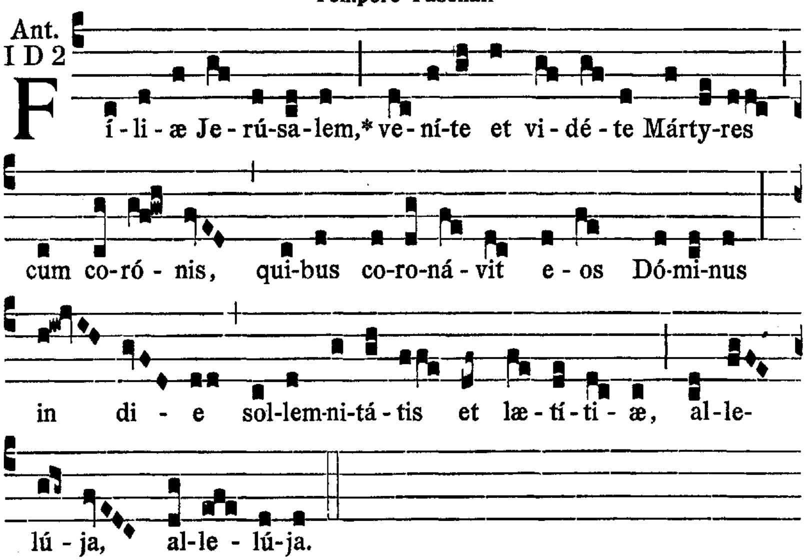
Ad Laudes

In Quadragesima

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Tempore Paschali

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Missam

Oratio Deus, qui beátum Hermenegíldum, *ut supra* 520.

Secreta

Munéribus nostris, quǽsumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et cæléstibus nos munda mystériis, et cleménter exáudi. Per Dóminum.

Postcommunio

Da, quǽsumus, Dómine, Deus noster: † ut, sicut tuórum commemoratióne Sanctórum temporáli gratulámur offício; * ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum.

Die 14 Aprilis

S. Justini Martyris

(Duplex)

In I Vesperis

In Quadrag. Ant. Iste Sanctus, ℣. Glória et honóre, 520.
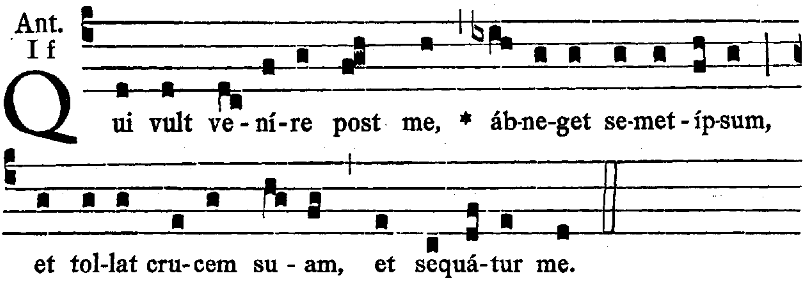
Tempore Pasch. Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi, 520.

Oratio

Deus, qui per stultítiam Crucis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: † ejus nobis intercessióne concéde; * ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúndem Dóminum.

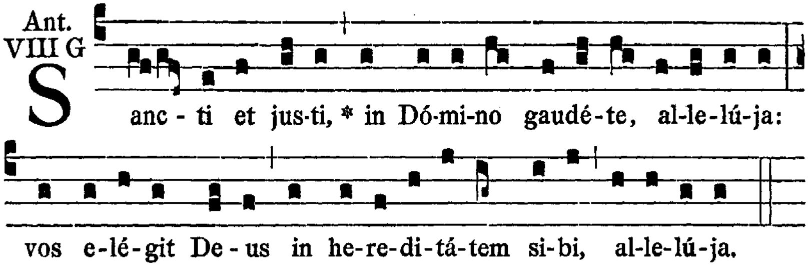
Deinde Commemoratio S. Hermenegildi Mart.:

In Quadragesima

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Tempore Paschali
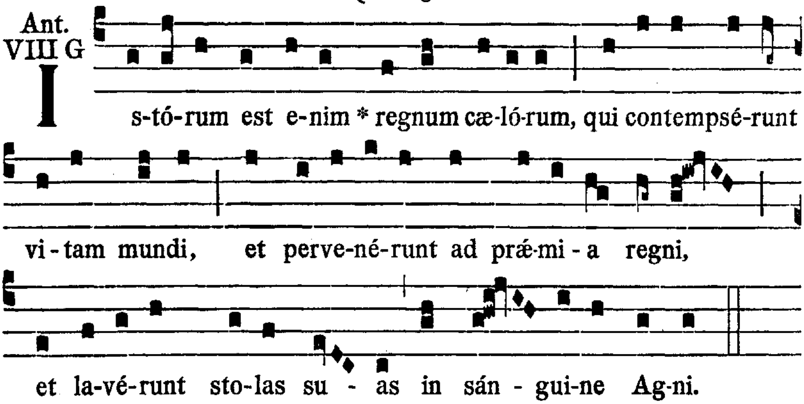

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio ut supra, 522.

Postea Commemoratio Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.:

In Quadragesima

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi.
℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Tempore Paschali

Ant. Fíliæ Jerúsalem, 521.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio

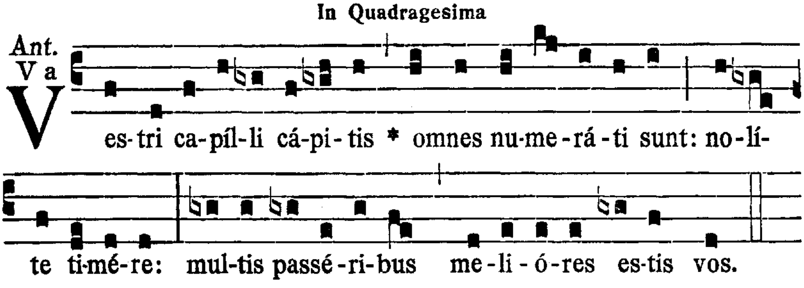
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: † ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi sollémnia cólimus; * eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes

In Quadragesima, Ant. Qui odit, ℣. Justus ut palma, 521.
Tempore Paschali, Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa, 521.

Pro Commemoratione Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.

In Quadragesima

℣. Exsultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Tempore Paschali, Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi, 520.

In II Vesperis

In Quadragesima, Ant. Qui vult veníre, ℣. Justus ut palma, 522.

Tempore Paschali, Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa, 522.

Ad Missam

Oratio Deus, qui, *ut supra.*

Pro Ss. Martyribus Tiburtio, Valeriano et Maximo, Oratio Præsta, quǽsumus, *ut in I Vesperis,* 523.

Secreta

Múnera nostra, Dómine Deus, benígnus súscipe: † quorum mirábile mystérium * sanctus Martyr Justínus advérsum impiórum calúmnias strénue deféndit. Per Dóminum.

Pro Ss. Martyribus Tiburtio, Valeriano et Maximo Mm.

Secreta

Hæc hóstia, quǽsumus, Dómine, quam sanctórum Mártyrum tuórum natalícia recenséntes offérimus: et víncula nostræ pravitátis absólvat, et tuæ nobis misericórdiæ dona concíliet. Per Dóminum.

Postcommunio

Cælésti alimónia reſécti, súpplices te, Dómine, deprecámur: † ut, beáti Justíni Mártyris tui mónitis, * de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus. Per Dóminum.

Pro Ss. Martyribus Tiburtio, Valeriano et Maximo Mm.

Postcommunio

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur: † ut, quod débitæ servitútis celebrámus offício, * salvatiónis tuæ sentiámus augméntum. Per Dóminum.

Die 17 Aprilis

S. Aniceti Papæ et Martyris

(Simplex)

Ant. et ℣. in Vesperis et Laudibus ut supra die 13 Aprilis, 520.

Oratio

Deus, qui nos beáti Anicéti Mártyris tui atque Pontíficis ánnua sollemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, cujus natalícia cólimus, * de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Ad Missam

Oratio Deus, qui nos, *ut supra,* 524.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Anicéto Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Postcommunio

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: † et, intercedénte beáto Anicéto Mártyre tuo atque Pontífice, * cæléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum.

Die 21 Aprilis

S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. O Doctor . . . beáte Ansélme, ℣. Amávit, *et Oratio* Deus, qui pópulo tuo, *ut infra.*

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit, 511.

In II Vesperis Ant. O Doctor, ℣. Justum dedúxit, *ut infra.*

Ad Missam

Oratio Deus, qui pópulo tuo, *ut infra,* 526.

Secreta

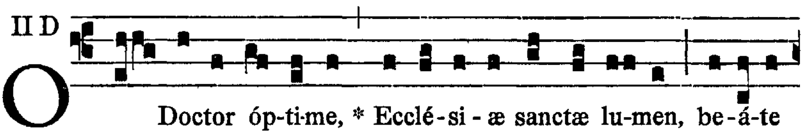
Sancti Ansélmi Pontíficis tui atque Doctóris nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet; et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

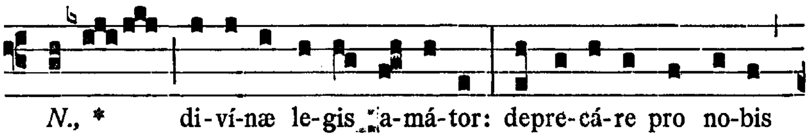
Postcommunio

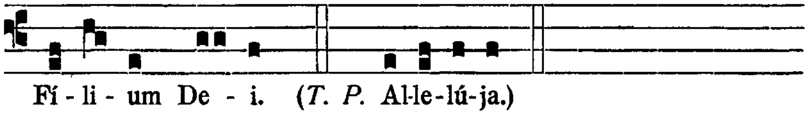
Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem: * beátus Ansélmus Póntifex tuus et Doctor egrégius, quǽsumus, precátor accédat. Per Dóminum.

PRO DOCTORIBUS

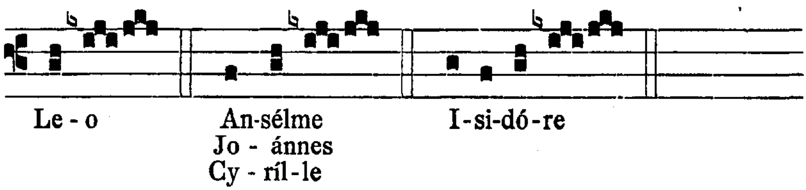
In utrisque Vesperis, Antiphona

*** Nomina Doctorum Ecclesiæ**

In I Vesperis

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (*T. P.* Allelúja.)
℟. Stolam glóriæ índuit eum. (*T. P.* Allelúja.)

In II Vesperis

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (*T. P.* Allelúja.)
℟. Et osténdit illi regnum Dei. (*T. P.* Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum *N.* minístrum tribuísti: † præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

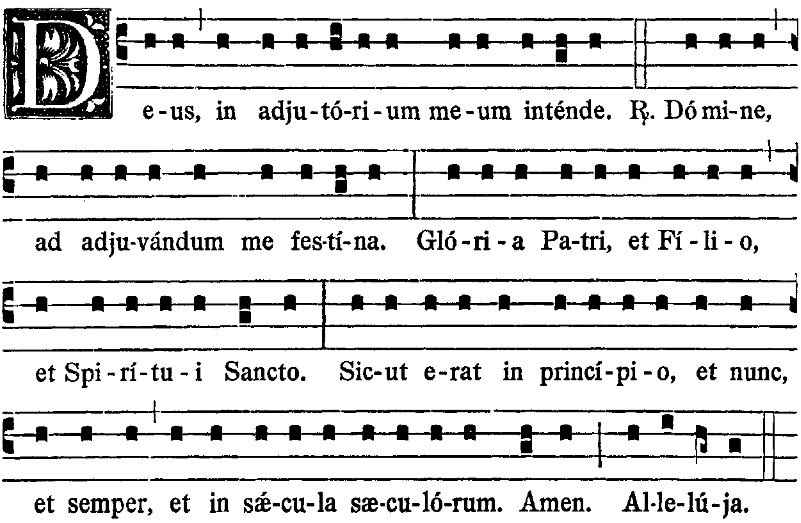

APPENDIX II
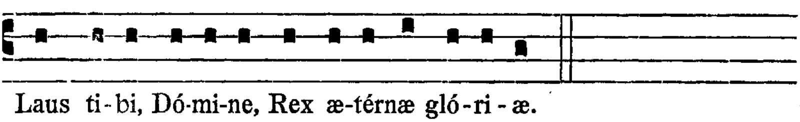
TONI COMMUNES OFFICII ET MISSÆ

I In principio Horarum

Tonus festivus

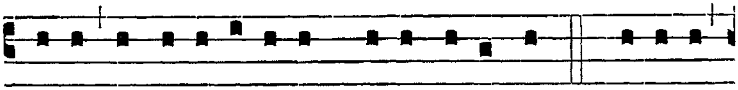

A Septuagesima usque ad Pascha, loco Allelúja *dicitur:*

Hoc tono utendum est in Duplicibus, Semiduplicibus et Dominicis ad Matutinum, Laudes et Vesperas; et ad Tertiam ante Missam Pontificalem.

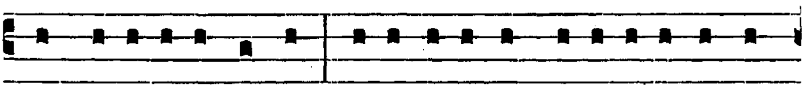
Tonus ferialis

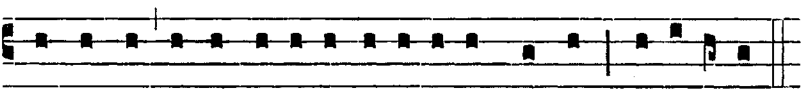
D e - us, in adju-tó-ri - um me - um intén-de. ℟. Dó-mi-ne,

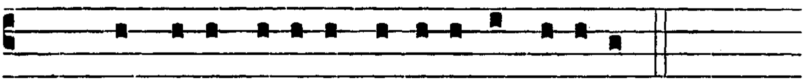
ad adju-ván-dum me fes-tí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,

et Spi-rí-tu - i Sancto. Sic-ut e-rat in prin-cí-pi - o, et nunc,

et semper, et in sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. A-men. Al-le-lú-ja.

Vel: Laus ti-bi, Dó-mi-ne, Rex æ-térnæ gló-ri-æ.

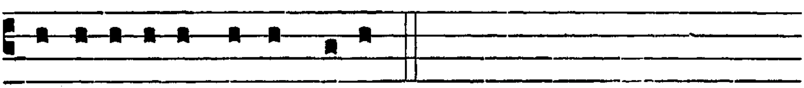
Hoc tono utendum est supradictis diebus ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, et Completorium; et in Festis Simplicibus et Feriis ad omnes Horas.

Ad Matutinum

Ante ℣. Deus, in adjutórium, *dicitur:*

D ó-mi-ne, lá-bi - a me - a a-pé-ri - es. ℟. Et os me - um

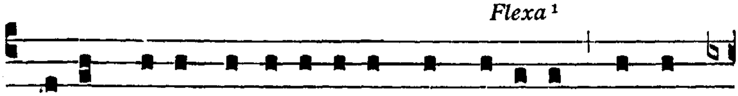

annunti - á-bit laudem tu - am.

II Toni Psalmorum
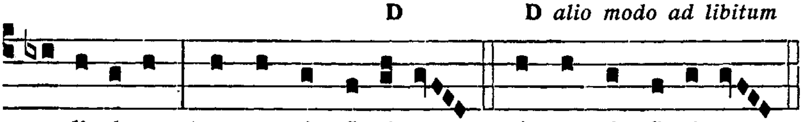
Primus Tonus

Flexa [1]

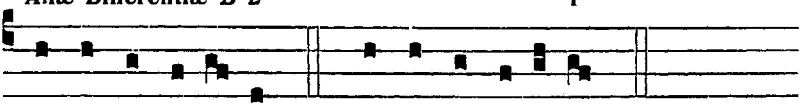
Pri-mus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

D — D *alio modo ad libitum*

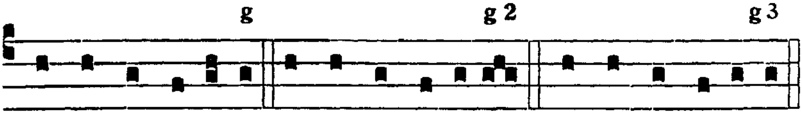
me-di-á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Aliæ Differentiæ D 2 — **f**

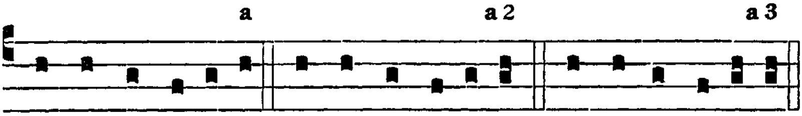
Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

g — **g 2** — **g 3**

Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

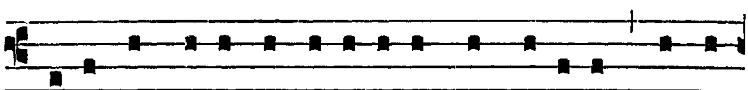
a — **a 2** — **a 3**

Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

(Loco Differentiæ **g 2** *potest ad libitum usurpari Diff.* **g**; *et pro Differentia* **a 3**, *Diff.* **a 2**.*)*

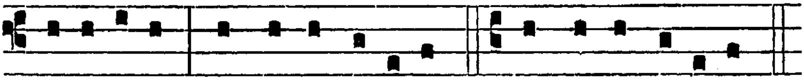
Secundus Tonus

Se-cúndus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

[1] *Flexa regulariter fit ut hic notatur, nempe vocem deprimendo. Attamen ubi magis placuerit, fieri potest in recta voce, cum aliquali pausa.*

Finalis unica **D** *vel* **A**

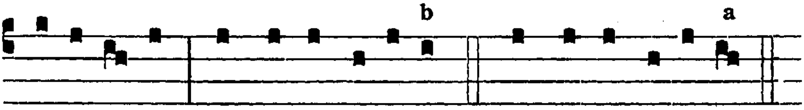

me-di-á-tur:[1] * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

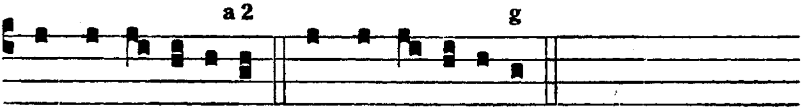
Tertius Tonus

T ér-ti-us To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

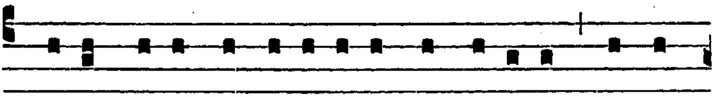

me-di-á-tur: * at-que sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

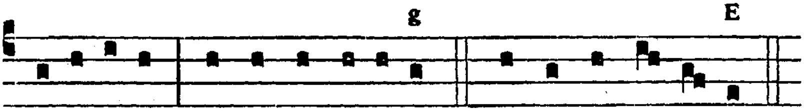

Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Quartus Tonus

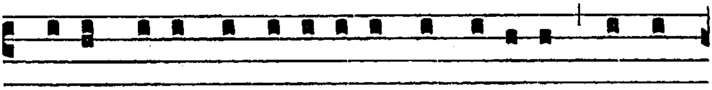

Q uartus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

me-di-á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

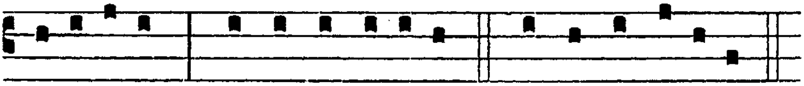
Altera positio ejusdem Toni

Q uartus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

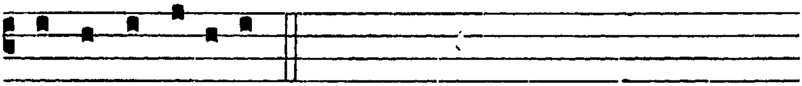
[1] *Juxta Decretum S. R. C. 8 Julii 1912, quando in cantandis Lectionibus et Versiculis, præsertim vero in Psalmorum mediantibus ad asteriscum, dictio monosyllaba vel hebraica vox occurrit, potest cantilena proferri sub modulatione consueta, vel ad libitum immutari clausula.*

c A

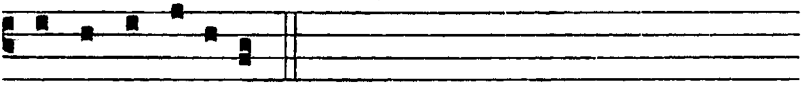
me-di-á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

d

Atque sic fi-ní-tur.

Quando Antiphona notatur cum **A***, *potest ad libitum adhiberi Differentia sequens:*

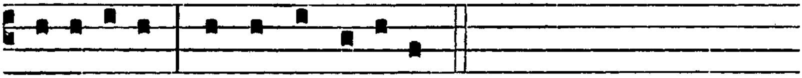
Atque sic fi-ní-tur.

Quintus Tonus

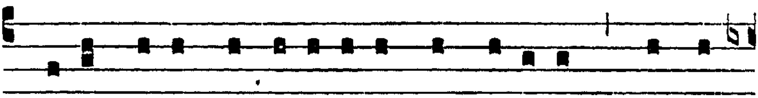
Quintus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

Finalis unica **a**

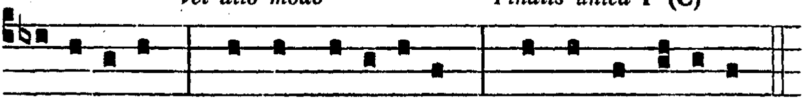
me-di-á-tur: * atque sic fi-ní-tur.

Sextus Tonus

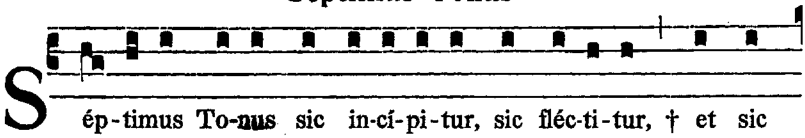
Sextus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic
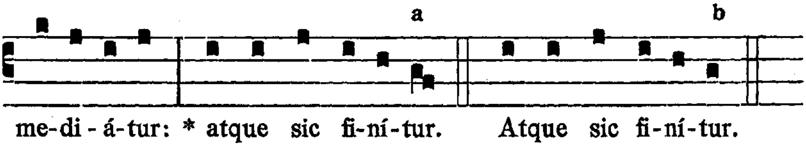
vel alio modo *Finalis unica* **F (C)**

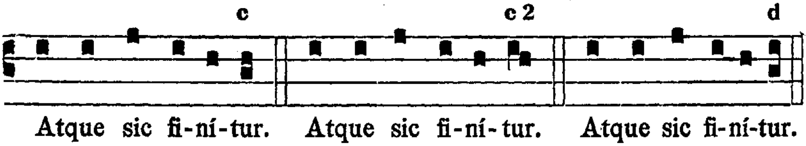

me-di-á-tur: * [et sic me-di-á-tur: *] atque sic fi-ní-tur.

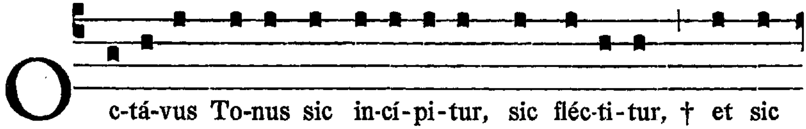
Septimus Tonus

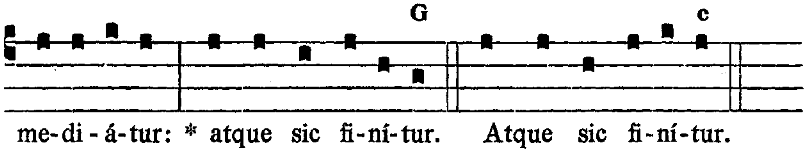

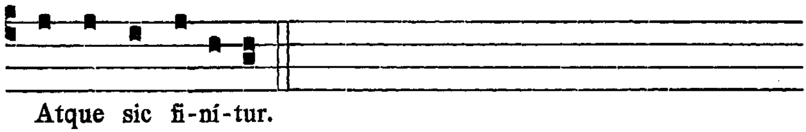

Octavus Tonus

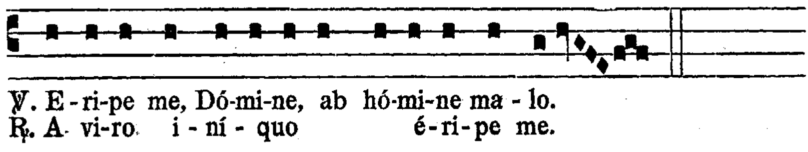

Quando Antiphona notatur cum **G***, *potest ad libitum adhiberi Differentia sequens:*

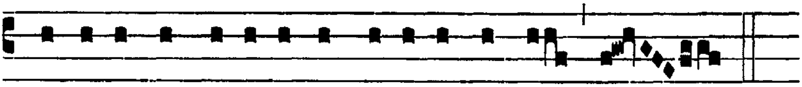

III Toni Versiculorum

Tonus cum neuma

Vel juxta recentiorem usum:

℣. E-ri-pe me, Dó-mi-ne, ab hó-mi-ne ma - lo.
℟. A vi-ro i - ní - quo é-ri-pe me.

Sic cantatur ℣. cum ℟. suo post Nocturnos, ad Laudes et ad Vesperas post Hymnum, et ad Horas post Responsorium breve.

Tribus ultimis diebus Majoris Hebdomadæ ad Nocturnos et ad Laudes, Versiculi cantantur in tono speciali, ut notatur propriis locis.

Tonus simplex

Omnes Versiculi, præter eos qui supra memorantur, cantantur in tono simplici (nisi aliter notetur), ut infra:

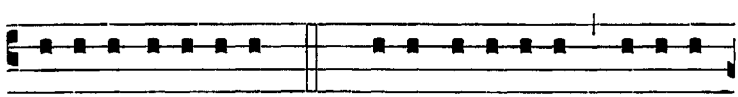
Cum supervenienti

℣. Digná-re me lau-dá-re te, Virgo sacrá-ta. ... De - i Gé-ne-trix.
℟. Da mi-hi virtú-tem contra hostes tu - os.

℣. Dóminus vobíscum *ante vel post Orationem cantatur semper recta voce.*

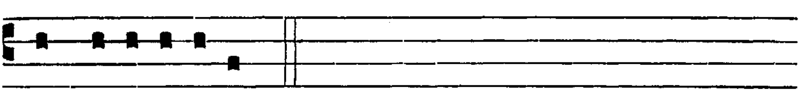
Preces ad Primam ante Orationem et post Pretiósa, *sicut et Preces ad Tertiam, Sextam et Nonam, et Completorium, cantantur in tono simplici Versiculorum; quibus præmittitur:*

K ý-ri - e, e-lé - i-son. Chris-te, e-lé - i- son. Ký-ri - e,

e-lé - i-son. Pa-ter noster, *secreto.* ℣. Et ne nos in-dú-cas

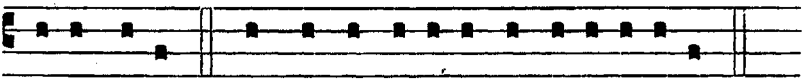
in tenta-ti - ó-nem.

Confessio vero, sive in principio Completorii, sive intra Preces, non cantatur umquam, sed tota dicitur, cum ℣℣. Misereátur *et* Indulgéntiam, *voce recta et paulisper depressa.*

Item, Preces feriales ad Laudes et Vesperas non cantantur, sed dicuntur recto tono, nisi contraria adsit consuetudo.

IV Tonus Absolutionum et Benedictionum

Ad Matutinum, post singulos Nocturnos:

Pa-ter nos-ter. ℣. Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem.
℟. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

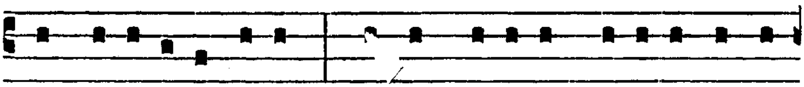
In I Nocturno

Absolutio *Flexa*

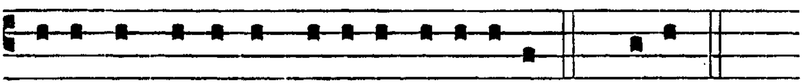

E x-áu-di, Dó-mi-ne Je-su Chris-te, pre-ces servó-rum tu-ó-rum, †

Metrum

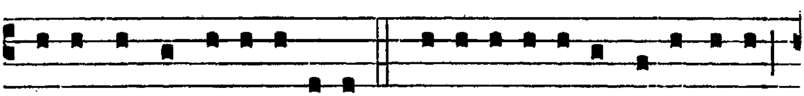

et mi-se-ré-re no-bis: * Qui cum Pa-tre et Spí-ri-tu Sancto

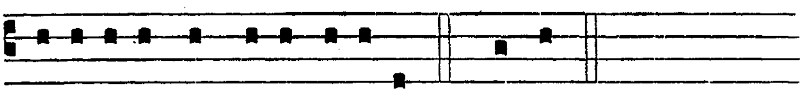

vi-vis et regnas in sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. Amen.

Lector *Pro I Lectione, Benedictio*

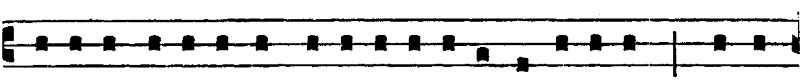
Ju-be, domne, be-ne-dí-ce-re. Be-ne-dic-ti-ó-ne perpé-tu-a *

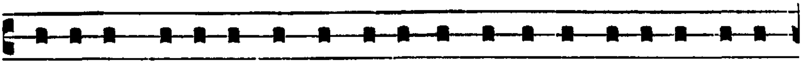
be-ne-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. ℟. A-men.

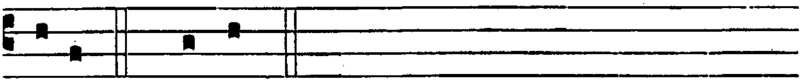
In II Nocturno

Absolutio

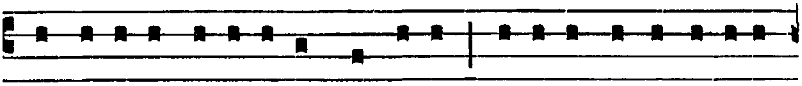
Ipsí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádju-vet, * qui cum

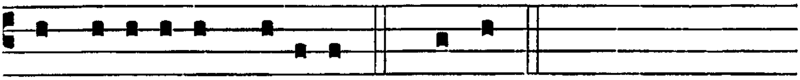

In III Nocturno

Absolutio

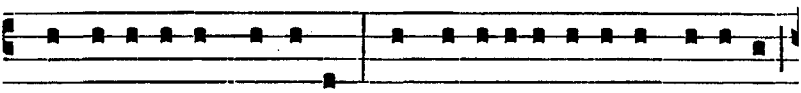

V Tonus Lectionis[1]

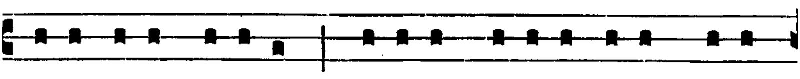
Tonus communis

Jube, domne, benedícere. *Benedictio ut supra* 534.

Titulus *Flexa*
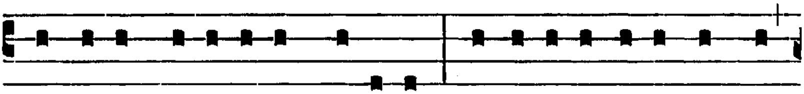

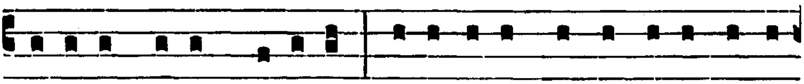

[1] *In cantu Lectionum, Orationum, Epistolæ, Evangelii, etc., adhiberi possunt etiam alii Toni in Cantorino Vaticano descripti.*

Punctum *Periodus interrogativa*

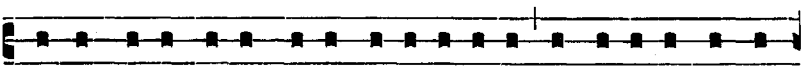
a-quá-rum vi-vénti-um Dó-mi-num ... Ecce, ip-si di-cunt ad me:

u-bi est verbum Dó-mi-ni? ... Confundántur qui me per-sequúntur,

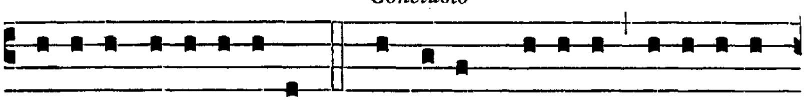

et non confúndar e-go: pá-ve-ant il-li et non pá-ve-am e-go:

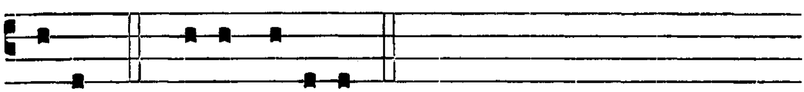

in-duc su-per e-os di-em af-flic-ti-ó-nis, et dú-pli-ci con-tri-

Conclusio

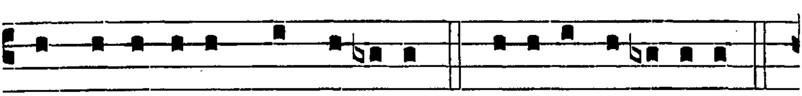

ti-ó-ne cónte-re e-os. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re

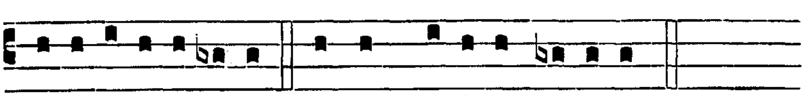

no-bis. ℟. De-o grá-ti-as.

Lectiones II et III Nocturni ultimi Tridui Majoris Hebdomadæ, et Prophetiæ Missarum (nisi concludendæ sint recto tono) terminandæ sunt ut sequitur (etiam si finiantur interrogativo modo):

Et mundus e-um non cognó-vit. Dó-mi-nus omní-po-tens.

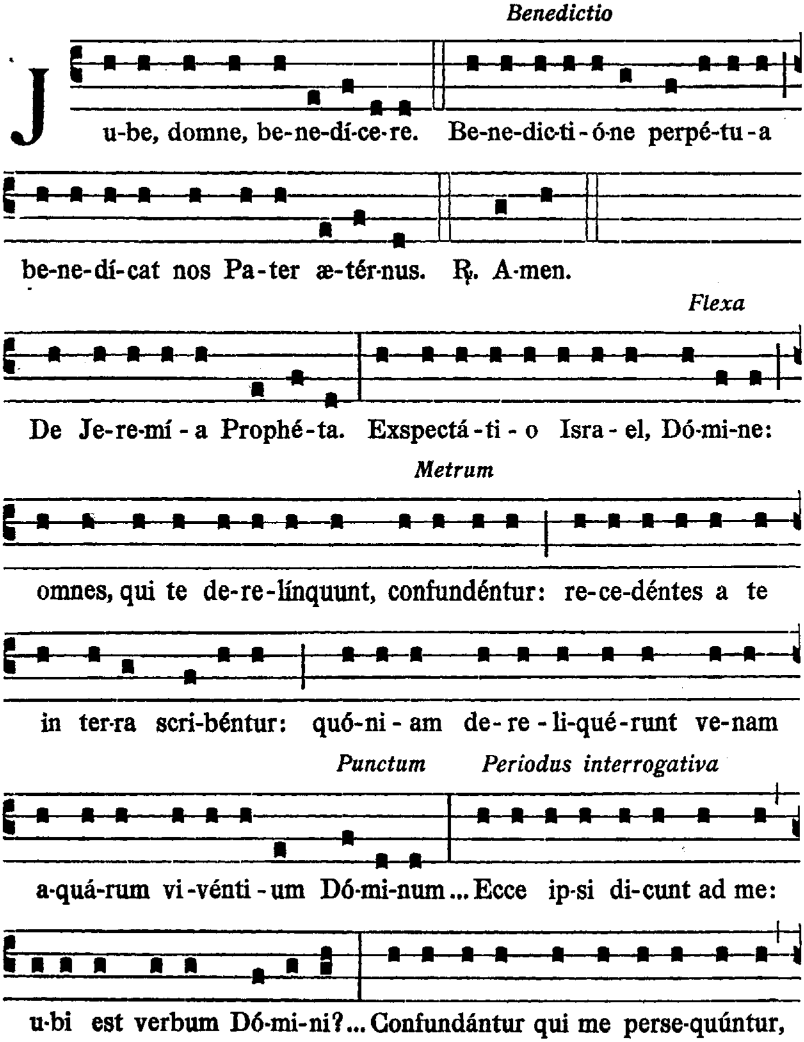
Ha-bi-tá-ti-o e-jus. Id est, tránsi-tus Dó-mi-ni, etc.

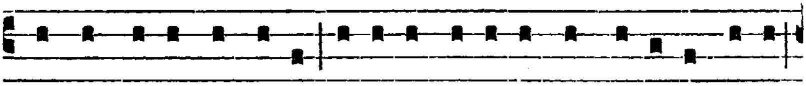
Tonus Prophetiæ

Tonus Prophetiæ convenit in omnibus cum Tono Lectionis, ut supra, præterquam in ultimo puncto, quod modulatur ut apparet in suprascriptis exemplis pro Lectionibus quæ terminantur absolute sine Tu autem.

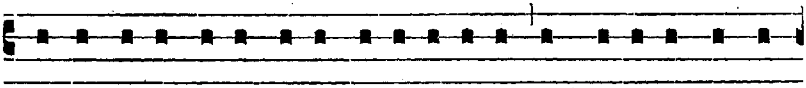
Sed quando finis Prophetiæ annuntiat cantum sequentem, terminatur recta et protracta voce: ut fit in Sabbato sancto post Prophetiam quartam, quæ prænuntiat Canticum Moysi.

Tonus sollemnis ad libitum

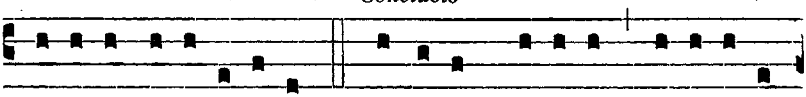

et non confún-dar e-go: pá-ve - ant il-li et non pá-ve - am e-go:

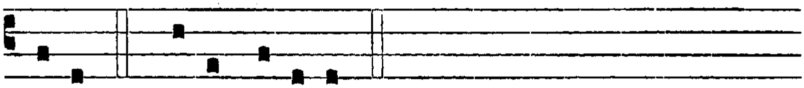

in-duc su-per e - os di - em af-flic-ti - ó-nis, et dú-pli-ci con-tri-

Conclusio

ti - ó-ne cónte-re e - os. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re

no-bis. ℟. De - o grá -ti - as.

Tonus Lectionis brevis

Jube, domne, benedícere, *et Benedictio dicuntur ut supra notantur pro tono communi Lectionis.*

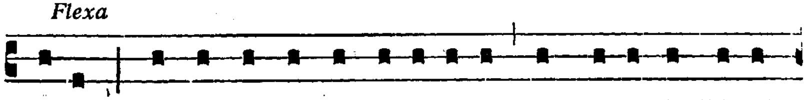
In Lectione brevi, flexa et metrum fiunt ut infra in tono Capituli; punctum vero ut in tono solito Lectionis. Item interrogatio modulatur ut in eodem tono.

VI Tonus Capituli

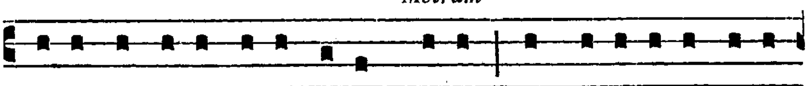
Fratres: Hoc e-nim sentí-te in vo-bis, quod et in Chris-to

Flexa

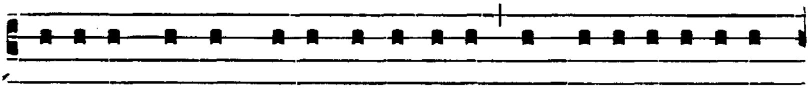

Je-su: † qui, cum in forma De - i esset, non ra-pí-nam arbi-

Metrum

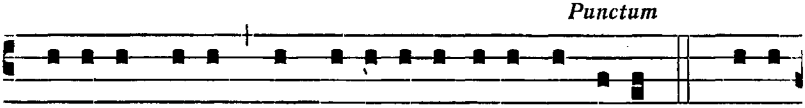

trá-tus est esse se æquá-lem De - o: * sed se-met-ípsum ex-in-

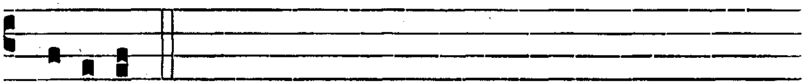

a-ní-vit, formam servi ac-cí-pi-ens, in si-mi-li-tú-di-nem

Punctum

hó-mi-num factus, et há-bi-tu invéntus ut homo. ℟. De-o

grá-ti-as.

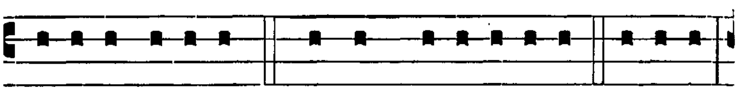
Omittitur flexa si textus brevior sit vel alio modo non permittat.

Si loco flexæ vel metri, vel alibi in Capitulo occurrit interrogatio, modulatur ut in Lectione; sed si venerit in fine, servatur tonus puncti.

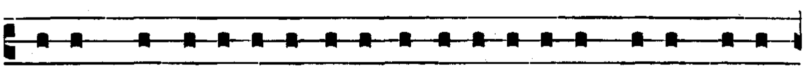
VII Toni Orationum

Tonus festivus

Hic tonus servatur quando Officium est Duplex, vel Semiduplex, vel de Dominica, ad Orationes Missæ, in Matutinis, Laudibus et Vesperis, ad Orationem principalem et ad Orationes Commemorationum: et ad Tertiam ante Missam Pontificalem.

Dó-mi-nus vo-bíscum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu-o. O-rémus.

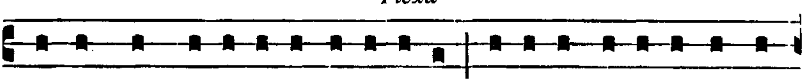
De-us, qui ho-di-érna di-e per U-ni-gé-ni-tum tu-um æ-ter-

Metrum

ni-tá-tis no-bis ád-i-tum, de-víc-ta mor-te, re-se-rás-ti: vo-ta

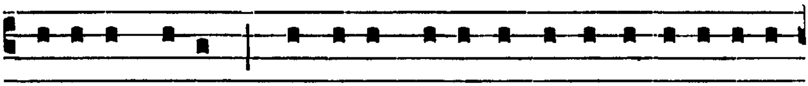
Flexa

nostra, quæ præ-ve-ni-éndo aspí-ras, ét-i-am adju-vándo pro-

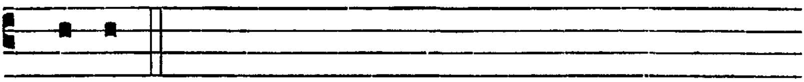
sé-que-re. Per e-ún-dem Dó-mi-num nostrum Je-sum Chris-tum,

Fí-li-um tu-um: Qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te

Spí-ri-tus Sancti De-us, per óm-ni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum.

℞. A-men.

In ipsa Oratione fit primo metrum, deinde flexa. In conclusione vero prius flexa, deinde metrum.

Tonus ferialis

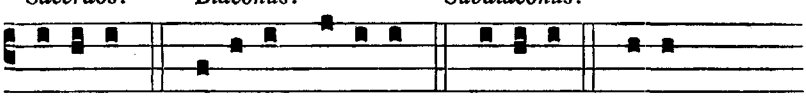
A) *Diebus supra memoratis ad Horas minores, et Feriis ad omnes Horas et ad Missam, Orationes cantantur in tono, ut aiunt,* Feriali, *hoc est: recta voce a principio ad finem, solummodo sustentando tenorem ubi alias fierent metrum et flexa.*

B) *Orationes post Antiphonas finales B. M. V.; Oratio* Dírigere *ad Primam; Orationes Aspersionis Aquæ benedictæ in Dominicis; Oratio post pedum ablutionem, et Orationes in Benedictione Olivarum, cantantur in eodem tono feriali* (A), *præterquam quod in fine Orationis et conclusionis fit punctum per semiditonum.*

Oratio Líbera nos *in Parasceve et omnes quæ ante Missam Sabbati Sancti habentur (et pro benedictione Fontium) cantantur sub primo tono feriali. Quæ vero ponuntur pro benedictione ignis et incensi, leguntur.*

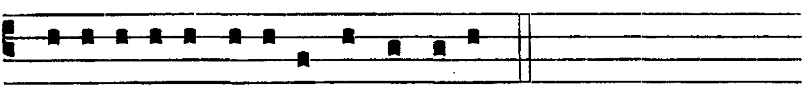
In primo tono feriali cantantur Orationes, quando præmittitur monitio Flectámus génua.

Sacerdos: *Diaconus:* *Subdiaconus:*

O-ré-mus. Flec-támus gé-nu-a. Le-vá-te. Præsta ...

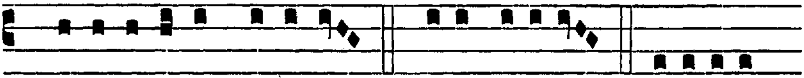
Oratio Super pópulum *dici potest in primo vel altero tono feriali, post monitionem:*

Hu-mi-li-á-te cá-pi-ta ves-tra De-o.

VIII In fine Horarum

In fine Primæ (ante Martyrologium), Tertiæ, Sextæ, Nonæ et Completorii, dicta Oratione, et post Orationem repetito ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo, *dicitur:*

℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. ℟. De-o grá-ti-as. ℣. Fi-dé-li-um ...

Deinde ad Tertiam, Sextam et Nonam, voce recta et paululum depressa:

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Pater noster *totum secreto. Et si discedendum est a Choro, dicitur, in eodem tono ac* ℣. Fidélium.

℣. Dóminus det nobis suam pacem.
℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Tunc dicitur Antiphona B. M. V. pro tempore cum ℣. *et Oratione in altero tono feriali, si sit cantanda. Deinde, voce depressa et recta ut supra:*

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Isti Versiculi Fidélium ánimæ, Dóminus det nobis, Divínum auxílium, *dicuntur eodem modo ad Laudes (etiam post Matutinum si Laudes non sequantur), et ad Vesperas (si tunc dicendi sunt), post* ℣. Benedicámus Dómino *decantatum in tono competenti, ut suis locis notatur.*

In fine Completorii, post ℣. Benedicámus Dómino, *Benedictio* Benedícat et custódiat *dicitur ab eo qui præest, recta quidem, sed gravi et protracta voce.*

Ad Tertiam ante Missam Pontificalem, Oratio cantatur in tono festivo, et post ℣. Benedicámus Dómino *non additur* ℣. Fidélium.

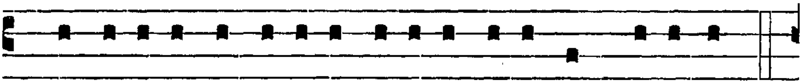
IX Tonus Epistolæ

In Epistola vox æqualiter et protracte continuatur sine ulla modulatione nisi quod ad interrogationem servatur tonus solitus interrogativi, ut supra in tono Lectionis.
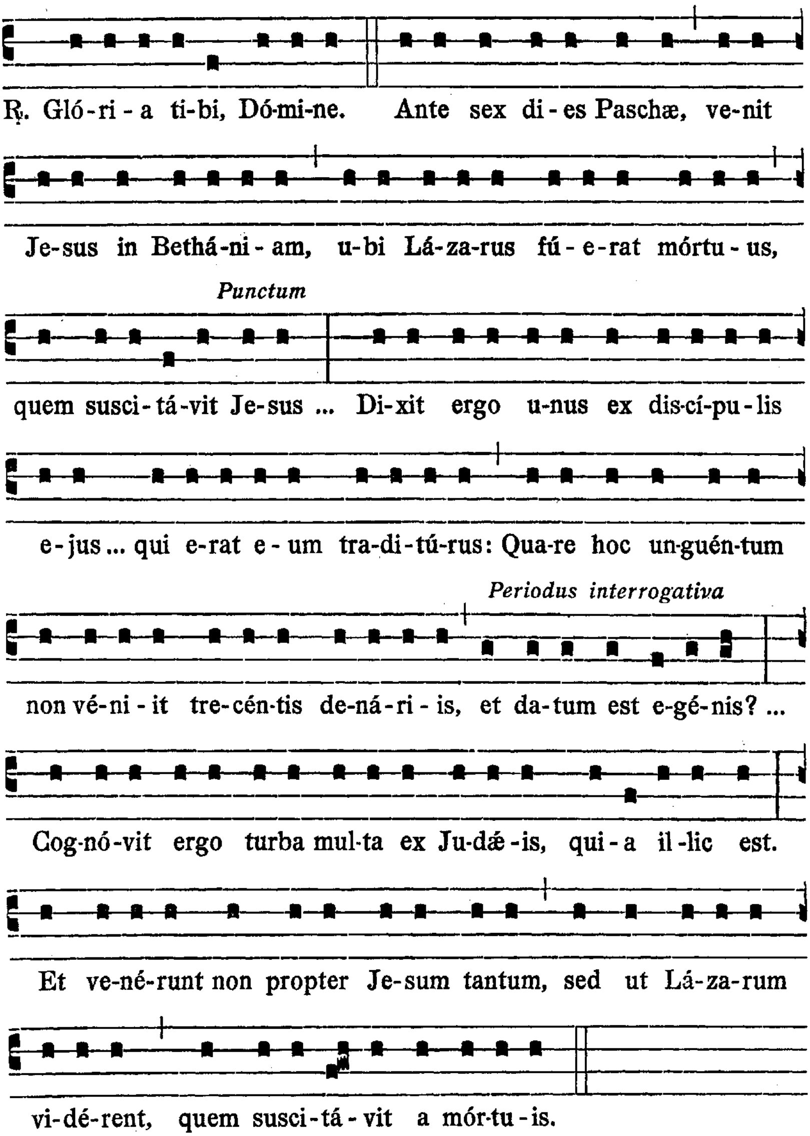
X Tonus Evangelii

Dó-mi-nus vo-bís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu-o.

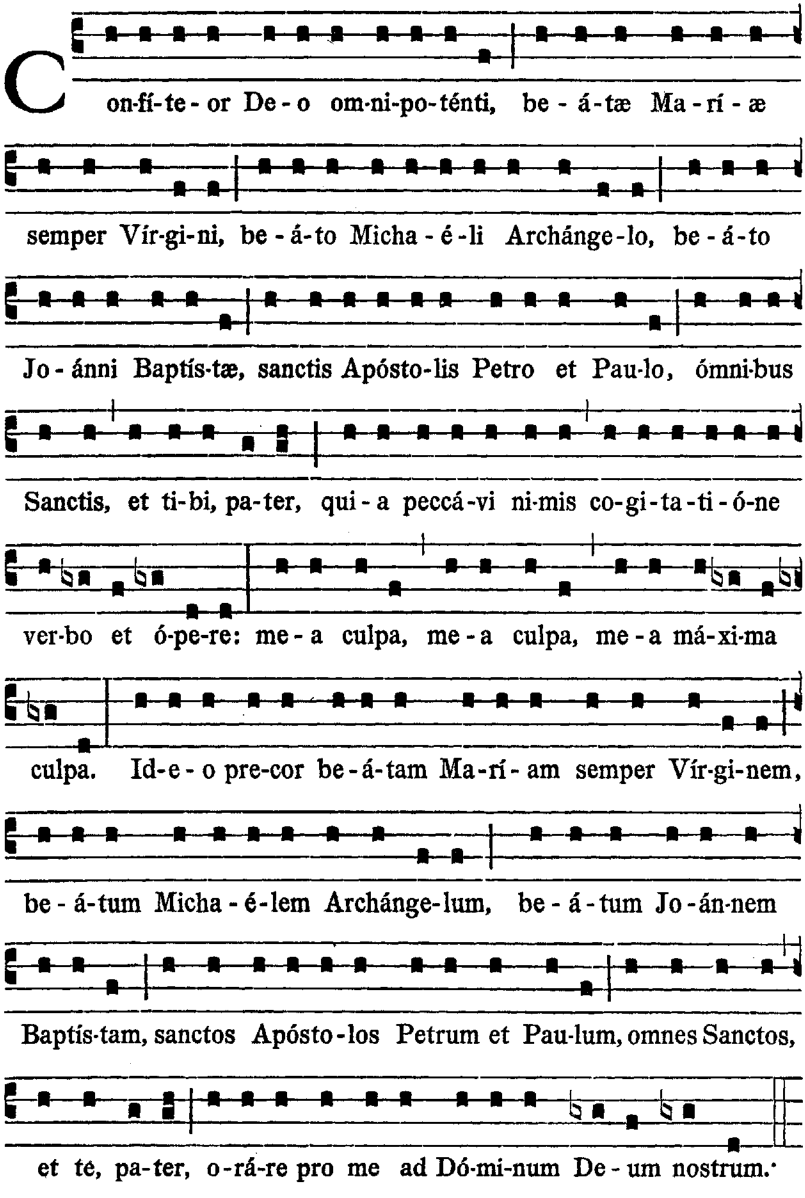
Se-quénti-a Sancti E-van-gé-li-i se-cúndum Jo-ánnem.
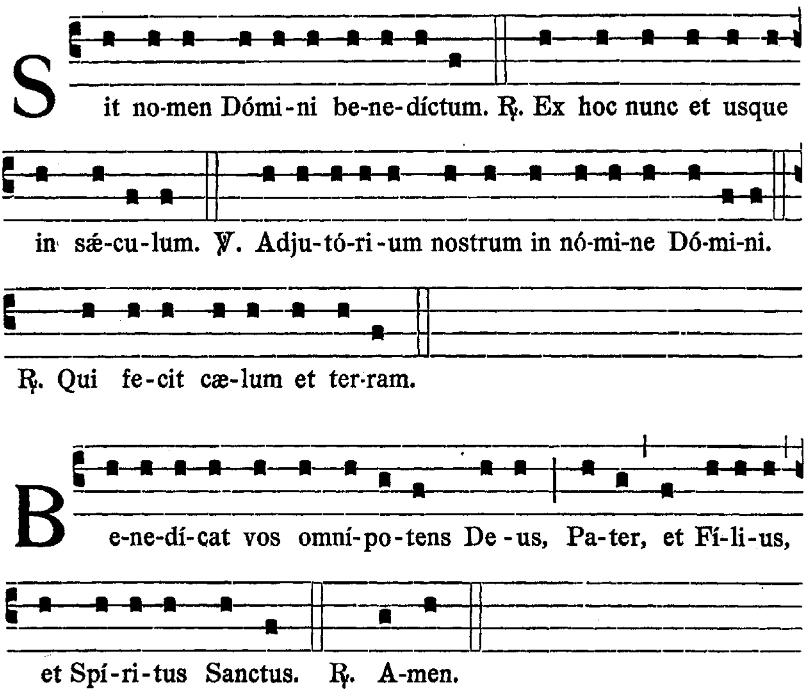

In hoc tono fit tantummodo punctum vocem deprimendo in quarta syllaba ante finem periodi. Ad interrogationem, servatur tonus solitus interrogativi ut supra in Lectione, nisi venerit in fine. Modulatio puncti finalis seu conclusio incipienda est in penultimo accentu.

XI Pro Missis Pontificalibus

Tonus „Confiteor“

Tonus Benedictionis Pontificalis

INDEX